

Stereotipni izrazi u sanskrtskom i latinskom tekstu Bālakāṇḍe

Vragolović, Ana

Master's thesis / Diplomski rad

2019

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **University of Zagreb, University of Zagreb, Faculty of Humanities and Social Sciences / Sveučilište u Zagrebu, Filozofski fakultet**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://urn.nsk.hr/urn:nbn:hr:131:633938>

Rights / Prava: [In copyright](#) / [Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2024-08-19**

Sveučilište u Zagrebu
Filozofski fakultet
University of Zagreb
Faculty of Humanities
and Social Sciences

Repository / Repozitorij:

[ODRAZ - open repository of the University of Zagreb
Faculty of Humanities and Social Sciences](#)

SVEUČILIŠTE U ZAGREBU
FILOZOFSKI FAKULTET
ODSJEK ZA INDOLOGIJU I DALEKOISTOČNE STUDIJE
ODSJEK ZA KLASIČNU FILOLOGIJU

DIPLOMSKI RAD

STEREOTIPNI IZRAZI U SANSKRTSKOM I LATINSKOM TEKSTU BĀLAKĀṆḌE

Mentor: Krešimir Krnic

Komentor: Neven Jovanović

Studentica: Ana Vragolović

Zagreb, rujan 2019.

V196r

RAMAYANA

ID EST

CARMEN EPICUM
DE RAMAE REBUS GESTIS

POETAE ANTIQUISSIMI
VALMICIS

OPUS.

TEXTUM CODD. MSS. COLLATIS RECENSUIT
INTERPRETATIONEM LATINAM ET ANNOTATIONES CRITICAS

ADIEGIT

AUGUSTUS GUILIELMUS A SCHLEGEL,

DR., PROF. P. O., EQUES ORDD. AQUILAE RUBRAE, SGTI VALADIM. ET VASAE,
SOC. ORD. ACAD. SCIENTT. BORUSS. SOC. HONOR. ACAD. PETROPOL. ET MONAG.
SOCIET. REG. SCIENTT. GOTTING., SOCIETT. ASIATT. CALCUTT. PARIS, LONDIN.

VOLUMINIS PRIMI PARS PRIOR.

BONNAE AD RHENUM

TYPIS REGIIS
SUMTIBUS EDITORIS.

MDCCCXXIX.

NASLOVNICA
SCHLEGELOVOG IZDANJA
SANSKRITSKOG TEKSTA RĀMĀYAṆE

140843
28/11/16

SADRŽAJ

SADRŽAJ	3
UVOD	2
PROCES STVARANJA USMENE EPSKE PJESME	4
FORMULAIČNOST JUGOSLAVENSKOG EPSKOG PJESNIŠTVA	5
HOMERSKI JEZIK KAO JEZIK USMENOG PJESNIŠTVA	7
FORMULAIČNI JEZIK U INDIJSKIM EPSKIM TEKSTOVIMA	11
<i>Stereotipni izrazi i epske formule u Rāmāyaṇi</i>	13
ANALIZA STEREOTIPNIH IZRAZA U BĀLAKĀNDI	16
TERMINOLOGIJA	16
PRIPREMA ELEKTRONIČKIH VERZIJA TEKSTA	17
<i>Odabir programa za analizu</i>	19
STATISTIČKA I LINGVISTIČKA ANALIZA NAJČEŠĆIH RIJEČI	21
Liste riječi	21
Concordance Plot	22
Veznik ca [i]	23
Zamjenica sa [on]	24
Drugi zamjenički oblici	27
Negacija na	27
Jednosložni i dvosložni veznici	27
Apsolutivi (śrutvā, dṛṣṭvā, kṛtvā)	28
Perfekt jagāma	29
Prefiksi	29
Imenice	30
Iti, saha, yathā	30
Rezime	31
STALNI EPITETI ZA RĀKṢASE	33
Duṣṭacārīn	36
Krodhamūrchita	40
Kāmarūpin	42
Kāmamohita	45
Rākṣasādhīpa	46
Rezime opažanja	48
SCHLEGELOV PRIJEVOD BĀLAKĀNDE	49
TKO JE BIO A. W. SCHLEGEL?	49
<i>Schlegelov interes za Indiju</i>	50
<i>Boravak u Bonnu (1818.- 1845.)</i>	51
<i>Schlegelova teorija prevođenja</i>	53
<i>Razlozi odabira latinskog za prijevod</i>	53
<i>Prijevod Rāmāyaṇe</i>	55
ANALIZA SCHLEGELOVA PRIJEVODA	57
Nefarius, sceleratus, contaminatus	57
Ira/furore vecors	61
Transformia corpora habentes/Formam ad arbitrium mutant/Versipellis	63
Libidine furens/amore flagrans	66
Gigantum dominus	67
Komentar Schlegelovih odabira	69
ZAKLJUČAK	71
POPIS ILUSTRACIJA	73
POPIS TABLICA	73
POPIS GRAFOVA	73
BIBLIOGRAFIJA	74
APPENDIX	77
TRANSLITERIRANI TEKST SCHLEGELOVE VERZIJE BĀLAKĀNDE	77
SCHLEGELOV LATINSKI PRIJEVOD BĀLAKĀNDE	176

UVOD

Usmena književnost, poznata i kao tradicijska, najstarija je forma književnog stvaralaštva koja se javlja u društvima koja ne posjeduju pismo. Rasprave o usmenoj književnosti – je li uopće mogla biti usmena, kako je nastajala, kako se prenosila, je li goleme epove mogao sastaviti jedan autor ili su djelo više njih i dr. vode se više od stoljeća. Dosadašnja istraživanja potvrdila su da su tekstovi iz usmene predaje nastajali i razvijali se usmenim putem, pa se fokus istraživanja pomaknuo sa spomenutih pitanja i usmjerio prema istraživanju metode kojom su sastavljeni epski tekstovi.

Cilj ovog rada jest najprije prikazati neka od istraživanja usmene književnosti na temelju epova koji pripadaju trima velikim književnostima – jugoslavenskoj, grčkoj i indijskoj. Ona su pokazala da je bardovima, pjevačima priča, zadaću olakšavao shematizirani stil kompozicije, odnosno sastavljanje epske pjesme pomoću formula i formulaičnih izraza – obrazaca riječi koji pristaju u određene dijelove u stihu i koji se po potrebi mogu kratiti i duljiti, tj. prilagođavati metru i tijeku priče. Milman Parry i Albert Lord razvili su, nakon istraživanja jugoslavenske književnosti, teoriju po kojoj su formule isključivo alati pjevača za popunjavanje stihova, bez značaja za kontekst u kojemu se nalaze. Pitanje koje nam se nameće jest da li je to stvarno tako, odnosno na koji način su ogromni tekstovi poput Rāmāyaṇe (24.000 strofa) i Mahābhārate (oko 100.000 strofa) mogli biti prenošeni usmeno, a opet zadržati svoju književnu vrijednost i u kojoj se mjeri Parry-Lordova teorija može primijeniti na sanskrtske epove.

Za analizu teksta odabrala sam prvu knjigu Rāmāyaṇe, Bālakāṇḍu. Kroz analizu formulaičnosti 50 najčešćih riječi ukazat ću na neke osobitosti sanskrtskog jezika koje pomažu u sastavljanju pjesme. Potom ću kroz odabrane primjere formula tipa imenica-epitet koje se u Bālakāṇḍi koriste za jednu vrstu mitskih bića, rākṣasa, pokušati pokazati da za autora Rāmāyaṇe, Vālmīkija, epiteti nisu samo alati, nego da ih vješto koristi u okvirima postojećih konvencija.

Koristit ću verziju Bālakāṇḍe koju je za tisak uredio njemački filolog August Wilhelm von Schlegel te po potrebi konzultirati tiskanu i elektroničku verziju kritičkog izdanja Rāmāyaṇe. Budući da je Schlegel u prvoj polovici 19. stoljeća preveo ovu knjigu na latinski, usporedit ću njegovu verziju sanskrtskog teksta s latinskim prijevodom, te analizirati dijelove o rākṣasama. Neka od pitanja na koja ću tražiti odgovor jesu: je li

Schlegel primijetio formulaičnost sanskrtskog teksta, je li prevodio epitete uvijek na isti način ili se trudi prevesti i nijanse u značenju, na koji način ih prevodi i zašto. Schlegel je primarno poznat po izvrsnim prijevodima Shakespearea, a potom i po stavu da prevoditelj mora uhvatiti duh jezika, "uhvatiti neka od bezbrojnih, neopisivih čuda koja ne obitavaju u riječima, nego lebde oko njih kao dašak vjetra" i ne smije prijevod oskvrnuti i pretvoriti u drugi tekst. Zbog toga će biti zanimljivo analizirati latinski prijevod Bālakāṇḍe i vidjeti je li u prijevodu bio dosljedan svome stavu.

U analizi ću koristiti kompjuterski alat za obradu teksta AntConc, jer olakšava pretragu i manipuliranje većom količinom teksta, ubrzava proces istraživanja i osigurava točnost podataka.

Kako bi cilj bio ostvaren, potrebno je bilo napraviti sljedeće korake:

1. izraditi elektronički tekst Schlegelovog sanskrtskog i latinskog izdanja Bālakāṇḍe
2. napraviti popis najčešćih riječi u sanskrtskom tekstu pomoću programa AntConc, potom analizirati 50 najčešćih
3. povezati sanskrtski i latinski tekst i usporediti odabrane primjere sa Schlegelovim prijevodom te analizirati kako je Schlegel prevodio izraze.

PROCES STVARANJA USMENE EPSKE PJESME

Termin “usmeno” u kontekstu epskog pjesništva ne znači da su epski bardovi učili pjesme napamet i potom ih recitali, no nije riječ ni o slobodnoj improvizaciji. Pjevači su se oslanjali na tradiciju i svoje prethodnike, a pjesme gradili pomoću ustaljenih tema, stilskih obrata i metričkih shema, stalnih epiteta i formula, i to “za vreme samog izvođenja”.¹

Isto vrijedi i za usmeno prenošenje pjesama kroz generacije – nije riječ o prenošenju teksta prepričavanjem uz koje dolaze prirodne pogreške, npr. osoba A kaže osobi B što se dogodilo, osoba B kaže osobi C, pa se pritom neki detalji zaborave, neke se doda, u nekima se pretjera, neke iskrivi. Ne radi se ni o ponavljanju nečega u istom obliku mnogo puta. “Kad je reč o usmenom pesništvu, imamo posla s posebnim i osobitim procesom u kome se usmeno učenje, usmeno sastavljanje i usmeno prenošenje gotovo stapaju; oni se pojavljuju kao različiti vidovi istog procesa.”²

Kako bi čitatelju prikazao važnost stalnih formula i tema u specifičnom procesu nastanka usmenog pjesništva i stvaranja epske pjesme, Lord ga slikovito opisuje na primjeru jugoslavenske epske poezije.³ Tri su stadija u razvoju pjevača – mladi bard najprije sjedi sa strane, slušaiskusne i time, svjesno ili nesvjesno, postavlja temelj za buduće pjevanje. Uči imena junaka, dalekih mjesta i njihovih običaja, izoštrava osjećaj za teme, ritam pjesama i misli, naposljetku i za često ponavljane fraze, odnosno formule.⁴

U procesu učenja u njegovu se umu formiraju melodijski, metrički, sintaktički i zvučni obrasci, a potom, kad započne s učenjem sviranja instrumenta, dolazi do stupnja gdje ritmičke utiske iz prethodnog stadija prilagođava ograničenjima tradicionalnih melodija. U isto vrijeme dječak nastoji pjevati. Prisjeća se fraza koje je čuo od starijih pjevača, ponekad cijelih stihova, ponekad dijelova, pjeva ih sam i prilagođava svojim potrebama, ponekad ih nesvjesno mijenjajući. Na taj način on svladava znanje svojih

¹ Lord, Albert (1990: 3.) *Pevač priča*, s engleskog prevela Slobodanka Glišić, Beograd: Idea. Radi se o knjizi *The Singer of Tales*, prvi put objavljenoj 1960. i reizdanoj 2000. Za potrebe ovog rada koristila sam srpski prijevod iz 1990. godine.

² Lord 1990: 24.

³ Lord 1990: 257. Lord nastavlja rad Milmana Parryja i koristi zbirku pjesama koju je Parry prikupio za svog boravka u Jugoslaviji (1934-1935). Zbirka se sada nalazi u biblioteci Sveučilišta Harvard, a sadrži više od 12.500 tekstova, od kojih su neki na fonografskim pločama, a ostatak su pjesme zabilježene po diktatu.

⁴ Lord 1990: 51.

prethodnika i stječe vlastite navike stvaranja stihova pomoću formula. Drugi stadij završava kad je pjevač sposoban otpjevati jednu pjesmu od početka do kraja pred publikom. Tada još ne zna dovoljno pjesama i ne pozna tehniku *kićenja*, no u idućoj fazi neke će *ukrase* naučiti od učitelja, a zbog širine koju nudi epsko pjesništvo, moći će i *kombinirati* ukrase koje su pjevači stariji od njega koristili.

Treći stadij odnosi se na povećavanje repertoara i pjevačeve sposobnosti stvaranja tokom pjevanja, a završava kad pjevač ima repertoar dovoljno velik da može sedam noći zabavljati narod,⁵ točnije, “kad on počne slobodno da se kreće u tradiciji, jer je to obeležje gotovog pesnika. Kad ovlada tehnikom formule dovoljno da može da produži ili skрати vlastitu pesmu po želji, ili da stvori novu pesmu ako to odluči, onda je on potpun pevač i dostojan je svoje umetnosti.”

FORMULAIČNOST JUGOSLAVENSKOG EPSKOG PJESNIŠTVA

Mladi pjevač pamti obrasce po kojima riječi slaže u pjesmu zapravo ne znajući da se radi o obrascima. Kad bismo ga pitali da nam navede neke formule za vrijeme ili mjesto, onako kako ih mi danas klasificiramo, gledao bi nas u čudu. Ovaj karakterističan način sastavljanja i pamćenja pjesama razvio se zbog nepismenosti bardova – budući da nisu mogli bilježiti stihove na papiru pamtali su riječi i fraze koje najbolje pristaju na određena mjesta u stihu, proširivali ih, skraćivali i mijenjali po potrebi – na taj su se način razvijale formule koje su omogućile proces usmenog pjevanja priča.⁶

U *Pevaču priča* (1990) Albert Lord za formulu preuzima definiciju Milmana Parryja:⁷ formula je “skupina reči koja se redovno koristi pod istim metričkim uslovima da izrazi datu osnovnu ideju”, a formulaični izraz definira kao “stih ili polustih sastavljen po uzorku formule”.⁸ Epskim pjevačima u usmenom skladanju stihova pomagale su i stalne teme epskog pjesništva. Lord teme definira kao “slučajeve koji se ponavljaju i opisne odlomke u pjesmama”. Neke od tema epske književnosti su dugotrajni ratovi, progonstva i povratci iz progonstava, opsade gradova, vjenčanja, otmice i spašavanja, podvizi glavnog junaka, tj. heroja itd.

⁵ Lord 1990: 60.

⁶ Lord 1990: 68.

⁷ Milman Parry (1902. – 1935.), američki znanstvenik, bavio se usmenim epskim pjesništvom. Zajedno sa svojim asistentom Albertom Lordom začetnik je teorije o formulaičnosti usmene poezije.

⁸ Lord 1990: 21.

Da sažmemo, usmena epska pjesma je pripovjedna poezija koju su kroz mnoge generacije sastavljali nepismeni pjevači priča. Sastoji se od izgradnje metričkih stihova i polustihova posredstvom formula i formulaičnih izraza i izgradnje pjesama upotrebom tema.⁹

U obilju formula od kojih se sastoje epske pjesme možemo uočiti one tipove koji se pojavljuju češće od drugih. Kao kamen temeljac usmenog stila Lord navodi četiri najčešće kategorije formula:

1. formule za najuobičajenije pjesničke ideje, one koje izražavaju imena likova, glavnu radnju, vrijeme i mjesto (*Vino pije Kraljeviću Marko; Sultan Selim rata otvorio*)
2. glagoli koji su sami po sebi cjelovite formule i pleonastičke glagolske formule (*Govorio, Kraljeviću Marko; Govorio, riječ besedaše*)
3. formule koje opisuju vrijeme radnje (*Kad je zora krila pomolila*)
4. formule koje opisuju mjesto radnje (*U Prilipu gradu bijelome; A na kuli*).¹⁰

Za formule je najvažniji potencijal upotrebe, svojstvo koje Lord naziva *korisnost*¹¹ – koliko je verzija neke formule moguće napraviti, koliko puta zamijeniti neku od riječi u formuli, a da pritom metar ostane isti i da se može upotrijebiti na istom mjestu u stihu. Kako bi pojasnio pojam korisnosti Lord donosi njegov grafički prikaz, na temelju kojega možemo vidjeti da se, na primjer, “kula” u formuli “a na kuli” može lako zamijeniti i drugim mjestom, kao i ime grada Prilipa nekim drugim gradom – to ovisi o potrebama priče koju se pjeva.

Albert Lord analizirao je formulaičnost u jugoslavenskom pjesništvu tako što je odabrao jedan dio teksta kao uzorak s namjerom da u njemu otkrije fraze koje se ponavljaju na

⁹ Ibid.

¹⁰ Lord 1990: 74.-75.

¹¹ Termin preuzet iz Lord 1990. U izvornoj verziji knjige, *The Singer of Tales* (1960) glasi *usefulness*.

drugim mjestima u svim dostupnim pjesmama izvjesnog pjevača.¹² Odabrani ulomak sastojao se od 15 stihova "Pjesme od Bagdata" iz Parryjeve zbirke, koju je otpjevao Salih Ugljanin u Novom Pazaru 1934. godine. Ulomak je Lord birao prema vjerodostojnosti – iz sredine teksta, a ne s početka, zato što mnoge jugoslavenske pjesme počinju invokacijom koja se može koristiti u bilo kojoj pjesmi. Također nije želio odabrati temu koja se javlja češće, poput pisanja pisma i okupljanja vojske u polju, i nije uzimao u obzir nijedno ponavljanje koje se javlja u istom odlomku u drugim dvjema verzijama pjesme istog pjevača.¹³ Ukupna veličina teksta koji je analizirao iznosila je 12.000 stihova u 11 pjesama, a analiza je pokazala da je broj ponavljanih fraza, tj. formula, značajan – jedna četvrtina cijelih stihova i jedna polovina polustihova u uzorku čine formule.¹⁴ "Veoma je značajno to što nema stiha ili dela stiha koji se ne bi uklapao u neki formulni obrazac", piše Lord. On smatra da bi se broj formula nastavio povećavati s brojem analiziranih stihova i da bi na temelju većeg uzorka postalo jasno da "gotovo svi, ako ne i svi, stihovi u našem uzorku predstavljaju formule i da se sastoje od polustihova koji su takođe formule".

"Formule u usmenom pripovednom stilu nisu ograničene na relativno mali broj epskih 'etiketa', već su zapravo svuda prisutne. Nema ničeg u pesmi što nije formulno", zaključuje Lord.

Za svoju analizu formula upotrijebio je Parryjevu tehniku. Parry je odabrao prvih dvadesetpet stihova *Ilijade* i *Odiseje* (ukupno pedeset) i podvukao one skupine riječi za koje je utvrdio da se ponavljaju i na drugim mjestima kod Homera. Do kakvih je spoznaja on došao vidjet ćemo u idućem odlomku.

HOMERSKI JEZIK KAO JEZIK USMENOG PJESNIŠTVA

Arhajske, eolske, jonske, umjetno stvorene riječi, riječi različite starine – raznolikost koju nalazimo kod Homera potaknula je niz teorija o nastanku jezika homerskih epova. Jedna od teorija tvrdi da je Homer živio u gradu gdje su domaći stanovnici bili Eoljani i Jonjani koji su koristili varijante oblika koje se mogu naći kod Homera. Druga kaže da je homerski jezik bio jonski i da su se raznovrsni oblici očuvali zbog književnog

¹² Lord 1990: 91.

¹³ Lord 1990: 92.

¹⁴ Lord 1990: 94.

konzervativizma, koji je čuvao starije oblike isključivo zbog stilističkih razloga.¹⁵ Po trećoj teoriji Homer je koristio dijalekte i riječi koje je čuo na svojim putovanjima po Grčkoj, što pretpostavlja da je jedan pjesnik stvorio pjesnički jezik.¹⁶ Rasprave o tome jesu li homerski epovi djelo jednog genijalnog pjesnika ili više njih također su bile aktualne, a odgovor na ova pitanja ponudila je analiza formulaičnosti homerovih tekstova.

Karl Witte bio je prvi koji je naslutio formulaičnost u homerskom jeziku.¹⁷ On je izradio liste riječi iz Ilijade i Odiseje, eolskih (ili starijih) i jonskih oblika riječi, koje su zajedno korištene, istaknuo je njihove različite metričke vrijednosti, i potom pokazao da su ti metrički različiti oblici prikladni za upotrebu na različitim mjestima u stihu. Iz tih je popisa izvukao zaključak da su homerski epovi sastavljeni pjesničkim jezikom u kojem su stari i strani oblici očuvani, a novi uvođeni jer pomažu epskim pjevačima u sastavljanju heksametara. Witte je stoga ustvrdio da je homerski jezik plod homerskog stiha.¹⁸

Kako sam gore opisala, prema mišljenju Milmana Parryja, svaka od fraza koje bira epski bard izražava određenu ideju riječima koje najbolje odgovaraju zadanoj duljini stiha i sastoji se od rečeničnih dijelova koji će se složiti s formulama koje dolaze prije i poslije nje, kako bi se naposljetku složile u stih i rečenicu. Na taj način svaka je formula sastavljena u odnosu na druge kojima treba biti pridružena, a sve formule zajedno tvore stil izgrađen potpuno jedinstvenom tehnikom stvaranja stihova.¹⁹

Formule su međusobno slične i pripadaju manjim grupama fraza kojima su zajedničke teme i riječi (npr. varijacije formula za jutro), a one opet pripadaju većim grupama kojima je zajednički veći uzorak (formule za vrijeme) dok cijeli stil nije shematiziran na takav način da pjesnik dok sastavlja pjesmu, naviknut na shemu, bez puno truda pronalazi tip formule i pojedinu formulu koja mu je potrebna da bi nastavio rečenicu na

¹⁵ Parry, Milman (1930: 3.) 'Studies in the Epic Technique of Oral Verse-Making: I. Homer and Homeric Style' u *Harvard Studies in Classical Philology*, Sv. 41: 73-147, Department of the Classics, Harvard University.

Dostupno na *JSTOR*, www.jstor.org/stable/310626.

¹⁶ Parry, Milman (1932: 2.) 'Studies in the Epic Technique of Oral Verse-Making: II. The Homeric Language as the Language of an Oral Poetry' u *Harvard Studies in Classical Philology*, Sv. 43: 1-50, Department of the Classics, Harvard University. Dostupno na *JSTOR*, www.jstor.org/stable/310666

¹⁷ Parry 1932: 4. prema: Witte, *Homer's B) Sprache* u Pauly-Wissowa, VIII (1913).

¹⁸ Parry 1932: 6.

¹⁹ Parry 1932: 7.

bilo kojem mjestu u pjesmi. Fraza postaje formula onda kad prođe test ugone i korisnosti, odnosno kad lijepo *pristaje* u tekst, pa ju zbog toga kroz neko vrijeme počne koristiti značajan broj pjevača, i kad se od nje jednostavnom analogijom može stvoriti nova, slična formula.

Pjesnikov (donekle proizvoljan) odabir fraza koje će koristiti u svojim pjesmama objašnjava zadržavanje arhaičnih riječi u homerskim epovima – zadržale su se vjerojatno zbog toga što su bolje odgovarale metru i sintaksi od novih riječi koje su ih trebale zamijeniti. Na isti način u pjesme su se uvlačili i *strani elementi*. Lokalni pjevač bi slušao pjevača koji govori drugim naglaskom, npr. nekog tko je došao pokazati svoje umijeće u novi grad i koga prati slava, a potom je ponavljao riječi onako kako ih je čuo pa tako i preuzeo neke od njegovih formula. Događalo se i obratno, da strani pjevači preuzimaju formule od lokalnih. Pjesnici i njihova publika nisu smatrali te nove riječi riječima određenog lokaliteta, “tuđicama”. Kao i arhaični elementi, i one su služile kako bi stil uzdigne iznad svakodnevnog govora,²⁰ smatra Parry, a možemo ponoviti da je razlog bio i olakšavanje popunjavanja stiha u toku brze kompozicije pjesama.

Milman Parry želio je dokazati da je homerski jezik duboko formulaičan i da njegov stil pripada tradiciji usmenog epskog pjesništva. U odabranim odlomcima Ilijade i Odiseje podvukao je ponavljanja, izraze koji se mogu naći drugdje u ovim epovima – punom linijom označio je grupe riječi koje se mogu pronaći neizmjenjene, a isprekidanom fraze istog tipa. U potonju grupu uključio je i fraze u kojima su isti metar i vrste riječi te u kojima je barem jedna riječ ili grupa riječi identična.²¹ Potom je analizirao mjesta gdje se javljaju označene fraze.

U prvih 25 stihova Ilijade Parry je pronašao 29 izraza označenih punim linijama koji se pojavljuju na drugim mjestima kod Homera, a u prvih 25 stihova Odiseje takvih je izraza 34. Više od jednog izraza na svaki četvrti nalazi se na osam ili više mjesta.²²

Razlog velikom broju formula je strogost homerskog stiha – problem pjevača u slučaju homerskih epova nije samo izgraditi stih od šest daktilskih stopa, nego i uklopiti riječi između pauza unutar stiha. Formule koje izražavaju najčešće teme nalaze se točno između dvije pauze u stihu ili između pauze i jednog od dva kraja stiha. Načini na koje se

²⁰ Parry 1932: 18.

²¹ Parry 1932: 117.

²² Parry 1930: 122.

ove formule uklapaju u dijelove stiha i združuju jedne s drugima kako bi stvorile rečenicu i stih su brojni i variraju za svaki tip formule.²³

Parry odabire određeni broj formula različitih vrsta koje se mogu smatrati tipičnima – provjerava metričku korisnost prvih pet izraza koji se pojavljuju u Ilijadi i Odiseji i na tim primjerima pokazuje kako određene formule pristaju na određena mjesta u stihu – neke pristaju na kraj stiha i time otvaraju mogućnost za jednostavan početak idućeg, također formulaičan, neke čine rečenicu u polovici stiha, neke zauzimaju cijeli stih i mogu se smatrati formulama ako su neizmijenjene ili minimalno izmijenjene, neke se sastoje od točno određenih vrsta riječi, a dolaze na određenom mjestu u stihu, npr. fraze koje se sastoje od glagola i direktnog objekta javljaju se nakon bukolske dijereze itd.

U svojoj doktorskoj disertaciji, *Traditional epithet in Homer*²⁴, Parry analizira tipove formula u Ilijadi i Odiseji. Jedan od njih su formulaične fraze koje se sastoje od vlastite imenice i pridjeva, odnosno epiteta ili epitetne riječi. To su formule koje popunjavaju određeni dio stiha, što znači da imaju određenu metričku vrijednost. Npr. Parry je našao 34 formule imenica-epitet u nominativu koje se pojavljuju nakon ženske cezure (nenaglašenog sloga) do kraja stiha, sve imaju istu metričku vrijednost i sve osim tri počinju jednostavnim konsonantom te označavaju 34 različite osobe. Ovakve formule našao je i na drugim mjestima u stihu – između cezure heftemimere i kraja stiha nalazimo drugu seriju formula imenica-epitet: πολύμητις Ὀδυσσεύς, πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς; treću seriju nalazimo između bukolske dijereze i kraja stiha: δῖος Ὀδυσσεύς, δῖος Ἀχιλλεύς itd. Iste sisteme nalazimo i u drugim padežima.²⁵

Parry zaključuje da kod Homera postoji barem jedna formula u svakom stihu, da su izrazi koji se ponavljaju u Ilijadi i Odiseji doista formule i da dokazuju visoko razvijenu tehniku stvaranja heksametara. Shematizacija stila uvijek se događa zbog činjenice da pjesnik koristi isti način koji je koristio kako bi izrazio drugi više ili manje sličan izraz. U analizi je Parry pronašao izraze koji se u homerskim epovima ponavljaju samo jednom

²³ Parry 1930: 126.

²⁴ Parry, Milman (1971: 17.) *The Making of Homeric Verse: The Collected Papers of Milman Parry*, uredio A. Parry, Oxford: Clarendon Press.

²⁵ Parry 1971: 19.

ili dvaput, no bilo je jasno da se radi o formulama, jer su se ti izrazi ponavljali na istim mjestima u stihu, što znači da pripadaju istim tipovima formula.²⁶

Konačno, Parry tvrdi da je shematizacija, čijih je tragova vrlo malo u kasnijoj grčkoj poeziji, prisutna gotovo svuda, ako ne i svuda, u stilu Ilijade i Odiseje. Shematizacija je izravan dokaz da ova dva epa pripadaju usmenoj tradiciji. Epiteti, metafore i fraze za povezivanje zavisnih rečenica, formule koje omogućavaju nastavljanje rečenice iz jednog stiha u drugi, grupiranja riječi i fraza unutar zavisne rečenice i unutar stiha – sve to okupljeno u jedan stil previše je genijalno da bi bilo djelo jednog čovjeka. Kao zadnji dokaz da je Homerov stil bio usmen Parry navodi da svaki sistem formula potječe od jednog izraza. Činjenica da su dvije fraze veoma slične implicira da jedna imitira drugu ili da pripadaju zajedničkom modelu. Gdje god su mogli stvoriti novu formulu mijenjajući staru koja je već u upotrebi pjevači su to i činili – originalnost im nije ništa značila.²⁷

Dakle, formulaični stil homerskih epova pokazuje da su nastajali usmeno i da su dio tradicije usmenog epskog pjesništva. Karakter homerskog, heksameterskog jezika otkriva da nije mogao biti dijelo jednog čovjeka ili čak jedne generacije, već je morao biti tradicionalan. Na temelju studije živuće jugoslavenske epske poezije Milman Parry i njegov suradnik Albert B. Lord pokazali su važnost formula u usmenom epskom pjesništvu, no pitanje koje se postavlja jest vrijedi li njihova teza o strogoj shematiziranosti stila usmenog pjesništva za sanskrtske epove i u kojoj mjeri.

FORMULAIČNI JEZIK U INDIJSKIM EPSKIM TEKSTOVIMA

Prve tragove indijske epske književnosti nalazimo u pjesmama indijskih Arijata koje su počele nastajati oko 1500. p. n. e., u vedskoj književnosti u kojoj se spominju pjesme u slavu junaka (*gāthā nārāśamsī*). Poznate su nam i pjesme u kojima se pričaju stare legende (*itihāsa*, dosl. tako je upravo bilo) i priče o onom što je bilo prije (*purāṇa*). Kazivanje tih pjesama odvijalo se uz neki obred.²⁸

Odjek najstarije indijske epike nalazimo i u himnama Ṛgvede nazvanim *ākhyāna* [pripovijetka] u kojima su se miješale poezija i proza. Sačuvali su se samo stihovi,

²⁶ Parry 1971: 132.

²⁷ Parry 1971: 145.

²⁸ Katičić, Radoslav (1973: 112.) *Stara indijska književnost*, Zagreb: Nakladni zavod Matice Hrvatske.

budući da su se oni pamtili, a prozni dijelovi improvizirali. Potonji se mogu dodati prema *brāhmaṇama* i vedskim komentarima.²⁹

Junačka pjesma (*gāthā nārāśaṃsī*) pravo je ishodište velikih indijskih epova, Mahābhārate i Rāmāyaṇe. Nastali su iz stare arijske ratničke predaje koja se razvijala među kšatrijama, staležom ratnika, a osobito se nje govala na kraljevskim dvorovima, među dvorskim pjevačima, *sūtama*. “Oni su epske pjesme predavali s pokoljenja na pokoljenje i kazivali ih o svečanim zgodama da proslave svojega vladara ili njegov rod.”³⁰ Junačke pjesme u puku su širili pjevači *kuśīlave*.³¹

Indijski epovi sastavljeni su na sanskrtu, no taj jezik po brojnim osobitostima odstupa od klasičnog, stoga govorimo o epskom sanskrtu. Od klasičnog se sanskrta epski razlikuje po tome što ne sadrži paninijevske³² oblike i obrasce formiranja, nepravilne sandhije i druga njegova obilježja. O podrijetlu epskog sanskrta nema dovoljno podataka, no znanstvenici smatraju da je ovaj idiom nastao iz govornog jezika u miljeu pjesnika koji su skladali tekstove epskog ili proto-epskog žanra, tj. među bardima koji su oblikovali tradiciju usmenog pjesništva. Slično kao i jugoslavenska epska poezija, epski sanskrt nastao je i razvijao se kao bilo koji živi jezik, čak i nakon što je razvoj metričkih formulacija dovršen, sve dok je postojala tradicija bardskog pjesništva.

²⁹ Ibid.

³⁰ Ibid.

³¹ Katičić 1973: 113.

³² Pāṇini – staroindijski gramatičar; vjerojatno živio u V. st. pr. Kr. Sastavio je najstariji sačuvani opis sanskrta *Osam odsjeka (Aṣṭādhyāyī)*, u kojemu je u 3959 pravila (*sūtra*) sažeto opisao glasove, oblike, tvorbu riječi i sintaksu sanskrta.

Dum stabunt montes, campis dum flumina current,

*Usque tuum toto carmen celebrabitur orbe.*³³

Rāmāyaṇa [Rāmin život] drugi je veliki ep indijske književnosti. Napisana je u ślokama, indijskom epskom stihu, a sastoji se od oko 24.000 śloka (niti četvrtina opsega Mahābhārata) podijeljenih u sedam knjiga, kāṇḍa. Nastajala je između 5. stoljeća p. n. e. i 3. stoljeća n. e.³⁴ Rāmāyaṇa opisuje dogodovštine kraljevića Rāme koji je zbog dvorskih spletki morao poći u šumu u progonstvo. Pratila ga je vjerna supruga Sīta, koju je oteo Rāvaṇa, vladar rākṣasa, bjesova. Rāma je uz pomoć majmuna Hanumāna i majmunske vojske naposljetku ubio Rāvaṇu i spasio Sītu. Osnovnu radnju prati niz epizoda o brojnim likovima – ṛṣijima (mudracima, vidjelicima), rākṣasama, Rāminoj braći i spletkama Bharatine majke Kaikeyī (jedne od triju žena Rāmina oca, kralja Daśarathē) koja je željela da njezin sin umjesto Rāme dođe na prijestolje u Ayodhyi, o rasi vānara i najistaknutijem od njih, majmunu s božanskim moćima, Hanumānu itd. Raspon događaja ide od dvorskih spletki do lutanja među ṛṣijima u šumi, pa do velike bitke između Rāme i Rāvaṇe.

U ovom radu bavit ću se prvom knjigom Rāmāyaṇe, Bālakāṇḍom. Smatra se da je Bālakāṇḍa [knjiga o djetinjstvu], uz Uttarakāṇḍu, kasniji dodatak ostalim knjigama. Uttarakāṇḍa je vjerojatno sadašnji oblik dobila u drugoj polovici 2. stoljeća n. e., a Bālakāṇḍu se datira između druge polovice 2. stoljeća p. n. e. i prve polovice 1. stoljeća p.n.e., no neki odlomci su vjerojatno i kasniji.³⁵ U Bālakāṇḍi se pripovijeda o Rāminu rođenju, mladenačkim podvizima i sklapanju braka sa Sītom. Tekst Bālakāṇḍe sačuvan je u 86 rukopisa i šest komentara. Dvije su glavne recenzije, odnosno linije prenošenja: sjeverna i južna. Rukopisi sjeverne recenzije nisu jedinstveni.³⁶

³³ Schlegel 1929: LXXII. Schlegelova verzija obraćanja boga Brahme autoru Rāmāyaṇe, Valmikiju, koju citira na samom kraju svog uvoda u sanskrtsko izdanje Bālakāṇḍe, radostan što je i njegovo djelo potvrdilo drevno proročanstvo. Slobodan prijevod: *Dok su planine uspravne, dok rijeke teku poljima/tvoju pjesmu slaviti će na cijelom svijetu.*

³⁴ Brockington, John (1984: 1.) *Righteous Rāma: The Evolution of an Epic*, New York: Oxford University Press.

³⁵ Goldman, Robert P. (ur.) (2007.) *The Ramayana of Valmiki: an epic of ancient India*. Sv. 1, Balakanda. Delhi: Motilal Banarsidass.

³⁶ *Introduction u The Vālmīki Rāmāyaṇa: Critical Edition*. Vol 1. (1960: XIII.). Baroda: Oriental Institute. General editors: G. H. Bhatt and U. P. Shah.

U Bālākāṇḍi možemo očekivati manje formula nego u pet jezgrenih knjiga, jer je po stilu nešto drugačija. Bāla (i Uttara) kāṇḍa imaju nešto slobodniji metrički uzorak (Hermann Jacobi ukazao je na seriju nepravilnih pāda (četvrtina stiha) u epizodi o Viśvāmitri, 1.50-64.).³⁷ Osim toga, sanskrtska śloka je jednostavan i prilagodljiv metar koji dozvoljava više slobode sanskrtskom epskom pjesniku, nego heksametar Homeru.³⁸ Također, sanskrit je vrlo fleksibilan jezik – ima obilje prefiksa (*upasarga*) raznih veličina (jednosložnih, dvosložnih ili trosložnih koji se javljaju kao zbroj prva dva) koji pomažu u popunjavanju stiha. Neki prefiksi ne mijenjaju značenje riječi uopće, a neki ga mijenjaju minimalno. Uz to, postoje zamjenice poput *sarva* i pridjevi poput *mahā* ili *parama*, koji imaju istu svrhu – kao prefiksi se s riječima spajaju u složenice, tu su još i jednosložni i dvosložni veznici, vokativi koji se lako mogu umetati budući da se većina Bālākāṇḍe sastoji od govora itd.³⁹

Nabaneeta Sen (Sen, 1966.) primijenila je pristup Parryja i Lorda na Bālākāṇḍu te u tekstu južne recenzije Rāmāyaṇe kvantitativnom analizom istražuje njezinu formulaičnost.

Za svoju analizu Sen je odabrala pet puta po 26 stihova (odnosno 13 śloka) – s početka, s kraja i grupe koje se nalaze otprilike na jednoj trećini, polovini i na tri četvrtine Bālākāṇḍe. U odabranim dijelovima podvukla je punom crtom grupe riječi koje se javljaju drugdje u Bālākāṇḍi, iscrtano formulaične izraze, odnosno fraze koje su konstruirane po istim sintaktičkim i ritmičkim uzorcima i koje se pojavljuju na istim mjestima kao drugi stih, polustih ili dio stiha, s barem jednom zajedničkom riječi na metrički sličnom položaju, a kao dodatni element u odnosu na Parryja i Lorda uvodi podcrtavanje točkama pojedinačnih riječi koje imaju osobitu formulaičnu tendenciju (npr. *dyutimān*, *mahābāhuḥ*).⁴⁰

Dobiveni rezultat pokazao je da je broj formula i formulaičnih izraza u Bālākāṇḍi značajan, a najviše se formula moglo naći u odabranom ulomku iz treće četvrtine kāṇḍe i iz sredine kāṇḍe (oko 13 formulaičnih stihova u svakom dijelu).⁴¹ Kako bi dodatno

³⁷ Brockington 1984: 45.

³⁸ Sen, Nabaneeta (1966: 399.) 'Comparative Studies in Oral Epic Poetry and the Vālmīki Rāmāyaṇa: A Report on the Bālākāṇḍa' u *Journal of the American Oriental Society*, Vol. 86: 397.-409. American Oriental Society.

³⁹ Sen, 1966: 400.

⁴⁰ Sen, 1966: 400.

⁴¹ Sen, 1966: 401.

dokazala formulaičnost, Sen traži stalne formule, one koje je Lord definirao kao “kamen temeljac usmenog pjesništva”. U konačnici je pokazala da Bālakāṇḍa sadrži puno formula tipa “imenica-epitet” koje označavaju glavne junake (prva Lordova kategorija – imena likova) i zauzimaju pola stiha; nije teško naći formulaične glagole, prvenstveno glagole koji označavaju govorenje i slušanje i također mogu popuniti četvrtinu ili pola stiha uz dodatak objekta i sl. Formule za vrijeme su također prisutne – za označavanje jutra, broja godina koje su prošle itd., kao i za mjesto radnje – u Bālakāṇḍi su to najčešće āśrami (obitavalište isposnika, slično samostanu) ili palače.⁴²

Dakle, prisutne su sve četiri kategorije stalnih formula. Osim njih nalazimo i druge tipove formulaičnih grupa riječi, poput pridjevskih, glagolskih, priložnih. Sen je primijetila i da se formule prilagođavaju zahtjevu stiha, da postoje duže i kraće varijante neke formule. Također se ponavljaju cijeli stihovi i śloke, što ide u prilog tezi da Rāmāyaṇa nije pisani tekst, gdje se takva nemarnost ne bi mogla dogoditi. Ponavljanja stihova i śloka podvrgavaju se sitnim promjenama, što je tipično za usmeni stil kompozicije. Sen naposljetku zaključuje: “Čini se da sve navedeno upućuje na to da opis Rāmāyaṇe kao čisto ‘umjetničke’ pjesme ne stoji, barem prema ovoj dvojbenoj knjizi koja pokazuje mnogo elemenata usmene kompozicije.”⁴³

⁴² Sen, 1966: 403.-405.

⁴³ Sen, 1966: 407.-408.

ANALIZA STEREOTIPNIH IZRAZA U BĀLAKĀṆḌI

TERMINOLOGIJA

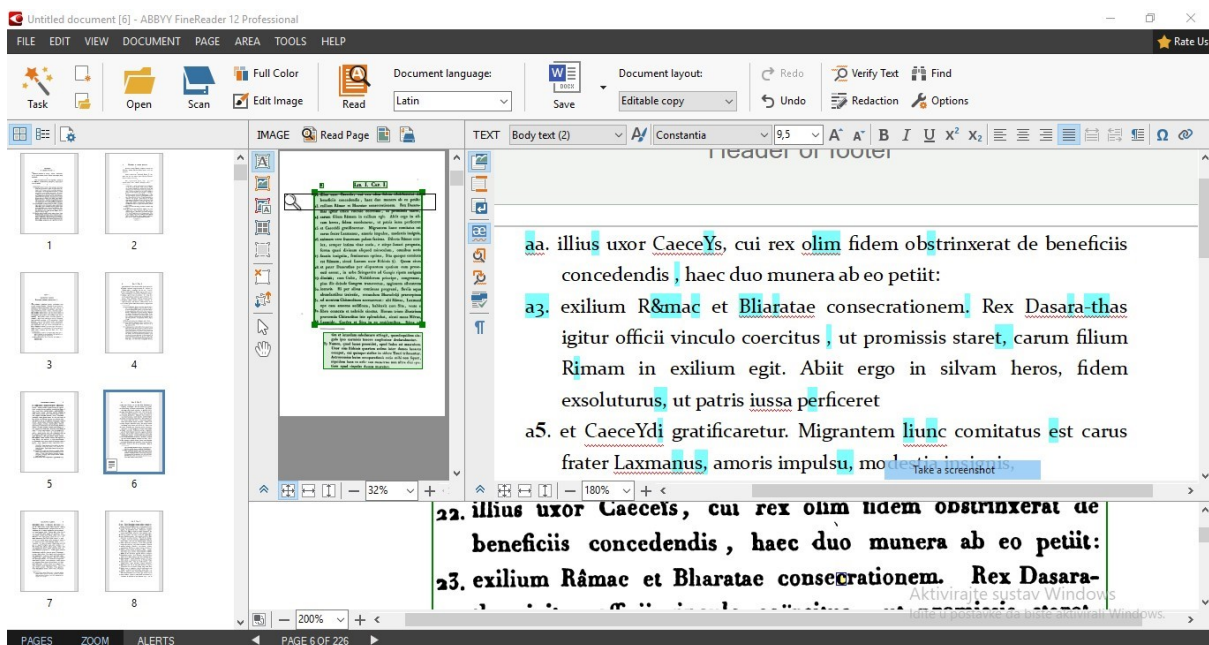
Prije samog početka rada potrebno je razjasniti glavne termine. Termin "stereotipni izraz" označava sve one izraze koji su u skladu s konvencijama stila usmenog pjesništva – pojavljuju se na stalnim mjestima u stihu značajan broj puta, izražavaju stalne teme pjesništva, sastoje se od vrsta riječi pomoću kojih možemo utvrditi uzorke čak i ako se ne javljaju previše puta. Formulu smo već definirali kao skupinu riječi koja se redovno koristi pod istim metričkim uvjetima kako bi se izrazila neka osnovna ideja, a formulaični izraz kao stih ili polustih sastavljen po uzorku formule. Formule zbog svoje fiksiranosti ponekad gube značenje, a formulaični izrazi su prilagodljivi i manje podložni tome da budu ispražnjeni od značenja.

U ovom radu bavit ću se stereotipnim izrazima koje se može klasificirati kao stalne epitete, odnosno epitete koji pretežno opisuju jedan lik u epu, ili, u mom slučaju, grupu likova iste vrste. Odabrala sam epitete koji opisuju rākṣase, skupinu bjesova za koje postoje uvriježeni opisi – uglavnom imaju negativne karakteristike, oni su zla bića, ljuti, ružni, izobličeni.

Jezične karakteristike epiteta najlakše je primijetiti pomoću kompjuterskih programa, stoga sam najprije pripremila elektroničke verzije Schlegelova izdanja Bālakāṇḍe i prijevoda na latinski.

PRIPREMA ELEKTRONIČKIH VERZIJA TEKSTA

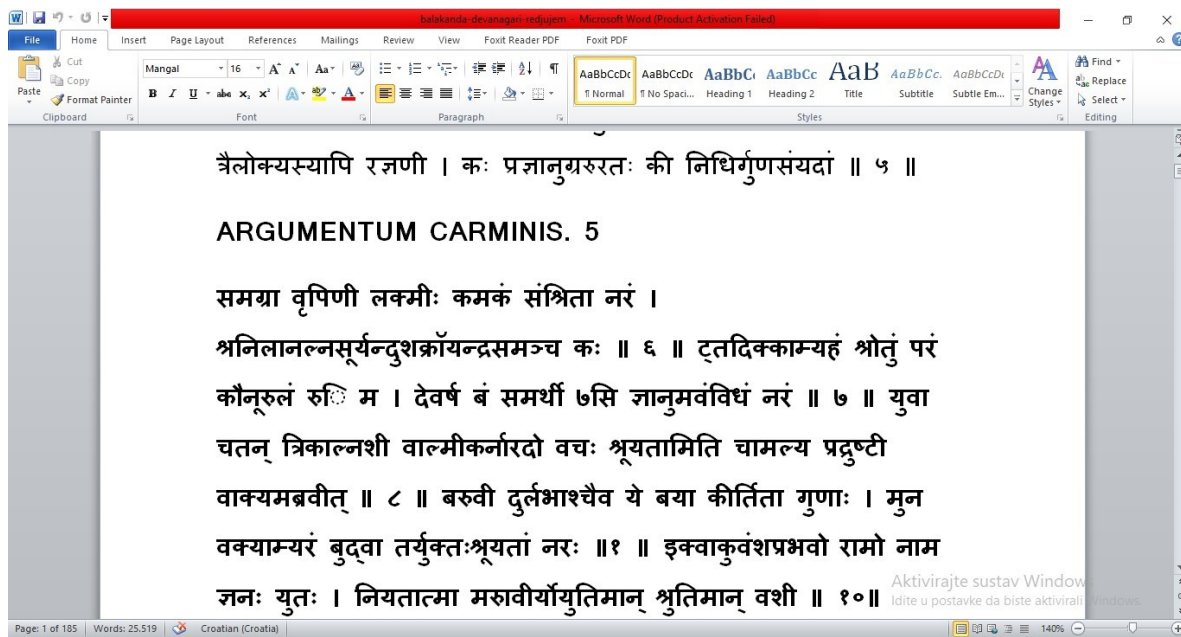
Kako bih dobila elektroničke verzije sanskrtskog (TRANSLITERIRANI TEKST SCHLEGELOVE VERZIJE BĀLAKĀṆḌE) i latinskog (SCHLEGELOV LATINSKI PRIJEVOD BĀLAKĀṆḌE) teksta bilo je potrebno skenirane tekstove prebaciti iz PDF dokumenta u Word dokument pomoću tehnike OCR-a (Optical Character Recognition). Za pretvaranje latinskog teksta koristila sam ABBYY FineReader, program jednostavan za korištenje, a vrlo dobar – u svojoj bazi ima i latinski jezik te je jako dobro *pročitao* PDF dokument, i to tekst koji je na nekim mjestima za kompjuter bilo dosta teško pročitati, npr. zbog zadebljanih slova i sitnijih mrlja na stranicama.

ILUSTRACIJA 1. SUČELJE PROGRAMA ABBYY FINEREADER

Unatoč tome što ABBYY jako dobro prepoznaje tekst, ipak je bilo potrebno provjeriti cijeli tekst i ispraviti pogreške. Za završnu provjeru koristila sam COL (Correcteur Orthographique de Latin) – besplatni program za provjeru pravopisa latinskog teksta koji je dostupan za Microsoft Word i neke druge programe za obradu teksta. Program sadržava rječnik sa 400.000 oblika riječi iz srednjovjekovnog i klasičnog latinskog. COL se može konfigurirati – korisnik može odabrati određeni pravopis (kako tretirati diftonge, glasove [u] i [i] i sl.), a funkcionira kao i drugi programi za provjeru pravopisa – ako riječ nije u rječniku podcrtat će ju.

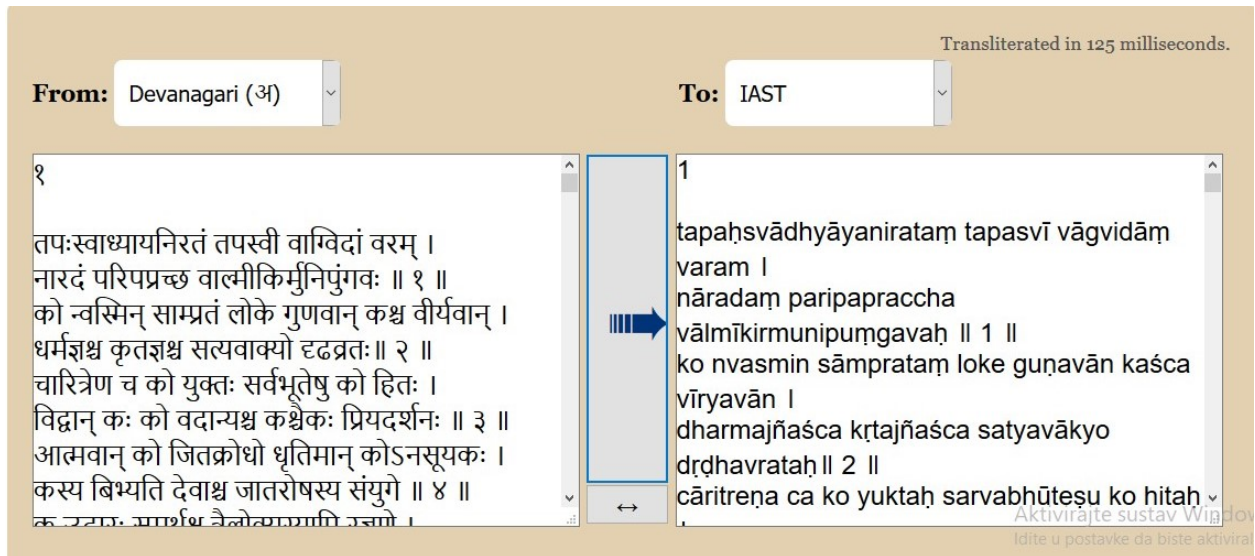
Prebacivanje sanskrtskog teksta bilo je nešto kompliciranije. Budući da Abbyy FineReader ne podržava sanskrtsko pismo devanagari, a da u trenutku kad mi je trebao elektronički tekst Schlegelove verzije nisam našla dobar program za OCR devanagarija, jer ih je samo nekoliko dostupno za javnu upotrebu,⁴⁴ morala sam pronaći alternativni način. PDF dokument koji sam razdvojila na manje dijelove otvarala sam pomoću Google dokumenata (Google Docs), koji su se pokazali jako korisnima i koji su dosta dobro *pročitani* devanagarski tekst – u analizi dobivenog pokazalo se da se stalno ponavljalo 10 do 15 različitih pogrešaka po stranici teksta, npr. Google document bi त [ta] uvijek čitao kao न [na], kratko e (के [ke]) bi zamijenio dugim i (की [kī]) itd. Kad se taj broj pomnoži sa stotinjak stranica teksta, ipak je ostao velik broj pogrešaka koje je trebalo ispraviti ručno.

ILUSTRACIJA 2. DEVANAGARSKI TEKST PREBAČEN IZ PDF-A U WORD

⁴⁴ Jedan od rijetkih javno dostupnih programa za OCR devanagarija je SanskritOCR koji je razvio dr. Oliver Hellwig, prva osoba koju trebate potražiti ako ste zainteresirani za digitalnu indologiju. Hellwig je radio i još uvijek radi na nekoliko europskih sveučilišta, a unatoč svojoj važnosti ne može naći stalan posao. SanskritOCR nije mogao dobro pročitati moje stranice, vjerojatno zbog loše kvalitete skena. Program je dostupan na stranici: <http://www.sanskritreader.de/>

Nakon završne provjere elektronički devanagarski tekst pretvorila sam u latinični pomoću alata Sanscript⁴⁵ koji je svih 77 sargi putem IAST transliteracijske sheme⁴⁶ pretvorio jako brzo – u samo 125 milisekundi, kako je zabilježeno na stranici. Završni korak prije upotrebe kompjuterskih programa bio je numeriranje teksta za lakše snalaženje i rad u AntConc-u. Označila sam najprije broj kāṇḍa (knjige), potom sarge (poglavlja) i śloke⁴⁷ (stihove), te pāde a i c, npr. 1. kāṇḍa, 77. sarga, 29. śloka, pāda a označena je ovako: 1.077.029a.

ILUSTRACIJA 3. TRANSLITERACIJA POMOĆU ALATA SANSRIPT

ODABIR PROGRAMA ZA ANALIZU

Laurence Anthony, profesor na Fakultetu znanosti i inženjerstva na japanskom privatnom Sveučilištu Waseda, bavi se korpusnom lingvistikom, obrazovnom tehnologijom i obradom prirodnih jezika (NLP, Natural Language Processing). Od kada je magistrirao na žanrovskoj analizi radi na razvoju programa za obrazovanje namijenjenih znanstvenicima, predavačima i početnicima u korpusnoj lingvistici. Neki od programa koje je razvio su AntConc, program za korpusnu analizu teksta i konkordanciju, AntPConc, alat namijenjen paralelnoj analizi teksta, AntWordProfiler, za

⁴⁵ Sanscript (2019.) *Learn Sanskrit*, <http://www.learnsanskrit.org/tools/sanscript>

⁴⁶ IAST (International Alphabet of Sanskrit Transliteration) – jedna od standardnih shema romanizacije indijskih pisama

⁴⁷ Śloka – strofa, česta vrsta epskog metra; sastoji se od četiri pāde (četvrtine stiha, svaka ima po osam slogova), odnosno od dva stiha po 16 slogova. Svaki stih dopušta veliku slobodu, osim u 5., 13., 14. i 15. slogu koji bi trebali biti nepromjenjivi.

profiliranje razine vokabulara i složenosti tekstova, TagAnt, program koji označava vrste riječi u tekstu (POS, Part-Of-Speech tagger) i drugi. Treba istaknuti da su svi ovi programi besplatni i da se lako mogu preuzeti s njegove web stranice.⁴⁸

AntConc je odličan program za analizu teksta, koji ima puno dobrih strana – funkcionira sa svim jezicima (podržava Unicode⁴⁹), omogućava kompleksna pretraživanja pomoću regularnih izraza,⁵⁰ ima mogućnost sortiranja riječi po abecedi, prema kraju riječi i prema učestalosti, mogućnost traženja n-grama,⁵¹ klastera⁵² i kolokacija,⁵³ pronalaženja ključnih riječi na temelju usporedbe s referentnim korpusom, za svaku riječ u dokumentu koji koristimo moguće je na grafikonu vidjeti raspodjelu unutar teksta, unutar programa moguće je koristiti i liste lema⁵⁴ itd. U daljnjem tekstu ćemo na primjerima pokazati kako funkcioniraju neke od mogućnosti ovog programa.

⁴⁸ Anthony, L. (2019.) *Laurence Anthony's Website*. Dostupno na: <http://www.laurenceanthony.net/>

⁴⁹ Unicode je kompjuterski standard koji služi za konzistentno kodiranje, reprezentaciju i manipuliranje tekстом. Koristi jedinstveni broj za svaki znak bez obzira na jezik, program i platformu i na taj način omogućava računalu da "čita" i obrađuje tekstove.

⁵⁰ Regularni izrazi (regular expression, regex) su uzorci kojima se opisuje skup znakova, koji se potom koriste za pretraživanje u tekstu.

⁵¹ N-grami su nizovi N jedinica u nekom tekstu, a mogu biti korisni ako učestalosti ponavljanja nekog niza od dvije, tri ili više riječi pridodamo vjerojatnost pojavljivanja riječi koja treba uslijediti nakon niza. Npr. vjerojatnije je da će nakon niza "Molim vas, predajte vaše..." doći riječ "ispite", "papire" i sl., nego "igračke" itd.

⁵² Klasteri su grupacije riječi koje često dolaze jedna blizu druge.

⁵³ Kolokacije su sintagmatska privlačenja među leksičkim jedinicama.

⁵⁴ Lema (engl. lemma) je osnovni oblik riječi na temelju kojeg se u pravilu uspostavlja rječnička natuknica.

STATISTIČKA I LINGVISTIČKA ANALIZA NAJČEŠĆIH RIJEČI

LISTE RIJEČI

AntConc-ov alat “Liste riječi” (Word list) ima nekoliko korisnih opcija. Najprije, prikazuje broj tokena (Word Tokens) i broj riječi (Word Types). Termin “token” označava ukupan broj riječi u tekstu – svaku riječ broji kao novu, bez obzira na ponavljanja. AntConc daje informaciju da je tokena u tekstu 25.917, no od tog broja sam oduzela tokene za slova *a* i *c* kojima sam označila pāde (2*2315 pāda) i dobila podatak da u sanskrtskom tekstu Bālakāṇḍe ima ukupno 21.287 tokena. Opcija “Word Types” broji koliko je različitih oblika riječi u tekstu. Tu AntConc pokazuje brojku 10.954, a i u ovom slučaju moram oduzeti dva oblika riječi za spomenuta slova, pa je ukupno 10.952 različita oblika.

Rank	Freq	Word	Lemma	Word Form(s)
1	2315	a		
2	2315	c		
3	440	ca		
4	189	sa		
5	187	te		
6	156	na		
7	133	tu		
8	130	rājā		
9	114	hi		
10	113	śrutvā		
11	109	sarve		
12	103	tato		
13	97	tadā		

ILUSTRACIJA 4. ALAT “WORD LIST”

Osim toga, “Word List” nudi i mogućnost sortiranja teksta na tri načina – prema abecedi, prema kraju riječi i prema učestalosti. Abecedni popis može poslužiti primarno kao referentna točka – možemo vidjeti od kojih se sve riječi uopće sastoji naš tekst, koji se

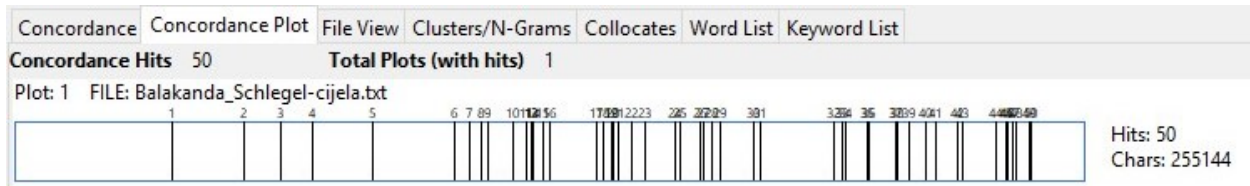
oblici neke riječi pojavljuju u tekstu i sl. što će pomoći kod detaljnije analize teksta, iako bi nam za potpunu morfološku i sintaktičku analizu trebao tekst s ovim eksplicitnim informacijama. Popis prema kraju riječi vrlo je koristan jer možemo vidjeti koji su najčešći završetci, koje riječi se najčešće nalaze na kraju i sl.

Treća mogućnost sortiranja riječi jest po učestalosti, također korisna zato što vidimo koje su najčešće riječi i koliko puta u tekstu se pojavljuju, a AntConc nam omogućava i da kliknemo na riječ i vidimo u kojem se kontekstu pojavljuje – koje je riječi okružuju, na kojem se mjestu u stihu javlja i sl. Listu riječi po učestalosti možemo uspoređivati i s nekim drugim tekstom.

CONCORDANCE PLOT

Također, jedna od opcija AntConc-a je “Concordance Plot”, alat koji pokazuje na kojim se sve mjestima u tekstu pojavljuje riječ koju odaberemo – radi se o grafikonu koji prikazuje raspodjelu neke riječi unutar teksta i koji, kad kliknemo na oznaku za pojavu određene riječi (okomita crta) prikaže dio teksta u kojemu se nalazi ta riječ. Npr. ako želimo čitati odlomke u kojima se govori o Rāmi, kliknut ćemo na riječ *rāma* i vidjeti da se prvi put spominje u 46. śloki prvog poglavlja, a potom tek u 11. śloki 24. poglavlja. U obzir treba uzeti da AntConc ne prepoznaje različite oblike iste riječi, jer sam koristila tekstualnu datoteku (.txt), pa trebamo zasebno kliknuti i na *rāmo*, *rāmaṃ* itd. ako želimo točno utvrditi na kojim se sve mjestima spominje Rāma.

Alat je vrlo koristan za traženje formula – ako kliknemo npr. na riječ *bhadraṃ* (dio formule *bhadraṃ te*) vidjet ćemo da se pojavljuje prvi put u devetoj sargi i da se tek od 29. sarge počinje javljati češće. To će nas morati natjerati da se zapitamo zašto postoji toliki razmak i da pogledamo da li se od prve do 29. sarge češće javlja neki drugi izraz sličan ovoj formuli, o čemu se govori na tim mjestima i sl. Raspored možemo pogledati i za fraze.

ILUSTRACIJA 5. RASPODJELA RIJEČI “BHADRAM” PRIKAZANA U ALATU “CONCORDANCE PLOT”

Koristeći spomenute alate i Monier-Williamsov sanskrtski rječnik napraviti ću leksičku analizu pedesetak najčešćih riječi u tekstu Bālakāṇḍe, a nastojat ću komentirati najviše njihov potencijal za sudjelovanje u stvaranju formula. Odabrala sam riječi koje se u tekstu ponavljaju najmanje 30 puta.

VEZNIK CA [I]

Najčešća riječ u tekstu jest *ca* [i], jednosložni veznik koji povezuje rečenice i dijelove rečenica, a u sanskrtu se upotrebljava iza riječi na koju se odnosi, zato ga često nalazimo na kraju pāde. Ovisno o potrebama pjevača, ovaj veznik je lako dodati ili izbaciti iz teksta. Parataksičke konstrukcije rečenica prevladavaju u slučajevima gdje nalazimo antitezu i osobito u pitanjima, gdje kratkoća izraza pridonosi naglašavanju pitanja.⁵⁵ *Ca* se također često upotrebljava uz dvije riječi koje čine par, kako bi povećao simetriju pāde (*ca*kāra rāmo dharmātmā **priyāṇi ca hitāni ca**), a nalazimo i primjere gdje se pojavljuje između tri riječi (*kharam ca dūṣaṇaṃ caiva rajastriśira eva ca*).⁵⁶

U samom tekstu Bālakāṇḍe *ca* se samostalno pojavljuje ukupno 440 puta, što čini 2,067 posto teksta. AntConc ne uzima u obzir *ca* koji se zbog samoglasničkog ili suglasničkog sandhija spojio s drugom riječi (*caiva, cāpi, cainaṃ, tāśca*) pa smo uz pomoć alata “Concordance” i regularnih izraza **ca, cai*, cā** pronašli ovaj veznik i u drugim riječima. Takvih oblika ima još 455. Prilikom ovakvog načina pretraživanja postoji mogućnost pogreške, jer će npr. regularni izraz *cā** pronaći i ono što trebamo – *ca* spojen sandhijem – ali i riječi koje počinju s *cā-* (*cātur*). Letimičnim pregledom liste riječi zaključili smo da takvih riječi nema mnogo, te da je mogućnost pogreške mala, pa možemo reći da je postotak *ca* u tekstu oko četiri posto.

⁵⁵ Brockington 1984: 31.

⁵⁶ Ibid.

Ra nk	Freq.	Riječ	Ra nk	Freq.	Riječ	Ra nk	Freq.	Riječ	Ra nk	Freq.	Riječ
1	440	ca	15	77	tataḥ	29	43	atha	43	36	rāmo
2	189	sa	16	67	tatra	30	43	ha	44	35	'pi + api 15x
3	187	te	17	66	mama	31	42	vākyam	45	34	dharmātmā
4	156	na	18	65	dr̥ṣṭvā	32	41	raghunandana	46	34	mahātejā
5	133	tu	19	63	tathā	33	41	tava	47	33	evam
6	130	rājā	20	60	caiva	34	41	yathā	48	33	teṣāṃ
7	114	hi	21	59	viśvāmitro	35	40	sā	49	32	vā
8	113	śrutvā	22	58	taṃ	36	39	tāṃ	50	31	mayā
9	109	sarve	23	57	vai	37	39	vacanam	51	31	rāmam
10	103	tato	24	56	kṛtvā	38	38	sarvam	52	31	sarvān
11	97	tadā	25	53	nāma	39	37	mahātmanaḥ	53	31	tena
12	91	tasya	26	50	bhadraṃ	40	37	tvaṃ	54	31	viśvāmitraṃ
13	88	me	27	49	saha	41	36	bhagavān	55	30	jagāma
14	88	rāma	28	47	iti	42	36	rāghava	56	30	mahāmuniḥ

TABLICA 1. NAJUČESTALIJE RIJEČI U BĀLAKĀṆḌI

ZAMJENICA SA [ON]

Nakon *ca* druga riječ po učestalosti je *sa* [on], N. m. r. zamjenice *tad*. *Sa* se često upotrebljava uz imenice u nominativu zbog naglašavanja (*sa vīraḥ* – taj junak, *sa dvijaḥ* – taj dvorođeni, *sa mahāyaśāḥ* – taj preslavni). U mnogim primjerima *sa* se nalazi na početku novog stiha kad se radnja iz prethodnog prebacuje u idući (npr. 1.001.023c *vivāsayāmāsa sutam rāmam daśarathaḥ priyam* 1.001.024a *sa jagāma vanam vīraḥ pratijñāmanupālayan – protjerao je dragog sina Ramu Daśaratha. Taj je junak otišao u šumu radi ispunjavanja obećanja*), a u takvim slučajevima nakon *sa* nerijetko dolazi glagol koji opisuje radnju subjekta. U cijeloj kombinaciji često stoji i akuzativ smjera ili objekta. Kombinacija je, dakle, [*sa* + glagol + objekt + subjekt].

Alat “Clusters/n-grams” omogućava nam da lako vidimo kombinacije riječi s kojima dolazi ova zamjenica. U opciji alata “Search Term Position” odabrali smo “Left”, što znači da će program pokazati skupine riječi koje se nalaze desno od termina za koji tražimo klaster, odnosno, termin se nalazi lijevo od klastera (ILUSTRACIJA 6.). Veličinu klastera postavili smo na minimalno dvije, a maksimalno četiri riječi. AntConc nam je pokazao da u tekstu Bālakāṇḍe ima npr. šest klastera *sa gatvā*, četiri klastera *sa kṛtvā*, tri *sa jagāma*

itd. Neke od čestih kombinacija koje smo uočili su, uz spomenute, *sa kṛtvā niścayaṃ, sa kṛtvā niścayaṃ rājā, sa kṛtvā niścayaṃ rāma, sa kṛtvā naiṣṭhikīm buddhiṃ, sa gatvā nilayaṃ rājā, sa gatvā sāgaram rājā, sa jagāma vanam vīraḥ, sa dṛṣṭvā jvalitam dīptyā, sa dṛṣṭvā vāyunā muktāḥ*. Možemo ih sažeti na opću kombinaciju [sa + glagol koji opisuje radnju koju čini subjekt + glagolski objekt + subjekt koji se veže za sa], koja zauzima jednu pādu (najčešće a). Ako odaberemo opciju “Right” traženi clusteri nalazit će se s lijeve strane od sa. Na **ILUSTRACIJA 7**. vidimo da se sa nalazi ukupno 93 puta na početku pāde (prvi i drugi redak na popisu), a ako nije odmah na početku često mu prethode *tataḥ, evaṃ* i slične riječi koje nerijetko služe za popunjavanje stiha (npr. *evaṃ* često dolazi uz glagole *vac* – [reći, govoriti] i *śru* [čuti, slušati]). Na temelju navedenog možemo zaključiti da ovaj oblik zamjenice *tad* redovno pomaže u kreiranju stihova.

AntConc 3.5.7 (Windows) 2018

File Global Settings Tool Preferences Help

Corpus Files
Balakanda_Schlegel-ci

Concordance Concordance Plot File View Clusters/N-Grams Collocates Word List Keyword List

Total No. of Cluster Types 511 Total No. of Cluster Tokens 567

Rank	Freq	Range	Cluster
1	10	1	sa ca
2	9	1	sa rājā
3	6	1	sa gatvā
4	6	1	sa hi
5	5	1	sa dharmātmā
6	4	1	sa kṛtvā
7	4	1	sa tvam
8	3	1	sa cāprajāḥ
9	3	1	sa jagāma
10	3	1	sa kṛtvā niścayaṃ
11	3	1	sa rājānaṃ
12	2	1	sa dṛṣṭvā
13	2	1	sa jagāma vanam

Search Term Words Case Regex N-Grams Cluster Size Min. 2 Max. 4

sa Advanced

Start Stop Sort

Sort by Invert Order Search Term Position Min. Freq. 1 Min. Range 1

Sort by Freq On Left On Right

Clone Results

Total No. 1
Files Processed

ILUSTRACIJA 6. DIO KLASTERA RIJEČI “SA”, KOJA SE NALAZI S LIJEVE STRANE OD KLASTERA

Corpus Files
Balakanda_Schlegel-ci

Concordance Concordance Plot File View Clusters/N-Grams Collocates Word List Keyword List

Total No. of Cluster Types 455 Total No. of Cluster Tokens 567

Rank	Freq	Range	Cluster
1	79	1	a sa
2	14	1	c sa
3	5	1	a tataḥ sa
4	5	1	tataḥ sa
5	3	1	a tatheti ca sa
6	3	1	ca sa
7	3	1	prajākāmaḥ sa
8	3	1	tatheti ca sa
9	2	1	a evaṃ sa
10	2	1	abravīt sa
11	2	1	bhūt sa
12	2	1	evaṃ sa
13	2	1	rājā sa
14	1	1	a abhivādya sa
15	1	1	a abhiyāce sa
16	1	1	a abravīt sa
17	1	1	a aupakāryāṃ sa

Search Term Words Case Regex N-Grams Cluster Size Min. 2 Max. 4

tatheti ca sa Advanced

Start Stop Sort

Sort by Invert Order Search Term Position Min. Freq. 1 Min. Range 1

Sort by Freq On Left On Right

Total No. 1
Files Processed

ILUSTRACIJA 7. DIO KLASTERA RIJEČI "SA", KOJA SE NALAZI S DESNE STRANE OD KLASTERA

DRUGI ZAMJENIČKI OBLICI

Osim *sa* česti su još neki zamjenički oblici. Oblik *te* [tebi, tebe], dativ ili (češće) genitiv osobne zamjenice *tvad* [ti], također je često dio formulaičnih izraza, osobito uzvika, koji se umeću kako bi popunili stih, poput *bhadraṃ te* (frazza *bhadraṃ te/vo/vaḥ* pojavljuje se čak 50 puta), *apsaraḥ svāgataṃ te 'stu*, *bhagavan svāgataṃ te 'stu*, *brahmaṣe svāgataṃ te 'stu*, *svasti te 'stu*, *svāgataṃ te dvijaśreṣṭha*, *svāgataṃ te naraśreṣṭha* itd. Oblici zamjenica u najčešćih pedeset riječi su oblici od *tvad*: *tvam* (nom.), *tava/te* (gen.), *te* (dat.), oblici zamjenice *tad* [on]: *tasya* (acc.), *teṣāṃ* (gen. pl. m. i n.), *tena* (instr.), zamjenice *mad* [ja]: *mama/me* (gen.), *mayā* (instr.), zamjenice *tad* u ženskom rodu: *sā* [ona] (nom.), *tām* (acc.). Iz nabrojanja možemo vidjeti da su najčešći padeži genitiv, akuzativ i instrumental, stoga pretpostavljam da to nije slučajno i da upućuje na sintaksu sanskrta.

NEGACIJA NA

Na 4. mjestu po učestalosti je negativna čestica *na* [ne, niti] koja redovno dolazi uz glagole na koje se odnosi, a na početku stiha se ne javlja, osim ako je emfatična.⁵⁷ Kao i u slučaju *ca*, i *na* redovno nalazimo iza barem dvije imenice, a vrlo je česta upotreba i s tri ili više imenica, gdje se nalazi uz *ca* i prevodi kao "ni... ni... ni"⁵⁸ (1.033.09a *nāsyā devā na gandharvā nāsurā na ca rākṣasāḥ*; 1.067.09a *naitat suragaṇāḥ sarve nāsurā na ca rākṣasāḥ*).

JEDNOSLOŽNI I DVOSLOŽNI VEZNICI

Čestica *tu* nikad ne dolazi na prvom mjestu u stihu. U nekim slučajevima koristi se za izražavanje antiteze⁵⁹, kao i *api* koji se u Bālakāṇḍi javlja ukupno 45 puta. *Hi* je uzročna čestica koja se također nikad ne nalazi na prvom mjestu u stihu, a općenito dolazi nakon prve riječi kao enklitika. Sve tri riječi često ne dodaju nikakvo ili dodaju tek minimalno značenje sadržaju rečenice.⁶⁰ Nekoliko dvosložnih veznika također se može zgodno umetnuti u stih: *tato*, *tadā*, *tataḥ*, *tathā*, *atha*.

⁵⁷ Brockington 1984: 32.

⁵⁸ Monier, Monier-Williams (1979.) *A Sanskrit-English dictionary : etymologically and philologically arranged with special reference to cognate Indo-european languages*. Delhi; Varanasi; Patna: Motilal Banarsidass. Dostupno na: <https://www.sanskrit-lexicon.uni-koeln.de/monier/>

⁵⁹ Brockington 1984: 32.

⁶⁰ Monier-Williams 1979.

APSOLUTIVI (ŚRUTVĀ, DRṢṬVĀ, KṚTVĀ)

Apsolutiv glagola *śru* [čuti, slušati] – *śrutvā* [čuvši] nalazi se na osmom mjestu po učestalosti, a pojavljuje se u raznim varijacijama uz zamjenice ili trosložna imena (s genitivom jednine i množine zamjenice *tad* [taj, onaj], s genitivom imena govornika, osobe čije riječi su čute itd.) i najčešće tvori formule koje popunjavaju prvu polovicu stiha. Neke od varijacija u kojima se ovaj apsolutiv pojavljuje su: *munestu vacanaṃ śrutvā, janakasya vacaḥ śrutvā, agnestu vacanaṃ śrutvā, tasya tadvacanaṃ śrutvā, teṣāṃ tadvacanaṃ śrutvā, teṣāṃ nrpo vacaḥ śrutvā, janakaḥ śrīmān śrutvā*... Sam *śrutvā* najčešće se nalazi u drugoj polovici polustiha (sedmi i osmi slog), a polustih često gradi i uz pomoć drugih trosložnih formula poput *bhadraṃ te, bhagavan* ili *tattvataḥ*.

Željela sam vidjeti u kojem se omjeru *śrutvā* pojavljuje u pādama *a* i *c* pa sam uz pomoć Excelova alata za filtriranje stihove razdvojila u dva dokumenta. Rezultat je sljedeći: *śrutvā* se u pādama *a* i *c* pojavljuje 98 puta (93 puta u *a*, 13 puta u *b* pādi), a u pādama *b* i *d* 15 puta. 13 puta se javlja u pādama *b* (deset puta u prva dva sloga, a tri puta u trećem i četvrtom slogu), a dvaput u prva dva sloga pāde *d*. Možemo stoga reći da se *śrutvā* najčešće javlja u pādi *a*, te da je omjer *śrutvā* u prvom stihu naspram drugog, odnosno *a,b : c,d* pāda 15:1, a u parnim i neparnim stihovima, odnosno *a,c : b,d* pāda 6,5:1.

Osim *śrutvā* među najučestalijim glagolskim oblicima su apsolutiv glagola *drś* [vidjeti, gledati] - *drṣtvā* [vidjevši, ugledavši] i glagola *kṛ* [činiti] – *kṛtvā* [učinivši], te perfekt glagola *gam* [ići] u 3. l. jd. – *jagāma* [otišao je]. Kao i *śrutvā*, i *drṣtvā* se često nalazi u sedmom i osmom slogu pāde *a*. Često dolazi u kombinacijama [akuzativ jednine/množine zamjenice *tad* (*taṃ, tān*) + *drṣtvā* + imenica u akuzativu ili nominativu], ovisno o kontekstu: *taṃ drṣtvā mantriṇaḥ sarve, viśvāmitrastu taṃ drṣtvā rājānaṃ*.

Kṛtvā najčešće dolazi u prvoj polovici pāde *b*. Često dolazi uz akuzativ objekta i s imenicom čini glagol novog značenja, npr. *kṛtvā niścayaṃ* – učinivši odluku, tj. odlučivši, a onda s drugim dodacima oblikuje formule duljine polustiha, npr. *sa kṛtvā niścayaṃ rājā, sa kṛtvā niścayaṃ rāma, kṛtvā mahītaṃ rājā, kṛtvā cāpi pradakṣiṇam, rājyaṃ kṛtvā divaṃ gataḥ, yoktraṃ kṛtvā ca vāsukim* itd.

PERFEKT JAGĀMA

Perfekt glagola *gam*, 1. [ići] posljednji je glagolski oblik među 50 najčešćih riječi. *Gam* je glagol kretanja te dolazi s akuzativom cilja: *sa jagāma vanaṃ vīro, jagāma tridivaṃ devaiḥ sarvaiḥ, jagāma svapuraṃ rājā sabhāryo, jagāma saritāṃ śreṣṭhā*.

Obratila sam pozornost na raspored i ovih glagolskih oblika – *dr̥ṣṭvā* se javlja 55 puta u padama *a, c*; 15 puta u *b, d*; a *kṛtvā* 32 puta u *a, c* i 24 puta u *b, d*.

24 od 65 puta u *c, d* pādama (4 puta u *d* pādi), *kṛtvā* 15 puta od ukupno 56 (pet puta u pādi *d*), a *jāgama* se u pādama *c, d* pojavljuje 22 od ukupno 30 puta. Očito je da *jāgama* ne slijedi spomenuti uzorak, dok se raspored apsolutiva uglavnom poklapa – najviše puta se nalaze u pādi *a*.

Na temelju zapažanja rasporeda apsolutiva po padama možemo reći da prevladavaju u pādi *a* i u parnim pādama. Glagol *jagama* odstupa od ovog rasporeda te ga nalazimo najveći broj puta u pādi *c* i jednak broj puta u parnim i neparnim pādama.

	Pāda a	Pāda b	Pāda c	Pāda d
śrutvā	93	13	5	2
dr̥ṣṭvā	35	6	20	4
kṛtvā	22	19	10	5
jagāma	6	8	12	10

TABLICA 2. RASPODJELA 4 NAJČEŠĆA GLAGOLA U BĀLAKĀṆḌI

Možemo reći da apsolutivi sudjeluju u stvaranju formula, što potvrđuje njihova učestalost i specifičan raspored po pādama. Apsolutiv je, uz gotovi particip, najčešći glagolski oblik u Rāmāyaṇi⁶¹ – pretraga po regularnim izrazima *tvā, *ṭvā pokazala je da se apsolutivi na taj završetak u tekstu Bālakāṇḍe pojavljuju 451 put.

PREFIKSI

Vrlo su česti oblici zamjениčkog pridjeva *sarva* [sav, svaki] – *sarve* (n. pl. m.), *sarvaṃ* (n. sg. m.), *sarvān* (acc. pl. m.), a *sarva-* je i jedan od najčešćih prefiksa u Bālakāṇḍi – ukupno se razne kombinacije sa *sarva* pojavljuju 382 puta. Još češći prefiks je *mahā-* koji se u prvih pedesetak riječi pojavljuje u riječima *mahātmanaḥ, mahātejā, mahāmuniḥ*, ukupno 101 put. Različiti oblici pridjeva *mahat* [velik] pojavljuju se 584 puta. Čest prefiks je i

⁶¹ Brockington 1984: 21.

dharmā-, a među najčešćim riječima našao se atributivni epitet *dharmātmā*. Neki epiteti pojavljuju se samo uz jednu osobu, neki drugi koriste se za više osoba, npr. verzije složenica s *dharmā-* koriste se najviše za Rāmu, ali i za Daśarathu, Bharatu... Spomenuti prefiksi su formulaični, a riječi koje se tvore s prefiksima same po sebi nisu stereotipni izrazi, nego to postaju tek u kombinacijama s drugim riječima, npr. *lakṣmaṇas ca mahābalaḥ*.⁶²

IMENICE

Od najčešćih imenica tu su *nāma*, *vākyam*, *raghunandana*, *vacanam*, *bhagavān* te imena glavnih junaka u različitim padežima: *rājā*, *rāma*, *viśvāmitro*, *rāmo*, *rāmaṃ*, *viśvāmitraṃ*. Logično je da se riječ *nāma* pojavljuje mnogo puta, jer je to izvorno akuzativ imenice *nāman* – [ime], a znači [po imenu, zvan] te se vrlo često koristi za uvođenje likova u radnju. Imenice *vākyam* (acc. od *vākya*, n. govor, izjava, tvrdnja) i *vacanam* (acc. od *vacana*, n. govor, riječ) tvore formulaične izraze s apsolutivom *śrutvā*. *Bhagavān*, nom. sg. m. se pojavljuje bez određenog pravila, i uz Brahma, Indru, Viśvāmitru, a najčešće za Vaśiṣṭhu. Neki od primjera su: *vaśiṣṭho bhagavān ṛṣiḥ*; *āsanam cāsya bhagavān vaśiṣṭho vyādideśa ha*, *evamuktastu bhagavān viśvāmitreṇa dhīmatā*, *ityuktvā bhagavān brahmā*. Riječ koja se najpravilnije od svih pojavljuje je peterosložna složenica tatpuruṣa *raghunandana* (sin, potomak Raghuov, odnosno Rāma) – u svim slučajevima se javlja na kraju stiha, a prethodi joj neka trosložna riječ.

ITI, SAHA, YATHĀ

Na kraju su nam ostale riječi *iti*, *saha*, *yathā* – [na taj način, tako]. *Iti* se koristi i u citatima, umjesto navodnika – riječi koje se nalaze ispred *iti* izrekla je neka osoba. Budući da se velik dio Bālakāṇḍe sastoji od govora jasno je zašto se ova riječ ponavlja češće. Prilog *tatra* [tamo, ondje, na tom mjestu] najčešće dolazi u prvoj pādi, rijetko u pādi *b* (samo devet puta od ukupno 76 pojava *tatra* i kombinacija nastalih zbog sandhija poput *tatrainam*). *Saha* je prijedlog koji dolazi s instrumentalom, a nalazimo i primjere složenica sa *saha*, npr. *sahalakṣmaṇāḥ*. *Yathā* je najčešći od odnosnih priloga, a više od polovice njegovih pojava u Rāmāyaṇi uvodi usporedbe.

⁶² Brockington 1984: 39.

REZIME

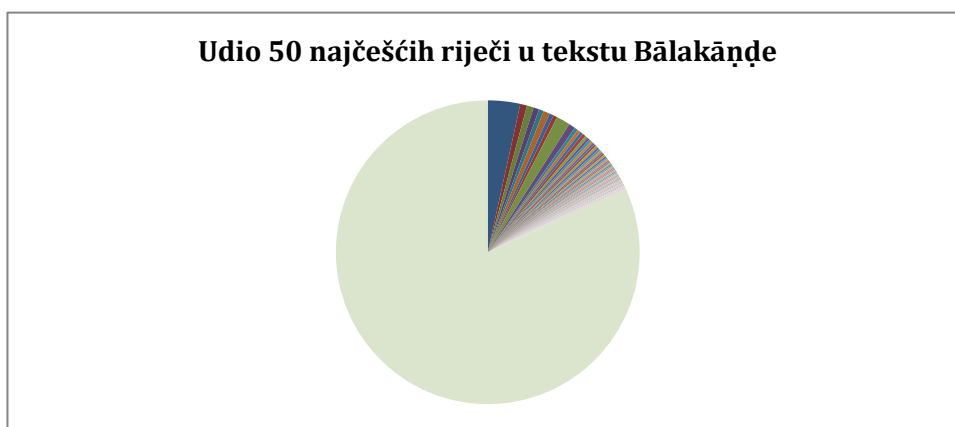
Svaka od odabranih 56 riječi koje se u tekstu Bālakāṇḍe pojavljuju najmanje trideset puta na ovaj ili onaj način sudjeluje u kreiranju formula. Među najčešćim riječima su jednosložne riječi koje često ne mijenjaju značenje fraze unutar koje se nalaze ili ga mijenjaju minimalno, nevažno za radnju epa, stoga se mogu lako dodavati gdje su potrebne. Ipak, ne dolaze na bilo kojem mjestu u stihu, npr. *tu* se nikad ne nalazi na prvom mjestu, kao ni *hi* koji je najčešće enklitika prvoj riječi u stihu. Među najčešćim riječima nalaze se i neki formulaični prefiksi.

Najčešći glagoli su glagoli koji izražavaju glavne radnje – kretanje, slušanje, govorenje, činjenje (*śrutvā, dṛṣṭvā, kṛtvā, jāgama*). Najčešće imenice su imena likova ili imenice koje upućuju na likove (*bhagavān*), imenice koje uvode likove (*nāma*) te imenice koje dolaze uz glagole govorenja. Navedene primjere možemo povezati s dvije od četiri kategorije u Lordovoj kategorizaciji formula koje su “kamen temeljac usmenog stila”.

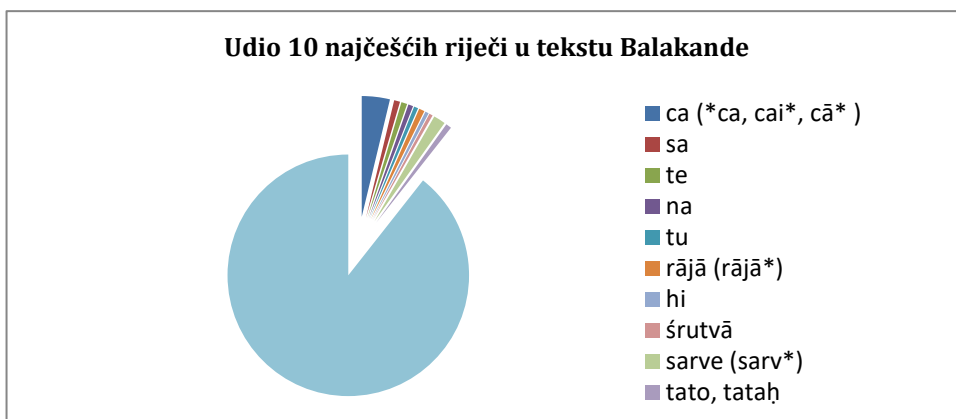
Nadalje, uočila sam određene obrasce po kojima neke vrste riječi oblikuju fraze koje popunjavaju dio ili čitavu pādu, npr. kombinacija [*sa* + glagol koji označava radnju koju čini subjekt + glagolski objekt + subjekt koji se veže za *sa*] zauzima jednu pādu.

Apsolutivi također imaju specifičnu tendenciju da se javljaju u određenoj pādi (najčešće *a*) i u određenim kombinacijama. Uz navedeno, njihova je učestalost potvrda formulaičnosti teksta Bālakāṇḍe – pedeset najčešćih riječi zauzima čak 22,17 posto, a deset najčešćih 11,88 posto.

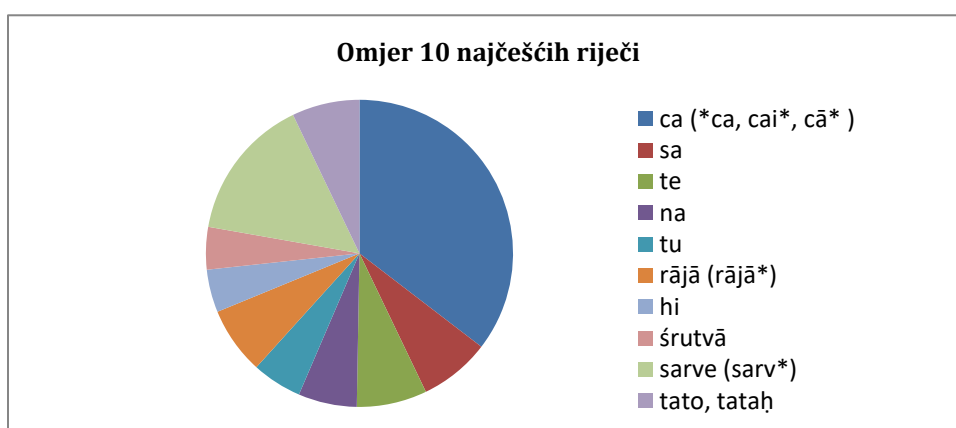
Udio deset i pedeset najčešćih riječi u ukupnom tekstu prikazala sam na grafikonima.

GRAF 1. UDIO 50 NAJČEŠĆIH RIJEČI U TEKSTU BĀLAKĀṆḌE

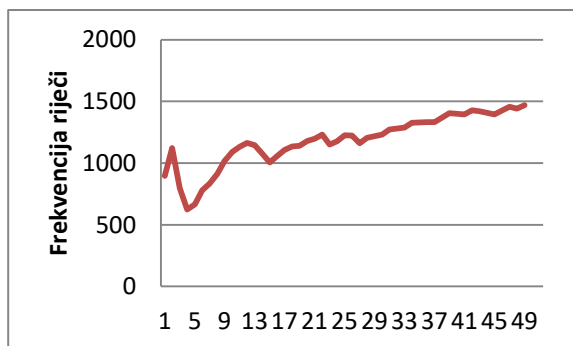
GRAF 2. UDIO 10 NAJČEŠĆIH RIJEČI U TEKSTU BALAKANDE

GRAF 3. OMJER 10 NAJČEŠĆIH RIJEČI

Ovakav udio riječi, gdje 50 najčešćih zauzima petinu, a 10 najčešćih desetinu teksta podjeća na Zipfov zakon. Američki lingvist i filolog G. K. Zipf istraživao je distribuciju riječi u tekstu i uočio da se mali broj riječi pojavljuje vrlo često. Prema ovom zakonu postoje univerzalni odnosi između ranga riječi i njezine frekvencije. Ako rang riječi pomnožimo s njezinom frekvencijom u tekstu rezultat je približno konstantan.

Zipfova krivulja za 50 najčešćih riječi Balakande izgleda otprilike ovako:

Pod stalnim epitetima podrazumijevamo opisne pridjeve ili fraze koje se pojavljuju više od jedanput uz imena likova.⁶³ Dvije su grupe stalnih epiteta najčešće – u prvu grupu pripadaju fraze tipa imenica-epitet, npr. kod Homera su to *brzonogi Ahilej*, *lukavi Odisej* i *bjeloruka Hera*, a u Rāmāyaṇi, recimo, *Rāmo dharmabhṛtām varaḥ* [Rāma najbolji zagovornik dharمة⁶⁴] ili *Hanumān mārūtātmajaḥ* [Hanumān potomak Mārute⁶⁵]. Neki epiteti pojavljuju se uz više osoba, npr. verzije složenica s *dharmā*- koriste se za Rāmu, Daśarathu i Bharatu, a drugi samo uz jednu osobu, npr. *rāghava* [Raghujević, potomak roda Raghuova] za Rāmu.⁶⁶ Drugu grupu stalnih epiteta, kojoj pripada i *rāghava*, mogli bismo uvjetno nazvati *nadimcima*. Radi se o imenicama ili pridjevima upotrebljavanim kao sinonimi za vlastita imena junaka, koji opisuju neku njegovu osobinu, kvalitetu ili podrijetlo, označavaju narod ili vrstu bića kojoj pripadaju (patronimici, matronimici, etnici, ktetici, eponimi...), npr. *maithilī* [Mithiljanka, žena iz Mithile] za Sītu.

Prema teoriji Parryja i Lorda stalni epiteti ne dodaju nikakvo značenje imenu junaka i kontekstu u kojemu se nalaze, a u tekstu se koriste isključivo u metričke svrhe. Da pojasnimo, patronimik *mārūtātmaja*, u Rāmāyaṇi vrlo često upotrebljavan za Hanumāna, počeo je funkcionirati kao svojevrsno prezime i izgubio semantičku supstancu, no drugi epitet koji se također često upotrebljava (iako rijetko u kombinaciji s Hanumānovim imenom), *vāyusuta/vāyusunu* [sin vjetra] često se pojavljuje u kontekstu gdje je Hanumānova sposobnost letenja važna za priču.⁶⁷ Za razliku od Parryja i Lorda, Brockington (2000.) naglašava da su atributivni epiteti generalno relevantni za situaciju u kojoj se pojavljuju i da upotreba iz čisto ukrasnih razloga nije česta, premda se ne može reći ni da su ključni za priču. U članku *Stereotyped expressions in Rāmāyaṇa* nabraja najčešće izraze koji se javljaju uz neke od glavnih likova i komentira koliko puta su upotrebljeni u kojoj knjizi, ali se ne osvrće na kontekst u kojemu se javljaju. Na kraju zaključuje da stereotipni izrazi svih vrsta čine značajan dio

⁶³ Krnic, Krešimir (2018.) 'Static Epithets in Vālmiki's Rāmāyaṇa', rad predstavljen na 17. svjetskoj sanskrtskoj konferenciji, Vancouver, Canada.

⁶⁴ Dharma je termin iz indijske filozofije koji ima veoma širok opseg značenja: religija, dužnost (u smislu kastinske dužnosti), zakon, društveni poredak.

⁶⁵ Māruta – bog vjetra

⁶⁶ Brockington, John (2000: 100.) *Stereotyped expressions in Rāmāyaṇa u Epic threads – John Brockington on the Sanskrit Epics*, ur. Greg Bailey i Marry Brockington, New York: Oxford University Press, 98-125.

⁶⁷ Krnic 2018.

Rāmāyaṇe, a osobni epiteti su najčešći, te da je iz stila Rāmāyaṇe jasno je da je ona djelo svjesnog umjetnika koji je radio unutar granica i u duhu žive epske tradicije.⁶⁸

Odgovor na pitanje jesu li stalni epiteti u Bālakāṇḍi upotrebljavani isključivo u metričke svrhe pokušat ćemo pronaći u grupi epiteta za rākṣase i njihove *nadimke*. Osvrnut ćemo se i na kritičko izdanje Rāmāyaṇe, budući da se temelji na rukopisima južne recenzije koji čuvaju apsolutnu uniformnost teksta. Osim toga, znanstvenici smatraju da južna recenzija čuva stariju verziju epa.⁶⁹

Odabrala sam imena najpoznatijih rākṣasa i pomoću regularnih izraza pronašla sva mjesta na kojima se pojavljuju. Najviše epiteta našla sam uz ime Tāḍakā (Tāḍakā u kritičkom izdanju Rāmāyaṇe), pomoću regularnog izraza *tāḍak*. Ona je kći kralja yakṣa, jedne vrste nadnaravnih bića, u Rāmāyaṇi pretvorena u demonicu, jer je željela osvetiti svog supruga Sundu, kojega je ṛṣi Agastya prokleo na smrt.

Legenda o Tāḍaki ispričana je u tri sarge – priča počinje u 26. sargi: ṛṣi Viśvāmitra vodi Rāmu i Lakṣmaṇu preko rijeke Gaṅge koja teče kroz njihov rodni grad, Ayodhyu. Na putu prolaze kroz smrtonosnu šumu Tāḍaka pa Viśvāmitra pripovijeda o demonici po kojoj se šuma zove i kojoj pripada. Pričom nastoji pripremiti Rāmu na ubojstvo Tāḍake koje će morati počiniti.

Nekad su se na tom prostoru nalazile velike pokrajine koje su stvorili bogovi, poznate kao Malada i Karūṣa. U tim područjima dugo je vremena vladala blagodat, no onda se pojavila Tāḍakā, yakṣī koja može mijenjati oblik, veoma moćna, koja posjeduje snagu tisuću slonova, žena mudrog Sunde. Njezin je sin demon Mārīca, po snazi jednak Indri. Tāḍaka uništava nastambe u Maladi i Karūṣi i preotela je šumu. Zbog toga Rāma mora uništiti ovu činiteljicu zla i osloboditi pokrajinu kojom hara strašna yakṣī.

Rāma se pita kako yakṣī može imati toliku snagu, kad je ta vrsta inače slaba, a Tāḍaka je k tome i žena, pa mu Viśvāmitra priča kako je dobila snagu – bog Brahma je yakṣi po imenu Suketu dao kćer, dragulj-djevojku, zbog njegova velikog isposništva, a njoj je dao snagu tisuću nāga. Kad je odrasla u mladu ljepoticu otac ju je dao Sundi za ženu, a njezin je sin, Mārīca, zbog kletve ṛṣija Agastye postao rākṣasa. Stoga su se njih dvoje htjeli

⁶⁸ Brockington 2000: 125.

⁶⁹ *Supplementary Introduction u The Vālmīki Rāmāyana: Critical Edition*. Vol 1. (1960: 1.).

osvetiti ṛṣiju. Agastya je zbog toga Tāḍaku kletvom pretvorio u demonicu, pa ona, bijesna zbog prokletstva, uništava ove pokrajine.

Rāma pristaje obaviti zadatak, a nakon naporne borbe to mu i uspijeva – ubija Tāḍaku strijelom. Taj čin je obradovao sve bogove, a šuma je oslobođena kletve.

U ovim poglavljima Bālakāṇḍe demonicu se oslovljava na tri načina – njezinim vlastitim imenom (Tāḍakā) i eponimima *yakṣiṇī* ili *yakṣī* (ženski oblik riječi *yakṣa*), a *rākṣasī* na mjestima gdje se o njoj govori kao o demonici.

Formulaični izrazi koje nalazimo uz Tāḍaku najčešće zauzimaju jednu pādu. Za prvi spomen njezina imena upotrebljena je pleonastična fraza *tāḍakāṃ nāma nāmataḥ* [nazvanu imenom Tāḍaka]. U Bālakāṇḍi se ova fraza javlja devet puta, uvijek u pādama *b* i *d*, a samo jednom u izmijenjenom redu riječi u pādi *c* (1.001.047c *nāmato rāvaṇo nāma kāmārupī mahābalaḥ*). U kritičkom izdanju Rāmāyaṇe ova fraza javlja se 17 puta, od toga jednom s drugačijim redom riječi: 7.012.002c *svasāṃ śūrpaṇakhāṃ nāma vidyujjihvāya nāmataḥ*). Frazom se uvode mnogi likovi: Śikhara, Mohana, Keśinī, Nandana, Suketu, Bharata i drugi.

Dok još nije pretvorena u demonicu, Tāḍaka je *yakṣiṇī kāmārupiṇī* [mjenačica oblika, dosl. *yakṣiṇī* koje je oblik po želji], odnosno *yakṣiṇī* koja može po volji mijenjati obličja. Tāḍaku se opisuje i kao dragulj-djevojku, *kanyāratna*, poodraslu djevojku mlada tijela, *bālāṃ vivardhantīṃ rūpayauvanaśālinīṃ*, prekrasnu, *yaśasvinī*, i kao onu koja ima snagu tisuću slonova, *balaṃ nāgasahasrasya*. Premda se ne radi o tipovima formula kojima se bavimo u ovom poglavlju možemo ipak upozoriti na njihovu formulaičnost, odnosno tendenciju pojavljivanja na određenom mjestu u stihu.

Kanyāratna se pojavljuje samo jednom u Bālakāṇḍi, ali i u cijeloj Rāmāyaṇi te jednom u Mahābhārati, za Damayantī. Međutim, riječ *ratna* [dar, poklon, dragulj, dragi kamen] pojavljuje se na kraju složenice *karmadhāraya* više puta i tada označava nešto vrijedno ili najbolje od svoje vrste, npr. *aśvaratna* [dragulj-konj] znači izvrstan ili najbolji konj, *dhanūratna* [izvrstan luk] itd. Fraza *rūpayauvanaśālin* pojavljuje se tri puta u Bālakāṇḍi i još dva puta u Rāmāyaṇi, a budući da ima osam slogova zauzima cijelu pādu i to uvijek pādu *b*. Fraza *balaṃ nāgasahasrasya* pojavljuje se dva puta i zauzima cijelu pādu, a nalazimo i varijaciju cijele jedne rečenice u kojoj je upotrebljena ova fraza: 1.026.025c *balaṃ nāgasahasrasya dhārayantī mahābalā* koja preoblikovana u pitanje glasi:

1.027.02c *kathaṃ nāgasahasrasya dhārayatyabalā balaṃ*. Sva tri puta pojavljuje se vezana uz Tāḍaku. Epitet *yaśasvin* upotrebljen je ukupno devet puta u Bālakāṇḍi i ne koristi se samo za yakṣe, nego i npr. za Kuśu i Lavu, sinove Rāme i Sīte, za rijeku Gaṅgu, za Sītu itd. Od ukupno 11 puta koliko se javlja u Bālakāṇḍi devet puta se nalazi na kraju stiha. U Rāmāyaṇi se 80 puta javlja na kraju stiha, a samo 12 puta na drugim mjestima.

Već na temelju nekoliko navedenih primjera možemo uočiti tendenciju riječi i izraza prema određenim mjestima u stihu, kao i potencijal upotrebe sufiksa i prilagodbe formulaičnih izraza.

Ostali izrazi koji se odnose na Tāḍaku i druge rākṣase uglavnom izražavaju njihove negativne osobine. Odabrala sam primjere koji su kombinacija epiteta i imena ili *nadimka* rākṣasa.

DUṢṬACĀRIN

Epitet *duṣṭacārin* [onaj koji čini zlo] u Bālakāṇḍi se pojavljuje sedam puta, šest puta na kraju stiha te s nekom trosložnom riječi ili kombinacijom dvije kratke riječi popunjava cijelu pādu. U jednom primjeru nalazi se u pādi *a*, ali mu svejedno prethodi trosložna riječ. U kritičkom izdanju Rāmāyaṇe javlja se 14 puta, svaki put na kraju stiha.

1. PRIMJER: 1.026.027.

1.026.027a imau janapadau nityaṃ vināśayati rāghava |

1.026.027c malajāṃśca⁷⁰ karūṣāṃśca tāḍakā duṣṭacāriṇī ||

*Tāḍaka, činiteljica zla, stalno uzrokuje uništenje,
o Raghujeviću, ovih pokrajina, sad Malade, sad Karūše.*

Viśvāmitra objašnjava Rāmi što se dogodilo provincijama Maladi i Karūši. Nekoliko stihova prije spominje Tāḍaku prvi puta, objašnjava njezino podrijetlo i opisuje njezine osobine. Šloka je jednaka u kritičkom izdanju. Budući da se radi o prvom spomenu i opisu novog lika, možemo reći da ovdje Viśvāmitra, odnosno autor Vālmiki, upotrebljava pridjev *duṣṭacārin* s razlogom – kako bi istaknuo narav Tāḍake, odnosno

⁷⁰ Naziv pokrajine na sanskrtu glasi *maladā*, no Schlegel u svom izdanju dosljedno piše *malajā*, stoga sam ostavila njegovu verziju. Isto vrijedi i za Vaśiṣṭha (trebalo bi biti Vasiṣṭha).

objasnio zašto u provincijama više ne vlada blagostanje i da je Tāḍaka ta koja je uzrok nesreći ovih pokrajina.

2. PRIMJER: 1.026.029.

1.026.029a svavāhubalamāśritya jahi tām duṣṭacāriṇīm |

1.026.029c manniyogādimaṃ deśaṃ kuru niṣkaṇṭakaṃ punaḥ ||

*Pouzdajući se u snagu vlastitih ruku ubij ovu zločiniteljicu,
po mojem nalogu učini zemlju ponovno slobodnom od nevolje.*

Viśvāmitra objašnjava Rāmi da mora ubiti Tāḍaku. Čini mi se da je pjesnik u ovom dijelu želio naglasiti zlo koje čini Tāḍaka – epitet se ne nalazi uz ime ili neki drugi uobičajeni način oslovljavanja za Tāḍaku, nego uz zamjenicu. Možda ga je ispustio jer mu nije odgovarao uz imperativ *jahi* [ubij], ali mogao je i drugačije složiti stih, npr. *jahi tāḍakam rākṣasīm* [ubij demonicu Tāḍaku] ili *jahi tām krodhamūrchitam* [ubij nju ispunjenu ljutnjom]. On je odabrao upravo *duṣṭacāriṇī*. Šloka se u kritičkom izdanju razlikuje samo u zamjenici, pa polustih glasi: *jahīmāṃ duṣṭacāriṇīm* | Pridjev sam prevela na sličan način kao i u prvom primjeru, jer je značenje jednako, a kontekst sličan.

3. PRIMJER: 1.028.03.

1.028.03a so 'haṃ pitṛniyogena tava cānupamadyute |

1.028.03c kariṣye duṣṭacāriṇyāstāḍakāyā badhaṃ mune ||

*Tako ću ja, po zapovijedi oca i tebe, o svjetlosti bez premca,
učiniti ubojstvo Tāḍake zločiniteljice, o mudraču.*

Na nagovor Viśvāmitre Rāma pristaje ubiti Tāḍaku.

Epitet se u ovom slučaju ne nalazi na kraju stiha kao inače. Ne vidim poseban razlog za isticanje činjenja zla, pa mislim da se radi o upotrebi zbog popunjavanja pāde.

U kritičkom izdanju nema ove strofe, nego je umjesto nje strofa slična značenja:

1.025.004a so 'haṃ pitur vacaḥ śrutvā śāsanād brahma vādinah

1.025.004c kariṣyāmi na saṃdehas tāṭakāvadham uttamam

*Tako ću ja, čuvši očeve riječi, po zapovijedi brahmanskog učenjaka,
naposljetku učiniti bez dvojbe, ubojstvo Tāḍake.*

4. PRIMJER: 1.028.020.

1.028.020a alaṃ te ghr̥ṇayā rāma pāpaiṣā duṣṭacāriṇī |

1.028.020c yajñavighnakarī yakṣī purā vardheta māyayā ||

*Dosta sažaljenja, Rāma, ova opaka zločiniteljica,
yakṣī koja spriječava obred mogla bi uskoro ojačati pomoću čarobnih moći.*

Rāma ima dvojbe oko ubojstva Tāḍake, jer se radi o ubojstvu bića ženskog spola – ne želi je ubiti, ali će je lišiti drskosti i pokretljivosti, kako više ne bi pustošila Maladu i Karūṣu. Traje borba Rāme i Lakṣmaṇe protiv Tāḍake. Dva junaka suzdržavaju se da ju ne dokrajče pa ih ona zasipa kamenjem, no u tom trenu Viśvāmitra dovikuje Rāmi gornje stihove. Potiče ga da je ubije i upozorava da su rākṣase nepobjedivi nakon što padne mrak. To Rāmu potiče na brzu reakciju, pa naposljetku ubija Tāḍaku.

Kao i u drugom primjeru, pjesnik bira varijantu zamjenica+epitet, *eṣā duṣṭacāriṇī*, a da bi popunio pādu dodaje još jedan pridjev slična značenja, *pāpa* [zao, zloban, opak]. Rekla bih da se epitet ponavlja, po uzoru na prethodne pojave, ali ipak nije bez razloga upotrebljen, nije tu samo u metričke svrhe. Neki bi drugi epitet imao manje smisla. Strofe nema u kritičkom izdanju.

5. PRIMJER: 1.030.018.

1.030.018a sarvaṃ me śaṃsa bhagavan kasyāśramapadaṃ tvidaṃ |

1.030.018c saṃprāptā yatra te pāpā brāhmagnā duṣṭacāriṇaḥ ||

1.030.019a tava yajñasya vighnāya durātmāno mahāmune |

*Reci mi sve, o bogoviti, čijeg āśrama je ovo prag,
gdje su ovi opaki oskrvrnitelji svetog, zločinitelji,
zloumnici, došli ometati tvoju žrtvu, o veliki mudrač.*

Rāma i Lakṣmaṇa moraju čuvati žrtvu ṛṣija Viśvāmitre šest dana i noći. On ih upozorava da će rākṣase doći posljednju noć njihove straže. Ispred Viṣṇuova āśrāma Rāma pita

gdje su ti koji će doći oskvrnuti obred, pa Viśvāmitra počinje pripovijedati priču o kralju nebesnika ili asura, Baliju.

Pridjev *duṣṭacāriṇ* na ovom je mjestu upotrebljen za bijesove Mārīcu i Subāhua. Budući da se uz njega upotrebljava još nekoliko pridjeva koji izražavaju negativne karakteristike ovih demona – zlobu i sklonost zlu (*pāpa* [zao, zloban, opak], *durātman* [onaj kojega je narav loša, koji je zao]), mogli bismo reći da je upotrebljen radi popunjavanja pāde. Tu bi se mogao naći i neki drugi pridjev slična značenja, a da se značenje śloke značajno ne promijeni. Strofe nema u kritičkom izdanju.

6. PRIMJER: 1.032.020.

1.032.020a imān api badhiṣyāmi nirghṛṇān duṣṭacāriṇaḥ |

1.032.020c rākṣasān pāpakarmasthān yajñaghnān rudhirāśānān ||

*Ipak želim ubiti ove nemilosrdne zločinitelje,
rākṣase u kojima je zlo, oskvrnitelje žrtve, koji se hrane krvlju.*

Rāma i Lakṣmaṇa čuvaju žrtvu Viśvāmitre, a zadnju noć dolaze demoni Mārīca i Subāhu kako bi spriječili izvođenje obreda. Rāma oklijeva s ubijanjem Mārīce, jer on obeshrabruje Rāvaṇu da se sukobi s Rāmom (što Rāmi koristi). Govori Lakṣmaṇi da želi ubiti ove demone, ali Mārīcu samo pogađa strijelom koja ga odbacuje 100 yojana⁷¹ u daljinu, a Subāhua ubija.

U ovim stihovima ne nalazim posebnog razloga za isticanje radnje činjenja zla, zato što također odmah iza pridjeva *duṣṭacāriṇ* nalazimo pridjev *pāpakarmastha* koji ima slično značenje [onaj u kojemu je sadržano zlo]. Možemo stoga reći da je na ovom mjestu epitet *duṣṭacāriṇ* upotrebljen radi popunjavanja pāde. Strofa je jednaka u kritičkom izdanju.

7. PRIMJER: 1.048.034.

1.048.034a evamuktivā mahātejā gautamo duṣṭacāriṇīm |

1.048.034c himavacchikhare rāmye tapastepe sūdūścaraṃ ||

⁷¹ Yojana – mjerna jedinica, 1 yojana najvjerojatnije iznosi oko 9 engleskih milja, no u epu vjerojatno ne označava točnu udaljenost, nego se želi reći da je Rāma demona odbacio jako daleko.

*Kad je tako rekao veličanstveni Gautama grešnici,
otišao je u isposništvo na prekrasni, nepristupačni vrh Himalaje.*

Vidjevši obitavalište isposnika u blizini Mithile, Rāma zamoli Viśvāmitru da mu kaže tko je tu boravio. Viśvāmitra pripovijeda o ṛṣiju Gautami i njegovoj ženi Ahalyi. Bog Indra se zaljubio u Ahalyu i poželio biti s njom, pa se preobrazio u Gautamu i otišao k Ahalyi. Iako je shvatila da se radi o Indri, pristala je na seksualni čin kako bi zadovoljila njegove strasti. Kad je Gautama shvatio što se dogodilo prokleo je Indru, a potom i Ahalyu, te joj je rekao da će biti *pročišćena* kad Rāma dođe u grad i kad mu bude pružila dobrodošlicu.

Epitet *duṣṭacārin* u ovom se slučaju odnosi na Ahalyu, ženu ṛṣija Gautame, koja je učinila preljub. Budući da se radi o neprimjerenom, lošem djelu, grijehu, možemo reći da je epitet upotrebljen s razlogom. Kontekst je drugačiji nego kad se epitet koristi za Tāḍaku i druge rākṣase, Ahalya ne čini zlo, no pridjev *duṣṭa* može značiti i [iskvaren, pogrešan], a kao imenica srednjeg roda i [grijeh, zločin], pa bismo ga mogli prevesti kao *činiteljica grijeha*.

U kritičkom izdanju ova śloka ima tri stiha: između 1.047.032a i 1.047.032e umetnut je još 1.047.032c *imam āśramam utsrjya siddhacāraṇasevite* [napustivši taj āśram na (vrh Himalaje) na kojemu obitavaju siddhe⁷² i cāraṇe⁷³] koji ne utječe na značenje epiteta.

KRODHAMŪRCHITA

Epitet *krodhamūrchita* javlja se pet puta u Schlegelovom izdanju Bālakāṇḍe, a 33 puta u kritičkom izdanju Rāmāyaṇe. Uvijek se nalazi na kraju stiha i s nekom trosložnom riječi (imenom ili nadimkom) popunjava pādu. Najčešće opisuje rākṣase, Tāḍaku, Rāvaṇu, Lavaṇu, ali i majmune – Sugrivu, Hanumāna, Aṅgadu te Lakṣmaṇu, jastreba Jaṭāyusa i druge.

1. PRIMJER: 1.001.048.

1.001.048a rākṣasādhipatiḥ śūro rāvaṇaḥ krodhamūrchitaḥ |

1.001.048c sahāyaṃ varayāmāsa mārīcaṃ nāma rākṣasaṃ ||

⁷² Siddha, m. polubožansko biće koje karakterizira velika čednost i savršenstvo.

⁷³ Cāraṇa, m. nebeski pjevač.

*Vladar rākṣasa, moćni Rāvaṇa, obuzet ljutnjom,
odabrao je rākṣasu imena Mārīca za pomoćnika.*

U prvoj sargi Bālakāṇḍe Nārada pripovijeda Vālmīkiju Rāmine dogodovštine. Dolazi do dijela kad Rāma ulazi u šumu Daṇḍaku i ubija demona Virādhu, na čemu su mu zahvalni ṛṣiji koji žive u šumi. Oni ga mole da ubije i druge demone, što on i čini. Kad kralj demona, Rāvaṇa, čuje da je u Janasthāni (dijelu šume Daṇḍaka) ubijeno 14.000 njegovih rođaka i podanika, razljuti se i potraži pomoć od Mārīce.

Rāvaṇina ljutnja ovdje je potaknuta konkretnim razlogom, pa možemo reći da u ovom slučaju krodhamūrchita nije samo epitet upotrebljen u metričke svrhe.

Prvi stih śloke u kritičkom izdanju nešto je drugačiji: 1.001.039a tato jñātivadham śrutvā rāvaṇaḥ krodhamūrchitaḥ | [Čuvši za pokolj rođaka Rāvaṇa obuzet ljutnjom...], ali nevažno za značenje pridjeva, njegova upotreba i dalje ima konkretan povod.

2. PRIMJER: 1.027.013.

1.027.013a saišā śāpasamāviṣṭā | tāḍakā krodhamūrchitā |

1.027.013c deśamutsādayatyenamagastyādhyuṣitaḥ purā ||

*Ona, pogođena kletvom, Tāḍaka mahnita od bijesa,
pustoši ovu pokrajinu u kojoj Agastya do danas obitava.*

Tāḍaka je ovdje bijesna zbog kletve – kletvom ju je ṛṣi Agastya pretvorio u demonicu, jer je htjela osvetiti supruga Sundu, ubijenog također zbog Agastyine kletve, dakle postoji razlog njezinoj ljutnji.

U sanskrtu se [ljut, razljućen] može reći i na druge načine, npr. *paramakruddha*, *paramāmarṣa* [veoma ljut], ali ti pridjevi nemaju u sebi nijansu koju ima *krodhamūrchitā*, koja uključuje prožetost osobe ljutnjom – Tāḍaka je puna ljutnje i tako bijesna pustoši pokrajine. U njezinu pustošenju možemo nazrijeti i naznake mahnitosti, stoga pridjev možemo prevesti na tom tragu. K tome, pridjev *paramāmarṣa* upotrebljen je za Agastyju samo dvije strofe ranije, u 1.027.011c *agastyah paramāmarṣastāḍakāmapi śaptavān*. Agastya je ljut jer se Tāḍaka zaletjela prema njemu htijući ga pojesti. Budući da su upotrebljeni različiti pridjevi možemo reći i da njihova

ljutnja nije ista te da su pridjevi upotrebljeni s razlogom. Iste pridjeve nalazimo i u kritičkom izdanju.

3. PRIMJER: 1.028.07.

1.028.07a taṃ śabdamaḥnidhyāya rākṣasī krodhamūrchitā |

1.028.07c śrutvā cābhyadravat kruddhā yatra śabdo viniḥsritaḥ ||

Demonica mahnita od bijesa obratila je pažnju na taj zvuk, i čuvši odakle zvuk izvire razjarena je pojurila (u tom smjeru).

Rekla bih da ni ovdje odabir epiteta nije slučajna, jer je Tāḍaku dodatno razbjesnio zvuk Rāminog luka, stoga je pojurila prema njemu. To potvrđuje odabir riječi u prethodnoj šloki: *tena śabdena vitrastā, tāḍakā saṃbhrāntā jyāśabdaṃ pratibodhitā* | Pridjev *kruddha* može značiti [razdražen, isprovociran ili ljut na X], pa bih ga na taj način prevela. Budući da zbog tog pridjeva i Tāḍakine jurnjave također naslućujem prizvuk mahnitosti, pridjev *krodhamūrchita* bih prevela kao i u prethodnom primjeru. Pretpostavljam da je pridjev upotrijebljen po uzoru na prethodni primjer, ali da nije tek ponavljanje.

4. PRIMJER: 1.028.012.

1.028.012a evaṃ bruvāṇe rāme tu tāḍakā krodhamūrchitā |

1.028.012c udyamya vāhū garjantī rāmamevābhyadhāvata ||

Dok je Rāma još ovako govorio Tāḍaka mahnita od bijesa, zamahnuvši rukama, pojurila je urlikajući upravo prema Rāmi.

Epitet se u ovom primjeru ponavlja, ali nije upotrebljen bez razloga. Tāḍaka maše rukama i ludo juri prema Rāmi. Pridjev doprinosi cjelokupnom dojmu, stoga bih ga ponovno prevela na isti način.

KĀMARŪPIN

Pridjev *kāmarūpin* [kojega je oblik po želji, mjenjolik] u najviše slučajeva dolazi na kraju pāda *b* ili *d* – u Bālakāṇḍi svih šest puta (dvaput se javlja pridjev *kāmarūpadharā* koji znači isto, a nalazi se jednom na početku pāde *a*, jednom na početku pāde *b*), u Rāmāyaṇi 62 puta od 67 puta (dvaput je raspored obrnut – prvo dolazi pridjev pa

trosložna riječ, *kāmarūpibhir āvṛtā; kāmarūpiṇam āgatam*, a triput se nalazi na početku stiha). Ovaj pridjev nije rezerviran samo za yakṣe, oblik mogu mijenjati i npr. majmuni koje je Brahma poslao Rāmi kao pomoć u uništenju Rāvaṇe, kralja rākṣasa, ali i rākṣase imaju to svojstvo. Budući da s nekom trosložnom riječi, najčešće imenom, lako zatvara pādu, možemo sa sigurnošću ustvrditi da funkcionira kao stalna formula.

1. PRIMJER: 1.016.02.

1.016.02a satyasaṃdhasya vīrasya sarveṣāṃ no hitaiṣiṇaḥ |

1.016.02c viṣṇoḥ saḥāyān samare sṛjadhvaṃ kāmarūpiṇaḥ ||

*Neka se mjenjoliki okupe kao pomoć u borbi Viṣṇuu,
u kojemu obitava istina, junačnome, koji želi blagostanje svima nama.*

U 16. sargi opisuje se stvaranje vānara. Bogovi šalju rasu tih moćnih bića koja izgledaju kao majmuni, da pomognu Rāmi u uništenju Rāvaṇe. Rāma je zapravo utjelovljeni bog Viṣṇu koji je pristao roditi se u obliku čovjeka, jer samo čovjek može uništiti Rāvaṇu, budući da mu je bog Brahma dao zaštitu od drugih bića.⁷⁴

Nekoliko śloka nakon citirane Vālmīki opisuje karakteristike vānara. Mijenjanje oblika jedno je od njihovih (i ne samo njihovih) svojstava; no, ono nije bitno za radnju niti bi se smisao promijenio da je pjesnik odabrao neki drugi epitet, pa možemo reći da je upotrebljen u svrhu popunjavanja pāde.

2. PRIMJER: 1.016.018.

1.016.018a te sṛṣṭā bahuśāhasrā daśagrīva badhepsubhiḥ |

1.016.018c aprameyabalā devairvānarāḥ kāmarūpiṇaḥ ||

*Mnogo tisuća su bogovi, kojih je želja ubojstvo Desetoglavog,
stvorili vānara mjenjolika, neizmjerne snage.*

U prethodnim ślokama opisano je koji je bog stvorio kojeg vānaru. Neki su poprimili oblike snažnih medvjeda, neki langura, neki kinara.⁷⁵ Iako se spominje poprimanje

⁷⁴ Rāma se kao utjelovljenje Viṣṇuovo počeo shvaćati u mlađim dijelovima Rāmāyaṇe, što potvrđuje tezu da je Bālakāṇḍa knjiga koja je dodana naknadno. U Valmikijevu epu Rāma je bio smrtan junak. (Katičić 1973.)

⁷⁵ Mitološka bića s tijelom čovjeka i glavom konja.

drugih oblika, *kāmarūpin* ne označava promjenu u tom smislu, stoga možemo reći da se i ovdje epitet samo navodi.

3. PRIMJER: 1.016.026.

1.016.026a īdrśānāṃ prasūtāni harīṇāṃ kāmarūpiṇāṃ |

1.016.026c śataṃ śatasahasrāṇi yūthapānāṃ mahātmanāṃ ||

*Takvih kvaliteta stvoreni su majmuni mjenjoliki,
stotine stotina tisuća gospodara krda, plemenitih.*

Također je riječ o stvaranju vānara.

Što se upotrebe pridjeva tiče, čini mi se da je upotreba jednaka kao i u prethodna dva primjera.

4. PRIMJER: 1.021.04.

1.021.04a ahaṃ niyamamātiṣṭhe vidhyartham puruṣarṣabha |

1.021.04c tasya vighnakarau dvau tu rākṣasau kāmarūpiṇau ||

*Ja obavljam zavjet u svrhu obreda, o najbolji među ljudima
ali dva demona, mjenjolika, uzrokuju mu spriječavanje.*

Rṣi Viśvāmitra moli kralja Daśarathu da zbog dva bijesa, Mārīce i Subāhua, pošalje Rāmu da zaštiti izvođenje obreda koji je započeo.

Iako je kontekst drugačiji, ni ovdje svojstvo mijenjanja lika ne igra ulogu.

5. PRIMJER: 1.026.025.

1.026.024c malajāśca karūṣāśca muditā ṛddhisampadā ||

1.026.025a kasyacit tvatha kālasya yakṣiṇī kāmarūpiṇī |

1.026.025c balaṃ nāgasahasrasya dhārayantī mahābalā ||

1.026.026a tāḍakā nāma sundasya bhāryā daityapaterabhūt |

(...) Malada i Karūṣa (bile su) sretne u stanju blagostanja.

Nakon nekog vremena, jakši mjenjolika,

*koja ima snagu tisuću slonova, veoma moćna,
imena Tāḍaka, postala je žena Sunde, kraljevića demonu.*

Viśvāmitra pripovijeda Rāmi o šumi Tāḍaki i demonici koja obitava u njoj.

Kao i u prethodnim primjerima, *kāmarūpiṇī* je ovdje pridjev koji nema posebno značenje i ne utječe na značenje stiha.

6. PRIMJER: 1.030.08.

1.030.08a kṛśāśvatanayān rāma bhāsvarān kāmarūpiṇaḥ |

1.030.08c pratīccha mama bhadraṃ te pātrabhūto 'si rāghava ||

*O Rāma, sinove Krśāśve, sjajne, mjenjače oblika,
uzmi od mene, molim te, vrijedan si primanja, Raghujeviču.*

U prethodnim stihovima Viśvāmitra nabraja imena strijela koje će dati Rāmi za uništenje Tāḍake, koji su svi sinovi Krśāśve. Vrijedi isto kao i za prethodne primjere.

KĀMAMOHITA

Epitet *kāmamohita* [obuzet žudnjom, požudan] javlja se dvaput u Bālakāṇḍi. Jednom se javlja uz demonicu Śūrpaṇakhu, Rāvaṇinu sestru koja se zaljubila u Rāmu. Rāma ju je odbio, a njegova žena, Sīta, narugala se Śūrpaṇakhi, što je nju razbjesnilo pa je htjela pojesti Sītu. Zbog toga joj je Lakṣmaṇa, Rāmin brat, odrezao nos i uši. Drugi put pojavljuje se za pticu ispunjenu strašću koju je na obali rijeke Tamasa ubio lovac i na taj način odvojio od partnera. Autor Rāmāyaṇe, Vālmīki, vidio je tu scenu, a tuga koju je osjetio potaknula ga je na sastavljanje śloke po prvi put. U kritičkom izdanju pridjev se pojavljuje šest puta, pet puta na kraju pāde *d*, jednom na kraju pāde *b* – jednom za Pavanu, boga vjetra, koji se zaljubio u apsaru Puñjikasthalu, jednom za kralja Daśarathu kojeg Kaikeyī, jedna od njegovih triju supruga, pokušava zvesti i također za ubijenu pticu, a u ostalim primjerima za Śūrpaṇakhu.

1. PRIMJER: 1.001.044.

1.001.044a tena tatra saha bhrātrā janasthānanivāsini |

1.001.044c virūpitā śūrpaṇakhā rākṣasī kāmamohitā ||

Po njemu je, zajedno s bratom, ondje (u šumi Daṇḍaka) stanovnica Janasthāne, unakažena Śūrpaṇakha, požudna demonica.

Demonicu spominje Viśvāmitra kad Rāmi pripovijeda o šumi Daṇḍaka, prije nego mu kaže da mora ubiti Tāḍaku. Opisuje ju kao *janasthānanivāsini* [stanovnica Janasthāne], *virūpitā śūrpaṇakhā* [unakažena Śūrpaṇakha], *rākṣasī kāmamohitā* [požudna demonica].

Vidimo da pridjev *kāmamohitā*, kao i u prethodnim primjerima, s trosložnom riječi zatvara pādu. Pridjev ne dolazi uz njezino ime, jer riječ *śūrpaṇakhā* ima četiri sloga, stoga je elegantnija varijanta bila uz četverosložno ime dodati četverosložni pridjev, a ostatak pāde popuniti već viđenom kombinacijom. Potvrdu njegove formulaičnosti nalazimo u Rāmāyaṇi, gdje se javlja ukupno šest puta uvijek na kraju stiha.

Što se tiče konteksta u kojem se nalazi u Bālakāṇḍi, za kontekst požuda Śūrpaṇakhe u ovom stihu nije bitna, što možemo potvrditi i varijantom u kritičkom izdanju Rāmāyaṇe, gdje umjesto *kāmamohitā* stoji *kāmarūpiṇī*. No, ako stih promatramo u odnosu na cijelu Rāmāyaṇu možemo zaključiti da se pjesnik želi referirati na Śūrpaṇakhinu žudnju prema Rāmi, odnosno na epizodu iz Araṇyakāṇḍe, stoga pridjev nije bez razloga upotrebljen.

2. PRIMJER: 1.002.018.

1.002.018a mā niṣāda pratiṣṭhāṃ tvamagamaḥ śāśvatīḥ samāḥ |

1.002.018c yat krauñcamithunādekamavadhīḥ kāmamohitam ||

O lovče, ti ne zadobij mir u vječnim godinama

jer si ubio jednu iz para ptica, ispunjenu strašću.

U ovom primjeru pridjev *kāmamohita* ima drugačije značenje nego u prethodnom te bi ga trebalo shvatiti kao [ispunjen strašću, gorućom ljubavlju]. Budući da je kontekst drugačiji i da je jasna razlika u značenju možemo reći da nije upotrebljen bez razloga.

RĀKṢASĀDHIPA

1.022.017a śrūyate ca mahārāja rāvaṇo rākṣasādhipaḥ |

1.022.017c putraḥ viśravaṣaḥ krūro bhrātā vaiśravaṇasya ca ||

*Priča se, o veliki kralju, da je Rāvaṇa vladar Rākṣasa,
sin Viśrave⁷⁶ i okrutni brat Vaiśravaṇe.⁷⁷*

Daśaratha ne želi poslati Rāmu u borbu protiv demona koji spriječavaju obred ṛṣija Viśvāmitre, jer je još mlad za to. Nudi da će sam poći u borbu, no kad mu ṛṣi objasni da vladar rākṣasa, Rāvaṇa, potiče demone Mārīcu i Subāhua na taj čin, Daśaratha zaključuje da nije dovoljno jak da se bori protiv njih.

Epitet *rākṣasādhipa* javlja se samo jednom u Schlegelovoj varijanti Bālakāṇḍe, ali u kritičkom izdanju ga nalazimo 85 puta, od toga 83 puta na kraju stiha, a samo dvaput na drugom mjestu, stoga potvrđuje poznati uzorak.

⁷⁶ Viśrava – moćni ṛṣi, unuk boga Brahme

⁷⁷ Vaiśravaṇa – Kubera, Rāvaṇin polubrat, prvotni vladar Lanke kojega je s prijestolja zbacio Rāvaṇa

Pridjevi su upotrebljeni u različitim kontekstima, a dok čitamo tekst možemo opaziti nijanse u značenju, stoga ih različito i prevodimo. Za pridjeve *duṣṭacārin*, *krodhamūrchita*, *kāmamohita* možemo zaključiti da su stereotipni u smislu da slijede konvenciju metra – ponašaju se po ustaljenom obrascu, pojavljuju se uvijek na istom mjestu u stihu (uz minimalna odstupanja) i s nekom trosložnom riječi, najčešće imenom ili nadimkom (ili kombinacijom jednosložne i dvosložne), popunjavaju pādu (najčešće pāde *b* ili *d*). Također, pripadaju grupi epiteta koji se često koriste za *rākṣase*. Epiteti imaju formulaične tendencije, ali nisu formulaični u smislu okamenjenog izraza koji je izgubio svoje značenje.

Epitet *kāmarūpiṇ* je drugačiji – nisam našla razloge zašto je baš on upotrebljen na određenim mjestima; osim toga, iz konteksta ne znamo što točno znači. Doslovan prijevod glasi [kojega je oblik po volji, koji može mijenjati oblik po volji], no u ovom slučaju ne znamo čemu to svojstvo služi bićima na koje se odnosi. U nekim drugim epizodama iz *Rāmāyaṇe* Hanumān (bog majmun) se smanjuje i povećava prema potrebi, i tu možemo reći da je pridjev upotrijebljen s razlogom. Zbog toga bi ovdje *kāmarūpiṇ* mogli odrediti kao formulu.

Epitet *rākṣasādhipa* navela sam kao još jedan primjer epiteta koji slijedi zadane konvencije, uz još neke druge, poput *kālacodita*.

Suprotno Parry-Lordovoj teoriji, Brockington smatra da fraze koje se sastoje od imena i standardnog epiteta “imaju određenu pripovjednu funkciju – stavljanje naglaska na aspekt karaktera nekog od likova relevantan za događaj”. Također smatra da je svojstvo ovih fraza da ostavljaju prostor za riječ od dva ili tri sloga od praktične važnosti za usmenu književnost, jer dozvoljava pjesniku da popuni stih bez truda.⁷⁸

Na temelju ove analize možemo se složiti s njegovim stavom – formule, u ovom slučaju tipa imenica-epitet, pomažu pjesniku u slaganju stihova, ali ih on ne bira slučajno, nego u skladu s kontekstom i onim što želi naglasiti. Iz toga proizlazi da indijska epika ne odražava u potpunosti načelo štedljivosti formula (=samo jedna formula za jedno mjesto u stihu za istu bitnu ideju), kako je ono formulirano u izvornoj teoriji.

⁷⁸ Brockington 1984: 37.

TKO JE BIO A. W. SCHLEGEL?

August Wilhelm von Schlegel rođen je 1767. u Hanoveru, a umro je 1845. u Bonnu. Ovaj esejist, kritičar, prevoditelj i pjesnik jedan je od osnivača njemačkog romantizma, a najpoznatiji je po kritičkom pisanju i briljantnim prijevodima Shakespearea na njemački jezik koji se i danas koriste.⁷⁹

Schlegel je studij započeo 1786. na Sveučilištu u Göttingenu, najprije na teologiji, potom na klasičnoj filologiji i estetici. Nakon završetka studija preselio se 1791. u Amsterdam gdje je radio kao privatni učitelj, a potom je 1796. otišao u Jenu kako bi ondje radio kao književni kritičar i predavač. U Jeni su se on i brat Friedrich pridružili krugu važnih umjetnika i filozofa poput Novalisa, Ludwiga Tiecka, Dorothee Schlözer i F. W. J. Schellinga, na taj način formirajući “srce” tzv. kruga romantičara iz Jene.⁸⁰

Friedrich i Wilhelm Schlegel osnovali su 1798. književni mjesečnik *Athenaeum*, časopis za književnu kritiku s povijesne i filološke perspektive, koji je postao “vodeća publikacija ranih romantičara.” Osim toga, svojim predavanjima u Jeni (1798. – 1799.), Berlinu (1801. – 1804.) i Beču (1808. – 1812.), W. Schlegel je “širio estetiku njemačkog romantizma diljem Europe”. Godine 1818. došao je u Bonn gdje je kao profesor književnosti i povijesti umjetnosti predavao do 1844.⁸¹

Osim po značajnom akademskom radu Schlegel se istaknuo i prijevodima Shakespearea, Calderóna de la Barce, Dantea, Petrarke, Boccaccioa, Miguela de Cervantesa, Torquata Tassoa i Luísa de Camõesa.⁸² No, zanimala ga je i Indija, zbog čega je proučavao indijsku kulturu i drevni jezik te kulture – sanskrt. Napravio je prvi potpuni prijevod *Bhagavadgīte* sa sanskrta na latinski, koji je pomogao u populariziranju tog djela u Njemačkoj. Preveo je i cijelu prvu i dio druge knjige Rāmāyaṇe te Hitopadešu, izradio tiskarsku prešu za sanskrt pomoću koje je tiskao Bhagavadgītu (1823.) i Rāmāyaṇu (1829.). Pokretanjem znanstvenog časopisa *Indische Bibliothek* i svojim predavanjima o

⁷⁹ Hay, K. D. (2017) *August Wilhelm von Schlegel*, *Stanford Encyclopedia of Philosophy Archive*, ur. Edward N. Zalta. Dostupno na <https://plato.stanford.edu/archives/sum2017/entries/schlegel-aw/>.

⁸⁰ Ibid.

⁸¹ Ibid.

⁸² Za detaljan popis Schlegelovih djela vidi: <https://philpapers.org/sep/schlegel-aw/>

sanskrtu otvorio je prostor za sanskrtske studije u Njemačkoj. Zbog svega toga prozvan je “ocem njemačke indologije”.⁸³

SCHLEGELOV INTERES ZA INDIJU

Schlegela su Indija, indoeuropska filologija i etimologija počele zanimati u pedesetima, a taj novi interes toliko ga je zaokupio da se “zakopao” u sanskrt i da ga više ne zanimaju španjolske teme, kako se požalio njegov učenik i prevoditelj sa španjolskog, Böhl von Faber.⁸⁴ Adam Mickiewicz⁸⁵ je prilikom posjeta Schlegelu u Bonnu 1829. primijetio da Schlegela ne interesiraju poljska pitanja te mu je umjesto toga pokazao sanskrtske rukopise.⁸⁶ U pismu Goetheu poslanom u studenom 1824. Schlegel piše kako si je na samim počecima karijere zadao poseban zadatak – na svjetlo izvući zaboravljen i neprepoznat materijal, zbog čega je proučavao Dantea, Petrarca, Calderóna, starogermanske epove itd. Kaže kako ni u jednom od tih područja nije postigao ni polovicu onoga što je namjeravao, no uspio je potaknuti interes za spomenute autore i teme. Smatra da je time iscrpio interes za europsku literaturu, zbog čega se okrenuo Aziji kao području novih avantura. Dodatan razlog bio je to što se “nije trebao bojati da će u ovom području ostati bez materijala”, a osim povijesne važnosti te filozofskog i poetskog sadržaja, sama forma sanskrta dala mu je izvanredan uvid u zakone stvaranja jezika.⁸⁷

Kultura, povijest i jezik Indije u sebi su sadržavali građu za ispunjavanje dijela romantičarskih preokupacija – zanimanja za mitologiju i prijevod. Ulazak u drevni svijet sanskrta značio je stjecanje znanja Indijaca, a za razliku od kulture stare Grčke i Rima, koja postoji još samo na spomenicima u kamenu ili pisanim zapisima, indijsku kulturu moguće je pratiti kroz živu uspomenu na običaje, obrede i usmenu tradiciju.⁸⁸

⁸³Hay 2017.

⁸⁴ Paulin, Roger (2016: 422.) *The Life of August Wilhelm Schlegel, Cosmopolitan of Art and Poetry*. Cambridge: Open Book Publishers. Dostupno na JSTOR, www.jstor.org/stable/j.ctt19qggtt, prema: Camille Pitollet (1909: 136.) *La Querelle caldéronienne de Johan Nikolas Böhl von Faber et José Joaquín de Mora reconstituée d'après les documents originaux*, doctoral thesis University of Toulouse. Paris: Alcan.

⁸⁵ Adam Mickiewicz (1798. – 1855.), poljski književnik, već za života prihvaćen kao bard romantizma (prvi poljski romantični pjesnik-prorok – *wieszcz*). Kao liričar nazivan i “slavenskim bardom” i tvorcem “slavenske drame”, začetnik je poljskoga romantizma i autor nacionalnoga epa.

⁸⁶ Paulin 2016: 422. prema: Albert Zipper (1904: 175-187, ref. 181.) ‘Aus Odyniec’ Reisebriefen’, *Studien zur vergleichenden Literaturgeschichte*

⁸⁷ Paulin 2016: 468.

⁸⁸ Paulin 2016: 482.

Upravo je zato Schlegela Indija počela zanimati – ona je još živa, sanskrt je prisutan u Indiji kao besmrtni izraz civilizacije koja još postoji. Indijsku kulturu je, u usporedbi s mnogim drugima, vidio kao kulturu koja je uspjela održati svoj temeljni integritet, svoju bezvremensku mirnoću i spokojstvo, neprekinutu liniju svoje mitologije. Podrijetlo koje se u slučaju grčkog i latinskog moralo pratiti kroz mukotrpane filološke i arheološke procese bilo je za sanskrt još uvijek u dostupnim rukopisima. "Jednom kada je osoba naučila jezik, cijela ta civilizacija (...) postala je vlasništvo "indologa".⁸⁹

Ovakvo razmišljanje stoji iza Schlegelovih sanskrtskih studija, njegova tri izdanja klasičnih sanskrtskih tekstova i časopisa *Indische Bibliothek*.⁹⁰ Iako je prezirao Istočnoindijsku kompaniju zbog činjenice da je europska kolonizacija učinila indijski svijet i kulturu dostupnima, nije mogao biti indiferentan prema fizičkom otvaranju Indije.⁹¹

BORAVAK U BONNU (1818.- 1845.)

Schlegel je u Bonn, buduće žarište sanskrtskih studija, došao 1818. Sanskrtski studiji su ti koji su ga povezali sa širokim izvanjskim svijetom, čiji su centri bili Pariz i London, i sa još širim svijetom Indije i članovima Kraljevskog azijskog društva (Royal Asiatic Society) u Londonu i Azijskog društva (Asiatic Society) u Kalkuti.⁹²

U Bonnu je započeo predavati o Indiji – svaki semestar je malu grupu poučavao sanskrtskoj gramatici, a samo povremeno javno predavao o indijskoj književnosti i starinama. Budući da se u isto vrijeme bavio istraživanjem Indije, njegova su predavanja odražavala humboldtski ideal po kojemu su učitelj i istraživač ista osoba.⁹³

Schlegelov članak *Ueber den gegenwärtigen Zustand der Indischen Philologie* (O sadašnjem stanju indijske filologije), napisan u ljeto 1819.,⁹⁴ od velike je važnosti – najavio je pokretanje znanstvenog časopisa *Indische Bibliothek* iduće godine. U članku je ključna riječ "filologija", termin općenito prihvaćen za klasike, grčki i latinski jezik. Upotreba te riječi istaknula je ključne točke u Schlegelovu pristupu proučavanju

⁸⁹ Ibid. U engleskom tekstu *indianist*.

⁹⁰ Ibid.

⁹¹ Paulin 2016: 483.

⁹² Paulin 2016: 451.

⁹³ Paulin 2016: 468.

⁹⁴ Objavljen u: *Jahrbuch der preußischen Rhein-Universität* (1819: 224.-250.), Bonn.
<https://tinyurl.com/vy9hcc2k>

sanskrita: sanskrt zahtijeva jednake standarde koji se primjenjuju za klasične tekstove, jednaku strogost u odabiru verzija, jednaki oprez pri proučavanju rukopisa, jednaku oštrinu u određivanju značenja.⁹⁵

Do 1819. Schlegel je već dobro naučio sanskrt, poznao situaciju s rukopisima, i prikupio vlastitu kolekciju tekstova i komentara, a sve s namjerom izrade profesionalnih izdanja Bhagavadgīte, Rāmāyaṇe i Hitopadeše.⁹⁶ U ostvarenju ideje pomogla mu je situacija na njemačkim sveučilištima – implementacija tzv. *karlsbadskih dekreta*⁹⁷ 20. rujna 1819. dovela je do reakcije, a u nizu pisama tadašnjim autoritetima Schlegel je izrazio svoje razočaranje i protivljenje, čak je 7. prosinca ponudio ostavku i razmišljao o povratku u Švicarsku. No, to se nije dogodilo – zbog njegove kozmopolitske orijentiranosti i svestranosti pruski ministri nisu ga željeli pustiti te su obećali da će mu ispuniti “svaki razuman zahtjev”.⁹⁸ Schlegel nije okolišao nego im je izložio svoje želje – plan indijskih studija, potrebu za odlaskom u Pariz, namjeru provođenja etimoloških istraživanja i potom objave sanskrtskih tekstova, za što će biti potreban tiskarski stroj s devanagarskim alfabetom. Samo koji mjesec poslije dobio je što je htio⁹⁹ – časopis *Indische Bibliothek*, prvi njemački časopis posvećen samo Indiji¹⁰⁰, pokrenut je 1820. godine, a 1820.–1821. Schlegel je otputovao u Pariz. Tamo je proveo osam mjeseci tokom kojih je proučavao rukopisne varijante Bhagavadgīte i učio praktične vještine tiskanja na tiskarskom stroju,¹⁰¹ koristeći analogiju s talijanskim renesansnim tiskarskim strojevima koji su tiskali prve tekstove bizantskog grčkog. Koju godinu poslije objavljena su prva tiskana izdanja Bhagavadgīte (1823.) i Rāmāyaṇe (1829.) u kontinentalnoj Europi.¹⁰²

Dva spomenuta sanskrtska teksta, uz Hitopadešu, bila su ključna za prvo razumijevanje indijske filozofije, epskog pjesništva i bajki, zbog toga prikladna i za znanstvenu i pedagošku svrhu.¹⁰³

⁹⁵ Paulin 2016: 452.

⁹⁶ Paulin 2016: 453.

⁹⁷ Karlsbadski dekreti – akti kojima se kontrolirao rad sveučilišta i provodila cenzura nad slobodom izražavanja.

⁹⁸ Paulin 2016: 455.

⁹⁹ Paulin 2016: 456.

¹⁰⁰ Paulin 2016: 491.

¹⁰¹ Paulin 2016: 499.

¹⁰² Hay 2017.

¹⁰³ Paulin 2016: 486.

SCHLEGELOVA TEORIJA PREVOĐENJA

Premda Schlegel poriče da je razvio teoriju prevođenja, ipak u mnogim svojim tekstovima analizira postojeće prijevode i komentira vlastiti prevoditeljski rad. Izbjegavanje elaboracije sistematične teorije prevođenja može se protumačiti kao rezultat njegova veoma savjesnog stava – svaki tekst zahtijeva individualni, različit pristup; prijevod ovisi o međusobnom odnosu dva jezika, stoga i teorija prevođenja mora uključivati analizu izvornog teksta, kao i postojećih prijevoda.¹⁰⁴

Prema Schlegelovu mišljenju, prevoditelj mora biti sposoban uhvatiti “duh jezika”, mora pratiti tekst, odnosno prenijeti značenje, ali i jezične nijanse, “uhvatiti neka od bezbrojnih, neopisivih čuda koja ne obitavaju u riječima, nego lebde oko njih kao dašak vjetra”. Mora “pružiti pristup originalu onima koji ga nemaju s istinskim i neprekinutim razumijevanjem djela koliko je moguće” i pritom održati prirodnost teksta, ne smije tekst pretvoriti u nešto čudno, nema potrebe za oskrnjivanjem jezika, izumom novog jezika.¹⁰⁵ Snažno je kritizirao, npr. francuske prijevode koji su parafrazirali tekst izvornika kako bi ga učinili *više francuskim*.¹⁰⁶

RAZLOZI ODABIRA LATINSKOG ZA PRIJEVOD

U akademskoj godini 1824./1825. Schlegel je dobio titulu *rector magnificus*. Latinski je tada bio jezik sveučilišta za službene prigode i proglase, a sveučilište je u Schlegelu imalo ne samo savjesnog rektora, nego i rektora latinista. Iako je uvijek bio latinist, o čemu svjedoče i prijevodi i konstantno bavljenje latinskim, potpuni je razvoj njegova latinskog retoričkog stila došao s rektorskim govorima iz 1824. i 1825., a zbog svoje je vještine postao i službeni govornik sveučilišta.¹⁰⁷ U knjizi *Opuscula, quae Schlegeliius latine scripta reliquit*¹⁰⁸, koju je uredio Eduard Böcking, sabrana su Schlegelova djela na latinskom.

¹⁰⁴ Hay 2017.

¹⁰⁵ Hay 2017. prema: Böcking, Eduard (ur.), *Sämtliche Werke* (1846.-1848.), Leipzig: Weidmann; pretisak iz 1971.-1972., Hildesheim: Neudruck Verlag Olms.

¹⁰⁶ Hay 2017. prema: *Kritische Schriften* (1828.), 2 sveska, Berlin: Reimer

¹⁰⁷ Paulin 2016: 460.

¹⁰⁸ Schlegel, A. W. i Böcking, Eduard (ur.) (1848.) *Opuscula, quae Schlegeliius latine scripta reliquit*, Leipzig: Weidmann. Dostupno na: <https://warburg.sas.ac.uk/pdf/eeh1645b2269554.pdf>.

Ona su:

- *De geographia Homerica*
- *Antiquitates Etruscae*
- *De zodiaci antiquitate et origine*
- *Oratio natalibus Friderici Guilelmi III. regis augustissimi, MDCCCXXIV. in academia Borussia in Rhenana habita.*
- *Oratio cum rectoris in universitate litteraria Bonnensi munus die XVIII. octobris anni MDCCCXXIII. in se susciperet habita.*
- *Oratio cum magistratum academicum die XVIII. octobris anni MDCCCXXV. deponeret habita.*
- *Epistola gratulatoria viro clarissimo Ioanni Friderico Blumenbach, medicinae doctori...*
- *Oratio cum Fridericum Windischmannum die XXI. iulii anni MDCCCXXII. philosophiae doctorem renuntiaret habita.*
- *Laudatio augusti Ferdinandi Naeke recitata in aula Academiae D. IX. mensis martii anni MDCCCXXXIX.*
- *Oratio habita cum Henricus Cornelius Scholten Rhenanus die XX. mensis martii anni MDCCCXXXIX. philosophiae doctor crearetur.*
- *Oratio habita cum Matthias Hoch D. XXII. iunii a MDCCCXXXIX. philosophiae doctor renuntiaretur.*
- *Quaestiones historicae*
- *Fausta navigatio regis Friderici Guilelmi III. cum universo populo acclamante navi vaporibus acta Bonnam praeterveheretur die XIV. Sept. a MDCCCXXV. carmine celebrata.*
- Nekoliko epigrama: *Ad Philippum de Walther, medicum celeberrimum; In libellum quendam de Aesopo viro illustri dedicatum; Ad Albertum de Fruticeto itd.*
- *Ghatakarpara*

Schlegel je latinski smatrao temeljem za humanističke, povijesne i filološke napore, akademskim jezikom i načinom međunarodne komunikacije.¹⁰⁹ Ta privrženost bila je tokom 20-ih i 30-ih godina 19. stoljeća dio starijeg znanstvenog diskursa, po kojemu

¹⁰⁹ Paulin 2016: 463. prema: 'Abriß vom Studium der classischen Philologie'. SLUB Dresden, Mscr. Dresd. e. 90, IV.

također nije bilo dvojbe oko toga da je latinski, sa svojim konstrukcijama, apstrakcijama i složenicama, prikladan za prikaz drevnog, časnog jezika, kakvim je Schlegel smatrao sanskrt.¹¹⁰

PRIJEVOD RĀMĀYAṆE

Schlegel nije bio prvi od zapadnih učenjaka koji se bavio Rāmāyaṇom, ali njegov rad pripada među značajnije. Prije njega su 1808. William Carey i Joshua Marshman objavili zbunjujuće¹¹¹ izdanje teksta, a krajem 18. stoljeća Friedrich Schlegel je izradio probne prijevode dijelova Vālmīkijeva teksta.¹¹²

Schlegel je od 1828. godine, kad se počeo baviti Rāmāyaṇom, do svoje smrti, uspio prevesti 1. knjigu, Bālakāṇḍu, i dio teksta 2. knjige, Ayodhyākāṇḍe, do 20. sarge. Prijevod je tiskan pod naslovom *Ramayana id est carmen epicum de Ramae rebus gestis poetae antiquissimi Valmicis opus*. Latinski prijevod sanskrtskog teksta popraćen je Schlegelovim komentarima vlastitog odabira dijela riječi i izraza, a dotiče se i botaničkih, zooloških, geografskih, astroloških i mitoloških tema. Kao takva, “sanskrska su izdanja postala fokus i repozitorij sveobuhvatnog antikvarizma, ‘panfilologije’, neumorne potrage za krajnjim granicama ‘znanosti’, shvaćene potpuno u enciklopedijskom smislu.”¹¹³

U uvodu koji prethodi izdanju Rāmāyaṇe Schlegel tumači zašto prijevod izlazi po njegovu mišljenju dosta kasno. Kaže da je u pet londonskih godina skupio kodekse Rāmāyaṇe i predložio njihovo objavljivanje. Tada nije znao koliko će zahtjevan posao biti, a u međuvremenu je saznao da je “Rāmāyaṇa opsegom minimalno jednaka Ilijadi i Odiseji, možda čak i veća”¹¹⁴, a posao mu je otežavalo i to što nije stručnjak u sanskrtu. Tome je pridonijela i raznolikost primjeraka – Schlegel je pregledao puno različitih verzija prema kojima je trebalo uspostaviti izvorni tekst; neke su bile iskvarene, u nekima su nedostajali dijelovi itd. Također napominje da takav problem nije imao s Bhagavadgītom, čije su riječi “na tako pobožan način sačuvane”¹¹⁵ – u pjesmi od 1400

¹¹⁰ Paulin 2016: 518. prema Bhagavad-Gītā, Praef., xxiii; Hitopadeśa, I, xvi.

¹¹¹ Naslov knjige glasi: *Ramayuna of Valmeeki, in the original Sungskrit*.

<https://books.google.hr/books?id=osIKAAAAYAAJ&hl=hr&pg=PR3#v=onepage&q&f=false>

¹¹² Goldman 2007.

¹¹³ Ibid.

¹¹⁴ Schlegel 1929: VI.

¹¹⁵ Schlegel 1929: VII.

stihova samo jedan od distiha nije svuda prihvaćen i toliko je iskvaren da nije bilo sumnje da ga treba odbaciti.

Schlegel donosi i popis kodeksa koje je pregledao u knjižnicama u Parizu i Londonu. Popis sadrži imena knjižnica u kojima su čuvani rukopisi, podrijetlo rukopisa – kome su pripadali, ime sanskrtskog komentatora (ako su uz rukopis bili sačuvani i komentari), opis rukopisa, i oznaku iz knjižničarskog kataloga pod kojom je bio čuvan.

Radi se o ukupno 11 rukopisa: šest ih je imalo komentare – uz komentar Maheśvaratīrthe Schlegel nalazi jedan rukopis koji je pripadao Alexandru Johnstonu¹¹⁶ i dva koja su pripadala Henryju Colebrooku,¹¹⁷ a uz komentar Tilaka autora Nagoji Bhatta nalazi jedan Colebrookov rukopis i dva rukopisa Williama Jonesa.¹¹⁸ Pet rukopisa nema komentare – jedan je nekad pripadao Alexandru Hamiltonu,¹¹⁹ njega je na svjetlo izvukao i za književnu upotrebu pripremio Christian Lassen,¹²⁰ četiri rukopisa pripadaju bengalskoj recenziji (vlasnik jednoga je William Jones, a za tri rukopisa nema atribucije).¹²¹

Brojnost različitih rukopisa Schlegel objašnjava upravo načinom na koji je Rāmāyaṇa prenošena – usmenom predajom. Uspoređuje pjevače indijskih epskih pjesama s grčkim aedima i rapsodima i objašnjava da se neko vrijeme tekst predavao budućim generacijama recitiranjem i učenjem pomoću tehnika pamćenja; odatle su malo po malo nastajale različitosti i odstupanja u pojedinim stihovima.¹²² Govori i o autoru Rāmāyaṇe, Vālmīkiju, uspoređuje sanskrtska djela s homerskim, zatim o interpolaciji epizoda iz starijih tekstova te o punoći i bogatstvu sanskrtskog jezika. Sve nam ovo govori koliku je pažnju Schlegel ulagao u svoj rad, a u analizi odabranih dijelova njegova prijevoda vidjet ćemo kako je preveo sanskrtski tekst.

¹¹⁶ Sir Alexander Johnston (1775. – 1849.); britanski kolonijalni dužnosnik; orijentalist; osnivač Kraljevskog azijskog društva Velike Britanije i Irske zajedno s Henryjem Colebrookom. Napomena: Schlegelova atribucija glasi: *ex libris Johnsoni*. U zahvali na kraju uvoda (Schlegel 1929: LXXI) ne spominje nikoga s prezimenom Johnson, pa zaključujem da se radi o Alexandru Johnstonu.

¹¹⁷ Henry Colebrooke (1765. – 1837.); engleski orijentalist; “prvi veliki sanskrtski učenjak u Europi”.

¹¹⁸ Sir William Jones (1746. – 1794.); britanski orijentalist i pravnik; pretpostavio je zajedničko podrijetlo sanskrta, latinskog i grčkog, a njegovi su nalazi potaknuli razvoj komparativne lingvistike početkom 19. stoljeća.

¹¹⁹ Alexander Hamilton (1762. – 1824.); britanski lingvist; jedan od prvih Europljana koji su učili sanskrt; prvi profesor sanskrta u Europi.

¹²⁰ Christian Lassen (1800. – 1876.); profesor staroindijskog jezika i književnosti na Sveučilištu u Bonnu. Zajedno sa W. Schlegelom izradio kritičko izdanje Hitopadeše i pomogao u uređivanju i prevođenju Rāmāyaṇe.

¹²¹ Schlegel 1929: XXXV. – XLII.

¹²² Schlegel 1929: XIX.

ANALIZA SCHLEGELOVA PRIJEVODA

Schlegelov prijevod prikazala sam pomoću tablica u kojima sam povezala sanskrtske i latinske riječi. Sanskrtske riječi dolaze redom kao u śloki, latinske su prijevod sanskrtskih ispod kojih se nalaze. U analizi latinskog teksta osvrnut ću se na način na koji je Schlegel prevodio stereotipne izraze, ali i na druge značajke njegova prijevoda – odabir riječi, raspored riječi u rečenici itd.

NEFARIUS, SCELERATUS, CONTAMINATUS

1. PRIMJER: 1.026.027.

*Tadaca vero nefaria utramque regionem,
tum Malajorum, tum Carushorum, continuo devastat.*

imau utramque	janapadau regionem	nityaṃ continuo	vināśayati devastat		rāghava X
malajāṃś Malajorum	ca tum	karūṣāṃś Carushorum	ca tum	tāḍakā Tadaca	duṣṭacāriṇī vero nefaria

Stereotipni izraz *tāḍakā duṣṭacāriṇī* Schlegel u ovom primjeru prevodi s *Tadaca vero nefaria*. Pridjev *nefarius* dolazi od riječi *nēfas*, n. [grieh, opačina, bezbožnost, nepravda]. Prilogom *vero* [doista, zaista] pojačava ovaj pridjev – možda je time htio naglasiti Tāḍakinu narav. Njegovu bi sintagmu mogli na hrvatski prevesti kao *veoma opaka Tadaka*.

Što se ostalih karakteristika njegova prijevoda tiče, uočila sam da iz nekog razloga ne prevodi vokativ *rāghava* [o Raghueviću]. Prilog *tum* [onda, tada] odlično koristi kako bi izrazio simetriju koju stihu daje ponavljanje veznika *ca* [i]. Kauzativ glagola *vināśayati* u 3. licu jednine prevodi prezentom glagola *devasto*, 1. [pustošiti], što je dobar prijevod jer ovaj sanskrtski glagol doslovno prevodimo *čini da se uništava, uzrokuje uništenje* što se može shvatiti kao *pustoši*. Osim u dijelu *tum Malajorum, tum Carushorum* ne prati sanskrtski red riječi. Iako se pridjev ne nalazi na kraju stiha, kao u sanskrtskom tekstu, zbog načina na koji ga prevodi, odnosno upotrebe priloga *vero* zasad mi se čini da je primijetio nijansu u značenju.

2. PRIMJER: 1.026.029.

*Tu, lacertorum robore fretus, meo iussu caede nefariam illam,
hanc regionem fac denuo pestis suae immunem.*

sva	vāhu	balam	āśritya	jahi	tām	duṣṭacāriṇīm
Tu	lacertorum	robore	fretus	caede	illam	nefariam
mad	niyogād	imaṃ	deśam	kuru	niṣkaṇṭakaṃ	punaḥ
meo	iussu	hanc	regionem	fac	pestis suae immunem	denuo

Sintagmu *tām duṣṭacāriṇīm* Schlegel prevodi vrlo slično kao u prethodnom primjeru: *illam nefariam*. Ovaj put ne upotrebljava prilog kako bi pojačao značenje pridjeva *nefarius*, možda jer smatra da bi bilo zalihosno, jer je upotrijebljen samo dva stiha prije. Koristi isti pridjev kao i u 1. primjeru, vjerojatno jer smatra da nema razlike u značenju između te dvije upotrebe.

Ako Schlegelovu rečenicu rastavimo na dva dijela prema sanskrtskom rasporedu riječi, da podsjeća na stih, primijetit ćemo da se sintagma *illam nefariam* nalazi na kraju stiha, kao i *tām duṣṭacāriṇīm*, pa se čini kao da je primijetio sanskrtsku formulu.

Red riječi je vrlo sličan sanskrtskom redu riječi, uz dvije iznimke: 1. sintagmu *meo iussu* umetnuo je u prvu polovicu rečenice, jer je ona jedna cjelina; 2. prilog *denuo* stavlja nakon imperativa glagola *facio*, 4. [činiti], a ne na kraj rečenice gdje se nalazi prilog *punaḥ*, jer je takav raspored prirodniji u latinskom.

3. PRIMJER: 1.028.03.

*En ego, patris iussu tuoque, qui incomparabili luce splendes,
sceleratae Tadacae necem perficiam.*

so	ahaṃ	pitṛ-	niyogena	tava	ca	anupama	dyute
En	ego	patris	iussu	tuo-	-que	qui incomparabili	luce splendes
kariṣye		duṣṭacāriṇyās-		-tāḍakāyā		badhaṃ	mune
perficiam		sceleratae		Tadacae		necem	X

U ovom primjeru Schlegel prevodi epitet *duṣṭacārin* riječju nešto drugačija značenja. *Sceleratus* znači [zločinom okaljan, opačinom pogrđen; zločinački, zlikovački, opak], što znači da ga je neka nijansa u značenju potaknula da riječ drugačije prevede.

Ponovno iz nekog razloga ne prevodi riječ u vokativu, *mune* [o mudrače]. Drugu složenicu u vokativu, *anupamadyute* [o ti koji si svijetao bez premca], sastavljenu od vokativa imenice *dyuti*, ž.r. [svjetlost, sjaj] i pridjeva *anupama* [bez premca, neusporediv] prevodi sintagmom *qui incomparabili luce splendes* [ti koji sjajiš neusporedivom svjetlošću], što je dobar odabir.

Red riječi prati, samo glagol *perficiam* stavlja na kraj kako bi bolje odgovarao latinskom redu riječi.

4. PRIMJER: 1.028.020.

Mitte lenitatem, Rama! Timendum est, ne Yaxa illa impia ac scelerata, sacrificiorum turbatrix, mox praestigiis suis incrementum capiat.

alam	te	ghrṇayā	rāma	pāpa	eṣā	X	duṣṭacāriṇī
Mitte	X	lenitatem	Rama	impia	illa	ac	scelerata
X	X	yajñavighnakarī	yakṣī	purā	vardheta	māyayā	X
Timendum est	ne	sacrificiorum turbatrix	Yaxa	mox	incrementum capiat	praestigiis suis	

Epitet *duṣṭacāriṇī* ponovno je preveden riječju *sceleratus*. Primjer je sličan 2. primjeru gdje umjesto Tāḍakina imena ili nadimka stoji zamjenica+epitet, uz još jedan pridjev, *papa* [zao, zloban], slična značenja kao i *duṣṭacārin*.

Sanskrtski optativ glagola [vr̥dh], 1. rasti, povećavati se, postajati duži ili snažniji – *vardheta* u 3. licu jednine ātmanepade¹²³ – Schlegel prevodi perifrastičnom konjugacijom pasivnom, odnosno gerundivom glagola *timeo*, 2. i zavisnom rečenicom. Doslovan latinski bi prijevod glasio [*Treba se bojati da yakṣī, bezbožna i opaka, uznemiravateljica žrtve, uskoro svojim moćima ne uhvati rast*], odnosno *da se ne poveća*. Njegov odabir je dobra zamjena za optativ, jer optativ izražava ono što bi se moglo dogoditi, a u ovom dijelu Viśvāmitra upozorava Rāmu da ima još malo do mraka, prije nego Tāḍaka postane još opasnija. Također je zanimljivo da je uz instrumental od *praestigium*, ii, n. *praestigiis* dodao instrumental zamjenice *suus, a, um* [svoj] kojeg nema uz instrumental riječi *māyā*, f. *māyayā*, ali se podrazumijeva – možda je Schlegel osjetio da nedostaje pa ga zato i preveo.

¹²³ Ātmanepada – medij, srednje glagolsko stanje, različito od aktiva i pasiva, koje ima reflektivnu funkciju.

Red riječi je nešto izmijenjen, ali kad rečenicu podijelimo prema stihu izgleda kao da je poštovao načelo formule.

5. PRIMJER: 1.030.018.

*Cuncta mihi enarra, vir venerande: cuiusnam est hic secessus,
quem invasere maligni isti ac nefarii religionum turbatores
crudeli consilio sacrum tuum impediendi?*

sarvaṃ	me	śaṃsa	bhagavan	kasya	X	āśramapadaṃ	tu	idaṃ
Cuncta	mihi	enarra	vir venerande	cuiusnam	est	secessus	X	hic
saṃprāptā	yatra	te	pāpā	X	brāhmaghnā		duṣṭacāriṇaḥ	
invasere	quem	isti	maligni	ac	religionum turbatores		nefarii	
tava	yajñasya	vighnāya		durātmāno	mahāmune			
tuum	sacrum	consilio impediendi		crudeli	X			

Schlegel ovdje naš pridjev prevodi s *nefarius*, kao u 1. i 2. primjeru.

Opet iz nekog razloga ne prevodi vokativ, ovaj put: *mahāmune*, ali *bhagavan* prevodi.

U ovom primjeru poštuje red riječi koliko je moguće, ali zbog tendencije u latinskom da pridjevi dolaze ispred imenice pridjev *nefarii* se ne nalazi na kraju polustiha kao u formuli. Osim toga, riječ je upotrebljena kao pridjev uz *turbatores*, a u sanskrtu dolazi samostalno i tako bi je trebalo prevesti. Ako gledamo cijelu pādu onda je kao po formuli

6. PRIMJER: 1.032.020.

*Ceteros istos Gigantes quoque profligabo, immites, sceleratos,
nil nisi nefas meditantes, sacrorum turbatores, sanguinem potantes.*

X	imān	api	badhiṣyāmi	nirghṛṇān	duṣṭacāriṇaḥ
Ceteros	istos	quoque	profligabo	immites	sceleratos
rākṣasān	pāpakarmasthān		yajñaghnān	rudhirāśanān	
Gigantes	nil nisi nefas meditantes		sacrorum turbatores	sanguinem potantes	

Ovdje ponovno prevodi *duṣṭacārin* sa *sceleratus*, što znači i drugačije nego u 5. primjeru iako se u oba radi o demonima Mārīci i Subāhuu.

Red riječi gotovo je isti kao u izvorniku, osim što riječ *Gigantes* stavlja na početak rečenice, zbog jasnoće.

7. PRIMJER: 1.048.034.

Ita affatus contaminatam inclytus Gautamus

in amoeno quodam Himavantis cacumine castimoniis serenissimis sese castigavit.

evam	uktvā	mahātejā	gautamo	duṣṭacāriṇīm
Ita	affatus	inclytus	Gautamus	contaminatam
himavacchikhare	quodam	ramye	tapastepe	suduścaraṃ
in Himavantis cacumine	X	amoeno	castimoniis sese castigavit	serenissimis

U posljednjem primjeru radi se o dosta drugačijem kontekstu u kojemu se upotrebljava ovaj pridjev, što Schlegel primjećuje, pa onda i drugačije prevodi – koristi particip glagola *contamino*, 1. [zagaditi, oskvrnuti, okaljati]. Ahalya je počinila preljub, zbog čega je *uprljana, okaljana*, stoga je Schlegelov odabir dobar.

3. lice jednine perfekta glagola *tap*, 1. *tapastepe* [practicirati asketizam, isposništvo] prevodi sintagmom *castimoniis sese castigavit*. Glagol *castigo*, 1. znači [ispraviti riječima ili djelom], a *castimonia, ae, f.* [(moralna) čistoća], pa bi doslovan prijevod bio: *ispraviti se u moralnoj čistoći*. Smisao isposništva je pročišćenje, pa možemo reći da je i ovdje dobro odabrao latinske riječi.

IRA/FURORE VECORS

1. PRIMJER: 1.001.048.

(...) gigantum rex, bellator, ira vecors,

socium sibi elegit gigantem, Marichum nomine.

rākṣasādhipatiḥ	śūro	rāvaṇaḥ	krodhamūrchitaḥ	
gigantum rex	bellator	X	ira vecors	
sahāyaṃ	varayāmāsa	mārīcaṃ	nāma	rākṣasaṃ
socium	sibi elegit	Marichum	nomine	gigantem

Pridjev *krodhamūrchita* Schlegel prvi put prevodi sintagmom *ira vecors*. Riječ *ira* [ljutnja] ima nešto staloženije značenje od riječi *furor* [bijes] upotrebljene u druga tri primjera. U sva četiri primjera uz jednu od te dvije imenice Schlegel koristi pridjev *vecors* [lišen razuma; bezuman, mahnit, smušen; lud] kojim prevodi sanskrtski pridjev *mūrchita*. Na početku složenice ovaj pridjev ima značenje [ispunjen ili prožet (onim što

je prva riječ složenice]], a budući da uz imenicu dobro funkcionira čini se kao adekvatan prijevod.

Ime *rāvaṇa* u ovom slučaju ne prevodi, vjerojatno jer je spomenuto u prethodnom stihu, pa misli da nije potrebno. No, u sanskrtskom izdanju *rāvaṇa* je dio formule koja zauzima jednu pādu, zbog toga možemo pretpostaviti da Schlegel ne uočava ovu formulu.

Sintagma kojom prevodi pridjev *krodhamūrchita* opet dolazi na kraju prvog dijela rečenice, odnosno na kraju zamišljenog prvog stiha, ali razlog tome je praćenje reda riječi.

2. PRIMJER: 1.027.013.

*Eadem illa Tadaca, diris exagitata, furore vecors,
devastat hanc regionem, ab Agastio antea habitatam.*

sa	eṣā	śāpasamāviṣṭā	tāḍakā	krodhamūrchitā	
Eadem	illa	diris exagitata	Tadaca	furore vecors	
deśam	utsādayati	enam	agastya-	- adhyuṣitaṃ	purā
regionem	devastat	hanc	ab Agastio	habitatam	antea

U ovom primjeru epitet prevodi riječju *furor*, koja ima nešto drugačije značenje od riječi *ira*. Njegov odabir je dobar, jer *Tāḍakā* je razlučena zbog kletve i puna bijesa.

Ponovno se drži reda riječi uz minimalne izmjene, ali ovaj put prevodi i ime *Tadaca* i formulaični epitet, pa se čini kao da je preveo i formulu.

3. PRIMJER: 1.028.07.

*Quo audito, suspicata quid esset, femina gigantea, furore vecors,
eo accurrit infensa, unde sonus propagatus fuerat.*

taṃ śabdā	abhinidhyāya		rākṣasī	krodhamūrchitā			
Quo	suspicata quid esset		femina gigantea	furore vecors			
śrutvā	ca	X	abhyadravat	kruddhā	yatra	śabdo	viniḥsritaḥ
audito	X	eo	accurrit	infensa	unde	sonus	propagatus fuerat

U analizi sanskrtskog teksta navela sam razlog zbog kojega mislim da bi stereotipni izraz trebalo prevesti na isti način kao u prethodnom primjeru. I Schlegel ga prevodi istim izrazom. Osim toga, epitet *kruddhā* [ljut na X, razdražen, izazvan] prevodi pridjevom *infensus* [bijesan, razjaren] čime je dobro zahvatio njegovo značenje.

Što se tiče reda riječi, Schlegel se drži pravila koje smo do sada ustanovili.

4. PRIMJER: 1.028.012.

*Dum sic loquebatur Ramas, Tadaca furore vecors,
brachiis alte sublatis, rugiens eum incursavit.*

evaṃ sic	bruvāṇe Dum loquebatur	rāme Ramas	tu X	tāḍakā Tadaca	krodhamūrchitā furore vecors
udyamya alte sublatis	vāhū brachiis	garjantī rugiens	rāmam eum	eva X	abhyadhāvata incursavit

U 4. primjeru Schlegel također koristi frazu *furore vecors* kako bi opisao Tāḍaku.

Sanskrtski lokativ apsolutni *evaṃ bruvāṇe* prevodi vremenskom rečenicom s veznikom *dum*. Particip prezenta *garjantī* od glagola *garj*, 1. [rikati, urlikati, režati] prevodi participom prezenta *rugiens* od glagola *rugio*, 1. [rikati, urlikati]. Sanskrtski imperfekt u 3. l. sg. od glagola *abhidhāv* prevodi perfektom, što je dobar prijevod jer je imperfekt u sanskrtu svršeno vrijeme. Sanskrtski glagol u apsolutivu *udyamya* [podigavši] prevodi ablativom apsolutnim s participom *brachiis alte sublatis* koji je poslužio kao odličan ekvivalent. Ovi Schlegelovi izbori pokazuju nam da u slučaju glagola traži latinske ekvivalente ne samo po značenju nego i po oblicima. Ne prevodi jednosložne riječi *eva* i *tu*.

TRANSFORMIA CORPORA HABENTES/FORMAM AD ARBITRIUM
MUTANTES/VERSIPELLIS

1. PRIMJER: 1.016.02.

*Vishnui, fido promissorum servatori, forti, omnium nostrum salutis studioso,
creatote certaminum socios transformia corpora habentes.*

satyaśaṃdhasya fido promissorum servatori	vīrasya forti	sarveṣāṃ omnium	no nostrum	hitaiṣiṇaḥ salutis studioso
viṣṇoḥ Vishnui	sahāyān socios	samare certaminum	srjadhvam creatote	kāmarūpiṇaḥ transformia corpora habentes

Pridjev *kāmarūpiṇaḥ* [u množini, dosl. kojih je oblik po želji, tj. koji mogu mijenjati oblik po želji] Schlegel prevodi frazom *transformia corpora habentes* [koji imaju promjenjiva tijela].

Ima veoma dobar odabir prijevoda složenice u genitivu *satyasam̐dhasya* koja se slaže s genitivom *vīrasya viṣṇoḥ*. Schlegel ju prevodi *fido promissorum servatori* [vjernom čuvatelju obećanja], a *satyasam̐dhasya* znači vjeran obavezi, koji čuva obećanje. Također je dobro odabrao riječi za *hitaiṣin* [koji drugome želi blagostanje]. Latinski pridjev *studiosus* znači [predan, marljiv, revan], a *salus, utis, f.* [zdravlje, blagostanje, prosperitet], pa bi hrvatski prijevod glasio: *Višnuu, predanome dobrobiti svih nas.*

2. PRIMJER: 1.016.018.

Tales ad multa millia creati sunt a diis, Ravanae decemcipitis necem cupientibus, simii immani robore praediti, formam ad arbitrium mutantem.

te	sṛṣṭā	bahusāhasrā	daśagrīva	X	badhe	ipsubhiḥ
Tales	creati sunt	ad multa millia	decemcipitis	Ravanae	necem	cupientibus
aprameyabalā		devair	vānarāḥ	kāmarūpiṇaḥ		
immani robore praediti		a diis	simii	formam ad arbitrium mutantem		

U ovom primjeru Schlegel drugačije prevodi *kāmarūpin* – frazom *formam ad arbitrium mutantem* [koji mijenja oblik po volji]. Iako prvi prijevod nije netočan, ova fraza bliže je značenju u sanskrtu.

Uz imenicu u genitivu *decemcipitis* dodao je *Ravanae*, vjerojatno zbog boljeg razumijevanja teksta, jer publici koja će čitati prijevod nije poznato da je *daśagrīva* [desetoglav] jedan od čestih nadimaka za Rāvaṇu.

Red riječi poštuje, uz neke izmjene – stavlja instrumental *a diis* [od bogova] uz glagol u participu uz koji pripada, *creati sunt* [stvoreni su]; majmune, tj. riječ *simii* (skr. *vānarāḥ*) stavlja na prvo mjesto u drugoj polovici rečenice, a pridjev koji ih opisuje, *immani robore praediti* (skr. *aprameyabalā*), iza, što je logičan redoslijed za latinski. Prijevod sintagme *formam ad arbitrium mutantem* dolazi na kraj rečenice, pa izgleda kao da je formula ispoštovana.

3. PRIMJER: 1.016.026.

Talium simiorum versipellium, magnanimorum agminis ducum, centies centena millia sunt generata.

īdr̥ṣānām Taliūm	prasūtāni sunt generata	harīṇām simiorum	kāmarūpiṇām versipellium
śataṃ centies	śatasahasrāṇi centena millia	yūthapānām agminis ducum	mahātmanām magnanimorum

U ovom primjeru Schlegel prevodi *kāmarūpin* na treći način, pridjevom *versipellis* [onaj koji mijenja svoj oblik ili izgled, koji se mijenja]. I ovaj prijevod odražava značenje sanskrtskog pridjeva.

4. PRIMJER: 1.021.04.

*Ego, vir fortis, voto quodam religione motus me obligavi,
quod ne solvere possim mihi obstant duo gigantes, transformia corpora habentes.*

aha Ego	niyamamātiṣṭhe motus me obligavi	vidhyarthaṃ voto religione	X quodam	puruṣarṣabha vir fortis
tasya quod	vighnakarau ne solvere possim mihi	dvau t duo X	rākṣasau gigantes	kāmarūpiṇau transformia corpora habentes

U prva tri primjera Schlegel koristi tri različita izraza iako je kontekst vrlo sličan – radi se o stvaranju vānara, a sada u drugačijem kontekstu, gdje rākṣase Mārīca i Subāhu dolaze spriječiti žrtvu, ponovno koristi izraz *transformia corpora habentes*. Ovdje se čini kao da je izraz preveden po formuli.

5. PRIMJER: 1.026.025.

*Postero autem tempore Yaxa quaedam versipellis,
robustissima, utpote mille elephantorum robur possidens,
cui Tadacae nomen erat, Sundo Ditidarum principi nupsit.*

kasyacit Postero	tvatha autem	kālasya tempore	yakṣiṇī Yaxa	X quaedam	kāmarūpiṇī versipellis
balaṃ robur	nāgasahasrasya utpote mille elephantorum	dhārayantī possidens			mahābalā robustissima
tāḍakā cui Tadacae	nāma nomen erat	sundasya Sundo	bhāryā X	daityapater Ditidarum principi	abhūt nupsit

Još jednom nalazimo prijevod stereotipnog izraza sa *versipellis*, ovaj put za Tāḍaku.

U dosadašnjim izrazima Schlegel nije prevodio kratke riječi, međutim, riječi *tu* i *atha*, u ovom primjeru spojene sandhijem (*tvatha*), sada prevodi s *autem*. *Sundasya bhāryā*

abhūt [postala je Sundina žena] prevodi sa *Sundo nupsit* [udala se za Sundu], što jesu ekvivalenti.

I ovdje se čini kao da je preveden cijeli formulaični izraz, osim što prevodilac ubacuje *quaedam* (ž. r. od *quīdam*, *quaedam*, *quoddam*), koji znači [određeni, izvjestan], pa bi taj dio mogli prevesti kao: *Nakon nekog vremena ta yakṣi mjenjolika (...)*.

6. PRIMJER: 1.030.08.

*Fulgidos hosce Crisasvi filios, formam pro arbitrio mutantas,
accipe a me. Salve, Raghuide! tu munere dignus es.*

krṣāśva-tanayān	rāma	bhāsvarān	X	kāmarūpiṇaḥ	
Crisasvi filios	X	Fulgidos	hosce	formam pro arbitrio mutantas	
praticcha	mama	bhadraṃ te	pātrabhūto	'si	rāghava
accipe	a me	Salve	tu munere dignus	es	Raghuide

U posljednjem primjeru za sinove Krṣāśve Schlegel koristi izraz *formam pro arbitrio mutantas*.

Vokativ *rāma* opet ne prevodi, možda jer je u drugom stihu vokativ *rāghava*, što je patronimik za Rāmu, pa smatra da je nepotrebno dva puta ponavljati. Uz *Crisasvi filios* dodaje *hosce* [ove sinove Krṣāśve].

LIBIDINE FURENS/AMORE FLAGRANS

1.001.044.

Tunc ab ipso, fratre auxiliante,

Surpanakha, femina gigantea, saltum Janasthanum incolens, libidine furens, deformata est

tena	tatra	saha bhrātrā	X	janasthānanivāsini	
ab ipso	Tunc	fratre	saltum	Janasthanum incolens	
virūpitā	śūrpaṇakhā	rākṣasī	kāmamohitā		
deformata est	Surpanakha	femina	libidine furens		

Epitet *kāmamohitā* [obuzet žudnjom, požudan] u ovom primjeru Schlegel prevodi frazom *libidine furens*. Riječ *libido*, *inis*, f. znači *želja*, *žudnja*, kao i *kāma*, a particip prezenta *furens* dolazi od glagola *furo*, 3. ui [bjesniti, mahnitati – u bolesti ili u strasti].

Njegov prijevod je dobar jer, kako smo već rekli, Śūrpaṇakha je obuzeta žudnjom za Rāmom.

Dodaje riječ *saltum* – akuzativ od *saltus, us, m.* šuma, kako bi pojasnio čitatelju da je Janasthāna šuma. Slušatelji Vālmīkijeva epa vjerojatno su imali tu informaciju pa njima nije bilo potrebno pojašnjavanje. U ovom slučaju mijenja red riječi – glagol stavlja na kraj, a iza imena Śūrpaṇakha stavlja pridjeve koji se na njega odnose.

1.002.018.

*Utinam ne tu, venator, per omne aevum bona fama gaudeas,
quod ex ardearum pari alterum necasti, amore flagrantem!*

mā	niśāda	pratiṣṭhāṃ	tvam	agamaḥ	śāśvatīḥ samāḥ
Utinam ne tu	venator	bona fama	tu	gaudeas	per omne aevum
yat	krauñcamithunād	ekam	avadhīḥ	kāmamohitam	
quod	ex ardearum pari	alterum	necasti	amore flagrantem	

Stereotipni izraz *kāmamohita* nalazi se na kraju stiha, a ovaj put Schlegel ga prevodi *amore flagrans* [koji plamti od ljubavi]. Budući da *kāma* može značiti i jedno i drugo, a da je kontekst drugačiji – ovdje se radi o dvije zaljubljene ptice – prevodi ga na dobar način. U latinskom je riječ o čapljama, a u sanskrtu identifikacija nije sigurna – vjerojatno se radi o ždralu, no u nekim verzijama nalazimo i čaplje ili pozviždače, no nema objašnjenja zašto je odabrana baš ta vrsta ptica.¹²⁴

GIGANTUM DOMINUS

1.022.017.

*Ravanas autem, o Rex, immanis gigantum dominus,
fertur Visravasis filius et frater Cuveri.*

śrūyate	ca	mahārāja	rāvaṇo	X	rākṣasādhipaḥ
fertur	autem	o Rex	Ravanas	immanis	gigantum dominus
putraḥ	viśravasah	krūro	bhrātā	vaiśravaṇasya	ca
filius	Visravasis	X	frater	Cuveri	et

¹²⁴ Leslie, Julia (1998.) *A bird bereaved: The Identity and significance of Vālmīki's krauñca*. Journal of Indian Philosophy, vol. 26., br. 5. 455-487. Dostupno na: <http://www.jstor.org/stable/23496373>

I u ovom primjeru Schlegelov prijevod stereotipnog izraza *rākṣasādhipa* nalazi se na kraju prvog dijela rečenice rastavljene po uzoru na sanskrt. Izraz prevodi doslovno *rākṣasa – gigantum, adhipa – dominus*, tu nema spora oko značenja.

Čini mi se da se Schlegelu dogodila greška – vokativ *mahārāja* [o veliki kralju] odnosi se na obraćanje Viśvāmitre kralju Daśarathi, a nije riječ u nominativu koja se odnosi na Rāvaṇu, kako se iščitava iz Schlegelova prijevoda. *Immanis* bi mogao biti i vokativ, ali je od riječi *rex* odvojen zarezom. Schlegel je u vokativ stavio samo riječ *rex*. Ovdje također propušta prevesti pridjev *krūro* [okrutan].

Komentirajmo najprije pridjev po pridjev. Što se tiče prijevoda pridjeva *duṣṭacārin*, Schlegelovi odabiri u šest od sedam primjera su ili *nefarius* ili *sceleratus*. Ne nalazim točno određene razloge zašto je u kojem slučaju odabrao jedan od ta dva primjera – u primjerima se radi ili o Tāḍaki, koju se opisuje još nekim sličnim primjerom, ili o demonima Mārīci i Subāhuu, za koje vrijedi isto. Zbog toga smatram da je vjerojatnije da je Schlegel želio izraziti nijanse sanskrtskog pridjeva na dva načina nego ponavljati isti prijevod u svim primjerima. Posljednji primjer prevodi trećom riječi, *contaminatus*, što pokazuje da je pazio na nijanse u značenju i ide u prilog ovom mojem mišljenju.

Za razliku od pridjeva *duṣṭacārin*, u četiri primjera, koliko se javlja *krodhamūrchita*, možemo jasno primijetiti razliku između prvog primjera gdje je za prijevod upotrebljena fraza *ira vecors* i preostala tri gdje je upotrebljena fraza *furore vecors*. U ta tri primjera Tāḍaka je mahnita od bijesa, za razliku od Rāvane koji je ljut zbog ubojstva njegovih rođaka, ali ne divlja po zemlji. Ovdje Schlegel također dobro uočava i prevodi nijanse u značenju.

Pridjev *kāmarūpiṅ* Schlegel prevodi na tri načina. U prva tri primjera radi se o stvaranju vānara, a Schlegel je stereotipni izraz u svakom preveo drugačije (*transformia corpora habentes, formam ad arbitrium mutantem, versipellis*). Možda je razlog tome to što se sva tri nalaze u istoj sargi pa nije želio ponavljati fraze ili je želio na različite načine istaknuti značenja ovog epiteta. U preostala tri primjera koristi sva tri izraza, iako je kontekst različit – demone Mārīcu i Subāhua opisuje izrazom *transformia corpora habentes*, Tāḍaku s *versipellis*, a sinove Kṛṣāśve s *formam pro arbitrio mutantem*. Ne nalazim razloge zašto koji pridjev prevodi kojim izrazom, pa mislim da je također na različite načine želio izraziti značenjske nijanse ovog pridjeva.

Na temelju dva pridjeva kojima je preveden *kāmamohita* (*libidine furens, amore flagrans*) opet vidimo da isti pridjev prevodi na dva različita načina, što također ide u prilog mojem mišljenju.

Osim navedenog, opazila sam da Schlegel pazi na red riječi i u slučajevima gdje je to moguće nastoji prevesti redom kakav je u sanskrtu. Poštivao je red riječi maksimalno, ali od toga mu je bilo važnije da prijevod dobro funkcionira u latinskom. Iako njegov prijevod nije napisan u obliku dvostiha, kad ga podijelimo na takav način (ako rečenicu

podijeljenu na dva dijela zamislimo kao dva stiha), zbog čuvanja reda riječi naši formulaični izrazi nađu se uglavnom na kraju stiha.

Ne prevodi uglavnom kratke riječi poput *tu, eva* – vjerojatno jer nema odgovarajućeg ekvivalenta u latinskom ili jer bi učestalo ponavljanje riječi poput *vel* ili *autem*, koje se u nekim slučajevima mogu upotrijebiti umjesto navedenih formulaičnih riječi, zbunilo čitatelja i donekle promijenilo značenje stiha. One u latinskom ipak imaju puno značenje, za razliku od sanskrta. Schlegel u više slučajeva ne prevodi ni riječi u vokativu, koje u sanskrtskom tekstu imaju formulaičnu ulogu – možda jer ih je smatrao nepotrebнима za razumijevanje teksta.

ZAKLJUČAK

Usmena epska književnost nastajala je i razvijala se u miljeu barda koji su epske pjesme sastavljali pomoću formula i formulaičnih izraza. Mladi barda su usmenim putem učili sastavljati pjesme – slušajući, pamteći i oponašajući ove jezične obrasce. Zadaću su pjevačima olakšavale ustaljene teme, stilski obrati i metričke sheme, a cijeli proces odvijao se za vrijeme samog izvođenja pjesme. Bez dugotrajnog razvoja kroz tradiciju i generacije pjevača ovakav specifičan epski stil ne bi postojao.

Od mnogih teorija o usmenom epskom stilu važna je i u svojim osnovama općeprihvaćena teorija Parryja i Lorda. Na temelju analize homerskih epova Parry i Lord zaključili su da se gotovo svaki stih ili dio stiha uklapa u neki formulaični obrazac i da je shematizacija stila prisutna svuda u stilu Ilijade i Odiseje. Zbog posebnih zahtjeva homerskog metra mnoge fraze sastavljane su tako da popunjavaju određeni dio stiha, npr. između jedne pauze i kraja stiha. Prema njihovoj teoriji stil usmenog epskog pjesništva shematiziran je toliko da pjesnik naviknut na shemu, dok sastavlja pjesmu bez truda pronalazi formule i tipove formula koji su mu potrebni da bi nastavio rečenicu na bilo kojem mjestu u pjesmi.

Osim toga, Parry i Lord su smatrali da epiteta u formulama tipa imenica-epitet ne dodaju nikakvo značenje imenu junaka nego služe kao alat za lakše popunjavanje stiha. Međutim, ovakvo strogo shvaćanje ne vrijedi u potpunosti za sanskrtske epove, odnosno za dio Bālakāṇḍe koji sam analizirala.

Najprije, sanskrt je specifičan po tome što je vrlo fleksibilan, odnosno, pjesniku nudi puno opcija za popunjavanje stiha bez pamćenja formula – jednosložne i dvosložne riječi koje minimalno utječu na značenje strofe, formulaične prefikse i sufikse, riječi u vokativu itd.

Analiza 56 najčešćih riječi pokazala je da sve one imaju formulaične tendencije, a formulaičnost teksta Bālakāṇḍe potvrđuje nam i veliki udio tog objektivno malog broja riječi u ukupnom tekstu (22 posto) – učestalost znači da se ponavljaju, a ponavljanja znače da sudjeluju u stvaranju formula. Također sam primijetila tendenciju nekih oblika riječi prema određenim pādama (apsolutivi su najčešći u pādama *a* i *c*, *hi* se najčešće nalazi kao enklitika iza prve riječi u stihu), kao i tendenciju grupiranja riječi u obrasce

koji popunjavaju dio ili čitavu pādu (npr. genitiv adresata za nekog lika + *vacanaṃ/vacaḥ + śrutvā*).

Nakon analize stereotipnih izraza za *rākṣase* primijetila sam da izrazi tipa imenica-epitet također teže prema određenom mjestu u stihu – prema njegovom kraju – i popunjavaju pādu s trosložnom riječi. Neki epiteti su po metru sasvim jednaki i lako bi neki drugi mogli doći na mjesto trenutnih, što znači da potencijal zamjene, odnosno korisnosti, postoji. Ipak, u većini primjera bi neki drugi epitet imao manje smisla, što nam daje argumente u obranu Vālmikijeva pjesničkog umijeća. U nekim slučajevima možemo jasno reći zašto je na određenom mjestu upotrijebljen neki pridjev, u drugima se čini da je tu radi popunjavanja stiha. Pridjeve za koje možemo dati argument, kod kojih možemo osjetiti jezične nijanse, tako i prevodimo. Možemo, stoga, reći da stereotipni izrazi tipa imenica-epitet imaju formulaične tendencije, a obrazac po kojemu se grade u stih (trosložna riječ + peterosložni pridjev) pomaže pjesniku u slaganju stihova. Ipak, osim epiteta *kāmarūpin*, kojeg smatram formulaičnim izrazom u smislu okamenjenog izraza koji je izgubio značenje, ostali analizirani epiteti uglavnom su upotrebljeni s razlogom. To znači da je Vālmiki vješto koristio formulaični stil epske pjesme i njegove konvencije, a unutar njega stvorio vrsno umjetničko djelo.

Analiza dvadeset primjera latinskog prijevoda A. W. Schlegela potvrdila je njegov veoma pažljiv izbor riječi i temeljitost prilikom prevođenja. Sigurno je da je jako dobro poznao i sanskrt i latinski, zbog čega je mogao iste pridjeve prevoditi različitim latinskim pridjevima kako bi što bolje izrazio nijanse koje nalazimo u sanskrtskom tekstu. Što se formulaičnosti tiče, čini mi se da je praćenje reda riječi glavni razlog tome što neki od primjera prijevoda izgledaju kao prevedene formule. Ako je i uočio aspekt formulaičnosti važnije mu je bilo prenijeti poruke i sadržaj sanskrtskog teksta onoliko koliko latinski dozvoljava, nego zadržati sva ponavljanja iz sanskrtskog teksta. Prema pažljivim odabirima latinskih ekvivalenata sanskrtskim riječima po značenju i po vrstama riječi zaključujem da ga latinski nije iznevjerio.

POPIS ILUSTRACIJA

ILUSTRACIJA 1. SUČELJE PROGRAMA ABBYY FINEREADER	17
ILUSTRACIJA 2. DEVANAGARSKI TEKST PREBAČEN IZ PDF-A U WORD.....	18
ILUSTRACIJA 3. TRANSLITERACIJA POMOĆU ALATA SANSRIPT	19
ILUSTRACIJA 4. ALAT "WORD LIST"	21
ILUSTRACIJA 5. RASPODJELA RIJEČI "BHADRAM" PRIKAZANA U ALATU "CONCORDANCE PLOT"	23
ILUSTRACIJA 6. DIO KLASTERA RIJEČI "SA", KOJA SE NALAZI S LIJEVE STRANE OD KLASTERA.....	25
ILUSTRACIJA 7. DIO KLASTERA RIJEČI "SA", KOJA SE NALAZI S DESNE STRANE OD KLASTERA	26

POPIS TABLICA

TABLICA 1. NAJUČESTALIJE RIJEČI U BĀLAKĀNDI	24
TABLICA 2. RASPODJELA 4 NAJČEŠĆA GLAGOLA U BĀLAKĀNDI	29

POPIS GRAFOVA

GRAF 1. UDIO 50 NAJČEŠĆIH RIJEČI U TEKSTU BĀLAKĀNDE	31
GRAF 2. UDIO 10 NAJČEŠĆIH RIJEČI U TEKSTU BALAKANDE	32
GRAF 3. OMJER 10 NAJČEŠĆIH RIJEČI	32

BIBLIOGRAFIJA

PRIMARNA LITERATURA:

GRETIL (2017.) Valmiki: Ramayana. Dostupno na: http://gretil.sub.uni-goettingen.de/gretil/1_sanskr/2_epic/ramayana/ram_1-7u.htm

Schlegel, A. W. (1829.) *Ramayana id est carmen epicum de Ramae rebus gestis poetae antiquissimi Valmici opus*. Sv. 1., 1. dio. Bonn: Typis Regiis. Dostupno na: <https://archive.org/details/ramayanaidestcar00vlmk/page/n6>

Schlegel, A. W. (1846.) 'Rameidos Valmiceiae liber primus. Sermone latino expressit A. G. Schlegel.' u *Ramayana id est carmen epicum de Ramae rebus gestis poetae antiquissimi Valmici opus*. Sv. 1., 2. dio. Bonn: apud Eduardum Weber. Dostupno na: <https://archive.org/details/ramayanaidestca00vlgoog>

The Vālmīki Rāmāyana: Critical Edition. (1960). Vol. 1. Baroda: Oriental Institute. Glavni urednici: G. H. Bhatt and U. P. Shah.

SEKUNDARNA LITERATURA:

Brockington, John (1984.) *Righteous Rāma: The Evolution of an Epic*, New York: Oxford University Press.

Brockington, John (2000.) Stereotyped expressions in Rāmāyaṇa u *Epic threads – John Brockington on the Sanskrit Epics*, ur. Greg Bailey i Marry Brockington, New York: Oxford University Press, 98-125.

Goldman, Robert P. (ur.) (2007.) *The Ramayana of Valmiki: an epic of ancient India*. Sv. 1, *Balakanda*. Delhi: Motilal Banarsidass.

Hay, K. D. (2017) *August Wilhelm von Schlegel*, *Stanford Encyclopedia of Philosophy Archive*, ur. Edward N. Zalta. Dostupno na <https://plato.stanford.edu/archives/sum2017/entries/schlegel-aw/>.

Katičić, Radoslav (1973.) *Stara indijska književnost*, Zagreb: Nakladni zavod Matice Hrvatske.

Krnic, Krešimir (2018.) 'Static Epithets in Vālmīki's Rāmāyaṇa', rad predstavljen na 17. svjetskoj sanskrtskoj konferenciji, Vancouver, Canada.

Lord, Albert (1990.) *Pevač priča*, s engleskog prevela Slobodanka Glišić, Beograd: Idea.

Parry, Milman (1930.) 'Studies in the Epic Technique of Oral Verse-Making: I. Homer and Homeric Style' u *Harvard Studies in Classical Philology*, Sv. 41: 73-147, Department of the Classics, Harvard University. Dostupno na *JSTOR*, www.jstor.org/stable/310626.

Parry, Milman (1932.) 'Studies in the Epic Technique of Oral Verse-Making: II. The Homeric Language as the Language of an Oral Poetry' u *Harvard Studies in Classical Philology*, Sv. 43: 1-50, Department of the Classics, Harvard University. Dostupno na *JSTOR*, www.jstor.org/stable/310666.

Parry, Milman (1971.) *The Making of Homeric Verse: The Collected Papers of Milman Parry*, uredio A. Parry, Oxford: Clarendon Press.

Paulin, Roger (2016.) *The Life of August Wilhelm Schlegel, Cosmopolitan of Art and Poetry*. Cambridge: Open Book Publishers. Dostupno na *JSTOR*, www.jstor.org/stable/j.ctt19qggtt.

Schlegel, A. W. i Böcking, Eduard (ur.) (1848.) *Opuscula, quae Schlegelius latine scripta reliquit*, Leipzig: Weidmann. Dostupno na: <https://warburg.sas.ac.uk/pdf/eeh1645b2269554.pdf>.

Sellmer, Sven (2015.) *Formulaic Diction and Versification in Mahābhārata*, Poznań: Adam Mickiewicz University Press. ('Seria Orientalistyka', br. 4.)

Sen, Nabaneeta (1966) 'Comparative Studies in Oral Epic Poetry and the Vālmīki Rāmāyaṇa: A Report on the Bālākaṇḍa', *Journal of the American Oriental Society*, Sv. 86: 397.-409., American Oriental Society.

PROGRAMI I ALATI:

Sanscript (2019.) *Learn Sanskrit*, <http://www.learnsanskrit.org/tools/sanscript>

ABBYY (2014) *ABBYY Fine Reader 12 Portable* (Verzija 2014.5.12.0).

Anthony, L. (2018.) *AntConc* (Verzija 3.5.7.) Tokyo, Japan: Waseda University. Available from <https://www.laurenceanthony.net/software>

RJEČNICI:

Archimedes Project Dictionary Access (2004.) *Lewis and Short, Latin Dictionary*.

Dostupno na: <http://archimedes.fas.harvard.edu/pollux/>

Divković, Mirko (1900.) *Latinsko-hrvatski rječnik za škole*, Zagreb: Kr. hrvatsko-slavonsko-dalmatinska zemaljska vlada.

Lewis, Charlton T. & Short, Charles. (1879.) *A Latin Dictionary*. New York: Oxford University Press.

Monier, Monier-Williams (1979.) *A Sanskrit-English dictionary : etymologically and philologically arranged with special reference to cognate Indo-european languages*. Delhi; Varanasi; Patna: Motilal Banarsidass. Dostupno na: <https://www.sanskrit-lexicon.uni-koeln.de/monier/>

APPENDIX

TRANSLITERIRANI TEKST SCHLEGELOVE VERZIJE BĀLAKĀṆḌE

- 1.001.01a tapaḥsvādhyāyanirataṃ tapasvī vāgvidāṃ varam
1.001.01c nāradaṃ paripapraccha vālmīkirmunipuṃgavaḥ
1.001.02a ko nvasmin sāmpratāṃ loke guṇavān kaśca vīryavān
1.001.02c dharmajñaśca kṛtajñaśca satyavākyo dṛḍhavrataḥ
1.001.03a cāritreṇa ca ko yuktaḥ sarvabhūteṣu ko hitaḥ
1.001.03c vidvān kaḥ ko vadānyaśca kaścaikaḥ priyadarśanaḥ
1.001.04a ātmavān ko jitakrodho dhṛtimān ko 'nasūyakaḥ
1.001.04c kasya bibhyati devāśca jātaroṣasya saṃyuge
1.001.05a ka udāraḥ samarthaśca trailokyasyāpi rajñaṇe
1.001.05c kaḥ prajānugraharataḥ ko nidhirguṇasaṃpadāṃ
1.001.06a samagrā rūpiṇī lakṣmīḥ kamekaṃ saṃśritā naraṃ
1.001.06c anilānalasūryenduśakropendrasamaśca kaḥ
1.001.07a etadicchāmyahaṃ śrotuṃ paraṃ kautūhalaṃ hi me
1.001.07c devarṣe tvam samartha 'si jñātumevaṃvidhaṃ naraṃ
1.001.08a śrutvā caitat trikālajño vālmīkernārado vacaḥ
1.001.08c śrūyatāmiti cāmantrya prahr̥ṣṭo vākyamabravīt
1.001.09a bahavo durlabhāścaiva ye tvayā kīrtitā guṇāḥ
1.001.09c mune vakṣyāmyahaṃ buddhvā tairyuktaḥ śrūyatāṃ naraḥ
1.001.010a ikṣvākuvamaśaprabhavo rāmo nāma janaiḥ śrutaḥ
1.001.010c niyatātmā mahāvīryo dyutimān śrutimān vaśī
1.001.011a buddhimān nītimān vāgmī śrīmān śatrunivarhaṇaḥ
1.001.011c vipulāṃśo mahāvāhuḥ kambugrīvo mahāhanuḥ
1.001.012a mahorasko maheṣvāso gūḍhajatrurariṃdamaḥ
1.001.012c ājānuvāhuḥ suśirāḥ sulalāṭaḥ suvikramaḥ
1.001.013a samaḥ samavibhaktāṅgaḥ snigdhavarnaḥ pratāpavān
1.001.013c pīnavakṣā viśālākṣo lakṣmīvān śubhalakṣaṇaḥ
1.001.014a dharmajñaḥ satyasam̐dhaśca jitakrodho jitendriyaḥ
1.001.014c manasvī jñānasam̐pannaḥ śucirviryasamanvitaḥ
1.001.015a rakṣitā jīvalokasya dharmasya parirakṣitā
1.001.015c vedavedāṅgaviccaiva dhanurvede ca niṣṭhitaḥ
1.001.016a sarvaśāstrārthatattvajñaḥ smṛtimān pratibhānavān
1.001.016c sarvalokapriyaḥ sādthuradīnātmā vicakṣaṇaḥ
1.001.017a sarvadānugataḥ sadbhiḥ samudra iva sindhubhiḥ
1.001.017c rāmaḥ sarvaguṇopetaḥ kauśalyānandavardhanaḥ
1.001.018a samudra iva gāmbhīrye sthairye ca himavāniva
1.001.018c viṣṇunā sadṛśo vīrye somavat priyadarśanaḥ
1.001.019a kālāgnisadr̥śaḥ krodhe kṣamayā pṛthivīsamaḥ
1.001.019c dhanadena samastyāge satye dharmā ivāparaḥ
1.001.020a tamevaṃguṇasaṃpannaṃ rāmaṃ satyaparākramaṃ
1.001.020c jyeṣṭhaṃ śreṣṭhaguṇairyuktaṃ priyaṃ daśarathaḥ sutāṃ
1.001.021a yauvarājyena saṃyoktumaicchat pṛītyā mahīpatiḥ
1.001.021c tasyābhiṣekasaṃbhārān dṛṣṭvā bhāryātha kaikayī

- 1.001.022a pūrvam dattavarā rājñā varāvetāvayācata
1.001.022c vivāsanam ca rāmasya bhāratasyābhiṣecanam
1.001.023a sa satyavacanādrājā dharmapāśena samyataḥ
1.001.023c vivāsayāmāsa sutam rāmam daśarathaḥ priyam
1.001.024a sa jagāma vanam vīraḥ pratijñāmanupālayan
1.001.024c piturvacananirdeśāt kaikeyyāḥ priyakāraṇāt
1.001.025a tam vrajantam priyo bhrātā lakṣmaṇo 'nujagāma ha
1.001.025c snehādvīnayasampannaḥ saubhrātramanudarśayan
1.001.026a rāmasya dayitā bhāryā nityam prāṇasamāhitā
1.001.026c jānakasya kule jātā devamāyeva nirmītā
1.001.027a sarvalakṣaṇasampannā nārīṇāmuttamā vadhūḥ
1.001.027c sītāpyanugatā rāmam śāsinam rohiṇī yathā
1.001.028a paurairanugato dūram pitrā daśarathena ca
1.001.028c śṛṅgaverapure sūtam gaṅgākūle vyasarjayat
1.001.029a guhamāsādyā dharmātmā niṣādādhipatiṃ priyam
1.001.029c sa tatāra tato gaṅgām vanam caiva viveśa ha
1.001.030a te vanena vanam gatvā nadistīrtvā bahūdakāḥ
1.001.030c citrakūṭamanuprāptā bharadvājasya śāsanāt
1.001.031a ramyamāvasatham tatra kṛtvā rāmaḥ salakṣmaṇāḥ
1.001.031c uvāsa sītayā sārđham valkalājīnasamvṛtaḥ
1.001.032a śrīmadbhistaistribhiḥ sārđham citrakūṭo rarāja saḥ
1.001.032c adhiṣṭhito yathā meruḥ śrīvaiśravaṇāśaṅkaraiḥ
1.001.033a citrakūṭam gate rāme putraśokāturastadā
1.001.033c rājā daśarathaḥ svargam jagāma vilapan sutam
1.001.034a mṛte tu tasmin bhārato vaśiṣṭhapramukhairdvijaiḥ
1.001.034c pracodito 'pi rājyāya naicchdrājyam mahābalaḥ
1.001.035a sa jagāma vanam vīro rāmapādaprasādakaḥ
1.001.035c ayācadbhrātaram rāmamāryabhāvapuraskṛtaḥ
1.001.036a tvameva rājā dharmajña iti rāmam vaco 'bravīt
1.001.036c na caicchat piturādeśādrājyam rāmo mahābalaḥ
1.001.037a pādūke cāsya rājyāya nyāsam datvā punaḥ punaḥ
1.001.037c nivartayāmāsa tato bhāratam bhāratāgrajaḥ
1.001.038a sa kāmamanavāpyaiva gṛhītvā rāmapādūke
1.001.038c nandigrāme 'karodrājyam rāmāgamanakāṅkṣayā
1.001.039a āśaṅkamānaśca punaḥ pauraajānapadāgamam
1.001.039c rāmo 'pi hitvā tam śailam prayayau daṇḍakam vanam
1.001.040a virādham rākṣasam hatvā śarabhaṅgam dadarśa ha
1.001.040c sutikṣṇam cāpyagastyam ca agastyabhrātaram tathā
1.001.041a agastyavacanāccaiva jagrāhaindraḥ śarāsanam
1.001.041c khaḍgam ca paramapṛitastūṇau cākṣayyaśāyakau
1.001.042a vasatastatra rāmasya vane vanacaraiḥ saha
1.001.042c ṛṣayo 'bhyāgaman sarve vadhāyāsurarakṣasām
1.001.043a rāmam kamalapatrākṣam śaraṇyam śaraṇaiṣiṇaḥ
1.001.043c mahendramiva durdharṣam vāṇakhaḍgadhanurdharam
1.001.044a tena tatra saha bhrātrā janasthānanivāsīnī
1.001.044c virūpitā sūrpaṇakhā rākṣasī kāmamohitā
1.001.045a tataḥ sūrpaṇakhāvākyādudyuktān sarvarākṣasān

- 1.001.045c kharaṃ ca dūṣaṇaṃ caiva rajastriśira eva ca
1.001.046a nijaghāna raṇe rāma ekastān sarvarakśāsān
1.001.046c teṣāmanubalaṃ caiva sahasrāṇi caturdaśa
1.001.047a tato jñātibadhaṃ śrutvā rakṣastrailokyaviśrutam
1.001.047c nāmato rāvaṇo nāma kāmarupī mahābalaḥ
1.001.048a rākṣasādhipatiḥ śūro rāvaṇaḥ krodhamūrchitaḥ
1.001.048c sahāyaṃ varayāmāsa mārīcaṃ nāma rākṣasaṃ
1.001.049a vāryamaṇo 'pi bahuśo mārīcena sa rāvaṇaḥ
1.001.049c na virodho balavatā kṣamo rāvaṇa tena te
1.001.050a anādṛtya tu tadvākyaṃ rāvaṇaḥ kālacoditaḥ
1.001.050c jagāma sahamārīco rāmāśramapadaṃ tadā
1.001.051a tena māyāvinā dūramapavāhya nṛpātmajau
1.001.051c jahāra bhāryāṃ rāmasya ḡṛdhraṃ hatvā jaṭāyuṣam
1.001.052a ḡṛdhraṃ ca nihataṃ dr̥ṣṭvā hṛtām bhāryāṃ ca maithilīm
1.001.052c rāghavo śokasamtapto vilalāpākulendriyaḥ
1.001.053a tatastenaiva śokena ḡṛdhraṃ dagdhvā jaṭāyuṣam
1.001.053c mārḡamāṇo vane sītām rākṣasaṃ saṃdadarśa ha
1.001.054a kabandhaṃ nāma rūpeṇa vikṛtam ghoradarśanam
1.001.054c tam hatvā kāṣṭhairadahat so 'bhūṭavyavapūstadā
1.001.055a sa cāsyā kathayāmāsa śabarīm śramaṇām tadā
1.001.055c śabarīm dharmanipuṇāmabhigaccheti rāghava
1.001.056a tasyaiva vacanādrāmo lakśamaṇena sahnāghaḥ
1.001.056c abhyagacchanmahātejāḥ śabarīm śatrusūdanaḥ
1.001.057a śabaryā pūjitaḥ samyagrāmo daśarathātmajaḥ
1.001.057c pampātire hanumatā saṃgato vānareṇa ha
1.001.058a hanumadvacanāccaiva sugrīveṇa samāgataḥ
1.001.058c sugrīvāya ca tat sarvaṃ rāmo 'śaṃsanmahābalaḥ
1.001.059a sugrīvaścāpi tat sarvaṃ śrutvā rāmasya ceṣṭitam
1.001.059c cakāra sakhyaṃ rāmeṇa prītaścaivāgnisākṣikaṃ
1.001.060a tato vānararājena vairānukathanaṃ mahat
1.001.060c rāmāyāveditaṃ sarvaṃ praṇayādduḡkhitena ha
1.001.061a pratijñātam ca rāmeṇa tadā bālibadhaṃ prati
1.001.061c bālīnaśca balaṃ tatra kathayāmāsa vānaraḥ
1.001.062a rāghavapratyayārthaṃ tu dundubheḥ kāyamuttamam
1.001.062c darśayāmāsa sugrīvo mahāparvatasamṇibhaṃ
1.001.063a utsmāyitvā mahavāhuḥ prekṣya cāsthi mahābalaḥ
1.001.063c pādāṅguṣṭhena cikṣepa saṃpūrṇam daśayojanam
1.001.064a bibheda saptatālāṃśca śareṇānataparvaṇā
1.001.064c girim rasātalaṃ caiva janayan pratyayaṃ tadā
1.001.065a tataḥ prītamanāstena viśvastaḥ sa mahākapiḥ
1.001.065c kiṣkindhām rāmasahito jagāma svām guhām tadā
1.001.066a tato 'garjaddharivaraḥ sugrīvo hemapiṅgalaḥ
1.001.066c tena nādēna mahatā nirjagāma harīśvaraḥ
1.001.067a avamānya tadā tārām sugrīveṇa samāgataḥ
1.001.067c nijaghāna ca tatrainaṃ śareṇaikena rāghavaḥ
1.001.068a tataḥ sugrīvavacanāddhatvā bālinamāhave
1.001.068c sugrīvameva tadrājye rāghavaḥ pratyapādayat

- 1.001.069a sa ca sarvāna samānīya vānarān vānararṣabhah
1.001.069c diśah prasthāpayāmāsa didṛkṣurjanakātmajām
1.001.070a tato gr̥dhrasya vacanāt sampāterhanumān balī
1.001.070c śatayojanavistīrṇaṃ pupluve lavaṇārṇavam
1.001.071a tatra laṅkāṃ samāsādya purīm rāvaṇapālītām
1.001.071c dadarśa sītām dhyāyantīmaśokavanikāgatām
1.001.072a nivedayitvābhijñānaṃ pravṛttim ca nivedya ca
1.001.072c gr̥hītvā pratyabhijñānaṃ mardayāmāsa toraṇaṃ
1.001.073a pañca senāgragān hatvā sapta mantrisutānapi
1.001.073c kumāramakṣaṃ ca niṣpiśya grahaṇaṃ samupāgamat
1.001.074a astreṇomucya cātmānaṃ jñātvā paitāmahān varān
1.001.074c mamarṣa rākṣasān vīro yantriṇastān yadṛcchayā
1.001.075a tato dagdhvā purīm laṅkāṃ punardṛṣtvā ca maithilīm
1.001.075c rāmāya priyamākhyātum punarāyānmahākapiḥ
1.001.076a so 'bhigamya mahatmānaṃ kṛtvā rāmaṃ pradakṣiṇaṃ
1.001.076c nyavedayat sa suprito dṛṣṭā sītā mayeti vai
1.001.077a tataḥ sugrīvasahito gatvā tīraṃ mahodadheḥ
1.001.077c samudraṃ kṣobhayāmāsa śarairādityasaṃnibhaiḥ
1.001.078a darśayāmāsa cātmānaṃ samudraḥ saritāṃpatīḥ
1.001.078c samudravacanāccaiva nalaṃ setumakārayat
1.001.079a tena gatvā purīm laṅkāṃ hatvā rāvaṇamāhave
1.001.079c abhyaṣiñcat sa laṅkāyāṃ rākṣasendraṃ vibhīṣaṇam
1.001.080a rāmaḥ sītāmanuprāpya parāṃ vridāmapāgamat
1.001.080c tāmuvāca tato vīraḥ paruṣaṃ janasaṃsadi
1.001.081a amṛṣyamāṇā sā sītā viveśa jvalanaṃ satī
1.001.081c tato vāyuh prādurāsīdvāguvācāsārīriṇī
1.001.082a tato 'gnivacanāt sītām jñātvā vigatakalmaṣāṃ
1.001.082c agrahīdamalāṃ rāmo vacanācca gurostadā
1.001.083a karmaṇā tena mahatā devā indrapurogamāḥ
1.001.083c sadevarṣigaṇāstuṣṭā rāghavaṃ te 'bhyapūjayan
1.001.084a tathā paramasaṃtuṣṭaiḥ pūjitaḥ sarvadaivataiḥ
1.001.084c kṛtakṛtyastadā rāmo vijvaraḥ pramumoda ha
1.001.085a devatābhyo varāṃ prāpya samutthāpya ca vānarān
1.001.085c puṣpakaṃ ca samāruhya nandigrāmaṃ yayau tadā
1.001.086a nandigrāme jaṭaṃ hitvā bhrātr̥bhiḥ saha rāghavaḥ
1.001.086c ayodhyāṃ nagarīm prāpya rājyaṃ punaravāptavān
1.001.087a hr̥ṣṭaḥ pramudito lokastuṣṭaḥ puṣṭaḥ sudhārmikaḥ
1.001.087c nirāmayo hyarogaśca durbhikṣāpāyavarjitaḥ
1.001.088a na putramaraṇaṃ kecit paśyanti sma narāḥ kvacit
1.001.088c nāryaścāvidhavā nityaṃ patiśuśrūṣaṇe ratāḥ
1.001.089a na cāgnijaṃ bhayaṃ kiṃcinnāpsu majjanti jantavaḥ
1.001.089c na vātajaṃ bhayaṃ kiṃcinna taskarabhayaṃ tathā
1.001.090a nagarāṇi ca rāṣṭrāṇi dhanadhānyayutāni ca
1.001.090c nityaṃ pramuditāḥ sarve yathā kṛtayuge tathā
1.001.091a aśvamedhaśatairīṣṭvā tathā bahusuvanākaiḥ
1.001.091c asaṃkhyeyaṃ dhanaṃ dattvā brāhmaṇebhyo mahāyaśāḥ
1.001.092a rājavaṃśān śatagaṇān sthāpayiṣyati rāghavaḥ

- 1.001.092c cāturvarṇyaṃ ca loke 'smin sve sve dharme niyokṣyati
1.001.093a daśavarṣasahasrāṇi daśavarṣaśatāni ca
1.001.093c rāmo rājyamupāsivā brahmalokaṃ prayāsyati
1.001.094a idaṃ pavitramākhyānaṃ puṇyaṃ vedaiśca saṃmitam
1.001.094c yaḥ paṭhedrāmacaritaṃ sarvapāpaiḥ pramucyate
1.001.095a etadākhyānamāyusyaṃ paṭhan rāmāyaṇaṃ naraḥ
1.001.095c saputrapautraḥ saganāḥ pretya svarge mahīyate
1.001.096a paṭhan dvijo vāgr̥ṣabhatvamīyāt kśatrānvayo bhūmipatitvamīyāt
1.001.096c vaṇigjanaḥ paṇyapatitvamīyācchr̥ṇvan hi śūdro 'pi mahattvamīyāt
1.002.01a nāradasyātha tadvākyaṃ śrutvā vākyaṃviśāradaḥ
1.002.01c vālmīkiḥ śiṣyasahito vismayaṃ paramaṃ yayau
1.002.02a manasaiva ca rāmāya pūjāṃ cakre mahāmuniḥ
1.002.02c taṃ cāpi śiṣyasahito nāradaṃ pratyapūjayat
1.002.03a yathāvat pūjitastena devar̥ṣirnāradaḥ
1.002.03c tamāp̥rcchya bhyanujñāto jagāma tridaśālayaṃ
1.002.04a sa muhūrtaṃ gate tasmin devalokaṃ munistadā
1.002.04c jagāma tamasātiraṃ jāhnavyā avidūrataḥ
1.002.05a tat tu tīraṃ samāsādya tamasāyā munistadā
1.002.05c śiṣyamāha sthitaṃ pārśve dr̥ṣtvā tīrthamakardamaṃ
1.002.06a akardamamidaṃ tīrthaṃ bharadvāja niśāmaya
1.002.06c ramaṇīyaṃ prasannaṃ ca sajjanānāṃ mano yathā
1.002.07a idaṃ tīrthaṃ samaṃ saumyaṃ sujalaṃ sūkṣmabālukaṃ
1.002.07c nyasyatām kalasastāta dīyatām valkalaṃ mama
1.002.08a idamevāvagāhiṣye tamasātīrthamuttamaṃ
1.002.08c yathā kālātyayo na syāt tathā sādhu vidhīyatām
1.002.09a sa gurorvacanācchīghramāgamya punarāśramāt
1.002.09c ānīya valkalaṃ tasmai gurave pratyavedayat
1.002.010a sa śiṣyahastādādāya paridhāya ca valkalaṃ
1.002.010c avagāhya jalaṃ snātvā japtvā japyam ca vāgyataḥ
1.002.011a tarpayitvā ca vidhivat toyena pit̥devatāḥ
1.002.011c nirīkṣamāṇo vyacarat sarvato vipulaṃ vanaṃ
1.002.012a tataḥ sa tamasātīre vicaratorabhītavat
1.002.012c dadarśa krauñcayostatra mithunaṃ cārudaśanaṃ
1.002.013a tasmāt tu mithunādekamāgatyaṇupalakṣitaḥ
1.002.013c jaghāna vairanilayo niśādo munisaṃnidhau
1.002.014a taṃ śonitaparītāṅgaṃ ceṣṭamānaṃ mahītale
1.002.014c dr̥ṣtvā krauñcī rurodārtā karuṇaṃ khe paribhramā
1.002.015a viyuktā patinā tena dvijena saha cārīṇā
1.002.015c tāmraśīrṣeṇa mattena patriṇā sahitena vai
1.002.016a tathāvidhaṃ dvijaṃ dr̥ṣtvā niśadena nipātitaṃ
1.002.016c ṛṣerdharmātmanastasya kāruṇyaṃ samajāyata
1.002.017a tataḥ karuṇyaveditvā dadharṃ 'yamiti dvijaḥ
1.002.017c niśāmya karuṇaṃ krauñcīm krandantīm tām jagāvidaṃ
1.002.018a mā niśāda pratiṣṭhāṃ tvamagamaḥ śāśvatīḥ samāḥ
1.002.018c yat krauñcamithunādekamavadhīḥ kāmamohitam
1.002.019a tasyaivaṃ bruvataścintā babhūva hr̥di vīkṣataḥ
1.002.019c śokārtenāsya śakuneḥ kimidaṃ vyāhṛtaṃ mayā

- 1.002.020a sa muhūrtamanudhyātvā vākyam tat parimṛśya ca
1.002.020c śiṣyamāha sthitam pārśve bharadvājamidaṃ vacaḥ
1.002.021a pādabaddho 'kṣarasamastantrīlayasamanvitaḥ
1.002.021c śokārtasya pravṛtto me śloko bhavatu nānyathā
1.002.022a śiṣyastu tasya bruvato munervākyamanuttamam
1.002.022c tatheti pratijagrāha guroḥ prītiṃ vidarśayan
1.002.023a so 'bhiṣekaṃ tataḥ kṛtvā tīrthe tasmin yathāvidhi
1.002.023c tameva cintayannarthamāśramāya nyavartata
1.002.024a tamanvayādvīnītātmā bharadvājo mahāmuniḥ
1.002.024c pūrṇaṃ kalasamādāya śiṣyaḥ paramasaṃmataḥ
1.002.025a sa praviśyāśramapadaṃ śiṣyeṇa saha dharmavit
1.002.025c upaviśyāśrame tūṣṇiṃ dhyānamevānvapadyata
1.002.026a ājagāma tato brahmā lokakartā svayaṃ prabhuḥ
1.002.026c caturmukho mahātejā draṣṭuṃ tamṛṣisattamaṃ
1.002.027a vālmīkiratha taṃ drṣṭvā sahasotthāya vāgyataḥ
1.002.027c prāñjaliḥ prayato bhūtvā tasthau paramavismitaḥ
1.002.028a praṇamya vidhivaccainaṃ pṛṣtvānāmavyayaṃ
1.002.028c pūjayāmāsa taṃ devaṃ pādyārghyāsanavandanaiḥ
1.002.029a athopaviśya bhagavān āsane paramārcite
1.002.029c vālmīkaye ca ṛṣaye saṃdideśānaṃ tataḥ
1.002.030a upaviṣṭe tadā tasmin sāksālokapitāmahe
1.002.030c tadgatenaiiva manasā vālmīkirdhyānamāsthitaḥ
1.002.031a śocanneva muhuḥ kauñcīṃ ślokamimaṃ punaḥ punaḥ
1.002.031c jagāvāntargatamanā bhūtvā śokaparāyaṇaḥ
1.002.032a pāpātmanā kṛtaṃ kaṣṭaṃ vyadhenānarthabuddhinā
1.002.032c yastādrśaṃ cāruravaṃ krauñcaṃ hanyādakāraṇāt
1.002.033a tamuvāca tato brahmā prahasan munipuṃgavaṃ
1.002.033c śloka eva tvayā baddho nātra kāryā vicāraṇā
1.002.034a svacchandādeva te brahman pravṛtṭeyaṃ sarasvatī
1.002.034c rāmasya caritaṃ kṛtsnaṃ kuru tvamṛṣisattama
1.002.035a dharmātmano guṇavato loke rāmasya dhīmataḥ
1.002.035c vṛttaṃ kathaya dhīrasya yathā te nāradācchrutam
1.002.036a rahasyaṃ ca prakāśaṃ ca yadvṛttaṃ tasya dhīmataḥ
1.002.036c rāmasya sahasaumitre rākṣasānāṃ ca sarvaśaḥ
1.002.037a vaidehyāścaiva yadvṛttaṃ prakāśaṃ yadivā rahaḥ
1.002.037c taccāpyavitathaṃ sarvaṃ viditaṃ te bhaviṣyati
1.002.038a na te vāganṛtā kāvyē matprasādādbhaviṣyati
1.002.038c kuru rāmakathāṃ divyāṃ ślokabaddhāṃ manoramāṃ
1.002.039a yāvat sthāsyanti girayaḥ saritaśca mahītale
1.002.039c tāvadrāmāyaṇakathā lokeṣu pracariṣyati
1.002.040a yāvadrāmāyaṇakathā tvatkṛtā pracariṣyati
1.002.040c tāvadūrdhvagatiścaiva mallokeṣu nivatsyasi
1.002.041a ityuktvā bhagavān brahmā tatraivāntaradhīyata
1.002.041c tataḥ saśiṣyo vālmīkirvismayaṃ paramaṃ yayau
1.002.042a tasya śiṣyāstataḥ sarve jaguḥ ślokamimaṃ punaḥ
1.002.042c muhurmuḥuḥ prīyamāṇāḥ prāhuśca bhṛśavismitāḥ
1.002.043a samākṣaraiścaturbhīryaḥ pādairgīto maharṣiṇā

- 1.002.043c so 'nuvyāharaṇādbhūyaḥ śokaḥ ślokatvamāgataḥ
1.002.044a tasya buddhiriyam jāta maharṣerbhāvitātmanaḥ
1.002.044c kṛtsnam rāmāyaṇam ślokairīdṛśaiḥ karavāṇyaham
1.002.045a udāravṛttārthapadairmanoramaistataḥ sa rāmasya cakāra kīrtimān
1.002.045c samākṣaraiḥ ślokaśatairyāśasvino yaśaskaram kāvyamudāradhīrmoniḥ
1.003.01a śrutvā pūrvam kāvyavijam devarṣernāradādr̥ṣiḥ
1.003.01c lokādanviṣya bhūyaśca vistaram caritavrataḥ
1.003.02a upaspr̥syodakam saṃyaṇmuniḥ sthitvā kṛtāñjaliḥ
1.003.02c prācīnāgreṣu darbheṣu kāvyasyānveṣate gatiṃ
1.003.03a rāmalakṣmaṇasītābhī rājñā daśarathena ca
1.003.03c sabhāryeṇa sarāṣṭreṇa sāntaḥpurajanena ca
1.003.04a āsitam bhāsitam caiva matam yaccāpyanuṣṭhitam
1.003.04c tat sarvam dharmavīryeṇa yathāvat saṃprapaśyati
1.003.05a strītr̥tīyena ca tadā yat prāptam caratā vane
1.003.05c satyasamdhena rameṇa tat sarvamanvavaikṣata
1.003.06a trikāladarśī tat sarvam tapoyogabalena tu
1.003.06c dadarśa tatra pratyakṣam pāṇāvāmalakam yathā
1.003.07a dṛṣṭvā cānantaram samyak cakre rāmasya ceṣṭitam
1.003.07c samudramiva ratnāḍhyaṃ sarvaśrutimanoharam
1.003.08a sa yathā kathitam pūrvam nāradena mahātmanā
1.003.08c raghuvamśasya caritam cakāra bhagavān muniḥ
1.003.09a janma rāmasya sumahadvīryam sarvānukūlatam
1.003.09c lokasya priyatam kṣāntim saumyatam satyaśīlatam
1.003.010a nānācitrāḥ kathāścānyā viśvāmitrasahāyane
1.003.010c jānakyāśca vivāham ca dhanuṣāścāpi bhañjanam
1.003.011a rāmarāmavivādam ca guṇān dāśarathestadā
1.003.011c tathābhiṣekam rāmasya kaikeyyā duṣṭabhāvatam
1.003.012a vighātam cābhiṣekasya rāmasya ca vivāsanam
1.003.012c rājñah śokam vilāpam ca moham maraṇameva ca
1.003.013a prakṛtīnām viśādam ca tathāiva ca visarjanam
1.003.013c niṣādādhipasaṃvādam sūtasya ca nivartanam
1.003.014a gaṅgāyāścāpi saṃtāram bharadvājasya darśanam
1.003.014c bharadvājābhyanujñānāccitrakūtasya darśanam
1.003.015a vāstukarma niveśam ca bharatāgamanam tathā
1.003.015c prasādanam ca rāmasya pituśca salilakriyām
1.003.016a pādukāsvabhiṣekam ca nandigrāme nivāsanam
1.003.016c daṇḍakāraṇyagamanam sutīkṣṇena samāgamam
1.003.017a anasūyāsamāsyām ca aṅgarāgasya cārpaṇam
1.003.017c śarabhaṅgāśrame vāsam vāsavasya ca darśanam
1.003.018a darśanam cāpyagastyasya dhanuṣo grahaṇam tathā
1.003.018c samāgamam virādhena vāsam pañcavate tathā
1.003.019a hāsam śūrpaṇakhāyāśca virūpakaraṇam tathā
1.003.019c badham kharatrīśirasorutthānam rāvaṇasya ca
1.003.020a marīcasya badham caiva vaidehyā haraṇam tathā
1.003.020c rāghavasya vilāpam ca ṛḍhrarājanivarhaṇam
1.003.021a kabandhagrahaṇam caiva pampāyāścāpi darśanam
1.003.021c śavaryā darśanam caiva hanūmaddarśanam tathā

- 1.003.022a vilāpaṃ caiva pampāyāṃ rāghavasya mahātmanaḥ
1.003.022c ṛṣyamūkasya gamanaṃ sugrīveṇa samāgamaṃ
1.003.023a pratyayotpādanaṃ sakhyaṃ bālisugrīvavigrahaṃ
1.003.023c bālipramathanaṃ rājye sugrīvapratipādanaṃ
1.003.024a tārāvilāpaṃ samayaṃ varṣarātrivāsanāṃ
1.003.024c kopāṃ rāghavasimhasya balānāmupasaṃgrahaṃ
1.003.025a diśaḥ prasthāpanaṃ caiva pṛthivyāśca nivedanaṃ
1.003.025c aṅguliyapradānaṃ ca ṛkṣasya viladarśanaṃ
1.003.026a prāyopaveśanaṃ cāpi saṃpatiścāpi darśanaṃ
1.003.026c parvatārohaṇaṃ caiva sāgarasya ca laṅghanaṃ
1.003.027a samudravacanāccaiva mainākasya ca darśanaṃ
1.003.027c simhikāyāśca nidhanaṃ laṅkānilayadarśanaṃ
1.003.028a rātripraveśaṃ laṅkāyāṃ cintāṃ hanumatastathā
1.003.028c āpānabhūmigamanamavarodhasya darśanaṃ
1.003.029a aśokavanikāyānaṃ sītāyāścāpi darśanaṃ
1.003.029c saṃbhāṣaṇaṃ ca maithilyā abhijñānasya cārpaṇaṃ
1.003.030a maṇipradānaṃ sītāyā ṛkṣabhaṅgaṃ tathaiva ca
1.003.030c rākṣasīvidravaṃ caiva kiṅkarāṇāṃ nivarhaṇaṃ
1.003.031a grahaṇaṃ vāyusūnośca laṅkādhābhigarjanaṃ
1.003.031c pratiplavanamevātha madhūnāṃ bhakṣaṇaṃ tathā
1.003.032a rāghavāśvāsanaṃ caiva maṇiniryātanaṃ tathā
1.003.032c saṃgamaṃ ca samudreṇa nalasetośca bandhanaṃ
1.003.033a pratāraṃ ca samudrasya rātrau laṅkāvarodhanaṃ
1.003.033c vibhīṣaṇena saṃsargaṃ badhopāyanivedanaṃ
1.003.034a kumbhakarṇasya nidhanaṃ meghanādanivarhaṇaṃ
1.003.034c rāvaṇasya vināśaṃ ca sītāvāptiṃ tathaiva ca
1.003.035a vibhīṣaṇābhīṣekaṃ ca puṣpakasya ca darśanaṃ
1.003.035c brahmādivēgamaṃ sītāyāḥ pratyayaṃ prati
1.003.036a puṣpakārohaṇaṃ caiva bharadvājasamāgamaṃ
1.003.036c preṣaṇaṃ vāyuputrasya bharatena samāgamaṃ
1.003.037a rāmābhīṣekābhyaudayaṃ sarvasainyavisarjanaṃ
1.003.037c sītāyāśca parityāgaṃ prakṛtīnāṃ ca rañjanaṃ
1.003.038a anāgataṃ ca yat kiṃcidrāmasya vasudhātale
1.003.038c taccakārottare kāvye vālmīkirbhagavānṛṣiḥ
1.004.01a kṛtvā tu tanmahāprājñāḥ kāvyam rāmāyaṇāhvayaṃ
1.004.01c cintayāmāsa ko nvetlloke 'smin prathayediti
1.004.02a tasya cintayamānasya maharṣerbhāvitātmanaḥ
1.004.02c agrhñitāṃ tataḥ pādaḥ muniveśau kuśilavau
1.004.03a kuśilavau sa dharmātmā rājaputrau yaśasvinau
1.004.03c bhrātarau svarasaṃpannau dadarśāśramavāsinau
1.004.04a sa tu medhāvinau dṛṣtvā vedeṣu pariniṣṭhitau
1.004.04c vedopagrahaṇārthāya tāvagrāhayata prabhuḥ
1.004.05a kāvyam rāmāyaṇam yatra sītāyāscaritaṃ mahat
1.004.05c paulastyabadhasamyuktaṃ śrotṛśrutisukhāvaham
1.004.06a paṭhe geye ca madhuraṃ pramāṇaistribhiranvitaṃ
1.004.06c jātibhiḥ saptabhirbaddhaṃ tantrīlayasamanvitaṃ
1.004.07a śṛṅgāravīrabībhatsaraudrahāsyabhayānakaiḥ

- 1.004.07c karuṇādbhutaśāntaiśca yuktaṃ kāvyarasairapi
1.004.08a bahumānācca vālmīkeḥ kāvyasya ca sukhādapi
1.004.08c vāgvidheyam yadā tābhyāṃ kṛtaṃ taccāpyaśeṣataḥ
1.004.09a sa tau mūrdhanyupāghrāya vālmīkirbhagavānṛṣiḥ
1.004.09c provācedaṃ tadā vākyaṃ prānatāvagrataḥ sthitau
1.004.010a gīyatāmidamākhyānaṃ bhavadbhyamṛṣisaṃsadi
1.004.010c rājarṣiṇāṃ puṇyakṛtāṃ sādḥūnāṃ ca samāgame
1.004.011a tau tu gāndharvatattvajñau tālamūrcchanakovidau
1.004.011c bhrātarau svarasaṃpannau gandharvāviva rūpiṇau
1.004.012a bimbādivoddhṛtau bimbau rāmadehāt tathāparau
1.004.012c yathopadiṣṭamṛṣiṇā jagatuḥ susamāhitau
1.004.013a tau kadācit sametānāmṛṣiṇāṃ bhāvitātmanāṃ
1.004.013c āsīnānāṃ samīpasthāvidaṃ kāvyamagāyatāṃ
1.004.014a śrutvā tu munayaḥ sarve vāṣpaparyākulekṣaṇāḥ
1.004.014c sādhu sādḥviti tāvūcuḥ paraṃ vismayamāgatāḥ
1.004.015a te prītamanasaścaiva munayo dharmavatsalāḥ
1.004.015c praśaśaṃsuḥ praśastavyau gāyamānau kuśīlavau
1.004.016a aho gītasya mādḥuryaṃ ślokānāṃ ca viśeṣataḥ
1.004.016c ciravṛttamapi hyetat pratyakṣamiva darśitaṃ
1.004.017a evaṃ praśasyamānau tau tapaḥślādhyairmaharṣibhiḥ
1.004.017c saṃraktataramatyarthaṃ madhuraṃ tāvagāyatāṃ
1.004.018a prītaḥ kaścinmunistābhyāṃ pānīyakalasaṃ dadau
1.004.018c kaścidvanaphalaṃ svādu valkalaṃ kaścidīpsitaṃ
1.004.019a anyaḥ kṛṣṇājinaṃ prādādyajñasūtramathāparaḥ
1.004.019c kaścit kamaṇḍaluṃ prādānmauñjīmanyō mahāmuniḥ
1.004.020a tābhyāṃ dadau tadā hr̥ṣṭaḥ kuṭhāramaparo muniḥ
1.004.020c jaṭābandhanamanyastu kāṣṭarajjuṃ mudānvitaḥ
1.004.021a yajñabhāṇḍamṛṣiḥ kaścit kāṣṭabhāraṃ tathāparaḥ
1.004.021c auḍumbarīvṛṣīmānyaḥ svasti kecit tathāvadan
1.004.022a āyūṣyamapare prāhur mudā tatra maharṣayaḥ
1.004.022c daduścaiva varān sarve munayaḥ satyavādinaḥ
1.004.023a evaṃ pūrvamidaṃ kāvyam munibhiḥ pratipūjitaṃ
1.004.023c jīvabhūtaṃ manuṣyāṇāṃ kavīnāmupajīvanaṃ
1.004.024a praśasyamānau sarvatra etāvapi hi gāyanau
1.004.024c rājadhānīṣu rājñāṃ ca samajeṣvabhyagāyatāṃ
1.004.025a athāśvamedhe ramo 'pi tāvupaśrutya gāyanau
1.004.025c satkṛtyānāyayāmāsa puruṣairāptakāribhiḥ
1.004.026a āsīnaḥ kāñcane divye sa ca siṃhāsane prabhuḥ
1.004.026c upopaviṣṭaḥ sacivairbhrātrbhiśca samanvitaḥ
1.004.027a dṛṣtvātha rūpasaṃpannau vinītau bhrātarāvubhau
1.004.027c uvāca lakṣmaṇaṃ rāmaḥ sarvāmścaiva sabhāsadaḥ
1.004.028a śrūyatāmetadākhyānamanayordevavarcasoḥ
1.004.028c vicitrārthapadaṃ samyaggāyatormadhurasvaraṃ
1.004.029a tau cāpi madhuraṃ raktaṃ svacittāyattanisvanaṃ
1.004.029c tantrīlayavadatyarthaṃ viśrutārthamagāyatāṃ
1.004.030a lhādayat sarvagātrāṇi manāṃsi hr̥dayāni ca
1.004.030c śrotrāśayasukhaṃ geyaṃ tadbabhau janasaṃmadi

- 1.004.031a imau hi bālau nṛpalakṣaṇānvitau kuśīlavau caiva tapovanāśrayau
1.004.031c mameti vṛttaṃ kila geyamadabhutaṃ maharṣivālmikikṛtaṃ pragāsyataḥ
1.004.032a tatastu tau rāghavasampracoditāḥ agāyatāṃ kāvyamidam yathākramaṃ
1.004.032c sa cāpi rāmaḥ sahitaḥ sabhāsadair babhūva tatrārpitacetanastadā
1.005.01a sāgarantā mahī yeṣāmāsīdvīryārjitā kila
1.005.01c āmanoh puṇyakīrtināṃ rājñāmamitatejasāṃ
1.005.02a sagaraḥ pūrvajo yeṣāṃ sāgaro yena khānitaḥ
1.005.02c saṣṭiyutrasahasrāṇi yaṃ yāntaṃ paryavārayan
1.005.03a ikṣvākūṇāmidam teṣāṃ rājñāṃ vaṃśe mahātmanāṃ
1.005.03c mahadutpannamākhyānaṃ rāmāyaṇamiti śrutaṃ
1.005.04a tadidaṃ vartayiṣyāvaḥ sarvaṃ nikhilamāditaḥ
1.005.04c dharmakāmārthasamyuktaṃ śrotavyamanasūyatā
1.005.05a kośalo nāma muditaḥ sphīto janapado mahān
1.005.05c niviṣṭaḥ sarayūtīre paśudhānyadhanarddhimān
1.005.06a ayodhyā nāma tatrāsti nagarī lokaviśrutā
1.005.06c manunā mānavendreṇā puraiva nirmitā svayaṃ
1.005.07a āyatā daśa ca dve ca yojanāni mahāpurī
1.005.07c śrīmatī trīṇi vistīrṇā nānāsamsthānaśobhitā
1.005.08a suvibhaktāntaradvārā suvibhaktamahāpathā
1.005.08c śobhitā rājamārgeṇa jalasamsiktareṇunā
1.005.09a avicchinnāntaragrḥā samabhūmau niveśitā
1.005.09c kapāṭatorañāvatiḥ armyaprāsādasamkulā
1.005.010a dṛḍhadvārapratolikā suvibhaktāntarāyaṇā
1.005.010c durgagambhīraparikhā nānāyudhasamanvitā
1.005.011a rājā daśaratho nāma mahātmā rāṣṭravardhanaḥ
1.005.011c tāṃ purīm pālayāmāsa svapurīm maghavāniva
1.005.012a udyānāmrvanopetāṃ sumahāśālamekhalāṃ
1.005.012c aṣṭāpadapadālekhyai ramyāmālikhitāmiva
1.005.013a sabhodyānaprapābhiśca rucirābhīralamkṛtāṃ
1.005.013c devatāyatanaīścaiva vimānairapi śobhitāṃ
1.005.014a nityotsavasamājāḍhyāṃ hr̥ṣṭapuṣṭajanairyutāṃ
1.005.014c ārohamiva ratnānāṃ pratiṣṭhānamiva śrīyaḥ
1.005.015a varānnapānakalilāṃ śālitaṇḍulabhojanāṃ
1.005.015c dhūpamālyahavirgandhairḥṛdyaiścāpyadhivāsītāṃ
1.005.016a hastyaśvarathasamṣpūrṇāṃ nānāyānasamākulāṃ
1.005.016c nānāpārthivadūtaiśca baṇigbhiścopaśobhitāṃ
1.005.017a uccāṭṭādhvajavatīm śataghñīśatasamkulāṃ
1.005.017c sarvayantrāyudhavatīmupetāṃ sarvaśilpibhiḥ
1.005.018a sūtamāgadhasamvādhāṃ śrīmatīmatulaprabhāṃ
1.005.018c vadhūnāṭakasamghaiśca samyuktāṃ sarvataḥ purīm
1.005.019a mṛdaṅgaveṇuvīṇānāṃ ramyaiḥ śabdairnināditāṃ
1.005.019c brahmaghoṣasvanavatīm dhanuḥsvananināditāṃ
1.005.020a lokapālopamaiḥ sūraiḥ sarvaśāstrārthapāragaiḥ
1.005.020c guptaṃ yodhaśataīścāpi nāgairbhogavatīmiva
1.005.021a varāgnimadbhirguṇibhiḥ svalamkṛtāṃ dvijottamairvedavidāṃ pūrogamaiḥ
1.005.021c sahasradaiḥ satyatapodayānvitairmaharṣikalpairyatibhiryatātmabhiḥ
1.006.01a puryāṃ tasyāmayodhyāyāṃ vedavit sarvasamgrahaḥ

- 1.006.01c dīrghadarśī mahātejāḥ pauraṅgānapadapriyaḥ
1.006.02a ikśvakūṅāmatiratho yajvā dharmaparo vaśī
1.006.02c maharṣikalpo rājarṣistrṣu lokeṣu viśrutaḥ
1.006.03a balavān vijitāmitro nītimān vijitendriyaḥ
1.006.03c dhanaiśca saṃcayaiścānyaiḥ śakravaiśravaṅopamaḥ
1.006.04a ādirājo manuriva prajānāṃ parirakṣitā
1.006.04c rājā daśaratho nāma babhūva rāṣṭravardhanaḥ
1.006.05a tena satyābhisaṃdhena trivargamanuṣṭhātā
1.006.05c pālītā sā purī śreṣṭhā indreṇvāmarāvātī
1.006.06a tasmin puravare hr̥ṣṭā dharmātmāno bahuprajāḥ
1.006.06c narāstuṣṭā dhanaiḥ svaiḥ svairalubdhāḥ satyavādīnaḥ
1.006.07a nālpaśaṃnicayaḥ kaścidāsīt tasmin janaḥ pure
1.006.07c kuṭumbī yo na siddhārtho gavaśvadhanadhānyavān
1.006.08a tatra kuprāvṛto nāsiddaridro vā purottame
1.006.08c nāmṛṣṭabhuñ na cādātā nāsugandho na cānṛjuḥ
1.006.09a nākuṇḍalī nāmukuṭī nāsragvī nāvilepanī
1.006.09c nāhastābharaṅopeto na cāpyāsīdaniṣkadhr̥k
1.006.010a na kadaryaḥ kaścidāsīnnānṛtī na śaṭho 'pi vā
1.006.010c na mānī na ca saṃrambhī na nṛśaṃso na katthanaḥ
1.006.011a nāmahātmā na piśuno na parasvopajīvakaḥ
1.006.011c na dīno nāpi codvigno nāturo na bhayāturaḥ
1.006.012a suvratā dhṛtimantaśca narā āśaṃstathā striyaḥ
1.006.012c narāḥ svadāraniratā nāryaścāsan pativratāḥ
1.006.013a rūpacāturiamādhuryaśīlācāraguṅānvitāḥ
1.006.013c nāryaścāsannayodhyāyāṃ mṛṣṭābharaṅavāsasaḥ
1.006.014a svakarmaniratāścāsan sarve tatra dvijātayaḥ
1.006.014c yajñādhyayananityāśca viratāśca parigrahāt
1.006.015a nānāhitāgnirnāyavā vipro nāpyasahasradaḥ
1.006.015c na nāstiko nānṛtavān na kaścidbahuśrutaḥ
1.006.016a kṣatraṃ brahmamukhaṃ cāsīdvaiśyāḥ kṣamanuvratāḥ
1.006.016c śūdrāḥ svadharmaniratāstrīn varṇānupacāriṅgaḥ
1.006.017a varṇaśreṣṭhān pūjayanti piṭṛn devātithīmstathā
1.006.017c na yonisaṃkaraścāsīt tatra nācārasaṃkaraḥ
1.006.018a āsan dīrghāyusaṣṭatara narāḥ satyaparāyaṅgaḥ
1.006.018c sahitāḥ putrapautraiśca nityaṃ strībhiḥ purottame
1.006.019a evamikṣvakunāthena pālītā sābhavat purī
1.006.019c yathā purastānmanunā mānavendreṇa bhūriyaṃ
1.006.020a yodhānāmagnikalpānāṃ saṃyugeṣvanivartināṃ
1.006.020c guptā purī sahasraiḥ sā siṃhairiva girerguhā
1.006.021a kāmbojadeśajaiścāpi hayairvanāyujaiṣṭhā
1.006.021c nadījairvāhlikaiścaiva pūrṇā harihayopamaiḥ
1.006.022a vindhyaparvatajaiścaiva nāgairhaimavataiṣṭhā
1.006.022c sattvavīryaguṅopetaiḥ sūrainavyālaceṣṭitaiḥ
1.006.023a airāvatakulīnaiśca mahāpadmakulaiṣṭhā
1.006.023c añjanādapi niṣpannairvāmanādapi ca dvipaiḥ
1.006.024a bhadrairmandairmṛgaiścaiva mātāṅgairdantahastibhiḥ
1.006.024c nityamattaiḥ samākīrṇā nāgairacalasaṃnibhaiḥ

- 1.006.025a ayojanādvā bhūyo vā satyanāmā prakāśate
1.006.025c sā purī yatra rājābhūt purā daśaratho 'naghaḥ
1.006.026a tāṃ satyanāmnīm dr̥dhatorañārgalāṃ gr̥hairvicitairupaśobhitāṃ śivāṃ
1.006.026c purīmayodhyāṃ nṛsahasrasaṃkulāṃ śaśāsa vai śakrasamo mahīpatiḥ
1.007.01a ṛtvijau mantriṇau caiva tasyāstāmṛṣisattamau
1.007.01c vaśiṣṭho vāmadevaśca vedavedāṅgapāragau
1.007.02a aṣṭāvanye babhūvuśva tasyāmātyā mahīpateḥ
1.007.02c śucayaścānuraktāśca rājakāryeṣu nityaśaḥ
1.007.03a dhr̥ṣṭirjayanto vijayaḥ siddhārtho 'pyarthasādhakaḥ
1.007.03c aśoko dharmapālaśca sumantraścāṣṭamo 'bhavat
1.007.04a vidyāvinītā hr̥imantaḥ kulīnā niyatendriyāḥ
1.007.04c mantrajñāścengitajñāśca nityaṃ priyahite ratāḥ
1.007.05a te guṇairupasaṃpannāḥ sarve suvipulaujaśaḥ
1.007.05c paryupāsate rājānaṃ vasavo vāsavaṃ yathā
1.007.06a parāpavādaviratā guṇādhyā na ca garvitāḥ
1.007.06c āryaveśāḥ sumanaso na ca saṃdigdhaniścayāḥ
1.007.07a kuśalā vyavahareṣu virāgāḥ sarvasaṃmatāḥ
1.007.07c vardhayantaśca dharmeṇa koṣamūlaṃ mahīpateḥ
1.007.08a parasparenāvairuddhāḥ pṛthimantaḥ priyaṃvadāḥ
1.007.08c rakṣitāraśca varṇānāṃ nityaṃ viṣayavāsināṃ
1.007.09a narendravacanāśaktāścetastasya parāyaṇāḥ
1.007.09c mantrasaṃvaraṇe śaktāḥ śaktāḥ sūkṣmasu buddhiṣu
1.007.010a teṣāmaviditaṃ kiṃcit sveṣu nāsti pareṣu ca
1.007.010c kriyamāṇaṃ kṛtaṃ vāpi cāreṇāpi cikīrṣitaṃ
1.007.011a saṃdhivigrahattvajñāḥ prakṛtyā saṃpadānvitāḥ
1.007.011c hitārthaṃ ca narendrasya jāgrato nayacakṣuṣā
1.007.012a krodhāt kāmārthahetorvā na brūyuranṛtaṃ kvacit
1.007.012c atikṣṇādaṇḍāḥ saṃprekṣya puruṣāṇāṃ balābalaṃ
1.007.013a putre 'pi ca prāptadoṣe dharmato daṇḍapātinaḥ
1.007.013c adrogdhāraśca dharmeṇā śatrorapyakṛtāgasāḥ
1.007.014a nāsīt pure vā rāṣṭre vā taskaro nāsucirnaraḥ
1.007.014c na duṣṭaḥ kaścidapyāsīt paradārābhimarśakaḥ
1.007.015a āsaṃstadānugrahitāḥ sarve varṇāḥ svakarmabhiḥ
1.007.015c praśāntaṃ sarvamevāsīdrāṣṭraṃ puravaraṃ ca tat
1.007.016a amātyairīdr̥śaistaistu rājā daśaratho 'nvitaḥ
1.007.016c dharmataḥ pālayāmāsa pṛthivīmanurañjayan
1.007.017a avekṣamāṇaścāreṇa mahīm sūrya ivāṃśubhiḥ
1.007.017c nādhyagacchadviśiṣṭaṃ vā tulyaṃ vā śatrumātmanaḥ
1.007.018a tairmantribhirmantrahite nivīṣṭairvidvadbhirāptaiḥ kuśalaiḥ samarthaiḥ
1.007.018c sa pārthivo dīptimavāpa yuktastejomayairgobhirivodito 'rkaḥ
1.008.01a tasya tvevaṃprabhāvasya dhārmikasya mahātmanaḥ
1.008.01c sutārthaṃ tapyamānasya nāsīdvaṃśakaraḥ sutaḥ
1.008.02a tasya cintayato buddhirutpanneyaṃ mahāmateḥ
1.008.02c sutārthaṃ vājimedhena kimarthaṃ na yajāmyahaṃ
1.008.03a sunīcitām matim kṛtvā yaṣṭavye vasudhādhipaḥ
1.008.03c mantribhiḥ saha saṃmantrya taiḥ svāmihitakāribhiḥ
1.008.04a tatrābravididaṃ rājā sumantraṃ mantrisattamaṃ

- 1.008.04c śīghramānaya me sarvān vaśiṣṭhapramukhān gurūn
1.008.05a evamukto nṛpatinā sumantro vākyaṃ abravīt
1.008.05c narendra śrūyatām tāvat purāṇe yanmayā śrutam
1.008.06a sanatkumāro bhagavān purā kathitavān kathām
1.008.06c bhaviṣyam viduṣām madhye tava putrasamudbhavam
1.008.07a astiḥa kāśyapasuto vibhāṇḍaka iti śrutaḥ
1.008.07c ṛṣyaśṛṅga iti khyātastasya putro bhaviṣyati
1.008.08a sa vane jātasaṃvṛddho munirvanacaraiḥ saha
1.008.08c nānyam prajñāsyate kaṃcinmānavam pitṛvarjitam
1.008.09a tasyākṣuṇam brahmacaryam bhaviṣyati mahātmanah
1.008.09c lokeṣu prathitam cogram tapastasya bhaviṣyati
1.008.010a tasyaivam vartamānasya kālaḥ samabhivartisyati
1.008.010c agniṃ śuśrūṣamāṇasya pitaram ca yaśasvinam
1.008.011a etasminneva kāle tu lomapādaḥ pratāpavān
1.008.011c aṅgeṣu prathito rājā bhaviṣyati mahābalaḥ
1.008.012a tasya vyatikramādrājño bhaviṣyati sudāruṇā
1.008.012c anāvṛṣṭirjanapade kṣayāya bahuvārṣikī
1.008.013a anāvṛṣṭyā tayā rājā sa tadā parikarṣitaḥ
1.008.013c prakṣyati jñānino viprān anāvṛṣṭipratikriyam
1.008.014a bhavantaḥ śrutavanto vai lokavṛttāntavedinaḥ
1.008.014c samādiśantu niyamaṃ prāyaścittam yathā bhavet
1.008.015a lomapādavacaḥ śrutvā te vakṣyanti dvijottamāḥ
1.008.015c vibhāṇḍakasutam rājan sarvopāyairihānaya
1.008.016a ānāyā tu mahīpāla ṛṣyaśṛṅgamṛṣeḥ sutam
1.008.016c prayacchāsmāi sutam śāntam vidhinā susamāhitaḥ
1.008.017a teṣām tu vacanam śrutvā rājā cintam prapatsyate
1.008.017c kenopāyena vai śakya ihānetuṃ sa vīryavān
1.008.018a sa niścayam svayam rājā yadā nādhigamiṣyati
1.008.018c tadāmātyān samāhūya pratiprakṣyati niścayam
1.008.019a purohitamamātyāṃśca preṣayīṣyati yatnataḥ
1.008.019c ānayadhvam mahābhāgamṛṣyaśṛṅgam susatkṛtam
1.008.020a te tu rājño vacaḥ śrutvā vyathitā viklavānanāḥ
1.008.020c na gacchema ṛṣerbhītā anuneṣyanti tam nṛpaṃ
1.008.021a vakṣyanti cintayitvā ca tasyopāyān bahumstataḥ
1.008.021c āneṣyāmo vayam tam ca na ca doṣo bhaviṣyati
1.008.022a iti teṣām vacaḥ śrutvā bhūyaḥ sa pṛthivīpatiḥ
1.008.022c tṛtīye 'hani niścitya mantribhirmantraniścayam
1.008.023a veśyābhirmunirūpābhirāneṣyata ṛṣeḥ sutam
1.008.023c lobhayitvābhyupāyena svam purim piturāśramāt
1.008.024a bhaviṣyati tato vṛṣṭistasya rāṣṭre mahīpateḥ
1.008.024c tasyābhyāgamanādeva muniputrasya dhīmataḥ
1.008.025a tataḥ sa rājā vidhivat śāntam tasmai pradāsyati
1.008.025c svakam duhitaram bhāryam rūpaudāryaguṇānvitam
1.008.026a evam tasya sa jāmātā bhaviṣyati mahāyaśāḥ
1.008.026c lomapādasya rājarṣeṣyaśṛṅgaḥ pratāpavān
1.008.027a rājño daśarathasyāpi sa putrān abhikāṅkṣitān
1.008.027c vidhāsyate mahāyajñe havirhuvādhvarāgniṣu

- 1.008.028a sanatkumārādvacanametāvadvyāhṛtaṃ mayā
1.008.028c ṛṣimadhye kathayato yathāvadanupūrvaśaḥ
1.008.029a atha hṛṣṭo daśarathaḥ sumantraṃ pratyabhāṣata
1.008.029c ānītirīṣyaśṛṅgasya vistareṇa tvayocyatām
1.009.01a iti pṛṣṭaḥ sumantrastadākhyātumupacakrame
1.009.01c ānīta ṛṣyaśṛṅgo 'sau yenopāyena mantribhiḥ
1.009.02a lomapādamuvācedaṃ sahāmātyaḥ purohitaḥ
1.009.02c upāyo nirpāyo 'yamasmābhiḥ paricintitaḥ
1.009.03a ṛṣyaśṛṅgaṃ vanacaraṃ tapasyekarase rataṃ
1.009.03c anabhijñāṃ ca nārīṇāṃ viṣayāṇāṃ sukhasya ca
1.009.04a indriyārthairabhimatairnaracittapramāthibhiḥ
1.009.04c puramānāyayīṣyāmo lobhayitvā vanāditaḥ
1.009.05a nāvaḥ sucitrāḥ kalpyantām nānākṛtrimavṛkṣakāḥ
1.009.05c kṛtrimāṇi phalānyatra sugandhīni bahūnyapi
1.009.06a tatra kṛtrimavṛkṣāśca nānāpakṣisamanvitāḥ
1.009.06c nānāvāstrasamāvṛttāḥ sugandhapuṣpadhāriṇaḥ
1.009.07a evaṃvidhāsu naukāsu tiṣṭhantu varayoṣitaḥ
1.009.07c yauvanonmattanayanāḥ sarvāḥ sarvāṅgaśobhanāḥ
1.009.08a gītavāditrakuśalā nṛtyeṣu kuśalāstathā
1.009.08c upāyajñāḥ kalājñāśca vaiśike pariniṣṭhitāḥ
1.009.09a muniveśaparcicchannāstatra gacchantu yoṣitaḥ
1.009.09c rahasyupetya tā enamāyantu śubhavrataṃ
1.009.010a śrutvā tayeti taṃ rājā pratyuvāca purohitaṃ
1.009.010c mantriṇaśca sa dharmātmā tathā cakruśca te tadā
1.009.011a susamṛddhāstathā naubhiḥ prayātā yatra vai muniḥ
1.009.011c vāramukhyāṅganā gatvā vanaṃ pratibhayaṃ mahat
1.009.012a āśramasyāvidūrasthā yatnaṃ kurvanti darśane
1.009.012c vibhāṇḍakabhayodvignā latāgulmasamāvṛtāḥ
1.009.013a cārayitvā tu tamṛṣimāśramādabhinirgataṃ
1.009.013c tasya saṃdarśane tasthurṛṣiputrāntike punaḥ
1.009.014a citraṃ saṃkrīḍamānāstāḥ krīḍanairvividhaistadā
1.009.014c kandukaiścaiva gāyantyāḥ krīḍantyāḥ plutavalgitaiḥ
1.009.015a saugandhikena mālyena cūrṇaiśca susugandhibhiḥ
1.009.015c madavihvalitāḥ kāścit prapatantyutpatanti ca
1.009.016a dhūyamānaiśca vasobhiḥ sūkṣmairāṅgadabhuṣaṇaiḥ
1.009.016c parasparaṃ vinighnantiyaḥ śobhante lalitena ca
1.009.017a nūpuraśīñjitaravaiḥ kokilābhirutena ca
1.009.017c gandharvanagaraprakhyaṃ pragītamiva tadvanaṃ
1.009.018a nayanabhrūvikāraiśca hastairambujasaṃnibhaiḥ
1.009.018c saṃjñāśca tāḥ prakurvantiyaḥ puṃsāṃ harṣavivardhanāḥ
1.009.019a kāmasaṃjananārthāya ṛṣiputrasya dhīmataḥ
1.009.019c sarvataḥ prakiranti sma lalamānā varāṅganāḥ
1.009.020a abhūtapūrvam tadrṣṭvā vismitaḥ sādhrvasaṃ gataḥ
1.009.020c niścakrāmāśramāt tūrṇamṛṣyaśṛṅga ṛṣeḥ sutaḥ
1.009.021a na tena janmaprabhṛti dṛṣṭapūrvam tapasvinā
1.009.021c strī vā puṃmān vā yaccānyat sattvaṃ nagararāṣṭrajaṃ
1.009.022a dṛṣṭvaiva ca sucārvaṅgīstāstadā tanumadhyamāḥ

- 1.009.022c vicitraveśābharaṇā gāyantīrmadhurasvaraṃ
1.009.023a sa taṃ deśamupāgamyā jātakautūhalo munīḥ
1.009.023c vibhāṇḍakasuto jijñustasthau vismitamānasah
1.009.024a tāśca taṃ vismitaṃ dr̥ṣṭvā jaguḥ kalapadākṣaraṃ
1.009.024c gītaṃ madhurabhāṣiṇyo jahasuścāpyāyatekṣaṇāḥ
1.009.025a abruvaṃścainamabhyāsamāgamyā madavihvalāḥ
1.009.025c ko 'si kasya sutaśca tvam tvarāvān samupāgataḥ
1.009.026a ekaśca vijane 'raṇye kasmāccarasi śaṃsa naḥ
1.009.026c jñātum tvāṃ vayamicchāmastattvamācakṣva naḥ prabho
1.009.027a adr̥ṣṭapūrvāstā dr̥ṣṭvā kāmarūpadharāḥ striyaḥ
1.009.027c hārdāt tasya matirjātā vyākhyātum pitaraṃ svakaṃ
1.009.028a pitā vibhāṇḍako nāma maharṣiḥ kāśyapo mama
1.009.028c tasyāhamaurasaḥ putra ṛṣyaśṛṅga iti śrutaḥ
1.009.029a āśramo 'yamihāsmākaṃ samīpe śubhadarśanaḥ
1.009.029c kariṣye 'tithipūjāṃ vaḥ sarveṣāṃ vidhipūrvakaṃ
1.009.030a ṛṣiputravacaḥ śrutvā sarvāsāṃ matirāsa vai
1.009.030c tadāśramapadaṃ draṣṭum prajagmuḥ sahitāstataḥ
1.009.031a gatānāṃ tatra vai pūjāṃ cakre vaibhāṇḍakistadā
1.009.031c idamarghyamidaṃ pādyamidam mūlaphalaṃ ca naḥ
1.009.032a pratigr̥hya tu tāṃ pūjāṃ sarvā eva samutsukāḥ
1.009.032c ūcuścainam sumadhuraṃ tā hasantya idaṃ vacaḥ
1.009.033a asmākamapi mukhyāni phalānīmāni santi vai
1.009.033c phalānyāśramajātāni yadi rocate te dvija
1.009.034a pratigr̥hāṇa bhadraṃ te bhakṣayasva ca mā ciraṃ
1.009.034c tīrthodakamidaṃ tāvat pīyatāmiti suvrata
1.009.035a athāsmāi pradaduḥ svādūn modakān phalasaṃnibhān
1.009.035c anyāṃśca vividhān bhakṣyān madhūni madhurāṇi ca
1.009.036a tānyāsvādya sa tapasvī phalānīti sma manyate
1.009.036c anāsvāditapūrvāṇi vane nityaṃ nivāsinā
1.009.037a tatastu taṃ samāliṅgya sarvā harṣasamutsukāḥ
1.009.037c pariśasvajire cainaṃ hasantyo madavihvalāḥ
1.009.038a śrotramūle copajepurvadanairmadhugandhibhiḥ
1.009.038c paripasṛṣire cainaṃ pīnairurasijaiḥ sukhaṃ
1.009.039a madhūni sa sugandhīni pītva pramudito 'bhavat
1.009.039c sukumāraiśca tairāṅgaistābhiḥ spr̥ṣṭo vyamuhyata
1.009.040a āpṛccha ca tadā vipraṃ vratacaryāṃ nivedya ca
1.009.040c ṛṣerbhitāśca tā śīghraṃ gamanāya matiṃ dadhuḥ
1.009.041a svamāśramapadaṃ tasya vyapadiśyāvidūrataḥ
1.009.041c gacchanti smāpadeśena bhītāstasya pituḥ striyaḥ
1.009.042a tāsu pratigatāsvevamṛṣyaśṛṅgaḥ samutsukaḥ
1.009.042c asvastahṛdayastatra duḥkhārtaḥ parivartate
1.009.043a athājagāma bhagavān kāśyapaḥ svaṃ niveśanaṃ
1.009.043c dhyāyamānaṃ ca taṃ dr̥ṣṭvā ṛṣyaśṛṅgaṃ samutsukaṃ
1.009.044a papraccha kāśyapaḥ putraṃ kasmānmāṃ nābhinandasi
1.009.044c cintāsāgaramadhyasthamadya tvāṃ tāta lakṣaye
1.009.045a na hīdr̥śaṃ tāpasānāṃ rūpaṃ bhavati karhicit
1.009.045c śīghramācakṣva me putra kimidaṃ vaikṛtaṃ kṛtaṃ

- 1.009.046a evamuktaḥ kāśyapena provāca pitaraṃ tadā
1.009.046c bhagavanniha me dṛṣṭāḥ puruṣāḥ śubhalocanāḥ
1.009.047a sukumārairurasijaḥ pīnairatyadbhutoḥpamaiḥ
1.009.047c paripaspr̥ṣire māṃ ca gāḍhamāliṃgya sarvaśaḥ
1.009.048a gāyanti sukumārāṇi manoḥjñāni muhurmuḥuḥ
1.009.048c krīḍanti cādbhutaḥkārairnayabhrūviceṣṭitaiḥ
1.009.049a abravīdbhagavān śrutvā ṛṣyaśṛṅgavacastad
1.009.049c rakṣāṃsi tena rūpeṇā tapaso nāśanāya vai
1.009.050a ****
1.009.050c viśrambhaste na kartavyasteṣu putra kathamcana
1.009.051a evamuktavā ṛṣyaśṛṅgaṃ samāśvāsya ca kāśyapaḥ
1.009.051c uṣitvā rajanīmekāmaranyaṃ sa jagāma ha
1.009.052a athāparedyustaṃ deśamājagāma punastvaran
1.009.052c manojñarūpāstā yatra dṛṣṭā vai cārumadhyamāḥ
1.009.053a tāśca dṛṣṭvaiva taṃ dūrādāyāntaṃ kāśyapātmajaṃ
1.009.053c pratyudgamyābruvan vākyaṃ prahasantya idam tadā
1.009.054a ehyāśramapadaṃ ramyaṃ paśyāsmākamiti prabho
1.009.054c tatra pūjāmavāpyāgryāṃ punarabhyāgamiṣyasi
1.009.055a śrutvaitadvacanāṃ tāsāṃ strīṇāmatimanoharaṃ
1.009.055c gamanāya matiṃ cakre tāścainaṃ ninyuraṅganāḥ
1.009.056a tatra cānīyamāne tu vipre tasmin mahātmani
1.009.056c vavarṣa sahasā devo jagat prahlādayaṃstadā
1.009.057a vibhāṇḍakaśca viprarṣirājagāma svamālayaṃ
1.009.057c vanyaṃ mūlaphalaṃ prāpya bhārārtaḥ so 'viśat tadā
1.009.058a śūnyamāvasathaṃ dṛṣṭvā putradarśanalālasaḥ
1.009.058c pariśrāntastathaivāsāvakṛtvā pādadhāvanaṃ
1.009.059a cukrośa ṛṣyaśṛṅgeti sarvataḥ pravilokayan
1.009.059c na cāpaśyat sutaṃ tatra kāśyapo bhagavānrṣiḥ
1.009.060a niṣkramya ca vanāt tasmādgrāmāṃ dadarśa kāśyapaḥ
1.009.060c grāmāṃśca paripapraccha gokulāni ca sarvaśaḥ
1.009.061a kasyaiśa viśayaḥ saumyo grāmāśca bahugokulāḥ
1.009.061c ṛservacanamājñāya sarve te goṣu jīvinaḥ
1.009.062a kṛtāñjalipuṭā bhūtvā vinayenācacakṣira
1.009.062c aṅgeṣu prathito rājā lomapāda iti śrutaḥ
1.009.063a tenābhisṛṣṭā brahmarṣe grāmā hyete sagokulāḥ
1.009.063c pūjārthamṛṣyaśṛṅgasya vibhāṇḍakasutasya vai
1.009.064a evamuktastu sa ṛṣirdṛṣṭvā vai dhyānacakṣuṣā
1.009.064c bhaviṣyameva tajjñātvā prītātmā sa nyavartata
1.009.065a ṛṣiputro 'pi dharmātmā nauyānavaramāsthitaḥ
1.009.065c meghanādena mahatā kṛtvā satimiraṃ nabhaḥ
1.009.066a mahājalaughavarṣeṇa rājadhānīmupāyayau
1.009.066c varṣeṇaivāgataṃ vipraṃ sa hi matvā narādhipaḥ
1.009.067a pratyudgamyārcayāṃcakre śirasā ca mahīm yayau
1.009.067c ardhyaṃ ca pradadau tasmai puraskṛtya purohitaṃ
1.009.068a sāntaḥpurajanaścainaṃ prapede sāntvayanniva
1.009.068c mahārhaiścepsitairbhogairyuyojainaṃ prasādayan
1.009.069a svayaṃ copacacāraināṃ manyurmāsma bhavediti

- 1.009.069c dadau kanyām tadā cāsmāi bhāryām kamalalocanām
1.009.070a enaṃ sa nyavasat tatra tena rājñābhipūjitaḥ
1.009.070c ṛṣyaśṛṅgo mahātejāḥ śāntayā saha bhāryayā
1.010.01a bhūya eva ca rājendra śṛṅgu me vacanaṃ hitaṃ
1.010.01c yathā sa devapravaraḥ kathayāmāsa dharmavit
1.010.02a ikṣvakūṇām kule jāto bhaviṣyati sudhārmikaḥ
1.010.02c nāmnā daśaratho rājā śrīmān satyapratiśravaḥ
1.010.03a sakhyaṃ tasyāṅgarājena bhaviṣyati mahātmanaḥ
1.010.03c kanyā cāsya mahābhāgā śāntā nāma bhaviṣyati
1.010.04a aputrastvaṅgarājo vai lomapāda iti śrutāḥ
1.010.04c sa rājānaṃ daśarathaṃ prārthayiṣyati bhūmipaḥ
1.010.05a anapatyo 'smi me kanyām sakhe dātum tvamarhasi
1.010.05c śāntām śāntena manasā putrārthaṃ varavarṇinīm
1.010.06a śrutvā daśaratho vākyaṃ prakṛtyā karuṇātmakaḥ
1.010.06c dāsyate tāṃ tadā kanyām śāntāmaṅgādhipāya saḥ
1.010.07a pratigrhya ca tāṃ kanyām sa rājā vigatajvaraḥ
1.010.07c svapuraṃ yāsyati prītaḥ kṛtārthenāntarātmanā
1.010.08a tāṃ kanyāmṛṣyaśṛṅgāya pradāsyati sa pārthivaḥ
1.010.08c ṛṣyaśṛṅgo 'pi ca prīto labdhvā bhāryām bhaviṣyati
1.010.09a taṃ ca rājā daśaratho yaṣṭukāmaḥ kṛtāñjaliḥ
1.010.09c ṛṣyaśṛṅgaṃ dvijaśreṣṭhaṃ varayiṣyati dharmavit
1.010.010a yajñārthaṃ prasavārthaṃ ca svargārthaṃ ca nareśvaraḥ
1.010.010c lapsyate sa tataḥ kāmamṛṣiputrādviśāmpatiḥ
1.010.011a putrāścāsya bhaviṣyanti catvāro 'mitavikramāḥ
1.010.011c vaṃśapraṭiṣṭhānakaṛāḥ sarvalokeṣu viśrutāḥ
1.010.012a evaṃ sa devarṣivaro bhaviṣyamidamuktavān
1.010.012c sanatkumāro bhagavān purā munisamāgame
1.010.013a sa tvaṃ puruṣaśārdūla samānaya susatkṛtaṃ
1.010.013c vibhāṅḍakasutaṃ gatvā varayitvātmano gurum
1.010.014a iti śrutvā daśarathaḥ sumantrasya sumantritaṃ
1.010.014c sa vaśiṣṭhamupāgamyā tato vacanamabravīt
1.010.015a sumantro 'yaṃ vadatyevamanujñāṃ dātumarhasi
1.010.015c vaśiṣṭho 'pi ca tacchrutvā tatheti pratyapadyata
1.010.016a so 'nujñāto vaśiṣṭhena rājā supṛitamānasaḥ
1.010.016c sāntaḥpuraḥ sahāmātyaḥ prayayau yatra sa dvijaḥ
1.010.017a vanāni saritaścaiva vyatikramya śanaiḥ śanaiḥ
1.010.017c lomapādapurīm prāpya praviveśa supūjitaḥ
1.010.018a āsādyā taṃ dvijaśreṣṭhaṃ lomapādanivesane
1.010.018c ṛṣiputraṃ dadarśāsau dīpyamānamivānalaṃ
1.010.019a tato rājā lomapādaḥ pūjāṃ tasya cakāra ha
1.010.019c sakhitvāt tasya bhūpasya prahrṣṭenāntarātmanā
1.010.020a evaṃ susatkṛtastena sahoṣitvā nararṣabhaḥ
1.010.020c saptāṣṭadivasaṃ yāvadrājānamidamabravīt
1.010.021a śāntā tava sutā vīra saha bhartrā viśāmpate
1.010.021c madīyaṃ nagaraṃ yātu kāryaṃ hi mahadudyataṃ
1.010.022a tatheti rājā saṃśrutya gamanaṃ tasya dhīmataḥ
1.010.022c lomapādo 'gamadvaktumṛṣiputrāya dhimate

- 1.010.023a sakhyaṃ sambandhakaṃ caiva sarvaṃ tat pratyavedyat
1.010.023c ayaṃ rājā daśarathaḥ sakhā me dayito bhṛśaṃ
1.010.024a anena me 'napatyāya datteyaṃ varavarṇinī
1.010.024c yācate putrakāmāya śāntā priyatamātmajā
1.010.025a so 'yaṃ te śvaśuro brahman yathaivāhaṃ tathā nṛpaḥ
1.010.025c śaraṇaṃ tvāmanuprāptaḥ putrārthī dvijasattama
1.010.026a putrakāmamimaṃ tāta tvaṃ yājayitumarhasi
1.010.026c tārayainamito gatvā śāntayā saha bhāryayā
1.010.027a ṛṣiputro 'pi tacchrutvā tathetyāha nṛpaṃ tadā
1.010.027c nṛpeṇa cābhyanujñātaḥ prayayau saha bhāryayā
1.010.028a tāvanyonyāñjaliṃ kṛtvā snehāt saṃśliṣya corasā
1.010.028c nanandaturdaśaratho lomapādaśca vīryavān
1.010.029a atha rājā daśarathaḥ puruṣān āptakārīṇāḥ
1.010.029c svapuraṃ preṣayāmāsa priyākhyānapuraḥsarān
1.010.030a kriyatāṃ me puraṃ śīghraṃ sarvataḥ samalaṃkṛtaṃ
1.010.030c dhūpitaṃ siktasaṃmrṣṭaṃ patākābhiraṃkṛtaṃ
1.010.031a tataḥ prahrṣṭāḥ paurāste śrutvā rājānamāgataṃ
1.010.031c tathā cakruryathājñaptaṃ pure yatnamaśeṣataḥ
1.010.032a tataḥ svalaṃkṛtaṃ rājā nagaraṃ praviveśa ha
1.010.032c śaṅkhadundubhinirghoṣaiḥ puraskṛtya dvijaṛṣabhaṃ
1.010.033a tato mumudire paurā drṣṭvā rājānamāgataṃ
1.010.033c sahitamṛṣiputreṇa jvalitānalavarcasā
1.010.034a tamṛṣyaśṛṅgaṃ svapuraṃ praveśya nṛpatistadā
1.010.034c kṛtakṛtyamivātmānaṃ mene pūrṇamanorathaḥ
1.010.035a antaḥpūrajanaścāpi drṣṭvā śāntāmupāgatāṃ
1.010.035c mumude 'pūjayaccaināṃ saha bhartrā vilāsinīm
1.010.036a saṃpūjyamānaḥ stutibhiryathā rājā viśeṣataḥ
1.010.036c uvāsa tatra susukhaṃ kaṃcit kālāṃ dvijaṛṣabhaḥ
1.010.037a upāsyamānaḥ śuśubhe śāntayā divyarūpayā
1.010.037c arundhatisahāyo vā vaśiṣṭho brahmaṇaḥ sutāḥ
1.011.01a atha kāle vyatikrānte śiśire tadnantaraṃ
1.011.01c vasantasamaye prāpte rājā yaṣṭuṃ mano dadhe
1.011.02a tataḥ prasādyā śirasā taṃ vipraṃ devavarcasaṃ
1.011.02c yajñāya varayāmāsa saṃtānārthaṃ kulasya vai
1.011.03a tatheti ca sa rājānamuktavā bhūyo 'bhyabhāṣata
1.011.03c saṃbhārayāśu nṛpate saṃbhārān yajñasādhakān
1.011.04a tato rājābravīdvākyaṃ sumantramabhitaḥ sthitaṃ
1.011.04c śīghramānaya me sūta gurūn sarvānaśeṣataḥ
1.011.05a sa rājavacanāccāpi sumantrastvaritastadā
1.011.05c ānayāmāsa tān sarvān brāhmaṇān vedapāragān
1.011.06a suyajñaṃ vāmadevaṃ ca jāvālimatha kāśyapaṃ
1.011.06c purohitaṃ vaśiṣṭhaṃ ca ye cāpyanye dvijottamāḥ
1.011.07a tān āgatān pūjayitvā rājā daśarathastadā
1.011.07c idaṃ dharmārthasahitaṃ vacanaṃ ślakṣṇamabravīt
1.011.08a mama tātapyamānasya putrārthaṃ nāsti vai sukhaṃ
1.011.08c tadahaṃ hayamedhena yajeyamiti me matiḥ
1.011.09a tadarthaṃ yaṣṭumicchāmi hayapūrveṇa karmaṇā

- 1.011.09c ṛṣiputraprabhāveṇa bhavatāṃ cāpi tejasā
- 1.011.010a tataḥ sādhviti tadvākyaṃ brāhmaṇāḥ pratyapūjayan
- 1.011.010c vaśiṣṭhapramukhāḥ sarve praśaśamsuśca taṃ nṛpaṃ
- 1.011.011a sarvathā prāpsyase putrān īpsitān paramadyujīn
- 1.011.011c yasya te dhārmikī buddhiriyam putrārthamāgatā
- 1.011.012a tataḥ prīto 'bhavadrājā śrutvaitaddvijabhāṣitaṃ
- 1.011.012c sumantraprabhṛtīmścaivamabravīnmantrisattamān
- 1.011.013a saṃbhārāḥ saṃbhriyantāṃ me gurūṇāṃ vacanādiha
- 1.011.013c samarthādhiṣṭhitaścāśvaḥ sopādhyayo vimucyatāṃ
- 1.011.014a sarayvāścottare tīre yajñabhūmirvidhīyatāṃ
- 1.011.014c śāntayaścāpi vartantāṃ yathākālpaṃ yathāvidhi
- 1.011.015a śakyāḥ kartumayaṃ yajño sarveṇāpi mahīkṣitā
- 1.011.015c nāparādho bhavet kaṣṭo yadyasmin kratusattame
- 1.011.016a chidraṃ hi mṛgayante 'tra yajñagnā brahmarākṣasāḥ
- 1.011.016c vighne tu tasya yajñasya kartā sadyo vinaśyati
- 1.011.017a tadyathā vidhipūrvam me kratuṣa samāpyate
- 1.011.017c tathā vidhānam kriyatāṃ samarthāḥ karaṇeṣviti
- 1.011.018a tatheti ca nṛpasyājñāṃ mantriṇaḥ pratigṛhya te
- 1.011.018c yathājñaptamaśeṣeṇa cakrurnṛpatiśāsanaṃ
- 1.011.019a tato dvijāste rājānamāmantrya pratipūjya ca
- 1.011.019c avighnamastvityuktā ca pratijagmuryathāgatam
- 1.011.020a tataḥ sa gatvā tāḥ patnīrnarendro hṛdayaṃgamāḥ
- 1.011.020c uvāca dīkṣāṃ viśata yakṣye 'haṃ sutakāraṇāt
- 1.011.021a tāsāṃ tenātikāntena vacanena suvarcasāṃ
- 1.011.021c mukhapadmānyaśobhanta padmānīva himātyaye
- 1.012.01a punaḥ prāpte vasante tu pūrṇaḥ saṃvatsaro 'bhavat
- 1.012.01c prasavārtham gato yaṣṭuṃ hayamedhena vīryavān
- 1.012.02a abhivādya vaśiṣṭhaṃ ca nyāyataḥ pratipūjya ca
- 1.012.02c abravīt prasṛtam vākyaṃ prasavārtham narādhipaḥ
- 1.012.03a yajño me kriyatāṃ brahman yathāśāstramanuṣṭhitaḥ
- 1.012.03c yathā na vighnaḥ kriyate yajñagneneha kenacit
- 1.012.04a bhavān snigdhaḥ suhṛccaiva guruśca paramo mama
- 1.012.04c voḍhavyo bhavatā caiṣa bhāro yajñārthamudyataḥ
- 1.012.05a tatheti ca sa rājānamabravīddvijasattamaḥ
- 1.012.05c kariṣye sarvamevaitadbhavato yadbhīpsitaṃ
- 1.012.06a tato 'bravīddvijān vṛddhān yajñakarmasu niṣṭhitān
- 1.012.06c sthāpatya iha sthāpyantāṃ vṛddhāḥ paramadhārmikāḥ
- 1.012.07a karmāntikā lepakarā varddhakā khanakā api
- 1.012.07c gaṇakāḥ śilpinaścānye tathaiva naṭanartakāḥ
- 1.012.08a tato 'bravīcchāstravidaḥ puruṣān subahuśrutān
- 1.012.08c yajñakarma samīhantāṃ bhavanto rājaśāsanaṭ
- 1.012.09a iṣṭim ca bahusāhasrīm śīghraṃ cāhvayata dvijān
- 1.012.09c upakāryāḥ kriyantāṃ ca rājñāṃ bahugūṇānvitāḥ
- 1.012.010a brāhmaṇāvasathāścaiva kartavyāḥ śataśaḥ śubhāḥ
- 1.012.010c bhakṣyānnapānairbahubhiḥ samupetāḥ suniṣṭhitāḥ
- 1.012.011a vājivāraṇaśālāśca tathā śayyāgrhāṇi ca
- 1.012.011c bhaṭṭānāṃ mahadāvāsā vaideśikanivāsināṃ

- 1.012.012a tathā pauraṅasasyāpi kartavyā bahuvistarāḥ
1.012.012c āvāsā bahubhakṣyānnāḥ sarvakāmairupasthitāḥ
1.012.013a tathā jānapadaṃ caiva kartavyaṃ bahubhojanaṃ
1.012.013c dātavyamaṇṇaṃ vividhaṃ satkṛtya na tu pīḍayā
1.012.014a sarve varṇā yathā pūjāṃ prāpṇuvanti susatkṛtāḥ
1.012.014c nāpamānaḥ prayoktavyaḥ kāmakrodhakṛtaḥ kvacit
1.012.015a yajñakarmasu ye cāgryāḥ puruṣāḥ śilpinastathā
1.012.015c teṣāmapi viśeṣeṇa pūjā kāryā yathākramaṃ
1.012.016a yathā sarvaṃ suvihitaṃ na kiṃcit parihīyate
1.012.016c tathā bhavantaḥ kurvantu prītisnigdheṇa cetasā
1.012.017a tataḥ sarve samāgamyā vaśiṣṭhamidamabruvan
1.012.017c yathoktaṃ tat kariṣyāmo na kiṃcit parihāsyate
1.012.018a tataḥ sumantramāhūya vaśiṣṭho vākyaṃ abravīt
1.012.018c nimantrayasva nṛpatīn pṛthivyāṃ ye ca dhārmikāḥ
1.012.019a brāhmaṇān kṣatriyān vaiśyān sūdrāṃścaiva sahasraśaḥ
1.012.019c samānayasva satkṛtya sarvadeśeṣu mānavān
1.012.020a mithilādhipatiṃ śūraṃ janakaṃ dṛḍhāvīkramaṃ
1.012.020c niṣṭhitaṃ sarvaśāstreṣu tathā vedeṣu niṣṭhitaṃ
1.012.021a tamānaya mahabhāgaṃ svayameva susatkṛtaṃ
1.012.021c pūrvāṃ sambandhakaṃ jñātvā tato vākyaṃ bravīmi te
1.012.022a tathā kāśīpatiṃ snigdhaṃ satataṃ priyavādināṃ
1.012.022c vayasyaṃ rājasīmhasya tamānaya paśasvināṃ
1.012.023a tathā kekayarājānaṃ vṛddhaṃ paramadhārmikam
1.012.023c śvaśuraṃ rājasīmhasya saputraṃ tvamihānaya
1.012.024a aṅgeśvaraṃ ca rājānaṃ lomapādaṃ susatkṛtaṃ
1.012.024c suvratāṃ devasaṃkāśaṃ svayamevānayasva ha
1.012.025a prācyāṃśca sindhusauvīrān saurāṣṭreyāṃśca pāṛthivān
1.012.025c dākṣiṇātyān narendrāṃśca sarvān ānaya mā ciraṃ
1.012.026a santi snigdhaśca ye 'nye 'pi rājānaḥ pṛthivītale
1.012.026c tān ihānaya vai kṣipraṃ sānugān sahabāndhavān
1.012.027a vaśiṣṭhavākyaṃ tacchrutvā sumantrastvaritastadā
1.012.027c vyādīśat puruṣāṃstatra rājñāmānayanane bahūn
1.012.028a svayameva hi dharmātmā prayayau muniśāsanāt
1.012.028c sumantraḥ prayato bhūtvā samānetuṃ mahīkṣitaḥ
1.012.029a tataḥ karmāntikāḥ sarve vaśiṣṭhāya maharṣaye
1.012.029c sarvaṃ nivedayanti sma yajñe yadupakalpitaṃ
1.012.030a tataḥ prīto dvijaśreṣṭhastān sarvān punarabravīt
1.012.030c bhavadbhīrna yathā yajñe parihīyeta kiṃcana
1.012.031a nāvajñayā pradātavyaṃ kiṃcidvā kenacit kvacit
1.012.031c avajñayā hi yaddattaṃ dātustaddoṣamāvahet
1.012.032a tataḥ kaiścidahorātrairupayātā mahīkṣitaḥ
1.012.032c bahūni ratnānyādāya rājño daśarathasya ha
1.012.033a tato vaśiṣṭhaḥ supṛīto rājānamidamabravīt
1.012.033c upayātā naravyāghra rājānastava śāsanāt
1.012.034a mayāpi satkṛtāḥ sarve yathārhaṃ pūjitāśca te
1.012.034c yathāvat sambhṛtaṃ sarvaṃ puruṣaiḥ susamāhitaiḥ
1.012.035a niryātu ca bhavān yaṣṭuṃ yajñāyatanamantikaṃ

- 1.012.035c sarvakāmairupahr̥tairupetaṃ vai samantataḥ
1.012.036a tadā vaśiṣṭhavadānādr̥ṣyaśr̥ṅgasya cobhayoḥ
1.012.036c divase śubhanakṣatre niryāto jagatīpatiḥ
1.012.037a tato vaśiṣṭhapramukhāḥ sarva eva dvijātayaḥ
1.012.037c aśvamedhyaṃ puraskṛtya karmāṇyārebhire tadā
1.013.01a atha saṃvatsare pūrṇe prāpte tasmimsturaṃgame
1.013.01c sarayvā uttare tīre rājño yajño 'bhyavartata
1.013.02a r̥ṣyaśr̥ṅgaṃ puraskṛtya karma cakrurdivijaṣabhāḥ
1.013.02c āśvamedhe mahāyajñe rājñastasya mahātmanaḥ
1.013.03a karma kurvanti vidhivadyājakā vedapāragāḥ
1.013.03c yathāvidhi yathānyāyaṃ parikrāṃanti śāstrataḥ
1.013.04a pravargyaṃ śāstraḥ kṛtvā tathai vopasadaṃ dvijāḥ
1.013.04c cakruśca vidhivat sarvaṃ tathai vodvāsyakarma te
1.013.05a abhiṣṭuta tato hr̥ṣṭāḥ sarve cakruryathāvidhi
1.013.05c prātaḥsavanapūrvāṇi karmāṇi munipuṃgavāḥ
1.013.06a aindraśca vidhivaddto rājā cābhiṣṭuto 'naghaḥ
1.013.06c mādhyandinaṃ ca savanaṃ prāvartata yathākramaṃ
1.013.07a tṛtīyaṃ savanaṃ caiva rājño 'sya sumahātmanaḥ
1.013.07c cakruste śāstrato dr̥ṣṭvā tathā brāhmaṇapuṃgavāḥ
1.013.08a āhvayāṃcakrire tatra śakrādīn vibudhottamān
1.013.08c r̥ṣyaśr̥ṅgādayo mantraiḥ śikṣākṣarasamanvitaiḥ
1.013.09a gītibhirmadhuraiḥ snigdhairmantrāhvānairiyathārhataḥ
1.013.09c hotāro dadurāvāhya havirbhāgān divaukasāṃ
1.013.010a nānāhutamabhūt tatra skhalitaṃ vāpi kiṃcana
1.013.010c dr̥śyate brahmavat sarvaṃ kṣemayuktaṃ hi cakrire
1.013.011a na teṣvahaṃsu śrānto vā kṣudhito vāpi dr̥śyate
1.013.011c tiryakṣvapi kuto 'nyeṣu bhūteṣvaparitarpitaṃ
1.013.012a anāthānāṃ tathā strīṇāṃ bālavṛddhasya caiva hi
1.013.012c bubhukṣitānāṃ dīnānāṃ nātrptirupalabhyate
1.013.013a tāpasā bhuñjate nityaṃ bhuñjate śramaṇā api
1.013.013c vyaśrūyata ca śabdo 'yaṃ dīyatāṃ bhujyatāmiti
1.013.014a dīyatāṃ dīyatāmanāṃ vasāṃsi vividhāni ca
1.013.014c iti saṃcoditāstatra tathā cakruratandritāḥ
1.013.015a annakūṭāśca dr̥śyante bahavaḥ parvatopamāḥ
1.013.015c divase divase klaptā vyañjanānāṃ hradāstathā
1.013.016a nānādeśādanuprāptāḥ puruṣāḥ strīgaṇāstathā
1.013.016c annapānaiḥ suvihitāstasmin yajñe mahātmanaḥ
1.013.017a brāhmaṇānāṃ sahasrāṇi tāni tatra mahāmakhe
1.013.017c pṛthagbubhujire 'nnāni svātūni vividhāni ca
1.013.018a rukmapātrīṣvanekāsu rājatiṣu ca sarvaśaḥ
1.013.018c dvijātayo 'nnapānāni tatrābhūñjata cāsakṛt
1.013.019a svalaṃkṛtāśca puruṣā brāhmaṇān paryaveṣayan
1.013.019c supṛitamanaśaḥ sarve sumṛṣṭamaṇikuṇḍalāḥ
1.013.020a annaṃ hi vidhivat svādu praśaṃsanti dvijaṣabhāḥ
1.013.020c aho tṛptāḥ sma bhadraṃ te iti śuśrāva rāghavaḥ
1.013.021a karmāntare tadā viprā hetuvādān bahūn api
1.013.021c prāhuḥ suvāgmino dhīrāḥ parasparajigīśavaḥ

- 1.013.022a divase divase tatra samstare kuśalā dvijāḥ
1.013.022c sarvakarmāṇi cakruste yathāśāstraṃ pracoditāḥ
1.013.023a nāṣaḍaṅgavidatrāsīnnāvrato nābahuśrutaḥ
1.013.023c sadasyastasya vai rājño nāvādakuśalo dvijāḥ
1.013.024a prāpte yūpocchraye tasmin ṣaḍvailvāḥ khādirāśca ṣaṭ
1.013.024c tāvanta eva pālāsāstathaivaudumbaraḥ pṛthak
1.013.025a śleṣmātakamayaścaiko devadārumayastathā
1.013.025c dvāvāstāṃ tatra vihitau vāhubhyāmaparigraha
1.013.026a kāritāḥ sarva evaite śāstrajñairyajñakovidaiḥ
1.013.026c śobhārthaṃ tasya yajñasya kāñcanākṛtyo 'bhavan
1.013.027a ekaviṃśati yūpāste ekaviṃśatyaratnayaḥ
1.013.027c vasobhirekaviṃśadbhirekaikaṃ samalamkṛtāḥ
1.013.028a vinyastā vidhivat sarve śilpibhiḥ sudṛḍhāḥ kṛtāḥ
1.013.028c aṣṭāśrayāḥ sarva eva ślakṣṇarūpasamanvitāḥ
1.013.029a ācchāditāste vasobhiḥ puṣpairgandhaiśca pūjitāḥ
1.013.029c saptarṣayo dīptimanto virājante yathā divi
1.013.030a sa caityo rājasīmhasya samcitaḥ kuśalaiḥ dvijaiḥ
1.013.030c garuḍo rukmapakṣo vai triguṇo 'ṣṭādaśātmakaḥ
1.013.031a niyuktāstatra paśavastāstā uddīśya devatāḥ
1.013.031c jalacarāḥ sthalacarā antarīkṣacarāstathā
1.013.032a pataṅgāḥ pakṣiṇaścaiva tathā vanacarāśca ye
1.013.032c nānāsarīsrpāścaiva nānausadhyaḥ prakalpitāḥ
1.013.033a ṛṣabhāḥ sarva eveti niyuktāḥ śāstratastathā
1.013.033c paśūnāṃ trīsatāṃ tvāsīdyūpeṣu niyataṃ tadā
1.013.034a aśvaratnaṃ ca tatraiva prokṣitaṃ vaiśvadevikaṃ
1.013.034c kauśalyā taṃ hayaṃ tatra parigamya pradakṣiṇaṃ
1.013.035a samyagabhyarcayāṃcakre gandhamālyavibhūṣaṇaiḥ
1.013.035c viṣṇairviśāśāsainaṃ tribhiḥ paramayā mudā
1.013.036a patatrinā tadā sārddhaṃ suṣṭhitena ca cetasā
1.013.036c āvasadrajanīmekāṃ kauśalyā putrakāmyayā
1.013.037a hotādhvaryustathodgātā hayena samayojayan
1.013.037c mahiṣyāḥ parivr̥tyarthamupoḍhamāmaparāṃ tathā
1.013.038a tamaśvamupatiṣṭhantyāḥ kauśalyāyāstādā dvijāḥ
1.013.038c ṛṣyaśṛṅgādayaḥ prītāḥ prāyujanta tadāśiṣaḥ
1.013.039a patatrināstasya vapāmuddhṛtya niyatendriyaḥ
1.013.039c ṛtvik paramasampannaḥ śrapayāmāsa śāstrataḥ
1.013.040a dhūmagandhaṃ vapāyāstu jighrati sma narādhipaḥ
1.013.040c yathākālaṃ yathānyāyaṃ nirṇudan pāpamātmanaḥ
1.013.041a hayasya yāni cāṅgāni kalpitāni vibhāgaśaḥ
1.013.041c agnau prāśyanti vidhivat samastāḥ ṣoḍaśartvijāḥ
1.013.042a plakṣaśākhāsu yajñānāmanyeṣāṃ kriyate haviḥ
1.013.042c aśvamedhasya caikasya vaitaso bhāga iṣyate
1.013.043a tryaho 'śvamedhaḥ samkhyātaḥ kalpasūtreṇa brāhmaṇaiḥ
1.013.043c catuṣṭomamahastasya prathamam parikalpitaṃ
1.013.044a ukthyaṃ dvitīyam samkhyātamātirātraṃ tathottaram
1.013.044c vicārāstatra bahavo vihitāḥ śāstradarśanāt
1.013.045a jyotiṣtomāyusī caiva atirātre vinirmite

- 1.013.045c abhijidviśvajiccaivamaptoryāmo mahākratuḥ
1.013.046a kratuṃ samāpya tu tadā nyāyataḥ puruṣarṣabhaḥ
1.013.046c ṛtvigbhyaḥ pradadau rājā dharāṃ tām kulavardhanaḥ
1.013.047a prācīm hotre dadau sphītāṃ diśaṃ vāhubalārjitāṃ
1.013.047c adhvaryave prācīm tu brahmaṇe dakṣiṇāṃ diśaṃ
1.013.048a udgātre ca tathodīcīm dakṣiṇaiśā vinirmitā
1.013.048c aśvamedhe mahāyajñe svayaṃbhuvihite purā
1.013.049a evaṃ datvā prahr̥ṣṭo 'bhūt śrīmān ikṣvākunandanaḥ
1.013.049c ṛtvijastvabruvan sarve rājānaṃ gatakalmaṣaṃ
1.013.050a bhavān eva mahīm kṛtsnāmeko rakṣitumarhati
1.013.050c na bhūmyā kāryamaśmākaṃ na hi śaktāḥ sma pālāne
1.013.051a ratāḥ svādhyāyakaṇe vayaṃ nityaṃ hi bhūmipa
1.013.051c niṣkrayaṃ kiṃcideveha prayacchatu bhavān iti
1.013.052a gavāṃ śatasahasrāṇi daśa tebhyo dadau nṛpaḥ
1.013.052c daśa koṭīḥ suvarṇasya rajatasya caturguṇaṃ
1.013.053a ṛtvijastu tataḥ sarve pradaduḥ sahitā vasu
1.013.053c ṛṣyaśṛṅgāya munaye vaśiṣṭhāya ca dhimate
1.013.054a dakṣiṇāḥ parigr̥hyātha supṛitamānasā dvijā
1.013.054c ūcurdaśarathaṃ tatra kāmaṃ dhyāyeti vai tadā
1.013.055a tato 'bravidṛṣyaśṛṅgaṃ rājā daśarathastadā
1.013.055c kulasya vardhanaṃ tat tu kartumarhasi suvrata
1.013.056a tatheti sa ca rājānamuvāca dvijasattamaḥ
1.013.056c bhaviṣyanti sutā rājāṃscatvāraste kulodvahāḥ
1.014.01a medhāvī tu tato dhyātvā sa kiṃcididamuttaraṃ
1.014.01c labdhasaṃjastataṃ tu vedajño nṛpamabravit
1.014.02a iṣṭiṃ te 'nyāṃ kariṣyāmi putrīyāṃ putrakāraṇāt
1.014.02c atharvaśirasi proktairmantraiḥ siddhāṃ vidhānataḥ
1.014.03a tataḥ pracakrame kartumiṣṭiṃ kāmasamṛddhaye
1.014.03c tasya rājño hitānveṣī vibhāṇḍakasuto vaśī
1.014.04a tatra devāḥ sagandharvāḥ siddhāśca munibhiḥ saha
1.014.04c bhāgapratigrahārthaṃ vai purvameva samāgatāḥ
1.014.05a brahmā sureśvaraḥ sthāṇustathā nārāyaṇaḥ prabhuḥ
1.014.05c indraśca bhagavān sāksānmarudgaṇavṛtastathā
1.014.06a aśvamedhe mahāyajñe rājñastasya mahātmanaḥ
1.014.06c tatra bhāgārthino devān āgatān so 'bhyayācata
1.014.07a ayaṃ rājā daśarathaḥ putrārthī taptavāṃstapaḥ
1.014.07c iṣṭavān aśvamedhena bhavataḥ śraddhayānvitāḥ
1.014.08a iṣṭiṃ ca putrakāmo 'nyāṃ punaḥ kartuṃ samudyataḥ
1.014.08c tadasya putrakāmasya prasādaṃ kartumarhatha
1.014.09a abhiyāce sa vaḥ sarvān asyārthe 'haṃ kṛtāñjaliḥ
1.014.09c bhavyurasya catvāraḥ putrāstrailokyaviśrutāḥ
1.014.010a te tathetyabruvan devā ṛṣiputraṃ kṛtāñjaliṃ
1.014.010c mānanīyo 'si no vipra rājā caiva viśeṣataḥ
1.014.011a prāpsyate paramaṃ kāmametayeṣḍyā narādhipaḥ
1.014.011c ityuktvāntarhitā devāstataḥ śakrapurogamāḥ
1.014.012a tāḥ sametya yathānyāyaṃ tasmin sadasi devatāḥ
1.014.012c abravaṃlllokakartāraṃ brahmāṇaṃ vacanaṃ tataḥ

- 1.014.013a tvatpradiṣṭavarō brahman rāvaṇo nāma rākṣasaḥ
1.014.013c sarvān no bād hate darpān maharṣīmśca taporatān
1.014.014a tvayā hyasya varo dattaḥ prītena bhagavan purā
1.014.014c devadānavayakṣāṇāmadhyo 'sīti kāmataḥ
1.014.015a mānayaṇtāśca te vākyaṃ sarvamasya sahāmahe
1.014.015c sa bād hayati lokāṃstrīn vihiṃsan rākṣaseśvaraḥ
1.014.016a devarṣiyakṣagandharvān asurān mānavāṃśca saḥ
1.014.016c atikrāmati durdharṣo varadānena mohitaḥ
1.014.017a na tatra sūryastapati na bhayādvāti mārutaḥ
1.014.017c nāgnirjvalati vai tatra yatra tiṣṭhati rāvaṇaḥ
1.014.018a calormimālī taṃ dṛṣṭvā samudro 'pi na kampate
1.014.018c naṣṭo vaiśravaṇaḥ sthānāt tasya vīryeṇa pīditaḥ
1.014.019a tanmahanno bhayaṃ tasmādrākṣasāddhoradarśanāt
1.014.019c badhārthaṃ tasya bhagavannupāyaṃ kartumarhasi
1.014.020a evamuktāḥ suraiḥ sarvaiścintayitvā tato 'bravīt
1.014.020c hantāyaṃ vihitastasya badhopāyo durātmanaḥ
1.014.021a tena gandharvayakṣāṇāṃ devadānavarakṣāṇāṃ
1.014.021c abadhyaḥ syāmiti proktaṃ tathetyuktaṃ ca tanmayā
1.014.022a avajñāya tu tadrakṣo mānuṣān nānvakīrtayat
1.014.022c tasmāt sa mānuṣādvadhyo mṛtyurnānyo 'sya vidyate
1.014.023a etacchrutvā priyaṃ vākyaṃ brāhmaṇā samudāhṛtam
1.014.023c devāḥ śakrapurogāste harṣitāḥ sarvato 'bhavan
1.014.024a etasminnantare viṣṇurupayāto mahādyutiḥ
1.014.024c śāṅkhacakraḡadāpāṇiḥ pītavāsā jagatpatiḥ
1.014.025a vainateyaṃ samāruhya bhāskarastoyadaṃ yathā
1.014.025c taptahaṭakakeyūro vandyamānaḥ surottamaiḥ
1.014.026a tamabruvan surāḥ sarve samabhiṣṭutya saṃnatāḥ
1.014.026c ārtānāmasi lokānāmārtihā madhusūdana
1.014.027a yācāmahe 'tastvāmārtāḥ śaraṇaṃ no bhavācyuta
1.014.027c brūta kiṃ karavāṇīti viṣṇustān abravīdvacaḥ
1.014.028a iti tasya vacaḥ śrutvā punarūcuridaṃ surāḥ
1.014.028c rājā daśaratho nāma taptavān sumahat tapaḥ
1.014.029a iṣṭavāṃścāśvamedhena prajākāmaḥ sa cāprajāḥ
1.014.029c asmanniyogāt tvam viṣṇo tasya putratvamāpnuhi
1.014.030a tasya bhāryāsu tiṣṭṣu hrīśrīkīrtiyupamāsu ca
1.014.030c viṣṇo putratvamāgaccha kṛtvātmānaṃ caturvidhaṃ
1.014.031a tatra tvam mānuṣo bhūtvā pravṛddhaṃ lokakaṇṭakaṃ
1.014.031c abadhyaṃ daivatairviṣṇo samare jahi rāvaṇaṃ
1.014.032a sa hi devān sagandharvān siddhāṃśca ṛṣisattamān
1.014.032c rākṣaso rāvaṇo mūrkhō vīryotsekēna bād hate
1.014.033a ṛṣayaśca tatastena gandharvāpsarasastathā
1.014.033c krīḡanto nandanavane raudreṇa vinipātitaḥ
1.014.034a tvam gatiḥ paramā deva sarveṣāṃ naḥ paramtapa
1.014.034c badhāya devāstrūṇāṃ nṛṇāṃ loke manaḥ kuru
1.014.035a sa niyuktāstathā devaiḥ sākṣānnārāyaṇaḥ prabhuḥ
1.014.035c tān uvāca tato devān idaṃ vacanamarthavat
1.014.036a kiṃ mayā tatra kartavyaṃ prādurbhūtena vaḥ surāḥ

- 1.014.036c kāryaṃ kuto vāpi bhayaṃ yuṣmākamidamīdṛśaṃ
1.014.037a iti tasya vacaḥ śrutvā viṣṇorūcuridaṃ surāḥ
1.014.037c rākṣasānno bhayaṃ viṣṇo rāvaṇālokarāvaṇāt
1.014.038a mānuṣiṃ tanumāsthāya samuddhartuṃ tvamarhasi
1.014.038c tvatto hi nānyastaṃ pāpaṃ śakto hantuṃ divaukasāṃ
1.014.039a sa dīrghaṃ taptavān kālaṃ tapo 'tyugramarimḍama
1.014.039c tenāyāṃ parituṣṭo 'sya babhūva prapitāmahaḥ
1.014.040a tato 'smai pradadau tuṣṭo varado bhagavān purā
1.014.040c abhayaṃ sarvabhūtebhyo varjayitvā tu mānuṣān
1.014.041a tato dattavarasyaivaṃ tasya nānyatra mānuṣāt
1.014.041c badhādbhayamataścainaṃ gatvā mānuṣatāṃ jahi
1.014.042a evamuktastu deveśo viṣṇustridaśapuṃgavaḥ
1.014.042c pitāmahapurogāṃstān sarvalokanamaskṛtaḥ
1.014.043a abravīt tridaśān sarvān sametān dharmasaṃsthitān
1.014.043c bhayaṃ tyajata bhadraṃ vo hitārthaṃ yudhi rāvaṇaṃ
1.014.044a saputrapautraṃ sāmātyaṃ samantrijñātibāndhavaṃ
1.014.044c hatvā krūraṃ durādharṣaṃ devarṣiṇāṃ bhayāvahaṃ
1.014.045a daśa varṣasahasrāṇi daśa varṣasātāni ca
1.014.045c vatsyāmi mānuṣe loke pālayan pṛthivīmimāṃ
1.014.046a tato devarṣigandharvāḥ sarudrāḥ sāpsarogaṇāḥ
1.014.046c stutibhirdivyarūpābhistuṣṭuvurmadhūsūdanaṃ
1.014.047a tamuddhataṃ ravaṇamugratejasāṃ pravṛddhadarpaṃ tridaśeśvaradviṣaṃ
1.014.047c virāvaṇaṃ sādhotapasvikaṇṭakaṃ manuṣyatāmetya nihantumarhasi
1.015.01a evaṃ datvā varaṃ devo devānāṃ viṣṇurātmavān
1.015.01c mānuṣe cintayāmāsa janmabhūmimathātmanaḥ
1.015.02a tataḥ padmapalāśākṣaḥ kṛtvātmānaṃ caturvidhaṃ
1.015.02c pitaraṃ rocayāmāsa tadā daśarathaṃ nṛpaṃ
1.015.03a sa cāpyaputro nṛpatistasmin kāle mahādyutiḥ
1.015.03c ayajat putriyāmiṣṭiṃ putrepsurarīsūdanaḥ
1.015.04a sa kṛtvā nīscayaṃ viṣṇurāmantrya ca pitāmahaṃ
1.015.04c antardhānaṃ gato devaiḥ pūjyamāno maharṣibhiḥ
1.015.05a tatrāsya yajamānasya pāvakādatulaprabhaṃ
1.015.05c prādurbhūtaṃ mahadbhūtaṃ mahāvīryaṃ mahābalaṃ
1.015.06a kṛṣṇaṃ raktāmbaradharaṃ raktāsyāṃ dundubhisvanaṃ
1.015.06c snigdhaharyakṣatanujaśmaśrupravaramūrdhajaṃ
1.015.07a śubhalakṣaṇasaṃpannaṃ divyābharaṇabhūṣitaṃ
1.015.07c śailaśṛṅgasamutsedhaṃ drptaśārdūlavikramam
1.015.08a divyākaraśamākāraṃ dīptānalasamākaraṃ
1.015.08c taptajāmbūnadamayīṃ rājatāntaparicchadāṃ
1.015.09a divyapāyasaṃpūrṇāṃ pātrīṃ yatnīmiva priyāṃ
1.015.09c pragṛhya vipulāṃ dorbhyāṃ svayaṃ māyāmayīmiva
1.015.010a samavekṣyābravīdvākyamidaṃ daśarathaṃ nṛpaṃ
1.015.010c prājāpatyaṃ naraṃ viddhi māmihābhyāgataṃ nṛpa
1.015.011a sāntaḥpurastadā rājā pratyuvāca kṛtāñjaliḥ
1.015.011c bhagavan svāgataṃ te 'stu kimahaṃ karavāṇi te
1.015.012a atho punaridaṃ vākyāṃ prājāpatyo naro 'bravīt
1.015.012c rājannarcayatā devān adya prāptaṃ tvayā phalaṃ

- 1.015.013a idaṃ tu nṛpaśārdūla pāyasam devanirmitam
1.015.013c prajākaram gṛhāṇa tvam dhanyamārogyavardhanam
1.015.014a bhāryāṇāmanurūpāṇāmaśnītetī prayaccha vai
1.015.014c tāsū tvam lapsyase putrān yadartham yajase nṛpa
1.015.015a vādhamityevam nṛpatiḥ śirasā pratigrhya tām
1.015.015c pātrīm devānnasampūrṇam devadattam hiraṇmayīm
1.015.016a abhivādya ca tadbhūtamadbhutam priyadarśanam
1.015.016c mudā paramayā yuktaścakārābhīpradakṣiṇam
1.015.017a tatastadadbhuta prakhyam bhūtam paramabhāsvaram
1.015.017c samvartayitvā tat karma tatraivāntaradhīyata
1.015.018a tato daśarathaḥ prāpya pāyasam devanirmitam
1.015.018c babhūva paramaprītaḥ prāpya vittamivādhanam
1.015.019a harṣaraśmibhiruddiyotam tasyāntaḥpuramābabhau
1.015.019c śāradasyābhirāmasya candrasyeva nabho 'ṃśubhiḥ
1.015.020a so 'ntaḥpuram praviśyaiva kauśalyāmidamabravit
1.015.020c pāyasam pratigrhṇīṣva putrīyam tvidamātmanam
1.015.021a kauśalyāyai narapatiḥ pāyasārdham dadau tadā
1.015.021c ardhādardha dadau cāpi sumitrāyai narādhipaḥ
1.015.022a kaikeyyai cāvaśiṣṭārdham dadau putrārthakāraṇāt
1.015.022c pradadau cāvaśiṣṭārdham pāyasasyāmṛtopamam
1.015.023a anucintya sumitrāyai punareva mahīpatiḥ
1.015.023c evam tāsām dadau rājā bhāryāṇām pāyasam pṛthak
1.015.024a tāscaiva pāyasam prāpya narendrasyottamāḥ striyaḥ
1.015.024c samtānam menire sarvāḥ praharṣoditacetasaḥ
1.015.025a tato haviḥ prāśya taduttamam striyaḥ svayam nṛpeṇā pratipāditam mudā
1.015.025c hutāśanādityasamānatejasam krameṇa garbhān upalebhire śubhān
1.015.026a tataḥ sa rājā prativīkṣya tāḥ striyaḥ prarūḍhagarbhāḥ parituṣṭamānasam
1.015.026c babhūva hr̥ṣṭastridive yathā hariḥ surendrasiddharṣigaṇābhīpūjitaḥ
1.016.01a putratvam tu gate viṣṇau rājāstasya mahātmanam
1.016.01c uvāca devān āhūya svayambhūrbhagavān idaṃ
1.016.02a satyasamdhasya vīrasya sarveṣām no hitaiṣiṇam
1.016.02c viṣṇoḥ sahāyān samare sṛjadhvam kāmarūpiṇam
1.016.03a māyāvīdaśca śūrāśca vāyuvegasamān jave
1.016.03c nayajñān buddhisampannān viṣṇutulyaparākramān
1.016.04a asaṃhāryān upāyajñān divyasamhananānvitān
1.016.04c sarvāstraguṇasampannān amṛtaprāśanān iva
1.016.05a apsaraḥsu ca mukhyāsu gandharvīṇām tanūsu ca
1.016.05c yakṣaṇnagakanyāsu tathā vidyādhariṣu ca
1.016.06a kinnarīṇām ca gātreṣu vānarīṇām tanūsu ca
1.016.06c sṛjadhvam harirūpeṇa putrāmstulyaparākramān
1.016.07a pūrvameva mayā sṛṣṭo jāmbuvān ṛkṣapumgavaḥ
1.016.07c jṛmbhamāṇasya sahasā mama vaktrādajāyata
1.016.08a te tathoktā bhagavatā tat pratiśrutya śāsanam
1.016.08c janayāmāsurevam te putrān vānararūpiṇam
1.016.09a devā maharṣigandharvāstārṣya yakṣā yaśasvinaḥ
1.016.09c cāraṇāśca sutān vīrān sasṛj jurvanacāriṇam
1.016.010a nāgāḥ kiṃpuruṣāścaiva siddhavidyādharaḥ gāḥ

- 1.016.010c bahavo janayāmāsurhr̥ṣṭāstatra sahasraśaḥ
1.016.011a vānarendraṃ mahendrābhamindro bālinamātmajaṃ
1.016.011c sugrīvaṃ janayāmāsa tapanastapatāṃ varaḥ
1.016.012a vṛhaspatistvajanayat tāraṃ nāma mahākapiṃ
1.016.012c sarvavānaramukhyānāṃ buddhimantamanuttamaṃ
1.016.013a dhanadasya sutāḥ śrīmān vānaro gandhamādanaḥ
1.016.013c viśvakarmā tvajanayannalaṃ nāma mahākapiṃ
1.016.014a pāvakasya sutāḥ śrīmān nilo 'gnisadr̥śaprabhaḥ
1.016.014c tejasā yaśasā vīryādatyaricyata pāvakaṃ
1.016.015a rupadraviṇasaṃpannāvaśvinau rūpasam̐matau
1.016.015c maindaṃ ca dvividaṃ caiva janayāmāsatuḥ svayaṃ
1.016.016a varuṇo janayāmāsa suṣeṇaṃ nāma vānaraṃ
1.016.016c śarabhaṃ janayāmāsa parjanyaṣtu mahābalaḥ
1.016.017a mārutasyaurasāḥ śrīmān hanumān nāma vānaraḥ
1.016.017c vajrasaṃhananopeto vainateyasamo jave
1.016.018a te sṛṣṭā bahusāhasrā daśagrīvabadhepsubhiḥ
1.016.018c aprameyabalā devairvānarāḥ kāmārūpiṇaḥ
1.016.019a te gajācalasaṃkāsāḥ siṃhasaṃhananaujasaḥ
1.016.019c ṛkṣavānaragopucchāḥ kṣipramevābhijajñire
1.016.020a yasya devasya yadrūpaṃ yadbalaṃ yaḥ parākramaḥ
1.016.020c tasya tasyaiva sadṛśaḥ sa sa putro vyajāyata
1.016.021a golāṃgulīṣu cotpannāḥ kecidunnatavikramāḥ
1.016.021c ṛkṣīṣu ca tathā jātā vānarāḥ kinnarīṣu ca
1.016.022a śilāpraharaṇāḥ sarve sarve pādapayodhinaḥ
1.016.022c nakhadaṃṣṭrāyudhāḥ sarve sarve sarvāstrakovidāḥ
1.016.023a vicālayeyuḥ śailendrān bhedayeyuḥ sthirān drumān
1.016.023c kṣobhayeyuśca vegena samudraṃ saritāṃpatim̐
1.016.024a dārayeyuḥ kṣitim̐ padbhyāmāplaveyurmahārṇavān
1.016.024c nabhastalaṃ viśeyuśca gr̥hṇīyurapi toyadān
1.016.025a gr̥hṇīyurapi mātāṅgān mattān pravrajato vane
1.016.025c nardamānāśca nādena pātayeyurvihaṃgamān
1.016.026a īdr̥śānāṃ prasūtāni harīṇāṃ kāmārūpiṇāṃ
1.016.026c śataṃ śatasahasrāṇi yūthapānāṃ mahātmanāṃ
1.016.027a te pradhānā pradhāneṣu yūtheṣu hariyūthapāḥ
1.016.027c babhūvuryuthapaśreṣṭhā vīrām̐ścājanayan harīn
1.016.028a ṛkṣarājaṃ tu tatrānye upatasthurvanaukasāḥ
1.016.028c ato nānāvidhān śailān kānanāni ca bhejire
1.016.029a sūryaputraṃ ca sugrīvaṃ śakraputraṃ ca bāliṃ
1.016.029c bhrātarāvupatasthuste sarva eva harīśvarāḥ
1.016.030a te tārkṣyabalasaṃpannāḥ sarve yuddhaviśārādāḥ
1.016.030c vicaranto 'rdayan sarvān siṃhavyāghramahoragān
1.016.031a tāṃśca sarvān mahāvāhurbalī vipulavikramaḥ
1.016.031c jugopa bhujavīryeṇa ṛkṣagopucchavānarān
1.016.032a tairiyaṃ pṛthivī śūraiḥ saparvatavanārṇavā
1.016.032c kīrṇā vividhasaṃsathānairnānāvyañjanalakṣaṇaiḥ
1.016.033a tairmeghavṛndācalatulyakāyairmahābalairvānarayūthapālaiḥ
1.016.033c babhūva bhūrbhīmaśarīrarūpaiḥ samāvṛtā rāmasahāyahetoḥ

- 1.017.01a samāpte tu kratau tasmin vājimedhe mahātmanah
1.017.01c havirbhāgān avāpyeṣṭān jagmurdevā yathāgatam
1.017.02a ṛṣayaśca mahātmānaḥ pratijagmuḥ supūjitāḥ
1.017.02c rājānaścaiva ye tatra kratāvāsan samāgatāḥ
1.017.03a tadānīm tān anujñātum sarvān eva pracakrame
1.017.03c prītiyuktena manasā rājā daśarathastadā
1.017.04a svaṃ svaṃ rāṣṭraṃ yathākāmaṃ gacchantu manujādhipāḥ
1.017.04c prīto 'hamasmi bhadrāṃ vaḥ svasti prāpnuta mā ciraṃ
1.017.05a sarve bhavantaḥ paśyantu kāryaṃ viṣayarakṣaṇaṃ
1.017.05c bhraṣṭo hi viṣayādrājā mṛtakalpaḥ pradṛśyate
1.017.06a tasmāt svaviṣaye rakṣā kartavyā bhūtimicchatā
1.017.06c yajñairnāvāpyate svargo rakṣaṇāt prāpyate yathā
1.017.07a yathā hi puruṣaḥ kuryāt śarīre yatnamuttamaṃ
1.017.07c vasaṇādyairupāyaistu tathā rājye narādhipaḥ
1.017.08a anāgatavidhānaṃ ca kartavyaṃ viṣaye nṛpaiḥ
1.017.08c āgamaścāpi kartavyo yathā doṣo na jāyate
1.017.09a evaṃ samādiśadrājño rājā śrutvā ca tannṛpāḥ
1.017.09c anyonyaṃ saṃvidam kṛtvā prayātā sarvato diśaḥ
1.017.010a samāptadīkṣāniyamaḥ patnīgaṇasamanvitaḥ
1.017.010c saṃprahrṣṭamanā bhūtvā rājā daśarathastadā
1.017.011a gateṣu pārthivendreṣu sabhr̥tyabalavāhanaḥ
1.017.011c praviveśa purīm śrīmān puraskṛtya dvijottamān
1.017.012a tataḥ kālasya mahata ṛṣyaśṛṅgaḥ supūjitaḥ
1.017.012c prayayau śāntayā sārddham brāhmaṇaiśca kṛtātmabhiḥ
1.017.013a anvīyamāno rājñā vai sānuyātrena dhīmatā
1.017.013c vaśiṣṭhena ca dhīreṇa tathā pauraṇena ca
1.017.014a yānena mahatā śāntā kambalāvataṭena ca
1.017.014c gobhiḥ śvetaiḥ prayuktena preṣyavargānvitena ca
1.017.015a saṃgr̥hya dhanam subahu maṇiratnamajāvikaṃ
1.017.015c vividhaiścāpyalamkarairbhūṣitā śrīrivāparā
1.017.016a mudā paramayopetā prayayau varavarṇinī
1.017.016c bhartāramanusamraktā paulomīva puraṇdaraṃ
1.017.017a uṣitvā sukhavāsam sā sarvakāmaiḥ supūjitā
1.017.017c mānitā jñātibhiścāpi tathā strībhiśca sarvaśaḥ
1.017.018a śrāvītā vanavāsam ca bhartrā sā tu śubhānanā
1.017.018c tameva manyate sādhu tathāpi sukhitā satī
1.017.019a śāntaḥpuro nṛpaścāpi so 'nvagacchanmahāvratam
1.017.019c ṛṣiputraṃ mahābhāgaṃ śāntāṃ caivātmajāṃ śubhāṃ
1.017.020a ṛṣiputrasya vacanāt tato vāse prakalpite
1.017.020c sukhavāsāḥ sma gacchanti sarvakāmaiḥ supūjitāḥ
1.017.021a tato 'bhigamya rājānamṛṣiputraḥ pratāpavān
1.017.021c samanujñāpayāmāsa nivartatu bhavān iti
1.017.022a ṛṣiputravacaḥ śrutvā rājā śāntaḥpurastadā
1.017.022c ucchaiḥ praruditastatra vacanaṃ cedamabravīt
1.017.023a kauśalyāṃ ca sumitrāṃ ca kaikeyīm ca yaśasvinīm
1.017.023c sarvāḥ sudrṣṭāṃ kuruta śāntāṃ durlabhadarśanaṃ
1.017.024a tata āliṃgya tāḥ sarvāḥ śāntāṃ vāṣpāvilekṣaṇāḥ

- 1.017.024c ūcuḥ svastyayanānyasya sabhāryasya dvijasya tāḥ
1.017.025a vāyuścāgniśca somaśca pṛthivī sarito diśaḥ
1.017.025c vane rakṣantu satataṃ tvāṃ bhartṛvratacāriṇīm
1.017.026a śvaśuraḥ pūjanīyaste sa hī mānyo viśeṣataḥ
1.017.026c pūjābhiranukūlābhiragniśuśrūṣaṇādibhiḥ
1.017.027a bhartā ca pūjanīyaste sarvāvasthāsvanindite
1.017.027c priyavādena rahasi bhartā strīṇāṃ hi daivataṃ
1.017.028a preṣayiṣyati rājā tu kuśalārthaṃ tavānaghe
1.017.028c brāhmaṇān nityaśaḥ putri motsukā bhūḥ kadācana
1.017.029a evaṃ śāntāṃ samāśvāsya mūrdhnyupāghrāya cāsakṛt
1.017.029c nyavartanta tataḥ sarvāḥ striyo rājñā pracoditāḥ
1.017.030a pradakṣiṇaṃ dvijaśreṣṭhaṃ kṛtvā rājā sa vīryavān
1.017.030c vyādīśat sainikān kāmścidrṣyaśṛṅgāya dhīmate
1.017.031a abhivādya sa rājānamuvāca dvijasattamaḥ
1.017.031c svasti te 'stu mahārāja dharmenārādhaya prajāḥ
1.017.032a evamuktva sa rājānaṃ yayāvṛṣisutastadā
1.017.032c taṃ yāntamanuvavrāja sthito niścalacakṣuṣā
1.017.033a adṛśyastu yadā viprastadā rājā nyavartata
1.017.033c manastasmin samādhāya snehabhāvasamanvitaḥ
1.017.034a praviṣṭaḥ svapurīm rājā nāgaraiścabhinanditaḥ
1.017.034c nyavasat tatra muditaḥ putrajanmapratīkṣakaḥ
1.017.035a ṛṣyaśṛṅgo 'pi tejasvī prayayau kramaśastadā
1.017.035c lomapādasya nagarīm campāṃ campakamālinīm
1.017.036a śrutvaiva lomapādo 'pi tamāyāntamṛṣiṃ tadā
1.017.036c sabrahmaṇaḥ sahāmātyaḥ pratyudgamyā tamabravīt
1.017.037a svāgataṃ te dvijaśreṣṭha diṣṭyāsi kuśalī prabho
1.017.037c ihāgato mahābhāga sabhāryaḥ saporicchidaḥ
1.017.038a pitā te kuśalī brahman prahiṇonnityaśaśca saḥ
1.017.038c kuśalārthaṃ tava vibho sabhāryasya viśeṣataḥ
1.017.039a svalaṃkṛtaṃ ca nagaraṃ kārayāmāsa buddhimān
1.017.039c pūjārthaṃṛṣyaśṛṅgasya rājā haṣṭena cetasā
1.017.040a ṛṣyaśṛṅgaḥ prahrṣṭastu saha rājñā purottamaṃ
1.017.040c purohitaṃ puraskṛtya pūjitaḥ praviveśa ha
1.017.041a evaṃ sa nyavasat tatra dvijaputraḥ pratāpavān
1.017.041c rājñā śāntaḥpureṇaiva pūjyamāno yathākramaṃ
1.018.01a ṛṣyaśṛṅge tu samprāpte rājā brāhmaṇamabravīt
1.018.01c ṛṣergaccha samīpāṃ tvāṃ nivedaya ca suvrataṃ
1.018.02a āgataṃ paramodāramṛṣyaśṛṅgaṃ durāsadaṃ
1.018.02c ṛṣaye suvratāya tvāṃ kāśyapāyātmasambhavaṃ
1.018.03a ābhivādyaiva śirasā matkṛte dvijasattamaṃ
1.018.03c prasādaya sutārthaṃ me samārabdhaṃ yathātmanā
1.018.04a śrutvaiva rājño vacanaṃ tadā sa dvijasattamaḥ
1.018.04c jagāma tatra yatrāsau vartate kāśyapātmajaḥ
1.018.05a prasādya ca dvijaśreṣṭhaṃ śirasābhipraṇamya ca
1.018.05c abravīt praśritaṃ vākyaṃ rājñā yadabhicoditaṃ
1.018.06a putraste samanuprāpto yajñaṃ kṛtvā mahāyaśāḥ
1.018.06c rājño daśarathasyaiśa śvaśurasya mahātmanaḥ

- 1.018.07a śrutvā tu vacanaṃ tasya dvijasya sumahāyaśāḥ
1.018.07c gamane matimādhatta putrasyānayane tadā
1.018.08a sa hi śiṣyavṛtastatra prayāto dvijasattamaḥ
1.018.08c saṃpūjyamāno dharmātmā grāmairghoṣaiśca sarvaśaḥ
1.018.09a bhakṣabhojyamupādāya narāstaṃ samupāgaman
1.018.09c ūcuḥ praṇamya śirasā kiṃ mune karavāmahe
1.018.010a tān abravīt sa viprendraḥ sarvān eva samāgatān
1.018.010c kimarthaṃ kriyate pūjā śrotumicchāmi tatvataḥ
1.018.011a tata ūcurmahātmānaṃ saṃbandhī te narādhipaḥ
1.018.011c tasyājñā kriyate brahman vyetu te manaso jvaraḥ
1.018.012a śrutvā teṣāṃ tu vacanaṃ manaḥprahlādanaṃ śubhaṃ
1.018.012c prasādamakarodrājñāḥ sahāmātyapurasya saḥ
1.018.013a vibhāṇḍakavacaḥ śrutvā kiṃkarā hr̥ṣṭamānasāḥ
1.018.013c tvaritā jagmurākhyātum rājñāḥ priyanivedinaḥ
1.018.014a tacchrutvā vacanaṃ teṣāṃ pratyudgamyā narādhipaḥ
1.018.014c purohitena sahitaḥ pragṛhyārdhyaṃ samādravat
1.018.015a dr̥ṣṭvā tu muniśārdūlaṃ praṇamya ca punaḥ punaḥ
1.018.015c abravīdrājaśārdūlo vibhāṇḍakamidaṃ vacaḥ
1.018.016a adya me saphalaṃ janma darśanāt tava suvrata
1.018.016c ****
1.018.017a tatheti ca sa rājānamuvāca dvijasattamaḥ
1.018.017c mā bhūdbhayaṃ te rajendra prasanno 'smi tavānagha
1.018.018a tataḥ prahr̥ṣṭo nṛpatiḥ puraskṛtya dvijottamaṃ
1.018.018c prāviśannagarīm śrīmān arcitaḥ sarvamaṅgalaiḥ
1.018.019a abhivādya punaścaiva nyāyataḥ pratipūjya ca
1.018.019c tasthuḥ prāñjalayaḥ sarve samāsādyā dvijottamaṃ
1.018.020a tataḥ śāntāṃ puraskṛtya tāḥ striyaḥ samalamkṛtām
1.018.020c nyavedayanta viprāya snuṣeyaṃ tava mānada
1.018.021a pratigṛhya sa tāṃ śāntāṃ samālīngya ca dharmavit
1.018.021c aṅke niveśya ca tadā vismayaṃ paramaṃ gataḥ
1.018.022a dvijotsaṅgāt samutthāya sābhivādya tadā dvijaṃ
1.018.022c āviśat prāñjalirbhūtvā śvaśurasya samīpataḥ
1.018.023a prāyaścittaṃ ca kṛtavān putrasya dvijasattamaḥ
1.018.023c maharṣibhiḥ pūjyamānaḥ samutaśca vanaṃ yayau
1.019.01a tato yajñe samāpte tu ṛtūnāṃ ṣaṭ samatyayuh
1.019.01c tataśca dvādaśe māse caitre nāvamike tithau
1.019.02a nakṣatre 'ditidaivatye svoccasamstheṣu pañcasu
1.019.02c graheṣu karkaṭe lagne vākpatāvindunā saha
1.019.03a prodyamāne jagannāthaṃ sarvalokanamaskṛtaṃ
1.019.03c kauśalyājanayadrāmaṃ divyalakṣaṇasaṃyutaṃ
1.019.04a kauśalyā śuśubhe tena putreṇāmitatejasā
1.019.04c yathādhipena devānāmaditirvajrapāṇinā
1.019.05a bhavāya sa hi lokānāṃ rāvaṇasya badhāya ca
1.019.05c viṣṇorvīryārdhato jajñe rāmo rājīvalocanaḥ
1.019.06a bharato nāma kaikeyyāṃ jajñe satyaparākramaḥ
1.019.06c sākṣādviṣṇoścaturbhāgaḥ sarvaiḥ samudito guṇaiḥ
1.019.07a atha lakṣmaṇāśatrughnau sumitrājanayat sutau

- 1.019.07c dṛḍhabhaktī mahotsāhau viṣṇorardhasamanvitau
1.019.08a puṣye jātastu bharato mīnalagne prasannadhīḥ
1.019.08c sārpe jātau tu saumitrī kulīre 'bhyudite ravau
1.019.09a rājñāḥ putrā mahātmānaścatvāro jajñire pṛthak
1.019.09c guṇavanto 'nurūpāśca rucyā proṣṭhapadopamāḥ
1.019.010a jaguḥ kalam ca gandharvā nanṛtuścāpsarogaṇāḥ
1.019.010c devadundubhayo neduḥ puṣpavṛṣṭīśca khāt patat
1.019.011a utsavaśca mahān āsīdayodhyāyāṃ janākulaḥ
1.019.011c rathyāśca janasaṃvādhā naṭanartakasamkulāḥ
1.019.012a gāyanaiśca virāviṇyo vādanaiśca tathāparaiḥ
1.019.012c virejurvipulāstatra sarvaratnasamanvitāḥ
1.019.013a pradeyāmśca dadau rājā sūtamāgadhavandināṃ
1.019.013c brāhmaṇebhyo dadau vittam godhanāni sahasraśaḥ
1.019.014a atītyaikādaśāham tu nāmakarma tathākarot
1.019.014c jyeṣṭham rāmaṃ mahātmānaṃ bhārataṃ kaikayīsutaṃ
1.019.015a saumitriṃ lakṣmaṇamiti śatrughnamaparam tathā
1.019.015c vaśiṣṭhaḥ paramaprīto nāmāni kṛtavāṃstadā
1.019.016a teṣāṃ keturiva jyeṣṭho rāmo ratikaraḥ pituḥ
1.019.016c babhūva bhūyo bhūtānāṃ svayambhūriva saṃmataḥ
1.019.017a sarve vedavidaḥ śūrāḥ sarve lokahite ratāḥ
1.019.017c sarve jānopasaṃpannāḥ sarve samuditā guṇaiḥ
1.019.018a teṣāmapi mahatejā rāmaḥ satyaparākramaḥ
1.019.018c iṣṭaḥ sarvasya lokasya śaśāṅka iva nirmalaḥ
1.019.019a gajaskandhe 'śvapṛṣṭhe ca rathyacaryāsu saṃmataḥ
1.019.019c dhanurvede ca nirataḥ pituḥ śuśrūṣaṇe rataḥ
1.019.020a bālyāt prabhṛti susnigdho lakṣmaṇo lakṣmivardhanaḥ
1.019.020c rāmasya lokarāmasya bhrāturjyeṣṭhasya nityaśaḥ
1.019.021a sarvapriyakarastasya rāmasyāpi śarīrataḥ
1.019.021c lakṣmaṇo lakṣmisampanno bahiḥprāṇa ivāparaḥ
1.019.022a na ca tena vinā nidrāṃ labhate puruṣottamaḥ
1.019.022c miṣṭamannamupānītamaśnāti na hi taṃ vinā
1.019.023a yadā hi hayamārūḍho mṛgayāṃ yāti rāghavaḥ
1.019.023c athainaṃ pṛṣṭho 'bhyeti sadhanuḥ paripālayan
1.019.024a bhāratasyāpi śatrughno rāmasyeva hi lakṣmaṇaḥ
1.019.024c prāṇaiḥ priyataro bhrātā tasyāpi sa tathābhavat
1.019.025a te khyātayaśasaḥ sarve parasparahite ratāḥ
1.019.025c tuṣṭimutpādayāṃcakruḥ piturvinayapauruṣaiḥ
1.019.026a sa caturbhirmahābhāgaiḥ putrairdaśaratho nṛpaḥ
1.019.026c lokapālairiva babhau vṛtaḥ sāksāt prajāpatiḥ
1.020.01a atha rājā daśarathasteṣāṃ dārakriyāṃ prati
1.020.01c cintayāmāsa dharmātmā sopādhyāyaḥ sabāndhavaḥ
1.020.02a etasminneva kāle tu viśvāmitra iti śrutaḥ
1.020.02c maharṣirabhyagād draṣṭumayodhyāyāṃ narādhipaṃ
1.020.03a tasya yajño hi rakṣobhistadā vilulupe kila
1.020.03c māvīryabalonmattairdharmakāmasya dhīmataḥ
1.020.04a rakṣārthaṃ tasya yajñasya draṣṭumaicchat sa pārthivaṃ
1.020.04c na hi śaknotyavighnena samāptuṃ sa munīḥ kratuṃ

- 1.020.05a sa rājño darśanākāṅkṣī dvārādhyakṣān uvāca ha
1.020.05c rājña āvedayadhvaṃ mām saṃprāpta gādhinaḥ sutam
1.020.06a tasya te vacanam śrutvā rājño veśma pradudruvuḥ
1.020.06c saṃbhrāntamanasaḥ sarve tena vākyena coditāḥ
1.020.07a te gatvā rājabhavanam viśvāmitram mahāmuniṃ
1.020.07c prāptamāvedayāmāsurnṛpāya praṇatāḥ sthitāḥ
1.020.08a tato rājā daśarathaḥ sāmātyaḥ sapurohitaḥ
1.020.08c pratyudyayau muniṃ draṣṭuṃ brahmāṇamiva vāsavaḥ
1.020.09a sa dr̥ṣṭvā jvalitam dīptyā tāpasam śaṃsitavratam
1.020.09c prahr̥ṣṭavadano rājā tato 'rghyamupahārayat
1.020.010a sa rājñaḥ pratigrhyārghyam śāstradr̥ṣṭena karmaṇā
1.020.010c kuśalānāmayaṃ prītaḥ papracha vasudhādhipam
1.020.011a pure koṣe janapade bāndhaveṣu suhr̥tsu ca
1.020.011c kuśalam kauśiko rājñaḥ paryapṛcchat sudhārmikāḥ
1.020.012a api te saṃnatāḥ sarve sāmantā ripavo jitāḥ
1.020.012c daivam ca mānuṣam caiva karma te sādhanuṣṭhitam
1.020.013a vaśiṣṭham ca samāgamyā prahasam munipuṃgavaḥ
1.020.013c yathārham cārcayitvainam papracchānāmayaṃ tadā
1.020.014a te sarve hr̥ṣṭamanasastasya rājño niveśanam
1.020.014c viviṣuḥ sahitāstena niṣedusca yathārhataḥ
1.020.015a atha hr̥ṣṭamanā rājā viśvāmitram mahāmuniṃ
1.020.015c uvāca paramodāro hr̥ṣṭastamabhipūjayan
1.020.016a yathāmṛtasya saṃprāptiryathā varṣamanūdake
1.020.016c yathā sadṛśadāreṣu putrajanmāprajasya vai
1.020.017a praṇaṣṭasya yathā lābho yathā harṣamahodayaḥ
1.020.017c tathaivāgamanam manye svāgataṃ te mahāmune
1.020.018a kaste 'bhilaṣitaḥ kāmāḥ kiṃ karomi praśādhi mām
1.020.018c pātrabhūto 'si me brahman diṣṭyā prāpto 'si mānada
1.020.019a adya me saphalam janma jīvitam ca sujīvitam
1.020.019c yasmādviprendramadrākṣam suprabhātā niśā mama
1.020.020a pūrvam rājarṣiśabdena tapasā dyotitaprabhaḥ
1.020.020c brahmarṣitvamanuprāptaḥ pūjyo 'si bahudhā mayā
1.020.021a tadadbhutamidam vipra pavitram paramam mama
1.020.021c śubhakṣetragataścāham tava saṃdarśanāt prabho
1.020.022a brūhi yat prārthitam tubhyam kāryamāgamanam prati
1.020.022c icchāmyanugr̥hīto 'ham tvadarthaparivṛddhaye
1.020.023a kāryasya na vimarśam ca gantumarhasi suvrata
1.020.023c kartā cāhamaśeṣeṇa daivataṃ hi bhavān mama
1.020.024a idamatimadhuram niśamya vākyam śrutisukhamātmavatā vinītamuktaṃ
1.020.024c prathitagunayaśā guṇe niviṣṭo munivṛṣabhaḥ paramam jagāma harṣam
1.021.01a tacchrutvā rājasimhasya vākyamadbhutavistaram
1.021.01c hr̥ṣṭaromā mahātejā viśvāmitro 'bhyabhāṣata
1.021.02a sadṛśam rājaśārdūla tvayaitadvākyamīritam
1.021.02c mahāvamśaprasūtasya vaśiṣṭhavyapadeśinaḥ
1.021.03a yastu me 'bhimataḥ kāmastvattaḥ prāpta itīpsitaḥ
1.021.03c yaduddhiśyāgataścāsmi kāryam tacchrūyatāmiti
1.021.04a aham niyamamātiṣṭhe vidhyarthaṃ puruṣarṣabha

- 1.021.04c tasya vighnakarau dvau tu rākṣasau kāmarūpiṇau
1.021.05a vrata tu bahuśaḥ stīrṇe samāptyāṃ rākṣasādhamau
1.021.05c tau māṃsarudhiraughena vedīṃ tāmabhyavarṣatām
1.021.06a avadhūte tathābhūte tasmin niyamaniścaye
1.021.06c kṛtaśrāmo nirutsāhastasmāddeśādapākrame
1.021.07a na ca me krodhamutsraṣṭuṃ buddhirbhavati pārthiva
1.021.07c tathābhūtā hi sā caryā na śāpastatra yujyate
1.021.08a tvatprasādādavighnena prāpayeyaṃ kriyāphalaṃ
1.021.08c pātumarhasi māmārtaṃ śaraṇārthinamāgataṃ
1.021.09a svaputraṃ rājaśārdūla rāmaṃ satyaparākramaṃ
1.021.09c kākapakṣadharaṃ vīraṃ jyeṣṭhaṃ me dātumarhasi
1.021.010a śakto hyeṣa mayā gupto divyena svena tejasā
1.021.010c rākṣasā ye vikartāsteṣāmapi vināśane
1.021.011a śreyaścāsmāi pradāsyāmi bahurūpaṃ na saṃśayaḥ
1.021.011c trayāṇāmapi lokānāṃ yena khyātiṃ gamiṣyati
1.021.012a na ca tau rāmamāsādya śaktau sthātum kathamcana
1.021.012c na ca tau rāghavādanyo hantumutsahate pumān
1.021.013a vīryotsiktau hi tau pāpau kālapāśavaśaṃ gatau
1.021.013c rāmasya naraśārdūla na paryāptau mahātmanaḥ
1.021.014a na ca putragataṃ snehaṃ kartumarhasi pārthiva
1.021.014c ahaṃ te pratijānāmi hatau tau viddhi rākṣasau
1.021.015a ahaṃ vedmi mahātmānaṃ rāmaṃ satyaparākramaṃ
1.021.015c vaśiṣṭho 'pi mahātejā ye ceme tapasi sthitāḥ
1.021.016a yadi te dharmalābhaṃ tu yaśāśca paramaṃ bhuvi
1.021.016c sthiramicchasi rājendra rāmaṃ me dātumarhasi
1.021.017a yadi me 'pyanujānanti guravaste narādhipa
1.021.017c vaśiṣṭhapramukhāḥ sarve tato rāmaṃ visarjaya
1.021.018a daśarātreṇa me yaśo bhavitā yatra rākṣasau
1.021.018c hantavyau tava putreṇa rāmeṇādebhutakarmanā
1.021.019a nātyeti kālo yajñasya yathāyaṃ mama rāghava
1.021.019c tathā kuruṣva bhadraṃ te mā ca śoke manaḥ kṛthāḥ
1.021.020a ityevamuktavā dharmātmā dharmārthasahitaṃ vacaḥ
1.021.020c virarāma mahātejā viśvāmitro mahāmuniḥ
1.021.021a sa tanniśamya rājendro viśvāmitravacaḥ śubhaṃ
1.021.021c śokena mahatāviṣṭaścacāla ca mumoha ca
1.022.01a tacchrutvā vyathito rājā viśvāmitrasya bhāṣitaṃ
1.022.01c muhūrtamiva niḥsaṃjñāḥ saṃjñāvān idamabravīt
1.022.02a ūnaṣoḍaśavarṣo 'yaṃ rāmo rājīvalocanaḥ
1.022.02c na yuddhayogyatāmasya paśyāmi saha rākṣasaiḥ
1.022.03a iyamakṣauhiṇī senā yasyā 'haṃ patirīśvaraḥ
1.022.03c anayā sahito gatvā yoddhāhaṃ tairniśācaraiḥ
1.022.04a ime śūrāśca vikrāntā bhṛtyā me 'straviśāradāḥ
1.022.04c yogyā rakṣogaṇairyoddhuṃ na rāmaṃ netumarhasi
1.022.05a ahameva dhanuṣpāṇirgoptā samaramūrdhani
1.022.05c yāvat prāṇān dhariṣyāmi tāvadyotsye niśācaraiḥ
1.022.06a nirvighnā vratacaryā sā bhaviṣyati murakṣitā
1.022.06c ahaṃ tatra gamiṣyāmi na rāmaṃ netumarhasi

- 1.022.07a bālo hyakṛtavidyaśca na ca vetti balābalaṃ
1.022.07c na cāsau rakṣasāṃ yogyaḥ kūṭayuddhā hi rākṣasāḥ
1.022.08a viprayukto hi rāmeṇā muhūrtamapi notsahe
1.022.08c jīvitum muniśārdūla na rāmaṃ netumarhasi
1.022.09a navavarṣasahasrāṇi mama jātasya sāmpratam
1.022.09c vṛddhenotpāditāḥ putrā mayā caite kathaṃcana
1.022.010a caturṇāmātmajānām hi prītiḥ pāramikā mama
1.022.010c jyeṣṭhe dharmapradhāne ca na rāmaṃ netumarhasi
1.022.011a avaśyaṃ yadi netavyo rāmo vai sa tvayā mune
1.022.011c caturaṅgalopetastato yātu mayā saha
1.022.012a kiṃvīryā rākṣasāste ca kasya putrāśca ke ca te
1.022.012c katham pramāṇāḥ ke caitān rakṣanti munipuṅgava
1.022.013a katham ca pratikartavyaṃ teṣāṃ rameṇa rakṣasāṃ
1.022.013c māmakairvā balairbrahman mayā vā kūṭayodhinām
1.022.014a sarvaṃ me śaṃsa bhagavan katham teṣāṃ mayā raṇe
1.022.014c sthātavyaṃ duṣṭabhāvānām vīryotsiktā hi rākṣasāḥ
1.022.015a tasya tadvacanaṃ śrutvā viśvāmitro 'bhyabhāṣata
1.022.015c paulastyavaṃśaprabhavo rāvaṇo nāma rākṣasaḥ
1.022.016a sa brahmaṇā dattavarastrailokyaṃ bād hate bhr̥ṣaṃ
1.022.016c mahābalo mahāvīryo rākṣasairbahubhirvṛtaḥ
1.022.017a śrūyate ca mahārāja rāvaṇo rākṣasādhipaḥ
1.022.017c putraḥ viśravasaḥ krūro bhr̥tā vaiśravaṇasya ca
1.022.018a tena saṃcoditau tau tu rākṣasau ca mahābalau
1.022.018c mārīcaśca suvāhuśca yajñavighnaṃ kariṣyataḥ
1.022.019a ityukto muninā tena rājñovāca muniṃ tadā
1.022.019c na hi śakto 'smi saṃgrāme sthātum tasya durātmanaḥ
1.022.020a sa tvaṃ prasādaṃ dharmajña kuruṣva mama putrake
1.022.020c mama caivālpabhāgyasya daivataṃ hi bhavān guruḥ
1.022.021a devadānavagandharvā yakṣāḥ patagapannagāḥ
1.022.021c na śaktā rāvaṇaṃ soḍhum kiṃ punarmānavā yudhi
1.022.022a sa hi vīryavatāṃ vīryamādattā iti naḥ śrutam
1.022.022c tena cāhaṃ na śakto 'smi saṃyoddhum tasya vā balaiḥ
1.022.023a kathamapyamaraprakhyaṃ saṃgrāmāṇāmakovidam
1.022.023c bālam me tanayaṃ brahman naiva dāsyāmi putrakam
1.022.024a atha kālopamau yuddhe suntau sundopasundayoḥ
1.022.024c yajñavighnakarau tau te naiva dāsyāmi putrakam
1.022.025a mārīcaśca suvāhuśca vīryavantau suśikṣitau
1.022.025c tayoranyatareṇāhaṃ yoddhā syāṃ sasuhṛdgaṇaḥ
1.023.01a tacchrutvā vacanaṃ tasya snehaparyākulākṣaram
1.023.01c samanyuḥ kauśiko vākyam pratyuvāca mahīpatiṃ
1.023.02a pūrvam kariṣya ityuktvā pratijñam hātumicchasi
1.023.02c rāghavāṇāmayukto 'yam satyadharmaviparyayaḥ
1.023.03a yadyetat te kṣamaṃ rājan gamiṣyāmi yathāgataṃ
1.023.03c mithyāpratijñāḥ kākutstha sukhī bhava sutaiḥ saha
1.023.04a tasya roṣaparītasya viśvāmitrasya dhīmataḥ
1.023.04c cacāla vasudhā kṛtsnā viveśa ca bhayaṃ surān
1.023.05a trastarūpaṃ tu vijñāya jagat sarvaṃ mahān ṛṣiḥ

- 1.023.05c nṛpatim suvrato dhīro vaśiṣṭho vākyamabravīt
1.023.06a ikṣvākūṇaṃ kule jātaḥ sāksāddharma ivāparaḥ
1.023.06c dhṛtimān suvrataḥ śrīmān na dharmam hātumarhasi
1.023.07a triṣu lokeṣu vikhyāto dharmātmā iti rāghava
1.023.07c svadharmam pratipadyasva nādharmam voḍhumarhasi
1.023.08a saṃśrutyaiḥ kariṣyāmītyakurvāṇasya rāghava
1.023.08c iṣṭāpūrtabadho bhūyāt tasmādrāmaṃ visarjaya
1.023.09a kṛtāstramakṛtāstram vā nainaṃ śakṣyanti rākṣasāḥ
1.023.09c guptaṃ kuśikaputreṇa pradharṣayitumāhave
1.023.010a eṣa vighrahavān dharmā eṣa vīryavatām varaḥ
1.023.010c eṣa buddhyādhiko loke tapasaśca parāyaṇam
1.023.011a divyānyastrāṇyaśeṣāṇi vedaiṣa kuśikātmajaḥ
1.023.011c devāśca na viduryāni kuto 'nye bhuvi mānavāḥ
1.023.012a dattānyasmai kṛṣāśvena divyānyastrāṇyaśeṣataḥ
1.023.012c mahim pālayate pūrvaṃ pritenāmitatejasā
1.023.013a te 'pi putrāḥ kṛṣāśvasya prajāpatisutāsutāḥ
1.023.013c naikarūpā mahāvīryā dīptimanto jayāvahāḥ
1.023.014a jayā ca vijayā caiva dakṣakanye sumadhyame
1.023.014c te suvāte 'straśastrāṇi śataṃ paramabhāsvaraṃ
1.023.015a pañcāśataṃ sutāmllebhe jayā nāma parān purā
1.023.015c badhāyāsurasainyānāmaprameyān arūpināḥ
1.023.016a vijayājanayaccāpi putrān pañcāśataṃ punaḥ
1.023.016c saṃhārān nāma durdharṣān ḍurākramān baliyasah
1.023.017a tāni cāstrāṇi vettyeṣa yathāvat kuśikātmajaḥ
1.023.017c apurvāṇam ca janane śakto bhūyaśca dharmavit
1.023.018a tāni dāsyatyāśeṣeṇa rāmāyaiṣa mahāmuniḥ
1.023.018c yairāstraistāni rakṣāṃsi rāmo jeṣyatyasaṃśayam
1.023.019a anugrahārtham rāmasya prajānāmapi cātmanaḥ
1.023.019c na rāmagamane rājan nicārayitumarhasi
1.024.01a tathā vaśiṣṭhe bravati rājā daśarathaḥ svayaṃ
1.024.01c prahrṣṭavadano rāmamājuhāva salakṣmaṇam
1.024.02a kṛtasvastyaṇam mātṛā pitṛā daśarathena ca
1.024.02c purodhasā vaśiṣṭhena maṅgalairabhimantritaṃ
1.024.03a snehānmūrdhanyupāghrāya rājā daśarathaḥ sutam
1.024.03c dadau kuśikaputrāya lakṣmaṇānucaram tadā
1.024.04a tato vāyuh sukhasparśo nīrajasko vavau śuciḥ
1.024.04c viśvāmitragataṃ drṣṭvā rāmaṃ rājīvalocanam
1.024.05a papāta puṣpavṛṣṭiḥ khādgītanṛtyaśca śuśruve
1.024.05c śaṅkhadundubhinirghoṣaḥ prayāte raghunandane
1.024.06a viśvāmitro yayāvagre tato rāmo mahāyaśāḥ
1.024.06c kākapakṣadharo dhanvī tam ca saumitranvayāt
1.024.07a viśvāmitragataṃ rāmaṃ drṣṭvā devāḥ savāsavāḥ
1.024.07c praharṣamatulaṃ prāptā daśagrīvabadhaiṣiṇaḥ
1.024.08a viśvāmitraṃ mahātmānaṃ tāvubhau rāmalakṣmaṇau
1.024.08c tadānujagmaturvīrau yathendraṃ devamaśvinau
1.024.09a baddhagodhāṅgulitrāṇau khaḍgatūṇadhanurdharau
1.024.09c tadānujagmatuḥ sthāṇuṃ kumārāviva pāvakī

- 1.024.010a adhyardhayojanaṃ gatvā sarayvā dakṣiṇe taṭe
1.024.010c rāmeti madhurāṃ vāṇiṃ vivśāmitro 'bhyabhāṣata
1.024.011a vatsa rāma jalaṃ tāvadvidhivat spraṣṭumarhasi
1.024.011c upadekṣyāmi te śreyo mā bhūt kālasya paryayaḥ
1.024.012a mantragrāmaṃ gṛhāṇa tvam balāmatibalāṃ tathā
1.024.012c na śramo na jarā vā te bhavitā nāṅgavaikṛtaṃ
1.024.013a na ca suptaṃ pramattaṃ vā dharsayiṣyanti nairṛtāḥ
1.024.013c na vāhvoḥ sadṛśo vīrye pṛthivyāmasti kaścanaḥ
1.024.014a triṣu lokeṣu vai rāma na bhavet sadṛśastava
1.024.014c balāmatibalāṃ caiva paṭhatastava rāghava
1.024.015a na saubhāgye na dākṣiṇye na jñāne buddhiniścaye
1.024.015c nottare prativaktavye samo loke tavānagha
1.024.016a etadvidyādvayaṃ prāpya yaśāścāvyayamāpsyasi
1.024.016c balā cātibalā caiva jñānavijñānamātarau
1.024.017a kṣutpipāse na te rāma bhaviṣyete na saṃśayaḥ
1.024.017c sārātāṃ triṣu lokeṣu gamiṣyasi ca rāghava
1.024.018a pitāmahasute hyete vidye tejaḥsamanvite
1.024.018c pātraṃ tvamasi kākutstha vidyayorgrahaṇe 'nayoḥ
1.024.019a svabhāvajairguṇairdivyaiḥ kāmairapyatulairyutaḥ
1.024.019c bhūyastava guṇotkarṣamete vidye kariṣyataḥ
1.024.020a tato rāmo jalaṃ sprṣṭvā prāñjalih praṇataḥ sthitaḥ
1.024.020c pratijagrāha te vidye maharṣerbhāvitātmanaḥ
1.024.021a vidyāsamudito rāmaḥ śuśubhe bhūrivikramaḥ
1.024.021c sahasraraśmirbhagavān śaradīva divākaraḥ
1.024.022a gurukāryāṇi sarvāṇi niyujya kuśikātmaje
1.024.022c ūsustāṃ rajanīṃ tatra sarayvāṃ susukhaṃ trayāḥ
1.025.01a prabhātāyāṃ tu śarvaryāṃ viśvāmitro mahāmuniḥ
1.025.01c abhyabhāṣata kākutsthaṃ śayānaṃ parṇasaṃstare
1.025.02a kauśalyā suprajā rāma pūrvā saṃdhyā pravartate
1.025.02c uttiṣṭha naraśārdūla kartavyaṃ daivamāhnikam
1.025.03a tasyarṣeḥ paramodāraṃ vacaḥ śrutvā narottamau
1.025.03c snātvā kṛtodakau vīrau jepatuḥ paramaṃ japaṃ
1.025.04a kṛtāhnikakriyau cāpi viśvāmitraṃ tayonidhiṃ
1.025.04c abhivādayituṃ tatra sahitāvupatasthatuḥ
1.025.05a tau prayātau mahāvīryau divyāṃ tripathagāṃ nadīṃ
1.025.05c dadṛśāte tatastatra sarayvāḥ saṃgame śubhe
1.025.06a tatrāśramapadaṃ puṇyamṛṣiṇāṃ bhāvitātmanāṃ
1.025.06c bahubarṣasahasrāṇi tapyatāṃ paramaṃ tapaḥ
1.025.07a taṃ dṛṣṭvā paramaprītau rāghavau puṇyamāśramam
1.025.07c ūcatustaṃ mahātmānaṃ viśvāmitramidaṃ vacaḥ
1.025.08a kasyāyamāśramaḥ puṇyaḥ ko nvasmin vasate pumān
1.025.08c bhagavan śrotomicchāvaḥ paraṃ kautūhalaṃ hi nau
1.025.09a tayostadvacanaṃ śrutvā prahasya munipuṃgavaḥ
1.025.09c abravīcchrūyatāṃ rāma yasyāyaṃ pūrva āśramaḥ
1.025.010a kandarpo mūrtimān āsīt kāma ityucyate budhaiḥ
1.025.010c āveṣṭumabhyayāt tūrṇaṃ kṛtodvāhamumāpatiṃ
1.025.011a tapasyantamiha sthāṇuṃ niyamena samāhitaṃ

- 1.025.011c dharsayāmāsa durmedhā huṃkṛtaśca mahātmanā
1.025.012a avadhyātasya raudreṇa cakṣuṣā raghunandana
1.025.012c vyaśīryanta śarīrāt svāt sarvagātrāṇi durmateḥ
1.025.013a aśarīraḥ kṛtaḥ kāmāḥ krodhāddeveśvareṇa ha
1.025.013c anaṅga iti vikhyātastadā prabhṛti rāghava
1.025.014a sa cāṅgaviṣayaḥ śrīmān yatrāṅgaṃ sa mumoca ha
1.025.014c tasyāyamāśramaḥ puṇyastasyeme munayaḥ purā
1.025.015a tapodamaratāḥ sarve purāṇā brāhmavādinaḥ
1.025.015c nivasantyatra niyatā taponirdhūtakalmaṣāḥ
1.025.016a ihādya rajanīmekāṃ vasāma śubhadarśana
1.025.016c puṇyayoḥ saritormadhye śvastariṣyāmahe vayaṃ
1.025.017a abhicchāma ca snātvā śucayaḥ puṇyamāśramaṃ
1.025.017c iha kāmāśrame rāma sukhaṃ vatsyāmahe niśāṃ
1.025.018a teṣāṃ samvadatāṃ tatra tapordīrghēṇa cakṣaṣā
1.025.018c vijñāya paramaprītā munayo haṣamāgaman
1.025.019a ardhyaṃ pādyaṃ tathātithyaṃ nivedya kuśikātmaje
1.025.019c rāmalakṣmaṇayoḥ paścādakurvannatithikriyāṃ
1.025.020a satkāryaṃ samanuprāpya kathābhirabhiramya ca
1.025.020c yathārhamajapan samdhyāmṛṣayaste samāhitāḥ
1.025.021a tatravāsibhirāsīnā munibhiḥ suvrataiḥ saha
1.025.021c nyavasan susukhaṃ tatra kāmāśramapade tadā
1.026.01a tataḥ prabhāte vimale kṛtāhnikamarimdamau
1.026.01c viśvāmitraṃ puraskṛtya nadyāstīramupāgatau
1.026.02a te ca sarve mahātmāno munayaḥ śaṃsitavratāḥ
1.026.02c upasthāpya śubhāṃ nāvāṃ viśvāmitramathābruvan
1.026.03a ārohatu bhavān nāvāṃ rājaputrapuraskṛtaḥ
1.026.03c ariṣṭhaṃ gaccha panthānaṃ mā bhūt kālasya paryayaḥ
1.026.04a viśvāmitrastathetyuktvā tān ṛṣiṇ pratipūjya ca
1.026.04c tatāra sahitastābhyāṃ saritaṃ sāgaraṃgamāṃ
1.026.05a madhyamāgamyā tasyāstu saha rāmaḥ kanīyasā
1.026.05c tatra śuśruvatuḥ śabdaṃ toyasaṃrambhavardhitaṃ
1.026.06a atha rāmaḥ sarinmadhye papraccha munipuṃgavaṃ
1.026.06c vāriṇo bhidyamānasya kimayaṃ tumulo dhvaniḥ
1.026.07a rāghavasya vacaḥ śrutvā kautūhalasamanvitaṃ
1.026.07c kathayāmāsa dharmātmā tasya śabdasya niścayaṃ
1.026.08a kailāsaśikhare rāma manasā nirmitaṃ saraḥ
1.026.08c brahmaṇā prāgidaṃ yasmāt tadabhūnmānasaṃ saraḥ
1.026.09a tasmāt śuśrāva sarasaḥ sāyodhyāmupagūhate
1.026.09c saraḥpravṛttā sarayūḥ puṇyā brahmasaraścyutā
1.026.010a jāhnavīmabhivṛttāyāstasyāḥ śabdo'yamīdṛśaḥ
1.026.010c toyasaṃgharṣajo rāma praṇāmaṃ niyataḥ kuru
1.026.011a cakratustau namastābhyāṃ nadībhyāmatha rāghavau
1.026.011c tīraṃ dakṣiṇamāsādya jagmaturlaghuvikramau
1.026.012a sa vanaṃ ghorasaṃkāśaṃ dṛṣṭvā nrpavarātmajā
1.026.012c aviprahata maikṣvākuḥ papraccha munipuṃgavaṃ
1.026.013a kasyedaṃ meghasaṃkāśaṃ vanaṃ ghoraṃ prakāśate
1.026.013c durgaṃ pakṣigaṇākīrṇaṃ jhillikāgaṇanāditāṃ

- 1.026.014a bhairavaiḥ śvāpadaiḥ kīrṇaṃ śakunairdāruṇāravaiḥ
1.026.014c siṃhavyāghravārāharksakhaṅgikuñjarasevitaṃ
1.026.015a dhavāśvakarṇakakubhairvilvatindukapāṭalaiḥ
1.026.015c drumaiḥ kaṅṭakibhiścaiva kīrṇaṃ kiṃ nvidamucyate
1.026.016a tamuvāca mahātejā viśvāmitro mahāmuniḥ
1.026.016c śrūyatāṃ vatsa kākutstha kasyaitaddāruṇaṃ vanaṃ
1.026.017a etau janapadau sphītau pūrvamāstāṃ narottama
1.026.017c malajāśca karūṣāśca devanirmāṇanirmitau
1.026.018a sakhāyaṃ namuciṃ hatvā malena samabhiplutaḥ
1.026.018c kṣudhā caiva sahasrākṣo mitradhrugabhavat kila
1.026.019a tamiha snāpayāmāsurvedā sarṣigaṇāḥ purā
1.026.019c kalasaiḥ puṇyasalilaiḥ pūrṇairmalaviśodhanaiḥ
1.026.020a so 'smin deśe malaṃ tyaktvā devaḥ karūṣameva ca
1.026.020c mitrābhidrohasamyuktaṃ paraṃ harṣamavāptavān
1.026.021a nirmalo niṣkarūṣaśca śucirindro yadābhavat
1.026.021c tadā deśasya suprīto dadau varamanuttamaṃ
1.026.022a imau janapadau sphītau khyātiṃ loke gamiṣyataḥ
1.026.022c malajāśca karūṣāśca mamāṅgamaladhāriṇau
1.026.023a evamastviti taṃ devāḥ pākaśāsanamabruvan
1.026.023c deśasya nāmanirvṛttiṃ śrutvā tāṃ vāsaveritāṃ
1.026.024a etau janapadau sphītau dīrghakālamariṃdama
1.026.024c malajāśca karūṣāśca muditā ṛddhisamṣadā
1.026.025a kasyacit tvatha kālasya yakṣiṇī kāmarūpiṇī
1.026.025c balaṃ nāgasahasrasya dhārayantī mahābalā
1.026.026a tāḍakā nāma sundasya bhāryā daityapaterabhūt
1.026.026c mārīco rākṣasaḥ putro yasyāḥ śakraparākramaḥ
1.026.027a imau janapadau nityaṃ vināśayati rāghava
1.026.027c malajāśca karūṣāśca tāḍakā duṣṭacāriṇī
1.026.028a seyaṃ panthānamāvṛtya vasatyatyardhayojanaṃ
1.026.028c ata eva ca gantavyaṃ tāḍakāyā vanaṃ yataḥ
1.026.029a svavāhubalamāśritya jahi tāṃ duṣṭacāriṇīm
1.026.029c manniyogādimaṃ deśaṃ kuru niṣkaṅṭakaṃ punaḥ
1.026.030a na hi kaścidimaṃ deśaṃ śaknotyāgantumīdṛśaṃ
1.026.030c yakṣiṇyā ghorayā rāma utsāditamasahyayā
1.026.031a iti te satyamākhyātāṃ yathedaṃ dāruṇaṃ vanaṃ
1.026.031c yakṣiṇyotsāditāṃ pūrvamadyāpi na nivartate
1.027.01a atha tasyāprameyasya munervacanamadbhutaṃ
1.027.01c śrutvā rāmastato bhūyaḥ paripapraccha saṃśayaṃ
1.027.02a alpavīryā yadā yakṣāḥ śrūyante munipuṅgava
1.027.02c kathaṃ nāgasahasrasya dhārayatyabalā balaṃ
1.027.03a ityuktaṃ vacanaṃ śrutvā rāghavasyāmitaujasāḥ
1.027.03c viśvāmitro 'bravīdvākyaṃ śṛṇu yena balotkaṭā
1.027.04a pūrvamāsīnmahāyakṣaḥ suketuriti viśrutaḥ
1.027.04c anapatyaḥ śubhācāraḥ sa ca tepe mahat tapaḥ
1.027.05a pitāmahaśca suprītastasya yakṣapatestadā
1.027.05c kanyāratnaṃ dadau rāma tāḍakāṃ nāma nāmataḥ
1.027.06a balaṃ nāgasahasrasya dadau cāsyāḥ pitāmahaḥ

- 1.027.06c kāndhato 'pyasya putraṃ hi na yakṣasya dadau prabhuḥ
1.027.07a tām tu bālāṃ vivardhantīm rūpayauvanaśālinīm
1.027.07c jambhaputrāya sundāya dadau bhāryām yaśasvinīm
1.027.08a kasyacit tvatha kālasya yakṣī putraṃ vyajāyata
1.027.08c mārīcaṃ nāma durdharṣaṃ yaḥ śāpādrākṣaso 'bhavat
1.027.09a sunde tu nihate tasminnagastyamṛṣisattamaṃ
1.027.09c tāḍakā saha putreṇa pradharsayitumudyatā
1.027.010a bhakṣyārthaṃ jātasamrambhā garjantī sābhyadhāvata
1.027.010c apatantīm tu tām drṣṭvā agastyo bhagavān ṛṣiḥ
1.027.011a rākṣasatvaṃ bhajasveti mārīcaṃ vyājahāra saḥ
1.027.011c agastyah paramāmarṣastāḍakāmapī śaptavān
1.027.012a puruṣādī mahāyakṣī vikṛtā vikṛtānanā
1.027.012c idaṃ rūpaṃ vihāyāśu dāruṇaṃ rūpamastu te
1.027.013a saiśā śāpasamāviṣṭā tāḍakā krodhamūrchitā
1.027.013c deśamutsādayatyenamagastyādhyuṣitaṃ purā
1.027.014a evaṃ tām rāma durvṛttām yakṣīm paramadāruṇām
1.027.014c gobrāhmaṇahitārthāya jahi ghoraparākramām
1.027.015a na hyenām śāpasamṣṛṣṭām kaścidutsahate pumān
1.027.015c nihantuṃ triṣu lokeṣu tvāmṛte raghunandana
1.027.016a na ca te sribadhakṛte ghrṇā kāryā kathaṃcana
1.027.016c cāturvarṇyahitārthaṃ hi kartavyaṃ rājasūnuna
1.027.017a nṛśaṃsamanṛśaṃsaṃ vā prajārakṣaṇakāraṇāt
1.027.017c pāvanaṃ vā sadoṣaṃ vā kartavyaṃ nātra saṃśayaḥ
1.027.018a rājayabhāranīyuktānāmeṣa dharmāḥ sanātanaḥ
1.027.018c adharmaḥ jahi kākutṣṭha dharmo hyasyā na vidyate
1.027.019a śrūyate hi purā śakro virocanaśutām nṛpa
1.027.019c pṛthivīm hantumicchantīm mantharāmabhyasūdayanat
1.027.020a viṣṇuṇā ca purā rāma bhṛgupaṭnī pativratā
1.027.020c anindraṃ lokamicchantī kāvyamātā niṣūditā
1.027.021a etairanyaiśca bahubhī rājaputrairmahātmabhiḥ
1.027.021c adharmaniratā nāryo hatāḥ puruṣasattama
1.028.01a munervacanamaklīvaṃ śrutvā naravarātmajāḥ
1.028.01c rāghavaḥ prāñjalirbhūtvā pratyuvāca dṛḍhavrataḥ
1.028.02a ahaṃ pitrā samādiṣṭo mātṛā caiva mahāmune
1.028.02c viśvāmitrasya vacanaṃ tvayā kāryamiti prabho
1.028.03a so 'haṃ pitṛniyogena tava cānupamadyute
1.028.03c kariṣye duṣṭacāriṇyāstāḍakāyā badhaṃ mune
1.028.04a gobrāhmaṇahitārthāya deśasyāya hitāya ca
1.028.04c tavaitadapratīpena vacanaṃ kartumudyataḥ
1.028.05a evamuktvā dhanurmadhye baddhvā muṣṭimarimdamāḥ
1.028.05c jyāghoṣamakarot tīvraṃ diśaḥ śabdena nādayan
1.028.06a tena śabdena vitrastā mṛgāstadvanavāsinaḥ
1.028.06c tāḍakā cāpi saṃbhrāntā jyāśabdaṃ prati bodhitā
1.028.07a taṃ śabdamaḥbhiniḍhyāya rākṣasī krodhamūrccitā
1.028.07c śrutvā cābhyadravat kruddhā yatra śabdo viniḥsritaḥ
1.028.08a tām drṣṭvā rāghavaḥ kruddho vikṛtām vikṛtānanām
1.028.08c pramāṇenātivrddhām ca lakṣmaṇaṃ so 'bhyabhāṣata

- 1.028.09a paśya lakṣmaṇā yakṣiṇyā bhairavaṃ dāruṇaṃ vapuḥ
1.028.09c bhidyeraṇ darśanādasyā bhīrūṇaṃ hṛdayāni ca
1.028.010a enāṃ paśya durādharṣaṃ māyābalasamanvitāṃ
1.028.010c vinivṛttāṃ karomyadya hṛtakarṇāgranāsikāṃ
1.028.011a na hyenāmutsahe hantuṃ strīsvabhāvena rakṣitāṃ
1.028.011c vīryaṃ cāsyā gatiṃ caiva hanyāmiti hi me matiḥ
1.028.012a evaṃ bruvāṇe rāme tu tāḍakā krodhamūrcchitā
1.028.012c udyamya vāhū garjantī rāmamevābhyadhāvata
1.028.013a viśvāmitrastu brahmarṣirhumkāreṇābhibhartsya tāṃ
1.028.013c svasti rāghavayorastu jayaṃ caivābhyabhāṣata
1.028.014a uddhūnvānā rajo ghoraṃ tāḍakā rāghavāvubhau
1.028.014c rajomeghena mahatā muhūrtaṃ sā vyamohayat
1.028.015a tato māyāṃ samāsthāya śilāvarṣeṇā rāghavau
1.028.015c avākīrat sumahatā tataścukrodha rāghavaḥ
1.028.016a śilāvarṣaṃ mahat tasyāḥ śaravarṣeṇa rāghavaḥ
1.028.016c prativāryopadhāvantyāḥ karau cicched patribhiḥ
1.028.017a tataścchinnabhujāgrāṃ tāmabhyāse parigarjatīṃ
1.028.017c saumitrirakarot krodhāddhṛtakarṇāgranāsikāṃ
1.028.018a kāmarūpadharā sā tu kṛtvā rūpāṇyanekaśaḥ
1.028.018c antardhānaṃ gatā yakṣī mohayantī svamāyayā
1.028.019a tatastāvāsmavarṣeṇa kīryamāṇau samantataḥ
1.028.019c dṛṣtvā gādhisutaḥ śrīmān idam vacanamabravīt
1.028.020a alaṃ te ghrṇayā rāma pāpaiṣā duṣṭacāriṇī
1.028.020c yajñavighnakarī yakṣī purā vardheta māyayā
1.028.021a badhyatāṃ tāvadevaiṣā purā sandhyā pravartate
1.028.021c rakṣāṃsi sandhyākāleṣu durdharsāṇi bhavanti hi
1.028.022a ityuktastu tadā yakṣīmaśmavarṣābhivarṣiṇīm
1.028.022c darśayan śabdavedhitvaṃ tāṃ rurodha sa sāyakaiḥ
1.028.023a sā ruddhā vāṇajālana māyābalasamanvitā
1.028.023c abhidudrāva kākutsthaṃ lakṣmaṇaṃ ca vineduṣī
1.028.024a tāmāpatantīm vegena vikrāntāmaśanīmiva
1.028.024c tāḍakāṃ vikṛtākārāṃ jighāṃsantīm sudāruṇāṃ
1.028.025a mahābhṛacayasamkāsāṃ samucchritabhujadvayāṃ
1.028.025c vivyādhoraṣi vāṇena candrārdhākāravarcasā
1.028.026a sā tena vajrapātena vāṇena bhṛśavikṣatā
1.028.026c vavāma rudhiraṃ bhūri papāta ca mamāra ca
1.028.027a tāṃ hatāṃ bhīmasamkāsāṃ dṛṣtvā surapatistadā
1.028.027c sādhu sādhviti kākutsthaṃ surāśca samapūjayan
1.028.028a uvāca sa bhṛśaṃ prītaḥ sahasrākṣo 'mbare sthitaḥ
1.028.028c saha sarvāmaragaṇairviśvāmitramidaṃ vacaḥ
1.028.029a mune kauśika paśyāsmān devān sendrān upasthitān
1.028.029c toṣitān karmaṇānena rāmasyāmitatejasah
1.028.030a asmanniyogādbhadraṃ te snehaṃ darśaya rāghave
1.028.030c tapoyogabalenainamāpyāyayitumarhasi
1.028.031a prajāpatisutāccaiva kṛśāsvādrājasattamāt
1.028.031c yānyavāptāni te 'strāṇi tānyasmai pratipādaya
1.028.032a pātrabhūto hi te brahmaṃstavānugamane rataḥ

- 1.028.032c kartavyam sumahat kāryamasmākaṃ rājasūnūnā
1.028.033a evamuktvā surāḥ sarve jagmurhr̥ṣṭā yathāgataṃ
1.028.033c viśvāmitraṃ pūjayantastataḥ saṃdhyā pravartate
1.028.034a tato munivaraḥ prītastāḍakābadhatoṣitaḥ
1.028.034c rāmaṃ mūrdhanyupāghrāya idaṃ vacanamabravīt
1.028.035a ihādya rajanīm rāma vasāma śubhadarśana
1.028.035c śvaḥ prabhāte gamiṣyāmastadāśramapadaṃ mama
1.028.036a viśvāmitravacaḥ śrutvā hr̥ṣṭo daśarathātmajaḥ
1.028.036c uvāsa rajanīm tatra tāḍakāyā vane sukhaṃ
1.028.037a muktaśāpaṃ vanaṃ tacca tasminneva tadāhani
1.028.037c ramaṇīyaṃ vibabhrāja yathā caitrarathaṃ vanaṃ
1.028.038a nihatya tāṃ yakṣasutāṃ sa rāmaḥ praśasyamānaḥ surasiddhasaṃghaiḥ
1.028.038c uvāsa tasmin muninā sahaiva prabhātavelāṃ pratibodhyamānaḥ
1.029.01a atha tāṃ rajanīmuṣya viśvāmitro mahāmuniḥ
1.029.01c prahasya rāghavaṃ vākyamuvāca madhurasvaraṃ
1.029.02a parituṣṭo 'smi bhadraṃ te rājaputra mahāyaśaḥ
1.029.02c prītyā paramayā yukto dadāmyastrāṇyaśeṣataḥ
1.029.03a devāsuragaṇān vāpi sagandharvoragān bhuvi
1.029.03c yairamitrān prasahyājau vaśīkr̥tya jayiṣyasi
1.029.04a prītidāyaṃ ca dāsyāmi sarvāṇyastrāṇi sarvaśaḥ
1.029.04c yānyahaṃ vedmi kākutstha pātraṃ hyeṣāṃ mato 'si me
1.029.05a daṇḍacakraṃ mahaddivyam tava dāsyāmi rāghava
1.029.05c dharmacakraṃ tato vīra kālacakraṃ tathaiva ca
1.029.06a viṣṇucakramathātyugramaindraṃ cakraṃ ca durjayaṃ
1.029.06c vajramastraṃ naraśreṣṭha śaivaṃ śūlavaraṃ tathā
1.029.07a astraṃ brahmaśiraścaiva aiśīkamapi rāghava
1.029.07c dadāmi te mahāvāho brāhmastramanuttamaṃ
1.029.08a gade dve caiva kākutstha modakīśikhare śubhe
1.029.08c pradīpte naraśārdūla prayacchāmi nṛpātmaja
1.029.09a dharmapāśaṃ tathaivēstraṃ kālāpāśaṃ ca durjayaṃ
1.029.09c vāruṇaṃ cāpi te pāśaṃ dadāmi paramārcitaṃ
1.029.010a śuṣkardre cāsanī rāma gr̥hāṇeme mayodyate
1.029.010c painākamapi caivāstramastraṃ nārāyaṇaṃ tathā
1.029.011a āgneyamastraṃ dayitaṃ śikharaṃ nāma nāmataḥ
1.029.011c vāyavyaṃ mathanaṃ nāma dadāmi tava cānagha
1.029.012a astraṃ hayaśiro nāma krauñcamastraṃ tathaiva ca
1.029.012c śaktī ca dve gr̥hāṇeme amoghāṃ vijayāṃ tathā
1.029.013a kaṅkālamuśalaṃ ghoraṃ kāpālamatha kaṅkaṇaṃ
1.029.013c dhārayantyasurā yāni dadāmyetāni sarvaśaḥ
1.029.014a vaidyādharaṃ mahāstraṃ ca nandanaṃ nāma nāmataḥ
1.029.014c asirantaṃ mahavāho dadāmi nṛvarātmaja
1.029.015a gāndharvamastraṃ dayitaṃ mohanaṃ nāma nāmataḥ
1.029.015c prasvāpanapraśamane dadmi sauryaṃ ca rāghava
1.029.016a varṣaṇaṃ śoṣaṇaṃ caiva saṃtāpanavilepane
1.029.016c madanaṃ caiva durdharṣaṃ kandarpadayitaṃ tathā
1.029.017a raktāmiśādaṃ paiśācaṃ kauveraṃ ca dadāmi te
1.029.017c rākṣasaṃ cārisainyānāṃ śrīdhṛtiprāṇanāśanaṃ

- 1.029.018a satyaṃ caivānṛtaṃ cāstraṃ mahāmāyāstrameva ca
1.029.018c śauraṃ tejaḥprabhaṃ nāma paratejo 'pakarṣaṇaṃ
1.029.019a somāstraṃ śiśiraṃ nāma tvāṣṭra cāpi sudāmanaṃ
1.029.019c mārāṇaṃ cāstramajitaṃ śīteṣumapi mānavaṃ
1.029.020a evamādīni cāstrāṇi dadāmi dayito 'si me
1.029.020c gṛhāṇaitāni mattastvamastrāṇi nṛvarātmaja
1.029.021a sthitastu prāṇmukho bhūtvā śucirmunivarastadā
1.029.021c dadau rāmāya suprīto mantragrāmamanuttamaṃ
1.029.022a sarvasaṃgrahaṇaṃ yeṣāṃ daivatairapi durlabhaṃ
1.029.022c tānyastrāṇi tadā vipro rāghavāya nyavedayat
1.029.023a japato 'tha munestasya mantragrāmamaśeṣataḥ
1.029.023c upatasthurmahāstrāṇi mūrtimanti nṛpātmajaṃ
1.029.024a ūcuśca muditā rāmaṃ sarve prāñjalayastadā
1.029.024c ime sma paramodāra kiṃkarāstava rāghava
1.029.025a pratigṛhya ca kākutsthaḥ samālabhya ca pāṇinā
1.029.025c mānasā me bhaviṣyadhvamiti tān abhyacodayat
1.029.026a tataḥ prītamanā rāmo viśvāmitraṃ mahāmuniṃ
1.029.026c abhivādya mahātejā gamanāyopacakrame
1.030.01a pratigṛhya tato 'strāṇi prahṛṣṭavadanaḥ śuciḥ
1.030.01c gacchanneva ca kākutstho viśvāmitramathābravīt
1.030.02a gṛhītāstro 'smi bhagavan durādharṣaḥ surairapi
1.030.02c astrāṇaṃ tvahamicchāmi saṃhārān munipuṃgava
1.030.03a evaṃ bruvati kākutsthe viśvāmitro mahātapāḥ
1.030.03c saṃhārān vyājahārātha dhṛtimān suvrataḥ śuciḥ
1.030.04a satyavantaṃ satyakīrtiṃ dhṛṣṭaṃ rabhasameva ca
1.030.04c pratihāraṃ taraṃ nāma parāṇmukhamavāṇmukham
1.030.05a lakṣyālakṣyāvimaṃ caiva dṛḍhanābhasunābhakau
1.030.05c daśākṣaśatavaktrau ca daśaśīrṣaśatodarau
1.030.06a jyotiṣaṃ śakunaṃ caiva nairāsyavimalāvubhau
1.030.06c yogandharavinidrau ca daityapramathanau tathā
1.030.07a karavīraṃ ratiṃ caiva dhanadhānyaṃ ca rāghava
1.030.07c jṛmbhakaṃ svarṇanābhaṃ ca saṃdhānavaraṇāvubhau
1.030.08a kṛśāśvatanayān rāma bhāsvarān kāmārūpiṇaḥ
1.030.08c praticcha mama bhadraṃ te pātrabhūto 'si rāghava
1.030.09a vādhamityeva kākutstho viśvāmitrāt tapodhanāt
1.030.09c jagrāha tān api tathā stambhakān ripujambhakān
1.030.010a divyamūrtidharāste hi divyābharaṇabhūṣitaḥ
1.030.010c kecidaṅgārasadrṣāḥ keciddhūmopamāstathā
1.030.011a ūcuḥ prāñjalayo bhūtvā rāmaṃ madhurabhāṣiṇaḥ
1.030.011c ime sma vaśagā rāma śādhi nastvamiha sthitān
1.030.012a gamyatāmiti tān āha yatheṣṭaṃ raghunandanaḥ
1.030.012c mānasāḥ kāryakāleṣu sāhāyyaṃ me kariṣyatha
1.030.013a atha te rāmamāmantrya kṛtvā cāpi pradakṣiṇaṃ
1.030.013c evamastviti caivoktvā pratijagmuryathāgataṃ
1.030.014a tān viśṛjya tato rāmo viśvāmitraṃ mahāmuniṃ
1.030.014c gacchannevātha madhuraṃ ślakṣṇaṃ vacanamabravīt
1.030.015a kimetanmeghasaṃkāśaṃ parvatasyaividūrataḥ

- 1.030.015c vṛkṣakaṇḍamito bhāti param̐ kautūhalaṃ hi me
1.030.016a darśanīyaṃ mṛgākīrṇaṃ manaharamatīva ca
1.030.016c nānāprakāraiḥ śakunairvalgunādairalaṃkṛtaṃ
1.030.017a niḥśritāḥ sma munīśreṣṭha kāntārādmaharṣaṇāt
1.030.017c anayā tvavagacchāmi deśasya sukhavartayā
1.030.018a sarvaṃ me śaṃsa bhagavan kasyāśramapadaṃ tvidaṃ
1.030.018c saṃprāptā yatra te pāpā brāhmaghnā duṣṭacāriṇaḥ
1.030.019a tava yajñasya vighnāya durātmāno mahāmune
1.030.019c bhagavaṃstasya ko deśaḥ sā yatra tava yājñikī
1.030.020a rakṣitavyā kriyā brahman mayā badhyāśca rākṣasāḥ
1.030.020c etat sarvaṃ munīśreṣṭha śrotumicchāmyahaṃ prabho
1.031.01a atha tasyāprameyasya tadvanaṃ paripṛcchataḥ
1.031.01c viśvāmitro mahatejā vyākhyātumupacakrame
1.031.02a iha rāma mahāvāho viṣṇurdevanamaskṛtaḥ
1.031.02c tapaścaraṇayogārthamuvāsa sa mahātapāḥ
1.031.03a eṣa pūrvāśramo rāma vāmanasya mahātmanaḥ
1.031.03c siddhāśrama iti khyātaḥ siddho hyatra mahātapāḥ
1.031.04a abhibhūya ca devendraṃ purā vairocānirbaliḥ
1.031.04c trailokyarājyaṃ bubhuje balotsekamadānvitaḥ
1.031.05a tato balau tadā yajñaṃ yajamāne bhayārditāḥ
1.031.05c indrādayaḥ suragaṇā viṣṇumūcurihāśrame
1.031.06a balirvairocānirviṣṇo yajate 'sau mahābalaḥ
1.031.06c kāmadaḥ sarvabhūtānāṃ maharddhirasurādhipaḥ
1.031.07a ye cainamabhivartante yācitāra itastataḥ
1.031.07c yacca yatra yathāvacca sarvaṃ tebhyaḥ prayacchati
1.031.08a sa tvaṃ surahitārthāya māyāyogamupāśritaḥ
1.031.08c vāmanatvaṃ gato viṣṇo kuru kalyāṇamuttamaṃ
1.031.09a etasminnantare rāma kaśyapo 'gnisamaprabhaḥ
1.031.09c adityā sahito rāma dīpyamāna ivaujasā
1.031.010a devīśahāyo bhagavān divyavarṣasahasrakam̐
1.031.010c vrataṃ samāpya varadaṃ tuṣṭāva madhusūdanaṃ
1.031.011a tapomayaṃ taporāśiṃ tapomūrṭiṃ tapodhanaṃ
1.031.011c tapasā tvāṃ sutaptaṇa paśyāmi puruṣottamaṃ
1.031.012a śarīre tava paśyāmi jagat sarvamideṃ prabho
1.031.012c tvamanādiranirdeśyastvāmahaṃ śaraṇaṃ gataḥ
1.031.013a tamuvāca hariḥ prītaḥ kaśyapaṃ dhūtakalmaṣaṃ
1.031.013c varaṃ varaya bhadraṃ te varārho 'si mato mama
1.031.014a tacchrutvā vacanaṃ tasya mārīcaḥ kaśyapo 'bravīt
1.031.014c putratvaṃ gaccha bhagavannadityā mama cānagha
1.031.015a bhrātā bhava yavīyāṃstvaṃ śakrasyāsurasūdana
1.031.015c śokārtānāṃ tu devānāṃ sāhāyyaṃ kartumarhasi
1.031.016a atha viṣṇurmahātejā adityāṃ samajāyata
1.031.016c cchatrī bhikṣukarūpeṇa kamaṇḍaluśikhojjvalaḥ
1.031.017a evamuktaḥ surairviṣṇurvāmanaṃ rūpamāsthitaḥ
1.031.017c vairocānimupāgamyā trīn yayācātmanaḥ kramān
1.031.018a labdhvā ca trīn kramān viṣṇuḥ kṛtvā rūpamathādbhutaṃ
1.031.018c tribhiḥ kramaistadā lokān ājahāra trivikramaḥ

- 1.031.019a ekena hi padā krtsnāṃ pṛthivīm so 'dhyatiṣṭhata
1.031.019c dviṭiyenāvvyayaṃ vyoma dyāṃ ṛṭīyena rāghava
1.031.020a taṃ cāsuraṃ baliṃ kṛtvā patālatalavāsinaṃ
1.031.020c trailokyarājyamindrāya dadāvuddhṛtya kaṅṭakaṃ
1.031.021a tenaiva pūrvādhyuṣita āśramaḥ puṇyakarmaṇā
1.031.021c mayāpi bhaktyā tasyaiṣa vāmanasya niṣevyate
1.031.022a enamāśramamāyānti rākṣasā vighnakāriṇaḥ
1.031.022c atra te puruṣavyāghra hantavyā dṛṣṭacāriṇaḥ
1.031.023a adya gacchāmahe rāma siddhāśramamanuttamaṃ
1.031.023c tadāśramapadaṃ tāta tavāpyetadyathā mama
1.031.024a ityuktā paramaprīto grhya rāmaṃ salakṣmaṇaṃ
1.031.024c praviśannāśramapadaṃ vyarocata mahāmuniḥ
1.031.025a taṃ dṛṣṭvābhyāgataṃ dūrāt siddhāśramanivāsinaḥ
1.031.025c utpatyotpatya sahasā viśvāmitramapujayan
1.031.026a praviṣṭāya daduścāsmāi pādyaṛdhyāsanāsatkriyāṃ
1.031.026c tathaiva rājaputrābhyāmakurvannatithikriyāṃ
1.031.027a muhurtamatha viśrāntau rājaputrāvaridamau
1.031.027c prāñjalī muniśārdūlamūcatū raghunandanau
1.031.028a adyaiva dīkṣāṃ praviśa bhadraṃ te munipuṃgava
1.031.028c siddhāśramo 'yaṃ siddhaḥ syāt satyamastu vacastava
1.031.029a evamukto mahatejā viśvāmitro mahān ṛṣiḥ
1.031.029c praviveśa tadā dīkṣāṃ niyato niyatendriyaḥ
1.031.030a kumārāvapi tāṃ rātrimuṣitvā susamāhitau
1.031.030c prabhātakāle cotthāya pūrvāṃ saṃdhyāmupāsya ca
1.031.031a sprṣṭvodakaṃ śucī jāpaṃ samāpya niyamena ca
1.031.031c hutāgnihotramāsīnaṃ viśvāmitramavandatāṃ
1.032.01a atha tau deśakālajñau rājaputrāvariṃdamau
1.032.01c kālayuktamidaṃ vākyamabrūtāṃ kauśikaṃ muniṃ
1.032.02a bhagavan śrotumicchāvo yasmin kāle niśācarau
1.032.02c saṃrakṣaṇīyau tau brūhi nātivarteta tat kṣaṇaṃ
1.032.03a evaṃ bruvāṇau kākutsthau tvaramāṇau yuyutsayā
1.032.03c sarve te munayaḥ prītāḥ praśāsaṃsurnṛpātmajau
1.032.04a adya prabhṛti ṣaḍrātraṃ rakṣataṃ rāghavau yuvāṃ
1.032.04c dīkṣāṃ gato hyeṣa munirmaunitvaṃ ca gamiṣyati
1.032.05a tau tu tadvacanaṃ śrutvā munīnāṃ bhāvitātmanāṃ
1.032.05c anidrau ṣaḍahorātraṃ tapovanamarakṣatāṃ
1.032.06a upāsāṃcakraturvīrau yattau paramadhanvinau
1.032.06c rarakṣaturmunivaraṃ viśvāmitramarīṃdamau
1.032.07a atha kāle gate tasmin ṣaṣṭhe 'hani samāgate
1.032.07c saumitrimabravīdrāmo yatto bhava samāhitaḥ
1.032.08a adya pūrvāṃ mahāghorā rākṣasā na samāgatāḥ
1.032.08c asmin dine mahāghoraṃ rakṣasāmāvayormṛdham
1.032.09a rāmasyaivaṃ bruvāṇasya tvaritasya yuyutsayā
1.032.09c prajajvāla tadā vedīḥ sopādhyāyapurohitā
1.032.010a sadarbhacamasakhukkā sasamitkusumocayā
1.032.010c mantravacca yathānyāyaṃ yajño 'sau saṃpravartate
1.032.011a athākāśe mahān śabdaḥ prādurāsīdbhayānakaḥ

- 1.032.011c āvārya gagaṇaṃ megho yathā prāvṛṣi dṛśyate
1.032.012a tathā māyāṃ vikurvāṇau rākṣasāvabhyadhāvatāṃ
1.032.012c mārīcaśca suvāhuśca tayoranucarāśca ye
1.032.013a āgamyā bhīmasaṃkāśā rudhiraughān avāsrjan
1.032.013c sahasābhidrūtān rāmastān apaśyat tato divi
1.032.014a sa tān āpatato dṛṣṭvā rudhiraughapravarṣiṇaḥ
1.032.014c uvāca lakṣmaṇaṃ vākyaṃ rāmo rājīvalocanaḥ
1.032.015a paśya lakṣmaṇa durvṛttān rākṣasān piśitāsanān
1.032.015c mānavāstrasamādhūtān anilena yathā ghanān
1.032.016a ityuktvā mānavāstraṃ ca cāpe saṃdhāya vegavān
1.032.016c cikṣepa paramakruddho mārīcorasi rāghavaḥ
1.032.017a sa tena paramāstreṇa mānavena samāhataḥ
1.032.017c saṃpūrṇaṃ yojanaśataṃ kṣiptaḥ sāgarasaṃplave
1.032.018a vicetanaṃ vighūrṇantaṃ śiteṣubalapīḍitaṃ
1.032.018c nirastaṃ dṛśya mārīcaṃ rāmo lakṣmaṇamabravīt
1.032.019a paśya laśmaṇa śiteṣu mānavāṃ mantrasaṃhitaṃ
1.032.019c mohayitvā nayatyenaṃ na ca prāṇairviyuḥyate
1.032.020a imān api badhiśyāmi nirghṛṇān duṣṭacāriṇaḥ
1.032.020c rākṣasān pāpakarmasthān yajñaghṇān rudhirāsanān
1.032.021a saṃgrhyāstraṃ tato rāmo dīptamāgneyamuttamaṃ
1.032.021c suvāhūraśi cikṣepa sa viddhaḥ prāpatadabhuvī
1.032.022a śeṣān vāyavyamādāya nijaghāna mahāyaśāḥ
1.032.022c rāghavaḥ paramodāro munināṃ mudamāvahan
1.032.023a sa hatvā rākṣasān sarvān yajñaghṇān raghunandanaḥ
1.032.023c ṛṣibhiḥ pūjitastatra yathendro vijaye purā
1.032.024a atha yajñe samāpte tu viśvāmitro mahāmuniḥ
1.032.024c nirītikā diśo dṛṣṭvā kākutsthamidamabravīt
1.032.025a kṛtārtho 'smi mahāvāho kṛtaṃ guruvacastvayā
1.032.025c siddhāśramapadaṃ cedaṃ bhūyaḥ siddhataraṃ kṛtaṃ
1.033.01a atha tāṃ rajanīm tatra kṛtārthau rāmalakṣmaṇau
1.033.01c ūṣaturmuditaḥ vīrau prahrṣṭenāntarātmanā
1.033.02a prabhātāyāṃ tu śarvayāṃ kṛtapaurvāhnikakriyau
1.033.02c viśvāmitramṛṣiṃścānyān sahitāvabhijagmatuḥ
1.033.03a abhivādya muniśreṣṭhaṃ jvalantamiva pāvakaṃ
1.033.03c ūcaturmadhurodāraṃ vākyaṃ madhurabhāṣiṇau
1.033.04a imau sma naraśārdūla kiṃkarau samupasthitau
1.033.04c ājñāpaya yatheṣṭaṃ nau śāsanāṃ karavāva kiṃ
1.033.05a evamukte tayorvākye sarva eva maharṣayaḥ
1.033.05c viśvāmitraṃ puraskṛtya rāmaṃ vacanamabruvan
1.033.06a maithilasya naraśreṣṭha janakasya bhaviṣyati
1.033.06c yajñāḥ paramadharmiṣṭhastatra yāsyāmahe vayaṃ
1.033.07a tvam caiva naraśārdūla saḥsmābhīrgamiṣyasi
1.033.07c adbhutaṃ ca dhanūratnaṃ tatra tvam draṣṭumarhasi
1.033.08a taddhi pūrvaṃ naraśreṣṭha dattaṃ sadasi daivataiḥ
1.033.08c aprameyabalaṃ ghorāṃ makhe paramabhāsvaraṃ
1.033.09a nāśya devā na gandharvā nāsurā na ca rākṣasāḥ
1.033.09c kartumāropaṇaṃ śaktā na kathaṃ nu hi mānavāḥ

- 1.033.010a dhanuṣastasya vīryaṃ hi jijñāsanto mahīkṣitaḥ
1.033.010c na śekurāropayituṃ rājaputrā mahābalāḥ
1.033.011a taddhanurnaraśārdūla maithilasya mahātmanaḥ
1.033.011c tatra drakṣyasi kākutstha yajñam ca paramādbhutaṃ
1.033.012a taddhi yajñaphalaṃ tena maithilenottamaṃ dhanuḥ
1.033.012c yācitaṃ naraśārdūla sunābhaṃ sarvadaivataiḥ
1.033.013a āyāgabhūtaṃ nṛpatestasya veśmani rāghava
1.033.013c arcitaṃ vividhairgandhairdhūpaiścāgurugandhibhiḥ
1.033.014a tathetyuktvā tato rāmaḥ prayātumupacakrame
1.033.014c viśvāmitrapurogaistairmaharṣibhirudāradhiḥ
1.033.015a viśvāmitro 'tha bhagavān āmantrya vanadevatāḥ
1.033.015c uvācedaṃ tato vākyaṃ yiyāsurmithilāṃ prati
1.033.016a svasti vo 'stu gamiṣyāmi siddhaḥ siddhāśramādahaṃ
1.033.016c uttare jahnavītīre himavantaṃ śiloccayaṃ
1.033.017a pradakṣiṇamupāvṛtya tataḥ siddhāśramaṃ muniḥ
1.033.017c uttarāṃ diśamuddiśya prasthātumupacakrame
1.033.018a taṃ vrajantaṃ munivaramanvīyuranusāriṇaḥ
1.033.018c śakaṭīśatamātraṃ ca prayāne brahmavādinaḥ
1.033.019a mṛgapakṣigaṇāścaiva siddhāśramanivāsinaḥ
1.033.019c anujagmurmahātmānaṃ viśvāmitraṃ tapodhanaṃ
1.033.020a te gatvā dūramadhvānaṃ lambamāne divākare
1.033.020c vāsaṃ cakrurmuniḡaṇāḥ śoṇatīraṃ samāgatāḥ
1.033.021a gate tvastaṃ dinakare snātvā hutahutāśanāḥ
1.033.021c viśvāmitraṃ puraskṛtya niṣeduramitaujasaḥ
1.033.022a rāmo 'pi sahasaumitirabhivādya tapodhanān
1.033.022c niśasādābhitastasya viśvāmitrasya dhīmataḥ
1.033.023a atha rāmo 'ñjalim kṛtvā viśvāmitramṛṣim tadā
1.033.023c papraccha naraśārdūlaḥ kautūhalasamanvitaḥ
1.033.024a bhagavan ko nvayaṃ deśaḥ samṛddhajanaśobhitaḥ
1.033.024c śrotumicchāmi bhadraṃ te vaktumarhasi tattvataḥ
1.033.025a codito rāmavākyaena tasya deśasya vistaraṃ
1.033.025c viśvāmitro mahātejā vyāhartumupacakrame
1.034.01a brāhmayonirmahān āsīt kuśo nāma janādhipaḥ
1.034.01c akliṣṭavratadharmajñāḥ sajjanapratipūjakaḥ
1.034.02a sa mahātmā kulīnāyāṃ jāyāyāṃ sumahābalān
1.034.02c vaidarbhyaṃ janayāmāsa caturaḥ sadṛśān sutān
1.034.03a kuśāmbaṃ kuśānābhaṃ ca amurtarajasaṃ vasum
1.034.03c dīptiyuktān mahotsāhān kṣatradharmacikīrṣayā
1.034.04a tān uvāca kuśaḥ putrān dharmiṣṭhān satyavādinaḥ
1.034.04c kriyatāṃ pālanāṃ putrā dharmaṃ prāpsyatha puṣkalaṃ
1.034.05a kuśasya vacanaṃ śrutvā catvāro lokasaṃmatāḥ
1.034.05c niveśaṃ cakrire sarve purāṇāṃ nṛvarāstadā
1.034.06a kuśāmbastu mahātejā kauśāmbīmakarot purim
1.034.06c kuśānābhastu dharmātmā puraṃ cakre mahodayaṃ
1.034.07a amūrtarajaso nāma dharmāraṇyaṃ mahīpateḥ
1.034.07c cakre puravaraṃ rājā vasurnāma girivrajaṃ
1.034.08a eṣā vasumatī rāma vasostasya mahātmanaḥ

- 1.034.08c ete śailavarāḥ pañca prakāśante samantataḥ
1.034.09a sumāgadhī nadī ramyā magadhān viśrutā yayau
1.034.09c pañcānāṃ śailamukhyānāṃ madhye māleḥ śobhate
1.034.010a saiśa hi māgadhī nāma vasostasya mahātmanah
1.034.010c purvābhicaritā rāma sukṣetrā sasyamālinī
1.034.011a kuśanābhastu rājarṣiḥ kanyāśatamanuttamaṃ
1.034.011c janayāmāsa dharmātmā ghr̥tācyāṃ raghunandana
1.034.012a rūpayauvanaśālinyastāḥ kadācit svalaṃkṛtāḥ
1.034.012c udyānabhūmimāgamyā prāvṛṣīva śatahradāḥ
1.034.013a gāyantyo nṛtyamānāśca vādayantyaśca rāghava
1.034.013c āmodaṃ paramaṃ jagmurvarābharaṇabhūṣitāḥ
1.034.014a atha tāścārusarvāṅgī rūpeṇāpratimā bhuvi
1.034.014c dṛṣṭvā sarvātmako vāyuridaṃ vacanamabravīt
1.034.015a ahaṃ vaḥ kāmāye sarvā bhāryā mama bhaviṣyatha
1.034.015c mānuṣyastyajyatāṃ bhāvo dīrghamāyuravāpsyatha
1.034.016a calaṃ hi yauvanaṃ nityaṃ mānuṣeṣu viśeṣataḥ
1.034.016c akṣayaṃ yauvanaṃ prāptā amaryaśca bhaviṣyatha
1.034.017a tasya tadvacanaṃ śrutvā vāyorakliṣṭakarmanah
1.034.017c apahāsyā tato vākyāṃ kanyāśatamathābravīt
1.034.018a antaścāsi bhūtānāṃ sarveṣāṃ kila māruta
1.034.018c prabhāvajñāḥ sma te sarvāḥ kimasmān avamanyase
1.034.019a kuśanābhasutāḥ sarvāḥ samarthāśca surottama
1.034.019c sthānāccyāvayituṃ devaṃ rakṣāmastu kulaṃ vāyaṃ
1.034.020a mā bhūt sa kālo durmedhaḥ pitaraṃ satyavādinaṃ
1.034.020c nāvamānyā svadharmeṇa svayaṃvaramupāsmāhe
1.034.021a pitā vai prabhurasmākaṃ daivataṃ paramaṃ hi saḥ
1.034.021c yasya no dāsyati pitā sa no bhartā bhaviṣyati
1.034.022a tāsāṃ tadvacanaṃ śrutvā vāyuḥ paramakopanaḥ
1.034.022c praviśya sarvagātrāṇi babhañja bhagavān prabhuḥ
1.034.023a tāḥ kanyā vāyunā bhagnā vivīsurṇr̥patergr̥haṃ
1.034.023c prāpātan bhuvī sambhrāntāḥ salajjāḥ sāsṛulocanāḥ
1.034.024a sa ca tā dayitā dīnāḥ kanyāḥ paramaśobhanāḥ
1.034.024c dṛṣṭvā bhagnāstadā rājā sambhrānta idamabravīt
1.034.025a kimidaṃ kathyatāṃ putryaḥ ko dharmamavamanyate
1.034.025c kubjāḥ kena kṛtāḥ sarvāśceṣṭantyo nābhibhāṣatha
1.034.026a tasya tadvacanaṃ śrutvā kuśanābhasya dhīmataḥ
1.034.026c śīrobhiścāraṇau spr̥ṣṭvā kanyāśatamabhāṣata
1.034.027a vāyuḥ sarvātmako rājan pradharṣayitumicchati
1.034.027c aśubhaṃ mārgamāsthāya na dharmāṃ pratyavekṣate
1.034.028a so 'smābhiruktaḥ sarvābhirvāyuḥ kāmavaśaṃ gataḥ
1.034.028c pitṛmatyaḥ sma bhadrāṃ te svacchande na vāyaṃ sthitāḥ
1.034.029a pitaraṃ no vṛṇīṣva tvam yadi no dāsyate tava
1.034.029c na vāyaṃ svairacāriṇyaḥ prasīd bhagavanniti
1.034.030a tena pāpānubandhena vacanaṃ na pratīcchata
1.034.030c evaṃ bruvantyaḥ sarvāḥ sma vāyunābhihata bhṛśaṃ
1.034.031a tāsāṃ tu vacanaṃ śrutvā rājā paramadhārmikaḥ
1.034.031c pratyuvāca mahātejāḥ kanyāśatamanuttamaṃ

- 1.034.032a kṣāntaṃ kṣamāvataṃ putryaḥ kartavyaṃ sumahat kṛtaṃ
1.034.032c aikamatyamupāgamyā kulaṃ cāvekṣitaṃ mama
1.034.033a alaṃkāro hi nārīṇāṃ kṣamā tu puruṣasya vai
1.034.033c duṣkaraṃ tacca vai kṣāntaṃ tridaśeṣu viśeṣataḥ
1.034.034a kṣamā dānaṃ kṣamā satyaṃ kṣamā yajñaśca putrikāḥ
1.034.034c kṣamā yaśaḥ kṣamā dharmāḥ kṣamāyāṃ dhiṣṭhitaṃ jagat
1.034.035a pradānasamayaṃ caiva manye 'haṃ vo 'dya sarvaśaḥ
1.034.035c gamyatāmiṣṭataḥ putryaściyīṣyāmi vo hitaṃ
1.034.036a viśṛjya caiva tāḥ kanyāstataḥ sa nṛpasattamaḥ
1.034.036c tāsāṃ pradānaṃ dharmajño mantrayāmāsa mantribhiḥ
1.034.037a yadvāyunā ca tāḥ kanyāstatra kubjīkṛtāḥ purā
1.034.037c kanyakubjamiti khyātaṃ tataḥ prabhṛti tat puraṃ
1.034.038a etasminneva kāle tu cūlī nāma mahādyutiḥ
1.034.038c ūrddhvaretāḥ śubhācāro brāhmaṇaḥ tapa upāgamat
1.034.039a tapasyantamṛṣiṃ tatra gandharvī paryupāsata
1.034.039c somadā nāma bhadrāṃ te ūrmilātanayā tadā
1.034.040a sā ca taṃ praṇatā bhūtvā śuśrūṣaṇāparāyaṇā
1.034.040c uvāsa kāle dharmiṣṭhā tasyāstuṣṭo 'bhavadguruḥ
1.034.041a sa ca tāṃ kālayogena provāca raghunandana
1.034.041c parituṣṭo 'smi bhadrāṃ te kiṃ karomi tava priyaṃ
1.034.042a parituṣṭaṃ muniṃ jñātvā gandharvī madhurasvarā
1.034.042c uvāca paramaprītā vākyajñā vākyakovidāṃ
1.034.043a lakṣmyā samudito brāhyā brāhmabhūto mahatapāḥ
1.034.043c brāhmeṇa tapasā yuktaṃ putramicchāmi dhārmikaṃ
1.034.044a apatiścāsmi bhadrāṃ te bhāryā cāsmi na kasyacit
1.034.044c brāhmaṇopagatāyāstvaṃ dātumarhasi me sutaṃ
1.034.045a tasyāḥ prasanno brahmarṣirdadau putramanuttamaṃ
1.034.045c brahmadatta iti khyātaṃ mānasaṃ cūlinaḥ sutaṃ
1.034.046a sa rājā brāhmadattastu purīmadhyavasat tadā
1.034.046c kāmpilyāṃ parayā lakṣmyā devarājo yathā divaṃ
1.034.047a sa buddhiṃ kṛtavān rājā kuśanābhaḥ sudhārmikaḥ
1.034.047c brāhmadattāya kākutstha dātuṃ kanyāśataṃ tadā
1.034.048a tamāhūya mahātejā brahmadattaṃ mahīpatiṃ
1.034.048c dadau kanyāśataṃ tasmai supṛitenāntarātmanā
1.034.049a yathākramaṃ tadā pāṇiṃ jagrāha raghunandana
1.034.049c brāhmadatto mahīpālastāsāṃ devapatiryathā
1.034.050a sprṣṭamātre tadā pāṇau vikubjā vigatajvarāḥ
1.034.050c yuktaṃ paramayā lakṣmyā babhau kanyāśataṃ tadā
1.034.051a sa drṣṭvā vāyunā muktāḥ kuśanābho mahīpatiḥ
1.034.051c babhūva paramaprīto harṣaṃ lebhe punaḥ punaḥ
1.034.052a kṛtodvāhaṃ tu rājānaṃ brāhmadattaṃ mahīpatiḥ
1.034.052c sadāraṃ preṣayāmāsa svapuraṃ paramārcitaṃ
1.034.053a yathānyāyaṃ ca gandharvī snuśāstāḥ pratyanandata
1.034.053c sprṣṭvā sprṣṭvā ca tā kanyāḥ kuśanābhaṃ praśasya ca
1.035.01a kṛtodvāhe gate tasmin brahmadatte narādhipe
1.035.01c aputraḥ kuśanābho 'tha pautrīmiṣṭimakalpayat
1.035.02a iṣṭyāṃ tu vartamānāyāṃ kuśanābhaṃ mahīpatiṃ

- 1.035.02c uvāca paramodāro kuśo brahmasutastadā
1.035.03a putraste sadṛśaḥ putra bhaviṣyati sudhārmikāḥ
1.035.03c gādhiḥ prāpsyasi yena tvam kīrtiṃ lokeṣu śāsvatiṃ
1.035.04a evamuktva kuśo rāma kuśanābhaṃ mahīpatiṃ
1.035.04c jagāmākāśamāviśya brahmalokaṃ sanātanaṃ
1.035.05a kasyacit tvatha kālasya kuśanābhasya dhīmataḥ
1.035.05c jajñe paramadharmiṣṭo gādhirityeva nāmataḥ
1.035.06a sa pitā mama dharmātmā gādhiḥ satyaparākramaḥ
1.035.06c kuśavaṃśaprasūto 'smi gādhiḥ raghunandana
1.035.07a pūrvajā bhaginī cāpi mama rāghava suvratā
1.035.07c nāmnā satyavatī nāma ṛcike pratipādītā
1.035.08a saśārīrā gatā svargaṃ bhartāramanuvartinī
1.035.08c kauśikī paramodārā sā pravṛttā mahānadī
1.035.09a divyā puṇyodakā ramyā himavantamupāśritā
1.035.09c lokasya hitakāmārthaṃ pravṛttā bhaginī mama
1.035.010a tato 'haṃ himavatpārśve vasāmi niyataḥ sukhaṃ
1.035.010c bhaginyāṃ snehasaṃyuktaḥ kauśikyāṃ raghunandana
1.035.011a sā tu satyavatī puṇyā satyadharme pratiṣṭhitā
1.035.011c pativratā mahābhāgā kauśikī saritāṃ varā
1.035.012a ahaṃ hi niyamādrāma hitvā tāṃ samupāgataḥ
1.035.012c siddhāśramamanuprāpya siddho 'smi tava tejasā
1.035.013a eṣā rāma mamotpattiḥ svasya vaṃśasya kīrtitā
1.035.013c deśasya ca mahāvāho yanmāṃ tvam pariṇchasi
1.035.014a gato 'rdharātraḥ kākutstha kathāḥ kathayato mama
1.035.014c nidrāmabhyehi bhadrāṃ te mā bhūdvighno 'dhvaniha naḥ
1.035.015a niṣpandāstaravaḥ sarve nilīnā mrgapakṣiṇaḥ
1.035.015c naiśena tamasā vyāptā diśāsca raghunandana
1.035.016a śanairviyujyate saṃdhyā nabho netrairivāvṛtaṃ
1.035.016c nakṣatratārāgahanaṃ jyotirbhiravabhāsate
1.035.017a uttiṣṭhate ca śītāṃsuḥ śaśī lokatamonudaḥ
1.035.017c hlādayan prāṇināṃ loke manāṃsi prabhayā svayā
1.035.018a naiśāni sarvabhūtāni pracaratni tatastataḥ
1.035.018c yakṣarākṣasasaṃghāśca raudrāśca piśitāśanāḥ
1.035.019a evamuktva mahātejā virarāma mahāmuniḥ
1.035.019c sādhu sādhviti te sarve munayo hyabhyapūjayan
1.035.020a kauśikānāmayaṃ vaṃśo mahān dharmaparaḥ sadā
1.035.020c brāhmopamā mahātmānaḥ kuśavaṃśyā narottamāḥ
1.035.021a viśeṣeṇa bhavān eva viśvāmitro mahāyaśāḥ
1.035.021c kauśikī saritāṃ śreṣṭhā kuloddyotakarī tava
1.035.022a iti tairmuniśārdūlaiḥ praśastaḥ kuśikātmajaḥ
1.035.022c nidrāmupāgamacchrīmān astaṃ gata ivāṃśumān
1.035.023a rāmo 'pi sahasaumitriḥ kiṃcidāgatavismayaḥ
1.035.023c praśasya muniśārdūlaṃ nidrāṃ samupasevate
1.036.01a upāśya rātriśeṣaṃ tu śoṅākūle maharṣibhiḥ
1.036.01c niśāyāṃ suprabhātāyāṃ viśvāmitro 'bhyabhāṣata
1.036.02a suprabhātā niśā rāma pūrvā saṃdhyā pravartate
1.036.02c uttiṣṭhotttiṣṭha bhadrāṃ te gamanāyābhirocaya

- 1.036.03a tacchrutvā vacanaṃ tasya kṛtvā paurvāhnikīṃ kriyām
1.036.03c gamanaṃ rocayāmāsa vākyaṃ cedamuvāca ha
1.036.04a ayaṃ śoṇaḥ śubhajalo 'gādhaḥ pulinamaṇḍitaḥ
1.036.04c katareṇa pathā brahman saṃtariṣyāmahe vayaṃ
1.036.05a evamuktastu rāmeṇā viśvāmitro 'bravīdidaṃ
1.036.05c eṣa panthā mayoddiṣṭo yena yānti maharṣayaḥ
1.036.06a te gatvā dūramadvānaṃ gate 'rdhadivase tadā
1.036.06c jāhnavīṃ saritāṃ śreṣṭhāṃ dadṛśurmuniṣevitāṃ
1.036.07a tāṃ dṛṣṭvā puṇyasalilāṃ haṃsasārasasevitāṃ
1.036.07c babhūvurmunayaḥ sarve muditāḥ saharāghavaḥ
1.036.08a tasyāstīre tadā sarve cakrurvāsaparigrahaṃ
1.036.08c tataḥ snātvā yathānyāyaṃ saṃtarpya piṭṛdevatāḥ
1.036.09a hutvā caivāgnihotrāṇi prāśya cāmṛtavaddhaviḥ
1.036.09c viviśurjāhnavītīre śubhā muditamānasāḥ
1.036.010a viśvāmitraṃ mahātmānaṃ parivārya samantataḥ
1.036.010c viṣṭhitāste yathānyāyaṃ rāghavau ca yathārhatāḥ
1.036.011a saṃprahrṣṭamanā rāmo viśvāmitramathābravīt
1.036.011c bhagavan śrotumicchāmi gaṅgāṃ tripathagāṃ nadīṃ
1.036.012a codito rāma vākyena viśvāmitro mahāmuniḥ
1.036.012c vṛddhiṃ janma ca gaṅgāyā vaktumevopacakrame
1.036.013a śailendro himavān nāma dhātūnāmākaro mahān
1.036.013c tasya kanyādvayaṃ jātaṃ rūpeṇāpratimaṃ bhuvi
1.036.014a yā meruduhitā rāma tayormātā sumadhyamā
1.036.014c nāmnā menā manojñā vai patnī himavataḥ priyā
1.036.015a tasyāṃ gaṅgeyamabhavajjyeṣṭhā himavataḥ sutā
1.036.015c umā nāma dvitīyābhūt kanyā tasyaiva rāghava
1.036.016a atha jyeṣṭhāṃ surāḥ sarve devakāryacikīrṣayā
1.036.016c śailendraṃ varayāmāsurgāṅgāṃ tripathagāṃ nadīṃ
1.036.017a dadau dharmeṇa himavāṃstanayāṃ lokapāvanīṃ
1.036.017c svacchandapathagāṃ gaṅgāṃ trailokyahitakāmyayā
1.036.018a pratigrhya ca gaṅgāṃ te trailokyapathacāriṇīṃ
1.036.018c yathāgataṃ yayurdevāḥ kṛtārthenāntarātmanā
1.036.019a yā cānyā śailaḍuhitā kanyāsīdraghunandana
1.036.019c ugraṃ sāvratamāsthāya tapastepe tapodhanā
1.036.020a ugreṇa tapasā yuktāṃ dadau śailavaraḥ sutāṃ
1.036.020c rudrāyāpratirūpāya umāṃ lokanamaskṛtāṃ
1.036.021a ityete śailarājasya sute rāma babhūvatuḥ
1.036.021c gaṅgā ca saritāṃ śreṣṭhā devīnāṃ cāpyumā varā
1.036.022a saiśā suranadī ramyā śailendrasya sutā tadā
1.036.022c suralokaṃ samārūḍhā vipāpā jalavāhinī
1.037.01a uktavākye munau tasminnubhau rāghavalakṣmaṇau
1.037.01c pratinandya kathāṃ vīrāvūcaturmunipuṅgavaṃ
1.037.02a dharmayuktamidaṃ brahman kathitaṃ paramaṃ tvayā
1.037.02c duhituḥ śailarājasya jyeṣṭhāyā vaktumarhasi
1.037.03a trīn patho hetunā kena pāvayellokapāvanī
1.037.03c triṣu lokeṣu dharmajñā karmabhiḥ kaiḥ samanvitā
1.037.04a tathā bruvati kākutsthe viśvāmitrastapodhanaḥ

- 1.037.04c nikhilena kathāṃ sarvāmṛṣimadhye nyavedayat
1.037.05a purā rāma kṛtodvāhaḥ śitikaṅṭho mahātapāḥ
1.037.05c umā ca spardhayā devī maithunāyopacakratuḥ
1.037.06a tasya saṃkṛīḍamānasya mahādevasya dhīmataḥ
1.037.06c śitikaṅṭhasya devyāśca divyaṃ varṣaśataṃ gataṃ
1.037.07a evaṃ manmathayuddhe tu tayornāsīt parājayaḥ
1.037.07c na cāpi tanayo rāma tasyāmāsīt paraṃtapa
1.037.08a tato devāḥ samudvignāḥ pitāmahapurogamāḥ
1.037.08c yadihotpadyate bhūtaṃ kastat pratisahiṣyate
1.037.09a te 'bhigamya surāḥ sarve praṇipatya vṛṣadhvajam
1.037.09c śitikaṅṭhaṃ mahātmānamidaṃ vacanamabruvan
1.037.010a devadeva mahābhāga sarvabhūtahite rataḥ
1.037.010c surāṇāṃ praṇipātena prasādaṃ kartumarhasi
1.037.011a na lokā dhārayiṣyanti tava tejaḥ surottama
1.037.011c brāhmaṇa tapasā yukto devyā saha tapaścara
1.037.012a trailokyahitakāmārthaṃ tejastejasi dhāraya
1.037.012c rakṣa sarvān imān lokān nālokaṃ kartumarhasi
1.037.013a devatānāṃ vacaḥ śrutvā sarvalokamaheśvaraḥ
1.037.013c vāḍhamityabravīt sarvān punaścedamuvāca ha
1.037.014a dhārayiṣyāmyahaṃ tejastejasyeva sahomayā
1.037.014c tridaśāḥ pṛthivī caiva nirvāṇamadhigacchatu
1.037.015a yadidaṃ kṣubhitam sthānānmama tejo hyanuttamaṃ
1.037.015c dhārayiṣyati kastanme bruvantu surasattamāḥ
1.037.016a evamuktāstato devāḥ pratyūcurvṛṣabhadhvajam
1.037.016c yat tejaḥ kṣubhitam hyadya taddharā dhārayiṣyati
1.037.017a evamuktāḥ surapatiḥ pramumoca mahītale
1.037.017c tejasā pṛthivī yena vyāptā sagirikānanā
1.037.018a tato devāḥ punaridamūcuścāpi hutāśanaṃ
1.037.018c āviśa tvaṃ mahātejo raudraṃ vāyusamanvitaḥ
1.037.019a ***
1.037.019c tadagninā punarvyāptaṃ tajiḅataḥ śvetaparvataḥ
1.037.020a divyaṃ śaravaṇam caiva pāvakādityasaṃnibham
1.037.020c yatra jāto mahātejāḥ kārṭikeyo 'gnisaṃbhavaḥ
1.037.021a athomāṃ ca śivaṃ caiva devā ṛṣigaṅāstathā
1.037.021c pūjayāmāsuratyartham supṛitamanasastataḥ
1.037.022a atha śailasutā rāma tridaśān abhivīkṣya tān
1.037.022c samanyuraśapat sarvān krodhasaṃraktalocanā
1.037.023a yasmānnivāritā cāham saṃgatā yutrakāmyayā
1.037.023c adya prabhṛti yuṣmākamaprajāḥ santu patnayaḥ
1.037.024a evamuktavā surān sarvān śaśāpa pṛthivīmapi
1.037.024c avane naikarūpā tvaṃ bahubhāryā bhaviṣyati
1.037.025a na ca putrakṛtāṃ pṛtiṃ matkrodhakaluṣīkṛtā
1.037.025c pṛāpsyasi tvaṃ sudurmedho mama putramanicchatī
1.037.026a tān sarvān vṛḍitān dṛṣṭvā surān surapatistadā
1.037.026c gamanāyopacakrāma diśam varuṇāpālitaṃ
1.037.027a sa gatvā tapa ātiṣṭhat pārśve tasyottare gireḥ
1.037.027c himavatprabhave śṛṅge saha devyā maheśvaraḥ

- 1.037.028a eṣa te vistaro rāma śailaputryā niveditaḥ
1.037.028c gaṅgāyāḥ prabhavaṃ caiva śṛṇu me sahalakṣmaṇa
1.038.01a tapastapyati deveśe tryambake vibudhāstataḥ
1.038.01c senāpatimabhīpsantaḥ pitāmahamupāgaman
1.038.02a abruvaṃśca surāḥ sarve bhagavantaṃ pitāmahaṃ
1.038.02c praṇipatya śubhaṃ vākyaṃ sendrāḥ sāgnipurogamāḥ
1.038.03a yo naḥ senāpatirdeva datto bhagavatā purā
1.038.03c sa tapaḥ paramāsthāya tapyate sma sahomayā
1.038.04a yadatrānantaraṃ kāryaṃ lokānāṃ hitakāmyayā
1.038.04c saṃvidhatsva vidhānājña tvam hi naḥ paramā gatiḥ
1.038.05a devatānāṃ vacaḥ śrutvā sarvalokapitāmahaḥ
1.038.05c sāntvayan madhurairvākyaistridaśān idamabravīt
1.038.06a śailaputryā yaduktaṃ tanna prajāsyatha patniṣu
1.038.06c tasyā vacanamakliṣṭaṃ satyameva na saṃśayaḥ
1.038.07a iyamākāśagā gaṅgā yasyāṃ putraṃ hutāśanaḥ
1.038.07c janayiṣyati devānāṃ senāpatimarīḍamaṃ
1.038.08a jyeṣṭhā śailendraduhitā mānayiṣyati taṃ sutam
1.038.08c umāyāstadbahumataṃ bhaviṣyati na saṃśayaḥ
1.038.09a tacchrutvā vacanaṃ tasya kṛtārthā raghunandana
1.038.09c praṇipatya surāḥ sarve pitāmahapūjayan
1.038.010a te gatvā parvataṃ rāma kailāśaṃ dhātumaṇḍitaṃ
1.038.010c agniṃ niyojayāmāsuḥ putrārthaṃ sarvadevatāḥ
1.038.011a devakāryamidaṃ deva samādhatsva hutāśana
1.038.011c śailaputryāṃ mahātejo gaṅgāyāṃ teja utsṛja
1.038.012a devatānāṃ pratijñāya gaṅgāmbhyetya pāvakaḥ
1.038.012c garbhaṃ dhāraya vai devi devatānāmidam priyaṃ
1.038.013a ityetadvacanaṃ śrutvā divyaṃ rūpamadhārayat
1.038.013c ***
1.038.014a sa tasyā mahimāṃ dṛṣṭvā samantādavakīryata
1.038.014c samantatastu tāṃ devīmabhyāṣiñcata pāvakaḥ
1.038.015a sarvasrotāṃsi pūrṇāni gaṅgāyā raghunandana
1.038.015c tamuvāca tato gaṅgā sarvadevapurohitaṃ
1.038.016a aśaktā dhāraṇe deva tejastava samuddhataṃ
1.038.016c dahyamānāgninā tena saṃpravyathitacetanā
1.038.017a athābravīdidam gaṅgāṃ sarvadevahutāśanaḥ
1.038.017c iha haimavate pāde garbho 'yaṃ saṃniveśyatāṃ
1.038.018a śrutvā tvagnivaco gaṅgā taṃ garbhamatibhāsvaraṃ
1.038.018c utsasarja mahat tejaḥ srotobhyo hi tadānagha
1.038.019a yadidaṃ nirgataṃ tasyāstaptajāmbūnadaprabhaṃ
1.038.019c kāñcanaṃ dharaṇīm prāptaṃ hiraṇyamabhavat tadā
1.038.020a tāmraṃ kārṣṇāyasaṃ cāpi taikṣṇyādevābhya jāyata
1.038.020c malaṃ tasyābhavat tatra trapu sīsakameva ca
1.038.021a niḥkṣiptamātre garbhe tu tejobhirabhirañjitaṃ
1.038.021c sarvaṃ parvatasamṇaddhaṃ sauvarṇamabhavadvanam
1.038.022a jātarūpamiti khyātaṃ tadā prabhṛti rāghava
1.038.022c sauvarṇaṃ prādurabhavadvahnitejobhavaṃ śuci
1.038.023a taṃ kumāraṃ tato jātaṃ dṛṣṭvā sendrā marudgaṇāḥ

- 1.038.023c kṣīrasaṃbhāvanārthāya kṛttikāḥ saṃnyayojayan
1.038.024a tāḥ kṣīraṃ jātamātrasya kṛtvā samayamuttamaṃ
1.038.024c daduḥ putro 'yamasmākaṃ sarvāsāmiti niścitaḥ
1.038.025a tatastu devatāḥ sarvāḥ kārṭikeya iti bruvan
1.038.025c putrastrailokyavikhyāto bhaviṣyati na saṃśayaḥ
1.038.026a teṣāṃ tadvacanaṃ śrutvā skannaṃ garbhapariśrave
1.038.026c snāpayan parayā lakṣmyā dīpyamānaṃ yathānalaṃ
1.038.027a skanda ityabruvan devāḥ skannaṃ garbhapariśrave
1.038.027c kārṭikeyaṃ mahāvāhuṃ kākutstha jvalanopamaṃ
1.038.028a prādurbhūtaṃ tataḥ kṣīraṃ kṛttikānāmanuttamaṃ
1.038.028c ṣaṇṇaṃ ṣaḍānāno bhūtvā jagrāha stanajaṃ payaḥ
1.038.029a gr̥hītvā kṣīramekāhnā sukumāravapūstadā
1.038.029c ajayat svena vīryeṇa daityasainyagaṇān vibhuḥ
1.038.030a surasenāgaṇapatimabhyaṣiñcan mahādyutiṃ
1.038.030c tatastamamarāḥ sarve sametyāgnipurogamāḥ
1.038.031a eṣa te rāma gaṅgāyāḥ vistaro 'bhihito mayā
1.038.031c kumārasaṃbhavaścaiva dhanyaḥ puṇyastathaiva ca
1.039.01a tāṃ tathā kauśiko rāme nivedya madhurāṃ kathāṃ
1.039.01c punarevāparaṃ vākyaṃ kākutsthamidamabravīt
1.039.02a ayodhyādhipatirvīra pūrvamāsīnnarādhipaḥ
1.039.02c sagaro nāma dharmātmā prajākāmāḥ sa cāprajāḥ
1.039.03a vidarbharājaduhitā keśinī nāma nāmataḥ
1.039.03c jyeṣṭhā sagarapatnī sā dharmiṣṭhā satyavādinī
1.039.04a ariṣṭanemiduhitā rūpeṇāpratimā bhuvi
1.039.04c dvitīyā sagarasyāsīt patnī sumatisaṃjitā
1.039.05a tābhyāṃ saha mahārājaḥ patnībhyāṃ taptavāṃstapaḥ
1.039.05c himavantaṃ samāśritya bhṛguprasravaṇe girau
1.039.06a atha varṣāṣate pūrṇe tapasārādhitō muniḥ
1.039.06c sagarāya varamḥ prādādbhṛguḥ satyavatāṃ varaḥ
1.039.07a apatyalābhaḥ sumahān bhaviṣyati tavānagha
1.039.07c kīrtiṃ cāpratimāṃ loke prāpsyase puruṣarṣabha
1.039.08a ekā janayitā tāta putraṃ vaṃśakaraṃ tava
1.039.08c ṣaṣṭiṃ putrasahasrāṇi aparā janayiṣyati
1.039.09a bhāṣamānaṃ naravyāghraṃ rājaputryau prasādya taṃ
1.039.09c ūcatuḥ paramaprīte kṛtāñjalipuṭe tadā
1.039.010a ekaḥ kasyāḥ suto brāhman kā bahūn janayiṣyati
1.039.010c śrotumicchāvahe samyak satyamastu vacastava
1.039.011a tayostadvacanaṃ śrutvā bhṛguḥ paramadhārmikaḥ
1.039.011c uvāca madhurāṃ vāṇiṃ svacchando 'tra vidhīyatāṃ
1.039.012a eko vaṃśakaro vāstu bahavo vā mahābalāḥ
1.039.012c kīrtimanto mahotsāhā kā vāṃ kaṃ varamicchatī
1.039.013a munestu vacanaṃ śrutvā keśinī raghunandana
1.039.013c putraṃ vaṃśakaraṃ rāma jagrāha nr̥pasamnidhau
1.039.014a ṣaṣṭiṃ putrasahasrāṇi suparṇabhaginī tadā
1.039.014c mahotsāhān kīrtimato jagrāha sumatiḥ sutān
1.039.015a pradakṣiṇamṛṣiṃ kṛtvā śirasābhīpraṇamya taṃ
1.039.015c jagāma svapuraṃ rājā sabhāryo raghunandana

- 1.039.016a atha kāle gate tasya jyeṣṭhā putraṃ vyajāyata
1.039.016c asamañja iti khyātaṃ keśinī sagarātmajaṃ
1.039.017a sumatistu naravyāghra garbhaṃ tumbaṃ vyajāyata
1.039.017c ṣaṣṭiḥ putrasahasrāṇi tumbabhedādvinihṣṛtāḥ
1.039.018a ghr̥tapūrṇeṣu kumbheṣu dhātryastān samavardhayan
1.039.018c te ca kālēna mahatā yauvanaṃ pratipedire
1.039.019a samānavayasaḥ sarve tulyavīryaparākramāḥ
1.039.019c ṣaṣṭiḥ putrasahasrāṇi sagarasyābhavamstadā
1.039.020a sa ca jyeṣṭho naraśreṣṭha sagarasyātmasambhavaḥ
1.039.020c sa rājyastho 'bhavat teṣāmasamañjaḥ paramtapah
1.039.021a bālān ghr̥hītvā tu jale sarayvā raghunandana
1.039.021c prakṣipyā prāhasannityaṃ majjastātān samīkṣya vai
1.039.022a evaṃ pāpasamācāraḥ sajjanapratibādhakaḥ
1.039.022c pauraṇāmahite yuktaḥ pitrā nirvāsitaḥ purāt
1.039.023a tasya putro 'mśumān nāma asamañjasya vīryavān
1.039.023c sammataḥ sarvalokasya sarvasyāpi priyaṃvadaḥ
1.039.024a tataḥ kālēna mahatā matiḥ samabhijāyata
1.039.024c sagarasyāsvamedhena yajeyamiti rāghava
1.039.025a sa kṛtvā niścayaṃ rājā sopādhyāyagaṇastadā
1.039.025c yajñakarmani vedajño yuṣṭuṃ samupacakrame
1.040.01a viśvāmitravacaḥ śrutvā kathānte raghunandanaḥ
1.040.01c uvāca paramaprīto munim dīptamivānalaṃ
1.040.02a śrotumicchāmi bhadraṃ te vistareṇa kathāmimāṃ
1.040.02c pūrvajo me kathaṃ brahman yajñaṃ vai samupāharat
1.040.03a viśvāmitrastu kākutsthān uvāca prahasanniva
1.040.03c śrūyatāṃ vistaro rāma sagarasya mahātmanaḥ
1.040.04a śaṅkaraśvaśuraḥ śrīmān himavān acalottamaḥ
1.040.04c vindhyaśca spardhayānyonyaṃ yatra deśe nirīkṣataḥ
1.040.05a tayormadhye pravṛtto 'bhūt sa yajñaḥ puruṣottama
1.040.05c sa hi deśo mahāpuṇyaḥ praśasto yajñakarmani
1.040.06a tasyāśvacaryāṃ kākutstha dṛḍhadhanvā mahārathaḥ
1.040.06c aṃśumān akarot tāta sagarasya mate sthitaḥ
1.040.07a tasya parvaṇi taṃ yajñaṃ yajamānasya vāsavaḥ
1.040.07c rākṣasīm tanumāsthāya yajñiyāśvamapāharat
1.040.08a hriyamāṇe tu kākutstha tasminnaśve mahātmanaḥ
1.040.08c upādhyāyagaṇāḥ sarve yajamānamathābruvan
1.040.09a ayaṃ parvaṇi vegena yajñiyāśvo 'panīyate
1.040.09c hatvā tamaśvahartāraṃ tamevāśvaṃ tvamānaya
1.040.010a yajñacchidraṃ bhavatyetat sarveśamaśivāya naḥ
1.040.010c tat tathā kriyatāṃ rājan yathācchidraḥ kraturbhavet
1.040.011a upādhyāyavacaḥ śrutvā tasmin sadasi pārthivaḥ
1.040.011c ṣaṣṭim putrasahasrāṇi samāhūyēdamabravit
1.040.012a gatim putrā na paśyāmi rakṣasāṃ puruṣarṣabhāḥ
1.040.012c mantrapūtairmahābhāgairāsthito hi mahākratuḥ
1.040.013a yo 'sau rasātalagato yadivāntarjale sthitaḥ
1.040.013c taṃ hatvānayatāśvaṃ me putrakā bhadramastu vaḥ
1.040.014a samudramālinim kṛtsnāṃ pṛthivīmanugacchata

- 1.040.014c protkhanadhvaṃ prayatnena yāvat turagadarśanaṃ
1.040.015a ekaikaṃ yojanaṃ bhūmernirbhindanto 'nugacchata
1.040.015c asmākamaśvahrtāraṃ mārḡamāṇā mamājñāyā
1.040.016a dīkṣitaḥ pautrasahitaḥ sopādhyāyagaṇastvahaṃ
1.040.016c iha sthāsyaṃ bhadrāṃ vo yāvat turagadarśanaṃ
1.040.017a te sarve hr̥ṣṭamanaso rājaputrā mahābalāḥ
1.040.017c jagmurmahītaṃ rāma pitṛvacanayantritāḥ
1.040.018a yojanāyāmvistāramekaiko dharaṇītaṃ
1.040.018c bibhiduḥ puruṣavyāghra vajrasparśasamairbhujaiḥ
1.040.019a śūlairaśanikalpaiśca halaiścāpi sudāruṇaiḥ
1.040.019c bhidyamānā vasumatī tairārteva nanād sā
1.040.020a nāḡānāṃ badhyamānānāmasurāṇāṃ ca rāghava
1.040.020c rākṣasānāṃ ca durdharṣaḥ saktvānāṃ ninado 'bhavat
1.040.021a yojanānāṃ sahasrāṇi ṣaṣṭiṃ tu raghunandana
1.040.021c bibhidurdharaṇiṃ krudhāḥ sarve yāvadrāsātalaṃ
1.040.022a evaṃ parvatasamvādhaṃ jambudvīpaṃ nṛpātmaḡāḥ
1.040.022c khananto nṛpaśārdūla sarvataḥ paricakramuḥ
1.040.023a tato devāḥ sagandharvāḥ sāsurāḥ sahapannagāḥ
1.040.023c saṃbhrāntamanasaḥ sarve pitāmahamupāgaman
1.040.024a te prasādyā mahātmānaṃ viṣaṇāvadanāstadā
1.040.024c ūcuḥ paramasamtrastāḥ pitāmahamidam vacaḥ
1.040.025a bhagavan pṛthivī sarvā khanyate sagarātmaḡaiḥ
1.040.025c khanadbhiścaiva tairbrahman mahāsattvabadhaḥ kṛtaḥ
1.040.026a ayaṃ yajñaharo 'smākamanenāśvo 'panīyate
1.040.026c iti te sarvabhūtāni nighnanti sagarātmaḡāḥ
1.041.01a devatānāṃ vacaḥ śrutvā bhagavān vai pitāmahaḥ
1.041.01c pratyuvāca susamtrastān kṛtāntabalamohitān
1.041.02a yasyeyaṃ vasudhā kṛtsnā vāsudevasya dhīmataḥ
1.041.02c mahiṣi mādhavasyeṣṭā sa eṣa bhagavān prabhuḥ
1.041.03a kāpilaṃ rūpamāsthāya dhārayatyanīśaṃ dharāṃ
1.041.03c tasya kopāgninā dagdhā bhaviṣyanti nṛpātmaḡāḥ
1.041.04a pṛthivyāścāpi nirbhedo dṛṣṭa eva sanātanaḥ
1.041.04c sagarasya ca putrāṇāṃ vināśo dīrghadarśinā
1.041.05a pitāmahavacaḥ śrutvā trayastriṃśadaridama
1.041.05c devāḥ paramasamhr̥ṣṭāḥ punarjagmuryathāgataṃ
1.041.06a sagarasya ca putrāṇāṃ prādurāsīnmahaujasāṃ
1.041.06c pṛthivyāṃ bhidyamānāyāṃ nirghātasamanisvanaḥ
1.041.07a tato bhittvā mahiṃ kṛtsnāṃ kṛtvā cāpi pradakṣiṇam
1.041.07c upetya sāgarāḥ sarve pitaraṃ vākyamabruvan
1.041.08a parikrāntā mahi sarvā sattvavantaśca sūditāḥ
1.041.08c devadānavarakṣāṃsi piśācoragapannagāḥ
1.041.09a na ca paśyāmahe 'śvaṃ te aśvahrtārameva ca
1.041.09c kiṃ kariṣyāmo bhadrāṃ te buddhiratra vicāryatāṃ
1.041.010a teṣāṃ tadvacanaṃ śrutvā putrāṇāṃ rājasattamaḥ
1.041.010c samanyurabravīdvākyaṃ sagaro raghunandana
1.041.011a bhūyaḥ khanata bhadrāṃ vo nirbhidya vasudhātalaṃ
1.041.011c aśvahrtāramāsādyā kṛtārthāśca nivartata

- 1.041.012a piturvacanamāsthāya sagarasya mahātmanah
1.041.012c ṣaṣṭiḥ putrasahasrāṇi rasātalamabhidraṇ
1.041.013a khanyamāne tatastasmin dadṛśuḥ parvatopamaṃ
1.041.013c diśāgajaṃ virūpākṣaṃ dhārayantaṃ mahītaṃ
1.041.014a saparvatavanāṃ kṛtsnāṃ pṛthivīm raghunandana
1.041.014c śirasā dhārayāmāsa virūpākṣo mahāgajaḥ
1.041.015a yadā parvaṇi kākutstha viśrāmārthaṃ mahāgajaḥ
1.041.015c khedāccālayate śīrṣaṃ bhūmikampastadā bhavet
1.041.016a taṃ te pradakṣiṇaṃ kṛtvā diśāpālaṃ mahāgajaṃ
1.041.016c mānayanto hi te rāma jagmurbhittvā rasātalaṃ
1.041.017a tataḥ pūrvāṃ diśaṃ hitvā dakṣiṇāṃ bibhiduḥ punaḥ
1.041.017c dakṣiṇasyāmapi diśi dadṛśuste gajottamaṃ
1.041.018a mahāpadmaṃ mahānāgaṃ tiṣṭhantaṃ parvatopamaṃ
1.041.018c śirasā dhārayantaṃ gāṃ te dṛṣṭvā vismayaṃ gatāḥ
1.041.019a te taṃ pradakṣiṇaṃ kṛtvā sagarasya mahātmanah
1.041.019c ṣaṣṭiḥ putrasahasrāṇi paścimāṃ bibhidurdiśaṃ
1.041.020a paścimāyāmapi diśi mahāntamacalopamaṃ
1.041.020c diśāgajaṃ saumanasaṃ dadṛśuste mahābalāḥ
1.041.021a te taṃ pradakṣiṇaṃ kṛtvā pṛṣṭvā cāpi nirāmayāṃ
1.041.021c khanantaḥ samupākrāntā diśaṃ somavatīm tadā
1.041.022a uttaraśyāṃ raghuśreṣṭha dadṛśurhimapāṇḍuraṃ
1.041.022c bhadraṃ bhadreṇa vapuṣā dhārayantaṃ mahīmimāṃ
1.041.023a samālabhya tataḥ sarve kṛtvā cainaṃ pradakṣiṇaṃ
1.041.023c ṣaṣṭiḥ putrasahasrāṇi bibhidurvasudhātalaṃ
1.041.024a tataḥ prāguttarāṃ gatvā sāgarāḥ prathitāṃ diśaṃ
1.041.024c roṣādabhyakhanan sarve pṛthivīm sagarātmajāḥ
1.041.025a te tu sarve mahātmāno bhīmavegā mahābalāḥ
1.041.025c dadṛśuḥ kapilaṃ tatra vāsudevaṃ sanātanaṃ
1.041.026a hayaṃ ca tasya devasya carantamavidūrataḥ
1.041.026c praharṣamatulaṃ prāptāḥ sarve te raghunandana
1.041.027a te taṃ hayaharaṃ matvā krodhaparyākulekṣaṇāḥ
1.041.027c abhyadhāvanta saṃkruddhāstiṣṭha tiṣṭheti cābruvan
1.041.028a asmākaṃ tvam hi turagaṃ yajñiyaṃ hṛtavān asi
1.041.028c durmedhastvaṃ hi saṃprāptān viddhi naḥ sagarātmajān
1.041.029a śrutvā tadvacanaṃ teṣāṃ kapilo raghunandana
1.041.029c roṣeṇa mahatāviṣṭo dūmkāramakarot tadā
1.041.030a tatastenāprameyeṇa kapilena mahātmanā
1.041.030c bhasmarāsīkṛtāḥ sarve kākutstha sagarātmajāḥ
1.042.01a putrāṃściragatān jñātvā sagaro raghunandana
1.042.01c naptāramabravīdrājā dīpyamānaṃ svatejasā
1.042.02a śūraśca kṛtavidyaśca pūrvaistulyo 'si tejasā
1.042.02c pithṇāṃ gatimanviccha yena cāśvo 'pahāritaḥ
1.042.03a antarbhāumāni sattvāni vīryavanti mahānti ca
1.042.03c teṣāṃ tvam pratighātārthaṃ sāsīm gṛhṇīṣva kārmukam
1.042.04a abhivādyābhivādyāṃstvam hatvā vighnakarān api
1.042.04c siddhārthaḥ saṃnivartasva mama yajñasya pāragaḥ
1.042.05a avamukto 'mśumān samyak sagareṇa mahātmanā

- 1.042.05c dhanurādāya khaḍgaṃ ca jagāma laghuvikramaḥ
1.042.06a sa khātaṃ piṭṛabhirnārgamantarbhauṃ mahātmabhiḥ
1.042.06c prāpadyata naraśreṣṭha tena rājñābhicoditaḥ
1.042.07a devadānavarakṣobhiḥ piśācapatagoragaiḥ
1.042.07c pūjyamānaṃ mahātejā diśāgajamaśyata
1.042.08a sa taṃ pradakṣiṇaṃ kṛtvā pṛṣṭva caiva nirāmayam
1.042.08c piṭṛaṃstān paripapraccha vājihartārameva ca
1.042.09a diśāgajastu tacchrutvā pratyuvāca mahāmatim
1.042.09c āsamañja kṛtārthastvaṃ sahāśvaḥ śīghrameṣyasi
1.042.010a tasya tadvacanaṃ śrutvā sarvān eva diśāgajān
1.042.010c yathākramaṃ yathānyāyaṃ praṣṭuṃ samupacakrame
1.042.011a taiśca sarvairdiśāpālairvākyaññairvākyakovidaiḥ
1.042.011c pujitaḥ sahayaścaiva gantāsītyabhicoditaḥ
1.042.012a teṣāṃ tadvacanaṃ śrutvā jagāma laghuvikramaḥ
1.042.012c bhasmarāśīkṛtā yatra pitarastasya sāgarāḥ
1.042.013a sa duḥkhavaśamāpannastvasamañjasutastadā
1.042.013c cukrośa paramārtastu badhāt teṣāṃ suduḥkhitaḥ
1.042.014a yajñīyaṃ ca hayaṃ tatra carantamavidūrataḥ
1.042.014c dadarśa puruṣavyāghro duḥkhaśokasamanvitaḥ
1.042.015a sa teṣāṃ rājaputrāṇaṃ kartukāmo jalakriyāṃ
1.042.015c salilārthī mahatejā na cāpaśyajjalāśayaṃ
1.042.016a visārya nipuṇaṃ drṣṭim tato 'paśyat khagādhipaṃ
1.042.016c pithṇāṃ mātulaṃ rāma suparṇamacalopamaṃ
1.042.017a sa cainamabravīdvākyaṃ vainateyo mahābalaḥ
1.042.017c mā śucaḥ puruṣavyāghra badho 'yaṃ lokasaṃmataḥ
1.042.018a kapilenāprameyeṇa dagdhā hīme mahābalāḥ
1.042.018c salilaṃ nārhasa prājña dātumeṣāṃ hi laukikaṃ
1.042.019a gaṅgā himavato jyeṣṭhā duhitā puruṣarṣabha
1.042.019c bhasmarāśīkṛtān etān pāvayellokapāvanī
1.042.020a tayā klinnamidaṃ bhasma gaṅgayā lokakāntayā
1.042.020c ṣaṣṭim putrasahasrāṇi svargalokaṃ nayiṣyati
1.042.021a gaṅgāmānaya bhadrāṃ te devalokānmahītaṃ
1.042.021c kriyatāṃ yadi śaknoṣi gaṅgāyā avatāraṇaṃ
1.042.022a gacchāśvaṃ taṃ samādāya punareva yathāgataṃ
1.042.022c yajñaṃ paitāmahaṃ vīra saṃvartayitumarhasi
1.042.023a suparṇavacanaṃ śrutvā so 'ṃśumān ativīryavān
1.042.023c tvaritaṃ hayamādāya punarāyānmahāyaśāḥ
1.042.024a sa rājānaṃ samāsādya dikṣitaṃ raghunandana
1.042.024c nyavedayadyathāvṛttaṃ suparṇavacanaṃ tathā
1.042.025a tacchrutvā ghorasaṃkāśaṃ vākyaṃśumato nṛpaḥ
1.042.025c yajñaṃ nivartayāmāsa yathākālpaṃ yathāvidhi
1.042.026a svapuraṃ tvagamacchrīmān iṣṭayajño mahāmatih
1.042.026c gaṅgāyāścāgame rājā niścayaṃ nādhyagacchata
1.042.027a agatvā niścayaṃ rājā kālena mahatā mahān
1.042.027c triṃśadvarṣasahasrāṇi rājyaṃ kṛtvā divaṃ gataḥ
1.043.01a kāladharmāṃ gate rāma sagare prakṛtījanāḥ
1.043.01c rājānaṃ rocaṃmāsuraṃśumantaṃ sudhārmikaṃ

- 1.043.02a sa rājā sumahān āsīdaṃśumān raghunandana
1.043.02c tasya putraḥ samabhavaddilīpa iti viśrutaḥ
1.043.03a tasmai rājyaṃ samādiśya aṃśumān raghunandana
1.043.03c himavacchikhare rāmye tapastepe sudāruṇaṃ
1.043.04a gaṅgāvatarāṇaṃ puṇyaṃ cikīrṣuramaradyutiḥ
1.043.04c anavāpyaiva taṃ kāmaṃ sa vai nṛyatisattamaḥ
1.043.05a dvātriṃśataṃ sahasrāṇi varṣāṇāṃ sumahāyaśāḥ
1.043.05c tapovanaṃ gato rājā svargaṃ lebhe tapodhanaḥ
1.043.06a dilīpastu mahātejāḥ śrutvā paitāmahaṃ badhaṃ
1.043.06c duḥkhopahatayā buddhyā niścayaṃ nādhyagacchata
1.043.07a kathaṃ gaṅgāvatarāṇaṃ kathaṃ teṣāṃ jalakriyā
1.043.07c tārayeyaṃ kathaṃ caitān iti cintāparo 'bhavat
1.043.08a tasya cintayato nityaṃ dharmeṇā viditātmanaḥ
1.043.08c putro bhagīratho nāma jajñe paramadhārmikaḥ
1.043.09a dilīpastu mahātejā yajñairbahubhiriṣṭavān
1.043.09c triṃśadvarṣasahasrāṇi rājā rājyamakārayat
1.043.010a agatvā niścayaṃ rājā teṣāṃuddharaṇaṃ prati
1.043.010c vyādhinā naraśārdūla kāladharmamupeyivān
1.043.011a indralokaṃ gato rājā svārjitenaiiva karmaṇā
1.043.011c rājye bhagīrathaṃ putramabhiścicya naraśabhaḥ
1.043.012a bhagīrathastu rājarṣirdhārmiko raghunandana
1.043.012c anapatyo mahātejāḥ prajākāmaḥ sa cāprajāḥ
1.043.013a mantriṣvādhāya tadrājyaṃ gaṅgāvatarāṇe rataḥ
1.043.013c sa tapo dīrghamātiṣṭhadgokarṇe raghunandana
1.043.014a ūrdhvābāhuḥ yañcatapā māsāhāro jitendriyaḥ
1.043.014c jalaśāyī ca hemante varṣāsvabhṛāvākāśikaḥ
1.043.015a tasya varṣasahasrāṇi ghore tapasi tiṣṭhataḥ
1.043.015c supṛīto bhagavān brahmā prajānāṃ prabhurīśvaraḥ
1.043.016a tataḥ suragaṇaiḥ sārddhamupāgamyā pitāmahaḥ
1.043.016c bhagīrathaṃ mahātmānaṃ tapyamānamathābravīt
1.043.017a bhagīratha mahābhāga prītaste 'haṃ janeśvara
1.043.017c tapasā ca sutaptaena varaṃ varaya suvrata
1.043.018a tamuvāca mahātejāḥ sarvalokapitāmahaṃ
1.043.018c bhagīratho mahāvāhuḥ kṛtāñjalipuṭaḥ sthitaḥ
1.043.019a yadi me bhagavān pṛīto yadyasti tapasaḥ phalaṃ
1.043.019c sagarasyātmajāḥ sarve mattaḥ salilalamāpnuyuh
1.043.020a gaṅgāyāḥ salilaklinne bhasmanyeṣāṃ mahātmanāṃ
1.043.020c svargaṃ gaccheyuratyantaṃ sarve te prapitāmahāḥ
1.043.021a deyā ca saṃtatordeva nāvasīdet kulaṃ ca naḥ
1.043.021c ikṣvākūṇāṃ kule deva eṣa me 'stu varaḥ paraḥ
1.043.022a uktavākyaṃ ca rājānaṃ sarvalokapitāmahaḥ
1.043.022c pratyuvāca śubhāṃ vāṇīm madhurāṃ madhurākṣarāṃ
1.043.023a manoratho mahān eṣa bhagīratha mahāratha
1.043.023c evaṃ bhavatu bhadrāṃ te ikṣvakukulavardhana
1.043.024a iyaṃ haimavatī jyeṣṭhā gaṅgā himavataḥ sutā
1.043.024c tāṃ vai dhārayituṃ rājan śivo devaḥ prasādyatāṃ
1.043.025a gaṅgāyāḥ patanaṃ vīra pṛthivī na sahiṣyate

- 1.043.025c tasyā dhārayitāraṃ ca nānyaṃ paśyāmi śūlinaḥ
1.043.026a tamevamuktā rājānaṃ gaṅgāmābhāṣya lokakṛt
1.043.026c jagāma tridivaṃ devaiḥ sarvaiḥ sahamarudgaṇaiḥ
1.044.01a prajāpatau gate tasmin so 'mṅuṣṭhāgranipīḍitaṃ
1.044.01c kṛtvā mahītaṃ rājā saṃvatsaramupāsata
1.044.02a ūrddhavāhurnirālambo vāyubhakṣo nirāśrayaḥ
1.044.02c acalaḥ sthāṇuvat sthitvā rātriṃ divamatandritaḥ
1.044.03a atha saṃvatsare pūrṇe sarvalokanamaskṛtaḥ
1.044.03c umāpatiḥ paśupatiḥbhagīrathamabhāṣata
1.044.04a prītaste 'haṃ naraśreṣṭha kariṣyāmi tava priyaṃ
1.044.04c śirasā dhārayiṣyāmi śailarājasutāmahaṃ
1.044.05a tato himavataḥ śṛṅgamabhiruhya maheśvaraḥ
1.044.05c nipatetyabravīdgaṅgāmābhāṣyākāśagāṃ nadīm
1.044.06a tato haimavatī jyeṣṭhā sarvalokanamaskṛtā
1.044.06c umāpatervacaḥ śrutvā gaṅgā krodhasamanvitā
1.044.07a tadā sātimahadrūpaṃ kṛtvā vegam ca duḥsahaṃ
1.044.07c ākāśādapatadgaṅgā śive śivaśirasyuta
1.044.08a acintayacca sā devī gaṅgā paramadurdharā
1.044.08c viśāmyahaṃ hi pātālaṃ srotasā gr̥hya śāṅkaraṃ
1.044.09a tasyā 'valepanaṃ jñātvā krudhdastu bhagavān haraḥ
1.044.09c tirobhāvayituṃ buddhiṃ cakre trinayanastadā
1.044.010a sā tasmin patitā puṇyā puṇye rudrasya mūrdhani
1.044.010c himavatpratime rāma jaṭāmaṇḍalagahvare
1.044.011a sā kathaṃcinmahīm gantuṃ nāśaknodyatnamāsthītā
1.044.011c naiva sā nirgamaṃ lebhe jaṭāmaṇḍalamohitā
1.044.012a tatraivābibhramaddevī saṃvatsaragaṇān bahun
1.044.012c tāmapaśyat punastatra tapaḥ paramamāsthitaḥ
1.044.013a sa tena toṣitaścābhūdatyartham raghunandana
1.044.013c visasarja tato gaṅgāṃ haro vindusaraḥ prati
1.044.014a tasyāṃ viṣṭyamānāyāṃ sapta srotāṃsi jajñire
1.044.014c hlādinī pāvanī caiva nalinī ca tathāparā
1.044.015a tisraḥ prācīm diśaṃ jagmurgāṅgāḥ śivajalāḥ śubhāḥ
1.044.015c sucakṣuścaiva sītā ca sindhuścaiva mahānadī
1.044.016a tisraścāitā diśaṃ jagmuḥ prācīm tu śubhodakāḥ
1.044.016c saptamī cānvagāt tāsāṃ bhagīrathamatho nṛpaṃ
1.044.017a gaganācchaṅkaraśirastato dharaṇimāgatā
1.044.017c vyasarpata jalaṃ tatra tīvraśabdapuraskṛtaṃ
1.044.018a matsyakacchapasaṃghaiśca śiśumāragaṇaistathā
1.044.018c patadbhiḥ patitaiścaiva vyarocata vasuṃdharā
1.044.019a tato devarṣigandharvā yakṣasiddhagaṇāstathā
1.044.019c vyalokayanti te tatra gaganādgāṃ gatāṃ nadīm
1.044.020a vimānairnagarākārairhayairgajavaraistathā
1.044.020c pāriplavagatāścāpi devatāstatra viṣṭhitāḥ
1.044.021a tadadbhutamidaṃ loke gaṅgāvātāramuttamaṃ
1.044.021c didṛkṣavo devagaṇāḥ sameyuramitaujasah
1.044.022a saṃpatadbhiḥ suragaṇaisteṣāṃ cābharaṇaujasāḥ
1.044.022c śatādityamivābhāti gaganam gatato yadaṃ

- 1.044.023a śiśumāroragagaṇairmīnairapi ca cañcalaiḥ
1.044.023c vidyudbhiriḥ vikṣiptairākāśamabhavadvṛtaṃ
1.044.024a pāṇḍurairḥ salilotpīḍairḥ kīryamāṇairḥ sahasradhā
1.044.024c śāradābhairivākṛitṇaṃ gaganam haṃsasamplavairḥ
1.044.025a kvacidrutataram yāti kuṭilam kvacidāyataṃ
1.044.025c vitataṃ kvaciduddhūtaṃ kvacidyāti śanairḥ śanairḥ
1.044.026a salilenaiva salilam kvacidabhyāhataṃ punaḥ
1.044.026c muhurūddhvapathaṃ gatvā papāta vasudhāṃ tataḥ
1.044.027a tacchaṅkaraśirobhraṣṭam bhraṣṭam bhūmitale punaḥ
1.044.027c vyarocata tadā toyam nirmalam gatakalmaṣam
1.044.028a tatra devarṣigandharvā vasudhātalaḥ
1.044.028c bhavāṅgapatitam toyam pavitramiti pasprśuḥ
1.044.029a śāpāt prapatitā ye ca gaganādvasudhātalam
1.044.029c pūtātmānaḥ punastena salilena divam gatāḥ
1.044.030a mumude mudito lokastena toyena bhāsvatā
1.044.030c kṛtābhiṣeko gaṅgāyām babhūva gatakalmaṣaḥ
1.044.031a bhagīratho hi rājarṣirdivyaṃ syandanamāsthitaḥ
1.044.031c prāyādagre mahātejāstaṃ gaṅgā pṛṣṭhato 'nvagāt
1.044.032a devāḥ sarṣigaṇāḥ sarva daityadānavarākṣasāḥ
1.044.032c gandharvayakṣaprarāḥ sakinnaramahoragāḥ
1.044.033a sarvāścāpsaraso rāma bhagīratharathānugāḥ
1.044.033c gaṅgāmanvagaman prītāḥ sarve jalacarāśca ye
1.044.034a yato bhagīratho rājā tato gaṅgā yaśasvinī
1.044.034c jagāma saritam śreṣṭhā sarvapāpaprāṇāśinī
1.044.035a tato hi yajamānasya jahnoradbhutamāṇaḥ
1.044.035c gaṅgā samplāvayāmāsa yajñavātaṃ mahātmanaḥ
1.044.036a tasyā 'valepanam jñātvā krudho jahnuśca rāghava
1.044.036c apivat tu jalam sarvam gaṅgāyāḥ paramādbhutam
1.044.037a tato devāḥ sagandharvā ṛṣayaśca suvismitāḥ
1.044.037c pūjayanti mahātmānaṃ jahnum puruṣasattamaṃ
1.044.038a gaṅgāṃ cāpi nayanti sma duhitṛtve mahātmanaḥ
1.044.038c tatastuṣṭo mahātejāḥ śrotrābhyāmasṛjat punaḥ
1.044.039a tasmājjahnusutā gaṅgā procyate jāhnavīti ca
1.044.039c jagāma ca punargaṅgā bhagīratharathānugā
1.044.040a sāgaram cāpi samprāptā sā saritpravarā tadā
1.044.040c rasātalamupāgacchat siddhārtham tasya karmaṇaḥ
1.044.041a sa gatvā sāgaram rājā gaṅgayānugatastadā
1.044.041c praviveśa talam bhūmeḥ khātaṃ yat sagarātmajairḥ
1.044.042a upānīya tato gaṅgāṃ rasātalam prabhuḥ
1.044.042c tarpayāmāsa tān sarvān bhasmabhūtān pitāmāhān
1.044.043a atha gaṅgāmbhasā tatra plāvitāḥ sagarātmajāḥ
1.044.043c divyamūrtidharā bhūtvā jagmuḥ svargam mudānvitāḥ
1.044.044a tān drṣṭvā plāvitān sarvān pitṛmstena mahātmanā
1.044.044c bhagīrathamuvācedam brahmā suragaṇairḥ saha
1.044.045a tāritā naraśārdūla divam yātāśca devavat
1.044.045c ṣaṣṭiḥ putrasahasrāṇi sagarasya mahātmanaḥ
1.044.046a sāgarasya jalam loke yāvat sthāsyati pārthiva

- 1.044.046c sagarasyātmajāḥ sarve divi sthāsyanti devavat
1.044.047a iyaṃ ca duhitā jyeṣṭhā tava gaṅgā bhaviṣyati
1.044.047c tvatkr̥tena ca nāmnā vai loke sthāsyati viśrutā
1.044.048a gaṅgā tripathagā nāma divyā bhāgīrathīti ca
1.044.048c trīn yatho bhāvayantīti tatastripathagā smṛtā
1.044.049a pitāmahānāṃ sarveṣāṃ tvamatra manujādhipa
1.044.049c kuruṣva salilaṃ rājan pratijñāmapavarjaya
1.044.050a pūrvakeṇa hi te rājan tenātiyaśasā tadā
1.044.050c dharmināṃ pravareṇāpi naiṣa prāpto manorathaḥ
1.044.051a tathaivāṃśumatā vatsa loke 'pratimatejasā
1.044.051c gaṅgāṃ prārthayatā netuṃ pratijñā nāpavarjitā
1.044.052a rājarṣiṇā guṇavatā maharṣisamatejasā
1.044.052c atulatapasā caiva kṣatradharme sthiteṇa ca
1.044.053a dilīpena mahābhāga tava pitrātitejasā
1.044.053c punarna śakitā netuṃ gaṅgā prārthayatānagha
1.044.054a sā tu tvayā samākrāntā pratijñā puruṣarṣabha
1.044.054c prāpto 'si paramaṃ loke yaśastridaśasaṃmataṃ
1.044.055a tacca gaṅgāvatarāṇaṃ tvayā kṛtamariṃdama
1.044.055c anena ca bhavān prāpto dharmasyāyatanaṃ mahat
1.044.056a plāvayasva tvamātmānaṃ narottama sadocite
1.044.056c salile puruṣavyāghra śuciḥ puṇyaphalo bhava
1.044.057a pitāmahānāṃ sarveṣāṃ kuruṣva salilakriyāṃ
1.044.057c svasti te 'stu gamiṣyāmi svarlokaṃ gamyatāṃ nṛpa
1.044.058a ityuktvā bhagavān brāhmā bhagīrathamariṃdamaṃ
1.044.058c jagāma sahito devairbrahmalokamanāmayaṃ
1.044.059a bhagīratho 'pi rājarṣiḥ kṛtvā salilamuttamaṃ
1.044.059c yathākramaṃ yathānyāyaṃ sāgarāṇāṃ mahāyaśāḥ
1.044.060a kṛtodakaḥ śucī rājā svapuram punarāgamat
1.044.060c samṛddhārtho naraśreṣṭhaḥ svarājyaṃ praśāśāsa ha
1.044.061a pramumoda ca lokastaṃ nṛpamāsādyā rāghava
1.044.061c naṣṭaśokaḥ samṛddhārtho babhūva vigatajvaraḥ
1.044.062a eṣa te rāma gaṅgāyā vistarō 'bhihito mayā
1.044.062c svasti prāpnuhi bhadrāṃ te saṃdhyākālo 'tivartate
1.044.063a dhanyaṃ yaśasyamāyusyaṃ svargyaṃ pāvanameva ca
1.044.063c idamākhyānamākhyātaṃ gaṅgāvatarāṇaṃ mayā
1.045.01a viśvāmitravacaḥ śrutvā rāghavaḥ sahalakṣmaṇaḥ
1.045.01c vismayaṃ paramaṃ gatvā viśvāmitramathābravīt
1.045.02a atyadbhutamidaṃ brahman kathitaṃ paramaṃ tvayā
1.045.02c gaṅgāvatarāṇaṃ puṇyaṃ sāgarasyāpi pūramaṃ
1.045.03a kṣaṇabhūteva nau rātriḥ saṃvṛtteyaṃ paramtapa
1.045.03c imāṃ cintayatoḥ sarvāṃ nikhilena kathāṃ tava
1.045.04a tasya sā śarvarī sarvā mama saumitriṇā saha
1.045.04c jagāma cintayānasya viśvāmitrakathāṃ śubhāṃ
1.045.05a tataḥ prabhāte vimale viśvāmitraṃ tapodhanaṃ
1.045.05c uvāca rāghavo vākyaṃ kṛtāhnikamariṃdamaḥ
1.045.06a gatā bhagavatī rātriḥ śrotavyaṃ paramaṃ śrutaṃ
1.045.06c tarāma saritāṃ śreṣṭhāṃ puṇyāṃ tripathagāṃ nadīṃ

- 1.045.07a naureṣā hi suvistīrṇā ṛṣīṇāṃ puṇyakarmaṇāṃ
1.045.07c bhagavantamiha prāpta jñātvā tvaritamāgatā
1.045.08a tasya tadvacanāṃ śrutvā rāghvasya mahātmanaḥ
1.045.08c saṃtāraṃ kārayāmāsa ṛṣisaṃghasya kauśikāḥ
1.045.09a uttaraṃ tīramāsādyā saṃpujyarṣigaṇān tadā
1.045.09c gaṅgākūle niviṣṭāste viśālāṃ dadṛśuḥ purīṃ
1.045.010a tato munivarastūrṇaṃ jagāma saharāghavaḥ
1.045.010c viśālāṃ nagarīṃ ramyāṃ divyāṃ svargopamāṃ tadā
1.045.011a atha rāmo mahātejā viśvāmitraṃ mahāmuniṃ
1.045.011c papraccha prāñjalirbhūtvā viśālāmuttamāṃ purīṃ
1.045.012a katamo rājamaṃśo 'yaṃ viśālāyāṃ mahāmune
1.045.012c śrotumicchāmi bhadraṃ te paraṃ kautūhalaṃ hi me
1.045.013a tasya tadvacanāṃ śrutvā rāmasya munipuṃgavaḥ
1.045.013c ākhyātum tat samārebhe viśālāyāḥ purātanaṃ
1.045.014a śrūyatāṃ rāma śakrasya kathāṃ kathayataḥ śubhāṃ
1.045.014c asmin deśe hi yadvṛttaṃ śṛṇu tattvena rāghava
1.045.015a āsan kṛtayuge rāma diteḥ putrā mahābalāḥ
1.045.015c aditeśca mahābhāgā vīryavantaḥ sudhārmikāḥ
1.045.016a bhrātaraḥ spardhinaḥ putrāḥ kaśyapasya mahātmanaḥ
1.045.016c mātṛṣvaseyāḥ sāpatnyat parasparajigīṣavaḥ
1.045.017a teṣāṃ kila sametānāṃ buddhirāsīnmahaujasāṃ
1.045.017c ajarāścāmarāścaiva kathāṃ syāmeti rāghava
1.045.018a teṣāṃ cintayatāṃ tatra buddhirāsīdvipaścitāṃ
1.045.018c kṣīrodmathanaṃ kṛtvā rasaṃ prāpsyāma tatra vai
1.045.019a tato nīcitya mathanaṃ yoktraṃ kṛtvā ca vāsukīṃ
1.045.019c manthānaṃ mandaraṃ kṛtvā mamanthuramitaujasāḥ
1.045.020a atha varṣasahasreṇa yoktrasarpaśirāṃsi ca
1.045.020c vamantyativīṣaṃ tatra dadamaśurdaśanaiḥśilāḥ
1.045.021a utpapātāgnisaṃkāśaṃ hālāhalamahāvīṣaṃ
1.045.021c tena dagdhaṃ jagat sarvaṃ sadevāsuramānuṣaṃ
1.045.022a atha devā mahādevaṃ śaṅkaraṃ śaraṇārthinaḥ
1.045.022c jagmuḥ paśupatiṃ rudraṃ trāhi trāhīti tuṣṭuvuḥ
1.045.023a prādurāsīt tato 'traiva śaṅkhacakraḡadādharāḥ
1.045.023c uvācainaṃ smitaṃ kṛtvā rudraṃ sūladharaṃ hariḥ
1.045.024a daivatairmathyamāne tu yat pūrvaṃ samupasthitaṃ
1.045.024c tat tvadīyaṃ suraśreṣṭha surāṇāmagrajo hi yat
1.045.025a agrapūjāmiha sthitvā gṛhāṇedaṃ viṣaṃ prabho
1.045.025c ityuktvā ca suraśreṣṭhastatraivāntaradhīyata
1.045.026a devatānāṃ bhayaṃ drṣṭvā śrutvā vākyaṃ tu śārṅgiṇaḥ
1.045.026c hālāhalaṃ viṣaṃ ghorāṃ saṃjagrāhāmṛtopamaṃ
1.045.027a devān visṛjya deveśo jagāma bhagavān haraḥ
1.045.027c tato devāsurāḥ sarve mamanthū raghunandana
1.045.028a praviveśātha pātālaṃ manthānaḥ parvatottamaḥ
1.045.028c tato devāḥ sagandharvāstuṣṭuvurmadhusūdanaṃ
1.045.029a tvaṃ gatiḥ sarvabhūtānāṃ viśeṣeṇa divaukasāṃ
1.045.029c pālayāsmān mahāvāho girimuddhartumarhasi
1.045.030a iti śrutvā hrṣīkeśaḥ kāmāthaṃ rūpamāsthitaḥ

- 1.045.030c parvatam pṛṣṭhataḥ kṛtvā śiśye tatrodadhau hariḥ
1.045.031a parvatāgraṃ tu lokātmā hastenākramya keśavaḥ
1.045.031c devānāṃ madhyataḥ sthitvā mamantha puruṣottamaḥ
1.045.032a atha varṣasahasrenā āyurvedamayāḥ pumān
1.045.032c udatiṣṭhat sudharmātmā sadaṇḍaḥ sakamaṇḍaluḥ
1.045.033a apsu nirmathanādeva rasāt tasmādvāstriyaḥ
1.045.033c utpeturmanujaśreṣṭha tasmādapsaraso 'bhavan
1.045.034a ṣaṣṭiḥ koṭyo 'bhavamstāsāmapsarāṇāṃ suvarcasāṃ
1.045.034c asaṃkhyeyāstu kākutstha yāstāsāṃ paricārikāḥ
1.045.035a na tāḥ sma pratigrhṇanti sarve te devadānavāḥ
1.045.035c apratigrahaṇāt tāśca tataḥ sādharmaṇīkṛtāḥ
1.045.036a varuṇasya tataḥ kanyā vāruṇī raghunandana
1.045.036c utpapāta rasāt tasmānmārgamāṇā pratigrahaṃ
1.045.037a diteḥ putrā na tāṃ rāma jagṛhurvaruṇātmaḥ
1.045.037c aditeḥ sutā vīra jagṛhustāmaninditāṃ
1.045.038a surāpratigrahāddevāḥ surā ityabhiviśrutāḥ
1.045.038c apratigrahaṇāt tasyā daiteyāścāsuraḥ
1.045.039a uccaiḥśravāśca tatrāśvo maṇiratnaṃ ca kaustubhaṃ
1.045.039c udatiṣṭhannaraśreṣṭha somadevastathaiva ca
1.045.040a tato dīrghena kālena cotpanna kamalālayā
1.045.040c atīva rūpasampannā prathamā vayasī sthitā
1.045.041a sarvābharaṇāpūrṇāṅgī sarvalakṣaṇalakṣitā
1.045.041c mukuṭāṅgadacitrāṅgī nilakuṅcitamūrdhajā
1.045.042a taptahāṭakasamkāśā muktābharaṇabhūṣitā
1.045.042c caturbhujā mahādevī padmahastā varāṇanā
1.045.043a sā ca devī tathotpannā padmā śrīrlokapūjitā
1.045.043c sā padmā padmanābhasya yayau vakṣaḥsthalam hareḥ
1.045.044a surāsurāśca gandharvāḥ kṣobhayāmāsurbudhiṃ
1.045.044c tasmādetat samudbhūtam tathaivāmṛtamuttamaṃ
1.045.045a atha tasya kṛte rāma mahān āsīt kulakṣayaḥ
1.045.045c aditeḥ tadā putrā ditiputrān ayodhayan
1.045.046a ekato 'bhyagaman sarve asurā rākṣasaiḥ saha
1.045.046c yuddhamāsīnmahāghoraṃ vīra trailokyamohanaṃ
1.045.047a yadā kṣayaṃ gataṃ sarvaṃ tadā viṣṇurmahābalaḥ
1.045.047c amṛtam so 'harat tūrṇam māmāsthāya mohinīm
1.045.048a ye gatā 'bhimukhaṃ viṣṇumakṣayaṃ puruṣottamaṃ
1.045.048c saṃpiṣṭāste tadā yuddhe viṣṇunā prabhaviṣṇunā
1.045.049a aditerātmajā vīrā diteḥ putrān nijagnire
1.045.049c tasmin ghore mahāyuddhe daiteyādityayorbhr̥ṣaṃ
1.045.050a nihatya ditiputrāṃstu rājyaṃ prāpya puraṇḍaraḥ
1.045.050c śāsāsa mudito lokān sarṣisamghān sacāraṇān
1.046.01a hateṣu teṣu putreṣu ditiḥ paramaduḥkhitā
1.046.01c māricāṃ kaśyapaṃ rāma bhartāramidamabravīt
1.046.02a hataputrāsmi bhagavaṃstava putrairmahābalaḥ
1.046.02c śakrahantāramicchāmi putraṃ dīrghatapo 'rjitaṃ
1.046.03a sāhaṃ tapaścariṣyāmi garbhamādhātumarhasi
1.046.03c tatra me śakrahantāraṃ tvamanujñātumarhasi

- 1.046.04a tasyāstadvacanam śrutvā mārīcaḥ kaśyapastadā
1.046.04c pratyuvāca mahatejā ditiḥ paramaduḥkhitām
1.046.05a evaṃ bhavatu bhadram te śucirbhava tapodhane
1.046.05c janayiṣyasi putram tvam śakrahantāramāhave
1.046.06a pūrṇe varṣasahasre tu śuciryadi bhaviṣyasi
1.046.06c putram trailokyahantāram matto vai janayiṣyasi
1.046.07a evamuktvā mahatejāḥ pāṇinā sa mamārja tām
1.046.07c tāmālimgya tataḥ svasti ityuktvā tapase yayau
1.046.08a gate tasmin naraśreṣṭha ditiḥ paramaharṣitā
1.046.08c kuśaplavanamāsādya tapastepe sudāruṇam
1.046.09a carantyāstu tapastasyāḥ parām samnatimāsthitaḥ
1.046.09c paricaryām svayam śakraścakāropetya tatparaḥ
1.046.010a agniḥ kuśān kāṣṭhamapaḥ phalamūlam tathaiva ca
1.046.010c nyavedayat sahasrākṣo yaccānyadapi kāṅkṣitam
1.046.011a gātrasamvāhanaiścaiva śramāpanayanaistathā
1.046.011c śakraḥ sarveṣu kāleṣu ditiḥ paricacāra ha
1.046.012a pūrṇe varṣasahasre tu daśone raghunandana
1.046.012c ditiḥ paramasamhr̥ṣṭā sahasrākṣamathābravīt
1.046.013a tapaścarantya varṣāṇi daśa vīryavatām vara
1.046.013c avaśiṣṭāni bhadram te bhrātaram drakṣyase tataḥ
1.046.014a tamahaṃ tvatkr̥te putra samādhāsye jayotsukam
1.046.014c trailokyavijayam putram saha bhokṣyasi vijvaraḥ
1.046.015a yācitenā suraśreṣṭha tava pitrā mahātmanā
1.046.015c varo varṣasahasrānte datto mama sutam prati
1.046.016a evamuktvā ditistatra prāpte madhyam dineśvare
1.046.016c nidrayāpahṛtā devī pādaḥ kṛtvātha śīrṣataḥ
1.046.017a dṛṣtvā tāmaśucim śakraḥ pādyoḥ kṛtamūrdhajām
1.046.017c śīraḥsthāne kṛtau pādaḥ jahāsa ca mumoda ca
1.046.018a tasyāḥ śārīravivaram praviveśa puramdarah
1.046.018c garbha ca saptadhā rāma ciccheda paramātmavān
1.046.019a bhidyamānastato garbho vajreṇa śataparvaṇā
1.046.019c ruroda susvaram rāma tato ditirabudhyata
1.046.020a mā rudo mā rudaśceti garbham śakro 'bhyabhāṣata
1.046.020c bibheda ca mahatejā rudantamapi vāsavaḥ
1.046.021a na hantavyo na hantavya iti tam ditirabravīt
1.046.021c niṣpapāta tataḥ śakro mānurvacanagauravāt
1.046.022a prāñjalirvajrasahito ditiḥ śakro 'bhyabhāṣata
1.046.022c aśucirdevi suptāsi pādayoḥ kṛtamūrdhajā
1.046.023a tadantaranamahaṃ labdhvā śakrahantāramāhave
1.046.023c ācchidam saptadhā devi tanme tvam kṣantumarhasi
1.047.01a saptadhā tu kṛte garbhe ditiḥ paramadhārmikā
1.047.01c sahasrākṣam durādharṣam vākyaṃ sānunayābravīt
1.047.02a mamāparādhādgarbho 'yam saptadhā śakalīkṛtaḥ
1.047.02c nāparādhō hi deveśa tavātra balisūdana
1.047.03a priyam tu kṛtamicchāmi mama garbhaviparyaye
1.047.03c marutām sapta saptānām sthānapālā bhavantu te
1.047.04a vātaskandhā ime putra carantu divi putrakāḥ

- 1.047.04c mārutā iti vikhyātā divyarūpā mamātmajāḥ
1.047.05a brahmalokaṃ caratveka indralokaṃ tathāparaḥ
1.047.05c divi vāyuriti khyātastrīyo 'pi mahāyaśāḥ
1.047.06a catvārastu suraśreṣṭha dīśo vai tava śāsanāt
1.047.06c saṃcariṣyanti bhadrāṃ te devabhūtā mamātmajā
1.047.07a tasyāstadvacanaṃ śrutvā sahasrākṣaḥ purandaraḥ
1.047.07c uvāca prāñjalirvākyaṃ ditiṃ baliniṣūdanaḥ
1.047.08a tvatkr̥tenaiva nāmnā hi bhaviṣyanti tavātmajāḥ
1.047.08c khyātā maruta ityete divyarūpā mamājñayā
1.047.09a amṛtaprāśinaḥ putrā ime te sahitā mayā
1.047.09c vicariṣyanti lokāṃstrīn nirbhayā vigatajvarāḥ
1.047.10a evaṃ tau nīcayaṃ kṛtvā mātāputrau tapovane
1.047.10c jagmatustridivaṃ rāma kṛtārthāviti naḥ śrutāṃ
1.047.11a eṣa deśaḥ sa kākutstha mahendrādhyuṣitaḥ purā
1.047.11c ditiṃ yatra tapaḥsiddhāmevaṃ paricacāra saḥ
1.047.12a ikṣvākoratra rājararṣeḥ putraḥ paramadhārmikaḥ
1.047.12c alambuṣāyāmutpanno viśāla iti viśrutaḥ
1.047.13a tena cāsīdiha sthāne viśāleti purī kṛtā
1.047.13c viśālasya suto rājā hemacandro mahābalaḥ
1.047.14a sucandra iti vikhyāto hemacandrādanantaraḥ
1.047.14c sucandranayo rāma dhūmrāśva iti viśrutaḥ
1.047.15a dhūmrāśvatanayaścāpi sṛñjayaḥ samapadyata
1.047.15c sṛñjayasya sutaḥ śrīmān sahadevaḥ pratāpavān
1.047.16a kuśāśvaḥ sahadevasya putraḥ paramadhārmikaḥ
1.047.16c kuśāśvasya mahātejāḥ somadattaḥ pratāpavān
1.047.17a tasya putro mahatejāḥ saṃpratyeṣa purīmimāṃ
1.047.17c āvasatyamaraprakhyaḥ sumatirnāma durjayaḥ
1.047.18a ikṣvakostu prasādēna sarve vaiśālikā nṛpāḥ
1.047.18c dīrghāyūṣo mahātmāno vīryavantaḥ sudhārmikāḥ
1.047.19a ihādya rajanīmekāṃ sukhaṃ svapsyāmahe vyaṃ
1.047.19c śvaḥ prabhāte naraśreṣṭha janakaṃ draṣṭumarhasi
1.047.20a sumatistu tataḥ śrutvā viśvāmitramupāgataṃ
1.047.20c pratyudgama mahātmānaṃ pūjayāmāsa pārthivaḥ
1.047.21a pūjāṃ ca paramāṃ kṛtvā sopādhyāyaḥ sabāndhavaḥ
1.047.21c prāñjaliḥ kuśalaṃ pṛṣṭvā viśvāmitramathābravīt
1.047.22a dhanyo 'smyanugṛhīto 'smi yasya me viśayaṃ mune
1.047.22c saṃprāpto darśanaṃ caiva nāsti dhanyataro mama
1.048.01a pṛṣṭvā tu kuśalaṃ tatra parasparasamāgame
1.048.01c kathānte sumatirvākyaṃ vyājahāra mahāmuniṃ
1.048.02a imau kumārau bhadrāṃ te devatulyaparākramau
1.048.02c gajasimhagatī vīrau śārdūlavṛṣabhopamau
1.048.03a padmapatraviśālākṣau khaṅgatūñīdhanurdharau
1.048.03c aśvināviva rūpeṇa samupasthitayauvanau
1.048.04a yadṛcchayaiva gāṃ prāptau devalokādivāmarau
1.048.04c kathaṃ padbhyāmiha prāptau kimarthaṃ kasya vā mune
1.048.05a bhūṣayantāvimaṃ deśaṃ candrasūryāvivāmbaram
1.048.05c parasparasya sadṛśau pramāṇēṅgitaceṣṭitaiḥ

- 1.048.06a tasya tadvacanaṃ śrutvā yathāvṛttaṃ nyavedayat
1.048.06c siddhāśramanivāsaṃ ca rākṣasānāṃ badhaṃ tathā
1.048.07a viśvāmitravacaḥ śrutvā rājā paramavismitaḥ
1.048.07c atithī pūjayāmāsa putrau daśarathasya tau
1.048.08a tataḥ paramasatkāraṃ sumateḥ prāpya rāghavau
1.048.08c uṣya tatra niśāmekāṃ jagmanurmithilāṃ prati
1.048.09a tāṃ drṣtvā dūrataḥ sarve janakasya puriṃ śubhāṃ
1.048.09c munayo hr̥ṣṭamanasaḥ śaśaṃsuḥ sādhu sādhviti
1.048.010a mithilopavane tatra āśramaṃ dr̥śya rāghavaḥ
1.048.010c purāṇaṃ nirjanaṃ puṇyaṃ papraccha munipuṃgavaṃ
1.048.011a śrīmadāśramasaṃkāśaṃ kiṃtvidāṃ munivarjitaṃ
1.048.011c śrotumicchāmi bhagavan kasyāyaṃ pūrva āśramaḥ
1.048.012a tacchrutvā rāghavenoktaṃ vākyaṃ vākyaaviśāradaḥ
1.048.012c pratyuvāca mahātejā viśvāmitro mahāmuniḥ
1.048.013a hanta te kathayiṣyāmi śṛṇu tattvena rāghava
1.048.013c yasyaitadāśramapadaṃ śaptaṃ kopānmahātmanā
1.048.014a gautamasya naraśreṣṭha pūrvamāsīnmahāmuneḥ
1.048.014c āśramo divyasaṃkāśaḥ surairapi supūjitaḥ
1.048.015a sa cātra tapa ātiṣṭhadahalyāsahito muniḥ
1.048.015c saṃvatsarasahasrāṇi bahuni raghunandana
1.048.016a kadāciddivase rāma tato duragate munau
1.048.016c tadasyā āśrame dr̥ṣtvā ramyaṃ rūpaṃ puraṃdaraḥ
1.048.017a tasyāntaraṃ veditvā ca kāmārthastridiveśvaraḥ
1.048.017c muniveśadharo bhūtvā so 'halyāmidamabravīt
1.048.018a ṛtukālaṃ pratīkṣante nārthinaḥ susamāhite
1.048.018c saṃgamaṃ tvahamicchāmi tvayā saha sumadhyame
1.048.019a muniveśaṃ sahasrākṣaṃ vijñāya raghunandana
1.048.019c matiṃ cakāra dūrmedhā devarājakutuhālāt
1.048.020a athābravīt suraśreṣṭhaṃ kṛtārthenāntarātmanā
1.048.020c kṛtārthāsmi suraśreṣṭha gaccha śīghramitaḥ prabho
1.048.021a ātmānaṃ māṃ ca deveśa sarvathā rakṣa gautamāt
1.048.021c indrastu prahasan vākya mahalyāmidamabravīt
1.048.022a suśroṇi parituṣṭo 'smi gamiṣyāmi yathāgataṃ
1.048.022c evaṃ saṃgamya tu tayā niścakrāmoṭajāt tataḥ
1.048.023a sa saṃbhramāt tvaran rāma śāṅkito gautamaṃ prati
1.048.023c gautamaṃ saṃdadarsātha praviśantaṃ mahāmuniṃ
1.048.024a devadānavadurdharṣaṃ tapobalasanvitaṃ
1.048.024c tīrthodakapariklinnaṃ dīpyamānamivānalaṃ
1.048.025a gṛhītasamidhaṃ tatra sakuśaṃ munipuṃgavaṃ
1.048.025c dr̥ṣtvā surapatistrasto viṣaṇāvadano 'bhavat
1.048.026a atha dr̥ṣtvā sahasrākṣaṃ muniveśadharaṃ muniḥ
1.048.026c durvṛttaṃ vṛttasaṃpanno roṣādvacanamabravīt
1.048.027a mama rūpaṃ samāsthāya kṛtavān asi durmate
1.048.027c akartavyamidaṃ yasmādviphalastvaṃ bhaviṣyasi
1.048.028a gautamenaivamuktasya saroṣeṇa mahātmanā
1.048.028c petaturvṛṣaṇau bhūmau sahasrākṣasya tatakṣaṇāt
1.048.029a vyathitaḥsa tadā cāsiddhataujā viphalīkṛtaḥ

- 1.048.029c dharsīstapasogreṇa kaśmalaṃ cainamāviśat
1.048.030a tathā śaptvā sa vai śakraṃ bhāryāmapī ca śaptavān
1.048.030c iha varṣasahasrāṇi bahūni nivasiṣyasi
1.048.031a vātabhaksā nirāhārā tapyantī bhasmaśāyīnī
1.048.031c adṛśyā sarvabhūtānāmāśrame 'smin nivatsyasi
1.048.032a yadā tvidaṃ vanaṃ ghoram rāmo daśarathātmajaḥ
1.048.032c āgamiṣyati durdharṣastadā pūtā bhaviṣyasi
1.048.033a tasyātithyena durvṛtte lobhamohavivarjitā
1.048.033c matsakāśe mudā yuktā svam vapurdhārayiṣyasi
1.048.034a evamuktivā mahātejā gautamo duṣṭacāriṇīm
1.048.034c himavacchikhare ramye tapastepe suduścaraṃ
1.049.01a aphalastu tataḥ śakro devān agnipurogamān
1.049.01c abravīt trastanayanaḥ sarṣisaṃghān sacāraṇān
1.049.02a kurvatā tapaso vighnaṃ gautamasya mahātmanaḥ
1.049.02c krodhamutpādya hi mayā surakāryamidaṃ kṛtaṃ
1.049.03a aphalo 'smi kṛtastena krodhāt sā ca nirākṛtā
1.049.03c śāpamokṣeṇa mahatā tapo 'syāpahṛtaṃ mayā
1.049.04a tanmām suravarāḥ sarve sarṣisaṃghāḥ sacāraṇāḥ
1.049.04c surakāryārthamaphalaṃ saphalaṃ kartumarhatha
1.049.05a śatakratorvacaḥ śrutvā devāḥ sāgnipurogamāḥ
1.049.05c piṭṛdevān upetyāhuḥ sarve saha marudgaṇaiḥ
1.049.06a puro vicārya mohena ṛṣipatnīm śatakratuḥ
1.049.06c dharṣayitvā muneḥ śāpāt tatraiva viphalāḥ kṛtaḥ
1.049.07a idānīm kupyate devān devarājaḥ puraṃdaraḥ
1.049.07c ayaṃ meṣaḥ savṛṣaṇāḥ śakro hyavṛṣaṇāḥ kṛtaḥ
1.049.08a meṣasya vṛṣaṇau gṛhya śakrāyāśu prayacchata
1.049.08c aphalastu kṛto meṣaḥ parām tuṣṭim pradāsyati
1.049.09a bhavatām harṣaṇārthāya ye ca dāsyanti mānavāḥ
1.049.09c akṣayaṃ hi phalaṃ teṣām yūyaṃ dāsyatha puṣkalaṃ
1.049.010a agnestu vacanaṃ śrutvā piṭṛdevāḥ samāgatāḥ
1.049.010c utpādya meṣavṛṣaṇau sahasrākṣo nyaveśayan
1.049.011a tadā prabhṛti kākutstha piṭṛdevāḥ samāgatāḥ
1.049.011c aphalān bhuñjate meṣān phalaisteṣāmajoyayan
1.049.012a indrastu meṣavṛṣaṇastadā prabhṛti rāghava
1.049.012c gautamasya prabhāveṇā tapasā ca mahātmanaḥ
1.049.013a tadāgaccha mahāteja āśramaṃ puṇyakarmaṇaḥ
1.049.013c tārayainām mahābhāgāmahalyām devarūpiṇīm
1.049.014a viśvāmitravacaḥ śrutvā rāghavaḥ sahalakṣmaṇaḥ
1.049.014c viśvāmitraṃ puraskṛtya āśramaṃ praviveśa ha
1.049.015a dadarśa ca mahābhāgām tapasā dyotitaprabhām
1.049.015c lokairapi samāgamyā durnirīkṣyām surāsuraīḥ
1.049.016a prayatnānnirmitām dhātrā dhivyām māyāmayīmiva
1.049.016c dhūmenāpi parītāṅgīm dīptāmagñiśikhāmiva
1.049.017a tuṣāreṇāvṛtām sābhrām pūrṇacandraprabhāmiva
1.049.017c madhye 'mbhaso durādharṣām dīptām sūryaprabhāmiva
1.049.018a sā hi gautamavākyena durnirīkṣyā babhūva ha
1.049.018c trayāṇāmapi lokānām yāvadrāmasya darśanaṃ

- 1.049.019a rāghavau tu tadā tasyāḥ pādaḥ jagṛhaturmudā
1.049.019c smarantī gautamavacaḥ pratijagrāha sā hi tau
1.049.020a pādyamarghyaṃ tathātithyaṃ cakāra susamāhitā
1.049.020c pratijagrāha kākutstho vidhidṛṣṭena karmaṇā
1.049.021a puṣpavrṣṭirmahatyāsīddevadundubhinisvanaiḥ
1.049.021c gandharvāpsarasāṃ caiva mahān āsīt samutsavaḥ
1.049.022a sādhu sādhviti devāstāmahalyāṃ samapujayan
1.049.022c tapobalaviśuddhāṅgīṃ gautamasya vaśānugāṃ
1.049.023a gautamaśca mahātejā dṛṣṭvā divyena cakṣuṣā
1.049.023c svamāśramapadaṃ rāmamāgataṃ pratyapujayat
1.049.024a sametya bhāryayā caiva pūtayāhalyayā tadā
1.049.024c tayaiva sahito bhūyastapastepe mahātapāḥ
1.049.025a rāmo 'pi paramāṃ pūjāṃ gautamasya mahāmuneḥ
1.049.025c sakāśādvividhivat prāpya jagāma mithilāṃ tataḥ
1.050.01a tataḥ prāguttarāṃ gatvā rāmaḥ saumitriṇā saha
1.050.01c viśvāmitraṃ puraskṛtya yajñavātamupāgamat
1.050.02a rāmastu muniśārdūlamuvāca sahalakṣmaṇāḥ
1.050.02c sādhvī yajñasamṛddhirhi jānakasya mahātmanaḥ
1.050.03a bahuniḥa sahasrāṇi nānādeśanivāsināṃ
1.050.03c brāhmaṇānāṃ mahābhāga vedādhyayanaśālināṃ
1.050.04a ṛṣivāṭāśca dṛśyante śakaṭīśatasamkulāḥ
1.050.04c deśo vidhiyatāṃ brahman yatra vatsyāmahe vyaṃ
1.050.05a rāmasya vacanaṃ śrutvā viśvāmitro mahāmuniḥ
1.050.05c niveśamakaroddeśe vivikte salilāyute
1.050.06a viśvāmitramanuprāptaṃ śrutvā nṛpavarastadā
1.050.06c śātānandaṃ puraskṛtya purohitamaninditaṃ
1.050.07a ṛtvigbhiḥ sahitaścānyairādāyārghyaṃ tvarānvitaḥ
1.050.07c pratyujjagāma sahasā vinayena samanvitaḥ
1.050.08a pratigrhya tu tāṃ pūjāṃ janakānmunisattamaḥ
1.050.08c papraccha kuśalaṃ rājño yajñasāmṛddhameva ca
1.050.09a sa tāṃścātha munīn pṛṣṭvā sopādhyāyapurodhasaḥ
1.050.09c yathārhamṛṣibhiḥ sarvaiḥ samāgacchat prahrṣṭavat
1.050.010a atha rājā muniśreṣṭhaṃ kṛtāñjalirabhāṣata
1.050.010c āsane bhagavān āstāṃ sahaibhirmunipuṃgavaiḥ
1.050.011a janakasya vacaḥ śrutvā niśasād mahāmuniḥ
1.050.011c purোধā ṛtvijaścaiva rājā ca saha mantribhiḥ
1.050.012a āsaneṣu yathānyāyamupaviṣṭān samantataḥ
1.050.012c dṛṣṭvā sa nṛpatistatra viśvāmitramathābravīt
1.050.013a adya yajñasamṛddhirme saphalā daivataiḥ kṛtā
1.050.013c adya yajñaphalaṃ prāptaṃ bhagavaddarśanānmayā
1.050.014a dhanyo 'smyanugrḥīto 'smi yasya me munipuṃgava
1.050.014c yajñopasadanāṃ brahman prāpto 'si munibhiḥ saha
1.050.015a dvādaśāhaṃ tu brahmarṣe śeṣamāhurmanasvinaḥ
1.050.015c tato bhāgārthino devān draṣṭumarhasi kauśika
1.050.016a ityuktvā muniśārdūlaṃ prahrṣṭavadanastadā
1.050.016c punastaṃ paripapraccha prāñjaliḥ prayato nṛpaḥ
1.050.017a imau kumārau bhadrāṃ te devatulyaparākramau

- 1.050.017c gajasimhagatī vīrau śārdūlavṛṣabhopamau
1.050.018a padmapatraviśālākṣau khaḍgatūṇīdhanurdharau
1.050.018c aśvināviva rūpeṇa samupasthitayauvanau
1.050.019a yadṛcchayaiva gāṃ prāptau devalokādivāmarau
1.050.019c katham padbhyāmiha prāptau kimartham kasya vā mune
1.050.020a bhūṣayantāvimaṃ deśam candrasūryāvivāmbaram
1.050.020c parasparasya sadṛśau pramāṇeṅgitaceṣṭitaiḥ
1.050.021a tasya tadvacanam śrutvā janakasya mahātmanah
1.050.021c nyavedadayadameyātmā putrau daśarathasya tau
1.050.022a siddhāśramanivāsam ca rākṣasānām badham tathā
1.050.022c taccāgamanamavyagram viśālāyāśca darśanam
1.050.023a ahalyādarśanam caiva gautamena samāgamam
1.050.023c mahādhanuṣi jijñāsām kartumāgamanam tadā
1.050.024a etat sarvam mahātejā janakāya mahātmane
1.050.024c nivedya virarāmātha viśvāmitro mahāmuniḥ
1.051.01a tasya tadvacanam śrutvā viśvāmitrasya dhīmataḥ
1.051.01c hr̥ṣṭaromā mahātejā śātānando mahātapāḥ
1.051.02a gautamasya suto jyeṣṭhastapasā dyotitaprabhaḥ
1.051.02c rāmasaṃdarśanādeva param vismayamāgataḥ
1.051.03a etau niṣaṇau saṃprekṣya śātānando nṛpātmajau
1.051.03c sukhāsīnam muniśreṣṭham viśvāmitramathābravīt
1.051.04a api te muniśārdūla mama mātā yaśasvinī
1.051.04c darśitā rājaputrāya tapo dīrghamupāgatā
1.051.05a api rāme mahābhāgā mama mātā yaśasvinī
1.051.05c vanyairupāharat pūjām pūjārhe sarvadehinām
1.051.06a api rāmāya kathitam yadvṛttam tat purātanam
1.051.06c mama māturmahātejo devena ḍuranuṣṭhitam
1.051.07a api kauśika bhadram te guruṇā mama saṃgatā
1.051.07c mama mātā muniśreṣṭha rāmasaṃdarśanāditaḥ
1.051.08a api prītena manasā gururme kuśikātmaja
1.051.08c pūtām dīrghēṇa tapasā mātaram me 'bhyanandata
1.051.09a api me guruṇā rāmaḥ pūjitaḥ kuśikātmaja
1.051.09c ihāgato mahātejāḥ pūjām prāpya mahātmanah
1.051.010a tacchrutvā vacanam tasya viśvāmitro mahāmuniḥ
1.051.010c pratyuvāca śātānandam vākyajño vākyakovidam
1.051.011a nātikrāntam muniśreṣṭha yat kartavyam kṛtam mayā
1.051.011c saṃgatā muninā patnī bhārgaveṇeva reṇukā
1.051.012a tacchrutvā vacanam tasya viśvāmitrasya dhīmataḥ
1.051.012c śātānando mahatejā rāmam vacanamabravīt
1.051.013a svāgatam te naraśreṣṭha diṣṭyā prāpto 'si rāghava
1.051.013c viśvāmitram puraskṛtya maharṣimaparājitam
1.051.014a acintyakarmā tapasā brahmarṣirāmitaprabhaḥ
1.051.014c viśvāmitro mahāvāho vetsyenam paramām gatim
1.051.015a nāsti dhanyataro rāma tvatto 'nyo bhuvī kaścana
1.051.015c goptā kuśikaputraste yena taptam mahat tapaḥ
1.051.016a śrūyatam cābhīdhāsyāmi kauśikasya mahātmanah
1.051.016c yathābalaṃ yathāvṛttam tanme nigadataḥ śṛṇu

- 1.051.017a rājāsīdeṣa dharmātmā dīrghakālamariṃdamah
1.051.017c dharmajñāḥ kṛtavidyaśca prajānāṃ ca hite rataḥ
1.051.018a prajāpatisutastvāsīt kuśo nāma mahīpatiḥ
1.051.018c kuśasya putro balavān kuśanābhaḥ sudhārmikah
1.051.019a kuśanābhasutastvāsīdgādhirityeva viśrutaḥ
1.051.019c gādheḥ putro mahātejā viśvāmitro mahāmuniḥ
1.051.020a viśvāmitro mahatejāḥ pālayāmāsa medinīm
1.051.020c bahuvārṣasahasrāṇi rājā rājyamakārayat
1.051.021a kadācit tu mahatejā yojayitvā varūthinīm
1.051.021c akṣauhiṇīparivṛtaḥ paricakrāma medinīm
1.051.022a nagarāṇi ca rāṣṭrāṇi saritaśca mahāgirīn
1.051.022c āśramān kramaśo rājā vicarannājagāma ha
1.051.023a vāśiṣṭhasyāśramapadaṃ nānāpuṣpalatādrumaṃ
1.051.023c nānāmṛgagaṇākīrṇaṃ siddhacāraṇasevitaṃ
1.051.024a devadānavagandharvaiḥ kinnarairupaśobhitaṃ
1.051.024c praśāntahariṇākīrṇaṃ dvijasamghanīsevitaṃ
1.051.025a tapaścaraṇasaṃsiddhairagnikalpairmahātmabhiḥ
1.051.025c satataṃ saṃkulaṃ śrīmadbrahmakalpairmahāvratāiḥ
1.051.026a abbhakṣairvāyubhakṣaiśca śīrṇaparṇāśanaistathā
1.051.026c phalamūlāśanairdāntairjitakrodhairjitendriyaiḥ
1.051.027a ṛṣibhirbālakhilyaiśca jāpahomaparāyaṇaiḥ
1.051.027c anyairvaikhānasaiścaiva samantādupaśobhitaṃ
1.051.028a vāśiṣṭhasyāśramapadaṃ brahmalokamivāparaṃ
1.051.028c dadarśa jayatāṃ śreṣṭho viśvāmitro mahāmanāḥ
1.052.01a taṃ drṣṭvā paramaprīto viśvāmitro mahābalaḥ
1.052.01c praṇato praṇayādvīro vāśiṣṭhaṃ japatāṃ varaṃ
1.052.02a svāgataṃ tava cetyukto vāśiṣṭhena mahātmanā
1.052.02c āsanaṃ cāsya bhagavān vāśiṣṭho vyādideśa ha
1.052.03a upaviṣṭāya ca tadā viśvāmitrāya dhīmate
1.052.03c yathānyāyaṃ munivaraḥ phalamūlamupāharat
1.052.04a pratigṛhya tu tāṃ pūjāṃ vāśiṣṭhādrājasattamaḥ
1.052.04c viśvāmitro mahatejāḥ kuśalaṃ paryapṛcchata
1.052.05a tapo 'gnihotraśiṣyeṣu vanaspatigāṇe tathā
1.052.05c sarvatra kuśalaṃ prāha vāśiṣṭho rājasattamaṃ
1.052.06a mukhopaviṣṭaṃ rājānaṃ viśvāmitraṃ mahātapāḥ
1.052.06c papraccha japatāṃ śreṣṭho vāśiṣṭho brahmaṇāḥ sutah
1.052.07a kaccit te kuśalaṃ rājan kacciddharmaṇa rañjayan
1.052.07c prajāḥ pālayase vīra rājavṛttena dhārmikah
1.052.08a kaccit te saṃbhṛtā bhṛtyāḥ kaccit tiṣṭhanti śāsane
1.052.08c kaccit te vijitāḥ sarve ripavo ripusūdana
1.052.09a kaccidbaleṣu koṣeṣu mitreṣu ca parantapa
1.052.09c kuśalaṃ te naravyāghra putrapautre tathānagha
1.052.010a sarvatra kuśalaṃ rājā tamataḥ pratyudāharat
1.052.010c viśvāmitro mahatejā vāśiṣṭhaṃ vinayānvitaḥ
1.052.011a kṛtvobhau suciraṃ kālaṃ dharmiṣṭhau tāḥ kathāstadā
1.052.011c mudā paramayā yuktau prīyetāṃ tau parasparaṃ
1.052.012a tato vāśiṣṭho bhagavān kathānte raghunandana

- 1.052.012c viśvāmitramidaṃ vākyamuvāca prahasanniva
1.052.013a ātithyaṃ kartumicchāmi balasyāsyā mahābala
1.052.013c tava caivāprameyasya yathārhaṃ saṃpratīccha me
1.052.014a satkriyāṃ hi bhavān etāṃ pratīcchatu mayodyatāṃ
1.052.014c rājamstvamatithiśreṣṭhaḥ pūjanīyaḥ prayatnataḥ
1.052.015a evamukto vaśiṣṭhena viśvāmitro mahāmatih
1.052.015c kṛtamityabravīdrājā pūjāvākyena me tvayā
1.052.016a phalamūlena bhagavan vidyate yat tavāśrame
1.052.016c pādyenācamanīyena bhagavaddarśanena ca
1.052.017a sarvathā ca mahāprājña pūjārheṇa supūjitaḥ
1.052.017c gamiṣyāmi namaste 'stu maitreṇekṣasva cakṣuṣā
1.052.018a evaṃ bruvantaṃ rājānaṃ vaśiṣṭhaḥ punareva hi
1.052.018c nyamantrayata dharmātmā punaḥ punarudāradhīḥ
1.052.019a vādhamityeva gādheyo vaśiṣṭhaṃ pratyuvāca ha
1.052.019c yathā priyaṃ bhagavatastathāstu munipuṃgava
1.052.020a evamuktastathā tena vaśiṣṭho japatāṃ varaḥ
1.052.020c ājuhāva tato dhenuṃ kalmāṣiṃ dhūtakalmaṣāṃ
1.052.021a ehyehi śabale kṣipraṃ śṛṇu caiva vaco mama
1.052.021c ***
1.052.022a sabalasyāsyā rājarṣeḥ kartuṃ vyavasito 'smyahaṃ
1.052.022c bhojanena mahārheṇa satkāraṃ tadvidhatsva me
1.052.023a yasya yasya yathākāmaṃ ṣaḍraseṣvabhipūjitaṃ
1.052.023c tat sarvaṃ kāmadhugdivye abhivarṣa kṛte mama
1.052.024a rasenānna peyena lehyacoṣyeṇa saṃyutaṃ
1.052.024c annānāṃ nicayaṃ sarvaṃ sṛjasva śabale tvara
1.053.01a evamuktā vaśiṣṭhena śabalā śatrusūdana
1.053.01c vidadhe kāmadhuk kāmān yasya yasyepsitān yathā
1.053.02a ikṣūn madhūni lājāṃśca maireyāṃśca varāśavān
1.053.02c pānāni ca mahārḥāṇi bhakṣyāṃścoccāvacān api
1.053.03a uṣṇādyaudanasyātra rāśayaḥ parvatopamāḥ
1.053.03c mṛṣṭānnāni sūpāśca dadhikulyāstathaiva ca
1.053.04a nānāsvādurasānāṃ ca khāṇḍavānāṃ tathaiva ca
1.053.04c bhājanāni supūrṇāni gauḍāni ca sahasraśaḥ
1.053.05a sarvamāsīt susaṃtuṣṭaṃ hr̥ṣṭapuṣṭajanāyutaṃ
1.053.05c viśvāmitrabalaṃ rāma vaśiṣṭhena sutarpitaṃ
1.053.06a viśvāmitro hi rājarṣirhr̥ṣṭapuṣṭastadābhavat
1.053.06c sāmātyo mantrisahitaḥ sabhṛtyabalavāhanaḥ
1.053.07a yuktaḥ pareṇa harṣeṇa vaśiṣṭhamidamabravīt
1.053.07c pujito 'haṃ tvayā brahman pūjārheṇa susatkṛtaḥ
1.053.08a śrūyatāmabhidhāsyāmi vākyāṃ vākyaviśārada
1.053.08c gavāṃ śatasahasreṇa dīyatāṃ śabalā mama
1.053.09a ratnaṃ hi bhagavannetadratnabhāgī ca pārthivaḥ
1.053.09c tasmānme śabalāṃ dehi mamaiṣā dharmato dvija
1.053.010a evamuktāstu bhagavān vaśiṣṭho munipuṃgavaḥ
1.053.010c viśvāmitreṇa dharmātmā pratyuvāca mahīpatiṃ
1.053.011a nāhaṃ śatasahasreṇa nāpi koṭiśatairgavāṃ
1.053.011c rājan dāsyāmi śabalāṃ rāśibhī rajatasya vā

- 1.053.012a na parityāgamarheyam matsakāśādarimḍama
1.053.012c śāśvatī śabalā mahyaṃ kīrtirātmavato yathā
1.053.013a asyāṃ havyaṃ ca kavyaṃ ca prāṇayātrā tathaiva ca
1.053.013c āyattamagnihotraṃ ca balirhomastathaiva ca
1.053.014a svāhākāraṣaṭkārāu vidyāśca vividhāstathā
1.053.014c āyattamatra rājarṣe sarvametanna saṃśayaḥ
1.053.015a sarvasvametata satyena mama tuṣṭikarī tathā
1.053.015c kāraṇairbahubhī rājan na dāsye śabalāṃ tava
1.053.016a vaśiṣṭhenaivamuktāstu viśvāmitro 'bravīt tadā
1.053.016c saṃrabdhataramatyartham vākyam vākyaviśāradaḥ
1.053.017a hiraṇyakakṣagraiveyān suvarṇāṃkuśabhūṣitān
1.053.017c dadāmi kuñjarāṇāṃ te sahasrāṇi caturdaśa
1.053.018a hairaṇyānāṃ rathānāṃ ca śvetāśvānāṃ caturyujāṃ
1.053.018c dadāmi te śatānyaṣṭau kiṅkiṇīkavibhūṣitān
1.053.019a hayānāṃ deśajātānāṃ kulajānāṃ mahaujasāṃ
1.053.019c sahasramekaṃ daśa ca dadāmi tava suvrata
1.053.020a nānāvarṇavibhaktānāṃ vayahsthānāṃ tathaiva ca
1.053.020c dadāmyekāṃ gavāṃ koṭim śabalā dīyatāṃ mama
1.053.021a yāvadicchasi ratnāni hiraṇyaṃ vā dvijottama
1.053.021c tāvaddadāmi te sarvaṃ dīyatāṃ śabalā mama
1.053.022a evamuktastu bhagavān viśvāmitreṇa dhīmatā
1.053.022c na dāsyaṃmīti śabalāṃ prāha rājan kathamcana
1.053.023a etadeva hi me ratnametadeva hi me dhanam
1.053.023c etadeva hi sarvasvametadeva hi jīvitam
1.053.024a darśaśca pauraṇamāsaśca yajñāścaivāptadakṣiṇāḥ
1.053.024c etadeva hi me rājan vividhāśca kriyāstathā
1.053.025a adomūlāḥ kriyāḥ sarvā mama rājan na saṃśayaḥ
1.053.025c bahunā kiṃ pralāpena na dāsye kāmadohinīm
1.054.01a kāmadhenuṃ vaśiṣṭho 'sau yadā na tyajate muniḥ
1.054.01c tadāsya śabalāṃ rājā viśvāmitro 'nvakarṣata
1.054.02a nīyamānā tu śabalā rāma rājñā mahātmanā
1.054.02c duḥkhitā cintayāmāsa rudatī śokakarṣitā
1.054.03a parityaktā vaśiṣṭhena kimahaṃ sumahātmanā
1.054.03c yāhaṃ rājabhaṭairdīnā hriyeya bhṛśaduḥkhitā
1.054.04a kiṃ mayāpakṛtaṃ tasya maharṣerbhāvitātmanaḥ
1.054.04c yanmāmanāgasam dṛṣṭvā bhaktāṃ tyajati dhārmikaḥ
1.054.05a iti sā cintayitvā tu niḥśvasya ca punaḥ punaḥ
1.054.05c jagāma vegena tadā vaśiṣṭhaṃ paramaujasā
1.054.06a vidhūya tāmstadā bhṛtyān śataśaḥ śatrusūdana
1.054.06c jagāmānilavegena pādāmūlaṃ mahātmanaḥ
1.054.07a śabalā sā rudatī ca krośantī cedamabravīt
1.054.07c vaśiṣṭhasyāgrataḥ sthitvā meghadundubhirāviṇī
1.054.08a bhagavan kiṃ parityaktā tvayāhaṃ brahmaṇaḥ suta
1.054.08c yasmādrājabhaṭā māṃ hi nayanti tvatsakāśataḥ
1.054.09a evamuktāstu brahmarṣiridaṃ vacanamabravīt
1.054.09c śokasamṭaptahṛdayāṃ svasāramiva duḥkhitāṃ
1.054.010a na tvāṃ tyajāmi śabale nāpi me 'pakṛtaṃ tvayā

- 1.054.010c eṣa tvam̐ nayate rājā balonmatto mahābalaḥ
1.054.011a na hi tulyam̐ balaḥ manye mama rājā viśeṣataḥ
1.054.011c balī rājā kṣatriyaśca pṛthivyāḥ patireva ca
1.054.012a iyamakṣauhiṇī pūrṇā gajavājirathākulā
1.054.012c pattidhvajasamākīrṇā tenāsau balavattaraḥ
1.054.013a evamuktā vaśiṣṭhena pratyuvāca vinītavat
1.054.013c vacanam̐ vacanajñā sā brahmarṣimatulaprabham̐
1.054.014a na balaḥ kṣatriyasyāhurbrahmaṇā balavattaraḥ
1.054.014c brahman brāhmabalaḥ divyam̐ kṣātrācca balavattaram̐
1.054.015a aprameyam̐ balaḥ tubhyam̐ na tvayā balavattaraḥ
1.054.015c viśvāmitro mahāvīryastejastava durāsadam̐
1.054.016a niyukṣva mām̐ mahātejastvabrahmabalasambhṛtām̐
1.054.016c tasya darpaḥ balaḥ yat tannāśayāmi durātmanaḥ
1.054.017a ityuktāstu tayā rāma vaśiṣṭhaḥ sa mahāyaśāḥ
1.054.017c sṛjasveti tadovāca balaḥ parabalārdanam̐
1.054.018a tasyā hambhāravotsṛṣṭāḥ pahlavāḥ śataśo nrpa
1.054.018c nāśayanti balaḥ sarvam̐ viśvāmitrasya paśyataḥ
1.054.019a sa rājā paramakruddhaḥ krodhavisphāritekṣaṇaḥ
1.054.019c pahlavān nāśayāmāsa śakhairuccāvairapi
1.054.020a viśvāmitrārditān drṣṭvā pahlavān śataśastadā
1.054.020c bhūya evāsṛjaddhorān śakān yavanamiśritān
1.054.021a tairāsīt samvṛtā bhūmiḥ śakairyavanamiśritaiḥ
1.054.021c prabhāvadbhirmahāvīryairhemakiñjalkasam̐nibhaiḥ
1.054.022a tīkṣṇāsipaṭṭiśadharairhemavarṇāambarāvṛtaiḥ
1.054.022c nirdagdham̐ tat balaḥ sarvam̐ pradīptairiva pāvakaiḥ
1.054.023a tato 'strāṇi mahātejā viśvāmitro mumoca ha
1.054.023c taiste yavanakāambojā varvarāścākulīkṛtāḥ
1.055.01a tatastān ākulān drṣṭvā viśvāmitrāstramohitān
1.055.01c vaśiṣṭhaścoyamāsa kāmādhuk sṛja yogataḥ
1.055.02a tasyā hambhāravajātāḥ kāambojā ravisam̐nibhāḥ
1.055.02c ūdhasāścātha sam̐bhūtā varvarāḥ śastrapāṇayah
1.055.03a yonideśācca yavanāḥ śakṛddeśācchakāḥ smṛtāḥ
1.055.03c romakūpeṣu mlecchāśca hārītāḥ sakirātakāḥ
1.055.04a taistanniśūditam̐ sarvam̐ viśvāmitrasya tatūkṣaṇāt
1.055.04c sapadātigajaḥ sāsavam̐ saratham̐ raghunandana
1.055.05a drṣṭvā niśūditam̐ sainyam̐ vaśiṣṭhena mahātmanā
1.055.05c viśvāmitrasutānām̐ tu śataḥ nānāvidhāyudham̐
1.055.06a abhyadhāvat susam̐kruddham̐ vaśiṣṭham̐ japatām̐ varam̐
1.055.06c huṅkareṇaiva tān sarvān nirdadāha mahān ṛṣiḥ
1.055.07a te sāsvarathapadātā vaśiṣṭhena mahātmanā
1.055.07c bhasmīkṛtā muhūrtena viśvāmitrasutāstathā
1.055.08a drṣṭvā vināsitān sarvān balaḥ ca sumahāyaśāḥ
1.055.08c savṛḍam̐ cintayāviṣṭo viśvāmitro 'bhavat tadā
1.055.09a samudra iva nirvego bhagnadam̐ṣṭra ivoragaḥ
1.055.09c uparaktā ivādityaḥ sadyaḥ niṣprabhatām̐ gataḥ
1.055.010a hataputrabalo dīno lūnapakṣa iva dvijaḥ
1.055.010c gatasarvabalotsāho nirvedaḥ samapadyata

- 1.055.011a sa putramekaṃ rājyāya pālayeti niyujya ca
1.055.011c pṛthivīm kṣatradharṃeṇā vanamevābhyapadyata
1.055.012a sa gatvā himavatpārśve kinnaroragasevite
1.055.012c mahādevaprasādārthaṃ tapastepe mahātapāḥ
1.055.013a kenacit tvatha kālena deveśo vṛṣabhadhvajaḥ
1.055.013c darśayāmāsa varado viśvāmitraṃ mahābalaṃ
1.055.014a kimarthaṃ tapyase rājan brūhi yat vivakṣitaṃ
1.055.014c varado 'smi varo yaste kāṅkṣitaḥ so 'bhidhīyatāṃ
1.055.015a evamuktastu devena viśvāmitro mahātapāḥ
1.055.015c praṇipatya mahādevamidaṃ vacanamabravīt
1.055.016a yadi tuṣṭo mahādeva dhanurvedo mamānagha
1.055.016c sāṅgopāṅgopaniṣadh sarahasyaḥ pradīyatāṃ
1.055.017a yāni deveṣu cāstrāṇi dāneṣu tatharṣiṣu
1.055.017c gandharvayakṣarakṣaḥsu pratibhāntu mamānagha
1.055.018a tava prasādādbhavatu devadeva mamepsitaṃ
1.055.018c evamastviti deveśo vākyamuktvā divaṃ yayau
1.055.019a prāpya cāstrāṇi deveśādviśvāmitro mahābalaḥ
1.055.019c harṣeṇa mahatā yukto darpapūrṇo 'bhavat tadā
1.055.020a vivardhamāno vīryeṇā samudra iva parvaṇi
1.055.020c hatameva tadā mene vaśiṣṭhamṛṣisattamaṃ
1.055.021a tato gatvāśramapadaṃ mumocāstrāṇi pāṛthivaḥ
1.055.021c yaistat tapovanaṃ nāma nirdagdhaṃ cāstratejasā
1.055.022a udīryamāṇamastraṃ tadviśvāmitrasya dhīmataḥ
1.055.022c dṛṣtvā vipradrutā bhītā munayaḥ śataśo diśaḥ
1.055.023a vaśiṣṭhasya ca ye śiṣyā ye ca vai mṛgapakṣiṇaḥ
1.055.023c vidravanti bhayādbhītā nānādigbhyaḥ sahasraśaḥ
1.055.024a vaśiṣṭhasyāśramapadaṃ śūnyamāsīnmahātmanaḥ
1.055.024c muhurtamiva niḥśabdamāsīdīriṇasaṃnibhaṃ
1.055.025a vadato vai vaśiṣṭhasya mā bhairiti muhurmuḥuḥ
1.055.025c nāśayāmyadya gādheyaṃ nīhāramiva bhāskaraḥ
1.055.026a evamuktvā mahatejā vaśiṣṭho japatāṃ varaḥ
1.055.026c viśvāmitraṃ tadā vākyam saroṣamidamabravīt
1.055.027a āśramaṃ ciraṣaṃvṛddhaṃ yadvināśitavān asi
1.055.027c durācāro hi yanmūḍhastasmāt tvam na bhaviṣyasi
1.056.01a evamukto vaśiṣṭhena viśvāmitro mahābalaḥ
1.056.01c āgneyamastramuddiśya tiṣṭha tiṣṭheti cābravīt
1.056.02a brahmadaṇḍaṃ samudyamya kāladaṇḍamivāparaṃ
1.056.02c vaśiṣṭho bhagavān krodhādidam vacanamabravīt
1.056.03a kṣatrabandho sthito hyeṣa yadvalaṃ taddhi darśaya
1.056.03c nāśayāmyadya te darpaṃ śastrasya tava gādhiḥ
1.056.04a kva ca te kṣatriyabalaṃ kva ca brahmabalaṃ mahat
1.056.04c paśya brāhmabalaṃ divyaṃ mama kṣatriyapāṃśana
1.056.05a tasyāstraṃ gādhiputrasya ghoramāgneyamudyataṃ
1.056.05c brahmadaṇḍena tacchāntamagnervega ivāmbhasā
1.056.06a vāruṇaṃ caiva raudraṃ ca aindraṃ pāsūpataṃ tathā
1.056.06c aiśikaṃ cāpi cikṣepa kupito gādhinandanaḥ
1.056.07a mānavaṃ mohanaṃ caiva gāndharvaṃ svāpanaṃ tathā

- 1.056.07c jṛmbhanaṃ mādanaṃ caiva saṃtāpanavilāpane
1.056.08a śoṣaṇaṃ dāruṇaṃ caiva vajramastraṃ sudurjayaṃ
1.056.08c brahmapāśaṃ kālāpāśaṃ vāruṇaṃ pāśameva ca
1.056.09a painākamastraṃ dayitaṃ śuṣkardre aśanī tathā
1.056.09c daṇḍāstramatha paiśācaṃ krauñcamastraṃ tathaiva ca
1.056.010a dharmacakraṃ kālacakraṃ viṣṇucakraṃ tathaiva ca
1.056.010c vāyavyaṃ mathanaṃ caiva astraṃ hayaśirastathā
1.056.011a śaktidvayaṃ ca cikṣepa kaṅkālamuśalaṃ tathā
1.056.011c vaidyādharaṃ mahāstraṃ ca kālāstramatha dāruṇaṃ
1.056.012a triśūlamastraṃ ghoraṃ ca kāpālamatha kaṅkaṇaṃ
1.056.012c etānyastrāṇi cikṣepa sarvāṇi raghunandana
1.056.013a vaśiṣṭhe japatām śreṣṭhe tadadbhutamivābhavat
1.056.013c tāni sarvāṇi daṇḍena grasate brahmaṇaḥ sutaḥ
1.056.014a teṣu śānteṣu brahmāstraṃ kṣiptavān gādhinandanaḥ
1.056.014c tadastramudyataṃ dṛṣṭvā devāḥ sāgnipurogamāḥ
1.056.015a devarṣayaśca saṃbhrāntā gandharvāḥ samahoragāḥ
1.056.015c trailokyamāsīt saṃtrastaṃ brahmāstre samudīrite
1.056.016a tadapyastraṃ mahāghoraṃ brāhmaṃ brāhmeṇa tejasā
1.056.016c vaśiṣṭho grasate sarvaṃ bahmadaṇḍena rāghava
1.056.017a brāhmāstraṃ grasamānasya vaśiṣṭhasya mahātmanaḥ
1.056.017c trailokyamohanaṃ raudraṃ rūpamāsīt sudāruṇaṃ
1.056.018a romakūpeṣu sarveṣu vaśiṣṭhasya mahātmanaḥ
1.056.018c marīcyā iva niṣpeturagnerdhūmākulārciṣaḥ
1.056.019a prājvaladbrahmadaṇḍaśca vaśiṣṭhasya karodyataḥ
1.056.019c sadhūma iva kālāgniryamadaṇḍa ivāparaḥ
1.056.020a tato 'stuvan munigaṇā vaśiṣṭhaṃ japatām varam
1.056.020c amoghaṃ te balaṃ brahman tejo dhārāya tejasā
1.056.021a niḡhītaṣṭvayā brahman viśvāmitro mahābalaḥ
1.056.021c prasīd japatām śreṣṭha lokāḥ santu gatavyathāḥ
1.056.022a evamukto mahatejāḥ śamaṃ cakre mahātapāḥ
1.056.022c viśvāmitro 'pi nikṛto viniḡśvasyedadabravīt
1.056.023a dhigbalaṃ kṣatriyabalaṃ brahmatejobalaṃ balaṃ
1.056.023c ekena brahmadaṇḍena sarvāstrāṇi hatāni me
1.056.024a tadetat prasamīkṣyāhaṃ prasannendriyamānasaḥ
1.056.024c tapo mahat samāsthāsye yadvai brahmatvakāraṇaṃ
1.057.01a tataḥ saṃtaptahr̥dayaḥ smaran nigrahamātmanaḥ
1.057.01c viniḡśvasya viniḡśvasya kṛtavairo mahātmanā
1.057.02a sa dakṣiṇām diśaṃ gatvā mahiṣyā saha rāghava
1.057.02c phalamūlāsano dāntaścacāra paramaṃ tapaḥ
1.057.03a athāsya jajñire putrāḥ satyadharmaparāyaṇāḥ
1.057.03c haviṣyando madhuṣyando dṛḍhanetro mahārathaḥ
1.057.04a purṇe varṣasahasre tu brahmā lokapitāmahaḥ
1.057.04c abravīnmadhuraṃ vākyam viśvāmitraṃ tapodhanaṃ
1.057.05a jītā rājarṣilokāste tapasā kuśikātmaja
1.057.05c anena tapasā tvaṃ hi rājarṣiriti vidmahe
1.057.06a evamuktvā mahatejā jagāma saha daivataiḥ
1.057.06c tripiṣṭapaṃ brahmalokaṃ lokānām parameśvaraḥ

- 1.057.07a viśvāmitro 'pi tacchrutvā hriyā kiṃcidavān mukhaḥ
1.057.07c duḥkhena mahatāviṣṭaḥ samanyuridamabravīt
1.057.08a tapaśca sumahat taptaṃ rājarṣiriti māṃ viduḥ
1.057.08c devāḥ sarṣigaṇāḥ sarve nāsti manye tapaḥphalaṃ
1.057.09a evaṃ niścītya manasā bhūya eva mahātapāḥ
1.057.09c tapasacāra kākutstha paramaṃ paramātmavān
1.057.010a etasminneva kāle tu satyavādī jitendriyaḥ
1.057.010c triśaṃkuriti vikhyāta ikṣvākukulavardhanaḥ
1.057.011a tasya buddhiḥ samutpannā yajeyamiti rāghava
1.057.011c gaccheyam svaśarīreṇa devatānāṃ parāṃ gatim
1.057.012a vaśiṣṭhaṃ sa samāhuya kathayāmāsa cintitaṃ
1.057.012c aśakyamiti cāpyukto vaśiṣṭhena mahātmanā
1.057.013a pratyākhyāto vaśiṣṭhena sa yayau dakṣiṇāṃ diśaṃ
1.057.013c tatastatkarmasiddhyārthaṃ putrāmstasya gato nṛpaḥ
1.057.014a triśaṃkustu mahātejāḥ śataṃ paramabhāsvaraṃ
1.057.014c vaśiṣṭhaputrān dadṛśe tapyamānān manasvinaḥ
1.057.015a so 'bhigamyā mahātmānaḥ sarvān eva guroḥ sūtān
1.057.015c abhivādyaṇupūrveṇā hriyā kiṃcidavān mukhaḥ
1.057.016a abravīt sa mahābhāgān sarvān eva kṛtāñjaliḥ
1.057.016c śaraṇaṃ vaḥ prapanne 'haṃ śaraṇyaḥ śaraṇapradān
1.057.017a pratyākhyāto hi bhadraṃ vo vaśiṣṭhena mahātmanā
1.057.017c yaṣṭukāmo mahāyajñāṃ tadanujñātumarhatha
1.057.018a guruputrān ahaṃ sarvān namaskṛtya prasādaye
1.057.018c śirasā praṇato yāce brāhmaṇāṃstapasi sthitān
1.057.019a te māṃ bhavantaḥ siddhyarthaṃ yājayantu samāhitāḥ
1.057.019c saśarīro yathāhaṃ vai devalokamavāpnuyāṃ
1.057.020a pratyākhyāto vaśiṣṭhena gatimanyāṃ tapodhanāḥ
1.057.020c guruputrānṛte sarvān nāhaṃ paśyāmi kaṃcana
1.057.021a ikṣvākūṇāṃ hi sarveṣāṃ purodhāḥ paramā gatiḥ
1.057.021c tasmādanantaraṃ sarve bhavanto daivataṃ mama
1.058.01a triśaṅkorvacanaṃ śrutvā tataḥ krodhasamanvitaṃ
1.058.01c ṛṣiputraśataṃ rāma rājānamidamabravīt
1.058.02a pratyākhyāto 'si durbuddhe guruṇā satyavādinā
1.058.02c taṃ kathaṃ samatikramya śākhāntaramupeyivān
1.058.03a ikṣvākūṇāṃ hi sarveṣāṃ purodhāḥ paramā gatiḥ
1.058.03c na cātikramituṃ śakyam vacanaṃ satyavādināḥ
1.058.04a aśakyamiti covāca vaśiṣṭho bhagavān ṛṣiḥ
1.058.04c taṃ vayaṃ vai samāhartuṃ kratuṃ śaktāḥ kathaṃ tava
1.058.05a bālīśastvaṃ naraśreṣṭha gamyatāṃ svapuraṃ punaḥ
1.058.05c yājane bhagavān śaktastrailokyasyāpi pārthiva
1.058.06a teṣāṃ tadvacanaṃ śrutvā krodhaparyākulākṣaraṃ
1.058.06c sa rājā punarevaitān idaṃ vacanamabravīt
1.058.07a pratyākhyāto bhagavatā guruputraistathaiva hi
1.058.07c anyāṃ gatim gamiṣyāmi svasti vo 'stu tapodhanāḥ
1.058.08a ṛṣiputrāstu tacchrutvā vākyaṃ ghorābhisamhitaṃ
1.058.08c śepuḥ paramasaṃkruddhāścaṇḍālatvaṃ gamiṣyasi
1.058.09a ityuktva te mahātmāno vivīśuḥ svaṃ svamāśramaṃ

- 1.058.09c atha rātryām vyatītāyām rājā caṇḍālatām gataḥ
1.058.010a nīlavastradharo nīlaḥ paruṣo dhvastamūrdhajaḥ
1.058.010c cityamālyāṅgarāgaśca āyasābharaṇo 'bhavat
1.058.011a taṃ dr̥ṣṭvā mantriṇaḥ sarve tyajya caṇḍālarūpiṇaṃ
1.058.011c prādravan sahitā rāma paurā ye cānuyāyinaḥ
1.058.012a eko hi rājā kākutstha jagāma paramātmavān
1.058.012c dahyamāno divārātraṃ viśvāmitraṃ tapodhanaṃ
1.058.013a viśvāmitrastu taṃ dr̥ṣṭvā rājānaṃ viphalikṛtaṃ
1.058.013c caṇḍālarūpiṇaṃ rāma munīḥ kārūṇyamāgataḥ
1.058.014a kārūṇyāt sa mahātejā vākyaṃ paramadhārmikaḥ
1.058.014c idaṃ jagāda bhadraṃ te rājānaṃ ghoradarśanaṃ
1.058.015a kimāgamanakāryaṃ te rājaputra mahābala
1.058.015c ayodhyādhipate vīra śāpāccaṇḍālatām gataḥ
1.058.016a atha tadvākyaṃākārṇya rājā caṇḍāladarśanaḥ
1.058.016c abravīt prāñjalirvākyaṃ vākyañño vākyaCOVIDaṃ
1.058.017a pratyākhyāto 'smi guruṇā guruputraistathaiva ca
1.058.017c anavāpyaiva taṃ kāmāṃ mayā prāpto viparyayaḥ
1.058.018a saśarīro divaṃ yāyāmiti me saumya darśanaṃ
1.058.018c mayā ceṣṭaṃ kratuśataṃ tacca nāvāpyate phalaṃ
1.058.019a anṛtaṃ noktāpūrvaṃ me na ca vakṣye kadācana
1.058.019c kṛcchreṣvayi gataḥ saumya kṣatradharmaṇa te śape
1.058.020a yajñairbahavidhairiṣṭaṃ prajā dharmeṇa pālitaḥ
1.058.020c guravaśca mahātmānaḥ śīlavṛttena toṣitaḥ
1.058.021a dharme prayatamānasya yajñaṃ cāhartumicchataḥ
1.058.021c paritoṣaṃ na gacchanti guravo munipuṃgava
1.058.022a daivameva paraṃ manye pauraṣaṃ tu nirarthakaṃ
1.058.022c daivenākramyate sarvaṃ daivaṃ hi paramā gatiḥ
1.058.023a tasya me paramārttasya prasādamabhikāṅkṣataḥ
1.058.023c kārtumarhasi bhadraṃ te daivopahatakarmaṇaḥ
1.058.024a nānyāṃ gatiṃ prapaśyāmi nānyaccharaṇamasti me
1.058.024c daivaṃ puruṣakāreṇa nivartayitumarhasi
1.059.01a uktāvākyaṃ tu rājānaṃ kṛpayā kuśikātmajaḥ
1.059.01c abravīnmadhuraṃ vākyaṃ sāksāccaṇḍālatām gataṃ
1.059.02a ikṣvāko svāgataṃ vatsa jānāmi tvāṃ sudhārmikaṃ
1.059.02c śaraṇaṃ te pradāsyāmi mā bhaiṣīrṇṛpapuṃgava
1.059.03a ahamāmantraye sarvān maharṣīn puṇyakarmaṇāḥ
1.059.03c yajñasāhyakarān rājāṃstato yakṣyasi nirvṛtaḥ
1.059.04a guruśāpakṛtaṃ rūpaṃ yadidaṃ tvayi vartate
1.059.04c anena saha rūpeṇa saśarīro gamiṣyasi
1.059.05a hastaprāptamahāṃ manye svargaṃ tava narādhipa
1.059.05c yastvaṃ kauśikamāgamyā śaraṇyaḥ śaraṇaṃ gataḥ
1.059.06a evamuktavā mahātejaḥ putrān paramadhārmikān
1.059.06c vyādideśa mahāprājñān yajñasaṃbhārakāraṇāt
1.059.07a sarvān śiṣyān samāhuya vākyaṃmetaduvāca ha
1.059.07c sarvān ṛṣīn savāśiṣṭhān ānayadhvaṃ mamājñayā
1.059.08a yaśca yadvacanaṃ brūyānmadvākyaḥ abalacoditaḥ
1.059.08c tat sarvamakhilenoktaṃ mamākhyeyamanādr̥taṃ

- 1.059.09a tasya tadvacanaṃ śrutvā diśo jagmustadājñayā
1.059.09c ājagmuratha deśebhyaḥ sarvebhyo brahmavādināḥ
1.059.010a te ca śiṣyāḥ samāgamyā munim jvalitatejasam
1.059.010c abruvan vacanaṃ sarvaṃ sarveṣāṃ brahmavādināṃ
1.059.011a śrutvā te vacanaṃ sarve samāyānti dvijātayaḥ
1.059.011c sarvadeśeṣu cāgacchana varjayitvā mahodayam
1.059.012a vāsiṣṭhaṃ tacchataṃ sarvaṃ krodhaparyākulākṣaram
1.059.012c yaduvāca vaco ghoram śṛṇu tvam munipuṅgava
1.059.013a kṣatriyo yājako yasya caṇḍālasya viśeṣataḥ
1.059.013c katham sadasi bhoktāro havistasya surarṣayaḥ
1.059.014a brāhmaṇā vā mahātmāno bhuktā caṇḍālabhojanaṃ
1.059.014c katham svargaṃ gamiṣyanti viśvāmitreṇa pālitaḥ
1.059.015a etadvacananaīṣṭhuryamūcuḥ samraktalocanāḥ
1.059.015c vāsiṣṭhā muniśārdūla sarve sahamahodayāḥ
1.059.016a iti teṣāṃ vacaḥ śrutvā śiṣyāṇāṃ munipuṅgavaḥ
1.059.016c krodhasamraktanayanaḥ saroṣamidamabravīt
1.059.017a yaddūṣayantyaduṣṭam mām tapa ugraṃ samāsthitaṃ
1.059.017c bhasmībhūtā durātmāno bhaviṣyanti na saṃśayaḥ
1.059.018a adya te kālapāśena nītā vaivasvataḥkṣayaṃ
1.059.018c sapta jātiśatānyeva mṛtapāḥ saṃbhavantu te
1.059.019a śvamāmsaniyatāhārā muṣṭikā nāma nirghṛṇāḥ
1.059.019c vikṛtāśca virūpāśca lokān anucarantvimān
1.059.020a mahodayaśca durbuddhirmāmadūṣyam hyadūṣayat
1.059.020c dūṣitaḥ sarvalokeṣu niśādatvam gamiṣyati
1.059.021a prāṇanipātanirato niranukrośatāṃ gataḥ
1.059.021c dīrghakālam mama krodhāddurgatiṃ vartayiṣyati
1.059.022a etāvaduktvā vacanaṃ viśvāmitro mahāmuniḥ
1.059.022c virarāma mahātejāstasmin munisamāgame
1.060.01a tapobalahatān kṛtvā vāsiṣṭhān samahodayān
1.060.01c ṛṣimadhye mahatejā viśvāmitro 'bhyabhāṣata
1.060.02a ayamikṣvākudāyādastrīśamkuriti viśrutaḥ
1.060.02c dharmiṣṭhaśca vadānyaśca mām caiva śaraṇam gataḥ
1.060.03a yathāyam svaśarīreṇa devalokam gamiṣyati
1.060.03c tathā pravartyatām yajño bhavadbhiśca mayā saha
1.060.04a viśvāmitravacaḥ śrutvā tataste munipuṅgavāḥ
1.060.04c mithaḥ saṃmantrayāmāsurviśvāmitrabhayārditaḥ
1.060.05a ayam kuśikadāyādo muniḥ paramakopanaḥ
1.060.05c yadāha vacanaṃ samyagetat kāryam na saṃśayaḥ
1.060.06a agnikalpo hi bhagavān śāpam dāsyati roṣitaḥ
1.060.06c tasmāt pravartyatām yajño yathaivoktam maharṣiṇā
1.060.07a kriyatām ca tathā yatnaḥ saśarīro yathā divam
1.060.07c gacchedikṣvākudāyādo viśvāmitrasya tejasā
1.060.08a tataḥ pravavṛte yajñāḥ sarvasaṃbhārasaṃbhṛtaḥ
1.060.08c yājakaśca mahātejā viśvāmitro 'bhavat kratau
1.060.09a ṛtviścānupūrveṇa mantravanmantrakovidāḥ
1.060.09c cakruḥ sarvāṇi karmāṇi yathākalpaṃ yathāvidhi
1.060.010a tataḥ kālena mahatā viśvāmitro mahātāpāḥ

- 1.060.010c cakārāvāhanam tatra bhāgārtham sarvadevatāḥ
1.060.011a nābhyagaman yadā tatra bhāgārtham sarvadevatāḥ
1.060.011c tataḥ kopasamāviṣṭo viśvāmitro mahāmuniḥ
1.060.012a struvamudyamya sakrodhastriśamkumidamabravīt
1.060.012c paśya me tapaso vīryam svārjitasya nareśvara
1.060.013a eṣa tvam svaśarīreṇa nayāmi svargamojasā
1.060.013c duṣprāpaṃ svaśarīreṇa svargaṃ gaccha nareśvara
1.060.014a svārjitaṃ kiṃcidapyasti mayā hi tapasaḥ phalaṃ
1.060.014c rājamstvam tejasā tasya saśarīro divaṃ vraja
1.060.015a uktavākye munau tasmin saśarīro nareśvaraḥ
1.060.015c divaṃ jagāma kākutstha munīnāṃ paśyatām tadā
1.060.016a svargalokaṃ gataṃ dr̥ṣṭvā triśamkuṃ pākaśāsanāḥ
1.060.016c saha sarvaiḥ suragaṇairidaṃ vacanamabravīt
1.060.017a triśaṅko gaccha bhūyastvam nāsi svargakṛtālayaḥ
1.060.017c guruśāpahato mūḍha pata bhūmimavākśirāḥ
1.060.018a evamukto mahendreṇa triśamkurapatat punaḥ
1.060.018c vikrośamānastrāhīti viśvāmitraṃ tapodhanaṃ
1.060.019a tacchrutvā vacanaṃ tasya krośamānasya kauśikaḥ
1.060.019c rośamāhārayat tīvraṃ tiṣṭha tiṣṭheti cābravīt
1.060.020a tato brahmatapoyogāt prajāpatirivāparaḥ
1.060.020c sasarja dakṣiṇe bhāge saptarṣīn aparān punaḥ
1.060.021a dakṣiṇāṃ diśamāsthāya ṛṣimadhye mahāyaśāḥ
1.060.021c nakṣatramālāmaparāmasṛjat krodhamūrccitaḥ
1.060.022a anyamindraṃ kariṣyāmi loko vā syādanindrakaḥ
1.060.022c daivatānyapi sa krodhāt sraṣṭuṃ samupacakrame
1.060.023a tataḥ paramasambhrāntāḥ sarśisamghāḥ surāsurāḥ
1.060.023c viśvāmitraṃ mahātmānamūcuḥ sānunayaṃ vacaḥ
1.060.024a ayaṃ rājā mahābhāga guruśāpapakṣataḥ
1.060.024c saśarīro divaṃ yātuṃ nārhatyakṛtapāvanaḥ
1.060.025a teṣāṃ tadvacanaṃ śrutvā devānāṃ munipuṃgavaḥ
1.060.025c abravīt sumahadvākyam kauśikaḥ sarvadevatāḥ
1.060.026a saśarīrasya bhadram vāstriśaṅkorasya bhūpateḥ
1.060.026c ārohaṇaṃ pratijñātaṃ nānṛtaṃ kartumutsahe
1.060.027a svargo 'stu saśarīrasya triśaṅkorasya śāśvataḥ
1.060.027c nakṣatrāṇi ca sarvāṇi māmakāni dhruvānyatha
1.060.028a yāvallokā dhāriṣyanti tiṣṭhantvetāni sarvaśaḥ
1.060.028c matkṛtāni surāḥ sarve tadanujñātumarhatha
1.060.029a evamuktāḥ surāḥ sarve pratyūcurmunipuṃgavaṃ
1.060.029c evaṃ bhavatu bhadram te tiṣṭhantvetāni sarvaśaḥ
1.060.030a gagane tānyanekāni vaiśvānarapathādvahīḥ
1.060.030c nakṣatrāṇi muniśreṣṭha teṣu jyotiḥṣu jājvalan
1.060.031a avākśirāstriśamkuśca tiṣṭhatvamarasam nibhaḥ
1.060.031c anuyāsyanti caitāni jyotiṃṣi nr̥pasattamaṃ
1.060.032a viśvāmitrastu dharmātmā sarvadevairabhiṣṭutaḥ
1.060.032c ṛṣimadhye mahatejā vāḍhamityāha devatāḥ
1.060.033a tato devā mahātmāna ṛṣayaśca tapodhanāḥ
1.060.033c jagmuryathāgataṃ sarve yajñasyānte narottama

- 1.061.01a viśvāmitro mahātejā prasthitān vīksya tān ṛṣīn
1.061.01c abravīnnaraśārdūla sarvāmstān vanavāsinaḥ
1.061.02a mahān vighnaḥ pravṛtto 'yaṃ dakṣiṇāmāsthito diśaṃ
1.061.02c diśamanyāṃ prapatsyāmastatra tapsyāmahe tapaḥ
1.061.03a paścimasyāṃ viśālāyāṃ puṣkarāraṇyamāsritāḥ
1.061.03c sukhaṃ tapaścariṣyāmaḥ paraṃ taddhi tapovanaṃ
1.061.04a evamuktva mahātejāḥ puṣkareṣu mahāmuniḥ
1.061.04c tapa ugraṃ durādharṣaṃ tepe mūlaphalāśanaḥ
1.061.05a etasminneva kāle tu ayodhyādhipatirmahān
1.061.05c ambarīṣa iti khyāto yaṣṭuṃ samupacakrame
1.061.06a tasya vai yajamānasya paśumindro jahāra ha
1.061.06c praṇaṣṭe tu yaśau vipro rājānamidamabravīt
1.061.07a yaśuratra hr̥to rājan praṇaṣṭastava durnayāt
1.061.07c arakṣitāraṃ rājānaṃ ghnanti doṣā nareśvara
1.061.08a prāyaścittaṃ mahaddhyetannaraṃ vā puruṣarṣabha
1.061.08c ānayasva paśuṃ śīghraṃ yāvat karma pravartate
1.061.09a upādhyāyavacaḥ śrutvā ikṣvākuḥ so 'mitaprabhaḥ
1.061.09c anvīyeṣa mahābuddhiḥ paśuṃ gobhiḥ sahasraśaḥ
1.061.010a deśān jānapadāmstāmstān nagarāṇi vanāni ca
1.061.010c āśramāṇi ca puṇyāni mārgamāṇo mahīpatiḥ
1.061.011a sa putrasahitaṃ tāta sabhāryaṃ raghunandana
1.061.011c bhṛgutuṅge samāsīnamṛcikaṃ saṃdadarśa ha
1.061.012a ambarīṣo mahātejāḥ praṇamyābhiprasādya ca
1.061.012c brahmarṣiṃ tapasā dīptaṃ rājarṣiridamabravīt
1.061.013a gavāṃ śatasahasreṇa vikrīṇīṣe sutam yadi
1.061.013c paśorathe mahābhāga kṛtakṛtyo 'smi bhārgava
1.061.014a sarve parigatā deśā yajñīyaṃ na labhe paśuṃ
1.061.014c dātumarhasi mūlyena sutamekamito mama
1.061.015a evamukto mahātejā ṛcikastvabravīdvacaḥ
1.061.015c nāhaṃ jyeṣṭhaṃ naraśreṣṭha vikrīṇīyāṃ kathaṃcana
1.061.016a ṛcikavacanaṃ śrutvā teṣāṃ mātā mahātmanāṃ
1.061.016c uvāca naraśārdūlamambarīṣamidaṃ vacaḥ
1.061.017a avikreyaṃ sutam jyeṣṭhaṃ bhagavān āha bhārgavaḥ
1.061.017c mamāpi dayitaṃ viddhi kaniṣṭhaṃ śunakaṃ prabho
1.061.018a prāyeṇā hi naraśreṣṭha jyeṣṭhāḥ pitṛṣu vallabhāḥ
1.061.018c mātṛṇāṃ ca kanīyāmsastasmādrakṣe kanīyasaṃ
1.061.019a uktavākye munau tasmin munipatnyāṃ tathaiva ca
1.061.019c śunaḥśephaḥ svayaṃ rāma madhyamo vākyamabravīt
1.061.020a pitā jyeṣṭhamavikreyaṃ mātā cāha kanīyasaṃ
1.061.020c vikṛitaṃ madhyamaṃ manye rājaputra nayasva māṃ
1.061.021a gavāṃ śatasahasreṇa śunaḥśephaṃ tato nṛpaḥ
1.061.021c gr̥hītvā paramaprīto jagāma raghunandana
1.061.022a rathamāropya taṃ rāma śunaḥśephaṃ tvarānvitaḥ
1.061.022c ājagāma tato yajñam samāpayitumātmanaḥ
1.062.01a śunaḥśephaṃ tamādāya sa rājā śrāntavāhanaḥ
1.062.01c vyaśrāmyat puṣkare tīrthe madhyāhne raghunandana
1.062.02a tasya viśrāmyatastatra śunaḥśepho mahādyutiḥ

- 1.062.02c puṣkaraṃ jyeṣṭhamāgamyā viśvāmitraṃ dadarśa ha
1.062.03a tapyantamṛṣibhiḥ sārđhaṃ mātulaṃ paramāturaḥ
1.062.03c viṣaṇavadano dīnastrṣṇayā ca śramaṇa ca
1.062.04a papātānke mune rāma vākyaṃ cedamuvāca ha
1.062.04c na me 'sti mātā na pitā jñātayo bāndhavāḥ kutaḥ
1.062.05a trātumarhasi māṃ saumya dharmenā munipuṃgava
1.062.05c trātā tvam hi naraśreṣṭha sarveṣāṃ tvam hi bhāvanaḥ
1.062.06a rājā ca kṛtakāryaḥ syādahaṃ dīrghāyuravyayaḥ
1.062.06c svargalokamupāśnīyāṃ tapastaptvā hyanuttamaṃ
1.062.07a sa me nātho hyanāthasya bhava bhavyena cetasā
1.062.07c piteva putraṃ dharmātmaṃstrātumarhasi kilbiṣāt
1.062.08a tasya tadvacanaṃ śrutvā viśvāmitro mahātapāḥ
1.062.08c śāntvayitvā bahuvīdhaṃ putrān idamuvāca ha
1.062.09a yatkrte pitarāḥ putrān janayanti śubhārthinaḥ
1.062.09c paralokahitārthāya tasya kālo 'yamāgataḥ
1.062.010a ayaṃ munisuto bālo mattaḥ śaraṇamicchati
1.062.010c asya jīvitamātreṇa priyaṃ kuruta putrakāḥ
1.062.011a sarve sukṛtakarmāṇaḥ sarve dharmaparāyaṇāḥ
1.062.011c yaśubhūtā narendrasya trptimagneḥ prayacchata
1.062.012a nāthavāṃśca śunaḥśepho yajñaścāvighnito bhavet
1.062.012c devatāstarpitāśca syurmama cāpi kṛtaṃ vacaḥ
1.062.013a munestu vacanaṃ śrutvā madhuṣyandādayaḥ sutāḥ
1.062.013c sābhimānaṃ naraśreṣṭha salīlamidamabruvan
1.062.014a kathamātmasutān hitvā trāyase 'nyasutān vibho
1.062.014c akāryamiva paśyāmaḥ svamāṃsamiva bhojane
1.062.015a teṣāṃ tadvacanaṃ śrutvā putrāṇāṃ munipuṃgavaḥ
1.062.015c krodhasaṃraktanayano vyāhartumupacakrame
1.062.016a niḥśādhvasamidam proktaṃ dharmādapi vigarhitam
1.062.016c atikramya tu madvākyaṃ dāruṇaṃ romaharṣaṇaṃ
1.062.017a śvamāṃsabhojanāḥ sarve vāśiṣṭhā iva jātiṣu
1.062.017c pūrṇavarṣasahasraṃ tu pṛthivyāmanuvatsyatha
1.062.018a kṛtvā śāpasamāyuktān putrān munivarastadā
1.062.018c śunaḥśephāmuvācārttaṃ kṛtvā rakṣāṃ nirāmayāṃ
1.062.019a pavitrapāśairābaddho raktamālyānulepanaḥ
1.062.019c vaiṣṇavaṃ yūpamāsādya vāgbhiragnimudāhara
1.062.020a ime ca gāthe dve divye gāyethā muniputrika
1.062.020c ambarīṣasya yajñe 'smiṃstataḥ siddhimavāpsyasi
1.062.021a śunaḥśepho gṛhītvā te dve gāthe susamāhitaḥ
1.062.021c tvarayā rājasimhaṃ tamambarīṣamuvāca ha
1.062.022a rājasimha mahābuddhe śīghraṃ gacchāmahai vayaṃ
1.062.022c nivartayasva rājendra dīkṣāṃ ca samupāviśa
1.062.023a tadvākyaṃrṣiputrasya śrutvā harṣasamanvitaḥ
1.062.023c jagāma nṛpatiḥ śīghraṃ yajñavāṭamatandritaḥ
1.062.024a sadasyānumate rājā pavitrakṛtalakṣaṇaṃ
1.062.024c paśuṃ raktāmbaraṃ kṛtvā yūpe taṃ samabandhayat
1.062.025a sa baddho vāgbhiragnyābhirabhituṣṭāva vai surau
1.062.025c indramindrānujaṃ caiva yathāvanmuniputrikaḥ

- 1.062.026a tasmai prītaḥ sahasrākṣo rahasyastutitoṣitaḥ
1.062.026c dīrghamāyustadā prādācchunaḥśephāya vāsavaḥ
1.062.027a sa ca rājā naraśreṣṭha tasya yajñasya labdhavān
1.062.027c phalaṃ bahugunaṃ rāma sahasrākṣaprasādajaṃ
1.062.028a viśvāmitro 'pi dharmātmā bhūyastepe mahat tapaḥ
1.062.028c puṣkareṣveva varṣāṇāṃ sahasraṃ niyatavrataḥ
1.063.01a pūrṇe varṣasahasre tu vratasnātaṃ mahāmuniṃ
1.063.01c abhyāgacchan surāḥ sarve tapaḥphalaṃ cikīrṣavaḥ
1.063.02a tatrainamabravīt brahmā punaḥ suruciraṃ vacaḥ
1.063.02c ṛsistvamasi bhadraṃ te svārjitaiḥ karmabhiḥ śubhaiḥ
1.063.03a tamevamuktṛvā deveśastridivaṃ punarabhyagāt
1.063.03c viśvāmitro 'pi tacchrutvā bhūyastepe mahat tapaḥ
1.063.04a tataḥ kālena mahatā menakā paramāpsarāḥ
1.063.04c puṣkareṣu naraśreṣṭha snātum samupacakrame
1.063.05a tāṃ dadarśa mahatejā menakāṃ kuśikātmajaḥ
1.063.05c rūpeṇāpratimāṃ tatra vidyutaṃ jalade yathā
1.063.06a tāṃ dr̥ṣṭvā cārusarvāṅgīṃ menakāṃ vijane vane
1.063.06c kandarpavaṃśago 'bhyetya munirvacanamabravīt
1.063.07a apsaraḥ svāgataṃ te 'stu vasa ceḥa mamāśrame
1.063.07c anuḡṛhṇīṣva bhadraṃ te madanena vimohitaṃ
1.063.08a ityuktā sā varārohā tatra vāsamathākarot
1.063.08c tapaso hi mahāvighno viśvāmitramupāgamat
1.063.09a tasyāṃ vasantyāṃ varṣāṇi pañca pañca ca rāghava
1.063.09c viśvāmitrāśrame saumye sukkena vyaticakramuḥ
1.063.010a atha kāle gate tasmin viśvāmitro mahāmuniḥ
1.063.010c savrīḍa iva saṃvṛttaścintāśokaparāyaṇaḥ
1.063.011a buddhirmuneḥ samutpannā sāmārṣā raghunandana
1.063.011c sarvasurāṇāṃ karmaitat tapo 'paharaṇaṃ mahat
1.063.012a ahorātrāpadeśena gatāḥ samvatsarā daśa
1.063.012c kāmamohābhībhūtasya vighno 'yaṃ pratyupasthitaḥ
1.063.013a sa niḥśvasan munivaraḥ paścāttāpena duḥkhitaḥ
1.063.013c bhītāmapsarasaṃ dr̥ṣṭvā vepantīṃ prañjaliṃ sthitāṃ
1.063.014a menakāṃ madhurairvākyaairvisṛjya kuśikātmajaḥ
1.063.014c uttaraṃ parvataṃ rāma viśvāmitro jagāma ha
1.063.015a sa kṛtvā naiṣṭhikīṃ buddhiṃ jetukāmo mahāyaśāḥ
1.063.015c kauśikītiramāsādyā tapastepe durāsadaṃ
1.063.016a tasya varṣasahasrāṇi ghoraṃ tapa upāsataḥ
1.063.016c uttare parvate rāma devatānāmbhūdbhayaṃ
1.063.017a amantrayan samāgamyā sarve sarṣigaṇāḥsurāḥ
1.063.017c maharṣīśabdaṃ labhatāṃ sādhvayaṃ kuśikātmajaḥ
1.063.018a devatānāṃ vacaḥ śrutvā sarvalokapitāmahaḥ
1.063.018c abravīnmadhuraṃ vākyaṃ viśvāmitraṃ tapodhanaṃ
1.063.019a maharṣe svāgataṃ vatsa tapasogreṇa toṣitaḥ
1.063.019c mahattvamṛṣimukhyatvaṃ dadāmi tava kauśika
1.063.020a brahmaṇastadvacaḥ śrutvā viśvāmitrastapodhanaḥ
1.063.020c na viṣaṇo na saṃtuṣṭaḥ pratyuvāca pitāmahaṃ
1.063.021a brahmarṣīśabdamatulaṃ svārjitaiḥ karmabhiḥ śubhaiḥ

- 1.063.021c yadi me bhagavān āha tato 'haṃ vijitendriyaḥ
1.063.022a tamuvāca tato brahmā na tāvat tvaṃ jitendriyaḥ
1.063.022c yatasva muniśārdūla ityuktvā sa divaṃ gataḥ
1.063.023a viśvāmitro 'pi tatraiva tepe ghorataraṃ tapaḥ
1.063.023c ūrddhvāhurnirālamba ekapādapraṭiṣṭhitaḥ
1.063.024a vāyubhakṣaḥ sthitaḥ sthāna ekasmin sthāṇuvat sthiraḥ
1.063.024c gharṃ pañcatapā bhūtvā varṣāsvarāvakāśakaḥ
1.063.025a śīṣire salile śāyī rātryahāni tapodhanaḥ
1.063.025c evaṃ varṣasahasraṃ hi tapo ghoramupāgamat
1.063.026a tasmin saṃtapyamāne tu viśvāmitre mahāmunau
1.063.026c saṃtāpaḥ sumahān āsīt surāṇāṃ vāsavasya ca
1.063.027a saṃbhramaṃ paramāsthāya tataḥ śakraḥ surādhipaḥ
1.063.027c cintayitvā tapovighnamupāyaṃ raghunandana
1.063.028a āhuyāpsarasam rambhāṃ marudgaṇāvṛtaḥ prabhuḥ
1.063.028c uvācātmahitaṃ vākyamahitaṃ kauśikasya ca
1.064.01a surakāryamidaṃ rambhe kartavyaṃ sumahat tvayā
1.064.01c lobhanaṃ kauśikasyeha kāmamohasamanvitaṃ
1.064.02a tathoktā sāpsarā rāma sahasrākṣeṇa dhīmatā
1.064.02c vīḍitā prañjalirvākyaṃ pratyuvāca sureśvaraṃ
1.064.03a ayaṃ surapate ghorō viśvāmitro mahāmuniḥ
1.064.03c krodhamutsrjate krūraṃ mayi deva na saṃśayaḥ
1.064.04a tato hi me bhayaṃ deva prasādaṃ kartumarhasi
1.064.04c evamuktastayā rāma sabhayaṃ bhītayā tadā
1.064.05a tāmuvāca sahasrākṣo vepamānāṃ kṛtāñjaliṃ
1.064.05c mā bhaiṣī rambhe bhadrāṃ te kuruṣva mama śāsanam
1.064.06a kokilo hṛdayagrāhī mādhave ruciradume
1.064.06c ahaṃ kandarpasahitaḥ sthāsyāmi tava pārśvataḥ
1.064.07a tvaṃ hi rūpaṃ bahugūṇaṃ kṛtvā paramabhāsvaraṃ
1.064.07c tamṛṣiṃ kauśikaṃ rambhe bhedayasva tapasvinaṃ
1.064.08a sā śrutvā vacanaṃ tasya kṛtvā rūpamanuttamaṃ
1.064.08c lobhayāmāsa lalitā viśvāmitraṃ śucismitā
1.064.09a kokilasya tu śuśrāva valgu vyāharataḥ svanaṃ
1.064.09c saṃprahrṣṭena manasā sa caināmanvavaikṣata
1.064.010a atha tasya ca śabdena gītenāpratimena ca
1.064.010c darśanena ca rambhāyā muniḥ saṃdehamāgataḥ
1.064.011a sahasrākṣasya tat sarvaṃ vijñāya munipuṅgavaḥ
1.064.011c rambhāṃ krodhasamāviṣṭaḥ śāśāpa kuśikātmajaḥ
1.064.012a yanmāṃ lobhayase rambhe kāmakrodhajayaiṣiṇam
1.064.012c daśa varṣasahasrāṇi śailī sthāsyasi durbhage
1.064.013a brāhmaṇaḥ sumahātejāstapobalasanvitaḥ
1.064.013c uddhariṣyati rambhe tvāṃ matkrodhakaluṣikṛtāṃ
1.064.014a evamuktavā mahatejā viśvāmitro mahāmuniḥ
1.064.014c aśaknuvan dhārayituṃ kopaṃ saṃtāpamāgataḥ
1.064.015a tasya śāpena mahatā rambhā śailī tadābhavat
1.064.015c vacaḥ śrutvā tu kandarpo maharṣeḥ sa ca nirgataḥ
1.064.016a kopena ca mahātejāstapo 'pahaṇe kṛte
1.064.016c indriyairajitai rāma na lebhe śāntimātmanaḥ

- 1.064.017a babhūvāsyā punaścintā ***
1.064.017c ***
1.064.018a nauva krodhaṃ gamiṣyāmi na ca vakṣye kathaṃcana
1.064.018c atha vā nocchvasiṣyāmi samvatsaraśatānyapi
1.064.019a ahaṃ hi śoṣayiṣyāmi ātmānaṃ vijitendriyaḥ
1.064.019c tāvadyāvaddhi me prāptaṃ brāhmaṇyaṃ tapasārjitaṃ
1.064.020a anucchvasannabhuñjānastiṣṭheyaṃ śāśvatiḥ samāḥ
1.064.020c na hi me tapyamānasya kṣayaṃ yāsyanti mūrtayaḥ
1.065.01a atha haimavatīṃ rāma diśaṃ tyaktvā mahāmuniḥ
1.065.01c pūrvāṃ diśamanuprāpya tapastepe sudāruṇaṃ
1.065.02a maunaṃ varṣasahasrasya kṛtvā vratamanuttamaṃ
1.065.02c cakārāpratimaṃ loke tapaḥ paramaduṣkaraṃ
1.065.03a pūrṇe varṣasahasre tu kāṣṭhabhūtaṃ mahāmuniṃ
1.065.03c vighnairbahubhirādhūtaṃ krodho nāntaramāviśat
1.065.04a sa kṛtvā niścayaṃ rāma tapa ātiṣṭhatāvyayaṃ
1.065.04c tasya varṣasahasrasya vrata pūrṇe mahāvrateḥ
1.065.05a bhoktumārabdhavān annaṃ tasmin kāle raghūttama
1.065.05c indro dvijātirbhūtvā taṃ siddhamannamayācata
1.065.06a tasmai datvā tadā siddhaṃ sarvaṃ viprāya niścitaḥ
1.065.06c niḥśeṣite 'nne bhagavān abhuktvaiva mahātapāḥ
1.065.07a na kiṃcidvadadvipraṃ maunavratamupāsthitaḥ
1.065.07c tathaiva maunamakarodanucchvāsaṃ ca rāghava
1.065.08a tasyānucchvasamānasya mūrdhni dhūmo vyajāyata
1.065.08c trailokyam yena saṃbhrāntamādīpitamivābhavat
1.065.09a tato devarṣigandharvāḥ pannagoragarākṣasāḥ
1.065.09c kaśmalopahatāḥ sarve pitāmahamathābruvan
1.065.010a bahubhiḥ kāraṇairdeva viśvāmitro mahāmuniḥ
1.065.010c lobhitaḥ krodhitaścaiva tapasā cābhivardhate
1.065.011a na dīyate yadi tvasya manasā yadabhīpsitaṃ
1.065.011c vināśayati trailokyam tapasā sacarācaram
1.065.012a vyākulāśca diśaḥ sarvā na ca kiṃcit prakāśate
1.065.012c sāgarāḥ kṣubhitāḥ sarve viśīryante ca parvatāḥ
1.065.013a prakampate ca pṛthivī vāyurvātīha saṃkulaḥ
1.065.013c brahman na pratijānīmo nāstiko jāyate janaḥ
1.065.014a saṃmūḍhamiva trailokyam saṃprakṣubhitamānasam
1.065.014c bhāskaro niṣprabhaścaiva maharṣestasya tejasā
1.065.015a buddhiṃ na kurute yāvannāśe deva mahāmuniḥ
1.065.015c tāvat prasādyo bhagavān agnirūpo mahādyutiḥ
1.065.016a kālāgninā yathā pūrvaṃ trailokyam dahyate 'khilaṃ
1.065.016c devarājyaṃ cikīrṣeta dīyatāmasya yanmataṃ
1.065.017a tataḥ suragaṇāḥ sarve pitāmahapurogamāḥ
1.065.017c viśvāmitraṃ mahātmānaṃ vākyaṃ madhuramabruvan
1.065.018a brahmarṣe svāgataṃ te 'stu tapasā sma sutoṣitāḥ
1.065.018c brāhmaṇyaṃ tapasogreṇa prāptavān asi kauśika
1.065.019a dīrghamāyūśca te brahman dadāmi samarudgaṇaḥ
1.065.019c svasti prāpnuhi bhadrāṃ te gaccha saumya yathāsukhaṃ
1.065.020a pitāmahavacaḥ śrutvā sarveṣāṃ tridivaukasāṃ

- 1.065.020c kṛtvā praṇāmaṃ mudito vyājahāra mahāmuniḥ
1.065.021a brāhmaṇyaṃ yadi me prāptaṃ dīrghamāyustathaiva ca
1.065.021c oṃkāro 'tha vaṣaṭkāro vedāśca varayantu mām
1.065.022a kṣatravedavidāṃ śreṣṭho brahmavedavidāmapī
1.065.022c brahmaputro vaśiṣṭho māmevaṃ vadatu devatāḥ
1.065.023a tataḥ prasādito devairvaśiṣṭho japatām varah
1.065.023c sakhyaṃ cakāra brahmarṣirevamastviti cābravīt
1.065.024a brahmarṣitvaṃ na saṃdehaḥ sarvaṃ saṃpadyate tava
1.065.024c ityuktvā devatāścāpi sarvā jagmuryathāgatam
1.065.025a viśvāmitro 'pi dharmātmā labdhvā brāhmaṇyamuttamaṃ
1.065.025c pūjayāmāsa brahmarṣiṃ vaśiṣṭhaṃ japatām varam
1.065.026a kṛtakāmo mahīṃ sarvām cacāra tapasi sthitaḥ
1.065.026c evaṃ tvanena brāhmaṇyaṃ prāptaṃ rāma mahātmanā
1.065.027a eṣa rāma muniśreṣṭha eṣa vighrahavat tapaḥ
1.065.027c eṣa dharmaparo nityaṃ vīryasyaiṣa parāyaṇam
1.065.028a evamuktivā mahātejā virarāma dvijottamaḥ
1.065.028c apūjayacchatānandaṃ sādhu sādhviti kauśikah
1.065.029a śatānandvacaḥ śrutvā rāmalakṣmaṇāsaṃnidhau
1.065.029c janakaḥ prāñjalirvākyamuvāca kuśikātmajaṃ
1.065.030a dhanyo 'smyanugṛhīto 'smi yasya me munipuṃgava
1.065.030c yajñam kākutsthasahitaḥ prāptavān asi dhārmikah
1.065.031a pāvito 'ham tvayā brahman darśanena mahāmune
1.065.031c guṇā bahuvīdhāḥ prāptāstava saṃdarśanānmayā
1.065.032a vistareṇa ca vai brahman kīrtiyamānaṃ mahat tapaḥ
1.065.032c śrutam mayā mahātejo rāmeṇa ca mahātmanā
1.065.033a aprameyaṃ tapastubhyamaprameyaṃ ca te balaṃ
1.065.033c aprameyā guṇāścaiva nityaṃ te kuśikātmaja
1.065.034a tṛptirāścaryabhūtānām kathānām nāsti me vibho
1.065.034c karmakālo muniśreṣṭha lambate ravimaṇḍalam
1.065.035a śvaḥ prabhāte mahātejo draṣṭumarhasi mām punaḥ
1.065.035c svāgatam tapatām śreṣṭha māmanujñātumarhasi
1.065.036a evamukto munivarah praśasya puruṣarṣabham
1.065.036c visasarjāśu janakaṃ prītam prītamanāstadā
1.065.037a evamuktivā muniśreṣṭhaṃ vaideho mithilādhipah
1.065.037c pradakṣiṇam cakārāśu sopādhyāyah sabāndhavaḥ
1.065.038a viśvāmitro 'pi dharmātmā saharāmaḥ salakṣmaṇāḥ
1.065.038c svavātamabhicakrāma pūjyamāno mahātmabhiḥ
1.066.01a tataḥ prabhāte vimale kṛtakarmā narādhipah
1.066.01c viśvāmitraṃ mahātmānamājuhāva sarāghvamaṃ
1.066.02a tamarcayitvā dharmātmā śāstradrṣṭena karmaṇā
1.066.02c rāghavau ca mahātmānau tadā vākyamuvāca ha
1.066.03a bhagavan svāgatam te 'stu kiṃ karomi tavānagha
1.066.03c bhavān ājñāpayatu māmājñāpyo bhavatām hyaham
1.066.04a evamuktaḥ sa dharmātmā janakena mahātmanā
1.066.04c pratyuvāca munirvīraṃ vākyam vākyaviśāradaḥ
1.066.05a putrau daśarathasyemau kṣatriyau lokaviśrutau
1.066.05c draṣṭukāmau dhanuśreṣṭhaṃ yadetat tvayi tiṣṭhati

- 1.066.06a etaddarśaya bhadraṃ te kṛtakāmau nr̥pātmaṃjau
1.066.06c darśanādasya dhanuṣo yatheṣṭhaṃ pratiyāsyataḥ
1.066.07a evamuktastu janakaḥ pratyuvāca mahāmuniṃ
1.066.07c śrūyatāmasya dhanuṣo yadarthamiha tiṣṭhati
1.066.08a devarāta iti khyāto nimeḥ ṣaṣṭo mahīpatiḥ
1.066.08c nyāso 'yaṃ tasya bhagavan haste datto mahātmanah
1.066.09a dakṣayajñabadhe pūrvam dhanurāyamyā vīryavān
1.066.09c vidhvasya tridaśān rudraḥ salilamidamabravit
1.066.010a yasmādbhāgārthino bhāgān nākalpayat me surāḥ
1.066.010c varāṅgāni mahārḥāṇi dhanuṣā śātayāmi vaḥ
1.066.011a tato vimanasaḥ sarve devā vai munipuṃgava
1.066.011c prāsādayanta deveṣaṃ teṣāṃ prīto 'bhavadbhavaḥ
1.066.012a prītaścāpi dadau teṣāṃ tānyaṅgāni mahaujasāṃ
1.066.012c dhanuṣā yāni yānyāsan śātītāni mahātmanā
1.066.013a tadetaddevadevasya dhanūratnaṃ mahātmanaḥ
1.066.013c nyāsabhūtaṃ tadā nyastamasmākaṃ pūrvake vibho
1.066.014a atha me kṛṣataḥ kṣetraṃ lāṅgalādutthitā tataḥ
1.066.014c kṣetraṃ śodhayatā labdhā nāmnā sīteti viśrutā
1.066.015a bhūtalādutthitā sā tu vardhamānā mamātmaṃjā
1.066.015c vīryaśulketi me kanyā sthāpīteyamayonijā
1.066.016a bhūtalādutthitāṃ tāṃ tu vardhamānāṃ mamātmaṃjāṃ
1.066.016c varayāmāsurāgatya rājāno munipuṃgava
1.066.017a teṣāṃ varayatāṃ kanyāṃ sarveṣāṃ pṛthivīkṣitāṃ
1.066.017c vīryaśulketi bhagavan na dadāmi sutāmahaṃ
1.066.018a tataḥ sarve nr̥patayaḥ sametya munipuṃgava
1.066.018c mithilāmabhyupāgamya vīryaṃ jijñāsavastadā
1.066.019a teṣāṃ jijñāsamānānāṃ śaivaṃ dhanurupāhṛtaṃ
1.066.019c na śekurgrahaṇe tasya dhanuṣastolane 'pi vā
1.066.020a teṣāṃ vīryavatāṃ vīryamalpaṃ jñātvā mahāmune
1.066.020c pratyākhyātā nr̥patayastannibodha tapodhana
1.066.021a tatastenaiva kopena rājāno sumahābalāḥ
1.066.021c vyarundhan mithilāṃ sarve vīryasaṃdehamāgatāḥ
1.066.022a ātmānamavadhūtaṃ te vijñāya nr̥papuṃgavāḥ
1.066.022c roṣeṇa mahatāviṣṭāḥ pīḍayan mithilāṃ purīṃ
1.066.023a tataḥ samvatsare pūrṇe kṣayaṃ yātāni sarvaśaḥ
1.066.023c sādhanāni muniśreṣṭha tato 'haṃ bhr̥śaduḥkhitaḥ
1.066.024a tato devagaṇān sarvāṃstapasāhaṃ prasādayaṃ
1.066.024c daduśca paramaprītāścaturaṅgabalaṃ surāḥ
1.066.025a tato bhagnā nr̥patayo hanyamānā diśo yayuḥ
1.066.025c avīryā vīryasaṃdigdhāḥ sāmātyāḥ pāpakāriṇāḥ
1.066.026a tadetanmuniśārdūla dhanuḥ paramabhāsvaraṃ
1.066.026c rāmalakṣmaṇayoścāpi darśayiṣyāmi suvrata
1.066.027a yadyasya dhanuṣo rāmaḥ kuryādāropanaṃ mune
1.066.027c sutāmayonijāṃ sītāṃ dadyāṃ dāśaratherahaṃ
1.067.01a janakasya vacaḥ śrutvā viśvāmitro mahāmuniḥ
1.067.01c dhanurdarśaya rāmāya iti hovāca pārthivaṃ
1.067.02a tataḥ sa rājā janakaḥ sacivān vyādideśa ha

- 1.067.02c dhanurānīyatāṃ divyaṃ gandhamālyavibhūṣitaṃ
1.067.03a janakena samādiṣṭāḥ sacivāḥ prāviśan puriṃ
1.067.03c taddhanuḥ purataḥ kṛtvā nirjagmuḥ pārthivājñāyāṃ
1.067.04a nṛpāṃ śatāni pañcāśadvyāyatānāṃ mahaujasāṃ
1.067.04c mañjūṣāmaṣṭacakrasthāṃ samūhuste kathamcana
1.067.05a tāmāniya tu mañjūṣāmāyasīṃ yatra taddhanuḥ
1.067.05c suropamaṃ te janakamūcurnṛpatimantriṇaḥ
1.067.06a idaṃ dhanurvaram ṛajan pūjitaṃ sarvarājabhiḥ
1.067.06c mithilādhipa rajendra darśanīyaṃ yadīcchasi
1.067.07a teṣāṃ nṛpo vacaḥ śrutvā kṛtāñjalirabhāṣata
1.067.07c viśvāmitraṃ mahātmānaṃ tau cobhau rāmalakṣmaṇau
1.067.08a idaṃ dhanurvaram brahman janakairabhipūjitaṃ
1.067.08c rājabhiśca mahāvīryairāśakyaṃ pūrituṃ tadā
1.067.09a naitat suragaṇāḥ sarve nāsurā na ca rākṣasāḥ
1.067.09c gandharvayakṣaprarāḥ sakinnaramahoragāḥ
1.067.010a kva gatirmānuṣāṇāṃ ca dhanuṣo 'sya prapūraṇe
1.067.010c āropaṇe samāyoge vepane tolane 'pi vā
1.067.011a tadetaddhanuṣāṃ śreṣṭhamānītaṃ munipuṃgava
1.067.011c darśayaitanmahābhāga anayo rājaputrayoḥ
1.067.012a viśvāmitraḥ sa dharmātmā śrutvā janakabhāṣitaṃ
1.067.012c vatsa rāma dhanuḥ paśya iti rāghavamabravīt
1.067.013a maharṣervacanādrāmo yatra tiṣṭhati taddhanuḥ
1.067.013c mañjūṣāṃ tāmāpāvṛtya dṛṣṭvā dhanurathābravīt
1.067.014a idaṃ dhanurvaram divyaṃ saṃsprṣāmīha pāṇinā
1.067.014c yatnavāṃśca bhaviṣyāmi tolane pūraṇe 'pi vā
1.067.015a vādhamityabravīdrājā muniśca samabhāṣata
1.067.015c līlayā sa dhanurmadhye jagrāha vacanānmuneḥ
1.067.016a paśyatāṃ nṛsahasrāṇāṃ bahūnāṃ raghunandanaḥ
1.067.016c āropayat sa dharmātmā salīlamiva taddhanuḥ
1.067.017a āropayitvā maurvīm ca pūrayāmāsa vīryavān
1.067.017c tadbabhañca dhanurmadhye naraśreṣṭho mahāyaśāḥ
1.067.018a tasya śabda mahān āsīnnirghātasamanisvanaḥ
1.067.018c bhūmikampaśca sumahān parvatasyeva dīryataḥ
1.067.019a nipetuśca narāḥ sarve tena śabdena mohitāḥ
1.067.019c varjayitvā munivaram rājānaṃ tau ca rāghavau
1.067.020a pratyāśvaste jane tasmin rājā vigatasādhvasaḥ
1.067.020c uvāca prāñjalirvākyaṃ vākyañño munipuṃgavaṃ
1.067.021a bhagavan dṛṣṭavīryo me rāmo daśarathātmajaḥ
1.067.021c atyadbhutamacintyaṃ ca atarkitamidaṃ mayā
1.067.022a janakānāṃ kule kīrtimāhariṣyati me sutā
1.067.022c sītā bhartāramāsādya rāmaṃ daśarathātmajaṃ
1.067.023a mama satyā pratijñā ca vīryaśulketi kauśika
1.067.023c sītā prāñairbahumatā deyā rāmāya me sutā
1.067.024a bhavato 'numate brahman śīghraṃ gacchantu mantriṇaḥ
1.067.024c mama kauśika bhadraṃ te ayodhyāṃ tvaritā rathaiḥ
1.067.025a rājānaṃ prasṛtairvākyaairānayanantu puraṃ mama
1.067.025c pradānaṃ vīryaśulkāyāḥ kathayantu ca sarvaśaḥ

- 1.067.026a muniguptau ca kākutsthau vedayantu nṛpāya vai
1.067.026c prītiyuktaṃ tu rājānamānayanu suśīghragāḥ
1.067.027a kauśikastu tathetyāha rājā cābhāṣya mantriṇaḥ
1.067.027c ayodhyāṃ preṣayāmāsa dharmātmā kṛtaśāsanān
1.068.01a janakena samādiṣṭā dūtāste klantavāhanāḥ
1.068.01c mārge trirātramuṣitā ayodhyāṃ prāviśan puriṃ
1.068.02a te rājavacanāddūtā rājaveśma praveśitāḥ
1.068.02c dadṛṣurdevasaṃkāśaṃ vṛddhaṃ daśarathaṃ nṛpaṃ
1.068.03a baddhāñjalipuṭāḥ sarve dūtā vigatasādhvasāḥ
1.068.03c rājānaṃ prasṛtaṃ vākyaṃ abruvan madhurākṣaraṃ
1.068.04a vaideho janako rājā pṛcchati tvāṃ narādhipa
1.068.04c kuśalānāmayaṃ snigdhaṃ sāmātyaṃ sapurohitaṃ
1.068.05a pṛṣṭvā kuśalamavyagraṃ vaideho mithilādhipaḥ
1.068.05c kauśikānumate vākyaṃ bhavantamidamabravīt
1.068.06a pūrvāṃ pratijñā viditā vīryaśulkā mamātmajā
1.068.06c rājānaśca kṛtāmarṣā nirvirya vīmukhīkṛtāḥ
1.068.07a seyaṃ mama sutā rājan viśvāmitrapuraḥsaraiḥ
1.068.07c yadṛcchayāgatairvīrainirjitā tava putrakaiḥ
1.068.08a tacca ratnaṃ dhanurdivyaṃ madhye bhagnaṃ mahātmanā
1.068.08c rāmeṇā hi mahāvāho mahatyāṃ jānasaṃsadi
1.068.09a asmaḥ deyaḥ mayā sītā vīryaśulkā mahātmane
1.068.09c pratijñāṃ tartumicchāmi tadanujñātumarhasi
1.068.010a sopādhyāyo mahārāja purohitapuraskṛtaḥ
1.068.010c śīghramāgaccha bhadrāṃ te draṣṭuṃmarhasi rāghavaṃ
1.068.011a pratijñāṃ mama rājendra nirvartayitumarhasi
1.068.011c putrayorubhayoreva prītiṃ tvamupalapsyase
1.068.012a evaṃ videhādhipatirmadhuraṃ vākyaṃ abravīt
1.068.012c viśvāmitrābhyanujñātaḥ śatānandamate sthitaḥ
1.068.013a dūtāvākyaṃ tu tacchrutvā rājā paramaharṣitaḥ
1.068.013c vaśiṣṭhaṃ vāmadevaṃ ca mantriṇaścaivamabravīt
1.068.014a guptaḥ kauśikaputreṇa kauśalyānandavardhanaḥ
1.068.014c lakṣmaṇena saha bhrātrā videheṣu vasatyasau
1.068.015a dṛṣṭvāvīryastu kākutstho janakena mahātmanā
1.068.015c saṃpradānaṃ sutāyāḥ sa rāghave kartumicchati
1.068.016a yadi vo rocate vṛttaṃ janakasya mahātmanaḥ
1.068.016c puriṃ gacchāmahe śīghraṃ mā bhūt kālasya paryayaḥ
1.068.017a mantriṇo vādhamityāhuḥ saha sarvairmaharṣibhiḥ
1.068.017c supṛitaścābravīdrājā śvo yātreti sa mantriṇaḥ
1.068.018a mantriṇastu narendrasya rātriṃ paramasatkṛtāḥ
1.068.018c ūsuḥ pramuditāḥ sarve guṇaiḥ sarvaiḥ samanvitāḥ
1.069.01a tato rātryāṃ vyatītāyāṃ sopādhyāyaḥ sabāndhavaḥ
1.069.01c rājā daśaratho hr̥ṣṭaḥ sumantramidamabravīt
1.069.02a adya sarve dhanādhyakṣā dhanamādāya puṣkalaṃ
1.069.02c vrajantvagre suvhitā nānāratnasamanvitāḥ
1.069.03a caturaṅgalaṃ cāpi śīghraṃ niryātu sarvaśaḥ
1.069.03c mamājñāsamakālaṃ ca yānuyugyamanuttamaṃ
1.069.04a vaśiṣṭho vāmadevaśca jāvāḥiratha kāśyapaḥ

- 1.069.04c mārkaṇḍeyaśca dīrghāyurṛṣiḥ kātyāyanastadā
1.069.05a ete dvijāḥ prayāntvagre syandanam yojayasva me
1.069.05c yathā kālātyayo na syāddūtā hi tvarayanti mām
1.069.06a vacanācca narendrasya senā sā caturaṅgiṇī
1.069.06c rājānamṛṣibhiḥ sārddham vrajantaṃ pṛṣṭhato 'nvagāt
1.069.07a gatvā caturahaṃ mārgē videhān abhyupeyivān
1.069.07c rājā ca janakaḥ śrīmān śrutvā pūjāmakalpayat
1.069.08a tato rājā samāsādya vṛddham daśaratham nṛpaṃ
1.069.08c uvāca vacanam śreṣṭho naraśreṣṭham mudānvitam
1.069.09a svāgataṃ te naraśreṣṭha diṣṭyā prāpto 'si rāghava
1.069.09c putrayorubhayoḥ pṛitimāpsyase vīryanirjitam
1.069.10a diṣṭyā prāpto mahātejā vaśiṣṭho bhagavān ṛṣiḥ
1.069.10c saha sarvairdvijaśreṣṭhairdevairiva śatakratuḥ
1.069.11a diṣṭyā me nirjitā vighnā diṣṭyā me pūjitaṃ kulam
1.069.11c rāghavaiḥ saha saṃbandhād vīryaśreṣṭhairmahābalaiḥ
1.069.12a śvaḥ prabhāte narendra tvam nirvartayitumarhasi
1.069.12c yajñasyānte naraśreṣṭha vivāhamṛṣisaṃmataṃ
1.069.13a tasya tadvacanam śrutvā ṛṣimadhye narādhipaḥ
1.069.13c vākyaṃ vākyaividam śreṣṭhaḥ pratyuvāca mahīpatim
1.069.14a pratigraho dātṛvaśaḥ śrutametam mayā purā
1.069.14c yathā vakṣyasi dharmajña tat kariṣyāmahe vayaṃ
1.069.15a taddharmiṣṭham yaśasyaṃ ca vacanam satyavādinaḥ
1.069.15c śrutvā videhādhipatiḥ param vismayamāgataḥ
1.069.16a tataḥ sarve munigaṇāḥ parasparasamāgame
1.069.16c harṣeṇa mahatā yuktāstām rātrimavasan sukham
1.069.17a atha rāmo mahātejā lakṣmaṇena samaṃ yayau
1.069.17c kauśikaṃ ca puraskṛtya pituḥ pādāvupāsprṣat
1.069.18a rājā ca rāghavau putrau niśāmya pariharsitaḥ
1.069.18c uvāsa paramaprīto janakenābhipūjitaḥ
1.069.19a janako 'pi mahatejāḥ kriyā dharmeṇa tattvavit
1.069.19c yajñasya ca sutābhyām ca kṛtvā rātrimuvāsa ha
1.070.01a tataḥ prabhāte jānakaḥ kṛtakarmā maharṣibhiḥ
1.070.01c uvāca vākyaṃ vākyaññaḥ śatānandaṃ purohitaṃ
1.070.02a bhrātā mama mahātejā yavīyān atidharmikaḥ
1.070.02c kuśadhvaḥ ita khyātaḥ purīmadhyāvasacchubhām
1.070.03a vāryāphalakaparyantam pivannikṣumatim nadim
1.070.03c sāmkaśyām puṇyasamkāsām vimānamiva puṣpakam
1.070.04a tamahaṃ draṣṭumicchāmi yajñagoptā sa me mataḥ
1.070.04c pṛitim so 'pi mahātejā imām bhoktā mayā saha
1.070.05a evamukte tu vacane śatānandasya saṃnidhau
1.070.05c āgatāḥ kecidavyagrā janakastān samādiśat
1.070.06a śāsanāt tu narendrasya prayayuh śīghravājinaḥ
1.070.06c samānetum naravyāghraṃ viṣṇumindrājñayā yathā
1.070.07a sāmkaśyām te samāgamya dadṛṣuśca kuśadhvaḥ
1.070.07c nyavedayan yathāvṛttaṃ janakasya ca cintitaṃ
1.070.08a tadvṛttaṃ nṛpatiḥ śrutvā dūtaśreṣṭhairmahājavaiḥ
1.070.08c ājñayā hi narendrasya ājagāma kuśadhvajāḥ

- 1.070.09a so 'bhivādyā śātānandaṃ janakaṃ cātidhārmikaṃ
1.070.09c rājārhaṃ paramaṃ divyamāsanamadhyarohata
1.070.010a upaviṣṭāvubhau tau tu bhrātarāvatitejasau
1.070.010c preṣayāmāsaturvīrau mantriśreṣṭhaṃ sudāmanaṃ
1.070.011a gaccha mantripate śīghramikṣvākumamitaprabhaṃ
1.070.011c ātmajaiḥ saha durdharṣamānayasva samantriṇaṃ
1.070.012a aupakāryāṃ sa gatvā tu raghūṇaṃ kulavardhanaṃ
1.070.012c dadarśa śirasā cainamabhivādyedamabravīt
1.070.013a ayodhyādhipate vīra vaideho mithilādhipaḥ
1.070.013c sa tvāṃ draṣṭuṃ vyavasitaḥ sopādhyāyapurohitaṃ
1.070.014a mantriśreṣṭhavacaḥ śrutvā rājā sarṣigaṇastadā
1.070.014c sabandhur agamat tatra janako yatra vartate
1.070.015a rājā ca mantrisahitaḥ sopādhyāyaḥ sabāndhavaḥ
1.070.015c vākyaṃ vākyaividāṃ śreṣṭho vaidehamidamabravīt
1.070.016a viditaṃ te mahārāja ikṣvākukuladaivataṃ
1.070.016c vaktā sarveṣu kṛtyeṣu vaśiṣṭho bhagavān ṛṣiḥ
1.070.017a viśvāmītrābhyanujñātaḥ saha sarvairmaharṣibhiḥ
1.070.017c eṣa vakṣyati dharmātmā yathādharmaṃ yathākramaṃ
1.070.018a tūṣṇīm bhūte daśarathe vaśiṣṭho bhagavān ṛṣiḥ
1.070.018c uvāca vākyaṃ vākyañño vaidehaṃ sapurodhasaṃ
1.070.019a avyaktaprabhavo brahmā śāśvato nitya avyayaḥ
1.070.019c tasmānmarīciḥ saṃjajñe marīceḥ kaśyapaḥ sutaḥ
1.070.020a vivasvān kaśyapājñajñe manurvaivasvataḥ smṛtaḥ
1.070.020c manuḥ prajāpatiḥ pūrvamikṣvākuśca manoḥ sutaḥ
1.070.021a tamikṣvākumayodhyāyāṃ rājānaṃ viddhi pūrvakaṃ
1.070.021c ikṣvākostu sutaḥ śrīmān kukṣirityeva viśrutaḥ
1.070.022a kukṣerathātmajaḥ śrīmān vikukṣirudapadyata
1.070.022c vikukṣestu mahātejā vāṇaḥ putro vyajāyata
1.070.023a vāṇasya tu mahātejā anaraṇyaḥ pratāpavān
1.070.023c anaraṇyāt pṛthurajñe triśaṃkustu pṛthorapi
1.070.024a triśaṅkorabhavat putro dhundhumāro mahāyaśaḥ
1.070.024c dhundhumārānmahātejā yuvanāśvo mahārathaḥ
1.070.025a yuvanāśvasutaścaiva māndhātā pṛthivīpatiḥ
1.070.025c māndhātustu sutaḥ śrīmān susaṃdhirudapadyata
1.070.026a susaṃdherapi putrau dvau dhruvasaṃdhiḥ prasenajit
1.070.026c yaśasvī dhruvasaṃdhestu bhārato nāma nāmataḥ
1.070.027a bhāratāt tu mahātejā asito samajāyata
1.070.027c yasyaite pratirājāna udapadyanta śatravaḥ
1.070.028a haihayāstālajaṅkṣāśca sūrāśca śaśivindvaḥ
1.070.028c tāṃśca sa pratiyudhyan vai yuddhe rājā pravāsitaḥ
1.070.029a himavantamupāgamyā bhāryābhyāṃ sahitastadā
1.070.029c asito 'lpabalo rājā kāladharmamupeyivān
1.070.030a dve cāsya bhārye garbhiṇyau babhūvaturiti śrutaṃ
1.070.030c ekā garbhavināśārthaṃ sapatnyai sā gamaṃ dadau
1.070.031a tataḥ śailavare ramye babhūvātirato muniḥ
1.070.031c bhārgavaścyavano nāma himavantamupāśritaḥ
1.070.032a tatra caikā mahābhāgā bhārgavaṃ devavarcasaṃ

- 1.070.032c vavande padmapatrākṣī kāṅkṣantī sutamuttamaṃ
1.070.033a tamṛṣiṃ sābhyupāgamyā kālindī cābhyavādayat
1.070.033c sa tāmabhyavadadvipraḥ putrepsumṃ putrajanmani
1.070.034a tava kukṣau mahābhāge acirāt saṃjaniṣyati
1.070.034c gareṇa sahitaḥ śrīmān mā śucaḥ kamalekṣaṇe
1.070.035a cyavanaṃ tu namaskṛtya rājaputrī pativrataḥ
1.070.035c patinā rahitā tasmāt putraṃ devī vyajāyata
1.070.036a sapatnyā tu garastasyai datto garbhajighāṃsayā
1.070.036c saha tena gareṇaiva jātaḥ sa sagaro 'bhavat
1.070.037a sagarasyāsamañjastu asamañjādathāṃśumān
1.070.037c dilīpo 'mśumataḥ putro dilīpasya bhagīrathaḥ
1.070.038a bhagīrathāt kakutsthaśca kakutsthācca raghustadā
1.070.038c raghostu putrastejasvī pravṛddhaḥ puruṣādakaḥ
1.070.039a kalmāṣapādo 'pyabhavat tasmājjātastu śaṅkhaṇaḥ
1.070.039c sudarśanaḥ śaṅkhaṇasya agnivarṇaḥ sudarśanāt
1.070.040a śīghragastvagnivarṇasya śīghragasya maruḥ sutah
1.070.040c maroḥ praśuśrukastvāsīdambarīṣaḥ praśuśrukāt
1.070.041a ambarīṣasya putro 'bhūnnahuṣaḥ pṛthivīpatiḥ
1.070.041c nahuṣasya yayātistu nābhāgastu yayātijaḥ
1.070.042a nābhāgasya babhūvāja ajāddaśaratho 'bhavat
1.070.042c asmāddaśarathājjātau bhrātarau rāmalakṣmaṇau
1.070.043a ādivaṃśaviśuddhānāṃ rājñāṃ paramadharmināṃ
1.070.043c ikśvākukulajātānāṃ vīrāṇāṃ satyavādināṃ
1.070.044a rāmalakṣmaṇayorathe tvatsute varaye nrpa
1.070.044c sadṛśābhyāṃ naraśreṣṭha sadṛśe dātumarhasi
1.071.01a evaṃ bruvāṇaṃ janakaḥ pratyuvāca kṛtāñjaliḥ
1.071.01c śrotumarhasi bhadrāṃ te kulaṃ naḥ parikīrtitaṃ
1.071.02a pradāne hi muniśreṣṭha kulaṃ niravaśeṣataḥ
1.071.02c vaktavyaṃ kulajātena tannibodha mahāmune
1.071.03a rājābhūt triṣu lokeṣu viśrutaḥ svena karmaṇā
1.071.03c nimiḥ paramadharmātmā sarvasatyavatāṃ varaḥ
1.071.04a tasya putro mithirnāma janako mithiputrikaḥ
1.071.04c prathamō janako rājā janakādapyudāvasuḥ
1.071.05a udāvasostu dharmātmā jāto vai nandivardhanaḥ
1.071.05c nandivardhasutaḥ śūraḥ suketurnāma nāmataḥ
1.071.06a suketorapi dharmātmā devarāto mahābalaḥ
1.071.06c devarātasya rājarṣervṛhadratha iti smṛtaḥ
1.071.07a vṛhadrathasya śūro 'bhūnmahāvīraḥ pratāpavān
1.071.07c mahāvīrasya dhṛtimān sudhṛtiḥ satyavikramaḥ
1.071.08a sudhṛterapi dharmātmā dhṛṣṭaketurabhūt sutaḥ
1.071.08c dhṛṣṭaketośca rājarṣerharyaśva iti viśrutaḥ
1.071.09a haryaśvasya maruḥ putro maroḥ putraḥ pratīndhakaḥ
1.071.09c pratīndhakasya dharmātmā rājā kīrtirathaḥ sutah
1.071.010a putraḥ kīrtirathasyāpi devamīḍha iti smṛtaḥ
1.071.010c devamīḍhasya vibudho vibudhasya mahāndhrakaḥ
1.071.011a mahāndhrakasuto rājā kīrtirāto mahābalaḥ
1.071.011c kīrtirātasya rājarṣermahāromā vyajāyata

- 1.071.012a mahāromṇastu dharmātmā svarṇarometi viśrutah
1.071.012c svarṇaromṇastu rājarṣerhrasvaromā vyajāyata
1.071.013a tasya putradvayaṃ jajñe dharmajñasya mahātmanaḥ
1.071.013c jyeṣṭho 'hamanujo bhrātā mama vīraḥ kuśadhvajah
1.071.014a mām tu jyeṣṭhaṃ pitā rājye so 'bhiṣicya narādhipaḥ
1.071.014c kuśadhvajam samāveśya bhāram mayi vanam gataḥ
1.071.015a vṛddhe pitari svaryāte dharmeṇa dhuramāvahaṃ
1.071.015c bhrātaram devasaṃkāsam snehāt paśyan kuśadhvajam
1.071.016a kasyacit tvatha kālasya sāmākāśyādagamataḥ purāt
1.071.016c sudhanvā vīryavān rājā mithilāmavarodhakaḥ
1.071.017a sa ca me preṣayāmāsa śaivam dhanuranuttamaṃ
1.071.017c sītā ca kanyā padmākṣī mahyam vai dīyatāmiti
1.071.018a tasyā 'pradānādbrahmarṣe yuddhamāsīnmayā saha
1.071.018c sa hato 'bhimukho rājā sudhanvā tu mayā raṇe
1.071.019a nihatya taṃ muniśreṣṭha sudhanvānaṃ narādhipaṃ
1.071.019c sāmākāśye bhrātaram śūramabhyasiñcaṃ kuśadhvajam
1.071.020a kanīyān eṣa me bhrātā ahaṃ jyeṣṭho mahāmune
1.071.020c dadāmi paramaprīto badhvau te munipuṃgava
1.071.021a sītāṃ rāmāya bhadrāṃ te ūrmilāṃ lakṣmaṇāya vai
1.071.021c vīryaśulkāṃ mama sutāṃ sītāṃ surasutopamāṃ
1.071.022a dvitīyāmūrmilāṃ caiva trirvadāmi na saṃśayaḥ
1.071.022c dadāmi paramaprīto badhvau te munipuṃgava
1.071.023a rāmalakṣmaṇāyo rājan godānaṃ kārayasva ha
1.071.023c piṭṛkāryaṃ ca bhadrāṃ te tato vaivāhikaṃ kuru
1.071.024a maghā hyadya mahāvāho ṛṭīye divase prabho
1.071.024c phālguṇyāmuttare rājan tasmin vaivāhikaṃ kuru
1.072.01a uktāvākye tu janake viśvāmitro mahāmuniḥ
1.072.01c uvāca vacanaṃ dhīmān vaśiṣṭhasahitastadā
1.072.02a acintyānyaprimeyāni kulāni raghunandana
1.072.02c ikṣvakūṇāṃ videhānāṃ naiṣāṃ tulyo 'sti kaścana
1.072.03a sadṛśo dharmasaṃbandhaḥ sadṛśo rūpasamṃpadā
1.072.03c sitāyā ūrmilāyāśca rāmalakṣmaṇayostathā
1.072.04a vaktavyaṃ ca naraśreṣṭha śrūyatāṃ vacanaṃ mama
1.072.04c bhrātā yavīyān dharbhajña eṣa rājā kuśadhvajah
1.072.05a asya dharmātmano rājan rūpeṇāpratimaṃ bhuvi
1.072.05c sutādvayaṃ naraśreṣṭha patnyarthaṃ varayāmahe
1.072.06a bhāratasya kumārasya śatrughnasya ca dhīmataḥ
1.072.06c varaye te sute rājamstayorathe mahātmanoḥ
1.072.07a putrā daśarathasyeme rūpayauvanaśālināḥ
1.072.07c lokapālasamāḥ sarve devatulyaparākramāḥ
1.072.08a ubhayorapi rajendra saṃbandhenānubadhyatāṃ
1.072.08c ikṣvākukulamavyagraṃ bhavataḥ puṇyakarmaṇaḥ
1.072.09a viśvāmitravacaḥ śrutvā vaśiṣṭhasya mate tadā
1.072.09c janakaḥ prāñjalirvākyamuvāca munipuṃgavau
1.072.010a kulāṃ dhanyamidaṃ manye yeṣāṃ no munipuṃgavau
1.072.010c sadṛśaṃ kulasamṃbandhaṃ yadājñāpayathaḥ svayaṃ
1.072.011a evaṃ bhavatu bhadrāṃ vaḥ kuśadhvasute ime

- 1.072.011c patnyau bhajetām sahītau śatrughnabharatāvubhau
1.072.012a ekāhnā rājanputrīnām catasrīnām mahāmune
1.072.012c pāṇim grhṇantu catvāro rājanputrā mahābalāḥ
1.072.013a uttare divase brahman phālguṇibhyām maṇiṣiṇaḥ
1.072.013c vaivāhikaṃ praśamsanti bhago yatra prajāpatiḥ
1.072.014a evamuktṛvā vacaḥ saumyaṃ pratyutthāya kṛtāñjaliḥ
1.072.014c ubhau munivarau rājā janako vākyamabravīt
1.072.015a paro dharmāḥ kṛto mahyaṃ śiṣyo 'smi bhavatoḥ sadā
1.072.015c imānyāsanamukhyāni āsyetām munipuṃgavau
1.072.016a yathā daśarathasyeyaṃ tathāyodhyā purī mama
1.072.016c prabhutve nāsti saṃdeho yathārhaṃ kartumarhatha
1.072.017a tathā bruvati vaidehe janake raghunandanaḥ
1.072.017c rājā daśaratho hr̥ṣṭaḥ pratyuvāca mahīpatiḃ
1.072.018a yuvāmasaṃkhyeyaguṇau bhrātarau mithileśvarau
1.072.018c ṛṣayo rājasamghāśca bhavadbhyāmabhipūjitāḥ
1.072.019a svasti prāpnuhi bhadrāṃ te gamiṣyāmi svamālayāṃ
1.072.019c śrāddhakarmāṇi vidhivadvidhāsyā iti cābravīt
1.072.020a tamāpr̥ṣṭvā narapatiḃ rājā daśarathastadā
1.072.020c munīndrau tau puraskṛtya jagāmāśu mahāyaśāḥ
1.072.021a sa gatvā nilayāṃ rājā śrāddhaṃ kṛtvā vidhānataḥ
1.072.021c prabhāte kālyamutthāya cakre godānamuttamaṃ
1.072.022a gavāṃ śatasahasraṃ hi brāhmaṇebhyo narādhipaḥ
1.072.022c ekaikaśo dadau rājā putrān uddiśya dharmataḥ
1.072.023a suvarṇaśṛṅgasampannāḥsavatsāḥ kāmasyadohanāḥ
1.072.023c gavāṃ śatasahasrāṇi catvāri puruṣarṣabhaḥ
1.072.024a sa sutaiḥ kṛtagodānairvṛtastu nṛpatistadā
1.072.024c lokapālairivābhāti vṛtaḥ saumyaḥ prajāpatiḥ
1.073.01a yasmiṃstu divase rājā cakre godānamuttamaṃ
1.073.01c tasmīṃstu divase vīro yudhājīti samupeyivān
1.073.02a putraḥ kekayarājasya sāksādbharatamātulaḥ
1.073.02c dṛṣṭvā pr̥ṣṭvā ca kuśalaṃ rājānamidamabravīt
1.073.03a kekayādhipatī rājan snehāt kuśalamabravīt
1.073.03c yeṣāṃ kuśalakāmo 'si teṣāṃ saṃpratyanāmayāṃ
1.073.04a svasrīyāṃ mama rājendra draṣṭukāmo mahīpatiḥ
1.073.04c tadarthamupayāto 'hamayodhyāṃ raghunandana
1.073.05a śrutvā tvahamayodhyāyāmihasthaṃ tvāṃ sabāndhavaṃ
1.073.05c tvarayābhyupayāto 'haṃ draṣṭukāmaḥ svasuḥ sutāṃ
1.073.06a atha rājā daśarathaḥ priyātithimupasthitāṃ
1.073.06c dṛṣṭvā paramasatkaraiḥ pūjanārhamapūjayat
1.073.07a tatastāmuṣito rātriṃ saha putrairmahīpatiḥ
1.073.07c puraskṛtya vaśiṣṭhādīn munīn yajñamupāyayau
1.073.08a yukte muhūrte vijaye sarvābharaṇabhūṣitaiḥ
1.073.08c bhrātr̥bhiḥ sahito rāmaḥ kṛtakautukamaṅgalaḥ
1.073.09a pituḥ samīpamāśritya tasthau bhrātr̥bhirāvṛtaḥ
1.073.09c vaśiṣṭho bhagavān etya vaidehamidamabravīt
1.073.010a rājā daśaratho rājan kṛtakautukamaṅgalaiḥ
1.073.010c putrairnaravaraśreṣṭha dātāramabhikāṅkṣate

- 1.073.011a dātrpratigrahīṭṛbhyāṃ sarvārthāḥ prabhavanti hi
1.073.011c svadharmam pratipadyasva kṛtvā vaivāhyamuttamaṃ
1.073.012a ityuktaḥ paramodāro vaśiṣṭhena mahātmanā
1.073.012c pratyuvāca mahātejā vākyam paramadharmavit
1.073.013a kaḥ sthitaḥ pratihāro me kasyājñāṃ saṃpratikṣate
1.073.013c svagr̥he ko vicāro 'sti yathā rājyamidaṃ tava
1.073.014a yajñabhūmimimāṃ prāptāḥ kṛtakautukamaṅgalāḥ
1.073.014c mama kanyāścatasro hi dīptā vahnerivārciṣaḥ
1.073.015a sadyo 'haṃ tvatpratīkṣo 'smi vedyāmasyāṃ pratiṣṭhitaḥ
1.073.015c avighnam kriyatāṃ sarvaṃ kimarthaṃ hi vilambyate
1.073.016a tadvākyam janakenoktaṃ śrutvā daśarathastadā
1.073.016c praveśayāmāsa sutān sarvān ṛṣigaṇān api
1.073.017a tato rājā videhānāṃ vaśiṣṭhamidamabravīt
1.073.017c kārayasva ṛṣe sarvāṃ kriyāṃ vaivāhikīm prabho
1.073.018a tathetyuktvā tu janakaṃ vaśiṣṭho bhagavānaṃ ṛṣiḥ
1.073.018c viśvāmitraṃ puraskṛtya śatānandaṃ ca dhārmikaṃ
1.073.019a prapāmadhye tu vidhivadvedim kṛtvā mahātapāḥ
1.073.019c alaṃcakāra tāṃ vediti gandhapuṣpaiḥ samantataḥ
1.073.020a suvarṇapālikābhiṣca chidrakumbhaiṣca sām̐kuraiḥ
1.073.020c aṃkurādhyaiḥ śarāvaiṣca dhūpapātraiḥ sadhūpakaiḥ
1.073.021a śaṅkhapātraiḥ sruvaiḥ srugbhiḥ pātrairardhyādipūjitaiḥ
1.073.021c lājapurnaistathā pātrairakṣatairapi saṃskṛtaiḥ
1.073.022a darbhaiḥ samaiḥ samāstīrya vidhivanmantrapūrvakaṃ
1.073.022c juhāvāgnau mahātejā vaśiṣṭho munisattamaḥ
1.073.023a tataḥ sītāṃ samāniya sarvābharanabhūṣitāṃ
1.073.023c samakṣamagneḥ saṃsthāpya rāghavābhimukhe tadā
1.073.024a abravijjanako rājā kauśalyānandavardhanaṃ
1.073.024c iyaṃ sītā mama sutā sahadharmacarī tava
1.073.025a praticcha caināṃ bhadrāṃ te pāṇim gṛhṇīṣva pāṇinā
1.073.025c pativratā mahābhāgā chāyevānugatā sadā
1.073.026a ityuktvā prākṣipadrājā mantrapūtaṃ jalaṃ tadā
1.073.026c sādhu sādhviti devānāmṛṣiṇāṃ vadatāṃ tadā
1.073.027a evaṃ datvā sutāṃ sītāṃ mantrodakapuraskṛtāṃ
1.073.027c abravijjanako rājā harṣeṇābhipariplutaḥ
1.073.028a lakṣmaṇāgaccha bhadrāṃ te ūrmilāmudyatāṃ mayā
1.073.028c praticcha pāṇim gṛhṇīṣva mā bhūt kālasya paryayaḥ
1.073.029a tamevamuktvā janako bhārataṃ cābhyabhāṣata
1.073.029c gṛhāṇa pāṇim māṇḍavyaḥ pāṇinā raghunandana
1.073.030a śatrugnaṃ cāpi dharmātmā abravīnmithileśvaraḥ
1.073.030c śrutakīrtermahāvāho pāṇim gṛhṇīṣva pāṇinā
1.073.031a sarve bhavantaḥ saumyāṣca sarve sucaritavratāḥ
1.073.031c patnibhiḥ santu kākutsthā mā bhūt kālasya paryayaḥ
1.073.032a janakasya vacaḥ śrutvā pāṇin pāṇibhiraspr̥ṣan
1.073.032c catvāraste catasrṇāṃ vaśiṣṭhasya mate sthitāḥ
1.073.033a agniṃ pradakṣiṇaṃ cakrurvedim rājānameva ca
1.073.033c ṛṣiṃścāpi mahātmānaḥ sahabhāryā raghūdvaḥ
1.073.034a puṣpavṛṣṭirmahatyāsīdantarīkṣāt subhāsvarā

- 1.073.034c divyadundubhinirghoṣairgītavāditranisvanaiḥ
1.073.035a nanṛtuścāpsarahsaṃghā gandharvāśca jaguḥ kalam
1.073.035c vivāhe raghumukhyānāṃ tadadbhutamadṛśyata
1.073.036a īdṛṣe vartamāne tu tūryoddhuṣṭaninādite
1.073.036c triragniṃ te parikramya ūhurbhāryā mahaujasah
1.073.037a athopakāryāṃ jagmuste sabhāryā raghunandanāḥ
1.073.037c rājāpyanuyayau paśyan sarṣisaṃghaḥ sabāndhavaḥ
1.074.01a atha rātryāṃ vyatītāyāṃ viśvāmitro mahāmuniḥ
1.074.01c āpṛccha tau naravyāghrau jagāmottaraparvataṃ
1.074.02a viśvāmitre gate tasmin vaidehaṃ mithilādhipaṃ
1.074.02c āpṛccha prayayau cāpi rājā daśarathaḥ purīm
1.074.03a ātha rājā videhānāṃ dadau kanyādhanam bahu
1.074.03c kambalādīni vastrāṇi kṣaumaṣaṭṭāmbārāṇi ca
1.074.04a hastyaśvarathapādātāṃ divyarūpaṃ svalaṃkṛtaṃ
1.074.04c dadau kanyāpitā tāsāṃ dāsīdāsamanuttamaṃ
1.074.05a hiranyasya suvarṇasya muktānāṃ vidrumasya ca
1.074.05c dadau rājā susaṃhr̥ṣṭaḥ kanyādhanamabhīpsitaṃ
1.074.06a datvā bahuvidhaṃ rājā samanujñāpya pāṛthivaṃ
1.074.06c praviveśa svanilayaṃ mithilāṃ mithileśvaraḥ
1.074.07a rājāpyayodhyādhipatiḥ saha putrairmahātmabhiḥ
1.074.07c ṛṣiṇ sarvān puraskṛtya jagāma sabalānugaḥ
1.074.08a gacchantāṃ taṃ naravyāghraṃ sarṣisaṃghaṃ sarāghavaṃ
1.074.08c ghorāḥ sma pakṣiṇo vāco vyāharanti samantataḥ
1.074.09a bhaumāścaiva mṛgāḥ sarve gacchanti sma pradakṣiṇaṃ
1.074.09c tān dṛṣtvā rājaśārdūlo vaśiṣṭhaṃ paryapṛcchata
1.074.010a asaumyāḥ pakṣiṇo ghorā mṛgāścāpi pradakṣiṇāḥ
1.074.010c kimidaṃ hṛdayotkampī mano mama viśīdati
1.074.011a rājñō daśarathasyaitacchrutvā vākyaṃ mahān ṛṣiḥ
1.074.011c uvāca madhurāṃ vāṇīm śrūyatāmasya yat phalaṃ
1.074.012a upasthitaṃ bhayaṃ ghoraṃ divyapakṣimukhāccyutaṃ
1.074.012c mṛgāḥ praśamayantyete saṃtāpastyajyatāmayaṃ
1.074.013a teṣāṃ saṃvadatāṃ tatra vāyuhprādurbabhūva ha
1.074.013c kampayan medinīm sarvāṃ pātayaṃśca mahādṛumān
1.074.014a tamasā saṃvṛtaḥ sūryaḥ sarve nāvedīṣurdiśaḥ
1.074.014c bhasmanā cāvṛtaṃ sarvaṃ saṃmūḍhamiva tadbalaṃ
1.074.015a vaśiṣṭha ṛṣayaścānye rājā ca sasutastadā
1.074.015c sasamjñā iva tatrāsan sarvamanyadvicetanaṃ
1.074.016a tasmimstamasi ghore tu bhasmacchanneva sā camūḥ
1.074.016c dadarśa bhīmasaṃkāśaṃ jaṭāmaṇḍaladhāriṇaṃ
1.074.017a bhārgavaṃ jāmadagneyaṃ rājarājavimardanaṃ
1.074.017c kailāsamiva durdharṣaṃ kālāgnimiva duḥsahaṃ
1.074.018a skandhe cāsajya paraśuṃ dhanurvidyudgaṇopamaṃ
1.074.018c pragṛhya śastramugraṃ ca tripuragnaṃ yathā śivaṃ
1.074.019a taṃ dṛṣtvā bhīmasaṃkāśaṃ jvalantamiva pāvakaṃ
1.074.019c vaśiṣṭhapramukhā viprā japahomaparāyaṇāḥ
1.074.020a saṃgatā munayaḥ sarve saṃjajalpuratho mithaḥ
1.074.020c kaccit pitṛbadhāmarṣo kṣatraṃ notsādayiṣyati

- 1.074.021a pūrvam kṣatrabadham kṛtvā gatamanyurgatajvarah
1.074.021c kṣatrasyotsādanam bhūyo na khilvasya cikīrṣitam
1.074.022a evamuktvārghyamādāya bhārgavam bhīmadarśanam
1.074.022c ṛṣayo rāma rāmeti madhurām vācamabruvan
1.074.023a pratigrhya tu tām pūjāmapratyuktvā ca tām ṛṣīn
1.074.023c rāmam dāśarathim rāmo jāmadagnyo 'bhyabhāṣata
1.075.01a rāma dāśarathe vīra vīryam te śrūyate 'dbhutam
1.075.01c dhanuṣo bhedanam caiva nikhilena mayā śrutam
1.075.02a tadadbhutamacintyam ca bhedanam dhanuṣastvayā
1.075.02c tacchrutvāhamanuprāpto dhanurgrhyāparam śubham
1.075.03a tadidam ghorasamkāśam jāmadagnyam mahaddhanuḥ
1.075.03c pūrayasva śareṇaiva svabalam darśayasva ca
1.075.04a tadaham te balam drṣṭvā dhanuṣo 'pyasya pūraṇe
1.075.04c dvandvayuddham pradāsyāmi vīra ślādhyamidam tava
1.075.05a tasya tadvacanam śrutvā rājā daśarathastadā
1.075.05c viṣaṇāvadano dīnaḥ prāñjalirvākyamabravīt
1.075.06a kṣatrarōṣāt prasāntastvam brāhmaṇasca mahātapāḥ
1.075.06c bālānām mama putrāṇāmabhayam dātumarhasi
1.075.07a bhārgavāṇām kule jātaḥ svādhyāvavratasālinām
1.075.07c sahasrākṣe pratijñāya śāstram prakṣiptavān asi
1.075.08a sa tvam dharmaparo bhūtvā kaśyapāya vasumdharam
1.075.08c datvā vanamupāgamyā mahendrakṛtaketaṇaḥ
1.075.09a mama sarvavināśāya samprāptastvam mahāmune
1.075.09c na hyekasmin hate rāme sarve jīvāmahe vayam
1.075.010a bruvatyevam daśarathe jāmadagnyaḥ pratāpavān
1.075.010c anādṛtya tu tadvākyam rāmamevābhyabhāṣata
1.075.011a ime dve dhanuṣī rāma divye lokābhipūjite
1.075.011c dṛḍhe balavatī mukhye sukṛte viśvakarmaṇā
1.075.012a anusṛṣtam surairekam tryambakāya yuyutsave
1.075.012c tripuragham naraśreṣṭha bhagnam kākutstha yat tvayā
1.075.013a idam dvitīyam durdharṣam viṣṇordattam surottamaiḥ
1.075.013c tadidam vaiṣṇavam rāma dhanuḥ parapuramjayam
1.075.014a tadā tu devatāḥ sarvāḥ pṛcchanti sma pitāmahaḥ
1.075.014c śitikanṭhasya viṣṇośca balābalanirīkṣayā
1.075.015a abhiprāyam tu vijñāya devatānām pitāmahaḥ
1.075.015c virodham janayāmāsa tayoh satyavatām varah
1.075.016a virodhe nu mahadyuddhamabhadromaharṣaṇam
1.075.016c śitikanṭhasya viṣṇośca parasparajayaiṣiṇoh
1.075.017a tadā tu jṛmbhitam śaivam dhanurbhīmaparākramam
1.075.017c hūmkāreṇā mahādevaḥ stambhito 'tha trilocanaḥ
1.075.018a devaistadā samāgamyā sarṣisamghaiḥ sacāraṇaiḥ
1.075.018c yācitau prasamam tatra jagmatustau surottamau
1.075.019a jṛmbhitam taddhanurdrṣṭvā śaivam viṣṇuparākramaiḥ
1.075.019c adhikam menire viṣṇum devāḥ sarṣigaṇāstathā
1.075.020a dhanū rudrastu samkrudho videheṣu mahāyaśāḥ
1.075.020c devarātasya rājarṣerdadau haste sasāyakam
1.075.021a idam ca vaiṣṇavam rāma dhanuḥ parapuramjayam

- 1.075.021c ṛcīke bhārgave prādādviṣṇuḥ sa nyāsamuttamaḥ
1.075.022a ṛcīkastu mahātejāḥ putrasyāpratikarmaṇaḥ
1.075.022c piturmama dadau divyaḥ jamadagnermahātmanaḥ
1.075.023a nyastaśastre pitari me tapobalasanvite
1.075.023c arjuno vidadhe mṛtyuḥ prakṛtiḥ buddhimāsthitaḥ
1.075.024a badhamapratirūpaḥ tu pituḥ śrutvā sudāruṇaḥ
1.075.024c kṣatramutsādayaḥ roṣāj jātaḥ jātamanekaśaḥ
1.075.025a pṛthivīm cākhilāḥ prāpya kaśyapāya mahātmane
1.075.025c yajñasyānte tadā rāma dakṣiṇāḥ puṇyakarmaṇe
1.075.026a datvā mahendranilayastapobalasanvitaḥ
1.075.026c sthito 'smi tasmimstapyan vai susukhaḥ surasevite
1.075.027a śrutvā tu dhanuṣo bhedaḥ vismitānāḥ nabhastale
1.075.027c bhāṣatāḥ devasaṅghānāḥ tato 'haḥ drutamāgataḥ
1.075.028a tadidaḥ vaiṣṇavaḥ rāma pitṛpaitāmahaḥ mahat
1.075.028c kṣatradharmaḥ puraskṛtya gṛhṇīṣva dhanuruttamaḥ
1.075.029a yojayasva dhanuḥśreṣṭhe śaraḥ parapuraṃjayaḥ
1.075.029c yadi śaknoṣi kākutstha dvandvaḥ dāsyāmi te tadā
1.076.01a śrutvā tu jāmadagnyasya vākyaḥ dāśarathistadā
1.076.01c gauravayantritakathaḥ pitū rāmamathābravīt
1.076.02a śrutavān asmi yat karma kṛtavān asi bhārgava
1.076.02c anurudhyāmahe brahman piturānṛṇyamāsthitaḥ
1.076.03a vīryahīnamivāśaktaḥ kṣatradharmaṇa bhārgava
1.076.03c avajānāsi me tejaḥ paśya me 'dya parākramaḥ
1.076.04a ityuktvā rāghavaḥ krudho bhārgavasya varāyudhaḥ
1.076.04c śaraḥ ca pratisaṅgrhya hastāllaghuparākramaḥ
1.076.05a āropya sa dhanū rāmaḥ śaraḥ sajjam cakāra ha
1.076.05c jāmadagnyaḥ tato rāmaḥ rāmaḥ krudho 'bravīdidaḥ
1.076.06a brāhmaṇo 'sīti pūjyo me viśvāmitrakṛtena ca
1.076.06c śakto 'pi na te muñceyaḥ tvahaḥ prāṇaharaḥ śaraḥ
1.076.07a imāḥ vā tvadgatiḥ rāma tapobalasarjitāḥ
1.076.07c lokān apratimān vāpi haniṣyāmīti me matiḥ
1.076.08a na hyayaḥ vaiṣṇavo divyaḥ śaraḥ parapuraṃjayaḥ
1.076.08c moghaḥ patati vīryeṇa baladarpavināśanaḥ
1.076.09a varāyudhadharaḥ rāmaḥ draṣṭuḥ sarṣigaṇāḥ surāḥ
1.076.09c pitāmahaḥ puraskṛtya sametāstatra sarvaśaḥ
1.076.010a gandharvāpsarasaścaiva siddhacāraṇakinnarāḥ
1.076.010c yakṣarākṣasanāgāśca taddraṣṭuḥ mahadadbhutaḥ
1.076.011a jaḍīkṛte tadā loke rāme varadhanurdhare
1.076.011c nirvīryo jāmadagnyo 'sau rāmo rāmamudaikṣata
1.076.012a tejo 'bhihata vīryatvāj jāmadagnyo jaḍīkṛtaḥ
1.076.012c rāmaḥ kamalapatrākṣaḥ mandaḥ mandamuvāca ha
1.076.013a kaśyapāya mayā dattā yadā pūrvaḥ vasuṃdharā
1.076.013c viṣaye me na vastavyamiti māḥ kaśyapo 'bravīt
1.076.014a so 'haḥ guruvacaḥ kurvan pṛthivyām na vase niśāḥ
1.076.014c mithyāpratijñāḥ kākutstha mā bhūvamiti niścitaḥ
1.076.015a tadimāḥ madgatiḥ vīra hantuḥ nārhasi rāghava
1.076.015c manojavaḥ gamiṣyāmi mahendraḥ parvatottamaḥ

- 1.076.016a lokāstvapratiṁā rāma nirjitāstapasā mayā
1.076.016c jahi tān śaramokṣeṇa mā bhūt kālasya paryayaḥ
1.076.017a akṣayaṁ madhuhantāraṁ jānāmi tvāṁ maheśvaraṁ
1.076.017c dhanuṣo 'sya parāmarśāt svasti te 'stu paraṁtapa
1.076.018a ete suragaṇāḥ sarve nirikṣante samāgatāḥ
1.076.018c tvāmapratimakarmāṇamapratidvandvamāhave
1.076.019a na ceyaṁ mama kākutstha vridā bhavitumarhati
1.076.019c tvayā trailokyanāthena yadahaṁ vimukhīkṛtaḥ
1.076.020a śaramapratimaṁ rāma maktumarhasi suvrata
1.076.020c śaramokṣe gamiṣyāmi mahendraṁ parvatottamaṁ
1.076.021a tathā bruvati rāme tu jāmadagnye pratāpavān
1.076.021c rāmo dāśarathiḥ śrīmāmścikṣepa śaramuttamaṁ
1.076.022a sa hatāna dṛśya rāmeṇā svāṁllokāmstapasārjitān
1.076.022c jāmadagnyo jagāmāśu mahendraṁ parvatottamaṁ
1.076.023a tato vitimirāḥ sarvā diśāscopadiśastathā
1.076.023c surāḥ sarṣigaṇā rāmaṁ praśāśamsurudāyudhaṁ
1.076.024a rāmaṁ dāśarathiṁ rāmo jāmadagnyo praśasya ha
1.076.024c tataḥ pradakṣiṇaṁ kṛtvā jagāmātmagatiṁ prabhuḥ
1.077.01a gate rāme praśāntātmā rāmo dāśarathirdhanuḥ
1.077.01c varuṇāyāprameyāya dadau haste sasāyakaṁ
1.077.02a abhivādya tato rāmo vaśiṣṭhapramukhān ṛṣiṁ
1.077.02c pitaraṁ vihvalaṁ dṛṣṭvā provāca raghunandanaḥ
1.077.03a jāmadagnyo gato rāmaḥ prayātu caturaṅgiṇī
1.077.03c ayodhyābhimukhī senā tvayā nāthena pālita
1.077.04a rāmasya vacanaṁ śrutvā rājā daśarathaḥ sutamaṁ
1.077.04c vāhubhyāṁ saṁpariṣvajya mūrdhnyupāghrāya rāghavaṁ
1.077.05a gato rāma iti śrutvā hrṣṭaḥ pramudito nṛpaḥ
1.077.05c punarjātaṁ tadā mene putramātmānameva ca
1.077.06a codayitvā punaḥ senāṁ jagāma svapurīṁ prati
1.077.06c samucchritadhvajavatīṁ tūryodduṣṭanināditāṁ
1.077.07a siktārājapathāṁ ramyāṁ prakīrṇakusumotkarāṁ
1.077.07c rājapraveśasumukhaiḥ paurairmaṅgalapāṇibhiḥ
1.077.08a saṁpūrṇaṁ prāviśadrājā janaughaiḥ samalamkṛtāṁ
1.077.08c pauraḥ pratyudgato dūraṁ dvijaiśca puravāsibhiḥ
1.077.09a putrairanugataḥ śrīmān śrīmadbhiśca mahāyaśāḥ
1.077.09c praviveśa gṛhaṁ rājā himavatsadrśaṁ priyaṁ
1.077.010a kauśalyā ca sumitrā ca kaikeyī ca sumadhyamā
1.077.010c badhūpratigrahe yuktā yāścānyā rājayoṣitaḥ
1.077.011a tataḥ sītāṁ mahābhāgāmūrmilāṁ ca yaśasvinīṁ
1.077.011c kuśadhvajasute cobhe jagṛhurnṛpapatnayaḥ
1.077.012a maṅgalālāpanairhomaiḥ śobhitāḥ kṣaumavāsasaḥ
1.077.012c devatāyatanānyāśu sarvāstāḥ pratyapūjayan
1.077.013a abhivādyaḥbhivādyaṁśca sarvā rājasutāstadā
1.077.013c remire muditāḥ kāle bhartṛbhiḥ sahitā rahaḥ
1.077.014a kumārāśca mahātmāno vīryeṇāpratimā bhuvī
1.077.014c svaṁ svaṁ gṛhamathāsādya kuverabhavanopamaṁ
1.077.015a kṛtadārāḥ kṛtāstraśca sadhanāḥ sasuhrjjanāḥ

- 1.077.015c śuśrūṣamāṇāḥ pitaraṃ vartayanti naraṣabhāḥ
1.077.016a kasyacit tvatha kālasya rājā daśarathaḥ sutaṃ
1.077.016c bharataṃ kaikayīputraṃ samāhūyedaṃbravīt
1.077.017a ayaṃ kekayarājasya putro vasati putraka
1.077.017c tvāṃ netumāgato vīro yudhājīnmātulastava
1.077.018a śrutvā daśarathasthaitadbharataḥ kaikayīsutaḥ
1.077.018c gamanāyābhicakrāma śatrughnasahitastadā
1.077.019a āpṛccha pitaraṃ śūro rāmaṃ cākliṣṭakāriṇaṃ
1.077.019c mātṛścāpi naraśreṣṭhaḥ śatrughnasahito yayau
1.077.020a yudhājīṭ prāpya bharataṃ saśatrughnaṃ praharṣitaḥ
1.077.020c svapuraṃ prāviśadvīraḥ pitā tasya tutoṣa ha
1.077.021a gate tu bharate rāmo lakṣmaṇaśca mahābalaḥ
1.077.021c pitaraṃ devasaṃkāśaṃ pūjayāmāsatustadā
1.077.022a piturājīṇāṃ puraskṛtya pauraḥkāryāṇi sarvaśaḥ
1.077.022c cakāra rāmo dharmātmā priyāṇi ca hitāni ca
1.077.023a mātṛbhyo mātṛkāryāṇi kṛtvā paramayantritaḥ
1.077.023c gurūṇāṃ gurukāryāṇi kāle kāle 'nvavaikṣata
1.077.024a evaṃ daśarathaḥ prīto brāhmaṇā naigamāstathā
1.077.024c rāmasya śīlavṛttena sarve viṣayavāsinaḥ
1.077.025a rāmaśca sītayā sārḍhaṃ vijahāra bahūn ṛtūn
1.077.025c manasvī tadgatamanāstasyā hṛdi samarpitaḥ
1.077.026a priyā tu sītā rāmasya dārāḥ pitṛkṛtā iti
1.077.026c guṇādrūpaguṇāccāpi prītirbhūyo vyavardhata
1.077.027a tasyāśca bhartā dviguṇaṃ hṛdaye parivartate
1.077.027c antargatamapi vyaktāmākhyāti hṛdayaṃ hṛdā
1.077.028a tasya bhūyo viśeṣeṇa maithilī janakātmajā
1.077.028c devatābhiḥ samā rūpe sītā śrīriva rūpiṇī
1.077.029a tayā sa rājarṣisuto 'bhikāmayā sameyivān uttamarājakanyayā
1.077.029c atīva rāmaḥ śuśubhe mudānvito vibhuḥ śriyā viṣṇurivāmareśvaraḥ

SCHLEGELOV LATINSKI PRIJEVOD BĀLAKĀṆḌE

RAMAYANA ID EST CARMEN EPICUM DE RAMAE REBUS GESTIS POETAE ANTIQUISSIMI VALMICIS OPUS – RAMEIDOS VALMICEIAE LIBER PRIMUS

PROOEMIA IN LAUDEM POETAE

Valmicem lusciniū veneror, dulcem, dulcisonum, qui in poesis ramum evectus, Ramae nomen usque cantu modulatur.

Quis non salutis summae viam ingreditur, audiens ex ore Valmicis, anachoretarum principis, sonum narrationis de Rama?

Scaturiens e monte Valmicis, in Ramae oceanum sese effundens, sanctum Rameidos flumen lustrat orbem universum.

Veneror vatem illum, Prachetasis filium, integrum vitae, qui non satiatur semper bibendo Ramae gestorum oceanum nectareum.

Salve, Anachoretarum praeses, alme, pie, omni scientia imbute! Salve, Valmice, iterumque salve!

CAPUT I. ARGUMENTUM CARMINIS.

NARADAE SERMONE DECLARATUM.

1. Pius Valmices, eremitarum princeps, percunctatus est facundia insignem Naradam, castimoniis et tacita librorum sacrorum meditatione gaudentem:
2. Quis, cedo, nostra aetate in hoc orbe virtutibus est praeditus? quis fortis, iustus, beneficiorum memor, veridicus, abstinentiae tenax?
3. Quis moribus sanctis assuctus, quis erga omnes animantes benignus? quis prudens? quis munificus? quis unice amabilis?
4. Quis rationis compos, iracundiae repressor, constans? quis ab omni obtreptatione alienus? Cuiusnam iram in proelio concitatam vel DI contremiscunt?
5. Quis generosus, par vel triplici mundo tuendo? quis civium incrementis laetus? quis thesaurus virtutum felicitatumque?
6. Quemnam virum prae ceteris unum formosa Laxmis indefessa comitatur? quis Aëri, Igni, Soli, Luno, Indrae et Vishnui est aequiparandus?
7. Id ipsum equidem audire cupio; vehementi sanc studio flagro: tibi, o Sapiens coelicola adest facultas talem virum cognoscendi.
8. Naradas, ternorum temporum gnarus, sermone isto Valmicis audito, compellans eum hac voce: Ausculta! alacer deinde effatus est:
9. Magnae sunt et arduae virtutes, quas tu praedicasti, o Anachoreta! Meditatus proloquar: audiatur, qui vir hisce sit praeditus.
10. Is e stirpe Ixvacus genitus Ramae nomine per gentes celebratur: temperans, fortis, splendidus, librorum sacrorum peritus,
11. morigerus, sollers, prudens, facundus, fortunatus, hostium interfecto; latis humeris, validis lacertis, cervice in conchae speciem tribus lineis notata,
12. magnis maxillis, amplo pectore, ingentem arcum gerens, collo toroso, hostium domitor; brachiis ad genua porrectis;

13. capite, fronte, incessu decorus; quadratus, membris bene dispositis, suavi colore, maiestatis plenus, turgidis papillis, magnis oculis, faustus, notis bene auspicatis insignis;
14. iustus, stans promissis, iram et sensuum impetum coërcens, sapiens, disciplina instructus, probus, fortitudine praeditus; vindex generis humani, ab omni parte iustitiae vindex;
15. tum librorum sacrorum cum eorundem subsidiis gnarus, tum in arte sagittandi consummatus;
16. omni doctrina penitus imbutus, iuris peritus, splendidus, erga cunctos benignus, honestus, generosi spiritus, sollers;
17. quem semper sectantur boni sicut fluvii Oceanum; Ramas, omnibus virtutibus praeditus, Causaliae matri laetitiae auctor; profunditate Oceani instar, firmitudine montis Himavantis;
18. Vishnum vigore aequans, sicuti luna gratus adspectu; quando irascitur, fatali orbis conflagrationi similis, patientia Telluri par;
19. Cuverum, opum datorem, aequans liberalitate, fide quasi alterum iustitiae numen.
20. Hunc Ramam, talibus virtutibus ornatum, fide insignem, carum filium, natu maximum, et virtute praecellentem rex Dasarathas amore motus cooptare in imperium cupiebat.
21. Tunc, apparatu ad hunc consecrandum viso, illius uxor Caeceis, cui rex olim fidem obstrinxerat de beneficiis concedendis,
22. haec duo munera ab eo petiit: exilium Ramae et Bharatae consecrationem.
23. Rex Dasarathas igitur officii vinculo coercitus, ut promissis staret, carum filium Ramam in exilium egit.
24. Abiit ergo in silvam heros, fidem exsoluturus, ut patris iussa perficeret et Caeceidi gratificaretur.
25. Migrantem hunc comitatus est carus frater Laxmanus, amoris impulsu, modestia insignis, animum vere fraternum palam faciens.
26. Dilecta Ramae coniux, semper intima vitae socia, e stirpe Janaci prognata, forma quasi divinum aliquod miraculum,
27. omnibus notis faustis insignita, feminarum optima, Sita quoque comitata est Ramam, sicuti Lunum uxor Rohinis.
28. Quum cives et pater Dasarathas per aliquantum spatium eum prosecuti essent, in urbe Sringavero ad Gangis ripam aurigam dimisit;
29. cum Guho, Nishadum principe, congressus, pius ille deinde Gangem transvectus, regionem silvestrem intravit.
30. Hi per silvas continuas progressi, fluviiis aqua abundantibus traiectis, secundum Bharadvaji praeceptum ad montem Chitracutum accesserunt:
31. ubi Ramas, Laxmani ope casa amoena aedificata, habitavit cum Sita, veste e libro contexta et nebride cinctus.
32. Horum trium illustrium praesentia Chitracutus iste splendebat, sicuti mons Merus, Laxmide, Cuvero et Siva in eo residentibus.
33. Rama ad Chitracutum profecto, rex Dasarathas, filii desiderio aeger, ad sedes coelestes transiit, natum deplorans.
34. Quo defuncto, fortissimus Bharatas, quanquam viri bis nati Vasishtha duce ad regnum capessendum cum exhortabantur, istud capessere noluit.
35. Profectus dil in silvam heros, ut ad Ramae pedes supplex sese prosterneret; honesta indole impulsus oravit fratrem, talibus verbis cum allocutus:
36. »Tu, legum gnarus, omnino rex es.« At Ramas fortissimus patris iussu regnum recusavit;

37. et calceis suis pro imperii pignore iterum iterumque ei traditis, frater natu maior tandem Bharatam impulit, ut reverteretur.
38. Is, optato non potitus, Ramae calceis acceptis, in oppido Nandigramo regni sedem constituit, de illius reditu anxie sollicitus.
39. Ramas quoque, veritus ne cives popularesque denuo se adirent, monte isto relicto, in silvam Dandacam progressus est.
40. Viradho gigante caeso, Sarabhangum conspexit, Suttxnum quoque et Agastium, nec non huius fratrem.
41. Tunc Agastii consilio arcum Indrae apprehendit, et acinacem, summa cum laetitia, pharetrasque binas, sagittis inexhaustas.
42. Dum ibi in silva inter silvicolas habitabat, ut de Daemonum et Gigantum caede cum eo agerent, cuncti anachoretas, tutelae inopes,
43. tanquam numen tutelare adierunt Ramam, loti folia oculis referentem, conflictu arduum sicuti magnum Indram, acinacem, arcum sagittasque gestantem.
44. Tunc ab ipso, fratre auxiliante, Surpanakha, femina gigantea, saltum Janasthanum incolens, libidine furens, deformata est.
45. Deinde Surpanakhae sermone excitatos cunctos gigantes, Kharumque Dushanumque, monstrumque Triceps occidit in proelio,
46. solus ipse cunctos gigantes, eorumque agmen, ad quatuordecim millia.
47. Audita porro cognatorum caede, gigas per triplicem mundum celebratus, Ravana nomine dictus, versipellis, robore pollens,
48. gigantum rex, bellator, ira vecors, socium sibi elegit gigantem, Marichum nomine.
49. Idem quamvis crebro a Maricho hunc in modum deterritus: »Nulla tibi est facultas, o Ravana, valido isti resistendi!«
50. nihilominus istius sermone spreto, actus fato cum Maricho Ramae secessum adiit.
51. Quum istius praestigiatoris fraude ambo regis filios longe inde abduxisset, rapuit Ramae coniugem, interfecto vulture Jatayushe.
52. Raghuides, cum vulturem occisum, coniugemque Mithilensem raptam cerneret, moerore afflicto, turbatis sensibus in lamenta se effudit.
53. Deinde, inter hunc ipsum moerorem vulture Jatayushe combusto, Sitam in silva investigans gigantem aliquem conspexit,
54. Cabandhum nomine, specie deformem, visu horribilem; hunc caesum lignis cremavit, quo facto is formam aetheriam assumpsit.
55. Deinde Cabandhus narravit ei de Savaride ascetria, et exhortatus est eum, ut feminam religionum peritam adiret.
56. Cuius de consilio Ramas, omnis culpa insons, vigore praeclarus, hostium interfecto, Savaridem adiit.
57. Ab ea omni modo honorifice exceptus, Dasarathae filius ad fluminis Pampae ripam cum Hanumante simio est congressus;
58. cuius de consilio porro cum Sugrivo congressus heros praevalidus, totam rem ei exposuit.
59. Sugrivus autem, omnibus Ramae conatibus auditis, laetus amicitiam cum eo iunxit, igne sacro tanquam teste adhibito.
60. Deinde ex animi affectu narrationem plenissimam de similtate sua cum simiorum rege, qua afflicto erat, Ramae exposuit;
61. hic autem protinus opem suam ad interimendum Balinem ei pollicitus est. Tunc simius Balinis robur, quantum esset, declaravit.

62. Attamen ut sui fiduciam faceret Raghuidae, monstravit ei Sugrivus Dundubhis corpus eximium, magni montis instar.
63. Heros ille praevalidus, spectatum cadaver ludibrio habens, pedis pollice per integrum decem parasangarum spatium proiecit.
64. Diffidit porro septem arbores palmyras sagitta, arundine haud quassata; diffidit montem et iaculatus est in loca infera, sui fiduciam facturus.
65. Tunc simius ille procerus, animo alacri, confirmatus a Rama, cum eo profectus est ad speluncam suam, Cishcindham dictam.
66. Deinde Sugrivus, simius egregius, auri colore fulvus, mugitum edidit, quo sono immani excitatus processit simiorum rex.
67. Is Taram coniugem consolatus cum Sugrivo congressus est, ibique una sagitta confecit eum Raghuides;
68. qui postquam Sugrivi hortatu Balinem in proelio necaverat, in istius imperio ipsum Sugrivum constituit.
69. Is inter ceteros praestans, omnes simios congregatos in diversas coeli plagas dimisit, Janaci filiam visendi cupidus.
70. Tunc vulturis Sampatis monitu validus Hanumantes maris salsi fretum, per centum parasangas expansum, transiluit.
71. Quo facto cum urbem Lancam intraret, Ravanae imperio parentem, ibi conspexit Sitam, meditabundam in viridario Asocis opaco.
72. Montrato ei pignore arcano, coeptisque Ramae expositis, alio pignore invicem ab illa accepto, confregit viridarii portam.
73. Quinque copiarum ducibus, nec non septem filiis ruinistrorum regis caesis, adolescente Axo contrito, tandem se capi passus est.
74. Quum e laqueo semet ipse expeditisset, agnitis tamen Magni Parentis donis hosti concessis, sua sponte fortis ille gigantes tortores toleravit.
75. Deinde urbe Lanca incensa, puella Mithilensi denuo visa, reversus est simius procerus, ut Ramae nuntium gratum afferret.
76. Quem assecutus, magnanimum venerabundus circumambulavit, et admodum laetus certiozem fecit, Sitam a se esse visam.
77. Tunc Ramas, Sugrivo comitante, ad litus maris immensi profectus, Oceanum concussit sagittis solis radios aemulantibus.
78. Oceanus, fluviorum dominus, coram adspiciendum se dedit, eiusque de consilio Ramas Nalum pontem iungere iussit,
79. quo strato Lancam progressus, Ravana in certamine caeso, Vibhishanum in urbe Lanca gigantum principem inauguravit.
80. Sita deinde recuperata heros, summo pudore affectus, coetu frequenti coram probrose eam allocutus est.
81. Indignata vero Sita, mulier casta, flammas intravit, ut se intactam probaret.
82. Tum aura coelestis spiravit, et vox incorporalis insonuit: quo Ignis testimonio, simulque patris sui venerandi hortatu permotus Ramas, quum Sitam vacuum ab omni culpa cognovisset, intemeratam recepit.
83. Propter magnum istud opus perfectum propitii Divi, Indra duce, cum coetu Sapientium coelicolarum Raghuidem venerati sunt.
84. Tali honore ornatus a numinibus universis, summopere ei faventibus, omni negotio peracto, Ramas porro futuri securus, laetitiae indulsit.

85. Divum favore votum adeptus, ut reviviscerent ipsius socii bello caesi, simiis in vitam revocatis, curru Pushpaco conscenso, ad oppidum Nandigramum profectus est.
86. Ibi Raghuides capillos more ascetarum plexos solvit, et cum fratribus in urbem Ayodhyam reversus, regiam dignitatem denuo adeptus est.
87. Populus, laetitia alacer, tranquillus, victu abundans, legi sacrae obtemperans, sanus utique, neque ulla luc afflictus, a caritate annonae ceterisque calamitatibus exemptus mansit.
88. Patresfamilias nunquam ibi mortem filiorum adspiciunt, mulieresque, semper obsequio erga maritos deditae, non fiunt viduae.
89. Nullum ibi exstat periculum ab incendiis, nec proluvie aquarum merguntur homines; nullum exstat periculum a tempestatibus, neque a latronibus denique.
90. Urbesque provinciaeque opibus et frumenti copia florent, civesque omnes semper sunt laeti, plane sicuti in seculo aureo.
91. Gloriosus Raghuides autem centenis sacrificiis equinis litatis, aliisque magno auri dispendio celebratis, immensis opibus inter Brachmanas distributis,
92. centuplicem propagabit regum progeniem, et in hoc orbe terrarum quaternos civium ordines, quemque in suis officiis coercebit.
93. Denique per decem millia annorum, decies centenis additis, Ramas imperio functus, ad Brachmanis sedem evehetur.
94. Carmen hoc de Ramae rebus gestis, lustrale, sanctum, librisque sacris aequiparabile qui legerit, is omnibus piaculis liberabitur.
95. Quilibet vir, legens hocce carmen vitale, Ramayanum dictum, cum filiis, nepotibus omnique coetu post obitum in coelo amplificabitur.
96. Brachmana hoc legens sibi parabit eloquentiae principatum; vir e stirpe militari terrae dominationem; mercator colonusve commerciorum prosperitatem; homo denique vel servili conditione, auscultans modo, capiet incrementum.

CAPUT II. BRACHMANIS ADVENTUS.

1. Audito hoc Naradae sermone, Valmices sermonum peritus cum discipulo ad summam admirationem raptus est;
2. et mente tacita quidem magnus anachoreta Ramam adoravit, tum Naradam ipsum est veneratus cum discipulo.
3. Naradas deinde, sapiens coelicola, sicuti decet ab isto honoratus, venia abeundi petita dimissus, in Superum sedes remeavit.
4. Quo ad mundum divinum profecto, brevi post, anachoreta adiit Tamasae fluvii ripam, haud longe a Gange dissitam.
5. Ad quam simul atque accesserat anachoreta, conspecto vado, cui nullus suberat limus, discipulum lateri adstantem allocutus est:
6. Adspice, Bharadvaje, vadum hocce, nullo limo turbidum, iucundum pellucidumque sicuti mens bonorum.
7. Aptum id est ad lavandum, fundo aequali, placidum, limpidum, glarea minuta constratum; deponito urceum, sodes, et porrigito mihi subligaculum e libro contextum.
8. Immergam me hoc egregio Tamasae vado; diligenter accuretur, ne tempus opportunum praetereat.
9. Ille magistri iussu festinanter a tugurio reversus, subligaculum secum allatum magistro exhibuit.

10. Valmices e discipuli manu accepto subligaculo indutus, in aquam immersus quum se abluisset, precibus submissa voce recitatis,
11. latice in Manium Deumque honorem rite libato, ambulavit deinceps, silvam profundam undique dispiciens.
12. Tunc ibi conspexit ardearum par, pulcrum visu, circa Tamasae ripam securitatis habitu ambulantium.
13. Ex hoc autem pari alterum, marem, venator indole ferox, qui furtim subierat inobservatus, iuxta anachoretam telo percussit.
14. Hunc, membris cruore conspersis, palpitantem in terra videns ardea femina afflicta, flebiliter eiulavit per aera circumvolitans,
15. orbata coniuge suo, alato comite, rubris pennis cristato, lascivo, volucris, secum copulato.
16. Tali statu quum avem a venatore deiectam vidisset, Sapiens ille pius misericordia commotus est.
17. Quo tenero animi affectu porro nefas hoc detestatus vates, contemplans ardeam istam flebiliter clamitantem, haec cecinit:
18. Utinam ne tu, venator, per omne aevum bona fama gaudeas, quod ex ardearum pari alterum necasti, amore flagrantem!
19. Dum ita loquebatur in conscio sui corde subnascebatur ipsi cogitatio: Quidnam hoc est effatum a me, moerore propter avem afflicto?
20. Per aliquod tempus meditatus sententiam istam et perscrutatus, discipulum Bharadvajum lateri adstantem his verbis compellavit:
21. Vox haec, pedibus adstricta, syllabarum numero aequalis, coniuncta cum rhythmo et modulatione, a me moerente emissa slocus dicitur, haud aliter.
22. Discipulus autem sermonem egregium, ab anachoreta prolatum, idem affirmando comprobavit, caritatem erga magistrum palam faciens.
23. Ille, postquam aqua e vado isto hausta rite se adperserat, eandem rem secum mente revolvens, ad tugurium rediit.
24. Magnum anachoretam subsequutus est modestus Bharadvajus, discipulus probatissimus, urceum aquae plenum secum asportans.
25. Sanctus ille, quum in secessum suum intrasset, simul cum discipulo, considens in tugurio, tacitus in contemplatione defixus mansit.
26. Tunc advenit brachman, ipse mundi conditor et rector, quaterna ora gerens, augustus, egregii Sapientis invisendi gratia.
27. Quem conspicatus Valmices quidem subito assurgens, voce compressa, manibus suppliciter iunctis, venerabundus constitit, vehementer miratus.
28. Quum Brachmanem rite salutasset, et interrogasset, an perpetuo valeret, veneratus est deum suetis honoribus, aqua ad pedes lavandos, patera hospitali, et sedili apposito.
29. Alnum numen loco honestissimo consedit; deinde Valmici significavit, ut et ipse consideret.
30. Coram ibi sedente prisco rerum genitore, Valmices in contemplatione defixus erat, mente unice in istam rem intenta.
31. Lugens continuo ardeam feminam, slocum hunc iterum iterumque canebat, sui sibi non conscius, moerori plane deditus:
32. Male factum a nefario venatore, noxia consilia agitante, quod ardeam tam dulce garrientem sine ulla causa occidit!
33. Hunc deinde Brachman ridens allocutus est anachoretarum principem: Slocus quidem a te contextus; frustra foret hoc amplius perscrutari.

34. Sponte sua, o Brachmana! tibi promanavit haec modulatio. Tu, vatum optime, totam Ramae vitam compone.
35. Ramae pii, virtutibus praediti, prudentis, constantis, res per orbem terrarum gestas enarra, sicuti ex Narada eas audivisti.
36. Quicquid rerum tum secreto, tum palam gesserunt Ramas iste prudens, Sumitride comitante, Gigantesque quotquot sunt;
37. nec non quicquid factum sive palam, sive secreto a puella Videhana: id omne secundum veritatem tibi notum fiet.
38. Meo favore nulla vox falsa in carmine tuo invenientur. Compose narrationem de Rama, divinam, slocis contextam, auditu iucundam.
39. Quamdiu in terrae solo montes et flumina suis quaeque locis manebunt, tamdiu Rameidos carmen per orbem propagabitur;
40. quamdiu Rameidos carmen a te compositum propagabitur, tamdiu subinde ad altiora ascendens in mundis meis habitabis.
41. Sic locutus almus brachman ibidem e conspectu evanuit, quo facto Valmices cum discipulo ad summam admirationem raptus est.
42. Deinde cuncti eius discipuli slocum istum iterum iterumque cecinere gaudentes, dixeruntque summopere mirati:
43. Luctus, quem magnus vates quaternis pedibus numero syllabarum aequalibus cecinit, frequenti repetitione in sloci naturam abiit.
44. Vati autem, contemplationi dedito, haec sententia stetit: Rameida totam eiusmodi slocis a me contexi oportet!
45. Deinde vates ille gloriosus, generoso spiritu animatus, composuit de Rama illustri Carmen, famam illustrans, versibus generosa facinora exprimentibus, iucundis, numero syllabarum aequalibus, per centena disticha continuatis.

CAPUT III. ARGUMENTI COMPENDIUM.

1. Postquam prima carminis semina vates religionibus addictus auditu acceperat a Narada, sapiente coelicola, contemplando amplius investigans copiosam eius explicationem,
2. quum aqua rite os eluisset, iunctis manibus, insistens verbenae culmis versus orientem directis, carminis ordinem prosequitur.
3. Quicquid Ramae, Laxmano et Sitae, tum regi Dasarathae cum uxoribus suis, aulae regnique incolis contigerat;
4. quicquid ab iisdem dictum, decretum vel patratum etiam, id omne sanctitatis suae vi secundum veritatem perspicit.
5. Quicquid Ramae, dum fidem promissorum servans cum binis comitibus, fratre et uxore, per silvas vagabatur, acciderat, id omne visu assecutus est.
6. Ternorum temporum cognitor mirabili facultate, quam castimoniis et rerum divinarum contemplatione sibi paraverat, id omne oculis cernebat, tanquam myrobalani glandem in manu comprehensam.
7. Quo viso protinus apte composuit carmen de Ramae vita, gemmis repletum sicuti oceanum, quod omnium mortalium aures demulceret.
8. Divinus ille vates, sicuti ante narrata ei fuerant a magnanimo Narada, composuit fata stirpis a Raghu oriundae;
9. Ramae nativitatem, egregiam virtutem, comitatem erga omnes, caritatem, qua genus humanum amplectebatur, patientiam, venustatem, sinceritatem;

10. tum alias narrationes varie mirabiles in itinere cum Visvamitra suscepto, nuptiasque Janacidis arcumque diffractum;
11. contentionem inter Ramam utrumque, Dasarathidaeque virtutes, porro Ramae consecrationem decretam, et pravum Caeceidis animum,
12. nec non consecrationem obstructam et Ramae exsilium; regis moerorem, lamenta, amentiam, denique mortem;
13. civium tristitiam, eorundemque dimissionem; colloquium cum Nishadorum rege, et aurigae reditum;
14. deinde Gangis transvectionem et Bharadvaji conspectum; hortatu Bharadvaji profectionem ad montem Chitracutum;
15. casae constructionem et habitationem, Bharataeque adventum; Ramae placationem. et libationem patris funeri factam;
16. calceorum inaugurationem, et sedem imperii in oppido Nandigramo constitutam;
17. profectionem ad silvam Dandacam, congressum cum Suttano, consesumque cum Anasuya, et medicaminis faciei traditionem; commorationem in Sarabhangi secessu et Vasavi (Indrae) conspectum;
18. conspectum Agastii quoque, nec non arcum acceptum, congressum cum Viradho, et habitationem in campo Panchavato;
19. derisionem Surpanakhae, eiusdemque deformationem; caedem Khari et Tricipitis, Ravanaeque concitationem;
20. Marichi quoque caedem, nec non puellae Videhanae raptu, Raghuidae lamentationem, regisque vulturum necem,
21. porro Cabandhi prehensionem, et Pampae fluvii conspectum, pariterque congressum cum Savaride et cum Hanumante;
22. Raghuidae magnanimi querimoniam in Pampae ripa, aditumque ad montem Rishyamucum, congressum cum Sugrivo;
23. fiduciae mutuae confirmationem, amicitiae foedus, certamen inter Balinam et Sugrivum, Balinis caedem, Sugrivi constitutionem in imperio;
24. Tarae lamenta, pactionem, noctem pluvialem pervigilatam, iram herois Raghuidae, copiarum congregationem,
25. dimissionem simiorum in cunctas coeli plagas, orbis terrarum descriptionem, annuli traditionem, speluncam ursi conspectam;
26. porro simiorum propositum vitam inedia finiendi, nec non Sampatis conspectum, et montis adscensum, saltumque trans mare datum;
27. Oceanique iussu montis Maenaci inspectionem; Sinhicae caedem et sedis regiae Lancae conspectum;
28. nocturnum introitum Hanumantis in urbem Laneam, eiusdemque deliberationem, aditum ad forum lacu publico instructum, conspectum gynaeei regii;
29. accessum ad viridarium asocis opacum, ibique Sitaе conspectum, colloquiumque cum puella Mithilensi, et pignoris traditionem;
30. gemmam mutuo a Sita traditam, pariterque arborum cladem; fugamque feminarum gigantearum, et famulorum caedem;
31. prehensum Aeris natum (Hanumantem), tumultum propter Lancam incensam, deinde saltum trans mare retro datum, nec non mella comesa;
32. Ramae consolationem et gemmam ei exhibitam; congressumque cum Oceano, pontemque Nali opera iunctum; traiectum Oceani;

33. Lancam noctu obsessam, conpirationem occultam cum Vibhishano, significationem doli ad Ravanam conficiendum,
34. Cumbhacarni caedem, Meghanadi necem, Ravanae interitum, nec non Sitam recuperatam;
35. Vibhishani consecrationem et currus Pushpaci conspectum; adventum deorum, Brachmane duce, ad fidem castitati Sitae faciendam;
36. currum Pushpacum conscensum, congressum cum Bharadvajo, legationem Aeris filii, congressum cum Bharata;
37. Ramae consecrationem instauratam, totius exercitus dimissionem; Sitaeque repudium, et amorem civium conciliatum;
38. quicquid denique eventurum erat Ramae, dum in terris moraretur, id omne in ultimo carminis libro composuit sanctus anachoreta Valmices.

CAPUT IV. RHAPSODORUM INSTITUTIO.

1. Quum autem vir solertissimus composuisset carmen hoc, Ramayanum dictum, secum cogitabat: Quis illud per orbem terrarum celebrare poterit?
2. Dum in hac cogitatione defixus erat vates contemplationi addictus, pedes eius amplexi sunt Cusus et Lavus, anachoretarum habitu.
3. Pius ille adspexit regiam prolem, fratres gemellos, illustres, voce canora praeditos, in ipsius secessu habitantes.
4. Quos quum nosset magister adolescentes ingeniosos librorum sacrorum plane peritos, studii rerum divinarum promovendi gratia edocuit eos carmen Ramayanum,
5. in quo magna Sitae virtus caedesque Paulastii (Ravanae) narratur, quod auditorum aures voluptate perfundit;
6. carmen, recitatione cantuque iucundum, ad ternos modulos accommodatum, septem tonis musicis adstrictum, cum melodia et rhythmico coniunctum;
7. ornatum quoque variis carminum affectibus, amore, fortitudine, horrore, vehementia, risu, terrore, miseratione, miraculo et lenitate.
8. Postquam ambo, tum reverentia Valmices impulsus, tum dulcedine carminis allecti, totum id memoriter edidicerant, Valmices, sanctus anachoreta,
9. in capite eos deosculatus inclinato corpore coram adstantes his verbis allocutus est: Cantetur hoc epos a vobis,
10. nobiles adolescentes in eremitarum consessu, et in coetu regum sapientum, qui piis operibus student, civiumque honestorum.
11. Illi autem arte musica penitus imbuti, numeri et modulationis periti, fratres voce canora praediti, Fidicinum coelestium instar formosi,
12. Ramae speciem referentes quasi duae imagines ex una expressae, sicuti iussi fuerant a vate, canebant cum summa animi intentione.
13. Aliquando, quum convenissent eremitae contemplationi addicti, sedentibus prope adstantes ambo cecinerunt hoc carmen.
14. Omnes autem anachoretae, oculos lacrimis suffusi, ad summam admirationem rapti, acclamarunt iis: Euge! pulere, belle!
15. Laeto animo anachoretae isti legis sacrae studiosi, laudaverunt Cusum et Lavum canentes, laude dignos:
16. cantus dulcedinem, et distichorum praecipue! Vel id, quod olim gestum est, quasi ante oculos positum exhibetur.

17. Sic a Sapienibus religione praestantibus laudati, spiritum vocemque altius subinde tollentes, admodum suaviter canere pergebant.
18. Aliquis ex anachoretis laetus dedit iis vas aquarium, aliquis dulcem fructum silvestrem, aliquis vestem egregiam e libro contextam;
19. alius nebridem doreadis nigrae obtulit, alius porro filum mysticum; quidam ollam testaceam, alius anachoreta funiculum ex herba munja plexum;
20. alius deinde laetus securim ad ligna caedenda illis dedit; alius vittam qua constringerent comam plexam, alius laetitia affectus funem ad ligna colliganda;
21. aliquis anachoreta vas sacrificum, alius fascem lignorum, alius sellam e fici materia fabricatam; nonnulli bona vota nuncupabant.
22. Tunc alii Sapientes prae gaudio longum aevi spatium iis optabant; cuncti dotes votivas iis concessere, verbis nunquam falentibus.
23. Sic honoratum fuit ab anachoretis antiquum istud Carmen, vitale hominibus, unde poetae victum quaesituri essent.
24. Hi duo cautores autem ubique laudati in urbibus regiis etiam, regumque in aulis carmen decantabant.
25. Tunc in sacrificio equino Ramas quoque, quum transeundo eos audivisset, honorifice habitos adduci iussit per ministros idoneos.
26. Sedebat princeps in solio aureo, divino, circumdatus amicis inferiore loco sedentibus, fratribusque comitibus.
27. Visis autem fratribus istis duobus, formosis ac modestis, allocutus est Ramas Laxmanum, universamque aulicorum cohortem:
28. Audiatur hocce epos, sententiis et numeris mirifice ornatum, ex ore horum adolescentium divina specie, apte voce suavi canentium.
29. Tunc ambo suaviter, blande, voce animi affectibus obsequente cecinerunt carmen celebrati argumenti, admodum modulatum et numerosum;
30. id exhilarans omnia membra, animosque et corda, auditu gratum, refulsit in hominum coetu.
31. Hi duo pueri, regiis formae notis nobilitati, Cusus et Lavus, silvam sacram incolentes, mea "ipsius fata", ut fertur, carmen mirabile a magno vate "Valmice conditum, decantabunt."
32. Ambo deinde, Raghuide cohortante, carmen istud ex ordine cecinerunt. Ramas ipse autem, pariterque cohors universa tota mente illuc abrepti sunt.

CAPUT V. URBIS AYODHYAE DESCRIPTIO.

PROOEMIUM RHAPSODORUM.

1. Quorum regum virtute terra oceano cincta occupata fertur, a Manu inde sanctorum operum fama illustrium,
2. immensae maiestatis; quorum priscus atavus fuit Sagarus, cuius ope oceanus est effossus, quem incedentem sexaginta
3. filiorum millia comitabantur: ex horum regum magnanimorum Ixvacuidarum prosapia prodiit ingens hoc epos,
4. Ramayanum dictum. Id ipsum nos ambo recitabimus, integrum, continuum ab initio, cum honesto, dulci et utili coniunctum, dignum quod audiatur a benevolentibus.
5. piis aedibusque magnificis repleta; portis ad platearum

6. exitum firmata, viculis commode directis pervia, moenibus et fossa profunda cincta, omni armorum genere instructa. Rex Dasarathas nomine, magnanimus, imperii
7. amplificator, perinde ac Indras regiam suam, tuebatur hanc urbem, viridariis et mangiferarum nemoribus consitam,
8. ingentium arborum ordinibus cinguli instar circumdatam, amoenam, pictam quasi quadratis versicoloribus
9. sicuti tabulam lusoriam, in xystis publicis ornatam nitidis lacubus, unde aqua ad bibendum distribuebatur, Deum altaribus tensisque decoratam; solennibus
10. pompis festisque conventibus celebratam, turba laeta et satura plenam; quasi gemmarum fodinam et sedem almae Faustitatis; affluentem eximio potu ciboque, nutritam praestantissimae
11. oryzae granis, nec non thuris, corollarum et olei sacri gratis odoribus fragrantem; elephantis, equis,
12. curribus frequentem, vehiculis cuiuscunque generis tritam, multorum regum legatis, mercatoribusque illustratam; vexillis
13. super alta domuum fastigia sublatis eminentem, centenis balistis instructam, omni machinarum et armorum genere munitam, ab omni fabrorum genere frequentatam;
14. aurigarum et praeconum turba plenam, opulentam, splendore
15. incomparabilem; saltatricum et ludionum gregibus
16. undique celebratam urbem; dulcibus tympanorum, tiliarum fidiumque sonis strepentem, hymnorum cantu vocalem,
17. arcuum stridore resonantem; a ducibus fortibus, omnis artis bellicae peritis, deorum, qui hunc orbem tuentur, aemulis, militumque millibus propugnatam,
18. sicuti inferorum regiam a serpentibus; cohonestatam denique Brachmanis eximiis, ignium sacrorum cultoribus, probis, magistris eorum qui libris sacris student, munificis, fide, religione, et benignitate insignibus, magnorum Sapientum similibus, et omnes animi affectus coercentibus.

CAPUT VI. REGIS PRAECONIUM.

1. In hac urbe Ayodhya rex fuit, Dasarathas nomine, librorum sacrorum gnarus, bono publico intentus, longe prospiciens, magno vigore praeditus, urbanis rusticisque
2. incolis dilectus, Ixvacuidarum antesignanus, sacrificus, iustitiae observantissimus, sibi imperans, magnis Sapientibus similis Sapiens regalis, per tres mundos celebratus,
3. fortis hostium debellator, prudens, sensuum domitor, divitiis aliisque opum cumulis Indrae et Cuvero aequiparandus,
4. hominum tutor sicuti Manus rex primigenius,
5. regni amplificator. A tali viro, fidei datae servatore, terna hominum studia (iucundum, utile, honestum) colente, custodiebatur urbs optima, veluti ab Indra Amaravatis.
6. In hac imperii sede cives erant laeti, iustitiae dediti,
7. pro genie fecundi, suis quisque rebus contenti, alienarum abstinentes, veridici. Nemo locuplete penu non
8. instructus erat huius urbis incola; neque ullus paterfamilias, quin, negotiis bene gestis, bubus, equis, pecunia frumentoque abundaret. Nemo erat in regia sede male
9. vestitus vel pauper; nemo qui cibis immundis vesceretur vel male oleret; nemo nimis parcus vel pravus;

10. nemo quin gestaret inaures, gemmam frontalem, floridamque corollam, et perfunderetur unguentis; nemo armillis non ornatus; nemo etiam, quin auri drachmam mercede diurna lucraretur; neque erat ibi quisquam sordidus, vel mendax,
11. vel perfidus denique, non arrogans, non iracundus crudelisve, neque sui iactator; nemo non magnanimus erat, nemo calumniator, nemo alienis bonis se sustentans; non miser ullus, nec mente turbatus, nec morbo metuve laborans. Religionum observantes et constantia insignes
12. erant viri pariterque feminae; viri uxoribus suis contenti, ac mulieres maritis unice deditae. Forma, solertia, suavitate,
13. honestis moribus virtutibusque praeditae erant feminae in urbe Ayodhya, mundis ornamentis et vestibus cultae. Omnes Brachmanae ibi suis ipsorum officiis contenti erant,
14. assidui in sacris faciundis et in voluminum sacrorum lectione, a fastu et amplo famulorum comitatu aversi; nullus ex iis trium ignium neglector vel litandi
15. imperitus, nullus erat quin millia nummum largiretur; non quisquam atheus, nec falsiloquus, nec disciplina sacra destitutus. Ordo militaris Brachmanis dignitate cedebat;
16. mercatores et agricolae ordini militari obsequebantur; operarii sua conditione contenti tribus ordinibus ministrabant. Venerabantur singuli gradu potiore collocatos,
17. Patrum Manes, Deos hospitesque; aberat colluvio
18. sanguinis e violato connubii iure orta, nec non rituum
19. gentilitiorum colluvio. Erant ibi in urbe eximia homines longaevi, fidei studiosi, semper cum uxoribus, liberis
20. nepotibusque sociati. Haec urbs ab Ixvacuidarum principe plane sic sospitabatur, quemadmodum olim a Manu,
21. humani generis capite, hicce orbis terrarum. Bellatorum ignei vigoris, nunquam e proeliis gradum referentium, multa millia tuebantur eandem, sicuti leones speluncam
22. montanam. Equis etiam plena erat urbs, e Camboja et Vanayuide terra oriundis, ad Sindhium fluvium et apud
23. Vahlicos generatis, Indrae sonipedum similibus. Referta quoque erat elephantis, in Vindhii montis et Himavantis iugo natis, robore et virtute mascula praeditis, animosis
24. sine feritate; ex Airavati, Mahapadmi, Anjani et Vamani stirpe procreatis, e specie eorum qui Bhadri, Mandri et
25. Mrigi dicuntur; belluis tum dentibus tum proboscide
26. armatis, semper alacribus, montem statura aequantibus. Parasangae intervallo vel ultra etiam conspicua est urbs
27. illa, vero nomine inexpugnabilis dicta, ubi rex fuit olim sanctus Dasarathas.
28. Hanc urbem Ayodhyam, nomine suo dignam, portarum vectibus firmatam, domibus magnificis splendentem, pulcram, multis hominum millibus frequentem, regebat plane Indrae similis terrae dominus.

CAPUT VII. LAUDES MINISTRORUM REGIS.

1. Antistites et consiliorum participes duo aderant Cosalorum regi, Vasishtas et Vamadevus, vatum praestantissimi, librorum sacrorum et disciplinarum cum iis coniunctarum penitus gnari.
2. Aderant praeterea eidem principi octo alii ministri, integri, fidi, in curandis imperii muneribus assidui:

3. Dhrishtes, Jayantas, Vijayas, Siddharthus et Arthasadhacus, Asocus Dharmapalasque, numero denique octavus Sumantras
4. Hi doctrina instituti, modesti, nobiles, cupidinum temperantes, consiliorum ac nutuum periti,
5. semper in amicorum commoda intenti, virtutibus praediti, omnes valde strenui, assidebant regi sicuti Vasues Vasavo.
6. Ab aliorum obtrectatione erant aversi, nec virtutum suarum copia superbiebant; honesto cultu erant decori, neque consiliorum capiendorum incerti;
7. sollertes in caussis disceptandis, abstinentes, ab omnibus probati; augentes, salva aequitate, aerarium principis;
8. non sibi invicem adversantes, benevoli, affabiles; regni incolas cuiuscunque ordinis tuentes;
9. domini dicto audientes atque in eius mentem sese insinuantes; consiliis celandis idonei, idonei quoque subtilibus inventis.
10. Nihil inexploratum hi habebant, tum apud cives, tum apud externos, quod aut in praesentia ageretur, aut actum esset; indagabant adeo per speculatores, quid homines molirentur.
11. Pacis et belli rationes norant, naturali quadam dexteritatis dote praediti, vigilabantque pro regis salute, prudentiae acie oculati.
12. Nunquam iidem a se impetrassent, ut prae ira vel libidinis explendae et commodi sui gratia falsi quid proferrent. Lenes erant in puniendo, perpensis hominum tum viribus, tum infirmitate;
13. vel filio in noxa deprehenso poenam secundum leges inflixissent; iustitiae autem respectu ne inimico quidem, dummodo esset insons, erant iniurii.
14. Neque in urbe, nec reliquo in regno ullus erat fur, aut improbus homo, nec flagitiosus quisquam, et alienarum uxorum corruptor.
15. Singuli denique ordines, sua quisque munera obeundo, incrementa capiebant. Tranquillitate gaudebat tum regnum universum, tum urbs illa, imperii caput.
16. Talibus hisce ministris circumdatus rex Dasarathas tuebatur iusto imperio conciliabatque sibi subditos, et sicuti sol radiis,
17. ita ipse terram speculatoribus perlustrans, nusquam offendeat hostem aut se potentiolem, aut sibi parem.
18. Hisce ministris, peritis consiliorum auctoribus, doctis, idoneis, dexteris, sollertibus consociatus, rex ille adeptus est claritatem, qualem splendidis radiis sol oriens.

CAPUT VIII. SUMANTRAE SERMO

1. Huic tanta maiestate insigni, pio, magnanimo, de filiis procreandis sollicito, non exstiterat filius, qui stirpem propagaret.
2. Quae quum secum volveret vir magni consilii, haec ei subnata est cogitatio: Quid impedit, quominus sacrificium equinum instituum, ad filios a diis expetendos?
3. Animo in hanc sententiam confirmato, postquam deliberaverat rex cum ministris in commoda sua
4. intentis, Sumantram, optimum consiliorum socium, allocutus, Protinus, inquit, adducito mihi Vasishtham cum ceteris religionum magistris.
5. Sumantras contra, sic a rege compellatus, hunc sermonem protulit: Domine, audiantur interim, quae iam dudum ipse audivi.

6. Sanctus Sanatcumarus olim in sapientum consessu sermonem explicuit, vaticinans de futura filiorum tuorum procreatione.
7. Est quidam Casyapides, dixit ille, Vibhandaci nomine clarus; huic nascetur puer, qui Rishyasringas appellabitur.
8. Is anachoreta in silvis natus educatusque inter feras silvestres, nullum alium mortalem cognoscet, patre excepto.
9. Intemeratam servabit hic magnanimus disciplinam, qualis decet adolescentem Brachmanam, et austerae eius castimoniae per orbem celebrabuntur.
10. Eiusmodi vitam degenti omne tempus consumetur igne sacro sustentando, patrisque in obsequio.
11. Eodem autem tempore Lomapadus augustus, potentissimus Angorum rex inclarescet; cuius propter piaculum aliquod siccitas
12. horrenda e pluviarum defectu orta in eius ditione ad incolarum perniciem multos in annos perdurabit.
13. Hac siccitate vehementer conturbatus rex ille doctos religionum praesules consulet de eiusdem remedio.
14. Vos, viri venerandi, inquiet, in rerum divinarum scientia sane versati, sortis humanae quoque casus nostis; ergo declaratote voti rationem aliquam, qua expiatio fieri possit.
15. Audito Lomapadi sermone Brachmanae isti eximii respondebunt: Vibhandaci natum, o rex, cuiuscunque modi captationibus huc adducito;
16. quam primum vero Rishyasringam anachoretae natum adduxeris, des ei filiam tuam nuptum, ritu accurate observato.
17. Quorum dicto audito rex meditabundus multimodis secum volutabit, quam captione fieri possit, ut adolescens ille strenuus ad se adducatur.
18. Quum autem, ipse consilii inops, in nulla sententia constiterit, tunc familiares convocatos denuo de consilio percunctabitur,
19. atque antistiti sacrorum domestico ministrisque instanter mandabit, ut sibi adducant honorifice habitum praeclarum istum Rishyasringam.
20. Illi vero, dicto regis audito, obsecrabunt eum afflicti, turbato vultu, ne se anachoretam metuentes eo proficisci iubeat.
21. Deinde, varios dolos rei perficiendae aptos amplius meditati, profitebuntur se utique adducturos esse eum, et quidem sine ulla noxa.
22. Quorum commento accuratius cognito, terrae dominus, tertio die consilio cum ministris expedito,
23. vatis filium illecebris meretricum, habitum anachoretarum imitantium, captum subtili dolo e patris secessu suam in urbem adducet.
24. Tunc pluviae copia fiet in ditione regis, simul atque eo accesserit sollers anachoretae natus.
25. Porro rex Santam filiam suam, forma, ingenua indole, virtutibusque praeditam, rite illi in matrimonium dabit.
26. Hunc in modum illustris Rishyasringas, gravitate praepollens, Lomapadi regis gener fiet.
27. Idem regi Dasarathae quoque filios exoptatos comparabit maximo sacrificio, latice pingui in altarium ignes libato.
28. Hactenus a me sermo Sanatcumari, quem ille in sapientum coetu expromebat, fideliter et ex ordine est relatus.
29. Laetus inde Dasarathas, invicem Sumantram allocutus, Arcessitum Rishyasringae, inquit, fusius mihi tu narres velim.

CAPUT IX. EPISODIUM DE RISHYASRINGA

1. Tum Sumantras ita compellatus narrare coepit, quonam dolo a ministris regis arcessitus sit Rishyasringas.
2. Antistes, inquit, ministris comitantibus, coram Lomapado hunc in modum verba fecit: Dolus hicce, cui nihil doli nudi subest, a nobis fuit excogitatus.
3. Rishyasringam, utpote qui sit silvicola, castimoniarum consuetudine unice contentus, feminarum, rerum ad vitam cultiorem pertinentium, voluptatisque ignarus, gratis sensuum blandimentis,
4. qualia hominum mentes commovere solent, delusum e silva in urbem adducendum curabimus.
5. Instruendae sunt naves perelegantes, quibus imponantur variae arbores ad naturalium speciem arte conformatae, unde pendeant multa poma odorata, e condimentis confecta;
6. circa has arbores, variis avibus frequentatas, odoratis floribus abundantes, distendantur pro umbraculis aulaea varie picturata.
7. Eiusmodi naviculis insistant puellae venustae, oculis iuventae lascivia ebriis, omnes formoso corpore conspicuae, voce et fidibus canendi peritae,
8. nec non saltationum motibus habiles, fraudis et blanditiarum gnarae, in omni arte meretricia versatae.
9. Anachoretarum vestitu amictae eo proficiscantur puellae, et secreto eum adeuntes abducant religionibus addictum adolescentem.
10. Rex pius, sermone antistitis et ministrorum audito, quum assensum suum significasset, hi protinus iussa eius perfecere.
11. Lautae supellectili instructae ad anachoretae secessum profectae navibus puellae e saltatricum choris delectae vastam illam horrendamque silvam intravere.
12. Haud procul a tugurio subsistentes, id primum sedulo agere, ut eum conspiciant, Vibhandaci metu turbatae, fruticibus ac virgultis sese occultantes.
13. Postquam vero speculando compererant, senem a tugurio paullo longius abesse, tunc in conspectum filii prodire, ut ei se visendas exhiberent.
14. Festive deinde illae inter se iocari, variis lusibus pilarumque iactatione, cantantes, ludibundae, molli motu saltantes;
15. odoratis corollis redimitae, unguentis bene olentibus delibutae. Nonnullae, libidine quasi languentes, opera data in terram delabi, et rursus exsilire.
16. Vestibus volitantibus et delicatis armillarum ornamentis leniter sese invicem ferientes, venustam procacitatem ostentant.
17. Compedum aurearum tinnitibus et suavi luscinae cantu personans instar sedis Fidicinum coelestium vocalis tunc silva ista exstitit.
18. At illae oculorum ac superciliorum vibranti nutu, gestuque manuum loti flores aequantium signa furtiva edentes, quibus iuvenes laetitia efferris solent,
19. lascivientes undique prosiliebant puellae formosae, ut modestum anachoretae filium ad cupidinem accenderent.
20. Rei novae et inauditae spectaculo in summam admirationem raptus Rishyasringas festinanter ex tugurio egressus est:
21. neque enim a natalibus inde sanctus adolescens aut feminam aut marem viderat, aut aliud quidquam ex earum rerum genere, quae in urbibus agrisque cultis parantur.
22. Tunc autem, quum puellas graciles, toto corpore formosas conspexisset, nitidis vestibus ornamentisque insignes,

23. suavi voce canentes, propius illuc accessit curiositate commotus Vibhandaci filius, et cognoscendi cupidus adstitit mente attonita.
24. Illae blandiloquae, grandibus oculis conspicuae, animadversa eius admiratione, cantum cum leni susurro modulatae, simul ei arrisere;
25. propiusque accedentes, lascivia languidae eum sunt allocutae: Quisnam tu, cuiusve natus, qui tam subito nobis adstitisti?
26. Quamobrem solus silvam desertam pervagaris? Nos quidem nosse te cupimus, at tu verum nobis dicas, praeclare adolescens.
27. Visis puellis nunquam antea visis, formae lenocinio praeditis, nata est ei ex affectu prompta voluntas genus suum enarrandi.
28. »Pater meus est Casyapides, Vibhandacus nomine, cuius ego sum proles gemina, Rishyasringas nomine dictus.
29. Tugurium nostrum, o decori facie iuvenes, prope hinc, ecce, situm est; ibi vos universos hospitio excipiam, sicuti decet.«
30. Quo sermone audito cunctae statuerunt istius secessum invisere, eumque sunt comitatae.
31. Vibhandaci natus hospites veneratus, Ecce, inquit, pateram hospitem, ecce pedum lavationem, ecce radices esculentas et poma silvestria.
32. Puellae, honore libenter accepto, dulce ridentes his verbis eum allocutae sunt:
33. Nobis quoque, ecce, pomorum eximiorum adest copia; si tibi placet, Brachmana, poma haec in secessu nostro nata accipe,
34. amabo, et sine mora comede. Aqua haec e lacu puro hausta utique bibatur, o sancte adolescens.
35. Deinde porrexerunt ei dulcia bellaria, in pomorum speciem conformata, aliaque edulia varia, dulcesque latices florum nectare saporatos.
36. Quae degustata persuasit sibi castus asceta esse vera poma, quippe qui semper in silvis habitans nunquam talia gustasset.
37. Puellae gaudio elatae singulae deinceps eum amplexatae, collo eius lacertos innoere, ridentes et lascivia diffluentes, nectareisque labellis afflantes in aurem ei nescio quid insusurrare,
38. et undique papillis turgidulis leniter eum attingere.
39. At adolescens, laticum odoratorum potu exhilaratus, iuvenilibus puellarum artubus contactus, plane decipere coepit.
40. Illae venia abeundi a Brachmana petita, per speciem statae cuiusdam caeremoniae perficiendae, metu senis cito ad discessum animum converterunt.
41. Quum prius secessum suum, quem simulabant, haud longe inde remotum, ei indicassent, occultis tramitibus abiire, de reditu patris sollicitae.
42. Quibus hunc in modum profectis, Rishyasringas vehementer commotus, mentis non amplius compos, desiderio aeger, huc illuc vagari.
43. Mox ad habitationem suam reversus Casyapides, quum adolescentem cogitabundum turbatumque vidisset,
44. quaesivit ex eo, cur se non salutaret. Hodie, inquit, curarum quasi oceano mersum, filirole, te cerno.
45. Nunquam sane religionum cultores talem habitum prae se ferunt. Confestim mihi narra, quamam re haec mutatio sit effecta.
46. Ita compellatus a Casyapide adolescens patri causam declaravit. Vir venerande, ait, visi sunt hic a me homines decoris oculis insignes,

47. qui pectoribus tenerrimis mirum in modum turgentibus, me attigerunt, undique presse amplexati.
48. Cantant liquida voce, modis animum delinientibus, continuo invicem sese excipientes, luduntque mirifice cum vibranti oculorum superciliorumque motu.
49. Rishyasringae sermone audito vir sanctus contra, Gigantes, inquit, eiusmodi formam simulantes,
50. ut castimonias pessum dent, sub crepusculum anachoretis insidiari solent. Nequaquam, mi fili, ulla in his fiducia est reponenda.
51. Talibus verbis adhortatus Rishyasringam Casyapides, postquam ibi pernoctaverat, denuo in silvam egressus est.
52. At ille postridie iterum festinans eodem perrexit, ubi viderat puellas formae venustate et tenero latere nitentes.
53. Illae autem, simulac prospexerunt e longinquo Casyapidae natum ad se accedentem, obviam ei prodeuntes cum hilari risu hunc in modum cum salutavere:
54. Veni, age, adspice secessum nostrum, o iuvenis venerande! Ibi summo cum honore exceptus, deinde domum remeabis.
55. Quo sermone feminarum istarum blandissimo audito, ille consilium eundi cepit, puellas duces secutus.
56. At magnanimo Brachmana in navem adducto, subito numen imbrem effudit, quo orbem terrarum exhilararet.
57. Vibhandacus interim, sapiens Brachmana, ad habitationem suam accessit; radicibus pomisque silvestribus collectis, onere oppressus, eam intravit.
58. Quum vero tugurium vacuum vidisset, filii desiderio aeger, sicut erat fessus ab itinere, ne pedum quidem lavatione curata, eiulans Rishyasringam nomine clamitavit,
59. quoquo versus circumspiciens; nec tamen uspiam filium cernere poterat sanctus vates Casyapides.
60. Egressus igitur e silva ista conspexit pagum, et rusticos bubulcorumque coetus omnimodo percunctatus est:
61. Cuiusnam est haec regio amoena? Cuiusnam sunt pagi boum gregibus abundantes?
62. Vatis sermone intellecto, omnes rustici, manibus iunctis demisse protensis, venerabundi ei responderunt: Celebratur laudibus Angorum rex, Lomapadus nomine dictus;
63. is, o sapiens Brachmana, pagos hosce cum boum gregibus concessit Rishyasringae, quem Vibhandaci filium esse aiunt.
64. Ita certior factus vates, divino mentis lumine rem discernens, id ipsum fato decretum quum cognovisset, laetus animi reversus est.
65. Interim pius anachoretae natus, in egregio navigio, cum ingenti tonitruum fragore tenebris coelo obductis,
66. simul imbre large et vehementer effuso, ad urbem regiam accessit. Quo ex imbre rex Brachmanam advenisse arbitratus, obviam ei processit, et veneratus cum est capite in terram demisso;
67. pateramque hospitalem ei obtulit, antistitem suum domesticum secutus.
68. Tum rex cum aulicorum cohorte, placandi eius studiosus, comitatus est eum, lautissimisque deliciis instruxit, ut sibi eius favorem conciliaret.
69. Ipse quoque ei ministrabat, veritus ne sibi irasceretur, et filiam oculis loti similibus nuptum ei dedit.
70. Tali modo is ibi habitabat, a rege honorifice habitus, Rishyasringas illustris cum coniuge sua Santa.

CAPUT X. RISHYASRINGAE ARCESSITUS

1. Porro iam, regum praestantissime, ausculta sermonem meum salutarem, quomodo vir ille, deo patre editus, rem narraverit.
2. Orietur (*sic profatus est Sanatcumarus*) ex Ixvacuidarum stirpe rex pius Dasarathas, faustus, fidus promissorum servator.
3. Huic magnanimo amicitia iungetur cum Angorum rege; nasceturque eidem puella ornatissima, Santa nomine dicta.
4. Filiis autem carens Angorum rex iste, Lomapadi nomine clarus, regem Dasaratham hisce precibus adibit:
5. Progenie ego sum destitutus; te, amice, decet adoptandam mihi dare filiam Santam, placidae mentis puellam venustam, e qua prolem mihi parem.
6. Quo sermone audito Dasarathas, indole misericors, concedet filiam suam Santam Angorum domino.
7. Is, puella accepta, sollicitudine exsolutus ad sedem suam revertetur, laetus, votique plane compos.
8. Hanc eandem puellam rex ille nuptum dabit Rishyasringae, qui et ipse laetus erit, talem uxorem nactus.
9. Rex Dasarathas vero, sacrificii parandi cupidus, suppliciter, utpote religionum gnarus, a Brachmanum praestantissimo Rishyasringa expetet,
10. ut se adiuvet in sacro rite perficiendo, quo filios sedemque apud Superos ipse adipiscatur; optatoque potietur illius favore.
11. Deinde nascentur ei filii quatuor, incomparabili vigore praediti, prosapiae suae gloriam comparaturi, per universum orbem celebrati.
12. Hunc in modum olim Sapientum coelestium praestantissimus, sanctus ille Sanatcumarus, in anachoretarum coetu fato eventura vaticinatus est.
13. Tu vero, hominum princeps, *ad Angos* profectus, Vibhandaci filium honorifice habitum inde tecum adducito, venia prius petita ab antistite qui rebus divinis apud te praeest.
14. Sumantrae prudenti consilio audito, Dasarathas ad Vasishtham statim accessit, eumque allocutus:
15. Sumantras noster, inquit, talia narrat; des mihi veniam rei tentandae velim. Vasishthas quoque, auditis annuens, respondit ei:
16. Fiat! Cuius venia impetrata rex hilari animo cum aulicorum cohorte consiliorumque socii profectus est ad Brachmanae sedem.
17. Silvis fluminibusque sensim traiectis, quum tandem ad urbem Lomapadi accessisset, honorifice exceptus eam intravi.
18. Ibi congressus cum Brachmana praestantissimo in Lomapadi regia conspexit ille Sapientis filium, ignis accensi instar splendentem.
19. Deinde Lomapadus laeto animo propter vetus amicitiae foedus hospitii honorem ei habuit.
20. Sic laute curatus hominum princeps, apud hospitem usque ad septimum vel octavum diem commoratus, sermonem orsus:
21. Santa, inquit, filia tua, o vir fortis civiumque moderator, cum marito suo ad urbem nostram veniat, quandoquidem magnum mihi negotium instat.
22. Consentiens rex Lomapadus, et pollicitus de protectione docti iuvenis, adiit deinde vatis filium, ut rem cum eo communicaret.

23. Tum amicitiam, tum cognationem accurate ei exposuit. Rex hicce Dasarathas, inquit, familiaris meus est valde dilectus.
24. Ab illo mihi, cum ipse prole orbus essem, et filiorum desiderio aeger, precanti in adoptionem concessa est puella venusta Santa, carissima ipsius nata.
25. Idem ille, o Brachmana! eodem iure quo ego tuus est socer. Nunc is filiis egens, o bis natorum optime! ad te tanquam praesidium suum confugit:
26. hunc filios nancisci cupientem, mi filiule, in sacro perficiendo adiuvere te decet. Profectus hinc, cum uxore tua Santa, voti eum compotem facito.
27. Quo sermone audito vatis filius quoque, ultro regi assensus, cum coniuge iter suscepit.
28. Illi duo autem, Dasarathas ac strenuus Lomapadus, dexteris iunctis invicem se salutaverunt, et prae amore pectora amplexu foverunt.
29. Tunc rex Dasarathas ministros rebus gerendis idoneos ad imperii sui sedem dimisit, optati eventus praenuntios.
30. Sine mora, sic iis imperat, urbs mea festive ornetur, suffimentis lustretur, vici aqua conspergantur et verrantur, vexilla e fastigiis extollantur.
31. Regis adventu comperto, cives gaudio exsultantes operam dedere frequentes, ut regis iussa exsequerentur.
32. Deinde rex intravit urbem pulcre ornatam, cum concharum tympanorumque strepitu, Brachmana egregio in fronte agminis collocato.
33. Cives gaudio elati fuere, quum regem reversum viderent, comitatum vatis filio, flammae accensae instar splendente.
34. Populi dominus vero, Rishyasringa secum adducto, arbitrabatur iam negotium se absolvisse, votorumque plene compotem esse factum.
35. Cohors aulica quoque gavisata est, quum Santam advenisse videret; puellamque venustam cum coniuge suo honorifice excepit.
36. Laudibus celebratus prae ceteris, sicuti ipse rex, Brachmana insignis per aliquantum temporis ibi habitavit.
37. Omni obsequio cultus a Santa, forma coelesti praedita, fulgebat is perinde atque Arundhatidis consors Vasishthas, summi Brachmanis filius.

CAPUT XI. CONSILIUM DE SACRIS FACIUNDIS.

1. Quam primum tempus anni hibernum praeterierat, vere ineunte, rex animum intendit ad sacrificandum.
2. Veneratus capitis inclinatione Brachmanam illum divino splendore lucentem, *Rishyasringam*, petiit ab eo, ut in peragendo sacro, stirpis propagandae gratia suscepto, se adiuveret.
3. Is, regi opem suam pollicitus, porro eum admonuit: Sine mora, o princeps! apparatus sacrorum exportari iube.
4. Rex deinde ad Sumantram lateri adstantem conversus, Auriga! inquit, cito mihi adduc religionum magistros, quotquot sunt.
5. Sumantras igitur e regis iussu festinans omnes Brachmanas in libris sacris penitus versatos adduxit:
6. Suyajnum, Vamadevumque, Javalem, nec non Casyapidem, et antistitem sacrorum domesticorum, Vasishtham, aliosque quicumque aderant primores ex ordine sacerdotali.
7. Quos congregatos veneratus rex Dasarathas affatus est hoc sermone placido, pietatis et prudentiae pleno.

8. Nulla plane voluptate fruor, continuo filiorum desiderio aeger; quapropter consilium cepi de sacrificio equino peragendo.
9. Hanc ob causam sacris operari cupio, in quibus equus hostia est primaria, fretus auctoritate iuvenis huius ab anachoreta prognati, eaque qua vos, viri venerandi, polletis dignitate.
10. Tunc Brachmanae cuncti, Vasishtha praeunte, Euge! exclamantes, huic orationi assentiri, regemque ultro laudare:
11. »Omnino tu adepturus es filios optatos valde illustres, utpote in cuius animo tam pium propositum prolis masculae obtinendae gratia exstiterit.«
12. Quo sacerdotum reponso audito rex, laetitia elatus, Sumantram ceterosque consiliorum ministros hunc in modum commonefecit:
13. Comportantur huc apparatus sacrorum secundum iussa magistrorum meorum; equus, a ministris idoneis curatus,
14. equisone comitante manumittitur, et in Sarayus ulteriore ripa campus sacer ordinator; placationes praeviae quoque rite secundum praecepta procurantur.
15. Cuilibet quidem regi fas est eiusmodi sacrificium suscipere, dummodo ne malus error sacratissimam religionem corrumpat.
16. Sacrorum turbatores, Gigantes qui rebus divinis inhiant, vel minimum vitium rimantur: impedito autem hoc sacro susceptor eius ilico perit.
17. Quare ita ordinandus est apparatus, ut sacrum hocce nostrum rite ad finem perducatur.
18. Vos autem muneri pares novi. Consiliorum ministri, fide data sic factum iri, dicto audientes, omnia secundum domini iussa accurate sunt exsecuti.
19. Tum Brachmanae isti, rege salutato et venia abeundi petita, faustum eventum praefati, eo reversi sunt unde venerant.
20. Hominum princeps vero, ad uxores accedens quas corde fovebat, Incipitote, inquit, lustrationes praevias; equidem sacra facturus sum filiorum adipiscendorum gratia.
21. Quo nuntio gratissimo intellecto mulierum formosarum ora loti instar florida effulsere, veluti solent loti flores, quando hiems praeteriit.

CAPUT XII. SACRIFICIUM INCHOATUM.

1. Vere denuo redeunte annus orbem suum expleverat: tunc heros ille accinxit se ad sacrificium equinum, prolis gratia susceptum.
2. Salutato igitur Vasishtha et officiose adorato, rex prolis cupidus hunc sermonem modestum orsus est:
3. Perficiatur mihi sacrificium, o Brachmana, ad sancta praecepta rite conformatum, ne litare prohibeamur a maligno quodam sacrorum turbatore.
4. Tu mihi amicus es, ac familiaris, summusque magister: a te igitur ferendum est hoc onus, sacrificii gratia susceptum.
5. Vir ordinis sui praestantissimus regi annuens, Perficiam, inquit, quaecumque tu, domine, voto expetis.
6. Deinde allocutus est sacerdotes aetate provectos, sacris operandi peritos: Constituantur hic ad custodiam homines grandaevi ac probi;
7. advocentur opifices, parietarii, fabri tignarii, nec non fossores; astrologi alique artifices, mimi quoque et saltatores.
8. Tunc ad viros doctos religionumque gnaros conversus, Vos, inquit, rebus divinis attendite secundum regis iussa.

9. Sine mora invitate bis natos ad hoc sacrificium, in quo multa millia hospicio excipere oportet; exstruantur deversoria regum lautissime ornata;
10. paranda quoque sunt Brachmanis coenacula pulcra magno numero, cibi potusque variis copiis repleta, bene ordinata;
11. porro stabula ad equos elephantosque collocandos, et famulorum dormitoria, denique tabernacula ampla, in quibus principum satellites, regionum peregrinarum incolae, deversentur.
12. Civium hospicio quoque paranda sunt tecta late extensa, variis dapibus et omnibus commodis instructa;
13. rusticorum etiam frequentia abundanter est pascenda. Dentur in congiaria varii cibi, comiter nec nimis parce, ita ut singuli ordines suo quisque honore fruantur.
14. Neminem libidine vel iracundia suadente contemptui habere vos oportet.
15. Qui vero praecipui sunt sacrorum ministri vel artifices, his inprimis honos est habendus secundum dignitatis gradus.
16. Vos, viri honesti, id agite mente benevola, ut haec omnia fiant recte ordinata, nec quicquam negligatur.
17. Cuncti, qui convenerant, Vasishthae promiserunt, se mandata eius esse executuros, nec quicquam neglectum iri.
18. Tunc, advocato Sumantra, Vasishthas hunc sermonem orsus est: Tu reges invita, et qui per orbem terrarum pietate sunt insignes:
19. Brachmanas, viros militares, negotiatores, denique servilis conditionis homines; multa horum millia e diversis terris huc advoca.
20. Mithilensium regem Janacum, bellica virtute praestantem, in omnibus disciplinis librisque sacris aequae versatum:
21. hunc faustum principem reverenter salutatum tu ipse adduc, quum veterem domini familiarem eum noris, quamobrem hoc tibi praecipue commendo.
22. Nec non Casidis regem, benignum, comi sermone semper utentem, domini nostri augusti aequalem fama illustrem.
23. Ceceorum quoque regem grandaevum, pietate insignem, domini augusti socerum, cum filio suo adduc.
24. Angorum deinceps regem Lomapadum, religiosum, diis similem, tu ipse reverenter salutatum tecum adduc.
25. Denique tum principes orientales, tum Sindhus fluvii accolae Sauviroque, et in Surastrene dominantes, atque meridiem versus populorem duces, sine mora huc advoca.
26. Praeterea qui per orbem terrarum nobis amici sunt reges, hos quoque adducendos cura cum comitibus et cognatis.
27. Sumantras, Vasishthae sermone audito, ad reges invitandos festinanter multos nuntios quoquo versus dimisit.
28. Ipse autem vir probus profectus est, ut ex vatis mandato reges nominatim laudatos debita reverentia invitaret.
29. Tunc opifices universi Vasishthae summo Sapienti nuntiare, quaecunque ab ipsis sacrificii gratia parata essent.
30. Laetus bis natorum praestantissimus illis respondit: Curandum est vobis, viri honesti, ne in hoc sacrificio aliquid negligatur.
31. A nemine ullo in loco quicquam contemptum est dandum: quod enim sic datur, id datori detrimentum certo afferet.

32. Deinde post aliquot dies noctesque reges advenerunt, multas res pretiosas secum afferentes, quibus Dasaratham honorarent.
33. Quo facto Vasishthas apud regem hunc in modum verba fecit: Advenerunt, o domine! reges, sicuti iussisti;
34. qui singuli iam a me pro cuiusque dignitate honorifice sunt excepti. Rite comportata sunt omnia a ministris huic muneri intentis.
35. Procedas igitur ad litandum versus campum sacrificio destinatum, amplissimo lautitiarum apparatu undique instructum.
36. Tunc utriusque, Vasishthae et Rishyasringae hortatu, die auspicato faustis sideribus ortis terrae dominus eo profectus est;
37. omnes vero Brachmanae, quorum princeps erat Vasishthas, sacrificii equini antistitem secuti, sacris operari coeperunt.

CAPUT XIII. SACRIFICII EQUINI CONSUMMATIO.

1. Anno igitur peracto, sonipede isto reduce, in ulteriore Sarayus ripa regis sacrificium maturabatur.
2. Brachmanae insignes, primo honoris loco Rishyasringae concesso, rem divinam curabant in praestantissimo hoc regis magnanimi sacrificio.
3. Voluminum divinorum periti sacrifici in caeremoniis rite secundum praecepta procedere.
4. Igne sacro accenso et reverenter salutato, omnem ritum expiatorium pro mactatione animalium peregerunt.
5. Deinde hi vates, succo asclepiadis acidae extrito, laeti se accinxerunt ad caeremonias perficiendas, quarum prima erat lustratio matutina;
6. porro Indrae destinata portio data est, et sanctus rex laudibus celebratus, meridiana quoque lustratio iusto tempore facta;
7. denique tertiam regis, magnanimi lustrationem fecerunt pariter Brachmanum primores, praeceptis religiose observatis.
8. Rishyasringas ceterique Superos, inter quos summum locum obtinet Indras, verbis solennibus invocarunt, voce modulata pronuntiatis.
9. Suavibus hymnis carminibusque canoris, sicuti decebat, offerebant sacerdotes coelicolis portiones laticis sacri igni infusas.
10. Nulla ibi oblatio omissa est, nulla religio contaminata: omnia ad sacram disciplinam accommodata cernebantur; faustis sane auspiciis operati sunt.
11. Nemo istis diebus vel aerumna confectus visebatur, vel fame laborans; nihil non recreatum, ne inter bruta quidem, nedum inter ceteros animantes.
12. Neque mulieres cognatis orbas, nec puerulos senesve, nec pauperes famelicos ibi citra satietatem curatos conspexisses.
13. Ascetae epulabantur continuo, epulabantur mendici erronei quoque; undique audiebantur hac voces: »Vos largimini! et vos epulamini!
14. Dandus est cibus, danda sunt varii generis vestimenta;« ita compellati ministri indefessi iussa exsequebantur.
15. Cernebantur plurimi ciborum cumuli, montium instar, nec non sorbitionum lacus in dies apparati.
16. Advenae e terris peregrinis, mulierumque greges cibo ac potu abunde reficiebantur in principis magnanimi sacrificio.

17. Brachmanum vero complura millia ad haec solennia convocati separatim vescebantur dapibus dulcibus variisque.
18. E vasis aureis argenteisque, magno numero allatis, viri ordinis sui honestissimi cibum potumque subinde sumebant.
19. Ministrabant Brachmanis famuli cultu eleganti conspicui, cuncti alacres, in aures politas gemmatasque gestantes.
20. Convivae hi dignitate praestantes laudare dapes tum varias, tum delicatas. Euge, saturi sumus! bene tibi sit! tales voces audiebat Raghuides.
21. Tum in caeremoniarum intervallis Brachmanae facundi, sollertes, crebros sermones de rerum causis instituebant, alter alterum vincendi cupidi.
22. Quotidie ibi in sacrificio sacerdotes periti cunctas caeremonias peragebant e disciplinae sacrae praeceptis.
23. Nullus omnino Brachmana aderat in consessu regis, quin libros sacros penitus nosset, et sex doctrinas subsidiarias edidicisset; nullus aut irreligiosus, aut facundia destitutus.
24. Quum perventum esset ad erectionem columnarum, quibus hostiae alligari solent, allati sunt sex stipites *vilvorum*, *sex khadirorum*, totidemque *palasorum*,
25. porro singuli trunci ficus glomeratae, arboris *sleshmaticae*, et pinus *devadarus*, e quibus duo tam crassi erant, ut amborum brachiorum amplexum excederent.
26. Omnes hae columnae affabre factae erant cura virorum, qui praecepta de sacris faciundis probe callebant, et ad magnificentiam solennium augendam inauratae.
27. Erant igitur columnae viginti una numero, altae viginti unius cubitorum, condecoratae aulaeis vicenis et uno singulatim distributis;
28. omnes iusto ordine dispositae, et a fabris firmiter solo infixae; octangulae pariter et tereti forma elaboratae.
29. Hae columnae, aulaeis inumbratae, floribus odoribusque cohonestatae, splendebant sicuti in coelo lucidum septem Sapientum sidus.
30. Area ad mactandas hostias regi ordinata fuit a sacerdotibus peritis in formam aquilae, triplici serie octonas denas scrobes sacrificales exhibentis.
31. Alligatae ibi erant hostiae, singulis numinibus destinatae, bestiae aquatiles, terrenaes, et aere pervagantes, volucres aligeras, et quaecunque sunt ferae silvaticae,
32. porro variae bestiae humi serpentes; variae herbae quoque erant apparatus.
33. Eligebantur nimirum e praeceptis sacris animalia quaeque sui generis capita; erant autem in universum trecentae hostiae columnis adstrictae.
34. Stabat ibi equus generosus, lustratus cunctisque numinibus devotus, quem Causalia versus dexteram circumambulatum sedulo
35. cohonestavit sertis odoriferis aliisque ornamentis; tum mactavit eum tribus ensibus summo cum gaudio.
36. Deinde Causalia proles masculae desiderio mota, placida mente unam noctem permansit apud alipedem mactatum.
37. Sacrificus, antistes qui precationum verba praeiebat, et hymnorum cantor ad equum adduxerunt uxores Dasarathae secundo ac tertio loco nuptas, ut reginae a latere essent.
38. Brachmanae, Rishyasringa praeunte, dum regina equo assidebat, laeti pia vota pro ea nuncupabant.
39. Sacrorum praesul, sensuum suorum coercitor peritissimusque, medullam alipedis exemit et rite elixandam curavit.
40. Huius medullae nidorem rex interim naribus ducebat, piacula sua iusto ordine, sicuti decebat, averruncans.

41. Membra equi, quotquot erant, singulatim dissecta et parata universi sexdecim sacrifici rite in ignem iniecerunt;
42. ceterae victimae super lignis ficulneis cremabantur; uni equo focus e cannis *vetasis* erat exstruendus.
43. E rituum disciplina sacrificium hoc equinum tridui spatio conclusum est.
44. Primo eius die *chatushtomi* caeremonia celebrabatur; secundo loco *ucthium* numerabatur, tertio denique loco *pernoctatio*. Multa ibi solennia docte ex voluminum sacrorum praeceptis fuere disposita.
45. In pernoctatione *jyôtishtômum* et *âyus* apparabantur, porro *abhijit* et *visvajit*, nec non *aptôryâmi* gravissimum sacrum.
46. Sacrificio peracto hominum princeps, rex stirpis suae amplificator, orbem terrarum sacerdotibus dono dedit.
47. Antistiti tribuit regionem orientis, amplam, dextrae vigore quaesitam; sacrificio autem regionem occidentalem,
48. theologo australem, tum hymnorum cantori septentrionalem. Tali modo dispensata est largitio in sacrificio hoc equino omnium sanctissimo, a numine suapte vi existente olim constituto.
49. Qua largitione facta laetus fuit faustus Ixvacuides; sacerdotes vero universi allocuti sunt regem ab omni labe lustratum:
50. Domine, te solum par est orbem terrarum sospitare; nobis nihil opus est agris, siquidem ad tuendum sumus inhabiles.
51. Nos semper contenti sumus rerum divinarum studio, o rex: aliam mercedem qualemcunque dare nobis velis.
52. Tunc rex decies centies mille vaccas illis dedit, centum mille millia auri, argentique pondus quadruplex.
53. Sacerdotes vero consociati inter se has opes obtulerunt Rishyasringae anachoretae et sapienti Vasishtae.
54. Donis acceptis Brachmanae hilari animo Dasaratham monuere, ut aliquod optatum comminisceretur.
55. At rex ad Rishyasringam conversus, Stirpis meae incrementum, inquit, mihi impetrare velis, vir sancte!
56. Bis natorum praestantissimus ille regi annuit his verbis: Nascentur tibi filii quatuor, stirpis tuae propagatores.

CAPUT XIV. RATIO NECANDI RAVANAE EXCOGITATA.

1. Prudens ille, voluminum sacrorum gnarus, responsum quod dederat aliquamdiu meditatus, mente ad se revocata regem denuo est effatus:
2. Parabo tibi aliud sacrum, genitale, prolis masculae adipiscendae gratia, cum carminibus in Atharvanis exordio expressis rite per agendum.
3. Tum coepit modestus Vibhandaci filius, regis commodis intentus, parare sacrum, quo eius desiderium expleret.
4. Iam antea eo convenerant, ut suam quisque portionem acciperent, Di cum fidicinum coelestium choris, Beatique cum Sapientibus;
5. Brachman Superum regnator, Sthanus, nec non augustus Narayanus, Indrasque almus, coram visendus Ventorum cohorte circumdatus,
6. in magno isto sacrificio equino regis magnanimi. Ibidem vates ille deos, qui portiones suas accipiendi gratia advenerant, apprecatus, En! inquit,

7. hicce rex Dasarathas filiorum desiderio castimoniis adstrictus, fidei plenus, vestrum numen adoravit sacrificio equino.
8. Nunc iterum accingit se ad aliud sacrum peragendum: quamobrem aequum est, ut filios cupienti vos faveatis.
9. Ille ego, qui manus supplices tendo, vos universos pro eo apprecor: nascantur ei filii quatuor, fama per triplicem mundum clari.
10. Divi supplicem vatis filium invicem avari: Fiat quod petis! Tu nobis, vir sancte, imprimis es venerandus, nec minus rex ille;
11. compos fiet voti sui egregii hominum princeps. Ita locuti Di, Indra duce, ex oculis evanuerunt.
12. Superi vero, legitime in concilio congregati, Brachmanem mundi creatorem his verbis compellarunt:
13. Tuo munere auctus, o Brachman! gigas nomine Ravanus, prae superbia nos omnes vexat, pariterque Sapientes castimoniis gaudentes.
14. A te propitio olim ex voto ei hoc munus concessum fuit, ut ne a diis, Danuidis, Geniisve necari posset.
15. Nos, oraculum tuum reveriti, facinora eius qualiacunque toleramus. At ille gigantum tyrannus ternos mundos gravibus iniuriis vexat.
16. Deos, Sapientes, Genios, Fidicines coelestes, Titanes, mortales denique, exsuperat ille aegre cohibendus, tuoque munere demens.
17. Non ibi calet Sol, neque Ventus prae timore spirat, nec flagrat ignis, ubi Ravanus versatur.
18. Ipse Oceanus, vagis fluctibus redimitus, isto viso stat immotus; eiectus fuit e sede sua Cuperus, huius robore vexatus.
19. Ergo ingens nobis periculum imminet ab hoc gigante visu horribili; tuum est, alme Parens! auxilium parare, quo hic deleatur.
20. Ita admonitus ille a diis universis, paulisper meditatus, Ehem! inquit, hancce inveni rationem nefarium istum necandi.
21. Petierat is a me, ut a Gandharvis, a Geniis, a Divis, Danuidis Gigantibusque necari non posset, et me annuente voto suo potitus est.
22. Prae contemptu vero monstrum illud homines non commemoravit: ideo ab homine est necandus; nullum aliud exstat leti genus, quod ei sit fatale.
23. Postquam audiverant gratum hunc sermonem Brachmanis ore prolatum, Di cum duce suo Indra summopere gaudio erecti sunt.
24. Eodem temporis momento Vishnus istuc accessit, splendore insignis, concham, discum et clavam manibus gestans, croceo vestitu, mundi dominus;
25. vulturis Vinateii dorso, sicuti sol nimbo, vectus, armillas ex auro candente gerens, salutatus a Superum primoribus.
26. Quem laudibus celebratum reverenter Di universi compellarunt: Tu animantium afflictorum es vindex, Madhus interfecto! quamobrem nos afflicti te apprecamur:
27. sis praesidio nobis numine tuo inconcusso. Dicite, inquit Vishnus, quid pro vobis facere me oporteat.
28. Audito eius sermone, Di hunc in modum respondent: Rex quidam, nomine Dasarathas, austeris castimoniis sese castigavit, litavit sacrificio equino, proles cupidus et prole carens.
29. Nostro hortatu tu, Vishnus, conditionem natorum eius subeas; ex tribus eius uxoribus, Pudicitiae, Venustatis et Famae similibus,

30. nasci velis, temetipsum quadrifariam dividens.
31. Ibi tu in humanam naturam conversus Ravanam, gravissimam mundi pestem, diis insuperabilem, o Vishnus! proelio caede.
32. Gigas ille vecors Ravanas Deos cum Fidicinum choris, Beatos et Sapientes praestantissimos vexat, audacia superbiens.
33. Etenim ab hoc furioso Sapientes, Fidicines et Nymphae, ludentes in Nandano viridario, sunt proculcati.
34. Tu es nostrum omnium summa salus, divine bellator! Ut deorum hostes exstinguas, ad sortem humanam animum converte.
35. Augustus ille Narayanus, diis hunc in modum coram hortantibus, eosdem apto hoc sermone compellavit:
36. Quare, quaeso, hac in re negotium vestrum a me potissimum, corporea specie palam facto, est peragendum? aut unde tantus vobis terror fuit iniectus?
37. His verbis a Vishnu interrogati Di talia proferre: Terror nobis instat, o Vishnus! a Ravana mundi direptore;
38. a quo nos vindicare, corpore humano assumptio, tuum est. Nemo alius coelicolarum praeter te hunc scelestum enecare potis est.
39. Nimirum ille, o hostium domitor! per diuturnum tempus sese excruciaerat severissima abstinentia, qua magnus hicce rerum Parens propitius ipsi redditus est.
40. Itaque almus votorum sponsor olim ei concessit securitatem ab omnibus animantibus, hominibus tamen exceptis.
41. Hinc illum, voti compotem, non aliunde quam ab homine necis periculum urget: tu ergo, humanitate assempta, eum interfice.
42. Sic monitus Vishnus, Superum princeps, quem mundus universus adorat, magnum Parentem ceterosque deos,
43. in concilio congregatos, recti auctores, affatur: Mittite timorem; bene vobis eveniat!
44. Vestrae salutis gratia, postquam proelio necavero Ravanam cum filiis nepotibusque, cum amicis ministris, cognatis sociisque,
45. crudelem istum aegre cohibendum, qui divinis Sapientibus terrorem incutit, per decem millia annorum decies centenis additis, commorabor in mortalium sedibus, orbem terrarum imperio regens.
46. Tum divini Sapientes et Fidicines coniuncti cum Rudris Nympharumque choris celebravere Madhus interfectorem hymnis, quales sedem aetheriam decent.
47. »Ravanam illum insolentem, acri impetu actum, superbia elatum, Superum hostem, tumultus cientem, bonorum piorumque pestem, humanitate assumpta pessumdare tuum est.«

CAPUT XV. NECTARIS APPARATIS.

1. Quum talem in modum divinus Vishnus provida mente diis opem suam spondisset, deliberavit de solo genitalem in utero humano, quod sibi aptum foret.
2. Deinde ille, cuius oculi blando lumine loti folia referunt, semet ipsum quadrifariam dividens, patrem sibi elegit regem Dasaratham.
3. Eodem tempore illustris ille princeps, hostium debellator, prole mascula orbus, parabat sacrum genitale, quo prolem nancisceretur.
4. Vishnus, consilio capto, et venia abeundi a magno Parente petita, e conspectu evanuit, reverenter salutatus a Diis Sapientibusque.

5. Istic autem, dum ille litabat, ex igne lustrali coram emicuit splendidissimum animal, ingenti vi et vigore conspicuum, fuscum,
6. purpureo amictu indutum, ore purpureo, voce tympani instar gravi, cuius pili, barba et profusa caesaries mansueti leonis iubam referebant;
7. faustis notis insigne, aetherio cultu ornatam, montis cacumen celsitudine aequans, trucidis tigridis incessu gradiens, gemmarum stellantium cumulo, et igni ardenti simile;
8. ambobus brachiis librans pateram amplam ex auro fulgido caelatam, argentea ora inclusam, divini nectaris plenam:
9. quasi sponsam amatam, ipsam quoque ambigua imagine oculos fallentem.
10. In regem Dasaratham intuens his verbis cum affatur: Scias, o rex! me hominem a magno rerum Parente genitum huc advenisse.
11. Tum rex, aulicis circumdatus, supplex respondet: o Sancte! salve mihi hospes! Quid a me tui gratia est faciendum?
12. At homo a magno Parente genitus, denuo hanc orationem orsus est:
13. Hodie, o rex! pietatis erga deos fructus a te capitur; accipe, principum praestantissime! hocce nectar a diis apparatus, genitale, opiparum, corpori salubre.
14. Hoc tu uxoribus te dignis ebibere iussis largire; impetrabis ex iis filios, quorum causa tu sacris operaris.
15. Rex, Euge! exclamans, accepit capitique suo imposuit pateram auream, divini potus plenam, a diis datam;
16. ac mirabile istud animal, suave adspectu, venerabundus, summo gaudio affectus, versus dexteram circumambulavit.
17. Tunc illud visu mirabile fulgentissimumque prodigium ibidem ex oculis evanuit.
18. At Dasarathas, nectar a diis paratum nactus, summopere laetus fuit, haud secus quam homo egenus, qui subito divitias nactus foret.
19. Aula eius radiis gaudii illuminata esse videbatur, sicuti coelum radiis candidae lunae autumnalis.
20. Ille, quum in gynaeceum intrasset, ad Causaliam conversus, Accipe, inquit, hocce nectar tibimet ipsi genitale.
21. Quibus dictis rex Causaliae dedit dimidium nectaris; Sumitrae quoque dimidiam partem alterius dimidii dedit;
22. Ceceidi denique, filium ex ea gignendi gratia, dedit partis residuae dimidium.
23. Tum terrae dominus, re denuo perpensa, reliquam partem potus ambrosiae aequiparabilis Sumitrae obtulit.
24. Hunc in modum rex uxoribus suis singulatim nectar istud distribuit, quod nactae praestantissimae principis coniuges spem proles cunctae conceperunt, animis gaudio elatis.
25. Deinde feminae, epoto hilariter latice sacro, quem rex ipse iis suppeditaverat, splendore Igni Solique similes, ex ordine foetus faustos utero concepere.
26. Rex autem, intuens in uxores praegnantas mente serenata laetus fuit, veluti Indras, quando a Superum, Beatorum Sapientumque coetu adoratur.

CAPUT XVI. SIMIORUM PROCREATIO.

1. Vishnu vero ad conditionem filiorum regis magnanimi transgresso, protinus alium Numen primigenum deos convocatos alloquitur:
2. Vishnui, fido promissorum servatori, forti, omnium nostrum salutis studioso, creatote certaminum socios transformia corpora habentes,

3. praestigiis habiles, iutrepidos, procellam velocitate acquantes, rebus agendis aptos, sollertia praeditos, Vishnum vigore aemulantes, nullis laqueis capiendos,
4. doli gnaros, aetheria corpora indutos, omnium telorum vi instructos, perinde ac deos qui ambrosia vescuntur.
5. E Nymphis praecipuis, e Gandharvarum corporibus, e Geniorum et Anguium puellis, Aligerabusque;
6. nec non ex Hippocephalarum et Simiarum feminarum corporibus creatote filios Simiorum specie, vestrum ipsorum vigorem aemulantes.
7. Sic olim a me creatus est Jambhuvantes, ursorum princeps: ex ore meo oscitantis subito is processit.
8. Ita compellati ab almo Parente illi, iussa se perfecturos esse polliciti, generavere filios simiorum specie.
9. Divi, Sapientes, Fidicines, Praepetes, illustres Genii, Praeconesque procrearunt natos masculos, silvicolas;
10. Angues porro, Hippocephali, Beati, Aligeri, Serpentesque frequentes alacriter generavere prolem innumerabilem.
11. Indras genuit Balinem, simiorum principem, Mahendro monti similem; Sol, ferventissimum sidus, Sugrivum;
12. Vrihaspates antem genuit ingentem cercopem nomine Tarum, inter omnes Simios ingenio praestantem.
13. Cuveri, divitiarum datoris, filius exstitit faustus Gandhamadanus; tum Visvacarman, deorum faber, genuit ingentem cercopem nomine Nalum.
14. Ignis filius faustus Nilus, flamma instar fulgens, splendore et gloria ob virtutem ipsum Ignem antecellebat.
15. Asvini gemelli, forma et agilitate praediti, ex sese procreavere Maindam et Dvididam, propter formam laudatos.
16. Varunas genuit simium nomine Sushenum; Imber vero, deus potentissimus, Sarabhum.
17. Aeris proles genuina fuit faustus simius, Hanumantes nomine, qui fulgur corpore suo referebat, Vinateio vulturi (*Garudae*) velocitate par.
18. Tales ad multa millia creati sunt a diis, Ravanae decemcipitis necem cupientibus, simii immani robore praediti, formam ad arbitrium mutantes.
19. Tales ursi, simii et *boosuri*, (boum more caudati cercopes) elephantos ac montes statura aequant, leoninis corporum nervis, confestim propagabantur.
20. Uniuscuiusque dei quae forma est propria, quae vis, quae virtus, harum similis cuique natus proveniebat.
21. Nonnulli quoque simii fortitudine eminentes editi sunt ex utero boosurarum, ursarum et hippocephalarum.
22. Cuncti saxorum iaculatores, cuncti arbores pro hastis gestantes, cuncti unguibus dentibusque armati, et omnium telorum periti:
23. quales vel montium iuga quassare valent, diffindere solidos truncos, ciere impetu suo Oceanum ipsum,
24. fluviorum dominum, dirumpere terram pedibus, ingentia freta transilire, scandere verticem aetherium et nubes pugnibus corripere;
25. valent quoque corripere elephantos furiatos in silvis vagantes, mugitibusque suis attonitas volucres ex aere praecipitare.
26. Talium simiorum versipellium, magnanimorum agminis ducum, centies centena millia sunt generata.

27. Hi primores inter praecipuos simiorum greges agminum ductores fuere, aliosque porro generavere fortes simios.
28. Ex iis quidam silvicolae ursorum regem secuti sunt, variosque inde montes et imperia saltuum tenuere.
29. Sugrivo autem Solis nato, et Balini Indrae nato, fratribus *uterinis*, universi simiorum principes sese adiunxere.
30. Hi, vulturum impetu praediti, certaminum periti, huc illuc vagantes, leones, tigrides et immanes serpentes lacessebant.
31. Universos tum ursos, tum *boosuros* simiosque fortissimus Balines, validis lacertis praeditus, tuebatur brachiorum suorum robore.
32. Orbis hicce terrarum, montibus fretisque distinctus, plenus fuit eiusmodi bellatorum, diversas sedes incolentium, varia specie insignium.
33. Hisce simiis, agminum ductoribus, validis, nubium congeriem montesve statura aequantibus, visu horrendis,
34. terra undique frequentata est, ut Ramae socii praesto forent.

CAPUT XVII. RISHYASRINGAE REDITUS.

1. At sacrificio isto equino magnanimi principis consummato, Dii, suam quisque victimarum partem expetitam nacti, eodem profecti sunt, unde advenerant.
2. Vates quoque magnanimi domum rediere honore affecti, nec non reges, qui ad sacra celebranda convenerant.
3. Tum rex Dasarathas hos discessuros benigno animo in commune cohortari coepit:
4. Commode proficiscamini, populorum domini! quisque in regnum suum. Equidem bene vobis volo: salvete, et votis brevi potimini!
5. Vos omnes, viri honestissimi, dispicite quid opus sit ad ditionem vestram tuendam; etenim rex, ditione sua eiectus, mortui instar habetur.
6. Quisquis igitur gloriam cupit, sedulus esse debet in tuenda ditione: non tam sacrificiis sedes apud Superos quaeritur, quam hoc munus obeundo.
7. Plane ut homo quilibet curam diligentem adhibere solet corpori suo vestitu ceterisque praesidiis instruendo, sic regem pro imperio facere oportet.
8. Tum in futuros eventus regibus res sunt ordinandae, tum praesenti quoque tempori consolendum, ne quid pravi subnascatur.
9. Talibus monitis rex reges cohortatus est, quibus auditis mutua fide obstricti versus diversas coeli plagas discessere.
10. Deinde Dasarathas, lustralibus votis exsolutus, uxorum suarum cohorte circumdatus, animo exhilarato,
11. postquam reges abierant, cum famulis, militibus, vehiculisque faustus urbem intravit, sacerdotibus eximiis in fronte agminis collocatis.
12. Post aliquantum temporis Rishyasringas, valde honoratus, iter ingressus est cum Santa temperantibusque Brachmanis.
13. Prosequabantur eum rex prudens cum comitatu suo, doctus Vasishtas, et urbis regiae cives.
14. Santa insidens carpento ingenti, veste sragula velato, candidis bubus iuncto, famulorum cohorte cincto;
15. dotata multis opibus, tum gemmarum copia, tum caprarum et ovium gregibus; ornata quoque vario mundo muliebri perinde

16. atque altera Fortuna, summo cum gaudio profecta est, femina generosa, coniugi suo dedita sicuti Paulomis Indrae, urbium quassatori.
17. Quum iucunde ibi commorata esset, omnibus deliciis affluens, officiose culta a cognatis, praesertim a feminis regiis, nunc a marito edocta,
18. in silva esse habitandum, illa facie decora insignis vel vitam silvestrem laudat, sorte sua nihilominus contenta.
19. Rex quoque cum aulica cohorte prosecutus est egregium vatis filium severissimae sanctitatis, natamque suam venustam.
20. Tunc ex mandato Rishyasringae habitatione silvestri praeparata, gratum hospitium reliquerunt, omnibus copiis domesticis honorifice instructi.
21. Deinde vatis filius gravitate pollens regem convenit, et comiter enm admonuit, ut domum reverteretur.
22. Cuius dicto audito rex in fletum et in lamenta effusus his verbis compellavit Causaliam, Sumitram, claramque Ceceidem:
23. Vos omnes intentis oculis Santam intuemini, haud facile in futurum vobis visendam!
24. At illae pariter Santam amplexatae, oculos lacrimis suffusae, vota nuncuparunt pro incolumitate Brachmanae et uxoris eius.
25. »Ventus et Ignis et Luna, Tellus, Amnes, coelique plagae in silva te perpetuo custodiant, coniugis tui religionibus addictam.
26. Socer a te colendus est, utpote imprimis venerabilis, ignium sacrorum ministerio, et quae alia sunt eiusmodi.
27. Maritus quoque a te colendus est, omnis labis expers puella, tum in qualibet vitae conditione, tum blandis in secreto sermonibus; maritus sane mulierum est numen.
28. Rex autem assidue Brachmanas ad te mittet, qui inquirent utrum valeas: noli unquam, optima filiola! animum despondere.«
29. Talibus Santam consolatae et in fronte haud semel deosculatae, protinus cunctae mulieres a rege admonitae domum rediere.
30. Ipse heros, iuvene sancto versus dexteram circumambulato, delegit aliquot militum suorum turmas, quae prudentem Rishyasringam comitarentur.
31. Bis natorum optimus contra, rege salutato, Bene tibi sit! inquit, rex potentissime! Fac ut iustitia subditos tibi concilies.
32. His dictis vatis filius profectus est, quem abeuntem rex ibidem subsistens luminibus immotis prosecutus, tum demum,
33. quum ille non amplius cernebatur, reverti coepit, mente tamen propter caritatis affectum in illo defixa.
34. Redux in urbem suam regiam, et civium bonis votis exceptus, permansit ibi laetus, filiorum natales exspectans.
35. Interea illustris Rishyasringas sensim processit ad Lomapadi urbem Champam, arboribus *champacis* quasi corona cinctam.
36. At Lomapadus, quamprimum de vatis adventu certior factus fuerat, cum Brachmanis ac ministris obviam ei occurrens, Salve, ait, bis natorum optime!
37. Fausta sorte id mihi contigit, ut tu, vir egregie, cum uxore comitibusque incolumis huc redires.
38. Pater tuus bene valet; idem assidue nuntios huc misit, quibus certior fieret, an tu, vir venerande, et uxor tua praecipue, recte valeretis.
39. In honorem Rishyasringae rex prudens prae laetitia urbem festo apparatu ornandam curaverat.

40. Rishyasringas et ipse laetus cum rege simul, antistite domestico praeunte, imperii sedem intravit.
41. Ibi deinceps commorabatur generosus vatis filius, a rege aulicisque pro cuiusque conditione honorifice habitus.

CAPUT XVIII. RISHYASRINGAE DISCESSUS IN SILVAM.

1. Post Rishyasringae adventum rex, Brachmanae cuidam haec mandavit: Vade age ad sedem vatis, nuntia sancto Casyapidae,
2. filium eius sanctum, generosae indolis, qualem haud facile quis nanciscatur, huc rediisse.
3. Mea vice veneratus capite demisso bis natorum optimum, propitium mihi redde filii gratia, sicuti iam a me fieri coeptum est.
4. Quo regis sermone audito vir honestus illuc se contulit, ubi Casyapides versabatur; tum precatus vatem sanctissimum ut sibi faveret,
5. et capite demisso veneratus, orditur modestam orationem a rege ipsi mandatam:
6. Filius tuus clarissimus ad nos rediit, peracto sacrificio regis Dasarathae, soceri sui magnanimi.
7. Tali nuntio ex ore Brachmanae accepto vir celebratissimus consilium cepit de itinere ad urbem, ut filium inde secum ad secessum abduceret.
8. Eo igitur profectus est discipulis circumdatus bis natorum optimus, propter sanctitatem omnimodo honoratus a rusticis pastorumque coetibus.
9. Vulgo accurrere homines, commeatum copiam dono offerentes, et capite demisso eum percunctari: Quid, o anachoreta, facere nos tibi oportet?
10. Ille vatum princeps omnes, qui convenerant affatus: Cur, inquit, hic mihi honos habetur? Id certo cognoscere cupio.
11. Responderunt magnanimo: Dominus noster tuus est affinis; huius iussa exsequimur. Omnem aegritudinem animo pelle.
12. Quorum sermone animum recreante ac fausto audito, ille tum pro rege, tum pro eius ministris et urbe bona vota nuncupavit.
13. Famuli nonnulli, laetitia affecti, festinanter abiere, ut regi Vibhandaci dicta referrent, utpote gratum nuntium allaturi.
14. Quibus compertis rex obviam ei procedens, comitante antistite domestico, pateram hospitem manu tenens accurrit.
15. Viso autem anachoretarum principe, iterum iterumque veneratus, rex potentissimus Vibhandacum his verbis alloquitur:
16. Hodie natalium meorum fructum percipio e tuo conspectu, vir sancte! *Oro te, ne mihi propter filium dolo abductum succenseas.*
17. Brachmana praestantissimus sermonem regis comprobans, Noli timere, inquit, domine! propitius tibi sum propter probitatem tuam.
18. Inde gaudio affectus princeps, praeunte vate, ad urbem accessit, faustus et auspiciatissimis vocibus exceptus.
19. In praesentia tanti viri adstabant cives universi manibus suppliciter iunctis, debita reverentia denuo eum salutantes.
20. Tum mulieres aulicae Santam eleganter ornatam ad Brachmanam deduxerunt, nomine prolato dicentes:
21. En tibi, honorum dator, nurum tuam! Pius ille, Santam benigne exceptam amplexus et sinu fovens, ad summam admirationem raptus est.

22. Puella e gremio eius surrexit, et senem venerata, deinde manibus suppliciter iunctis ad latus soceri sui constitit.
23. Bis natorum optimus vero, postquam sacrum lustrale pro filio fecerat, honoratus a sapientibus simul cum filio in silvam abiit.

CAPUT XIX. DASARATHIDARUM NATALES.

1. Post peractum sacrificium anni orbis sex tempestatibus expletus est; tum duodecimo mense *Chaitro*, die nono, sub domo lunari cui Aditis patrona praeest,
2. quinque stellis ad fastigium orbis sui sublatis; in signo Cancri Iovis stella cum Luna simul oriente:
3. Causalia partu edidit mundi dominum, ab universis animantibus adoratum, Ramam, divinis notis insignitum.
4. Quo nato immensae maiestatis gloriabatur Causalia, haud secus atque Aditis Superum principe, fulminum iaculatore.
5. Etenim is, puer Lotophyllops, ad salutem animantium et ad Ravanae necem e dimidio essentiae Vishnus procreatus erat.
6. Ceceis enixa est filium vere fortem, Bharatam nomine, cunctis virtutibus praecellentem, in quo quarta Vishnus pars coram visebatur.
7. Porro Sumitra peperit filios gemellos, Laxmanum et Satrugnam, fidos in obsequio, magnis conatibus pares, parte aliqua Vishnus dotatos.
8. Bharatas autem, placidae indolis puer, natus est sub octava domo lunari, quae Pushya dicitur, sub Piscium signo; Sumitridae denique nati sunt sub nona domo lunari, Serpentum propria, dum Sol in Cancro oriebatur.
9. Sic nati sunt singulatim regi quatuor filii magnanimi, virtutibus praediti ipsique similes, nitore quaternas stellas sideris *Proshthapadi* aemulantes.
10. Cecinere dulces modos coelitem Fidicines, tripudiavere Nympharum chori, insonuere tympana coelestia, et florum imber ex aethere decidit.
11. At in urbe Ayodhya ingens festum celebrabatur summa populi frequentia. Plateae, quamvis amplae, turba hominum ac saltatorum mimorumque gregibus opletatae,
12. cantibus nec non variis organis resonantes, nitebant ubique rebus pretiosis cuiuscunque generis instructae.
13. Rex fecit largitiones aurigis, praeconibus, panegyristis; dedit Brachmanis opes et multa vaccarum millia.
14. Post undecimum a *cuiusque* natalibus diem Nominalia celebravit: magnanimum filium natu maximum Ramam dixit;
15. e Ceceide genitum, Bharatam; Sumitridem, Laxmanum, eiusque fratrem natu minorem, Satrugnam.
16. Hunc in modum Vasishthas summa cum laetitia nomina singulis imposuit. Inter hos quasi vexillum eminebat Ramas natu maximus, patris deliciae; ab omnibus naturis Numinis primigeni instar habitus.
17. Omnes hi Dasarathae filii voluminum sacrorum gnari fuere; animosi; omnes in salutem publicam intenti, omnes doctrina instructi, omnes virtutibus praecellentes.
18. Ex his tamen illustris Ramas, vere fortis, nemini non maxime placebat, sicuti luna nebularum immunis.
19. Elephantorum cervice, equorum dorso vectus, et in curru aurigando laudabatur; artis sagittandi erat studiosus, praecipue autem patris obsequio gaudebat.

20. Ab infantia inde semper admodum carum habebat Laxmanum, bonae fortunae amplificatorem, frater eius natu maior, generis humani deliciae;
21. Laxmanus quoque, fortuna favente natus, cuncta ministeria grata Ramae praestabat, quasi esset altera anima, extra eius corpus posita.
22. Neque hominum optimus sine isto unquam somno indulgere, nec nisi eodem socio dulcem cibum ipsi paratum capere solebat.
23. Quandocunque Ramas equo conscenso venatum exibat, a tergo eum sequebatur Laxmanus arcum gestans, et ad custodiam intentus.
24. Sicuti Ramae Laxmanus, pariter Bharatae quoque frater Satrughnas erat ipsa vita carior.
25. Hi omnes, fama celebrati, mutuo affectu inter se iunctu, patris animum delectabant, tum modestia sua, tum virtute mascula.
26. Cum quatuor hisce filiis tam egregiae indolis rex Dasarathas plane referebat speciem magni Parentis, mundi custodibus circumdati.

CAPUT XX. VISVAMITRAE ADVENTUS.

1. Postea rex Dasarathas, recti studiosus, simul cum rerum divinarum magistris cognatisque de natorum matrimonio consilia agitare coepit.
2. Eodem autem tempore magnus vates, Visvamisrae nomine clarus, advenit ad invisendum in urbe Ayodhya populorum principem.
3. Huius viri religiosi ac sapientis nimirum sacrificium aliquod impediabatur, ut traditum est, a gigantibus, praestigiis, audacia et robore insolentibus.
4. Cuius sacrificii tuendi gratia regem invisere cupiebat anachoreta (piše: auachoreta, greška?), quandoquidem nullo modo sine impedimento litare valebat.
5. Cupidus igitur regem adeundi, compellavit ianitores custodiae praepositos : Nuntiate regi, me, Gadhis filium, advenisse.
6. Sermone eius audito, omnes vehementer commoti ad regis cubiculum properare, tali mandato exciti.
7. Atrium regale ingressi, inclinato corpore adstantes nuntiarunt domino, advenisse magnum anachoretam Visvamisram.
8. Tum rex Dasarathas cum ministris suis et antistite domestico obviam processit vati, haud aliter ac Brachmanem Indras hospitio excipere solet.
9. Quam primum venerat in conspectum ascetae, divino lumine fulgentis, laudatissimi religionum cultoris, hilari vultu rex pateram hospitalem ei obtulit.
10. Ille accepta patera, ritu solenni oblata, benigne quaesivit e terrae domino, utrum recte valeret.
11. De prospera conditione urbis, aerarii, agri, cognatorum familiariumque accurate percunctatus regem sanctus Causicus:
12. Num vicini tui omnes, inquit, obsequium tibi praestant? num hostes sunt devicti? num officia tum divina tum humana probe a te servantur?
13. Deinde anachoretarum princeps, subridens ad Vasishtham conversus, debito honore salutatum interrogavit, quomodo valeret.
14. Omnes, illo comitante, cubiculum regium intravere, et pro cuiusque dignitate consedere.
15. At rex generosissimus laetitia affectus magnum vatem Visvamisram venerabundus affatur:
16. Sicuti ambrosiae impetratio, sicuti imber post diuturnam siccitatem, sicuti homini filiorum orbo proles ex consorte placita parta, sicuti rei amissae recuperatio,

17. sicuti laetitiae ingentis exordium: talis plane mihi adventus tuus videtur. Salve, o magne vates! Quodnam optatum tibi est cordi?
18. quid faciam? Edocere me velis. Tu mihi summa es auctoritas, o Brachmana; faustis auspiciis advenisti, dignitatum dator.
19. Hodie fructuosos natales meos, vitamque bene peractam censeo: quandoquidem te ordinis sacerdotalis principem adspexi, e nocte mea dies clarissimus illuxit.
20. Tu quidem, olim regis sapientis titulo illustratus, castimoniis sapientis Brachmanae dignitatem nactus multimodis mihi es venerandus.
21. Id factum sane mirabile fuit. Tu mihi saluberrima es lustratio, et in felicitatis sedem ego sum translatus tuo adspectu, o domine!
22. Fare age, quodnam officium tibi sit praestandum, cuius causa me conveneris. Equidem tuo favore beatus, tuis commodis augendis studeo.
23. Neque sollicitum te esse oportet de negotio expediendo, vir sancte: ego id omnino conficiam; quippe tu mihi numinis instar es.
24. Intellecta hac blandissima oratione, auditu iucunda, a rege prudenti comiter prolata, vatium princeps, propter virtutem celebratus et penitus in virtute versatus, summo gaudio affectus est.

CAPUT XXI. VISVAMITRAE SERMO.

1. Audito regis praestantissimi sermone, mirifice disertio, augustus Visvamitras pilis prae gaudio erectis respondit:
2. Pronuntiatus est a te, rex potentissime, sermo eiusmodi, qualis te decet, utpote e magna prosapia oriundum et Vasishthae consiliis utentem.
3. Quod autem optatum a me expetitur tu mihi concessisti, cuius negotii respectu huc veni, id nunc audiatur.
4. Ego, vir fortis, voto quodam religione motus me obligavi, quod ne solvere possim mihi obstant duo gigantes, transformia corpora habentes.
5. Enimvero, sacro votivo saepe iam adornato, in ipso litandi momento gigantes isti deterrimi carnis crudae atque cruoris imbre altare obruere.
6. Ita contaminato et ad irritum redacto voti mei proposito, conando fessus, animum despondens, regionem istam desero.
7. Scilicet non mihi est consilium, o rex, iram meam effundendi, quoniam haec caeremonia eiusmodi est, in qua diras imprecari haud fas sit.
8. Tuo favore fieri potest, ut sine impedimento religionis fructum percipiam: tuum est me afflictum tueri, qui praesidii inops te conveni.
9. Peto a te, rex potentissime, ut mihi tradas tuum ipsius filium natu maximum Ramam, vere fortem, adolescentium more cincinnis tempora inumbratum.
10. Is a me custoditus divino suo vigore utique gigantibus istis, quicumque me turbant, disperdendis par est.
11. Impertiam quoque dotes ei, multimodis salutare, quibus ille famam vel per ternos mundos propagatam consequetur.
12. Isti duo quidem, cum Rama congressi, nullo modo obsistere poterunt; nec tamen alius quisquam homo praeter Raghuidem iis trucidandis sufficit.
13. Nefarii isti, audacia vecordes, fati laqueis iam obnoxii, vir summe, haudquaquam sunt pares Ramae magnanimo.
14. Neque caritate erga natum frangi te oportet: ego tibi fidem meam obstringo; duos istos gigantes iam caesos puta.

15. Ramam magnanimum vere manu fortem esse, tum equidem novi, tum illustris Vasishthas ceterique qui hic castimoniis sunt addicti.
16. Si praemia piorum operum gloriamque per orbem terrarum quaerere tibi studes, summe rex, Ramam mihi concedere te oportet.
17. Si universi magistri, Vasishtha praeunte, mihi assentiuntur, tunc Ramam dimittito.
18. Decem noctibus elapsis fiet sacrificium, in quo bini gigantes caedendi sunt a filio tuo Rama, facinora mirabilia edituro.
19. Cura igitur, o Raghuide, ne tempus sacrificio praestitutum praetermittatur. Bene ibi eveniat! Noli angori animum tradere.
20. Tali oratione proba et salutari habita conticuit pius ille, illustris Visvamisras, magnus anachoreta.
21. At regum rex, intellectu fausto istius sermone, ingenti angore oppressus, titubavit et animum defecit.

CAPUT XXII. DASARATHAE SERMO.

1. Audita hac Visvamitrae oratione rex turbatus, per aliquantum temporis quasi sui non compos, postquam sensum recuperaverat, ita fatur:
2. Nondum plenos sedecim annos natus est Ramas hicce meus, loti flores oculis referens; nullam in eo video facultatem pugnandi cum gigantibus.
3. Praesto est, ecce, exercitus numeris suis absolutus, cuius ego sum dux et imperator, quo comitante profectus ipse contra Noctivagos istos pugnabo.
4. En! adsunt mihi satellites, viri manu fortes armisque exercitati, idonei ad pugnandum cum gigantum catervis: Ramam abducere non te oportet.
5. Ipse ego, arcum manu tenens, propugnator in prima acie, quamdiu spiritus suppetet, tamdiu cum Noctivagis proeliabor.
6. Sacrum tuum votivum ab impedimentis undique tutum exsolvetur. Ego illuc proficiscar: Ramam abducere non te oportet.
7. Infans puer is et experientia destitutus, non intelligit quid valeant vires, quid non, neque gigantibus par est: enimvero versuti sunt in proeliis gigantes.
8. Sciunctus a Rama profecto ne temporis momentum quidem vitam tolerare potero, summe vates!
9. Ramam abducere non te oportet. Mihi seni iam novies mille annos nato vix tandem hi filii omnimodo expetiti provenere;
10. e quatuor pueris natu maximum et iure potioem summa caritate amplector: Ramam abducere non te oportet.
11. Quod si necessario Ramas iste meus a te, anachoreta, est abducendus, proficiscatur mecum simul, comitatus exercitu quadrifariam (*curribus, elephantis, equitibus, peditibusque*) instructo.
12. Quid valent viribus gigantes illi? Cuiusnam filii et quinam sunt ipsi? quali statura? et quosnam habent patronos?
13. Quomodo tandem illis insidiarum callidis obsisti poterit a Rama, aut a militibus meis, o Brachmana, aut a memet ipso?
14. Singula mihi declara, vir sancte, ut intelligam, quomodo in proelio stare possim contra nefarios istos: audacia nimirum inflati sunt gigantes.
15. Quo sermone audito respondit ei Visvamisras: Est gigas ex Pulastii stirpe prognatus, Ravanans nomine.

16. Hic, munere a Brachmanane ipsi concesso abutens, triplicem mundum vehementer vexat, ingenti robore, ingenti audacia, multis gigantibus stipatus.
17. Ravanas autem, o Rex, immanis gigantum dominus, fertur Visravasis filius et frater Cuveri.
18. Huius nutu instigati duo gigantes validissimi, Marichus ac Suvahus, sacrum meum impedire conabuntur.
19. Ita edoctus ab anachoreta rex ei haec reponit: Haud sane ego potis sum in proelio obsistere isti nefario;
20. tute, vir sancte, clementia utere erga filiolum meum et erga me infelicem: tu mihi instar numinis es venerandus.
21. Divi, Danuidae, Fidicines, Genii, Alites ac Serpentes nequaquam pares sunt proelio contra Ravanam sustinendo; quanto minus hoc in homines cadit?
22. Illum fortibus fortitudinem eripuisse fama traditum accepimus. Equidem neque cum ipso, neque cum eius copiis certare potis sum.
23. Nullo modo filiolum meum immortalibus similem, tenera adhuc aetate, proeliorum rudem, o Brachmana, tibi tradam.
24. Nimirum duo isti sacrificii tui turbatores, Sundi et Upasundi filii, in pugna fati letiferi instar sunt: profecto non tibi tradam filiolum.
25. Ambo, tum Marichus, tum Suvahus, fortes sunt atque astuti: cum horum alterutro fortasse ego pugnaverim, cinctus amicorum cohorte.

CAPUT XXIII. VASISHTHAE SERMO.

1. Quam regis orationem, fracta prae affectu voce prolatam, simul atque audiverat Causicus, indignabundus haec reponit:
2. Dudum te facturum quicquid peterem pollicitus, nunc fidem datam infringere cupis. Insuetum est Raghuidis, tali modo sanctam veritatis legem violare.
3. Quod si tute hoc sustines, equidem abibo sicuti veneram. Fide promissorum infracta, Cacutsthide, iucunde vivas cum filiis tuis.
4. Ira commoto Visvamitra illo sapiente, contremuit totus orbis terrarum, pavorque Superos incessit.
5. Vasishthas autem, vir sanctus et prudens, e magnorum Sapientum numero, quum mundum universum terroris speciem prae se ferre intellexisset, regem ita allocutus est:
6. Ex Ixvacuidarum stirpe prognatus tu quasi praesens es recti effigies, constans, pius, faustus;
7. rectum deserere non te decet. Per triplicem mundum celebratus, o Raghuide! tanquam vir iustus, in officio tuo permaneto; pravitatem invehere non te decet.
8. Pollicitus te esse facturum, postmodo quum detrectaveris, perdes quicquid piis operibus meruisti: itaque Ramam dimitte.
9. Sive peritus armorum sit, sive rudis: custoditum a Cusici nato gigantes in proelio profligare non poterunt.
10. Ille idem Rectum est corpore indutum; ille virorum fortium praestantissimus; ille bonae mentis caput in hoc mundo, ipsumque castimoniae studium.
11. Novit idem Cusici filius tela aetheria, quotquot sunt, quae ne dii quidem norunt, nedum ceteri per orbem terrarum homines.
12. Tela haec aetheria olim, dum terram adhuc imperio regebat, tradita ei fuere a benigno Crisavso, vigore incomparabili praedito.

13. Sunt nimirum hi filii Crisasvi, ex Proavi animantium filiabus geniti, multiformes, strenui, corusci, victoriam afferentes.
14. Bellona ac Debellona, ambae Daxi filiae, graciles puellae, pepererunt tela armaque, agmen centenarium splendidissimum.
15. Harum Bellona quae dicitur, primum quinquaginta filios praestantes nacta est, qui Titanum copias delerent, immensos, nec tamen visu percipiendos;
16. Debellona deinceps alios filios quinquaginta partu edidit, Subsidiarum nomine, robustissimos, aggressu difficiles, vix superandos.
17. Et haecce quidem tela penitus novit Cusici natus; quin immo vir iustus valet alia progignere, quae nunquam antea exstiterunt.
18. Haec universa, nullo excepto, tradet Ramae magnus ille anachoreta, quibus telis instructus Ramas sine dubio monstra ista devincet.
19. Propter incrementum Ramae, subditorum etiam, ac tuimet ipsius, eius profectionem diffidenter detrectare, o Rex, non te oportet.

CAPUT XXIV. DISCIPLINARUM TRADITIO.

1. Vasishtha hunc in modum monente, rex ultro hilari vultu Ramam cum Laxmano advocavit.
2. Solennibus in discessu votis a matre ac patre Dasaratha nuncupatis, antistite Vasishtha fausta quaeque vaticinante,
3. rex caritate motus filium in fronte deosculatus est, tum tradidit eum simul cum comite Laxmano Cusici nato.
4. Protinus, quum Ramas, loti flores oculis referens, in Visvamitrae ductum traditus viseretur, spiravit ventus lenis, sensu iucundus, neque ullum pulverem ciens.
5. Decidit e coelo florum imber, auditus est concharum tympanorumque coelestium clangor, cantibus tripudiisque consonus, Raghuidarum prole iter ingrediente.
6. Visvamitras in fronte incedebat; pone eum Ramas illustris, circa tempora cincinnatus arcitenens; hunc Sumitrides sectabatur.
7. Dii cum Vasavo, quum Ramam in Visvamitrae ductum transiisse viderent, incredibili gaudio affecti sunt, utpote Decemcipitis necem cupientes.
8. Visvamitram magnanimum ambo, Ramas et Laxmanus, tunc sequebantur, sicuti divinum Indram Asvini gemelli.
9. Ambo brachium laevum et dexterarum digitos illigati tegmine scorteo, *ne nervi ictibus laederentur*, acinacem, pharetram arcumque gestantes, illum sequebantur tanquam Sthanum, quasi ipsi forent geminati Cumari, ex igneo semine procreati.
10. Qui quum paullo plus dimidio parasanga in australi Sarayus ripa processissent, Visvamitras suavi voce Ramam affatus est, nominatim eum compellans:
11. Mi filiule Rama! aqua statim rite te lustrari oportet. Salutare quid tibi commonstrabo: curandum est ne tempus opportunum praetereat.
12. Accipe tu carminum complexum, quae Pollentia et Praepollentia dicuntur.
13. Non invadet te lassitudo, nec senium, nec membrorum deformitas; neque te sopitum socordemve laedere poterunt nocturna portenta;
14. non tibi brachiorum robore par est quisquam per orbem terrarum, nec facile quisquam invenietur vel in triplici mundo, quando tu, o Raghuide, Pollentiam ac Praepollentiam recitaveris.
15. Non decore, non dexteritate, non doctrina consiliorumve delectu, non responsis expromendis, quisquam in hoc orbe te, candide adolescens, aequabit.

16. Geminam hanc disciplinam nactus, perennem quoque gloriam es adepturus: enimvero Pollentia et Praepollentia sunt matres sapientiae ac prudentiae.
17. Fame vel siti, o Raghuide, te nunquam laboraturum esse, persuasum habeas; ad firmissimam stationem in triplici mundo pervenies.
18. Nimirum hae disciplinae magni Parentis sunt filiae; tu autem, Cacutshide, es vas idoneum, quo ambae recipiantur.
19. Quum tu praeditus sis virtutibus divinis ex indole tua enatis, dotibusque praeterea incomparabilibus, tum hae disciplinae ad maiorem excellentiam virtutes tuas excolent.
20. Deinde Ramas aqua lustratus, iunctis manibus humiliter adstans, hasce disciplinas a magno vate contemplationi dedito traditas accepit.
21. Quibus amplificatus heros maiore vigore ultro effulsit, sicuti tempore autumnali alium Solis sidus, mille radiis coronatum.
22. Postquam ambo fratres Cusici filio cuncta ministeria, quae magistro debentur, praestiterant, hi tres eam noctem ad Sarayus ripam percommode requieverunt.

CAPUT XXV. COMMORATIO IN CUPIDINIS EREMO.

1. Postero mane, simul atque illuxit, Visvamitras magnus anachoreta appellavit Cacutshidem, in foliorum acervo cubantem:
2. Proh felix prole sua Causaliam, o Rama! iam apparet crepusculum matutinum. Surge age, hominum princeps! Curandae sunt religiones quotidianae.
3. Regii adolescentes strenui, audita Sapientis gravissima exhortatione, post lavationem corporis ac solennes aquae libationes, preces sacratissimas submissa voce recitavere.
4. Deinde perfuncti religionibus quotidianis, coniunctim ad Visvamitram, castimoniarum thesaurum, accessere; ut et hunc venerarentur.
5. Denuo iter ingressi iuvenes fortissimi conspexerunt post aliquantum temporis aetherium amnem nymphae Triviae, prope faustos cum Sarayu confluentes.
6. Ibi situs erat sanctus eremus Sapientum contemplationi deditorum, qui a multis inde annorum millibus severissimis castimoniis sese castigaverant.
7. Quo viso ambo Raghuidae, gaudio allecti, magnanimum Visvamitram his verbis interrogare: Cuiusnam est sanctus hic eremus?
8. quinam mortales eum incolunt? Id cupimus audire, vir divine, cognoscendi studio commoti.
9. Quorum quaestione intellecta, vatum princeps ridens respondit: Audiatur, o Rama! cuiusnam sit antiquus hic eremus.
10. *Candarpus* olim fuit corporeus, quem sapientes Cupidinem appellant. Is adiit subito Umae maritum (*Sivam*) statim post nuptias factas, ut eo potiretur.
11. Auctor ille nequitiarum *Sthanum* hic sese coercentem et solvendo castitatis voto intentum adortus est, sed a magnanimo voce indignabunda: *Apage!* repulsus.
12. Quem spretum quum *Rudras* torvo lumine adspexisset, corpore improbi soluto cuncta eius membra extabuere.
13. Ita incorporeus faetus Cupido ira dei potentissimi, o Raghuide, ab eo inde tempore *Anangi* nomine celebrari coeptus est, et haec terra fausta *Angorum* dicitur, ubi corpus ille amiserat.
14. Huius proprius olim fuit sanctus hic eremus, nec non anachoretae isti.
15. Habitant ibi viri sensuum coercitione gaudentes, omnes grandaevi, continuo de rebus divinis verba facientes, castimoniis ab omni labe purgati.

16. Hodie huc unam noctem devertamur, venuste adolescens, in spatio binis amnibus sanctis incluso; cras autem traiciemus.
17. Nunc ablutione facta puri accedamus ad sanctum Cupidinis eremum, in quo commode pernoctabimus.
18. Qui dum ila inter se colloquebantur, anachoretæ præesago piæ mentis lumine adventum eorum summa cum lætitia cognoverant.
19. Nuntiavere Cusici nato, pateram hospitalem, pedum lavationem, et quæ præterea hospitibus debentur, esse parata; postea Ramam et Laxmanum etiam hospitio exceperere.
20. Officiis hisce perfuncti et colloquiis delectati, vates isti preces vespertinas, sicuti decebat, voce submissa et intento animo recitavere.
21. Tum hospites, sanctis anachoretis loci incolis assidentes, percommode ibi in Cupidinis eremo requieverunt.

CAPUT XXVI. ACCESSUS AD TADACAE SILVAM.

1. Diluculo claro exorto, ambo hostium domitores Visvamitram, religionibus quotidianis perfunctum, ducem secuti ad fluvii (*Gangis*) ripam accesserunt.
2. Tum anachoretæ isti magnanimi, propter sanctitatem laudati, quum navem commodam suppeditassent, universi Visvamitram monuere:
3. Conscende navem, vir venerande, adolescentibus regiis comitantibus. Securo itinere perge; cura, ne tempus opportunum prætereat.
4. His assensus Visvamitras, vatibus salutatis, cum binis comitibus traiecit amnem ad Oceanum properantem.
5. Cuius in medium alveum delati Ramas fraterque eius natu minor audivere strepitum, undarum impetu in maius auctum.
6. Ramas igitur in medio alveo ex anachoretarum principe quaesivit: Quisnam est hic tumultus fragorque aquae aestuantis?
7. Audito Raghuidæ sermone, a studio cognoscendi profecto, vir pius de soni huius causa certiozem eum fecit.
8. In Cailasi montis cacumine, Rama, est lacus, qui quoniam sola mentis vi a Brachmane olim creatus fuit, inde lacus *Manasus* (quasi *mentalis*) dictus est.
9. Ex hoc lacu effusus, qui Ayodhyam alluit, amnis purus Sarayus nomen inde traxit, quod e Brachmanis lacu procedit.
10. Huius in Gangem confluentis eiusmodi strepitus collisu aquarum excitatur.
11. Tu, Rama, confluentes debita reverentia adora. Protinus Raghuidæ utriusque fluvii numen salvere iusserunt, et ad ripam australem appulsi alacri incessu viam carpere coeperunt.
12. Ibi haud procul silvam visu horrendam conspicatus regis optimi filius Ixvacuides ex vatium principe quaesivit:
13. Cuiusnam est silva ista horrenda, quæ tanquam spissa nubium congeries nobis imminet? Videtur esse invia, avium catervis pervolitata, cicadarum turbis resonans, ferarum immanium oscinumque dira crocitantium plena;
14. leonibus, tigribus, apris, ursis, rhinocerotibus elephantisque frequentata;
15. *dhavis*, *asvacarnis*, *cacubhis*, *vilvis*, *tinducis*, *patalis*, variis arboribus vepribusque obsita; quo nomine ea appellatur?
16. Huic respondet illustris Visvamitras, magnus anachoreta: Ausculta, puer Cacutsthide, cuiusnam sit ista horrida silva.

17. Duae hae regiones amplae Malajorum et Carushorum, optime adolescens, olim divino opificio formatae fuere.
18. At Indras mille oculis splendens, fame impulsus, ut fertur, caeso socio suo Namuche, propter scelus violatae amicitiae sordibus sese contaminaverat.
19. Hunc ibidem protinus Superi cum Sapientum coetu urceis aquarum lustralium plenis, omnem maculam tollentibus, abluerunt.
20. Qui deus quum in hae terra maculam sordesque ex amici parricidio ipsi adhaerentes deposuisset, summo gaudio affectus est.
21. Quam primum Indras a maculis sordibusque purgatus fuerat, laetus huic terrae munus eximium concessit.
22. Hae duae regiones amplae, ait, famam per orbem terrarum adipiscentur, *Malajorum* et *Carushorum* dictae, siquidem corporis mei maculas sordesque retinent.
23. Ratum esto! ita Superi, audita nominis significatione a Vasavo prolata, deo fruges maturanti annuerunt.
24. Hae duae amplae regiones Malajorum et Carushorum, o hostium domitor, diu fertilitate floruerunt.
25. Postero autem tempore Yaxa quaedam versipellis, robustissima, utpote mille elephantorum robur possidens,
26. cui Tadacae nomen erat, Sundo Ditidarum principi nupsit, ex qua genitus est gigas Marichus, Indram fortitudine aemulans.
27. Tadaca vero nefaria utramque regionem, tum Malajorum, tum Carushorum, continuo devastat.
28. Haec eadem, viam obstruens, ultra dimidium parasangae hinc habitat; nobis versus eam partem eundum est, unde Tadacae silva obiacet.
29. Tu, lacertorum robore fretus, meo iussu caede nefariam illam, hanc regionem fac denuo pestis suae immunem.
30. Qualis nunc est, nemo eam adire potest, a Yaxa horrenda et intolerabili pessumdatam.
31. Hactenus tibi verum exposui, quomodo horrida haec silva iam olim vexata fuerit a Yaxa quae neque hodie cessat.

CAPUT XXVII. TADACAE GENERATIO.

1. Audita incomparabilis anachoretiae narratione miraculi plena, Ramas denuo dubitationem interrogando proposuit:
2. Quandoquidem Yaxi viribus parum valere feruntur, quomodo fit, ut femina imbecilla mille elephantorum robur possideat?
3. Intellecta quaestione a splendidissimo Raghuide prolata, Visvamitras respondit: Disce, unde ea tantopere viribus aucta sit.
4. Exstitit olim eximius Yaxus, Sucetus nomine clarus. Is prole carens, bene moratus, severis castimoniis sese castigavit;
5. quo facto propitius rerum Parens huic Yaxorum principi filiam largitus est gemmae instar pulcram, cui Tadaca nomen inditum;
6. robur quoque mille elephantorum virgini concessit rerum Parens: at filium Yaxo, quantumvis cupienti, non itidem concessit.
7. Praeclaram hanc puellam pubescentem, forma et iuventa insignem, nuptum dedit pater Sundo, Jambhi filio.
8. Post aliquod tempus vero Yaxa partu edidit natum Marichum, aggressu difficilem, qui diris in gigantem conversus est.

9. Caeso autem Sundo isto, Tadaca cum filio suo Agastium, vatum praestantissimum, aggredi molitur.
10. Furore acta, rugiens, devorandi consilio eum incursat. Quam quum irruentem videret almus vates Agastius, his verbis:
11. »In giganteam naturam transi!« diras Maricho precatur; indignabundus deinde Tadacam quoque exsecratus est:
12. Tu, quum a stirpe nobilis Yaxa sis, nunc carnis humanae avida, depravata, distorto vultu, hacce forma exuta, illico formam horrendam indue.
13. Eadem illa Tadaca, diris exagitata, furore vecors, devastat hanc regionem, ab Agastio antea habitatam.
14. Hanc igitur Yaxam nefariam, horrendam, audacissimam, o Rama, tu caedito, ut boum armentis Brachmanisque opem feras.
15. Etenim in tribus mundis nemo alius exstat praeter te, Raghuide, qui isti diris implicatae interficiendae par sit.
16. Neque ulla misericordia propter feminae caedem commoveri te oportet: regum filiis perpetrandum est, quicquid ad salutem quaternorum ordinum pertinet.
17. Subditos tuendi gratia perpetrandum est, sive crudele sit, sive mite; sive purum, seu cum piaculo coniunctum: ne dubita.
18. Haec est lex perpetua eorum, quibus imperandi onus incumbit. Impiam caedito, Cacutshide! Nullum pro ea ius valet.
19. Sane, ut memoriae traditum est, Indras olim Virochani filiam Mantharam, quae terram vastare cupiebat, enecavit.
20. A Vishnu quoque olim Bhrigus uxor, marito dedita, Cavyi mater, quum mundum Indra orbare moliretur, est trucidata.
21. Ab his aliisque multis regum filiis magnanimis mulieres impietate gaudentes, optime adolescens, caesae fuere.

CAPUT XXVIII. TADACAE CAEDES.

1. Intellecta vatis sententia mascula, Raghuides, principis eximii proles, manibus suppliciter iunctis viro votorum tenaci respondit:
2. Equidem his verbis: »Visvamitrae dicto audientem te esse oportet«, a patre ac matre sum admonitus, magne vates.
3. En ego, patris iussu tuoque, qui incomparabili luce splendes, sceleratae Tadacae necem perficiam.
4. Boum armentis Brachmanisque ut opem feram et huic regioni consulam, promptus sum ad mandatum hocce tuum sine detrectatione exsequendum.
5. Ita locutus hostium domitor, pugno medium arcum prehensens, nervum resonare fecit acutum, strepituque cunctas coeli plagas implevit.
6. Inde ferae silvam incolentes territae fuere; ipsa Tadaca conturbata est, ad nervi sonum expergefata.
7. Quo audito, suspicata quid esset, femina gigantea, furore vecors, eo accurrit infensa, unde sonus propagatus fuerat.
8. Raghuides intuens deformem illam, distorto vultu, statura enormem, indignabundus Laxmanum affatur:
9. Adspice, Laxmane, Yaxae formam terribilem, portentosam, cuius conspectu pavidorum corda facile fracta forent.

10. Adspice illam aggressu difficilem, praestigiarum vi praeditam: hodie eam in ordinem cogam, auribus naribusque truncam.
11. Neque enim a me impetro, ut interficiam illam, utpote feminei sexus iure tutam; sed fortitudinem eius impetumque retundere volo: sic stat sententia.
12. Dum sic loquebatur Ramas, Tadaca furore vecors, brachiis alte sublatis, rugiens eum incursavit.
13. At vates divinus Visvamisras voce indignabunda abominatus illam, »Macti sunt Raghuidae!« exclamare, victoriamque iis praesagire.
14. Tum Tadaca horridum pulverem ciens ambos Raghuidas glomerato pulveris turbine aliquantisper occaecavit.
15. Deinde, ad praestigias conversa, vehementi imbre lapideo eos obruit, quo facto Ramas ira exarsit.
16. Is retundens immanem imbrem lapideum sagittarum imbre, incursantis manum utramque telis alatis abscidit.
17. Tum brachiorum extrema parte iam mutilam, e propinquo circa se rugientem, Laxmanus auribus naribusque truncam reddidit.
18. Yaxa vero transformi corpore praedita in varias formas transiit, praestigiisque suis eos eludens ex oculis evanuit.
19. Continuo faustus Gadhis natus, utrosque lapidum imbre undique obrutos cernens, his verbis admonuit:
20. Mitte lenitatem, Rama! Timendum est, ne Yaxa illa impia ac scelerata, sacrificiorum turbatrix, mox praestigiis suis incrementum capiat.
21. Utique sine mora caedito illam: iamiam instat crepusculum, et crepusculi tempore gigantes sane sunt aggressu difficiles.
22. Ita admonitus Ramas Yaxam cum lapidum imbre ingruentem undique sagittis obstruxit, exhibens artem suam sine oculorum ope ictus ad sonum collineandi.
23. Illa telorum retibus quasi illaqueata, praestigiis pollens, Cacutsthidem Laxmanumque cum rugitu incursavit.
24. Quam velociter irruentem, fulguris instar vehementem, Tadacam deformem, caedis avidam, horrendam, denso nubium globo similem,
25. lacertos alte tollentem, confixit Ramas in pectore sagitta in lunae crescentis speciem curvata,
26. quo telo fulmineo ista graviter confossa spissum cruorem evomuit, ceciditque, expiravitque.
27. Quum monstrum visu horrendum caesum viderent Superum princeps ceterique divi, »Euge! euge!« acclamantes, Cacutsthidem consulavere.
28. Indras, qui mille oculis splendet, in coelo apparens, magnopere laetus cum toto immortalium agmine Visvamisram talibus affatur:
29. Vates Causice, en! vide nos cum Indra adesse, propitiatos facinore hocce Ramae immenso vigore praediti.
30. Tu salve, et ex nostro mandato benevolentiam erga Ramam exhibe. Tuum est, amplificare eum viribus, quas castimoniis et contemplatione tibi quaesivisti.
31. Quaecunque tela a filio magni Parentis, Crisasvo, praestantissimo rege, tu adeptus es, eadem universa huic suppedita.
32. Dignus est, o Brachmana, qui ea accipiat, utpote tibi obsequendi studiosus: ingens opus pro nobis perficere oportet regium adolescentem.
33. Quibus dictis Superi omnes Visvamisram salutantes eo abierunt, unde venerant.

34. Tum egregius vates, laetus, et Tadacae caedem comprobans, Ramam in fronte deosculatus, talia fatur:
35. Hic, o Rama, blandi adspectus puer, hodie noctem commoremur; cras primo mane ad secessum meum pergemus.
36. Audito Visvamitrae sermone Ramas hilaris ibidem in Tadacae silva commode pernoctavit.
37. Eo ipso autem die silva ista, diris liberata, nova amoenitate effulsit, veluti Chaitrarathum Cuveri viridarium.
38. Enecata ista Yaxi filia Ramas, plausu exceptus a Superum ac Beatorum coetu, ibi cum anachoreta requievit, de hora diluculi, *ne eam praetermitteret*, admonitus.

CAPUT XXIX. TELORUM TRADITIO.

1. Post noctis huius quietem magnus vates Visvamitras ridens Raghuidem verbis suavi voce prolatis alloquitur:
2. Probasti te mihi; macte, regum proles nobilissima! Summa caritate motus do tibi universa tela, quibus per orbem terrarum
3. inimicos tuos vi coercitos in proelio vinces, si vel Dii sint Titanesve, cum Gandharvis ac Serpentibus consociati.
4. Dabo tibi tanquam amoris pignus quaecunque tela ego novi, Cacutsthide! Scilicet his dignum te censeo.
5. Dabo tibi, o heros, vindictae discum, magnum, aetherium; porro iuris discum, nec non fati discum; tum Vishnus discum acerrimum, Indraeque discum invictum;
6. telum fulmineum, nec non Sivae tridentem egregium; Brachmanis caput, Iaculum quoque, fortissime adolescens,
7. Brachmanicum telum incomparabile; binasque clavas, quae *Modaca* et *Sikhara* dicuntur,
8. splendidas tibi offero, hominum princeps.
9. Tum legis laqueum, fatigue laqueum invictum, Varuni quoque laqueum do tibi celebratissimum.
10. Accipe, o Rama! haecce duo fulgura, Siccum et Humidum, a me tibi parata; porro Tridentiferi telum, nec non telum Narayani.
11. Telum Igneum, cui nomen est Apex; Ventique proprium, quod Turbo dicitur, do tibi, candide adolescens.
12. Telum Hippocephalum dictum, pariterque Ardae rostrum, hastasque binas hasce accipe, Irretortam ac Victricem.
13. Horrendum pistillum ossifragum, et manicam e craniis contextam, qualia gestant Titanes; ea cuncta tibi trado.
14. Porro ingens Aligerorum telum, cui nomen est Delenimentum; ensemque praestantissimum do tibi, heroica regis proles;
15. Fidicinum coelestium quoque telum magni aestimatum, cui nomen est Fascinatio. Do tibi Soporiferum et Quietale, telumque Solare;
16. tum Pluviale, tum Torridum; Aestuosum atque Unctorium; Illecebram porro, invictum Cupidinis telum;
17. Lemurum telum Crudivorum, Cuverique telum do tibi, et Giganteum, quod hostium exercitibus fortunam, constantiam spiritumque vitalem aufert;
18. telumque tum Verax, tum Fallax, nec non telum magnarum praestigiarum; Heroicum, cui nomen est inditum a vigore et splendore, quod adversariis vigorem eripit;

19. telum Lunare, Glaciale dictum; Visvacarmanis quoque bene compactum; telumque invictum Letiferum; denique frigido mucrone sagittam, quod est telum Humanum.
20. Haec atque alia do tibi, utpote mihi dilectissimo: accipe ea cuncta a me, viri optimi nate.
21. Tunc eximius anachoreta, lustratus, ore ad orientem converso adstans, tradidit, Ramae praestantissimum carminum complexum.
22. Quorum universorum comprehensio vel diis difficilis est ad adipiscendum, haec eadem vir venerandus Raghuidem edocuit.
23. Dum vates ille voce submissa integrum carminum complexum recitabat, circumsteterunt iuvenem tela mirabilia, speciem corpoream induta,
24. et manibus iunctis sese ei obtulerunt, talia dicentes: Adsumus, en, generosissime Raghuide, nos, tui famuli.
25. Cacutsthides autem, comiter excipiens eos, singulosque manu prehensens, cohortatus est hunc in modum:
26. Menti meae praesentes estote! Deinde hilari animo Ramas illustris, magnum anachoretam Visvomitram veneratus, ad ulterius progrediendum se accinxit.

CAPUT XXX. SUBSIDIORUM TRADITIO.

1. Telis acceptis Cacutsthides, laetitiam vultu prae se ferens, inter eundum Visvomitram ita affatur: Dotatus sum equidem telis,
2. vir sancte, aggressuque difficilis vel Superis factus; sed telorum subsidia quoque cognoscere cupio, vatum praestantissime.
3. Dum tali modo Cacutsthides loquebatur, Visvomitras asceta, constans, religionibus addictus, purus, subsidia nuncupare orsus est:
4. »Veridicum, Honestum, Audacem, nec non Velocem; Ianitorem, qui Progressus dicitur; aversum Vultum, Vultumque deiectum;
5. Scopum pariterque Ascopum; Scleromphalum et Euomphalum, Decophthalmum et Hecatostomum; Decemcipitem et Centiventrem;
6. Teratoscopum et Auspicem; Aurruncum eique coniunctum Intaminatum; Infatigabilem et Vigilem; Daemonium nec non Turbatorem,
7. manu Fortem, Lusum, Opulentumque; Oscitantem et Chrysomphalum, Socialem Custodemque pariter:
8. fulgidos hosce Crisasvi filios, formam pro arbitrio mutantem, accipe a me. Salve, Raghuide! tu munere dignus es.«
9. Euge! exclamans Cacutsthides, arripuit istos ab asceta Visvomitra sic ipsi traditos, tum statores, tum hostium profligatores.
10. Hi vero, formam aetheriam induti, aetherio cultu ornati, partim prunarum ardentium similes, partim fumo atro comparandi, manibus suppliciter iunctis, Ramam suavi voce allocuti sunt:
11. Ecce nos dicto tibi audientes, o Rama! Impera nobis hic adstantibus, Raghus proles!«
12. Abeatis nunc licet, inquit ille, prout cuique lubet; animo meo praesentes rerum gerendarum temporibus mecum consociamini.
13. Isti protinus, salutato Rama ac versus, dexteram circumambulato, abiire sicut advenerant.
14. Quibus dimissis, Ramas deinde magnum vatem Visvomitram inter eundum sermone suavi ac modesto affatur:
15. Quodnam est nemus istud umbrosum, quod, parvo intervallo a monte remotum, nubis simile hinc conspicitur?

16. Id magnopere cognoscere cupio. Est enim adspectu pulcrum, capreis frequentatum et admodum delectabile, avibus varii generis dulce cantantibus ornatum.
17. Iam emensi sumus, vatium optime, saltum istum impervium, visu horrendum, quantum equidem colligo ex huius regionis amoenitate.
18. Cuncta mihi enarra, vir venerande: cuiusnam est hic secessus, quem invasere maligni isti ac nefarii religionum turbatores crudeli consilio sacrum tuum impediendi?
19. Quaenam est illa regio, ubi tu aream sacrificalem apparasti?
20. Meum est, securitatem praestare caeremoniis ac caedere Gigantes. Quae omnia edoceri cupio, anachoretarum praestantissime.

CAPUT XXXI. COMMORATIO IN EREMO CONSUMMATO.

1. At excelso adolescente de silva ista sciscitante, augustus Visvamisras rem exponere coepit.
2. Hic, fortissime Rama, inquit, sanctus ille Vishnus diis venerandus habitavit, ut castimonias exerceret et contemplationi vacaret.
3. Antiquus hic eremus pumilionis magnanimi fuit, Consummati nomine insignitus, quia ibidem iste castimoniis ad consummationem pervenerat.
4. Superato deorum principe Indra aliquando Balis, Virochani natus, triplicis mundi imperio fruebatur, robore superbiens ac demens.
5. Tunc, Bali sacrificium parante, Indras ceterique Superi metu turbati Vishnum in hoc eremo compellarunt:
6. Balis Virochanides, o Vishnus, potentissimus ille, sacrum parat, cunctis animantibus optatorum largitor, utpote opibus pollens Titanum rex;
7. et quotquot alicunde ad eum devertunt petitores, hisce, quicquid ubicunque et quomodocunque petant, nihil non largitur.
8. Tute ergo, deorum salutis gratia ad magicam artem conversus, specie pumilionis assumpta, o Vishnus, opus pulcerrimum perface.
9. [Eodem tempore Casyapus, ignis instar fulgens, una cum Aditide maiestate quasi illuminatus, almus divinae coniugis consors,
10. voto per mille annos divinos continuato exsolutus, munerum datorem, Madhus interfectorem, laudibus extollebat:
11. Te sanctum, sanctitatis cumulum et corpoream quasi speciem, quod religionibus bene observatis merui, te, inquam, Genium summum *mentis oculis* cerno.
12. In corpore tuo, domine, video universum hunc mundum. Tu es sine principio aeternus, inenarrabilis: ad te, tanquam praesidium meum, ego confugio.
13. Hares propitius Casyapus ab omni labe purgatum sic affatur: Elige munus aliquod: bene tibi eveniat! Dignum munere te censeo.
14. Quibus dei verbis auditis Marichi filius Casyapus, Suscipe, venerande, inquit, conditionem filii ex me et Aditide geniti.
15. Fieri velis Indrae frater natu minor, o Titanum debellator: nam te decet Superis moerore afflictis auxilium ferre.
16. Deinde splendidissimus Vishnus ex utero Aditidis editus est sub specie mendici erronis, umbraculum, vas fictile et crinium apicem *in vertice ceteroquin* raso gestantis.]
17. Ita compellatus a Superis Vishnus pumilionis speciem induit, et ad Virochani filium accedens, spatium trium passuum suorum petiit.
18. Quod donum quum accepisset, Vishnus, forma in immensum dilatata, tribus passibus totidem mundos permensus est, Ter gradiens inde dictus.

19. Scilicet uno passu tellurem universam exsuperavit, secundo aeternum aethera, tertio coelum; et postquam
20. Titanem istum Balem ad sedes inferas detruserat, Indrae triplicis mundi imperium restituit, peste illa deleta.
21. Eremus, ab isto piorum operum auctore habitatus, a me quoque propter divini pumilionis observantiam colitur.
22. Hunc secessum incursant Gigantes sacrum impedituri, qui nefarii a te, fortissime adolescens, sunt interficiendi.
23. Hodie accedemus ad praestantissimum eremum Consummatum, cuius dominium, mi filiole, eodem iure tuum est, quo meum.
24. Ita locutus magnus anachoreta admodum laetus, Rama et Laxmano secum deductis, secessus sui fines placido vultu intravit.
25. Eremitae consummati incolae, e longinquo appropinquantem conspicati, subito undique evolantes, pro se quisque Visvomitram salutare.
26. Simul atque intraverat, obtulerunt ei pedum lavationem, pateram hospitem ac sedile; pariter deinde regios adolescentes hospitio excepere.
27. At Raghuidae, hostium domitores quum aliquantisper sese recreassent, anachoretarum principem allocuti sunt:
28. Hodie, quod bene tibi eveniat, magne vates, praevias caeremonias ordire; eremus hicce Consummatus denuo consummetur. Vera esto oratio tua.
29. Ita compellatus augustus Visvamitras, inter Sapientes eminens, protinus praevias caeremonias orsus est, mente sensibusque coercitis.
30. Ambo iuvenes autem, cum eam noctem rite compositi peregissent, diluculi tempore surrexerunt, religionesque matutinas observarunt;
31. tum, aqua lustrati, puri, post preces leni murmure recitatas, salutavere Visvamitram, igni sacro, cui pingues latices libaverat, assidentem.

CAPUT XXXII. VISVAMITRAE SACRIFICIUM.

1. Deinde regii adolescentes, gnari quid cuique loco et tempori conveniret, opportuno hoc sermone Causicum vatem allocuti sunt:
2. »Discere cupimus, vir sancte, quonam tempore duo isti Noctivagi sint arcendi? Eloquere, ne momentum rei agenda praetermittatur.«
3. Dum Cacutsthidae, regia proles, sic loquebantur, universi anachoretae eos edocuerunt:
4. Ab hodierno inde die usque ad sextam noctem vobis, Raghuidae, est vigilandum. Vates hicce praevias caeremonias inchoavit, et per omne hoc tempus in silentio perstabit.
5. Intellecta sententia anachoretarum contemplationi deditorum, ambo pervigiles sex dies noctesque silvam sacram custodierunt.
6. Excubias egerunt hostium domitores strenui, sagittandi peritissimi, ut custodirent insignem vatem Visvamitram.
7. At praedicto tempore praeterlapso, quum sextus dies advenisset, Ramas ad Sumitridem conversus, Vigil esto, inquit, animumque intende!
8. Usque ad hunc diem horrendi Gigantes nondum advenerunt; hodie vero nobis ambobus horrendum certamen cum Gigantibus instat.
9. Dum Ramas pugnandi cupidine incitatus ita loquebatur, subito exarsit flammis coruscis area sacrificialis, ab ignis ministro et antistite circumsessis,
10. verbenis, cyathis paterisque, lignis aridis florumque cumulis instructa; et inchoatum est ex ordine sacrificium istud, carminibus solennibus accommodatum.

11. Tunc ingens fragor horrificus per aethera erupit, qualis nubes coelo caliginem obducens pluvia anni tempestate cernitur.
12. Hunc in modum praestigiis visui obiectis, impetum fecerunt duo gigantes, Marichus Suvahusque, uterque cum sectatorum suorum turba.
13. Propius advecti visu horrendi isti cruoris imbres emiserunt: tunc Ramas subito irruentes in coelo conspexit.
14. Quos quum videret incursantes et imbrem sanguinis effundentes, iuvenis, oculis, loti similibus decorus, hisce fratrem affatur:
15. Adspice, Laxmane, nefarios istos Gigantes carnivoros, Humano telo mox discutiendos, sicuti nubes procellae impetu discuti solent.
16. Ita locutus Raghuides, simul festinanter telum Humanum arcui aptatum vehementi ira commotus fixit in Marichi pectore.
17. Is percussus telo isto praestantissimo, ultra centum parasangas coniectus fuit in aestuantes oceani fluctus.
18. Quum Ramas Marichum longe reiectum videret attonitum, et frigidi mucronis vi excruciatum sese volutantem, ad fratrem conversus:
19. Ecce, Laxmane! inquit, frigidus mucro, telum hocce Humanum, carminibus incantatum, illum obstupefactum aufert, nec tamen spiritu vitali privat.
20. Ceteros istos Gigantes quoque profligabo, immites, sceleratos, nil nisi nefas meditantes, sacrorum turbatores, sanguinem potantes.
21. Deinde telum Igneum, fulgens, eximium, exprompsit et in Suvahus pectore fixit, qui confossus humi procubuit.
22. Telum Aerium iaculatus illustris Raghuides reliquos confecit, quo facto generosus adolescens gaudium anachoretis attulit.
23. Profligatis gigantibus cunctis, sacri turbatoribus, salutabatur a vatibus venerabundis Raghus proles, sicuti Indras, propter victoriam reportatam.
24. At sacrificio bene peracto magnus anachoreta Visvamitras, quum coeli plagas in statum tranquillum restitutas cerneret, talibus Cacutsthidem affatur:
25. Voti mei factus sum compos; tu vero, iuvenis fortissime, magistri iussa peregisti, et eremus hicce Consummatus in posterum vel consummator est redditus.

CAPUT XXXIII. COMMORATIO IN RIPA SONI.

1. Rebus bene gestis Ramas et Laxmanus, iuvenes alacres, noctem ibidem quievit, animo ad laetitiam erecto.
2. Postero mane quum illuxisset, matutinis religionibus perfuncti, ambo una Visvamitram ceterosque Sapientes adierunt.
3. Venerati anachoretam, ignis instar fulgentem, adolescentes blande loquentes orationem blandam generosamque protulerunt:
4. Nos ambo, en! famuli tui, vir praestantissime, adsumus; impera nobis pro arbitrio: quodnam iussum exsequi nos oportet?
5. Ad haec utriusque dicta vates isti, Visvamitra duce, uno ore Ramae responderunt:
6. Celebrabitur a rege Mithilensi Janaco sacrificium sanctissimum, quo nos proficissemur.
7. Tu quoque, iuvenis nobilissime, eodem perges, ubi arcum mirabilem maximique pretii visere te oportet.
8. Is arcus immenso robore terribilis, lucidissimus, olim a consessu deorum datos *illi* est sacrificii occasione.

9. Huic tendendo non Dii sunt pares, nec Fidicines coelestes, nec Titanes, nec Gigantes: quanto minus igitur homines?
10. Quum terrae domini arcus istius virtutem experiri cuperent, eum tendere non potuere validissimi regum filii.
11. Hunc arcum magnanimi Mithilensium regis, o Cacus, simulque sacrum mirabile ibi spectabis.
12. Mithilensis nimirum hocce telum praestantissimum, firmo umbilico instructum, tanquam sacrificii praemium ab universis Diis expetiverat,
13. in cuius regis domo id sacrificio impetratum permansit, cohonestatum variis odoribus suffimentisque bene olentibus.
14. Dictis assentiens Ramas, generosae indolis adolescens, accinxit se ad proficiscendum cum vatribus istis, qui Visvomitram sequebantur.
15. At ipse vir sanctus, discessurus ad urbem Mithilam, numina silvestria hisce verbis adoravit:
16. Vos omnes, valete! Equidem consummatus, relinquens eremum Consummatum, Himavantis iuga in ulteriore Gangis ripa adibo.
17. Deinde eremo versus dexteram circumambulato, egregius anachoreta, ad septentrionem sese dirigens, progredi coepit.
18. Proficiscentem comitabantur discipuli divinarum rerum studiosi, cum centum non amplius plaustris ad hoc iter paratis.
19. Ferarum mansuetarum quoque et volucrum agmina, eremum Consummatum incolentium, comitabantur magnanimum Visvomitram religionibus divitem.
20. Longum iter permensi, sole iam ad occasum vergente, anachoretae paravere stationem nocturnam, postquam ad Soni ripam pervenerant.
21. Post solis occasum, unda fluviali lustrati, igne sacro ministrato, consederunt circa ducem suum viri gravissimi.
22. Ramas etiam cum Sumitride, coetum sanctum veneratus, consedit iuxta Visvomitram prudentem.
23. Deinde hominum princeps, manibus iunctis, cognoscendi studio impulsus interrogavit vatem:
24. Quaenam, vir sancte, est haec regio opulenti incolis splendens? Hoc discere cupio: tu, quaeso, accurate mihi enarrare velis.
25. Ramae verbis invitatus Visvomitras dignitate pollens omnem istius regionis memoriam exponere coepit.

CAPUT XXXIV. BRACHMADATTIS NUPTIAE.

1. Fuit magnus rex nomine Cusus, a Brachmane oriundus, strenuus in officiis obeundis, recti gnarus, virorum bonorum cultor.
2. Hic magnanimus ex consorte aequae nobili Vidarbhana genuit quatuor filios sui similes, magno vigore praeditos:
3. Cusabum, Cusanabhum, Amurtarajam, Vasumque, splendoris omnes, magno conatu annitentes, ut ordinis militaris munera explerent.
4. Hosce filios iustissimos ac veridicos hortatus est Cusus: Assidui estote in ordinando imperio, quo facto pulcrum virtutis praemium merebimini.
5. Auditis Cusi monitis hi quatuor iuvenes regii, civibus valde probati, ad urbes condendas sese applicuerunt.

6. Magnificus Cusambus extruxit urbem Causambiam, Cusanabhus vero condidit urbem Mahodayam;
7. Amurtarajasis terrae domini sedes nomen habuit Dharmaranya; rex magnanimus Vasus denique condidit sibi urbem, imperii caput, nomine Girivrajam.
8. Haec ipsa terra, Rama, Vasus istius fuit propria: hinc, ecce, quoquo versus quinque montium iuga eminus cernuntur.
9. Amnis amoenus et clarus, Sumagadhes, ad Magadhorum terram conversus, in medio quinque montium quasi sertum floream nitet.
10. Haec ipsa est terra Magadhensis, a Vasu isto magnanimo olim possessa, fertilis, frugumque corona redimita.
11. Cusanabhus vero, Raghuide, Sapiens regalis, pius, e nympa Ghritachia eximias centum puellas generavit.
12. Hae forma et iuventa decorae, aliquando eleganti cultu in viridarium egressae, fulgurum instar pluvia anni tempestate coruscantium,
13. cantantes, saltantes, fidibusque canentes, summa laetitia lasciviebant, exquisito mundo ornatae.
14. Quas quum vidisset toto corpore venustas, forma per orbem terrarum incomparabiles, Aer omnia permeans talia fatur:
15. Ego vos omnes concupisco, uxoresque vos ducam. Relinquatur sors humana: aevum diuturnum nanciscemini.
16. Fragilis semper est iuventa, praecipue in genere humano: vos, perpetuam iuventam nactae, immortales puellae fietis.
17. Audito sermone Aeris, impetu indefessi, centum istae puellae, in ludibrium rem vertentes, unno ore respondent:
18. Tu ventorum domine, ut aiunt, cunctorum animantium penitissima pervadis; nos omnes potentiam tuam probe novimus: quare contemptim nobiscum agis?
19. Cusanabhi filiae sumus cunctae, idoneae scilicet, Superum princeps, quae deum statu suo dimoveamus; attamen nobilitatem nostram tuemur.
20. Quod utinam ne tempus unquam adveniat, stulte! Non sane, spreto patre veridico, electionem sponsi ex nostro arbitrio ambimus.
21. Pater utique est dominus noster: is summi numinis instar. Cuicumque nos pater nuptum dederit, ille ipse nobis erit maritus.
22. Quarum dictis auditis Aer, potentissimum numen, ira vehementi concitatus, in omnia puellarum membra penitus sese insinuans, ea infregit *spina dorsi detorta*.
23. At puellae Aeris vi infractae patris domum intravere, humique sunt provolutae, conturbatae, pudibundae, ocellos lacrimis suffusae.
24. Tum rex, dilectas puellas miseras, modo venustissimas, nunc corpore fractas intuens, ipse conturbatus ex iis quaesivit:
25. Quid hoc? Narratote, filiolae! Quis aequitatem adeo spernit? A quonam vos gibberae estis effectae? Pariter affectum gestu significantes, vos omnes siletis.
26. Intellecta prudentis Cusanabhi quaestione, capitibus pedes eius tangentes, centum istae puellae dixerunt:
27. Aer omnia permeans, o rex, dehonestare nos conatur: pravam viam ingressus, aequitatem non respicit.
28. Ille idem, libidinis impotens, hoc a nobis universis responsum tulit: Patrimae sumus; tu vale!

29. Nos non in nostra ipsarum potestate constitutas scias. A patre nos expete, an forte natus tibi nuptum dederit. Nos non vago arbitrio vivimus: ignoscere nobis, Dive, velis.
30. Ille ad nefas obfirmatus respuit sententiam nostram, dumque ita loquebamur, Aeris vi cunctae vehementer percussae fuimus.
31. Quarum sermone audito rex illustris piissimusque egregiam puellarum centuriam hunc in modum affatur:
32. Patientia temperantes decet, filiae: magnum officium a vobis expletum est, quod unanimi consensu nobilitatem meam respexistis.
33. Patientia sane est feminarum ornatus, utique in virorum iniuriis tolerandis; difficilis autem est patientia, praecipue quando a Coelitibus indigna patimur.
34. Patientia est largitio, patientia fides, patientia sacrificium, filiolarum; patientia est laus, patientia pietas; in patientia situm est mundi moderamen.
35. Hodie tempus opportunum vos nuptum dandi advenisse equidem omnino censeo. Ite cum bona pace, filiae! excogitabo aliquid vobis salutare.
36. Sic dimissis puellis rex optimus, recti gnarus, de harum matrimonio consuluit consiliorum socios.
37. Quoniam vero puellae istae ab Aere ibi olim gibberae factae fuerant, ab eo inde tempore urbs illa Canyacubja appellari coepta est.
38. Eodem autem tempore vir praeclarus, nomine Chulines, austerae virilitatis, purissimae vitae, sanctas castimonias exercebat.
39. Ad sapientem sese castigantem accessit Fidicina quaedam coelestis, ut ei famularetur, Urmilae filia, cui nomen erat Somada.
40. Haec humiliter eum venerata, honestissima femina, assidua in ministeriis ibi habitavit, quo facto sese probavit magistro.
41. Is ergo tempore opportuno animum erga eam declarans, Probasti te mihi, inquit: bene tibi cupio; quid faciam, quod tibi sit gratum?
42. Fidicina, dulci voce praedita, summopere laeta, quum anachoretam sibi propitium cognovisset, ipsa facunda facundiae gnarum affatur:
43. Tu, divina quadam sorte favente, propter sanctimoniam in numinis consortium transiisti; equidem filium opto, divinae sanctimoniae devotum.
44. Coelibem vitam ago, (salve mihi!) neque ullius viri sum uxor. Quandoquidem ad te me converti, o Brachmana, aequum est, ut mihi concedas filium.
45. Fidicinae propitius Sapiens divinus dedit filium egregium, quem Brachmadattem dixere, spiritalem Chulinis prolem.
46. Ille idem rex Brachmadattes tunc, summa prosperitate fruens, urbem Campiliam, sicuti Superum princeps coelum, incolebat.
47. Pius rex Cusanabhus autem consilium cepit, ut huic centuriam filiarum nuptum daret.
48. Invitato igitur rege Brachmadatte, vir gravissimus tradidit ei puellas, gaudia corde intimo praecipiens.
49. Harum singularum dexteram, o Raghuide, ex ordineprehendit Brachmadattes terrae dominus, quasi foret Superum rector.
50. Vix autem manu eius contactae centum istae puellae, protinus gibborum deformitate sanata, curis exsolutae, summa cum venustate enituerunt.
51. Rex Cusanabhus, cernens illas ab Aeris vi liberatas, magnopere laetatus est, et gaudio iterum iterumque commotus;
52. celebratis vero nuptiis regem Brachmadattem cum uxoribus honorificentissime habitum ad imperii sedem dimisit.

53. Ibi Fidicina coelestis, sicuti decebat, nurus suas benigne excepit, unamquamque blande demulcens et Cusanabhum laudibus extollens.

CAPUT XXXV. STIRPIS VISVAMITRAE PRAECONIUM.

1. Quum rex Brachmadattes post nuptias perfectas discessisset, Cusanabhus filiis orbus sacrum genitale apparavit.
2. Id sacrificium dum peragebatur, generosissimus Cusus, Brachmanis filius, *coram visendum se exhibuit*, et regem Cusanabhum talibus affatus est:
3. Nascetur tibi, mi fili, tui similis filius iustissimus, Gadhes, cuius ope tu perennem per totum orbem gloriam es adepturus.
4. Ita compellato rege Cusanabho Cusus, in aethera sublatus, rediit ad aeternam Brachmanis sedem.
5. Post aliquantum temporis deinde prudenti Cusanabho natus est filius iustissimus, Gadhes nomine dictus.
6. Is pater meus fuit, pius Gadhes, vere fortis; e Cusi prosapia ego sum oriundus, generatus a Gadhe, o Raghuide.
7. Exstiterat mihi quoque soror natu maior, femina casta, Satyavatidis nomine insignis, coniugio iuncta Richico.
8. Generosissima haec Causicis, maritum prosecuta, cum ipso corpore in coelum evecta est; eadem in magnum fluvium conversa.
9. Nunc soror mea coelestis, Himavantis iugo suffulta, animantium recreandorum gratia aquae purae rivum amoenum indo profundit.
10. Quapropter ego religionibus intentus Himavantis clivum iucunde incolo, cum sorore mea Causicide mutuo amore coniunctus.
11. Ipsa vero Satyavatis, casta, propter fidem celebrata, marito dedita, nobilis Cusidarum proles, inter nymphas fluviales eminet.
12. Voti solvendi gratia equidem, relicta illa, huc me contuli; et in eremum Consummatum secedens, tua virtute, o Rama, sum consummatus.
13. Sic tibi originem prosapiae nostrae declaravi, veteresque huius regionis memorias, fortissime iuvenis, qua de re tu me interrogasti.
14. Iam praeteriit media nox, Cacutsthide, me tecum confabulante. Nunc somno indulge: salvus sis, neque ullum impedimentum in itinere nobis obstet.
15. Immotae stant arbores cunctae, ferae et volucres in cubilibus latent, nocturnisque tenebris obductae sunt coeli plagae.
16. Sensim evanescit crepusculum, polus quasi oculis cingitur; densa siderum stellarumque silva scintillis undique effulget;
17. oriturque luna, frigidum sidus, tenebras dispellens, lumine suo exhilarans animantium per orbem terrarum corda.
18. Noctivaga quaequae sunt animalia hinc inde proserpunt, Geniorum etiam Gigantumque agmina, truculentique Lemures carnivori.
19. Ita profatus conticuit vates gravissimus. Anachoretae eius comites cuncti, Euge! pulcre! exclamantes, eum sunt venerati.
20. »Magna est ista prosapia Cusidarum, recti semper studiosa; Brachmani similes fuerunt magnanimi principes, a Cuso genus repetentes:
21. imprimis tu, vir venerande, fama celebratissimus; et soror tua Causicis, inter nymphas fluviales eminens, novum splendorem gentilitium tibi affert.«

22. Ita laudatus ab egregiis anachoretis faustus Gadhis filius somno sese tradidit, instar solis ad occasum vergentis.
23. Ramas quoque cum Sumitride, nonnihil admiratione commotus, laudato vate praestantissimo, ad somnum se composuit.

CAPUT XXXVI. NYMPHAE GANGAE ORIGO.

1. Residuum noctis commoratus ad Soni ripam cum Sapientibus Visvamitras, quam primum illuxerat, comitem compellavit:
2. Nox iam luci cessit, Rama; crepusculum matutinum apparet Surge, age! surge, sodes! Ad iter prompto sis animo.
3. Cuius adhortatione audita, Ramas religionibus matutinis functus ad iter sese accinxit, atque hunc sermonem protulit:
4. Praefluit hinc Sonus, aquis iucundis, profundus, insulis distinctus; utra via, o Brachmana, nos traectari sumus?
5. Sic interrogatus a Rama Visvamitras respondit: Haecce est via a me monstrata, qua vates pergere solent.
6. Deinde longum iter emensi, media iam diei hora exacta, conspexere Gangem, fluviorum praestantissimum, ab anachoretis cultum.
7. Viso amne, aquas sanctas profundente, a cynis gruibusque circumvolitato, cuncti anachoretae pariterque Raghuidae laeti fuere.
8. Ad eius ripam communi opera pernoctandi apparatus ordinarunt; et lavatione rite lustrali, aqua Manibus Divisque libata, latice pingui in ignem iniecto,
9. et gustato eius residuo nectari aequiparando, consederunt in Jahnuidis ripa, placidi, animoque exhilarato, undique cingentes Visvamitram magnanimum;
10. ceteri, sicuti decebat, paullo remotiores, ambo Raghuidae pro dignitate *propius ei assidentes*.
11. Tum Ramas, gaudio elatus, ad Visvamitram se convertens, Vir sancte, inquit, Gangae, nymphae Triviae, originem discere cupio.
12. Excitatus Ramae verbis magnus vates Visvamitras Gangae generationem et incrementum narrare orditur.
13. Montium princeps est, inquit, qui dicitur Himavantes, ingens metallorum penetrabile; huic natum est par puellarum, forma per orbem terrarum incomparabile.
14. Quarum quae mater ambarum exstitit, Merus erat filia, tereti latere decora, nomine Mena: venusta sane femina, uxor Himavantis dilecta.
15. Ea partu edidit hancce Gangam, filiam Himavantis natu maiorem; altera eiusdem nata appellata est Uma.
16. Postea Superi omnes, officiorum divinorum studiosi, puellam natu maiorem a montium principe in matrimonium petierunt, Gangam, nympham Triviam.
17. Himavantes, pietate motus, triplicem mundum iuvare cupiens, tradidit iis filiam, orbis lustratricem, Gangam sponte sua vagabundam.
18. Divi, grate accepta Ganga triplicis mundi tramites permeante, in sedes suas redierunt, ex animi sententia optatorum compotes.
19. Quae autem secundo loco genita erat montis filia, ea, austeris religionibus addicta, castimonias exercuit casta virgo.
20. Hanc filiam suam severissimae sanctitatis mons excelsus nuptum dedit Rudro (*Sivae*) incomparabili, Umam, per orbem universum adoratam.

21. Tales exstiterunt binae hae montium regis natae: Ganga, nympharum fluvialium praestantissima, tum vero Uma inter deas eminens.
22. Illa eadem igitur montium principis filia, fluvii coelestis praeses, ad Superos ascendit, ab omni labe pura, aquas amoenas profundens.

CAPUT XXXVII. UMAE MAGNANIMITAS.

1. Vix finito istius sermone, ambo iuvenes fortes, Raghuides et Laxmanus, narrationem cum plausu excipientes, vatium principem compellarunt:
2. Narrata nobis est a te, Brachmana, sanctissima rerum divinarum memoria; nunc exponere velis de filia montium regis natu maiore:
3. quam ob causam mundi lustratrix illa tres tramites fluctibus proluat? quoniam opera, vir sancte, eadem in tribus mundis perfecit?
4. Talia dicente Cacus, Visvamisra religiosissimus in anachoretarum coetu totam narrationem a principio explicuit.
5. Olim, mi Rama, inquit, post nuptias factas sanctus Caerulicervicus et Uma dea aemulatione mutua ad concubitum sese converterunt.
6. Dum sollers Caerulicervicus, numen potentissimum, in Deae sinu delectabatur, centum anni divini elapsi sunt.
7. In tali Cupidinis certamine neuter coniugum vinci semet passus est, nec vero etiam diva progeniem inde concepit, o Rama, hostium domitor.
8. Tunc Superi turbati, Magno Parente duce, *secum reputabant*: Quae hic generatur proles, quis eam sustinere poterit?
9. Omnes igitur adierunt deum, qui iuvenem in vexillo gestat, et humiliter adorantes magnanimum Caerulicervicum his verbis allocuti sunt:
10. Divum Dive, fauste, qui omnium animantium salute gaudes! Superum supplicationi propitium esse te decet.
11. Non tolerare poterunt mundi seminis tui progeniem, Coelitem praestantissime: sanctis votis adstrictus cum coniuge tua Diva castimonias exerce.
12. Triplicis mundi servandi studio motus, vigorem masculinum tuum ipso vigore cohibe. Sospita hanc animantium universitatem; noli naturae vastitatem efficere.
13. Audito Superum sermone potentissimus mundi dominus, hac voce: Fiat! prolata, iis annuit, ac porro ita loqui orditur:
14. Cohibebo equidem coniunctim cum Uma vigorem meum masculinum ipso vigore. Tum Coelites, tum terra, placida quiete fruuntur.
15. Sed dicant mihi Superi primores, semen meum, vigoris plenissimum, quod e sede sua excitatum est, quis hoc sustinebit?
16. Ita interrogati Superi responderunt deo iuvenem in vexillo gestanti: Quod semen hodie tibi excitatum est, id tellus sustinebit.
17. His dictis admonitus Coelitem princeps vigorem suum masculinum in terrae solum effudit; quo tellus cum montibus silisque plane penetrata est.
18. Tunc Superi denuo hunc in modum Ignem adhortari: Aggredere tu cum Aere consociatus mirificum Rudri semen.
19. *Ambobus hisce deum iussa alacriter exsequentibus*, id ab Igne rursus penetratum est; inde exstitit mons Candidus,
20. nec non divina silva Arundinea, flammae solisque iubar referens, ubi natus est strenuissimus Carticeius, ex igne ortus.

21. Deinde Superi pariterque Sapientum coetus tum Umam tum Sivam magnopere venerati sunt, summo gaudio affecti.
22. At montis nata Coelites intuens, oculos prae ira rubore suffusa, indignabunda diras omnibus imprecari:
23. Quoniam ego, prolis desiderio congressa cum marito, impedita sum a vobis, vestrae quoque uxores ab hoc inde die steriles sunt.
24. His dictis quum omnes Superos obiurgasset, tellurem quoque detestata est: »O Terra, tu varias conditiones patieris, multorumque uxor eris;
25. ac mea indignatione contaminata laetitiam filiorum partu non es adeptura; maligna, quae mihi prolem masculam invidisti.
26. Tunc deorum princeps (*Sivas*), quum Superos pudore confusos videret, accinxit se ad proficiscendum versus plagam coeli a Varuno custoditam.
27. Ibi dominus potentissimus, consociatus cum Diva, ad latus septentrionale montis in excelso Himavantis vertice castimoniis sese dicavit.
28. Ita tibi exposui narrationem de dea Montigena, o Rama; nunc tu cum Laxmano Gangae originem quoque a me traditam accipe.

CAPUT XXXVIII. CARTICEII GENERATIO.

1. Dum deorum princeps Trioculus castimonias exercebat, Coelites, exercitus sui ducem desiderantes, Magnum Parentem adierunt,
2. et supplicum habitu, uno ore, cum ducibus suis, Indra atque Igne, alium rerum Parentem faustis hisce verbis affati sunt:
3. Qui nostri exercitus dux olim a te, venerande, nobis datus fuerat, is ad eximias castimonias exercendas cum Uma secessit.
4. Quid interim faciendum sit salutis animantium gratia, moderare tu, utpote moderaminis gnarus: tu ultimum nobis es perfugium.
5. Intellecto deorum sermone Magnus mundi universi Parens, placidis dictis consolatus Coelites, haec respondit:
6. Quod a dea Montigena dictum est, vos ex uxoribus vestris prolem non esse generaturos, id effatum fatale, ne dubitetis, irritum fieri nequit.
7. Sed adest, ecce! Ganga aethera perambulans, ex qua Ignis, qui sacris vescitur, generabit exercitus deorum ducem, hostium domitorem.
8. Natu maior montium regis filia hunc filium fovebit, neque dubitandum est, hoc magnopere ab Uma probatum iri.
9. Quo sermone audito Superi, optati compotes, venerabundi Magnum Parentem adorarunt.
10. Cuncti igitur profecti ad montem Cailasum metallis gemmatum, Igne mandarunt, ut filium generandum curaret.
11. »Tu, qui sacris vesci soles, hocce deorum negotium perficiendum suscipe. Emitte semen potentissimum in montis filiam Gangam.«
12. Ignis Superis opem suam pollicitus, Gangam adiit, et, Concipe foetum ex me, Diva! inquit; quandoquidem Superis ita placet.
13. Quibus dictis auditis, ilia formam aetheriam assumpsit, et *undarum aestuantium ambagibus eius impetum elusit*.
14. Ignis autem, visa nymphae superbia, quoquo versus sese dilatavit, et undique eam irroravit.

15. Quum omnes Gangae torrentes ab eo oppleti essent, divinorum sacrorum antistitem (*Ignem*) ea protinus affatur:
16. Non sufficio, dive, tolerando vigori tuo masculino, nimis vehementi; uror flammis hisce, et plane animi angor.
17. Tunc Ignis, qui omnium deorum sacris vescitur, Gangae respondit: Hic ad Himavantis radices hicce foetus deponatur.
18. Illa, Ignis dicto intellecto, foetum splendidissimum, semen mirabile, e torrentibus suis effudit.
19. Quod ex illa effluxerat purum, micans sicut arena Jambunadi fluvii, quam primum terram contigit, in aurum mutatum est.
20. Ex acritudine porro aes ac metallum ferrugineum nascebatur; quae hisce sordes inerant, eae in stannum et plumbum convertebantur.
21. Vix autem, eiecto foetu, radiis eius illuminatum totum istud nemus monte cinctum aureum est factum.
22. Aurum purum pulcro colore effulsit, ex Ignis vigore natum, quasi corporea Ignis forma, Jatarupa ab eo inde tempore dictum, o Raghuide.
23. Deinde puerum conspicati Ventorum greges Indra duce, ut lac ei suppeditent, Critticas arcessivere, *nutrices eius futuras*.
24. Hae, consilio capto, postquam egregiam sibi conditionem pepigerant, ut ipsarum in commune filius diceretur, vix nato lac praebuere.
25. Dii universi, illis assentientes, Ne dubitetis! inquit; puer hic per triplicem mundum Carticeii nomine celebrabitur, quasi Critticarum filius.
26. Quorum sermone audito, nutrices foetum abortu ex utero elapsum abluerunt, summa cum venustate ignis instar radiantem.
27. Superi vero, quoniam abortu ex utero elapsus fuerat, Cacutsthide, Scandum quoque dixere Carticeium, validis lacertis praeditum flammaeque similem.
28. Praesto deinde fuit lac praestantissimum sex Critticarum, quem laticem ex mammis enatum puer sex ora gerens imbibit.
29. Quo lacte hausto is uno die iuveniliter protinus adolevit, et bellica fortitudine sua Ditidarum agmina devicit.
30. Hunc splendidissimum Immortales universi, Igne duce congregati, coelestis exercitus imperatorem aqua lustrali inaugurarunt.
31. Sic tibi, mi Rama, nymphae Gangae propaginem declaravi, nec non felicem sanctamque Cumari originem.

CAPUT XXXIX. SAGARIDARUM PROCREATIO.

1. Causicus, quum Ramae edocendi gratia prolatam hanc suavem narrationem absolvisset, alium denuo sermonem coram Cacutsthide orsus est.
2. Fuit olim, o heros! inquit, rex Ayodhyaie dominus, Sagarus nomine, pius; is, prolis cupidus, prole carebat.
3. Sagaro coniux primaria erat Vidarbhorum regis filia, Cesinia dicta: femina piissima ac veridica.
4. Idem Arishtanemis natam, forma per orbem terrarum incomparabilem, secundo loco uxorem duxerat, quae Sumatis nomen habebat.
5. Cum duabus hisce uxoribus magnus ille rex ad Himavantem secedens, in monte, unde Bhrigus amnis scaturit, castimonias exercuerat.

6. Deinde, centum annis expletis, propitiatus castimoniis Bhrigus, inter vates veridicos eminens, Sagaro bonum largitus est *his verbis*:
7. »Ampla prolis impetratio tibi continget, vir innocue; famamque in terris incomparabilem tu, hominum princeps, adipisceris.
8. Altera uxorum tuarum generabit primo loco tibi, amice, natum stirpis propagatorem; altera deinde partu editura est sexaginta filiorum millia.«
9. Ambae reginae, regum filiae, virum praestantissimum, dum loquebatur, conciliare sibi studentes, summo gaudio affectae, manibus suppliciter protensis eum percunctari:
10. »Utra nostrum, Brachmana, unum habebit filium? utra multos numero partu editura est? Hoc accurate discere cupimus.
11. Ratum esto dictum tuum.« Quo illarum sermone audito Bhrigus sanctissimus suavi voce respondit:
12. Libero hac in re arbitrio utimini! Utrivis vestrum vel unicus stirpis propagator nasci potest, vel multi, manu fortes, fama celebrati, magnis conatibus pares.
13. Utra vestrum utrum munus expetit? Vatis dicto intellecto, Raghuide, Cesinia coram rege sibi elegit filium stirpis propagatorem.
14. Sumatis deinde, pulcre pinnati Garudae soror, sexaginta millia filiorum elegit, qui magnis conatibus pares et fama illustres futuri essent.
15. Rex autem, vatem istum versus dexteram circumambulatum capite demisso veneratus, cum uxoribus ad imperii sui sedem remeavit.
16. Postea, tempore progrediente, coniux ordine prior Cesinia Sagaro filium peperit, cui Asamanjae nomen factum est.
17. Sumatis vero, iuvenis fortissime, foetus vice cucurbitam peperit, e qua cortice rupto sexaginta filiorum millia prodire.
18. Hosce pusillos nutrices in urceis liquida lactis pinguedine plenis fovebant, donec post diuturnum tempus iuventae vigorem tandem nacti essent.
19. Tunc exstiterere Sagaro sexaginta filiorum millia, cuncti aetate aequales, fortitudine pariter insignes.
20. Natu maximus quidem Sagari filius, o princeps, Asamanjas hostium vexator inter illos imperii heres constitutus erat.
21. At is puerulos correptos in Sarayus undas conicere solebat, quos quum mersos cerneret, insuper irridebat.
22. Facinora adeo nefaria ausus, virorum bonorum insectator, in civium perniciem intentus, a patre ex urbe in exsilium actus est.
23. Huius Asamanjae exstitit filius, nomine Ansumantes, fortitudine insignis, qui universo populo probatus ipse quoque erga omnes sermone comi utebatur.
24. Longo tempore post Sagarus animo concepit consilium sacrificium equinum celebrandi.
25. Quod quum faciendum esse decrevisset, comitatus religionum magistris, ipse quod ad ritum sacrificum attinet Vedorum gnarus, sacrificium inchoavit.

CAPUT XL. TERRA EFFOSSA.

1. Audito Visvamitrae sermone Raghuides, summo gaudio affectus, in narrationis fine anachoretam flammae instar splendentem allocutus est:
2. Salve, Brachmana! Audire cupio fusius explicatam hancce narrationem, quomodo atavus meus sacrificium istud obtulerit.
3. Visvamitras contra leniter arridens Cacutsthidae respondit: Audiantur itaque res gestae Sagari magnanimi.

4. In terra illa, ubi beatus Sivae socer, Himavantes, montium excelsissimus, et mons Vindhuis, quasi aemuli invicem sese adspiciunt,
5. in horum montium medio, optime adolescens, sacrificium apparabatur: etenim haec regio sancta prae aliis laudatur tanquam ad operandum sacris idonea.
6. Ansumantes autem arcitenens, magno curru invectus, mi filiule, equi curam susceperat, Sagari consilio obsequens.
7. Tunc interlunii die, dum ille sacrificium inchoabat, Vasavus (*Indras*), forma Gigantea assumpta, equum sacrificalem abstraxit.
8. At equo isto regis magnanimi surrepto, omnes religionum magistri Sagarum operantem hunc in modum compellarunt:
9. Equus sacrificio destinatus, ecce! interlunii die subito impetu abstractus est. Tu ergo, caeso equi raptore, ipsum equum fac ut reducas.
10. Haec est sacri turbatio, in omnium nostrum perniciem eruptura; quapropter omnimodo curetur, o rex, ut imperturbato sacro litari possit.
11. Magistrorum oratione in consessu isto audita, terrae dominus sexaginta filiorum millia ad se convocata his dictis affatur:
12. Filii mei, viri fortissimi! Non intelligo, quomodo Gigantes tantum valuerint; siquidem sacerdotes, auctoritate graves, carminibus lustrati, eximium hoc sacrum instituerunt.
13. Quisquis ille sit, sive ad sedes infernas profectus, sive in aequoris profundo latens, caedite raptorem et equum mihi reducite, filioli: quod bene vobis vertat!
14. Tellurem universam Oceano redimitam peragrate, eamque progrediendo diligenter effodite, donec quadrupedem conspexeritis.
15. Singuli per unius parasangae spatium terrae solum diffidentes pergite, meoque iussu equi nostri raptorem persequimini.
16. Equidem, praevis caeremoniis lustratus, una cum nepote ac religionum magistris hic ibidem permanebo, donec quadrupedem conspexero.
17. Vos interim valete! Illi omnes validissimi iuvenes regii, alacri animo, patris dicto excitati, tellurem peragravere.
18. Singuli hominum principes usque ad parasangae longitudinem solum terrestre diffindere lacertis fulminum ictus aequantibus.
19. Tellus autem, verutis fulgurum similibus vomeribusque acerrimis a Sagaridis diffissa, prae dolore ingemuit.
20. Tunc monstrorum infernorum, quae effossis latebris enecabantur, Raghuide, Serpentum, Titanum Gigantumque clamor horrendus tollebat.
21. Isti omnes truculenti per sexaginta millia parasangarum tellurem diffiderunt usque ad inferos.
22. Hunc in modum, princeps praestantissime, regis filii Jambus insulam montibus cumulatam effodientes undique circumibant.
23. Quo facto Divi una cum Fidicinum, Titanum Serpentumque agmine, cuncti animo conturbato Magnum Parentem adire.
24. Cuius numine propitiato, moestitiam vultu prae se ferentes, vehementer territi Magnum Parentem his verbis affati sunt:
25. Alme! tellus universa a Sagari filiis effoditur, hisque fodientibus, o Brachman, ingens fit animantium strages.
26. »En! hic ille est sacri nostri direptor! ab hoc equus fuit abductus! « ita increpantes Sagaridae caedunt cuncta animantia.

CAPUT XLI. CAPILI CONSPECTUS.

1. At oratione deorum audita almus rerum Parens perterritos fatique vi ineluctabili amentes contra admonuit:
2. Prudens Vasudevus, Madhus interfector, cui amplissima haec Tellus carae coniugis loco habetur:
3. ille idem almus dominus, Capili propriam formam indutus, terram continuo custodit. Huius ira incensa comburetur regia proles.
4. Telluris quoque diruptio fatalis dudum praevisa fuit, nec non filiorum Sagari perniciēs, ab illo ventura longe prospiciente.
5. Magni Parentis dictis auditis, hostium domitor, Divi isti triginta tres, summo gaudio affecti, eodem abiere unde advenerant.
6. Dum terra diffindebatur, strenuissimorum Sagari filiorum insonuit vastus procellae instar strepitus.
7. Deinde tellure universa diffissa ac versus dexteram circumambulata, Sagaridae cuncti patrem adeuntes talia dicta protulere:
8. Peragrata est tellus universa, enecatque animantes terrigenae, Divi, Danuidae, Gigantes, Lemures, Angues, Serpentes;
9. nihilo magis tamen equum tuum conspicimus, vel equi raptorem denique Salve! Quid facere nos iubes? Hac de re consilium pensitetur.
10. Filiorum sermone intellecto, Raghuide, rex potentissimus Sagarus, irae plenus, illis haec regerit:
11. Porro fodite, sic bene sit vobis! Post terram diffissam raptoremque repertum perfecto negotio huc revertimini.
12. Patris sui, Sagari magnanimi, iussa executuri, sexaginta filiorum millia ad sedes infernas ruere.
13. Quibus effossis, conspexere deinde unum ex elephantis versus quaternas plagas coelestes constitutis, montis instar excelsum, Virupaxum, terrae solum sustententem.
14. Immanis haec bellua, Raghuide, orbem terrarum universum cum montium iugis saltibusque capite sustinebat.
15. Quandocumque magnus ille elephas interlunii vel plenilunii tempore sui sublevandi gratia prae lassitudine caput quassat, tunc terrae motus fieri solet.
16. Sagaridae magnum hunc elephantum, plagae coelestis custodem, quum versus dexteram circumambulassent, infera effodiendo ulterius progredi.
17. Deinceps, plaga orientali relicta, australem effoderunt. In australi quoque plaga conspexere alterum belluarum principem.
18. Quem magnum elephantum Mahapadmum, montis instar excelsum, tellurem capite sustententem conspicati, in admirationem rapti sunt.
19. Hunc illi, sexaginta magnanimi Sagari filiorum millia, postquam versus dexteram circumambulaverant, plagam occidentalem effoderunt.
20. In occidentali quoque plaga viri fortissimi conspexere elephantum huic regioni suppositum Saumanasum, ingentem, montis instar excelsum.
21. Quem versus dexteram circumambulatum quum interrogassem, num recte valeret, fodientes deinde perrexerunt ad plagam a Cuvero custoditam.
22. In septentrionali regione, Raghuide, conspexere Himapandurum faustum, faustis notis insignitum, tellurem hancce sustententem.

23. Cuncti, ad sexaginta filiorum millia, quum eo accessissent, elephanto versus dexteram circumambulato, infera porro diffindere.
24. Deinde Sagaridae progressi ad plagam laudibus celebratam, quae inter septentrionem et orientem sita est, ira incitante terram perfoderunt.
25. Ibi vero hi pariter magnanimi, tremendo impetu et robore praediti, conspexere Capilum, Vasudevum aeternum,
26. atque haud longe a deo remotum equum per campos vagantem.
27. Tum, gaudio incredibili elati, illum scilicet equi raptorem esse arbitrati, oculis prae ira flagrantibus cuncti illum incursare, simulque, Tene! tene! clamare.
28. Tu profecto nobis quadrupedem sacrificalem surripuisti. Iam tu, sceleste, scito, nos Sagari filios comprehensum te tenere.
29. Horum sermone audito Capilus, ira vehementi commotus, gravem fremitum ore emisit.
30. Quo facto protinus immensi illius Capili magnanimi nutu in cineris acervum conversi sunt cuncti Sagaridae.

CAPUT XLII. PROCURATIO SACRIFICII A SAGARO SUSCEPTI.

1. At rex Sagarus, secum reputans iam dudum profectos esse filios, affatus est nepotem suo ipsius vigore splendentem:
2. Tu es bellicosus, rerumque peritus, antiquis heroibus vigore aequiparandus; investiga iter patruorum tuorum, et cuiusnam iussu equus sit abreptus.
3. Subterranea animalia valida sunt atque immania: quae ut abs te propulsare possis, prehende tu arcum ensemque.
4. Veneratus venerabiles, occisis deinde turbatoribus, confecto negotio huc revertere, sacrificium meum ad finem perducturus.
5. Sic rite compellatus a Sagaro magnanimo Ansumantes, postquam arcum acinacemque sumpserat, levi passu profectus est.
6. Regis hortatu, o princeps, progrediebatur is per viam subterraneam a patruis magnanimis effossam.
7. Ibi conspexit vir fortis elephantum sub mundi cardine collocatum, quem Divi, Danuidae, Gigantes, Lemures, Alites Serpentesque venerantur.
8. Hunc ille versus dextram circumambulatum rogavit, an recte valeret; deinde de patruis suis sonipedisque raptore percunctatur.
9. Elephante vero, hisce auditis, magni consilii iuvenem contra affatus, Asamanjide! inquit, confecto negotio tu brevi cum equo remeabis.
10. Cuius tali dicto audito ille omnes elephantos sub mundi cardinibus collocatos ex ordine apte interrogare perrexit.
11. Ab hisce mundi custodibus fandi doctis ipse facundus honorifice habitus gratum responsum tulit, se cum equo rediturum esse.
12. Quorum dicto audito levi passu illuc progressus est, ubi eius patruis Sagaridae in cineris acervum conversi iacebant.
13. Tunc vero Asamanjae filius, doloris vi superatus, miserabiliter eiulavit, caedem istorum lugens.
14. Haud longe inde equum sacrificio destinatum libere vagantem vidit hominum princeps, dolore ac moestitia afflictus.
15. Ille quidem Manibus regiae prolis libationem facere cupiebat iuvenis fortis, sed laticis puri egenus nullum aquae lacum deprehendit.

16. Circumlata deinde oculorum acie conspexit alitum regem, patruorum suorum avunculum, pulcre pinnatum Garudam, montis instar excelsum.
17. Iste Vinatae natus praevalidus eum his verbis allocutus est: Noli moerere, hominum princeps! Caedem istam orbis universus comprobavit.
18. A Capilo inexcuperabili combusti sunt hi iuvenes praevalidi. Neque te, vir prudens, oportet iis aquam terrestrem dare:
19. Ganga, Himavantis filia natu maior, mundum universum lustrans, in cinerem conversos undis suis perfundat.
20. A nympha ista, quam mundus in deliciis habet, irrigatus cinis hicce sexaginta Sagari filiorum millia ad orbem coelestem evehet.
21. Gangam adduc, quod bene tibi eveniat, a Superum sedibus: Gangae descensus efficiatur, si tantopere vales.
22. Nunc, equo recepto, eadem via regredere, qua huc advenisti; etenim tuum est, o iuvenis, avi tui sacrificium ad finem perducere.
23. Audita Garudae oratione fortissimus Ansumantes, fama celebratus, equo festinanter prehenso, iter retro relegit.
24. Quamprimum convenerat regem caeremoniis praevis operatum, o Raghuide, certiore eum fecit de rei eventu, nec non de Garudae oraculo.
25. Rex autem quum audivisset horrificam Ansumantis narrationem, sacrificium rite de more consummandum curavit, deinde faustus sacris litatis ad urbem regiam rediit;
26. sed, quamvis prudentia insignis, de Gangae arcessitu consilium nullum reperiebat.
27. Ita consilii inops magnus rex post tempus diuturnum, postquam per triginta millia annorum imperio praefuerat, ad Superos abiit.

CAPUT XLIII. MUNUS BHAGIRATHI CONCESSUM.

1. Sagaro fati lege perfuncto, cives imperii regem sibi crearunt Ansumantem piissimum, qui quidem, o Raghuide, princeps fuit egregius.
2. Huic exstitit filius, Dilipae nomine celebratus.
3. In hunc filium imperandi munere deposito, Ansumantes in amoeno quodam Himavantis vertice castimonias austeras exercuit.
4. Cupiebat nimirum ille, Superos maiestate aequans, sanctum Gangae descensum assequi, sed optati sui non compos factus est princeps optimus.
5. Triginta duobus annorum millibus elapsis, postquam in silvam secesserat, rex gloria insignis sedes coelestes nactus est pro castimoniis merito.
6. Augustus Dilipas vero, avorum clade comperta, quamvis perculsa luctu mente, consilium nullum reperiebat.
7. Quomodo effici poterit Gangae descensus? quomodo libatio in illorum tumulo? quomodo tandem eos in coelum traducam? Tales cogitationes secum volvebat.
8. Cui continuo haec meditati, pietatis bene gnaro, natus est filius, Bhagirathes nomine, religionum observantissimus.
9. At Dilipas augustus, multis sacris litatis, per triginta annorum millia imperium administravit;
10. nullum vero consilium assecutus, quonam pacto illi ab inferis protrahi possent, morbo laborans fati legem subiit.
11. Princeps egregius ad Indrae orbem, quem benefactis suis meruerat, est evector, filio Bhagirathe ad munus regium aqua lustrali inaugurato.

12. Bhagirathes quidem sapiens rex fuit ac pius, o Raghuide, sed prolis desiderio anxius, liberis orbus permansit.
13. Demandata itaque ministris imperii cura, ipse in Gangae descensum intentus diuturnas castimonias exercuit in saxo Gocarno:
14. brachiis sursam porrectis, medius inter quinque ignes, singulis mensibus semel cibum capiens, perdomitis sensibus, per hiemem in solo udo cubans, pluvio anni tempore sub dio perdurans.
15. Qui quum per aliquot annorum millia in tam atroci cruciatu perstitisset, propitius ei redditus est almus Brachman, summus animantium dominus.
16. Tum Diis comitantibus magnus Parens ad Bhagirathem sese castigantem accedens, magnanimum ita affatur:
17. Amplissime Bhagirathe! hominum princeps! equidem tibi faveo, ac propter castimonias bene exercitas munus aliquod expetas licet.
18. Totius mundi magno Parenti praeclarus Bhagirathes, validis lacertis praeditus, respondit, manus iunctas suppliciter protendens:
19. Si alium numen mihi favet, si fructuosa est castimonia, nanciscantur ope mea libationem cuncti Sagari nati.
20. Cinere istorum magnanimorum Gangae undis irrorato, transeant in coelum immensum omnes hi proavi mei.
21. Prolem quoque, Dive, dare velis, ne intereat prosapia nostra: Ixvacuidarum stirpis gratia concedatur mihi donum hoc insigne.
22. Vix loqui desierat rex, quum totius mundi magnus Parens voco dulci, dulcisona, faustum oraculum ei edidit:
23. Magnum est quod optas, curulis bellator Bhagirathe. Ita fiat! Salve mihi, stirpis Ixvacuidarum columen!
24. En tibi nympham Gangam, filiam Himavantis natu maiorem; divinus Sivas est propitiandus, o rex! ut hanc vertice excipere velit.
25. Tellus enim Gangae in praeceps ruentis impetum sustinere nequit; neque alium video huic excipiendae parem praeter Tridentiferum.
26. Ita admonito rege, Gangam deinde cohortatus, mundi creator rediit in sedes aetherias, cum omnibus divis Ventorumque cohorte.

CAPUT XLIV. NYMPHAE GANGAE DESCENSUS.

1. Postquam abierat genitor animantium, rex pollice pedis extremo in terrae solum infixio, integrum annum perduravit:
2. brachiis sursum porrectis, sine sustentaculo, aerem pro cibo captans, sine tecto, immobilis, stipitis instar erectus, noctu diuque insomnis.
3. Tunc, anno peracto, Uvae maritus, pecudum altor, quem universus orbis adorat, talibus affatus est Bhagirathem:
4. Propitius tibi sum, vir optime; gratificari tibi volo: excipiam ego vertice montium regis filiam.
5. Deinde conscenso Himavantis fastigio deus rerum potens, Praecipita! inquit, compellans Gangam, fluminis aetherii nympham.
6. At filia Himavantis natu maior, quam universus orbis adorat, quum Uvae maritum sibi imperantem audivisset, ira vehementi commota est.
7. Conversa protinus in speciem immanem, cum impetu vix tolerando praecipitavit ex aethere in faustum Sivaee verticem.

8. Secum cogitabat nimirum Diva illa, Ganga inexsuperabilis: Penetrabo egomet in Tartarum, gurgite meo Sancarum abripiens.
9. Tunc vero almus Sivas Trioculus cognita istius superbia, iratus eam detrudere in humilem conditionem decrevit.
10. Ceciderat nympha sancta in sanctum Rudri verticem, imperviis comae plexae nodis Himavantis silvosi similem.
11. Inde illa nullo modo ad terram pervenire poterat, quamvis validis conatibus, neque exitum nacta est, errabunda inter comae orbis in altum exstructos.
12. Ibidem vagabatur Diva per magnum annorum numerum, quam conspicatus Bhagirathes denuo severissimis castimoniis sese applicuit.
13. Hisce admodum propitius ei redditus Sivas tandem dimisit Gangam in lacum Vindum effusam.
14. Ex ea sic dimissa septem flumina ortum habuere: Hladinis, Pavanis, tertioque loco Nalinis;
15. hae tres Gangae, faustae, benignis aquis abundantes, versus plagam orientalem profluxere.
16. Suchaxus vero, Sitaque, nec non ingens Sindhus, hi tres laetis limpidisque undis scaturientes versus plagam occidentalem profluxere.
17. Septima denique ex hisce, Ganga, regem Bhagirathem sequebatur, ex aethere in Sancari verticem, inde in terram delapsa.
18. Ibi aqua, raucam fragorem ciens, sinuosis flexibus vagabatur. Piscium testudinumque turbis, tum delphinum gregibus delabentibus ac delapsis, nitebat undique tellus.
19. Tunc divini Sapientes, Fidicines, nec non Geniorum, Beatorumque agmina, dispiciebant annem e coelo in terram effusum.
20. Divi tensis urbes aequantibus, equis vel excelsis elephantis vecti, alii praepeti volatu per aerem, undique adstitero.
21. Miraculum istud mundo ostentatum, Gangae descensum egregium, visendi cupidi convenere Coelites, incomparabili splendore insignes.
22. Hisce in unum coeuntibus, eorumque gemmeis ornamentis, coelum ab omni nube purum centenis solibus illuminari videbatur.
23. Delphinum anguiumque gregibus, lubricis quoque piscibus cinctus erat aether quasi fulminibus quoquoversus dissipatis.
24. Albentibus undarum spumis in mille partes dispersis distinctus erat aer, quasi cycnorum agminibus per coelum autumnale volitantium.
25. Hic properantius decurrit flumen, illuc tortuoso tramite accedit; hic in latum porrigitur, illic lentissimo motu paene stagnat.
26. Alicubi fluctus fluctu reciprocante repulsus, passim in sublime emicans, rursus in humum decidit.
27. Ita in Sancari vertice fracta, fracta rursus in terrae solo, unda late splendebat, limpida, pura ab omni labe.
28. Divini Sapientes, coelestesque Fidicines, in sedibus terrestribus habitantes, attingebant aquam istam, confisi fore lustralem, quippe quae a Sivae corpore deffluxisset.
29. Qui diris obnoxii ex aethere in tellurem praecipitaverant, hoc latice penitus lustrati, denuo in coelum subiere.
30. Gaudio efferebatur genus humanum adspectu huius aquae pellucidae: etenim irroratum e Ganga ab omni labe purum est redditum.

31. Bhagirathes vero, rex sapiens, curru divino conscenso maiestate pollens in fronte incedebat, quem Ganga a tergo sequebatur.
32. Divi omnes cum Sapientibus consociati, Ditiadae, Danaidae, Gigantes, Fidicinum Geniorumque proceres,
33. cum Hippocephalis magnisque Serpentibus, nec non frequentes Nympharum chori, Bhagirathis currum persecuti sunt; praeterea quaecunque sunt aquatilia alacriter Gangae vestigia legebant.
34. Quocunque praeibat rex Bhagirathes, eo procedebat Ganga celebratissima, nympharum fluvialium optima, omnium delictorum piatrix.
35. Ibi vero, dum forte Jahnus, sanctitate mirabilis, sacris operabatur, Ganga aream sacrificalem viri magnanimi inundavit.
36. Cuius nymphe superbia cognita, Jahnus ira incensus, o Raghuide, omnem fluminis aquam ebibit, quod maximo miraculo esset.
37. Quo facto Divi et Fidicines Sapientesque, vehementer exterriti, Jahnum, virum sanctissimum, adoravere, Gangamque filiae loco adoptandam magnanimo obtulere.
38. Hac conditione placatus vir maiestate praepollens rursus ex auribus aquam emisit.
39. Inde Ganga Jahnus nata sive Jahnuis vulgo dicitur. Ulterius deinde ea perrexit Bhagirathis currum prosequendo,
40. et quum ad Oceanum pervenisset nympharum fluvialium praestantissima, sedes infernas subiit, ut inferias istas solvendas iuaret.
41. Rex autem, Ganga comitante ad Oceanum progressus, intravit loca subterranea per tramitem a Sagaridis effossum.
42. Deinde, perducto fluvio in Erebi profunda, proavos suos cunctos in cinerem conversos libatione recreavit.
43. At Sagari filii, Gangae undis ibi proluti, aetheriam formam quum protinus induissent, gaudio elati in coelum ascenderunt.
44. Quos omnes proavos magnanimi istius ope prolutos conspicatus Brachman, deorum agmine circumdatus Bhagirathem hisce affatur:
45. Exsoluta sunt, heros fortissime, et in coelum divum more evecta Sagari magnanimi filiorum sexaginta millia.
46. Quamdiu Oceani aqua in orbe terrarum immota perstabit, tamdiu Sagari filii cuncti in coelo divum more perstabunt.
47. Haec autem Ganga filia tua natu maxima fiet, nomineque a te impertito perpetuo per orbem celebrabitur.
48. Gangis nymphe divina Trivia Bhagirathisque audiet: quandoquidem tres vias collustrat, inde Trivia nuncupatur.
49. Iam tu, populorum domine, proavis universis aqua libata inferias hinc mitte, promissumque solvendum cura.
50. Abavus tuus olim, gloriosissimus ille, inter pios eminens, huius voti non factus est compos.
51. Similiter quoque Ansumantes, mi filiolo, vigore per orbem terrarum incomparabilis, de Ganga deducenda sollicitus promissum solvere non potuit.
52. Tum rex sapiens, virtutibus praeditus, gravitate magnis Sapientibus aequiparandus, castimoniis eximius, in muneribus ordinis militaris obeundis constans, pater tuus, vir amplissime,
53. illustris Dilipas, nec ipse Gangam deducere potis fuit, quamvis anxie sollicitus. Tibi vero, hominum fortissime, contigit promissum istud explere;

54. tu nactus es summam per orbem terrarum gloriam, ab ipsis Coelitibus probatam.
55. Hic Gangae descensus tua ope, hostium domitor, confectus est, quo facto tu tibi ingens pietatis sacrarium parasti.
56. Prolue temet ipsum, vir excelse, aqua semper salutari, lustratusque meritorum praemiis fruire.
57. Avorum tuorum omnium in honorem fac libationem solennem. Bene tibi esto! Equidem in sedem aetheriam revertor; tu quoque domum redi.
58. Talibus affatus almos Brachman Bhagirathem, hostium domitorem, cum deorum comitatu ad sedem suam inconcussam remeavit.
59. Bhagirathes autem, rex sapiens, clarissimus, celebratis ex ordine Sagaridarum inferiis sicuti decebat,
60. ipse quoque aqua rite lustratus ad urbem suam reversus est, opibusque auctus regni sui imperio praefuit.
61. At populus tali principe reduce laetatus, o Raghuide, dimissa moestitia et aegritudine, omnibus copiis effloruit.
62. Sic tibi, Rama, Gangae memoriam fusius ego explicui. Fausta tibi precor! salve! Tempus vespertinum iam praeterit.
63. Lustralis est, opesque, famam, aevum diuturnum, sedem apud Superos denique audientibus parat haec narratio de Gangae descensu, a me tibi enarrata.

CAPUT XLV. AMBROSIAE ORIGO.

1. Audito Visvamitrae sermone Raghuides, pariter ac Laxmanus, ad summam admirationem raptus, hisce magistrum affatur:
2. Est valde mirabilis, Brachmana, narratio haec a te prolata: sanctus Gangae descensus, nec non Oceani expletio.
3. Nox haec, o hostium domitor, in breve temporis momentum contrahi nobis visa est, dum meditabamur omni ex parte narrationem istam tuam.
4. Mihi sane aequae ac Sumitridae nox integra consumpta est meditando faustam Visvamitrae narrationem.
5. Ubi dies clare illuxit, Raghuides hostium domitor his verbis adiit sanctum vatem Visvamitram, qui modo religiones matutinas perfecerat:
6. Iam discessit nox alma; auscultata est mirabilis rerum memoria, nunc traiciamus amnium praestantissimum, lustrales nymphae Triviae undas.
7. Adest, ecce! navis ampla et bene instructa, piorum anachoretarum nutu, qui te virum divinum advenisse cognoverunt, celeriter advecta.
8. Quo sermone Raghuidae magnanimi audito, Causicus discipulorum cohortem transvehendam curavit.
9. Ad ripam septentrionalem appulsi, salutato anachoretarum coetu, dum iuxta amnis cursum progrediebantur, conspexere urbem Visalam.
10. Propere inde Sapientum princeps cum Raghuidis profectus est ad urbem Visalam, amoenam, Superim sedibus aequiparandam.
11. Interim inclytus Ramas prudentem Visvamitram venerabundus interrogavit de urbis egregiae origine.
12. Quaenam, *infit*, regum prosapia Visalae imperat? Id audire velim, si tibi placet, vir sapientissime! Vehementi sane cognoscendi studio commoveor.
13. Quibus Ramae dictis auditis, vatum princeps sese accinxit ad repetendam veterem Visalae memoriam.

14. Ausculta mihi, inquit, Raghuide! dum faustum Indrae facinus narro; quae res in hac ipsa terra gesta est, eam vere traditam accipe.
15. Fuerunt olim in prima et perfecta mundi aetate Ditidis filii praevalidi, altera ex parte Aditidis, praeclari, fortes, pii.
16. Erant utrique Casyapi magnanimi progenies, fratres aemuli, ex duabus sororibus partu editi, prae ambitione alteri alteros vincere cupientes.
17. Hi aliquando congressi, ut fertur, viribus freti inter se consultare, quomodo senii immunes immortalesque fieri possent.
18. Qua de re deliberantes prudens consilium cepere oceanum lacteum agitandi, sperantes fore ut inde laticem saporatum nanciscerentur.
19. Decreto igitur opere, serpente Vasuce usi pro fune iugali, monte Mandaro pro rude, immenso vigore praediti oceanum agitarunt.
20. Post mille annos serpentis, quem huc et illuc torquebant, capita, venenum acerrimum evomentia, dentibus saxa momordere.
21. Erupit inde, ignis instar, virus pestiferum, quo urebatur orbis universus, deorum, Titanum hominumque sedes.
22. Tunc dii auxilii inopes ad magnum Sancari numen sese converterunt, pecudumque altorem Rudrum hac voce: Fer opem nobis! fer opem! adorarunt.
23. Ibi coram adspiciendum sese exhibuit, concham, discum clavamque gestans, Vishnus cum leni risu Rudrum tridentiferum affatus:
24. Ex oceano a divis agitato quicquid primum emergerit, id tuum omnino esto, Coelitum princeps, siquidem tu horum natu es maximus.
25. Hic adstans accipe, domine, tanquam primitias hocce venenum. Talia locutus deus praestantissimus ibidem e conspectu evanuit.
26. At Sivas, viso deum pavore, dictoque Arcitenentis audito, venenum istud atrox ac letiferum hausit, quasi merum nectar foret.
27. Quo facto, diis relictis, abiit Superum princeps, almus Sivas; dii vero Titanesque coniunctim oceanum agitavere.
28. Interim quum mons ille excelsus, pro rude adhibitus, ad inferos delapsus esset, dii Fidicinesque Madhus interfectorem adorarunt.
29. Tu es salus omnium animantium, imprimis Coelicolarum; sospita nos, validis lacertis praedite! Te montem extrahere oportet.
30. Hisce auditis Vishnus, testudinis formam indutus, montem dorso sublevavit, ibique sub oceano cubuit.
31. At simul Pulcricomus ille, qui mundum permeat, summus Genius, montis cacumen manu prehensens, inter medios divos adstans, aequor agitavit.
32. Inde post mille annos vir artis medicae gnarus (*Dhanvantes*) surrexit, placidus, baculum urceumque gestans.
33. Inter aquarum agitationem dum sapor eliciebatur, generose adolescens, emergerunt inde bellissimae puellae, quae ab aquis et sapore Apsarases dictae sunt.
34. Harum Apsarasum splendorum sexagies centies centena millia exstiterunt; ancillae autem, quae illis ministrarent, erant innumerabiles.
35. Quas quum nec Dii nec Danuidae uxores ducere vellent, propter hanc repudiationem corpora earum vulgata sunt.
36. Emersit porro e latice saporato Varuni nata (*Sura dicta*) conditionem nuptialem quaerens.

37. Ditidis quidem filii hanc nympham Varunidem non recepere; Aditidis nati contra recepere puellam intemeratam.
38. Hinc a Sura recepta Dii postea *Suri* cognominati sunt; Ditiadae altera ex parte *Asuri*, quia eandem repudiaverant.
39. Ibidem surrexit equus Uchchaisravases (*ab arrectis auribus dictus*) et gemma Caustubha dicta, nec non *Somadēvus*, lunae praeses.
40. [Tandem post diuturnum tempus indidem enata est puella, in loti calice sedens, admodum formosa, prima iuventa florens, per totum corpus tum mundo
41. muliebri compta, tum faustis notis insignita, diademate armillisque caput et lacertos cincta, nigris cincinnis decora,
42. auri liquefacti instar fulgens, monilibus ex margaritis ornata, dea potentissima, quadribrachia, pulcra facie, loti florem manu tenens.
43. Haec eadem, inquam; tali modo edita, diva Faustitas, per universum orbem adorata, ipsa Lotigena in Lotomphali Vishnus amplexum protinus sese insinuavit.]
44. Tum Dii Titanesque cum Fidicinum choris oceanum denuo versando miscuere, unde tandem concretum est istud, *quod maxime cupiebant*, nimirum ambrosia praestantissima.
45. At huius fruendae gratia ingens stirpium exstitit strages: etenim Aditidis nati Ditiadas bello impugnarunt;
46. altera ex parte obviam iis processere *Asuri* cuncti cum Gigantibus consociati. Commissum est proelium atrocissimum, quo triplex mundus obstupesceret.
47. Dum omnia ad interneconem ruebant, Vishnus praevalidus interim, usus praestigiis quibus oculos fallere solet, cito ambrosiam abstulit.
48. Qui Vishnui aeterno, summo Genio, cominus obstiterant, proculcati sunt in hac pugna a deo rerum potente.
49. Aditidis nati bellicosi Ditidis filios ad interneconem delevēre in atroci hoc conflictu inter utriusque divae prolem.
50. Profligatis denique hostibus, imperium adeptus urbium eversor Indras, laetus mundos rexit, pariterque Sapientum et Praeconum coelestium agmina.

CAPUT XLVI. FOETUS DITIDIS DIFFISSUS.

1. At Ditis, propter hanc filiorum stragem vehementi moerore confecta, coniugem suum Marichidem Casyapum talibus affatur:
2. Orba sum, alme, filiis istis tuis praevalidis. Parere cupio filium Indrae interfectorem, quem diuturnis castimoniis sum meritura.
3. Ipsa equidem ritus sanctos servabo; tuum est efficere, ut utero concipiam: te sane decet, Indrae interfectorem mihi concedere.
4. Quibus uxoris dictis auditis Marichides Casyapus, maiestate pollens, Ditidi moestissimae haec retulit:
5. Ita fiat! Salvere te iubeo! Puram te serva, mulier castissima, generabisque filium, qui Indram in certamine profligare possit.
6. Quando per plenos mille annos puram temet servaveris, tunc filium triplicis mundi debellatorem ex me generabis.
7. Ita locutus vir gravissimus manu blande eam attrectavit; amplexuque dato fausta ei precatus ad solitas religiones secessit.
8. Illo prolecto Ditis, admodum laeta, in verbenae cumulo decumbens austerissimas castimonias exercuit.

9. Quam dum illa vitam degebat, ultro eam adiit Sacrus, et summae humilitatis studiosus totus in eo erat, ut ei ministraret.
10. Ignem, verbenas, ligna, aquam, nec non fructus radicesque silvestres ei suppeditabat deus mille oculis insignis, et quicquid praeterea gratum esset.
11. Membra defricando ac lassitudinem leniendo Sacrus omni tempore circa Ditim assiduus erat.
12. Quum ad mille annorum numerum explendum decem modo deessent, Raghuide, illa summopere laeta Indram allocuta est:
13. Decem adhuc anni, fortissime belli dux, in castimoniis peragendi mihi restant. Bene tibi sit!
14. Mox fratrem conspicies, quem ego commodi tui gratia, filiole, victoriae ambitiosum fovebo. Tali filio meo tergemini mundi victore tu mecum gaudebis, ipse curarum immunis.
15. A patre tuo magnanimo precibus sollicitato hoc donum mihi fuit concessum, ut post mille annos expletos filium parerem.
16. Haec effata diva, sole circa medium coelum versante, somno abrepta est, atque inter dormiendum pedes in statione capitis posuit.
17. Quam quum ita pollutam videret Indras, pedibus in capitis statione positos capillos contingentem, in risum gaudiumque effusus est.
18. Penetravit itaque urbium eversor, sollertia eminens, per corporis foramen in eius uterum, foetumque septies discidit.
19. At foetus dum centuplici fulminis acie diffindebatur, clara voce eiulavit, quo facto Ditis expergefata est.
20. Indras vero, Noli eiulare! inquit, foetum increpans, ac viribus pollens quamvis eiulantem diffidit.
21. Ditis contra, Parce huic! parce, obsecro! clamabat. Tunc Indras, venerandae matris vocem reformidans, exsiluit;
22. manibusque, quibus fulmen tenebat, suppliciter protensis; hunc in modum Ditim compellavit: Contaminata obdormivisti, o Diva, pedibus capillos contingens;
23. hanc occasionem nactus septies discidi istum, qui Indrae interfector futurus erat, cuius facinoris te mihi veniam dare aequum est.

CAPUT XLVII. CONGRESSUS CUM SUMATE.

1. At foetu in septem partes diviso, Ditis sanctissima deum mille oculis insignem, aggressu difficilem, placidis verbis affatur:
2. Mea culpa foetus hicce septies discerptus est; nulla hanc ob rem in te cadit culpa, Superum princeps, Balis interfector.
3. Attamen gratum aliquid mihi fieri velim in foetus mei iactura. Fiant hi septemgemini filioli mei custodes septem stationum, quas venti insident, vagenturque per aethera turbinum humeris vecti.
4. Celebrentur *Marutorum* nomine nati mei, formam aetheriam induti.
5. Unus ex his Brachmahis mundum incolat, alter Indrae mundum; tertius porro, *Aer* dictus, magnam gloriam adepturus, polum terrae proximum;
6. ceteri quatuor vero ex me geniti tuo iussu, Superum princeps, divinae sortis participes, totidem mundi plagas occupabunt.
7. Sic tibi bene sit! Talibus istius dictis auditis, urbium eversor, mille oculis insignis, Balis interfector, venerabundus Ditidi haec reponit:

8. Hi ex te geniti, aetheria forma assumpta, meo iussu Maruti, nomine a temet ipsa invenio, appellabuntur.
9. Ambrosia vescentes iidem ipsi filii tui mecum consociati per ternos mundos vagabuntur sine ullo metu, curisque exsoluti.
10. Postquam hi duo, mater filiusque, in sancto secessu talia inter se pepigerant, redierunt in coelum, ambo optatorum potiti, sicuti quidem fama traditum accepimus.
11. Haec autem ipsa est regio, Cacussthide, a magno Indra olim habitata, ubi is tali modo Ditidi castimoniis consummatae ministravit.
12. Ibidem sapienti regi Ixvacui ex coniuge Alambusha natus est filius recti studiosissimus, Visali nomine celebratus, qui in hoc situ urbem Visalam a se dictam condidit.
13. Visali filius exstitit Hemachandrus, rex fortissimus;
14. huic qui proxime successit, Suchandrus appellatus est. Suchandri filium deinceps Dhumrasvae nomine celebratum novimus,
15. a quo porro Srinjayas est procreatus. Srinjayae filius exstitit faustus Sahadevus, maiestate pollens;
16. Sahadevi, Cusasvas, recti studiosissimus; Cusasvae, inclytus Somadattas, maiestate pollens.
17. Huius filius inclytus in praesentia hanc urbem incolit, Sumates dictus, immortalium similis, invictus.
18. Ixvacus autem benignitate effectum est, ut omnes reges Visalenses diuturni essent, magnanimi, fortes iustique.
19. Hic hodie unam noctem commode somno indulgebimus: cras quam primum illuxerit, optime adolescens, Janacus nobis erit invisendus.
20. Interim Sumates rex, comperto Visvamitram appropinquasse, obviam ei processit, magnanimumque veneratus est.
21. Ipse, antistite cognatisque comitantibus, honorifice exceptum Visvamitram postquam reverenter interrogaverat, an recte valeret:
22. Sum fortunatus, inquit, gratulorque mihi, quandoquidem tu, magne vates, in sedem meam conspectumque venisti; nemo est me fortunatior.

CAPUT XLVIII. EXSECRATIO INDRAE ET AHALYAE.

1. In hoc congressu quum alter de alterius incolumitate certiores facti essent, post varios sermones Sumates magnum vatem talibus affatur:
2. Hi duo adolescentes, quaeso, vigore deorum aemuli, leonum elephantorumve incessu gradientes, fortes, tigribus taurisque comparandi,
3. grandibus oculis quasi loti foliis decori; acinacem, pharetram arcumque gestantes, non minus formosi quam Asvines gemelli,
4. prima iuventa florentes, quasi forent Immortales e Superum sedibus sua sponte in terram devecti: quomodo pedestri itinere huc pervenere? quo consilio?
5. et cuiusnam sunt nati, o vates? Illustrant sane hanc regionem, sicuti Sol ac Lunus polum aetherium, similes inter se, pariles statura vultu gestuque.
6. Cuius sermone audito Visvamitras ei res gestas, tum commorationem in eremo Consummato, tum caedem Gigantum ex ordine declaravit.
7. Qua narratione intellecta rex, ad summam admirationem raptus, hospites suos, geminos Dasarathidas, veneratus est.
8. Tum Raghuidae Sumatis hospitio honorifice excepti, quum unam noctem ibi quievissent, versus Mithilam sunt progressi.

9. Anachoretæ, ubi primum faustam Janaci urbem ex longinquo prospexerant, hilari animo, Euge! bene! exclamantes eam salutavere.
10. Ibi in silva suburbana prope Mithilam conspecto secessu antiquo, solitario, sancto, Raghuides vatum principem interrogavit:
11. Quidnam hoc est quod cerno, secessus amoeni specie, sed ab anachoretis deserti? Discere cupio, vir venerande, cuiusnam fuerit hic antiquus eremus.
12. Audita Raghuidæ percunctatione inclytus vates Visvamisras, facundia præditus, hæc contra retulit:
13. Narrabo tibi ex vero, cuiusnam hic eremus fuerit, abominatus postea præ ira a viro magnanimo.
14. Egregii vatis Gautami, nobilissime adolescens, olim fuit hic secessus, coelesti specie, quem vel ipsi dii honorarent.
15. Is anachoreta cum uxore Ahalya consociatus hic per multa annorum millia castimonias exercuit.
16. Quodam die autem quum anachoreta longius inde abiisset, Indras venustam feminae in secessu sedentis formam speculatus est.
17. Occasione oblata igitur coeli princeps, libidine contactus, anachoretæ habitum induit, talibusque Ahalyam affatur:
18. Amore flagrantes, modesta mulier, non exspectant, donec menstruorum tempus præterierit; ego vero tecum coniungi cupio, o tereti latere decora puella!
19. Illa, etiamsi agnoverat Indram sub anachoretæ habitu, demens consilium cepit ei obtemperandi, capta cupidine Coelitem principis.
20. Tum, postquam animam suam expleverat, Superum principem admonuit: Optato potita sum, domine;
21. cito iam hinc abi: omnimodo tibimet ipsi mihi que a Gautamo cave. At Indras ridens Ahalyam his verbis compellavit:
22. Satisfactum est mihi, iuvenili femore venusta! Abibo, sicuti adveneram.
23. Ita post concubitum cum illa discessit ex tugurio, festinanter turbatoque animo, anxius nimirum de Gautami reditu.
24. At protinus conspexit eo accedentem magnum vatem, vel Diis Danuidisque aggressu difficilem, vigore mirabili, quem sanctitate sibi quaesierat, præditum; irroratum aqua e stagno lustrali, flammæ instar splendentem.
25. Viso ibi anachoreta præstantissimo, qui ligna ad alendum ignem sacrum collegerat, verbenamque manu tenebat, Superum rex territum vultum deiecit.
26. Vates contra moribus probus, quum improbum illum sub anachoretæ habitu cognovisset, per iram hæc ei inclamavit:
27. Quandoquidem tu, vecors, meam ipsius speciem simulans, facinus nefandum patrasti, ilico spado fies.
28. Vix dum magnanimus vates iratus Indram talibus obiurgaverat, eodemque temporis momento testiculi eius humi cecidere.
29. Tum is, extincta virilitate, in spadonem mutatus, austera viri sanctitate percussus animum despondit, et languor enervis eum occupavit.
30. Hunc in modum diras Indræ imprecatus, Gautamus uxorem quoque exsecratus est: Hic ibidem per multa annorum millia habitabis;
31. aere vescens, nullo cibo recreata, temet ipsam excrucians, in cinere cubans, cunctis animantibus invisibilis in hoc secessu remanebis.

32. At quando Ramas, invictus ille Dasarathides, ad horridam hanc silvam accesserit, tunc demum pura fies.
33. Eius hospitio, improba mulier, a libidine ac dementia liberata me coram gaudio affecta formam propriam recuperabis.
34. Ita affatus contaminatam inclytus Gautamus in amoeno quodam Himavantis cacumine castimoniis serenissimis sese castigavit.

CAPUT XLIX. AHALYAE LIBERATIO A DIRIS.

1. At Sacrus spado factus deos Igne duce congregatos, tum agmen Sapientum, coelitumque Praecones, oculis prae pavore deiectis ita alloquitur:
2. Equidem, dum Gautami magnanimi sanctimoniam impedire studeo, iram eius concitando vestrum re vera, Superi, negotium peregi.
3. Spado factus sum ab irato, illa quoque (*uxor eius*) est deformata; attamen eripui ipsi castimoniae fructum vehementi, quam effudit, dirarum imprecatione.
4. Quamobrem aequum est, ut vos omnes, Superum principes, cum Sapientum agmine Praeconibusque, me vestri commodi gratia emasculatum denuo masculum reddatis.
5. Sermone dei Sacrifici audito Superi, Ignem duces secuti, cum Ventorum cohorte Progenitores divinos adeuntes, uno ore talia protulere:
6. Aliquando speculatus anachoretae uxorem deus Sacrificus libidinis impotens eam vitia vitavit: quapropter vatis diris ilico spado est factus.
7. Nunc divis ille succenset Coelitum princeps, urbium eversor. En! aries hicce coleatus est, Sacrus vero coleis privatus.
8. Ereptos igitur arietes coleos Sacro sine mora tradite; quo facto aries castratus in summis deliciis vobis erit,
9. et quicumque homines vos recreandi gratia talem arietem vobis offerent, his vosmet praemia perennia ac praeclara concedetis.
10. Audito Ignis sermone, Progenitores congressi arietis coleos comparatos deo mille oculis praedito accommodarunt.
11. Ab eo inde tempore, Cacus, Progenitores, quodocumque conveniunt, arietum castratorum carne vescuntur, quorum coleis illum redintegraverant.
12. Indras autem, Gantami magnanimi potentia ac sanctitate percussus, ab eo inde tempore coleis arietinis usus est.
13. Adi ergo, inclyte Raghuide, secessum viri religiosi; exsolve diris praeclaram illam Ahalyam, divina forma praeditam.
14. Audito Visvamitrae sermone, eundemque duces secutus, Raghuides cum Laxmano comite secessum intravit.
15. Ibi conspexit praeclaram mulierem, castimoniis collustratam, quam oculis cernere neque hominibus, vel undique congregatis, nec Diis Titanibusve contigerat:
16. quasi aetheriam quandam praestigiam, summa cum cura ab auctore rerum efformatam; quasi flammam, quamvis fumo obvolutam, tamen interlucentem;
17. quasi plenam lunam obnubilatam, bruma hiemali absconditam; quasi lucidam solis imaginem in mediis undis oculos praestringentem.
18. Illa eadem secundum Gautami effatum vel tergemini mundi incolis visu inaccessa fuerat, donec in Ramae conspectum venisset.
19. Tunc ambo Raghuidae laeti pedes eius amplexi sunt; ipsa vero, Gautami dictum recordata, benigne eos excepit;

20. sedula paravit pedum lavationem, pateram hospitem, ceterosque hospitii honores, quae cuncta Cacusstides pro more solenni rite accepit.
21. Decidit e coelo amplissimus florum imber, divinis tympanis interim resonantibus; simul Fidicines saltatricesque festas celebrare choreas.
22. At Dii vocibus bene auspicatis, Euge! pulcre! Ahalyam collaudare, mirabili castimoniarum vi lustratam, dicto audientem Gautamo.
23. Qui quidem maiestate pollens, quum divina mentis acie cognovisset, Ramam ad suum eremum accessisse, eum consalutavit.
24. Deinde cum uxore Ahalya iam ab omni labe purgata congressus, sociam assumpsit vir sanctus religionum in posterum colendarum.
25. Ramas quoque a magno anachoreta Gautamo cum eximio honore, sicuti decebat, coram exceptus, ad urbem Mithilam pergit.

CAPUT L. CONGRESSUS CUM JANACO.

1. Tum Ramas versus plagam mediam inter Eoam et Borealem progressus, Visvamisra duce ad septem sacrificale accessit.
2. Quo facto ipse, pariterque Laxmanus, vatum principem affatus, Sane quam amplius, inquit, est sacrorum apparatus, a Janaco magnanimo instructus.
3. Adsunt hic, vir inclyte, multa Brachmanarum millia, convenae e diversis regionibus, librorum sacrorum lectione insignes.
4. Cernuntur hinc inde vatum stationes, plaustres contenis circumseptae: eligatur, Brachmana, locus aliquis commodus, ubi nos quoque deversari possimus.
5. Audito Ramae sermone magnus vates Visvamisras sedem sibi fecit in loco a ceteris segregato, aquarum copia instructo.
6. Confestim rex egregius, Visvamisrae adventu cognito, antistitem sacrorum suorum laudatissimum Satanandum ducem secutus,
7. aliis quoque sacerdotibus comitantibus, pateram hospitem manu tenens, festinanter obviam ei processit, vir modestia insignis.
8. Vates eximius autem, honorem a Janaco sibi habitum benigne accepit, et percunctatus est regem de incolumitate et prospero sacri successu.
9. Similia deinde quaesivit ex antistite, religionum magistris ceterisque vatibus, quos singulos secundum cuiusque dignitatem hilari vultu consalutavit.
10. At rex, protensis manibus vatum principem adorans, Considerare velis, inquit, vir venerande, inter hosce vates egregios.
11. Audito Janaci sermone consedit ille; iuxta eum consederunt antistes, sacerdotes et ipse rex cum ministris suis.
12. Quos quum omni ex parte secundum dignitatis gradus in sedilibus collocatos videret princeps, Visvamisram talibus affatur:
13. Hodie apparatus sacrorum a Diis fructuosus mihi est factus; hodie praemium inde percepi, siquidem sanctam tuam maiestatem intueri mihi contigit.
14. Sum felix, sum amplificatus, cuius ad solemnia coram spectanda tu, Brachmana, cum anachoretarum coetu accesseris.
15. Religionum periti aiunt, duodenos dies ad operandum nobis superesse: tunc tibi, Causice, omnino visendi sunt Dii, suas singuli portiones petitori.
16. His dictis, rex denuo hilari vultu, manus reverenter protendens, vatum principem interrogavit:

17. Hi duo adolescentes, quaeso, vigore deorum aemuli, leonum elephantorumque incessu gradientes, fortes, tigribus taurisque comparandi,
18. grandibus oculis quasi loti foliis decori, acinacem, pharetram arcumque gestantes, non minus formosi quam Asvines gemelli, prima iuventa florentes,
19. quasi forent Immortales, e Superum sedibus sua sponte in terram devecti: quomodo pedestri itinere huc pervenere? quo consilio? et cuiusnam sunt nati, o vates?
20. Illustrant sane hanc regionem sicuti Sol ac Lunus polum aetherium, similes inter se, pariles statura, vultu gestuque.
21. Quo sermone magnanimi Janaci audito vir gravissimus regem certiolem fecit, hos esse Dasarathae natos;
22. narravit ei quoque commorationem in eremo Consummato, Gigantumque caedem; tum totius itineris ordinem, urbisque Visalae conspectum;
23. porro Ahalyae conspectum et congressum cum Gautamo; denique suum ipsius adolescentiumque adventum magni arcus visendi gratia.
24. Quae quum universa Janaco magnanimo exposuisset, conticuit inclytus vatum princeps.

CAPUT LI. EPISODIUM DE VISVAMITRA.

SATANANDI SERMO.

1. Tali Visvamitrae sollertis narratione audita, illustris Satanandus, sanctitate insignis, Gautami filius natu maximus,
2. qui castimoniis augustum splendorem sibi quaesierat, pilis prae gaudio erectis, Ramae conspectu ad summam admirationem raptus est.
3. Qui aliquamdiu regios iuvenes coram sedentes contemplatus, ad Visvamitram in sede sua compositum conversus, talibus inquit:
4. Ecquid tu, vatum princeps, matrem meam fama celebratam, diuturnis castimoniis intentam, regio iuveni conspiciendam exhibuisti?
5. Ecquid illa eadem, femina clarissima, oblatis silvestribus pomis honorifice excepit Ramam, dignum cui a cunctis mortalibus honos habeatur?
6. Ecquid tu, vir amplissime, Ramae narrasti veterem illam memoriam flagitii a matre mea cum deo admissi?
7. Ecquid, obsecro te, optime vates, mater post Ramae conspectum cum patre meo ac magistro denuo est consociata?
8. Ecquid pater benigno animo matrem meam, diuturnis castimoniis lustratam, in gratiam recepit?
9. Ecquid Cusici nate, Ramas inclytus, antequam huc proficisceretur, honorifice habitus est a patre meo magnanimo?
10. Cuius sermone audito, magnus vates Visvamitras, ipse facundiae gnarus, Satanando facundo haec retulit:
11. Nihil neglectum, vir venerande: quicquid faciendum erat, perfeci.
12. Consociata est cum vate uxor, sicuti Renuca cum Bhrguide. Dicto sollertis Visvamitrae audito illustris Satanandus ad Ramam conversus talia fatur:
13. Salve, optime Raghuide, qui tantum bonum mihi attulisti, Visvamitram ducem secutus, invictum Sapientem.
14. Ille idem inter sapientes Brachmanas splendidissimus sanctimonia sua opus incredibile perfecit; tu, fortissime iuvenis, nosti, quantum sit in eo praesidium.

15. Nemo alter in orbe terrarum te felicius est, o Rama, siquidem tibi contigit tutor Cusici filius, qui tantos labores sanctimoniae causa exantlavit.
16. Audi, quaeso! Declarabo viri magnanimi fortia facta et fata: tu mihi narranti ausculta.
17. Fuit is rex iustus, per longum tempus hostium domitor; recti gnarus, doctrina instructus, ac subditorum bono gaudens.
18. Magni Parentis filius exstiterat olim rex, Cusus nomine; Cuso genitus est filius fortis, piissimus Cusanabhus;
19. huius porro fuit filius, Gadhis nomine celebratus; Gadhes denique genuit filium inclytum, magnum vatem Visvamitram.
20. Ille idem, orbem terrarum imperio regens, per multa annorum millia muneribus regiis functus est.
21. Aliquando autem vir strenuus, collecto exercitu, plenissimis legionibus circumdatus orbem terrarum peragrabat.
22. Qua in expeditione urbes, regna, flumina, montium iuga ac secessus subinde ille invisens,
23. accessit tandem ad Vasishthae sedem silvestrem, variis floribus, fruticibus, arboribus consitam, variis ferarum gregibus frequentem, a Beatis Superumque praeconibus cultam;
24. a Diis, Danuidis, Fidicinum choris, Hippocephalisque praesentia sua amplificatam; mansuetis capreolis frequentem, avium catervis circumvolitatam;
25. faustam, perpetuo plenam viris religiosissimis, castimoniarum consuetudine consummatis, ignis instar fulgentibus, magnanimis, ad divinitatem efformatis;
26. aquae vel aeris haustu pro cibo utentibus, foliis aridis aut pomis radicibusque vesci consuetis, temperantibus, domito irae sensuumque impetu sui potentibus;
27. a Sapientibus *ex Brachmanis pilis* pollicari statura genitis, tacitae preconi et igni sacro alendo intentis, aliisque ascetarum generibus undique amplificatam.
28. Talem Vasishthae sedem, quasi alteram Brachmanis sedem, invisit bellatorum praestantissimus Visvamitras animosus.

CAPUT LII. EPISODIUM DE VISVAMITRA.

VISVAMITRAS AD EPULAS INVITATUS.

1. Viso Vasishtha strenuus belli dux Visvamitras, summo gaudio affectus, officiose piissimum virum adoravit.
2. A quo magnanimo salutatus est voce gratum sibi illius adventum testante.
3. Deinde venerabilis Vasishthas ei apparavit sedile, in quo postquam sollers Visvamitras consederat, anachoreta eximius, sicuti decebat, poma silvestria radicesque esculentas ei obtulit.
4. Quo honore hospitali grate accepto rex praestantissimus, inclytus Visvamitras, quaesivit ex Vasishtha an recte valeret.
5. Is quidem regi refert, omnia ipsi salva esse: religiones, ignes sacros, discipulos, arborumque pomiferorum nemora.
6. Tum sanctus Vasishthas, vir in tacita preconi assiduus, Brachmanis filius, commode sedentem Visvamitram invicem interrogavit:
7. Num tibi, o rex, res prospere succedunt? num subditos, iustitia tua conciliatos, tueris, regio munere probe functus?

8. Num famuli victu a te curati tibi dicto sunt audientes? Num tu, hostium interfector, cunctos hostes debellasti?
9. Num tibi, fortissime ac iustissime princeps, quantum ad copias militares, ad aeraria, ad socios, ad liberos nepotesque attinet, omnia sunt salva?
10. Inde rex inclytus Visvamis, qua erat modestia, Vasishthae incolumem omni ex parte rerum suarum statum declaravit.
11. Tales sermones per aliquantum temporis inter se serentes viri optimi, magna laetitia affecti alter altero delectabantur.
12. Tunc in fine colloqui venerabilis Vasishthas Visvamitrae hanc orationem subridens proposuit:
13. Hospitio excipere cupio istum exercitum tuum, dux potentissime, ac temet ipsum pro amplissima dignitate tua; annuas mihi velim.
14. Hanc observantiam a me oblatam benigne accipe, o rex! Tu, hospitum praestantissimus, impense colendus es.
15. At prudens Visvamis a Vasishtha ita compellatus, iam factum est, inquit, quod cupis, colloquio honorifice mecum habito;
16. pomis radicibusque oblatis, qualia in secessu tuo leguntur; pedum lavatione, et aqua ad os eluendum subministrata; ipso denique sanctitatis tuae adspectu.
17. Omnimodo honorifice habitus a te, vir sapientissime, cui ipsi honos debetur, abibo.
18. Salve, oculisque benignis me respice! Talia dicentem regem pius Vasishthas, excelsi animi vir, etiam atque etiam invitare.
19. Tandem Gadhides ei assensus, Euge! inquit, quomodo tibi placet, vatum princeps, ita fiat!
20. Hisce annuentis verbis compellatus Vasishthas, tacitae precationis peritissimus, confestim advocat vaccam maculosam ab omni macula puram:
21. Veni age, Maculosa! Cito adveni, ut iussa mea audias. *Invisit secessum nostrum inclytus Visvamis;*
22. hunc regem sapientem cum ipsius exercitu lautissimis epulis honorare decrevi: has tu mihi appara.
23. Quicquid cuilibet e sex saporibus exquisitissimum collibuerit, id omne tu, divina copiae vacca, in gratiam mei largo imbri effunde.
24. Ex saporato, alibili, potulento, ad liguriendum et sorbillandum accommodato conflatum plenissimum dapium cumulum praebe, et quidem sine mora.

CAPUT LIII. EPISODIUM DE VISVAMITRA.

COLLOQUIUM VASISHTHAE CUM VISVAMITRA.

1. Ita admonita a Vasishtha, iuvenis bellicose, vacca ista maculosa, a lactea uberum copia dicta, apparavit varias dapes, quae cuique gratissimae essent:
2. cannas sacchariferas, mella, grana tosta, latices ex lythri fruticosi floribus liquatos, potusque delicatissimos, nec non cibos cuiuscunque generis.
3. Apponebantur ibi caldae oryzae coctae acervi montium instar, condita edulia, sorbitiones, lactisque spissati lacus quoque,
4. porro liquorum varii generis dulcium mellitorumque vasa bene plena, et innumera bellaria.
5. Universus Visvamitrae exercitus, singulis convivis satiatis ac reffectis, lauto Vasishthae hospitio magnopere delectatus est.

6. At rex prudens, quum ipse iucunde ac large epulatus esset cum sodalibus consiliorumque sociis, cum famulis denique, militibus iumentisque, laetitia elatus Vasishtham talibus affatur:
7. Honoratus sum a te, Brachmana, cui ipsi honos debetur, lautissimo hospitio. Ausculta!
8. sermonem aliquem proponam tibi, sermocinandi gnaro. Detur mihi vacca ista maculosa, centum millibus vaccarum commutata.
9. Sane, vir venerande, haec est gemma: reges vero gemmarum, *quae in ipsorum ditione inveniuntur*, sunt participes. Quapropter da mihi vaccam: etenim iure mea est.
10. Ita compellatus a Visvamitra sanctus Vasishthas, anachoretarum princeps, terrae domino haec reponit:
11. Equidem, o rex, neque centum millibus vaccarum, nec vel millies centenis millibus commutatam dabo maculosam istam, neque ingentibus argenti acervis.
12. Haud sane meruit ea, ut a me meaque culpa deseratur, hostium domitor! Semper fida mihi comes est haec vacca, sicuti bona fama viro sapienti.
13. In ea nituntur Deum Maniumque religiones, ipsius vitae sustentatio, ignium sacrorum cura, libatio quae cunctis animantibus spargitur, pinguis quoque laticis sacris destinati copia,
14. voces bene auspicatae in litando nuncupandae, variae denique artes: haec universa in eadem niti, rex prudentissime, dubitare noli.
15. Illa est re vera opum mearum summa; illa eadem mihi in deliciis habetur: multis de causis, o rex, non tradam tibi vaccam istam maculosam.
16. Quam quum repulsam a Vasishtha tulisset Visvamitras, sermocinandi gnarus, multo vehementius sermonem prosecutus,
17. Dabo tibi, inquit, elephantos dentatos, aureis cingulis torquibusque instructos, aureo vectoris unco ornatos, ad quatuordecim millia;
18. dabo tibi octingentos currus auro insignes, candidis equis iunctos, quadriugos, tintinnabulis ornatos;
19. equorum patria et stirpe nobilium, animosorum, undecim millia dabo tibi, vir sancte,
20. porro vaccas variis coloribus distinctas, iuencas, dabo tibi ad centies centena millia, dummodo mihi detur maculosa ista.
21. Quantum gemmarum aurive tu poposceris, Brachmanum optime, id omne tibi dabo, dummodo mihi detur maculosa ista.
22. Ita compellatus vir venerandus a sollerti Visvamitra, Nullo modo, inquit, o rex! eam dabo.
23. Haec eadem est mea gemma, hae sunt meae divitiae; haec est opum summa, in hac posita est vita mea.
24. Hac eadem, o rex! continentur interlunii ac plenilunii solennia, et sacra cum debitis largitionibus coniuncta, variaeque caeremoniae.
25. Ex hoc fonte, ne dubites, manant religiones meae omnes. Quid attinet, multa nugari? Non dabo tibi copiae vaccam.

CAPUT LIV. EPISODIUM DE VISVAMITRA.

PUGNA VISVAMITRAE CUM SACIS EORUMQUE SOCIIS.

1. Vasishthas anachoreta quum copiae vaccam omnino dimittere nollet, tunc rex Visvamitras eam ab illo vi abstrahere coepit.

2. At vero dum abducebatur regis animosi iussu, vacca ista, animi aegra, gemens, moerore afflicta, talia secum volvebat:
3. Cur tandem ego a Vasishtha magnanimo deseror, quippe quam miseram, vehementi dolore affectam a regis satellitibus rapi patiatur?
4. Quidnam male merui de Sapienti isto alta mente praedito, quod me, quam cognovit insontem ipsique deditam, vir pius deserit?
5. Quibus tacite perpensis illa, iterum atque iterum ingemens, subito velocitate incredibili evasit, Vasishthamque petiit.
6. Protinus dissipavit regis satellites magno numero, et cum procellae impetu accurrens ante pedes magnanimi procubuit.
7. Ibi coram Vasishtha copiae vacca, flebile quid mugiens, qualis est gravis tympanorum coelestium sonitus, talia fatur:
8. Alme Brachmanis fili, cur ego a te deseror, ut adeo regii satellites me tuo a latere abstrahant?
9. Ita compellatus vates divinus illam, cuius cor moerore angebatur, tanquam sororem aegram hisce dictis consolari:
10. Non equidem te desero, iuvenca, neque tu quicquam in me peccasti: sed en! rex iste potentissimus, copiis bellicis superbiens, te abduci iubet.
11. Haud sane vires meas pares certamini arbitror, cum rege praesertim; is enim validus est, tum ex bellatorum stirpe oriundus, tum terrae dominus.
12. Adest, ecce! exercitus plenissime delectus, elephantis, equis curribusque frequens, peditum vexillis numerosus: hinc iste multo plus pollet.
13. Sic admonita a Vasishtha illa, loquendi gnara, vatem splendore incomparabilem humiliter contra alloquitur:
14. Non laudant prudentes bellatorum pollentiam; Brachmanae plus pollent. Brachmanum pollentia est divina, ac bellica potior.
15. Immensa tibi inest pollentia, neque te plus pollet Visvamitras, quamvis fortitudine excellens: tua maiestas est difficilis aggressu.
16. Impera mihi, quam tu, vir auguste, divina pollentia tibi parasti; ego istius superbiam copiasque quantascunq̄ue disperdam.
17. Huic adhortationi assentiens inclytus Vasishthas, Crea, inquit, copias hostilibus copiis conterendis pares.
18. Tum rauco Vaccae mugitu procreati Pahlavi innumerabiles profligavere totum Visvamitrae exercitum, ipso coram spectante.
19. At rex, vehementi ira incensus, oculis prae furore coruscantibus, Pahlavos invicem profligavit telis cuiuscunq̄ue generis.
20. Protinus vacca, quum Pahlavos ingenti clade a Visvamitra affectos cerneret, denuo creavit feroces Sacas cum Yavanis commixtos.
21. Hisce inter se commixtis Sacis Yavanisque cooperta est tellus. Erant fulgidi, praevalidi, densitate catervarum aureis loti filis similes, acutos enses ac bipennes gestantes,
22. lorice aurei coloris contacti: a quibus tanquam a candentibus flammis totus iste exercitus combustus est.
23. Deinde inclytus Visvamitras tela sua iaculari, quibus Yavani, Camboji Barbarique turbati ac fusi fuere.

CAPUT LV. EPISODIUM DE VISVAMITRA.

VASISHTHAE EREMUS INCENDIO CONSUMTUS.

1. Quos quum Visvamitrae telis attonitos in fugam actos cerneret Vasishthas, copiae Vaccam cohortatus est, ut omni cum cura copias bellicas crearet.
2. Huius ex rauco mugitu exstitere Camboji, solis instar fulgidi; ex uberibus porro prodire Barbari, tela manibus vibrantes;
3. e locis genitalibus Yavani, e stercoris meatu Sacae orti memorantur; ex minutissimis in cute foraminibus, quibus pili insident, homines feri, ignotis linguis utentes,
4. Hariti cum Kiratis, qui temporis momento universas Visvamitrae copias, tum pedites, tum elephantos, equos currusque, internecone delevare.
5. At viso toto exercitu Vasishthae magnanimi ope pessumdato, filiorum Visvamitrae centuria, armis varii generis instructa, ira flagrans,
6. irruit in virum tacitae precatationis peritissimum: quos omnes summus vates gravi oris fremitu combussit.
7. Sic illico Visvamitridae cum equis, curribus peditibusque in cineres sunt conversi.
8. Tunc horum omnium totiusque exercitus clade inspecta dux gloriossimus, pudore offusus atque animi aeger, erat qualis oceanus aestu sedato;
9. qualis serpens dentibus evulsis; qualis Sol deliquium passus, iubare protinus obscurato;
10. qualis volucris alis decurtatis: talis ille miser, post natorum exercitusque cladem, omni virium contentione dimissa, ad sui contemptum deiectus est.
11. Igitur filium unicum, *qui ei restabat*, admonitum ut terram bellica virtute tueretur, imperio quum praefecisset, ipse in silvarum secreta migravit.
12. Quo profectus in quodam Himavantis clivo, consueta Hippocephalorum Anguiumque sede, vir continentissimus Sivae placandi gratia castimoniis sese castigavit.
13. Post aliquantum temporis vero deum princeps, qui taurum in vexillo gestat, optatorum dator, apparuit Visvamitrae fortissimo.
14. Quam ob caussam, inquit, temet excrucias, o rex? Eloquere animi tui sententiam. Optatorum dator sum: declaretur optatum quod maxime tibi cordi sit.
15. Ita admonitus a deo Visvamitras religionibus addictus, magnum numen prostrato corpore adorans, hanc orationem protulit:
16. Quod si tibi, Alme, me probavi, tradatur mihi sagittandi disciplina numeris suis absoluta, cum subsidiis arcanisque;
17. et quotquot exstant tela apud Deos, Danuidas, Sapientes, apud Fidicines, Genios, Gigantesque, ea mihi affulgeant.
18. Tuo favore, Divum Dive, optatum mihi eveniat.
19. »Esto! fiat quod petis!« ita profatus Sivas in coelum rediit. At Visvamitras validissimus, simul ac tela ipsi obtigerant a deorum principe, summa laetitia affectus, denuo superbire coepit.
20. Altius animis insurgens, sicuti aestu oceanus in interluniis, Vasishtham, vatem praestantissimum, iam tum occisum arbitrabatur.
21. Profectus ergo ad eius secessum, tela emisit, quorum impetu quidem sacrum illud nemus plane conflagravit.
22. Anachoretas, quum telum a sollerti Visvamitra eminus missum cernerent, pavidi quoquo versus catervatim diffugiebant.
23. Tum Vasishthae discipuli, quotquot erant, tum ferae volucresque, turba innumera, pavore trepidantes in diversas coeli plagas dissipari.

24. Vasishthae secessus vacuus fuit, silens ad breve tempus, vastae solitudinis instar, ipso interim suos identidem inclamante:
25. Ne pavete! hodie delebo Gadhidem, sicuti Sol pruinas. Talia fatus excelsus Vasishthas, tacitae precatationis peritissimus, indignabundus deinde Visvomitram hisce increpat:
26. Quoniam tu secessum diu florentem pessumdedisti, quoniam vecordia tua te in nefas adegit, iamiam te perituum esse scito.

CAPUT LVI. EPISODIUM DE VISVAMITRA.

VISVAMITRAE PROPOSITUM.

1. Ita compellatus a Vasishtha Visvamisras validissimus, Igneum telum ostentans, Siste te! siste! clamabat.
2. At venerandus ille, Brachmanis sceptrum vibrans, minaciter talia profatur; Bellicae stirpis alumne!
3. tute iam contra stando, quantum polleas, palam facito! Hodie retundam superbiam tuam, Gadhis nate, telique tui aciem.
4. Immensum quantum bellica ista tua pollentia distat a summa pollentia sacerdotali. Hanc, divinitus mihi traditam, experiere, bellatorum vilissime!
5. Protinus telum istud horrendum, Igneum, a Gadhis filio sublatum, Brachmanis scepro extinctum est, sicut ignis impetus fluctibus.
6. At heros Gadheius, ira furens, coniecit Varuni, Rudri, Indrae, pecudumque Altoris tela;
7. telum Humanum, nec non Delenimentum, Fidicinum coelestium proprium, Soporiferumque; Oscedinem atque Illecebram, *telum Cupidineum*;
8. Tormentum Lamentumque; Torridum porro terroris plenum, tum telum Fulmineum invictum; Brachmanis laqueum, Fati laqueum, nec non Varuni laqueum;
9. Tridentiferi telum dilectum, tum duo fulgura, *Siccum et Humidum*; Vindictae telum, porro Lemurum telum, Ardeae rostrum quoque;
10. Iuris discum, Fati discum, pariterque Vishnus discum; tum Turbinem, Venti proprium, ac telum Hippocephalum;
11. coniecit quoque binas hastas, nec non pistillum ossifragum; tum ingens Aligerorum telum, Fatique telum terribile;
12. horridam fuscina tricuspidem, denique manicam e craniis contextam.
13. Haec tela, quotquot erant, coniecit ille in Vasishtham piissimum, ita ut miraculi instar esset: at eadem universa Brachmanis filius scepro suo devorat.
14. Quibus extinctis Gadheia proles coniecit Brachmanis telum; quod quum expromptum cernerent,
15. Superi cum duce suo Igne, coelestes Sapientes, Fidicines magnique Serpentes consternati fuere; contremuit tergeminus mundus Brachmanis telo emisso.
16. Id ipsum quoque telum terrificum divinae maiestatis ope vates totum devorat Brachmanis scepro.
17. Vasishthae magnanimi Brachmanis telum devorantis species fuit atrox, horrenda, qua tergeminus mundus obstupesceret.
18. Ex minutissimis in eius cute foraminibus, unde pili nascuntur, absistebant quasi scintillae igneae, fumo fulgorem obscurante;

19. ardebatque Brachmanis sceptrum, Vasishthae manu libratum, tanquam fatalis mundi conflagratio, fumida caligine involuta, vel tanquam alterum Yamae *regis inferorum* sceptrum.
20. Tunc Sapientum cohortes laudibus celebrabant Vasishtham tacitae precatationis peritissimum: Ineluctabilis est vis tua, o Brachmana! sed vigorem tuum ipso vigore cohibe.
21. In ordinem coactus est a te Visvamitras validissimus; placatus iam sis, vates piissime! Mundi iam angoris immunes sunto.
22. Ita admonitus vir gravissimus ac sanctissimus tranquillitatem restituit. Visamitras vero profligatus, alte suspiria trahens, talia fatur:
23. Proh nihili bellatorum pollentia! Brachmanum pollentia vere pollet: solo Brachmanis sceptro omnia tela mea sunt fracta.
24. Quamobrem ego, re probe perspecta, placidis sensibus animoque ad austeras castimonias me convertam, quae Brachmanae conditionem mihi parare possint.

CAPUT LVII. EPISODIUM DE VISVAMITRA.

TRISANCUS SERMO.

1. Deinde ille, aegritudine cordis confectus, cladis suae memor, identidem ingemens, pro hoste habitus a vate magnanimo,
2. ad plagam australem profectus cum coniuge regia, Raghuide, pomis silvestribus radicibusque vescens, temperans, severissimas castimonias coluit.
3. Postea ei nati sunt filii, veri ac recti studiosi, Havishyandus, Madhushyandus, Dridhanetrus, magno curru invectus.
4. Expletis autem mille annis, Brachman, magnus mundi Parens blanda oratione Visvamitram ascetam eximium affatur:
5. Meruisti castimoniis istis, Cusici progenies, beatas regum sapientium sedes; ideo te utique regem sapientem esse statuimus.
6. His dictis augustus mundorum dominus cum ceteris numinibus rediit in summam coeli partem, sedem suam aeternam.
7. Visvamitras contra, hac sententia audita, vultum prae pudore nonnihil deiectus, gravi dolore aestuans, indignabundus haec secum loqui:
8. Severis custimoniis memet castigavi; tamen Dii Vatesque uno ore regem sapientem modo me esse statuunt.
9. Nullus est, puto, religionum fructus. Sic re deliberata vir religiosissimus sui que maxime compos, rursus severioribus adeo castimoniis sese adstrinxit.
10. Eodem autem tempore florebat vir veridicus, temperans, Trisancus nomine celebratus, Ixvacuidarum columen.
11. Is consilium mente concepit de sacrificio adornando, cuius ope cum ipso corpore ad superas deorum sedes evehi mereretur.
12. Vasishthae igitur ad se arcessito propositum enarrat, sed a vate magnanimo responsum tulit, id nullo modo fieri posse.
13. Post repulsam a Vasishtha relatam rex, ad regionem australem profectus, istius filios adiit, ut in opere perficiendo se adiuverent.
14. Quos quidem, splendidissimam Vasishthidarum centuriam, conspexit inclytus Trisancus, in religiones integra mente intentos.

15. Accessit itaque rex ad magnanimos magistri sui filios, singulisque ex ordine salutatis, vultum prae pudore paullulum deiectus,
16. manus suppliciter protendens, viros eximios in commune alloquitur: Perfugium ego, consilii inops, quaero apud vos, qui miseris succurrere soletis.
17. Bene sit vobis! Repulsam nimirum tuli a Vasishtha magnanimo, dum sacrificium maximum celebrare cupio: cuius suscipiendi veniam mihi dare, vestrum est.
18. Equidem omnes magistri mei filios salvere iussos adoro, atque inclinato capite obsecro vos, Brachmanas religionibus addictos:
19. operamini meam vicem sacro diligenter faciundo, cuius ope ego cum ipso corpore superas deorum sedes nanciscar.
20. Post repulsam a Vasishtha relatam aliud praesidium, viri sancti, nisi apud magistri filios, nullum plane video.
21. Enimvero! Ixvacuidarum omnium domesticus sacrorum antistes summum est praesidium: huic vos proximo loco constituti, numinis instar mihi estis.

CAPUT LVIII. EPISODIUM DE VISVAMITRA.

TRISANCUS EXSECRATIO.

1. Trisancus oratione audita, centeni vatis filii, ira commoti, regi talia regerere: Repulsus fuisti, o demens! a magistro tuo veridico.
2. Quomodo, huius auctoritatem transgressus, ad aliam sectam te conferre audes?
3. Enimvero Ixvacuidarum omnium domesticus sacrorum antistes summum est praesidium, neque licet transgredi dictum veridici.
4. »Fieri nequit!« sic effatus est almus vates Vasishthas. Quomodo ergo nos sacrum istud pro te adornare potis sumus?
5. Stolidus tu; redi, o rex, ad imperii tui sedem. Vir sanctus ille vel tergemini mundi sacris praeesse potis est.
6. Quorum orationem, turbido prae ira sono prolatam, quum audivisset, denuo illis rex talia regerit:
7. Repulsam tuli a viro sancto, pariterque a magistri natis; aliam viam ingrediar: vos, viri religiosi, valetote!
8. At vatis filii, simul atque audierant sermonem nefarii propositi indicem, vehementer irati diras ei imprecari: Transibis in Chandali conditionem.
9. His dictis magnanimi illi ad suum quisque secessum rediere. Deinde quam primum nox praeterierat, postero mane rex in Chandalum mutatus fuit.
10. Fuscis vestibis amictus, ipse fuscus, maculis deturpatus, deciduis capillis calvus, foliis arboris infelicis ustrinum obumbrantis erat redimitus, ac ferrea ornamenta gestabat.
11. Quem talem, Chandali speciem indutum, conspicati ministri regii et quotquot cives in eius comitatu erant, deseruerunt catervatimque aufugerunt.
12. At rex solivagus, memori mente, diu noctuque aestuans, adiit Visvamitram castimoniis lustratum.
13. Viso autem rege masculi vigoris orbo, in Chandali speciem mutato, Visvamitras anachoreta misericordia tactus est.
14. Miseritus regis visu horrendi inclytus ille, recti studiosissimus, talibus cum affatur: Salve mihi!

15. Quaenam est adventus tui caussa, validissima regum progenies, Ayodhya domine, heros, qui diris in Chandali conditionem es deiectus?
16. Cuius alloquio intellecto rex, Chandali ad aspectu deformis, manus suppliciter protendens, facundiae gnaro ipse facundus haec refert:
17. Repulsam tuli a magistro, pariterque a magistri filiis; et optatum quidem istud, *quod ab iis petieram*, non adeptus, calamitatem nactus sum.
18. Haec nimirum opinio mihi insederat, o bone! ut in coelum cum ipso corpore subirem. Quem in finem centenis sacris operatus sum, nec tamen praemium istud impetratur.
19. Nullum antehac mendacium dixi, neque unquam sum dicturus, vel maxime miseriis oppressus, o bone! Per militis fidem tibi iuro: sacra varii generis litavi;
20. cives aequo imperii iure rexi; probavi me magnanimis magistris morum honestate.
21. Sed mihi in religiones intento, et sacrificium celebrare cupienti, ad approbationem non adducuntur magistri, vatum praestantissime!
22. Fatum, puto, ubique dominatur, humani conatus vero sunt irriti. Fato omnia corripuntur; fatum est summum columnen.
23. En, me vehementer afflictum, desiderio aegrum, cuius coepta fato percelluntur, benigne sublevare te decet, quod bene tibi vertat!
24. Nullum aliud prospicio praesidium; nullum aliud perfugium mihi restat. Virili opera fatum repellere te decet.

CAPUT LIX. EPISODIUM DE VISVAMITRA.

VASISHTHIDARUM EXECRATIO.

1. At regem talia memorantem, manifesto in Chandali conditionem mutatum, Cusici natus, misericordia motus, blandis verbis affatur: Salve, Ixvacuide!
2. Faustum adventum tibi precor, filiule! Novi te iustissimum; perfugium tibi praestabo: ne timeas, princeps eximie!
3. Ego invitabo omnes magnos Sapientes, sanctimonia spectatos, ad huius sacrificii consortium: tunc tu, rex, curis exsolutus litabis.
4. Quae forma magistrorum diris effecta in te apparet, hanc eandem indutus cum ipso corpore ad coelum ibis.
5. Sedes superas equidem arbitror te iam manu tenere, quippe qui, consilii inops, apud Cusicidem praesidium quaesivisti.
6. Sic fatus vir inclytus, filiis suis recti studiosis ac prudentissimis mandavit, ut sacrificii apparatus curarent.
7. Deinde, cunctis discipulis convocatis; talem habuit orationem: Cunctos vates, nec non Vasishthidas, adducitote meo iussu,
8. et quod quisque responsum dederit, meorum dictorum auctoritate admonitus, id universum, qualecunque sit, sine ullo respectu mihi est nuntiandum.
9. Dictis hisce auditis discipuli quoquoersus profecti sunt eius iussu. Convenere deinde ex omnibus terris voluminum sacrorum interpretes.
10. Discipuli quoque, reversi ad anachoretam maiestate splendentem, referebant ei quae singuli voluminum sacrorum interpretes dixissent.
11. »Dicto tuo audito universi viri bis nati conveniunt, ex omnibus terris huc profecti, excepto tamen Mahodayo.

12. Centeni isti Vasishthidae turbido prae ira vocis sono quemnam atrocem sermonem protulerint, audi tu, anachoretarum princeps!
13. Cui sacrificus est homo militaris, Chandalo praesertim, quomodo in huius consessu Dii Sapientesque coelestes latice pingui vescentur?
14. Aut quomodo tandem Brachmanae magnanimi, delectati epulis Chandalarum, in coelum eveherentur, Visvamiatrae patrocínio tuti?
15. Tales verborum contumelias, vatum princeps, nobis dixere oculis flagrantibus cuncti Vasishthidae cum ipso Mahodayo.«
16. Discipulorum suorum narratione audita, vates praeclarus oculis prae ira flagrantibus indignabundus exclamat:
17. Quoniam me insontem, qui austeras castimonias sustinui, criminantur, immansueti isti in cineres convertentur; ne dubitetis!
18. Protinus fati laqueo illi ad Iudicis inferorum domum abstracti, per septingentas generationes vespillones et carnifices renascuntur.
19. Canina carne vesci coacti, latrones nimirum immites, turpes deformesque per hunc orbem terrarum vagantur.
20. Ipse Mahodayus demens in me, immeritum sane, probra iecit; ideo probrosus omnium iudicio in venatoris feri conditionem transibit.
21. Gaudens animantium caede, ad crudelitatem propensus, per diuturnum tempus irae meae obnoxius in statu abiecto versabitur.
22. Hactenus prolata sententia, conticuit vir gravissimus in isto anachoretarum coetu.

CAPUT LX. EPISODIUM DE VISVAMITRA.

TRISANCUS IN COELUM SUBLATUS.

1. Postquam sanctitatis suae vi Vasishthidas ipsumque Mahodayum perculerat, inclytus Visvamitras Sapientum coetum hunc in modum affatur:
2. Adstat hic, en! Ixvacus in imperio heres, Trisancus nomine celebratus; vir iustissimus et munificus, qui quidem apud me praesidium quaesivit.
3. A vobis, viri honestissimi, mecum una appareatur tale sacrificium, cuius ope is cum ipso corpore in Superum sedes transeat.
4. Audito Visvamiatrae dicto, egregii hi anachoretae, istius metu turbati, mutuo inter se consultare.
5. Vates hicce, Cusici heres, pronus est ad iracundiam; quod protulit dictum, diligenter id est perficiendum: ne dubitetis.
6. Ignis instar exardescit vir sanctus: diras in nos iaciet ira commotus; quapropter appareatur sacrum, sicuti declaratum est a magno Sapiente;
7. omnique conatu est annitendum, ut Ixvacus heres, Visvamiatrae maiestate adiutus, cum ipso corpore in coelum transeat.
8. Ergo inchoatum est sacrificium omnibus apparatus instructum, quibus in solennibus augustus Visvamitras sacrifici munere fungebatur.
9. Sacerdotes quoque, carminum gnari, secundum dignitatis suae gradus, verba praeceuntes rite ex praeceptis sacris cunctas caeremonias perficiebant.
10. Deinde, post aliquantum temporis, egregius asceta Visvamitras comprecationem omnium deorum fecit, ut suam quisque epularum partem capessero.

11. Quum vero dii, ad epulas invitati, nulli convenirent, tunc vehementer incensus magnus vates Visvamis, catapedine alte sublata,
12. irae plenus Trisancum talibus affatur: En, adspice, o rex! quid valeant castimoniae ultro a me cumulatae.
13. Ille ego te cum ipso corpore in coelum perducam mea potestate. Vade age, populorum domine; ad coelum haud facile cum corpore adeundum.
14. Quaecumque sane praemium mihi debetur castimoniis quaesitum. Harum igitur virtute tu, o rex, cum corpore ad coelum perge!
15. Vix dum vates loqui desierat, iamque in aethera evehebatur hominum princeps, spectantibus anachoretis.
16. At Indras, frugum maturator, quum Trisancum in aethera sublatum cerneret, una cum Superum catervis eum his verbis increpuit:
17. Trisancus, abi ociosus! Non tu idoneus es, qui sedes coelestes incolas, magistri tui diris percussus; demens! praeceps in terram decide.
18. Ita increpuit ab Indra Trisancus, retro delapsus, hac voce: Fer opem! sanctum Visvamis inclamavit.
19. Cuius voce clamantis audita Cusicles, in iram vehementem erumpens, contra; »Siste te! siste!« vociferatur.
20. Protinus vi mirabili divinae scientiae religionisque, quasi alter rerum progenitor, creavit in parte australi alteros Septem Sapientes.
21. Ad plagam australem conversus coram anachoretis inclytus ille, ira aestuans, alteram siderum coronam creare coepit.
22. Alium Indram, inquit, creabo, vel mundus Indra suo fiat orbis. Quin, alia quoque numina prae ira creare moliebatur.
23. Tunc vehementer turbati Dii Titanesque cum Sapientum coetu Visvamis magnanimum blanda oratione obtestari:
24. Rex iste, vir amplissime, magistri diris ictus, non meretur cum ipso corpore in coelum transire, nisi antea lustretur.
25. Deorum sermone audito, vatum princeps Causicus gravissimam sententiam contra protulit:
26. Ego vero huic regi Trisancui, vestra pace loquar, adscensum cum ipso corpore promisi, nec fidem fallere sustineo.
27. Esto igitur huic Trisancui corporeo aeterna in coelo sedes et sunt immota cuncta sidera mea.
28. Quamdiu orbis aetherii perdurabunt, haecce a me creata utique firma manento: id mihi, o Superi, concedere vos oportet.
29. Tali modo compellati Divi omnes vatum principi responsum dedere: Ita fiat in honorem tuum!
30. Permaneto utique in orbe aetherio, extra Solis tramitem, plurima haec sidera, optime vates!
31. et inter hasce stellas coruscans praeceps in caput Trisancus permaneto immortalium similis; caedemque stellae comitabuntur regem praestantissimum.
32. Visvamis vero pietate et gravitate insignis, ab omnibus diis laudatus, coram anachoretis assensum suum declaravit.
33. Tum Dii magnanimi, sanctique Sapientes, simul omnes abierunt sicuti venerant, post sacrificium peractum.

SUNASSEPHI MANCIPIATIO.

1. Inclytus Visvamitras, quum Sapientes istos profectos esse videret, cunctos qui secum silvam incolebant, ita affatur:
2. Instat, en! ingens impedimentum, quod plagam australem invasit. Pergemus ad aliam plagam, ibique castimonias observabimus.
3. In terra Visala versus occidentem sita ad Pushcarorum silvam secedentes, commode religionibus fungemur: id enim eximium est castimoniae nemus.
4. His dictis magnus anachoreta, ad Pushcaros profectus, severissima abstinencia sese castigavit, radicibus pomisque silvestribus vitam sustentans.
5. Eodem autem tempore potentissimus Ayodhyaee rex, cui Ambarisho nomen erat, sacrum celebrare molitus est.
6. Is dum sacris operabatur, Indras victimam surripuit. Amissa vero victima sacrorum antistes regem talibus admonuit:
7. Surrepta hinc est victima, o rex! deperdita tuo neglectu. Regem, nisi sit strenuus suorum vindex, domine, delicta sua pessumdant.
8. Gravissimum sane hoc est piaculum? *aut victimam ipsam* aut hominem victimae vice cito adduc, ita ut opus sacrum perfici possit.
9. Magistri religionum sermone intellecto Ixvacuides splendidissimus, magni consilii vir, quaesivit victimam multis vaccarum millibus emendam.
10. Regiones terrasque quoquo versus sitas, urbesque, silvasque, et sanctos secessus pervestigans rex iste,
11. care adolescens, conspicatus est Richicum, cum filiis suis atque uxore in Bhrigus clivo sedentem.
12. Quem inclytus Ambarishus quum honorifice salutasset, sapientem Brachmanam, sanctimonia lucentem, rex sapiens hunc in modum affatus est:
13. Si tu centies mille vaccarum pretio vendere velles aliquem e filiis victimae vice, nobilis Bhriguide, tunc ego plane curis exsolutus forem.
14. Cunctas terras peragravi, nec tamen nanciscor victimam sacrificio idoneam; aequum est, te mihi unum ex hisce filium pretio permutare.
15. Ita compellatus illustris Richicus talia respondet: Natu maximum, o princeps, equidem nullo modo vendiderim.
16. Richici sententia audita mater magnanimatorum istorum heroem Ambarishum hunc in modum affantur:
17. Filium natu maximum venerandus Bhriguides non venalem declaravit; mihi quoque, domine, scias carum esse minimum nata catellum.
18. Plerumque nimirum accidit, ut patribus natu maximi sint in deliciis, matribus minimi: quapropter hunc ego tueor.
19. Vix loqui desierant vates eiusque coniux, quum Sunassephus, medius inter utrumque fratrem, ultro hunc sermonem protulit:
20. Pater natu maximum non venalem declaravit, mater vero minimum; medium iam veniisse arbitror. Abducas me, regum proles!
21. Itaque centies mille vaccarum pretio mancipatum Sunassephum quum accepisset, rex summopere laetatus inde profectus est.

22. Puero festinanter in currum imposito, deinde domum contendit, ut sacrificium suum consummandum curaret.

CAPUT LXII. EPISODIUM DE VISVAMITRA.

AMBARISHI SACRIFICIUM.

1. Rex ille, o Raghuide, Sunassephum secum avehens, iumentis fatigatis circa meridiem requievit prope lacum Pushcarum.
2. Dum is quietem capiebat, praeclarus Sunassephus accessit ad lacum laudatissimum, ibique conspexit Visvamitram, avunculum suum, cum anachoretis religiones colentem.
3. Vehementer afflicto puer, vultu moesto, siti ac languore confectus, in vatis sinum se coniecit, eumque his verbis imploravit:
4. Nec pater mihi est, nec mater, nedum cognati gentilesve; te decet, placide vates, ex periculo me eripere secundum aequitatem tuam.
5. Tu sane, nobilissime, es auxiliator, tu cunctorum praesidium.
6. Fac ut regi satisfiat, tum ut ego vivam et post longum aevum sede coelesti fruar, quum sanctis castimoniis me lustravero.
7. Tu mihi inopi, orbo, patronus esto mente provida. Sicuti pater filium tuetur, sic te decet a piaculo me vindicare.
8. Cuius oratione audita Visvamitras sanctissimus, multimodis puerum consolatus, filiis suis haec profatur:
9. Quam ob causam patres fausta sibi optantes generant filios, ut saluti post hanc vitam prospiciant: huius rei tempus iam adest.
10. Hicce anachoretae natus, tenerae aetatis puer, auxilium a me petit. Ut saltem vita huic sit salva, gratum aliquid mihi facite, filioli.
11. Vos omnes piis operibus functi estis, omnes recti studiosi; victimae vicem apud regem subeuntes, ignis sacri famem explete.
12. Tum Sunassephus vindice me sit tutus, tum sacrificium sine impedimento procedat: numina quoque placantor, imperatum meum denique fiat.
13. Audita vatis sententia, Madhusyandus ceterique filii responsum superbum cum derisu reddidere:
14. Quomodo propriis filiis desertis, domine, prolem alienam servare studes? Ineptum plane hoc iudicamus, quasi quis propria carne vescatur.
15. Audito filiorum sermone vates egregius, oculos prae ira rubore suffusus, talia profari coepit:
16. Insolens est hoc dictum, impietatis damnandum, mei imperati contemptu atrox, horrificum.
17. Vos omnes, aequae ac Vasishthidae, per integros mille annos, quoties renascemini, carne canina vescentes in orbe terrarum habitabitis.
18. Postquam filiis diras obnuntiaverat vates egregius, Sunassephum afflicto alloquitur, parato ei praesidio salutari.
19. Quando tu, inquit, lustralibus vinculis alligatus, punicea corolla condecoratus, ad Vishnus columnam sacrificalem steteris, tunc verbis solennibus Ignem invoca,
20. atque haec duo carmina divina cantando recita, anachoretae fili, in sacrificio isto Ambarishi; quo facto liberationem impetrabis.

21. Sunassephus, quum attento animo bina haec carmina edidicisset, festinanter regem fortissimum Ambarishum his verbis adiit:
22. Rex fortissime, vir animi excelsi, sine mora hinc proficiscamur! Fac ut domum redeas, praeviasque caeremonias inchoandas cura.
23. Audito sermone pueri ab anachoreta geniti, rex gaudio elatus sine mora indefessus ad aream sacrificalem perrexit.
24. Ibi ex collegii sacerdotum sententia rex victimam, certis notis puram recognitam, puniceo amictu velatam ad columnam alligandam curavit.
25. At anachoretæ filiulus, ut erat vinctus, vocibus coram igne sacro recitandis gemina numina rite adoravit, Indram eiusque fratrem natu minorem *Vishnum*.
26. Mystica laudatione placatus deus mille oculis praeditus, Vasuum dux, benigne longum aevum Sunassepho concessit.
27. Rex vero ipse multiplicem huius sacrificii fructum adeptus est, propitio Indrae numine partum.
28. Pius Visvamitras autem severas castimonias porro exercuit per mille annos in Pushcarorum terra, in voto suo perseverans.

CAPUT LXIII. EPISODIUM DE VISVAMITRA.

MENACAE TERRESTRIS HABITATIO.

1. At mille annis expletis magnum vatem, voto exsoluto lustratum, adierunt omnes Superi, praemium religionum ei tribuere cupientes.
2. Tunc altera vice Brachman, blandissimis verbis cum affatus, Tu es sapiens, ait; salve! quod meruisti sanctis operibus ultro susceptis.
3. His dictis deorum dominus in sedem aetheriam rediit. Visvamitras tamen audito hoc oraculo, austeras castimonias porro exercuit.
4. Deinde, post longum temporis intervallum, Menaca, nympa praestantissima e saltatricum coelestium choris, ad lacum Pushcarorum accessit, ut in eo lavaretur.
5. Hanc vidit inclytus Cusici filius, forma incomparabilem, quasi fulgurationem ex nube elucentem.
6. Quam Menacam toto corpore pulcerrimam in silva solitaria conspicatus vates, Cupidinis imperio parens, adiit ac talia protulit:
7. Nympa! faustum adventum tibi precor. Habita mecum in hoc secessu. Fave, obsecro, mihi Cupidinis illecebris contacto.
8. Ita salutata nympa, tereti latere decora, ibi sedem sibi delegit, quo facto ingens castimoniae impedimentum Visvamitrae supervenit.
9. Dum illa habitabat in amoeno anachoretæ secessu, anni bis quinque iucunde elapsi sunt.
10. At post huius temporis decursum magnus vates Visvamitras, pudore quodammodo affectus ad recordationem moestitiamque se convertit.
11. Subnata est ei suspicio cum indignatione commixta, deos in commune molitos esse, ut a religionibus efficacissime se abstraherent.
12. Elapsi sunt, *ita secum reputabat*, decem anni, diebus noctibusque fallentibus; Cupidinis illecebris devicto mihi hoc impedimentum est obiectum.
13. Vates egregius, ingemens, poenitentia afflictus, quum Menacam cerneret timidam, trementem, manibus suppliciter protensis adstantem:

14. nympham quidem blando alloquio dimisit Cusici filius, ipse autem ad montes septentrionales se contulit.
15. Firmissimo consilio capto inclytus ille, vincendi cupidus, quam primum Causicidis, *sororis suae*, ripam attigerat, castimoniis vix tolerandis sese castigavit.
16. Quo per plura annorum millia in montis septentrionalis iugo horrendos cruciatus sustinente, deos timor incessit.
17. Superi omnes, cum Sapientum caterva congregati, habito consilio dixere: Magni Sapientis titulum, ut par est, impetrato hicce Cusici filius.
18. Audita deorum sententia, magnus mundi universi Parens, Visvamitram sanctimonia divitem blandis verbis affatur:
19. Magne Sapiens, salvum te iubeo, dilecte! Propitiatus equidem castimoniis tuis austeris, maiestatem et eminentiam inter Sapientes tibi largior, Cusicide!
20. Audito Brachmanis dicto, Visvamis sanctimonia dives, neque deiectus, nec contentus, Magno Parenti respondit:
21. Quando tu, Alme, declaraveris, Brachmanae sapientis titulum incomparabilem mihi pro sanctis operibus ultro susceptis deberi, tunc ego sensuum impetum me plane devicisse putabo.
22. Cui contra Brachman, Tu nondum, inquit, sensuum impetum devicisti. Amplius annitere, vates egregie! Ita locutus, ad coelum rediit.
23. Visvamis vero ibidem atrociori cruciatu sese castigavit.
24. Brachiis in altum porrectis, sine fulcimine, uni pedi innixus, mero aere vescens, in eadem statione permanens, immotus quasi stipes; per calorem aestivum quinque ignibus torridus,
25. pluvia anni tempestate sub dio agens, per frigora in aqua cubans, sic iste sui castigator noctu diuque per mille annos horrendum cruciatum tolerabat.
26. At magno vate Visvamis semet ipsum angente, ingens angor incessit Superos ipsumque Vasavum.
27. Tunc vehementer turbatus Superum princeps Indras excogitavit callidum consilium, quo votum viri impediretur.
28. Ventorum cohorte cinctus coeli dominus nymphae Rambhae ad se vocatae mandatum declaravit, sibi salutare, Cusicidae vero damnosum.

CAPUT LXIV. EPISODIUM DE VISVAMITRA.

RAMBHAE EXSECRATIO.

1. »A te, Rambha, curandum est gravissimum hocce deorum negotium, ut Cusicidem protinus sollicites, libidinis illecebris delinitum.«
2. Ita admonita a prudenti deo mille oculis praedito nympha ista, pudibunda, manus suppliciter protendens, talia contra refert:
3. Truculentus est, Superum domine, magnus ille vates Visvamis.
4. Iram immanem, ne dubites, in me effundet. Inde pavor mihi iniectus est, Dive: te propitium mihi parcere aequum est. Hunc in modum a puella pavida anxie imploratus Indras trementem supplicemque consolans,
5. Noli timere, Rambha! ait; perface, amabo, mandatum meum.
6. Sub luscinii imagine, corda delinientis, dum ineunte vere arbores florescunt, egomet cum Cupidine consociatus tibi a latere adstabo.

7. Tu ergo, Rambha, formae nitidissimae venustate munditiis multiplicata, ascetam illum Cusicidem a castimoniis abstrahe.
8. Dei oratione audita, nympha speciem formosissimam exhibens, lasciva, dulce ridens, Visvamitram sollicitavit.
9. Is vero lusciniū dulcissima voce garrientem exhilarato animo auscultabat, atque illam ab obliquo prospiciebat.
10. Interim tum lusciniū voce cantuque incomparabili, tum Rambhae adspectu anachoretæ suspicio incidit.
11. Cognito, Indram haec omnia molitum esse, vates egregius, ira commotus, diris nympham devovit:
12. Quoniam tu, Rambha, lenocinio me tentas, libidinem iramque vincere studentem, per decem annorum millia saxea stabis, improba!
13. Vir gravissimus e Brachmanum ordine, sanctimonia vim mirabilem adeptus, te, Rambha, ira mea deformatam inde extrahet.
14. Quae quum dixisset magnus vates, inclytus Visvamitras, in poenitentiam transiit, quod iracundiam cohibere non potis fuisset.
15. Gravi eius imprecatione Rambha protinus saxea reddita est; Cupido vero, ut Sapientis verba audierat, et ipse aufugit.
16. Castimoniarum fructu per iracundiam sibi erepto, vir excelsus, quia sensus nondum domuerat, nullam inveniebat animi tranquillitatem.
17. Denuo secum volvebat, *quomodo iam altera vice in insidias ab Indra sibi structas incidisset.*
18. Haud sane irae me tradam, neque ullum verbum, quicquid sit, proferam: quin imo ne respirabo quidem, vel per centenos annos.
19. Ego sensibus perdomitis memet ipsum tamdiu torrebo, donec Brachmanæ conditionem castimoniis meritam adeptus fuero.
20. Nec respirans, neque ullo cibo vescens, stabo annos innumeros; non fatiscet corporis mei compages, dum ita excrucior.

CAPUT LXV. EPISODIUM DE VISVAMITRA.

VISVAMITRAS IN BRACHMANUM ORDINEM RECEPTUS.

1. Deseruit deinde plagam Himavanti adiacentem magnus vates, et quum ad plagam orientalem se contulisset, horrendo cruciatu sese castigavit.
2. Obstrinxit se voto severissimo silentii per mille annos continuandi, et exercuit castimonia factu difficillimas, per orbem terrarum incomparabiles.
3. Per integros mille annos ascetam plane in stipitem conversum, etsi multis impedimentis lacescebatur, non tamen intus ira subiit:
4. sed obfirmato animo applicuit se ad abstinentiam nunquam deminutam.
5. Voto autem post mille annos soluto, Raghuide, vir constantissimus cibum, quem caperet, sibi paraverat; eodemque tempore Indras sub specie Brachmanæ cibum iam coctum ab eo petiit.
6. Huic, *ut videbatur*, viro summi ordinis certus consilii totam coenam dedit; nulloque cibo relicto, quum ipse impransus mansisset vir sanctus, ne verbo quidem mendicum istum compellavit,

7. sed in silendi voto perstitit: porro quoque silentium spiritusque compressionem servavit.
8. Is dum spiritum comprimebat, ex eius capite fumus erigebatur, quo viso tergeminus mundus conturbatus et quasi inflammatus fuit.
9. Tunc Divi, Sapientes, Angues, Serpentes Gigantesque, cuncti animis fracti, magnum Parentem affari:
10. Multis conatibus, Alme, magnus vates Visvamitras ad libidinem iramque lacessitus, maius subinde sanctimoniae incrementum capit.
11. Quod si non datur ei optatum, quod mente concepit, pessum dabit tergeminum mundum, animantia pariter atque inanima.
12. Cunctae coeli plagae sunt obscuratae, nec quicquam clare elucet; aestuant omnia maria, et montes dilabuntur;
13. contremittique tellus, et ventus flat undique procellosus. Nullum casum, o Brachman, praestare possumus: nascetur fortasse genus hominum atheum.
14. Attonitus quasi est mundus tergeminus, animo plane perturbatus, ipsumque Solis extinctum iubar prae Sapientis maiestate.
15. Donec consilium nondum cepit magnus vates in perniciem nostram, Dive, protinus placandus est venerandus ille, igniformis, splendidissimus.
16. Sicuti olim tergeminus mundus fati igne totus comburitur, sic ille imperium in deos forte affectaverit: detur ei, quicquid mente concepit.
17. Deinde cunctae Superum catervae, Magnum Parentem ducem secuti, magnanimum Visvamitram blandis verbis affari:
18. Sapiens Brachmana, salvere te iubemus! Propitiati sumus castimoniis tuis. Brachmanae conditionem nactus es, Cusicide, acerrima abstinentia.
19. Diuturnum aevum quoque, Brachmana, tibi largior ego, cum Ventorum cohorte consociatus. Vale, et quod felix faustumque tibi sit, amice, abi quo tibi placet.
20. Audito magni Parentis sermone egregius vates, omnes Coelicolas adorans, laetus talia profatur:
21. Si Brachmanae conditionem impetravi, pariterque aevum diuturnum, tunc nomen summi numinis ineffabile, et solemnis precatio, ipsique libri sacri me agnoscant.
22. Vasishthas, Brachmanis filius, tum bellicae artis, tum inter rerum divinarum peritos praestantissimus, o Divi, ita me alloquatur.
23. Deinde conciliatus a Superis sapiens Brachmana Vasishthas, in tacita precatone assiduus, amicitiam cum eo iunxit et, Ratum esto! inquit;
24. sine dubio omnia sapientis Brachmanae iura tibi competunt. Quae simul atque is dixerat, Divi omnes abiere sicuti venerant.
25. Pius Visvamitras vero, summam Brachmanae dignitatem nactus, honorifice excepit sapientem Vasishtham, tacitae precatonis peritissimum.
26. Optati sui compos deinde orbem universum peragravit, semper in abstinentia permanens. Tali modo a magnanimo illo Brachmanae conditio impetrata est.
27. Hic idem, o Rama, est summus vates, hic corporea sanctimoniae species, hic semper religionibus intentus, ipsumque virtutis heroicae studium.
28. Talibus memoratis conticuit praeclarus Brachmana Satanandus, quem Cusicides, Euge! euge! exclamans collaudavit.
29. Audita eiusdem oratione coram Rama et Laxmano habita, Janacus manibus iunctis Cusici filium hisce affatur:

30. Sum fortunatus, sum opibus auctus, cuius tu, piissime vates, comitantibus Cacutsthidis, ad sacrificium visendum advenisti.
31. Lustratus ego sum a te, Brachmana, ipso conspectu, variaeque dotes hac tua praesentia mihi sunt impertitae.
32. Auscultavi egomet cum Rama magnanimo, vir excelsae, ingens sanctimoniae opus fuse enarratum.
33. Infinita tibi inest abstinencia, infinitum robur; infinitaeque tibi semper insunt virtutes, Cusici proles.
34. Nulla me capit satietas narrationum mirabilium: at nunc tempus instat religionum vespertinarum, vates optime; ad occasum inclinatus solis orbis.
35. Cras, quam primum illuxerit, denuo me videbis. Interim bene habe, vir abstinentissime! ac veniam abeundi dare mihi velis.
36. Ita admonitus anachoreta, principem praeclarum Janacum collaudavit, statimque laetum ipse laetitia affectus dimisit.
37. Post hosce sermones Videhanus Mithilensium rex cum magistris suis cognatisque vatem versus dexteram circumambulavit.
38. Tum sanctus Visvamisras, Rama et Laxmano comitibus, stationem suam intravit, ab adolescentibus magnanimis salutatus.

CAPUT LXVI. JANACI SERMO.

1. Postero mane, ut clare illuxerat, rex, functus caeremoniis matutinis, Visvamisram cum Raghuidis arcessere iussit.
2. Illo ipso et magnanimis fratribus secundum praecepta sacra honorifice exceptis, hunc deinde sermonem orsus est:
3. Faustum adventum tibi precor, vir venerande! quidnam gratum tibi facere possum? Iube, quid velis: meum est, tantorum virorum iussa exsequi.
4. Ita compellatus a magnanimo Janaco pius anachoreta, fandi peritus talia contra fatur:
5. Ambo hi Dasarathae filii, ex nobili bellatorum prosapia, per orbem terrarum celebrati, cupiunt visere arcum istum praestantissimum, qui domi apud te asservatur.
6. Eum ipsum, quaeso, visendum exhibe: regii adolescentes, optato potiti, post conspectam huius arcus, prout ipsis libuerit, domum revertentur.
7. Janacus vero ita rogatus magno vati respondet: Audiatur huius arcus memoria, et qua de causa apud nos asservetur.
8. Fuit rex, Devaratus nomine dictus, sextus a Nime; huic magnanimo hocce pignus per manus traditum fuit.
9. Olim fortissimus Rudrus, quum in Daxi sacrificio arcum ad caedem convivarum intendisset, profligatis Coelitibus, cum irrisu talia protulit:
10. Quoniam vos, Superi, mihi, sacrarum epularum portionem petenti, nullam tribuistis, membra vestra vitalia, partes corporis pretiosissimas, arcu discerpam.
11. Tunc sane omnes Divi afflicti principem suum placare studebant, quorum precibus ille motus est,
12. Superisque dignitate pollentibus restituit membra, quotquot arcus ope discerpta fuerant.
13. Ille idem arcus praestantissimus magnanimi divum Divi postea atavo nostro pignoris vice in manum est traditus.
14. At aliquando, dum ego agrum arabam, vomere excitatur et a me terram repastinante excipitur puella, cui a sulco *Sita* nomen factum est.

15. Quae quidem filia mea, non ex utero nata sed e tellure edita, quum adolesceret, hanc ei statui conditionem, ut virgo fortitudinis praemium esset.
16. At complures reges me convenere, ut filiam meam pubescentem e tellure editam nuptum peterent.
17. Cunctis hisce terrarum dominis puellam petentibus equidem filiam tradere nolui, vir venerande, declarans eam virtutis praemium fore.
18. Hi reges deinde communi consilio urbem Mithilam adiere, virtutem suam experiundi cupidi.
19. Periculum facturis Sivae arcus oblatu est: quem illi ne arripere quidem, nedum manibus librare potis erant.
20. Quorum virorum fortium quum exiguam esse virtutem cognovissem, repulsam a me tulere. Attende animum, quaeso, sanctissime vates!
21. Irati igitur ob hanc offensam reges magnis copiis instructi, quorum virtus in suspicionem adducta fuerat, Mithilam iunctis viribus obsederunt.
22. Semet ipsos spreto reputantes hi principes, ideoque mihi infensissimi, urbem undique premebant.
23. Post annum exactum cibaria mea et reliqua subsidia omnino absumpta erant, quo facto ego vehementer turbatus fui.
24. Tunc deos universos castis religionibus placavi, qui propitii mihi praebuere exercitum quaternis copiis (*elephantorum, curruum, equitum, peditumque*) instructum.
25. Huius ope fracti principes cum comitibus et profligati versus cunctas coeli plagas aufugerunt: ignavi, in conatu nefario fama virtutis destituti.
26. Illum ipsum arcum fulgentissimum, vatum princeps, tibi ac Ramae Laxmanoque visendum exhibebo.
27. Quod si Ramas huic arcui tendendo suffecerit, filiam meam Sitam, non ex utero natam, equidem Dasarathidae nuptum dabo.

CAPUT LXVII. ARCUS DIFFRACTUS.

1. Janaci oratione audita magnus vates Visvamitras, Age! inquit, arcum Ramae visendum exhibe.
2. Tum rex iste familiaribus suis imperavit: Advehatur arcus divinus, sertis odoratis condecoratus.
3. A Janaco admoniti familiares urbem intravere, et arcu in fronte agminis collocato inde egressi sunt, sicuti rex iusserat.
4. Quinquaginta centuriae iuvenum, alta statura et robore insignium, arcum octonis rotis suffultam provehebant non sine magno molimine.
5. Tum advecta arca ferrea, in qua arcus asservabatur, ministri regii ad Janacum Superis comparabilem conversi, Ecce, aiunt, Mithilensium domine,
6. arcum praestantissimum ab omnibus regibus honoratum, ad visendum propositum, si tibi placet.
7. Quorum voce audita rex iunctis manibus affatur Visvamitram magnanimum et fratres ambo, Ramam Laxmanumque:
8. Hicce est arcus praestantissimus, Brachmana, reverenter a Janacidis cultus, quem reges virtute gloriantes tendere tunc temporis haud potis fuere:
9. nec magis forent cunctae Deorum catervae, aut Titanes Gigantesve, Fidicinum Geniorumque principes, aut Hippocephali magnique Serpentes.

10. Quanto minus sufficiunt hominum vires huic arcui tendendo, erigendo, tractando, vel denique concutiendo et librando?
11. Ille idem arcus incomparabilis advectus est, vatum princeps: visendum exhibe hisce regiis adolescentibus.
12. Sanctus Visvamis, audita Janaci oratione, ad Raghuidem conversus, Mi filiule Rama, inquit, inspice arcum.
13. Magni vatis monitu Ramas operculum arcae, in qua inclusus erat arcus, reteggit, conspectoque arcu profatur:
14. Manu mea contingo arcum huncce excellentem, divinum, et conando experiar, utrum librare vel etiam tendere possim.
15. Euge! acclamavit ei rex, anachoreta vocem comprobante. Tunc ille vatis monitu arcum levi opera mediumprehendit,
16. deinde multis hominum millibus spectantibus pius Raghuides eundem quasi ludens erexit.
17. Quo erecto inclytus heros fortissimus nervum ita intendit, ut arcum in medio confringeret.
18. Inde ingens clangor exstitit, procellae instar insonans, ac vehementer contremuit tellus,
19. veluti monte disrupto, omnesque qui aderant homines corruere, clangore isto attoniti, vate, rege et ambobus Raghuidis exceptis.
20. Quum multitudo ista animum recuperasset, rex e terrore recreatus, sermonum gnarus, venerabundi habitu vatum principem talibus alloquitur:
21. Vir venerande, Ramas Dasarathides virtutem suam mihi spectandam exhibuit; est hoc mirabile, vix credibile, quale ne coniectando quidem assequi poteram.
22. Filia mea Sita Janacorum stirpi gloriam comparabit, coniugem nacta Ramam Dasarathidem; tum exsolvetur fides a me data, Cusicide,
23. eam virtutis praemium fore. Filia mea Sita, vita ipsa mihi carior, Ramae nuptum danda est.
24. Si tibi ita placet, Brachmana venerande, quem salvare iubeo, ministri mei statim festinantes curribus ad Ayodhyam proficiscantur,
25. regemque verbis modestis ad urbem meam invitent, et accurate ei totam rem exponant de puella tanquam virtutis praemio nuptum danda;
26. nuncient quoque regi, ambo Cacusididas te custode, vir sancte, incolumes esse. Quod si regi hoc gratum sit, cito eum adducant.
27. Cusicides vero quum assensum suum significasset, pius rex ministros admonitos cum mandatis ad Ayodhyam dimisit.

CAPUT LXVIII. LEGATORUM JANACI ORATIO.

1. Iussi a Janaco legati, fatigatis iumentis, postquam ter in itinere pernoctaverant, urbem Ayodhyam intravere.
2. Ibi regis iussu ad domum regiam accessit conspexere grandaevum Dasaratham, dignitate diis aequiparabilem.
3. Tum legati cuncti manibus suppliciter protensis, timore seposito, coram rege sermonem hunc modestum suavi voce protulere:
4. Janacus rex Videhanus ex te, domine, sibi amicissimo, quaerit, ecquid commode valeas cum ministris religionumque antistite?
5. Deinde certiores nos factos de integra tua conditione Mithilae princeps Videhanus, Cusicide assentiente, suis verbis haec profari iussit:

6. »Fides olim publice data fuit, filiam meam virtutis praemium fore; regesque indignabundi, quod virtute destituti fuerant, deiecto vultu abierunt.
7. Illa eadem filia mea fortibus filiis tuis, qui Visvamitra duce ultro me convenerant, certaminis lege debetur.
8. Etenim insigne istud pignus, arcus divinus a Rama magnanimo in medio diffractus est, o heros, coram frequentissimo hominum coctu.
9. Huic magnanimo danda est Sita mea tanquam virtutis praemium. Equidem fidem meam exsolvere cupio, quod comprobare te decet.
10. Sine mora ergo, magne rex, quod faustum tibi sit, cum religionum magistris, antistite domestico comitante, huc ades, ut Raghuidem revisas.
11. Tuum est, in exsolvenda fide me adjuvare, quo facto gaudii a filiis tuis virtute quaesiti particeps fies.«
12. Talem orationem protulit Videhorum dominus, Visvamitra comprobante, tum Satanandi sententiam secutus.
13. Audita legatorum sententia, rex ad summam laetitiam erectus, Vasishtham Vamadevumque ceterosque conciliorum socios talibus affari:
14. Custoditus a Causici filio Ramas, quo mater Causalina laetior in dies gloriatur, cum fratre Laxmano nunc apud Videhos versatur.
15. Edidit autem virtutis suae documentum Janaco magnanimo, ita ut is filiam Raghuidae nuptum dare cupiat.
16. Quod si vobis placet negotium, cito adeamus Janaci magnanimi urbem; curandum est, ne tempus opportunum praetereat.
17. Ministri et magni Sapientes uno ore, Euge, optime! ei acclamarunt. Tum rex admodum laetus eos admonuit, se cras esse profecturum.
18. Janaci legati vero, honorifice hospitio excepti, commode pernoctarunt, omnibus lautitiis affluentes.

CAPUT LXIX. COLLOQUIUM JANACI CUM DASARATHA.

1. Postero mane, quam primum nox discesserat, rex Dasarathas, religionum magistris cognatisque circumdatus, hilaris Sumantram haec monuit:
2. Hodie cuncti gazae praefecti largis opibus inde sumptis in fronte agminis incedant, varias res pretiosas secum portantes.
3. Protinus quoque prodeat exercitus quadrifariam plenissime instructus; praesto etiam sunt ad nutum meum vehicula et iumenta praestantissima.
4. Vasishthas Vamadevusque, Javales, deinde Casyapides Marcandeiisque grandaevus, denique sapiens Catyayanus;
5. hi viri bis nati in fronte incedant. Tu vero curru meo equos iunge, ne tempus opportunum praetereat: etenim legati ad festinandum me hortantur.
6. Principis iussu itaque exercitus quadrifariam instructus regem cum vatibus proficiscentem a tergo sequebatur.
7. Post quadriduum in itinere peractum hi Videhorum fines intravere, quo nuntio allato rex Janacus honorem hospiti habendum ordinavit.
8. Deinde obviam procedens ut in conspectum senis Dasarathae venit, regem laetitia commotum talibus affatur:
9. Faustum adventum tibi precor, optime princeps! Optato huc advenisti, Raghuide: gaudii a filiis tuis virtute quaesiti particeps fies.

10. Optato huc advenit augustus Vasishthas, vates venerabilis, comites habens praestantissimos Brachmanas, sicuti Indras Superis stipatus.
11. Optato devicta sunt a me impedimenta, et honorata gens nostra per affinitatem cum Raghuidis strenuis, virtute praecellentibus.
12. Cras quam primum illuxerit, domine, tibi placeat, post sacrificium peractum, conficere nuptias a vatibus comprobatas.
13. Huius oratione in vatum coetu audita, rex inter facundos eminens hunc in modum terrae domino respondit:
14. Acceptio a datoris voluntate pendet; ita olim edoctus sum. Quomodo tu, recti gnarus, praecipies, sic nos rem peragemus.
15. Audita viri veridici sententia rectissima ipsique honorifica, Videhorum princeps ad summam admirationem conversus est.
16. Deinde tota Sapientum cohors, propter mutuuum congressum ingenti gaudio affecta, per noctem commode quiescere.
17. At inclytus Ramas cum Laxmano, Visvamisra duce, patrem adiit eiusque pedes amplexus est.
18. Tum rex, rebus gestis utriusque nati compertis, admodum laetus ad honorificum Janaci hospitium devertit,
19. pariterque inclytus Janacus recti gnarus, postquam solennia, quae sacrificio filiabusque opus essent, rite curaverat, noctem quieti dedit.

CAPUT LXX. PUELLARUM PETITIO.

1. Postero mane Janacus post matutinas religiones vatum ope peractas, fandi doctus antistitem suum Satanandum verbis hisce affatur:
2. Frater meus natu minor, inclytus, piissimus, Cusadhvaji nomine dictus, urbem pulcram sibi adornavit,
3. bibens amnem Ixumatim undis munimenta ambientem: urbem Sancasiam augusta specie tensae Pushpae similem.
4. Hunc ego visere cupio: hic mihi custos sacrificii probatur; ille idem vir inclytus felici hac sorte mecum fruatur.
5. Vix ita loqui desierat in Satanandi praesentia, iamque aderant famuli nonnulli prompti, quibus Janacus mandata exposuit.
6. Hi equis velocibus vecti regis iussu profecti sunt ad arcessendum heroem, ceu Vishnum Indrae mandato.
7. Qui quum urbem Sancasiam intrassent, in Cusadhvaji conspectum adducti, nunciavere ei quicquid evenerat, Janacique consilium.
8. Comperto ex nuntiis fidissimis promptissimisque negotio, rex Cusadhvajus secundum principis mandata Mithilam se contulit.
9. Ibi ille salutato Satanando Janacoque piissimo, conscendit solium divinum, quale regem decet.
10. Ambo hi fratres, viri amplissimi, ut consederant, Sudamanum, inter ministros summo loco habitum, dimiserunt his verbis:
11. Vade age, ministrorum nostrorum praeses! Ixvacuidem augustum, invictum, cum filiis ministrisque ad nos adduc.
12. Is ad deversorium progressus, Raghuidarum stirpis amplificatorem simul adspexit, capite demisso salutatum hisce affatur:

13. Ayodhya domine, heros! Videhanus Mithilae rex te cum religionum magistris et antistite semet conventurum exspectat,
14. Audita ministrorum praesidis oratione, rex cum comitatu suo vatum ac cognatorum eo accessit, ubi Janacus versabatur.
15. Deinde ministris, sacerdotibus cognatisque circumdatus fandi doctissimus ille Videhanum talibus affari:
16. Notum tibi est, magne rex, quodnam sit praesens Ixvacuidis numen; omnium negotiorum orator nobis est venerandus vates Vasishthas.
17. Visvamitrae ceterorumque Sapientum venia impetrata, sanctus ille rite et ex ordine pro nobis verba faciet.
18. Dasarathas quum conticuisset, venerandus vates Vasishthas fandi doctus Videhanum eiusque antistitem hunc in modum affari:
19. Ex insensili prodiit Brachman aeternus, perennis, nunquam defecturus; ab hoc genitus Mariches;
20. Marichis filius fuit Casyapus; Vivasvantes a Casyapo genitus, Manus Vivasvantis proles traditur. Manus exstitit olim generis humani sator, Manusque filius Ixvacus.
21. Hunc Ixvacum scias primum in urbe Ayodhya regem fuisse. Ixvacus autem faustus filius Cuxis nomine inclaruit.
22. Cuxi porro faustus natus Vicuxes exstitit; a Vicuxe vero inclytus Vanus procreatus est;
23. tum a Vano inclytus Anaranyas, maiestate insignis; ab Anaranya Prithus genitus, deinceps Trisancus a Prithu.
24. Trisancus filius fuit Dhundhumarus fama celebratus; Dhundhumari inclytus Yuvanasvas curru excelso vectus;
25. nec non Yuvanasvae natus fuit Mandhater, terrae dominus; Mandhatri vero faustus filius Susandhes nascitur.
26. Tum a Susandhe duo filii geniti, Dhruvasandhes ac Prasenajites; a Dhruvasandhe vero filius illustris, cui Bharatae nomen inditum.
27. A Bharata porro inclytus Asitus est procreatus, [cui hostes exstiterere reges aemuli complures:
28. Haihayi, Talajanghique, fortesque Sasivindhues, contra quos pugnans rex iste proelio in fugam actus est.
29. Posthac Asitus opibus destitutus cum duabus uxoribus ad montem Himavantem accessit, ibique fati lege defunctus est.
30. Traditur autem, ambas eius coniuges gravidas fuisse, quarum altera foetum alterius disperdendi gratia rivali suae venenum miscuit.
31. Eodem tempore anachoreta quidam Bhriguides, Chyavanus nomine, ad Himavantem secesserat, amoeno montis vertice mire delectatus.
32. Hunc Bhriguidem divino lumine splendentem altera coniux venusta, loti folia oculis referens, venerata est, filium egregium parere cupiens.
33. Ea igitur, Calindis dicta, vatem adiit ac supplex adoravit. Cui masculae prolis cupidae Brachmana oraculum edidit de filii genitura:
34. Ex utero tuo, venusta mulier, post breve tempus nascetur cum ipso veneno filius faustus; noli pavere, lucidis oculis decora!
35. Chyavano salutato Diva regibus edita, fida marito eodemque orba, filium ex eo peperit.
36. Quod autem venenum ipsi datum fuerat a rivali foetum enecandi cupida, cum hoc veneno is natus est, Sagarus inde dictus.

37. Sagari filius fuit Asamanjas; ab Asamanja genitus Ansumantes, Dilipas Ansumantis exstitit filius, Dilipae Bhagirathas;
38. a Bhagiratha genitus Cacussthas, a Cacusstha porro Raghus. Raghus insignis filius fuit Purushadacus statura excelsus.
39. Hic idem Calmashapadus quoque dictus fuerat a quo gignitur Sankhanus; Sudarsanas a Sankhano, Agnivarnus a Sudarsana.
40. Sighragas autem Agnivarni filius fuit, Sighragae Marus. A Maru genitus Prasusrucas, Ambarishus a Prasusruca.
41. Ambarishi filius exstitit Nahushas terrae dominus, Nahushae vero Yayates, Nabhagas deinde Yayatis proles.
42. Nabhagae filius exstitit Ajas, Ajae denique Dasarathas. Ab hoc Dasaratha geniti sunt duo fratres, Ramas et Laxmanus.
43. *Haec est series regum* a prisca inde prosapia incontaminatorum, piissimorum, ab Ixvacu genus deducentium, heroum fide insignium.
44. Ramae et Laxmani nomine ambas filias tuas, o rex, nuptum peto. Paribus pares nobilitate puellas iungere te decet.

CAPUT LXXI. JANACI PROSAPIAE DECLARATIO.

1. Talia dicenti Janacus venerabundi habitu haec contra refert: Placeat tibi, quaeso, audire genus nostrum a me declaratum.
2. Etenim in connubio iungendo, optime vates, oportet virum genere nobilitatum plenissime omni ex parte prosapiam suam eloqui; auscultare ergo mihi velis.
3. Fuit olim rex rerum gestarum fama per tres mundos celebratus, Nimes iustissimus, inter veridicos fide insignis.
4. Huius filius Mithes dictus est, Mithis filius Janacus, qui primus regnum hocce tenuit.
5. A Janaco gignitur Udavasus, ab Udavasu vero procreatus est pius Nandivardhanus; Nandivardhani filius exstitit heros, Sucetus nomine clarus;
6. Sucetus habuit filium pium ac praevalidum, Devaratum. Regi sapienti Devarato Vrihadrathas natus memoratur;
7. Vrihadrathae proles heroica exstitit Mahavirus augustus; Mahaviri Sudhrites propositi tenax, fide excellens.
8. Sudhritis deinde pius Dhrishtacetus filius fuit, regisque sapientis Dhrishtacetus Haryasvas fama celebratus.
9. Haryasvae natus Marus fuit, Marus Pratindhacus, Pratindhaci rex iusti studiosus Cirtirathas.
10. Cirtirathas porro filium habuit Devamidhae nomine notum; Devamidhas Vibudham, Vibudhas Mahandhracum.
11. Mahandraci filius exstitit princeps strenuissimus Cirtiratus; ab hoc rege sapiente Cirtirato gignitur Maharoman,
12. a Maharomane vero filius iusti studiosus Svarnaroman claro nomine dictus; a rege Svarnaromane deinde gignitur Hrasvaroman.
13. Huic recti gnaro, magnanimo, natum est par filiorum, quorum natu maior ego sum, frater meus minor, fortis Cusadhvajus.
14. Me vero natu maximum postquam pater ad capessendum regnum inauguraverat, cura fraternae sortis mihi demandata, in silvam secessit.
15. Patre deinde grandaevo ad coelum evecto, equidem hoc onus ex aequo et bono subibam, fratrem Cusadhvajum, diis comparabilem, respiciens cum caritatis affectu.

16. At post aliquantum temporis ab urbe Sancasia huc advenit rex fortis Sudhanvan, Mithilam obsidione cincturus;
17. isque mihi denuntiavit, arcum Sivae praestantissimum Sitamque puellam, loti folia oculis referentem, tradi sibi oportere.
18. Quam quum negassem, Brachmana sapientissime, rex ille Sudhanvan proelio mecum confligit, et in eo certamine vulneribus adversis a me caesus est.
19. Interfecto rege Sudhanvane, ego in urbe Sancasia fratrem bellicosum Cusadhvajum solenni more regem creavi.
20. Hicce frater meus est iunior, ego natu maior. Tibi, praestantissime vates, quem salvare iubeo, summopere laetus duas virgines trado,
21. Sitam Ramae ducendam, Urmilamque Laxmano. Filiam meam Sitam, virtutis praemium, Superum filiabus comparabilem, ac secundo loco Urmilam:
22. ter idem dico, ut omnem dubitationem tollam. Hasce duas virgines summopere laetus tibi trado, vates praestantissime.
23. Tu vero, rex, si tibi placet, vaccarum donationem a Rama et Laxmano faciendam instrue, maiorum Manibus iusta solve, denique nuptialia sacra perface.
24. Hodie luna intrat domum lunarem, quae Magha dicitur: tertio abhinc die, fortissime rex, sub Phalgunia posteriore nuptialia sacra perface.

CAPUT LXXII. VACCARUM DONATIO.

1. Vixdum loqui desierat Janacus, et sollers vates Visvamisras cum Vasishtha consociatus talia refert:
2. Gentes Ixvacuidarum et Videhorum, Raghuide, immensa et inenarrabili nobilitate splendent; nemo hisce aequiparari potest.
3. Aequale est legitimum hocce connubium, aequale etiam formae decore, inter Sitam Urmilamque, et Ramam Laxmanumque altera ex parte.
4. Sed amplius dicendum est, optime princeps! Audiatur oratio mea. Hicce rex legum gnarus Cusadhvajus est frater tuus natu minor.
5. Huic pio est par filiarum, forma per orbem terrarum incomparabile, quas nuptum petimus.
6. Bharatae adolescentis et Satrughae sollertis, utriusque magnanimitate nomine, o rex, nuptum peto filias tuas.
7. Omnes hi Dasarathae filii sunt forma et iuventa insignes, mundi custodum similes, divino vigore animosi.
8. Istorum amborum affinitate quoque integra Ixvacuidarum gens, o rex sanctis operibus clare, tecum devinciatur.
9. Audita Visvamitrae oratione, a Vasishtha statim comprobata, Janacus protensis manibus iunctis utrumque talibus affatur:
10. Fortunatam arbitror gentem hanc nostram, quacum vos, vatium principes, aequalem genere affinitatem iungere ultro iubetis.
11. Ita fiat! Gratias vobis ago. Cusadhvajae filiae duae uxorum conditione tum Bharatam, tum Satrugham sortiantur.
12. Uno eodemque die quatuor regis filii praevalidi manu prehensa sibi iungant quaternas puellas regias.
13. Posteriore die ex duobus, quos gemina Phalgunia occupat, viri harum rerum periti commendant sacra nuptialia: huic praesidet Bhagus animantium generator.

14. Dictis hisce verbis bene auspicatis rex Janacus assurgens manibus iunctis utrumque vatem denuo alloqui:
15. Summum officium mihi praestitistis; discipulus vester sum in perpetuum; solia haec regalia, vates egregii, a vobis occupantor.
16. Sicuti haec urbs Dasarathae est propria, ita Ayodhya quoque mea facta est. Ne dubitetis de summa auctoritate: cuncta perficite, quomodo vobis placet.
17. Haec dicente Janaco Videhano, Raghuides Dasarathas gaudio affectus regi talia retulit:
18. Vos ambo fratres, Mithilensium principes, infinitis virtutibus estis praediti; Sapientes regumque coetus a vobis cohonestantur.
19. Fausta tibi precor, o rex! vale! Nunc ego ad deversorium meum revertar, et in honorem Manium caeremonias secundum praecepta curabo.
20. His dictis rege salutato Dasarathas gloriosissimus praeunte utroque vate protinus abiit.
21. Ad stationem reversus rex, inferiis rite curatis, postero mane quam primum illuxerat, surrexit et vaccarum donationem magnifice perfecit.
22. Centena millia vaccarum distribuit Brachmanis hominum princeps, singulatim nuncupatis de more filiorum nominibus,
23. ut igitur explerentur quadringenta vaccarum millia, omnes cornubus inauratis ornatae, cum vitulis, singulae situlam lactis praebentes.
24. Rex vero circumdatus filiis, pro quibus vaccarum donationem perfecerat, speciem referebat placidi animantium Parentis, mundi custodibus stipati.

CAPUT LXXIII. DASARATHAE FILIORUM NUPTIAE.

1. Quo die autem rex egregiam vaccarum donationem celebraverat, eo ipso die heros Yudhajites ei supervenit,
2. regis Caeceorum filius, idemque Bharatae avunculus, Qui rege conspecto et interrogato, an recte valeret, haec deinde addidit:
3. Caeceorum dominus amore motus, o rex, salvere te iubet; simul quaerit quorum incolumitatem tu optas, an omnes in praesentia valeant.
4. Rex iste, Raghuidarum praeses, apud se videre cupit sororis meae filium, huiusque mandati gratia ego Ayodhyam adii.
5. Ibi autem, comperto, te hic commorari cum liberis ac propinquis tuis, festinanter te subsecutus sum, cupidus visendi sororis filium.
6. At rex Dasarathas, quamprimum conspexit carum hospitem ad se accedentem, insigni hospitio virum honoribus dignum honoravit.
7. Deinde, postquam noctem proximam cum filiis quieti dederat, rex, Vasishtha ceterisque vatibus ante se collocatis, adiit aream sacrificalem.
8. Instante hora, quae a Victoria nomen habet, Ramas, post vota pro faustis nuptiis nuncupata, ad patrem prope accedens lateri eius adstitit.
9. Tum sanctus Vasishthas progressus Videhanum talibus alloquitur: Rex Dasarathas cum filiis,
10. post vota pro faustis nuptiis nuncupata, te, optime princeps, datorem deposcit.
11. Omnes pactiones a datoris et acceptoris arbitrio pendent; tute ergo officium exple, nuptialia rite peragendo.
12. Generosissimus Janacus, legum probe gnarus, a Vasishtha magnanimo ita compellatus, haec refert:
13. Quis ianitor foribus meis adstat? cuiusnam iussa exspectat ille? quaenam est dubitatio in propria domo? Siquidem hocce regnum tuum est.

14. Quatuor puellae meae, post vota pro faustis nuptiis nuncupata, aream sacrificalem iam adierunt, lucentes tanquam ignis scintillae.
15. Equidem dudum te exspecto, ad hoc altare constitutus. Cuncta sine impedimento peragantur: quam ob causam amplius differtur?
16. Audita hac oratione a Janaco prolata, Dasarathas ilico filios suos totamque Sapientum cohortem progredi iussit.
17. Deinde Videhorum rex ad Vasishtham conversus, Curare velis, inquit, vir venerande, omnem ritum nuptialem peragendum.
18. Quod quum ei annuisset sanctus vates Vasishthas, comitante Visvamisra pioque Satanando,
19. aram in medio foro, lacubus instructo, secundum praecepta sacra exstructam undique odoribus floribusque condecoravit;
20. aureis capedinibus quoque, urceis perforatis cum surculorum cumulis, acerris ture refertis, vasis concheis,
21. ligulis ligneis, pateris dona hospitalia asservantibus, nec non vasis oryzae tostae plenis, cum granis quoque palea purgatis.
22. Postquam solum verbenis aequalibus rite constraverat, carmine solenni pronuntiato, laticem pinguem in ignem iniecit Vasishthas anachoretarum optimus.
23. Tum rex Janacus Sitam omni mundo muliebri ornatam adduxit, et quum in conspectu ignis ad Raghuidem obversam constituisset,
24. Causaliae matri laetitiae auctorem affatus, En! inquit, filiam meam Sitam, religionum tuarum sociam futuram.
25. Accipe eam, quod bene tibi eveniat; manum eius manu prehende! Marito dedita generosae indolis coniux sicuti umbra tua semper te comitabitur.
26. Ita locutus rex conspersit eam aqua carminibus lustrata, dum interim Dii Sapientesque, Euge! pulcre! acclamabant.
27. Postquam hunc in modum tradiderat filiam Sitam aqua lustrali irroratam, denuo orsus est Janacus gaudio cumulatus:
28. Accede, Laxmane, quod bene tibi vertat! Accipe Urmilam a me tibi oblatam! Manum eius prehende, ne tempus opportunum praetereat.
29. Hunc ita affatus, deinceps ad Bharatam conversus, Prehende, inquit, manum Mandavidis manu tua, Raghuide!
30. Denique pius Mithilae dominus Satrugnam etiam compellavit: Srutacirtidis manum, o heros, manu tua prehende!
31. Vos omnes Cacusstidae, benigni estote, castoque matrimonii iure cum uxoribus coniuncti; nec sinite tempus opportunum praeterire.
32. Sermone Janaci audito quaterni illi Vasishthae assensu confirmati, quaternarum puellarum manus manibus tetigere.
33. Deinde Raghus nepotes magnanimi, cum coniugibus consociati, ignem sacrum, aream sacrificalem, regem vatesque versus dexteram circumambularunt.
34. Ingens florum imber admodum lucidus ex aethere decidit cum tympanorum coelestium strepitu, vocibus musicisque organis resonantibus.
35. Nymphae duxere choreas, Fidicinesque suavibus modis concinuere, ad celebrandas nuptias principum ex Raghus stirpe, ita ut adstantibus miraculo esset.
36. Dum perdurabat iste variorum organorum vocumque strepitu, igne ter circumambulato uxores suas abduxere invenes splendidissimi, fausta Raghuidarum progenies,

37. et cum iisdem ad deversorium se contulere, quo rex ipse, praesens rei testis, Sapientum cohorte cognatisque comitantibus, eos prosecutus est.

CAPUT LXXIV. CONGRESSUS CUM JAMADAGNEIO.

1. At postero mane, quam primum illuxerat, magnus vates Visvamis, salutato heroe utroque, ad montes septentrionales perrexit.
2. Qui postquam discesserat, rex Dasarathas quoque, Videhano Mithilae domino salutato, iter ad urbem suam ingressus est.
3. Tum rex Videhorum filiabus amplissimam dotem dedit: stragula tapetasque varii generis, vestesque lineas ac bombycinas.
4. Dedit quoque puellarum pater iis comitatum divina specie, magnifice ornatum, elephantorum, equorum, curruum peditumque, nec non ancillarum famulorumque catervam egregiam.
5. Dedit porro rex laetitia affectus auri pondera, mundum aureum, margaritas et coralia, quicquid est gratissimum in dote puellari.
6. Tam variis opibus distributis, rege benigne dimisso, Mithilensium princeps ad regiam suam reversus est.
7. Ayodhya dominus quoque cum filiis magnanimis discessit, vatibus cunctis in fronte collocatis, militum agmine a tergo eum sequente.
8. At heroi cum vatum cohorte Raghuidisque iter facienti obscenae volucres undique omina occinere, ac simul cunctae ferae terrestres versus dexteram decurrere;
9. quibus conspectis rex augustissimus ex Vasishtha quaesivit:
10. Ecce! obscenae volucres infausti ominis, feraeque versus dexteram decurrentes! Quid hoc est, quod corda tremefacit?
11. Mens mea est conturbata. Audito regis Dasarathae sermone magnus vates dulci voce inquit: Audi, quid hoc portendat.
12. Instat periculum horrendum, ex volucrum divinarum ore prolatum; ferae istae vero te solantur: dimitte hanc perturbationem.
13. Dum hi inter se colloquebantur, ingens turbo prorupit, tremefaciens terram universam, magnosque arbores prosternens.
14. Sol tenebris fuit obvolutus, nemo coeli plagas distinguere poterat; totum agmen istud, cinere coopertum, erat quasi attonitum.
15. Vasishthas ceterique vates, rex quoque cum filiis suis animi quodammodo compotes manserunt, reliqui omnes exsternati fuere.
16. In hac autem horrenda caligine exercitus iste cinere quasi obvolutus conspexit, terribili forma, apicem comae plexae gestantem Bhriguidem Jamadagneium,
17. regum reges contundere solitum; inxsuperabilem sicuti montem Cailasum, indomabilem sicuti fatalem mundi conflagrationem;
18. humero iniecta securi, exprompto cum sagitta acerrima arcu, fulminum nimbi instar, qualis fuerat faustus ille arcus, quo Tripurus caesus est.
19. Quem specie terribilem sicuti flammam coruscam Brachmanae tacitae precationis ignisque sacri studiosi quum conspexissent,
20. cuncti Vasishtha duce congressi tales sermones inter se submissa voce serere: Num forte patris caedem indignatus ordinem militarem internecone deletbit?
21. Siquidem olim, bellicae stirpis caede facta, iram suam impetumque sedavit, non sane nunc denuo ordinis militaris cladem molitur.

22. Ita locuti vates pateram hospitem manu tenentes dulci voci, Rama! o Rama! eum invocarunt.
23. Ille vero, hac supplicatione accepta, nullo vatibus responso dato, Ramam Dasarathidem Ramas Jamadagneius hunc in modum affatur.

CAPUT LXXV. JAMADAGNEII SERMO.

1. Rama Dasarathide, heroam proles! celebratur virtus tua mirabilis; ipse quoque audivi totum eventum de arcu diffracto.
2. Mirabile est hoc ac fide maius, quod tu arcum illum diffregisti: qua fama accepta egomet huc accessi, altero arcu fausto arrepto.
3. Hunc ipsum ingentem arcum Jamadagneium, specie terribilem, intende tu sagitta, ac vigorem tuum spectandum exhibe.
4. Quam primum vigorem tuum perspexero huic etiam arcui tendendo parem, certaminis singularis conditionem tibi largior, o heros, quod in laudem tibi vertet.
5. Huius tali sermone audito rex Dasarathas protinus deiecto prae moestitia vultu, anxius, supplicis habitu haec profatur:
6. Tu iam placatus ab ira contra ordinem militarem requievisti, piissimusque es Brachmana: te filiis meis adolescentulis pacem securam concedere decet.
7. Prognatus ex Bhrguidarum stirpe, studio librorum sacrorum votisque piis insignium, secundum fidem deo mille oculis praedito datam tu telum tuum proieceras;
8. tute ipse ad religiones conversus, tellure Casyapo concessa, in silvam secedens, habitationem in monte Mahendro tibi elegeras.
9. Nunc vero huc advenisti, magne vates, in ultimam perniciem meam: etenim uno Rama caeso nemo nostrum profecto vivet.
10. Dum ita loquebatur Dasarathas, augustus Jamadagneius spreto eius sermone Ramam solum affari:
11. Duo isti arcus, o Rama, coelestes, per orbem universum summo in honore habiti, firmi, strenui, egregii, affabre facti fuere a Visvacarmane.
12. Horum alterum, nobilissime iuvenis, Superi Trioculo pugnandi cupido permiserunt, quo is Tripurum interfecit.
13. Ille idem a te, Cacusthide, est diffractus. Hicce alter arcus invictus a Superum principibus Vishnui datus est: quem ego urbibus hostium expugnandis aptum, en! manu teneo.
14. Aliquando autem cuncti Coelites rogavere Magnum Parentem, ut explorandum curaret utrum Caerulicervicus an Vishnus magis viribus polleret.
15. Coelitem consilio cognito Magnus Parens, numen nunquam fallax, locum dedit contentioni inter istos,
16. ex qua contentione ortum est ingens certamen horrificum inter Caerulicervicum Vishnumque, ambo alterius vincendi cupidos.
17. Tum vero Sivae arcus gravi fremitu, *ex Vishnus ore emisso*, luxatus est, unde potentissimus deus Trioculus immobilis quasi obstupuit.
18. Quo facto a Diis cum Sapientum cohorte Praeconibusque consociatis exorati in gratiam redire hi duo Superum principes.
19. Viso antem Sivae arcu luxato Vishnus virtute, Dii pariterque Sapientum catervae Vishnum posthac fortiolem arbitrati sunt.
20. At Rudrus gloriosissimus ira incensus sapienti regi Devarato in Videhorum terra arcum simul cum sagittis de manu in manum tradidit.

21. Hunc vero arcum quem cernis, Rama, hostium urbibus expugnandis destinatum, ipse Vishnus Richico Bhriguidae permisit tanquam pignus unicum.
22. Tum augustus Richicus filio suo inexsuperabili, patri meo, Jamadagni magnanimo tradidit arcum divinum.
23. Patri autem meo, qui sanctimonia vim mirabilem sibi quaesierat, arcum custodienti, Arjunas, ad abiectum consilium conversus, necem ex insidiis struxit.
24. Qua caede horrenda ac nefaria patris comperta, ego prae ira ordinem militarem cladibus afficere coepi, quoties nova progenies subnasceretur;
25. domitoque orbe universo, Casyapo magnanimo sanctis operibus claro in fine sacrificii pro mercede sacerdotali eius imperium tradidi.
26. Deinde in Mahendro habitans, castimoniarum virtute fretus, perstiti, commode religionibus intentus in monte isto a Diis frequentato.
27. Ut vero comperi e sermonibus Coelitum in sede aethera attonitorum, arcum esse diffractum, celeriter ego huc advolavi.
28. Hunc eundem Vishnus arcum praestantissimum, qui patris mei avique proprius fuit, prehende tu, stirpis bellicae morem aemulaturus:
29. ad hunc intende sagittam hostilium urbium victricem. Quod si perficere potes, Cacutsthide, tunc tibi certaminis singularis conditionem largibor.

CAPUT LXXVI. JAMADAGNEIUS SUPERUM SEDIBUS EXCLUSUS.

1. At audita Jamadagneii provocatione Dasarathides, patris reverentia cohibens verborum insolentiam, Ramae haec regerit:
2. Dudum comperi, Bhriguide, quodnam tu facinus olim patraveris. Condonamus tibi istud, Brachmana, utpote patri tuo debitum solvere annitenti.
3. Contemnis vires meas, Bhriguide, quasi virtute forem destitutus, atque impar muneri hominis militaris sustinendo.
4. Hodie fortitudinem meam experiere. Ita locutus Raghuides iratus, arcum nobilissimum cum sagitta ex istius dextera arripuit, ut erat motu agilis.
5. Quem quum arcum tetendisset, sagittamque ei accommodasset, protinus Ramam Jamadagneium indignabundus Ramas talibus affatur.
6. Tu es Brachmana, ideo mihi venerandus, ac Visvamitrae respectu etiam; equidem, si vel maxime possim, sagittam letiferam contra te haud coniecero.
7. Aut vagum istum meatum tuum, quem castimoniis tibi quaesivisti, aut sedem in mundis incomparabilibus praecidere volo: sic stat sententia.
8. Profecto haec Vishnus sagitta divina, hostilium urbium victrix, non incassum evolat: virtute sua robur ac superbiam ea contundit.
9. Superi vero cum Sapientum cohorte, ad visendum Ramam telum nobilissimum gestantem, Magno Parente duce, undique eo convenere;
10. Fidicines quoque, Nympharum chori, Beati, Praecones, Hippocephali, Genii, Gigantes, Serpentesque, ut ingens hoc miraculum spectarent.
11. Dum interim orbis universus obstupescebat Rama telum nobilissimum gestante, Ramas ille Jamadagneius animum despondens, Ramam intuebatur.
12. Huius maiestate quum fracta ipsius fortitudo esset, Jamadagneius attonitus Ramam loti folia oculis referentem submissa voce affatur:
13. Olim quando tellus a me Casyapo tradita fuit, ille mihi edixit, ut ne in ipsius ditone habitarem.

14. Ego vero, magistri dicto parens, noctu in terra non commorari soleo. Absit, Cacutsthide, ut fidem promissi unquam fallam! Ita decretum est.
15. Idcirco istum meatum meum, o heros, praecidere non te oportet. Cogitatione celerius abibo ad Mahendrum montem excelsissimum.
16. Sedes autem in mundis incomparabilibus, quas castimoniis mihi quaesivi, praecidas licet sagitta emissa; neque ulla amplius fiat mora.
17. Arcus huius experimento agnosco te, aeternum Madhus interfectorem, potentissimum numen: salve mihi, hostium domitor!
18. Ecce, Superum agmina undique congregata te intuentur, incomparabilem rebus gestis, inxsuperabilem in proelio.
19. Neque ullus pudor mihi esse debet, Cacusthide, quod a te, tergemini mundi domino, frontem demittere coactus fui.
20. Te decet, sancte Rama, sagittam praestantissimam emittere, post cuius iactum illico ad montem excelsum Mahendrum abibo.
21. Ita loquente Rama Jamadagneio augustus Ramas Dasarathides sagittam praestantissimam emisit;
22. qua quum ille vidisset praecisas sibi sedes superas castimoniis quaesitas, festinanter abiit ad Mahendrum montem excelsum.
23. Tunc statim cunctae coeli plagae cardinales et intermediae serenatae sunt, Superique cum Sapientibus congregati Ramam teli iaculatorem laudibus extollere.
24. Ramas Jamadagneius ipse quoque, Rama Dasarathide laudato ac versus dexteram circumambulato, suum meatum ultro est prosecutus.

CAPUT LXXVII. BHARATAE DIMISSIO.

1. Postquam abierat ille, Ramas Dasarathides placato animo arcum cum sagittis Varuno immenso in manus tradidit.
2. Deinde veneratus Vasishtam ceterosque vates, conspicatus patrem conturbatum, Raghuides talia profatur:
3. Abiit Ramas Jamadagneius; progrediatur exercitus quaternis copiis instructus versus Ayodhyam, te imperante, domine.
4. Audito Ramae sermone rex Dasarathas ambobus brachiis amplexatus eum atque in fronte deosculatus,
5. percepto nuntio de illius discessu, laetitia elatus, semetipsum filiumque revixisse arbitrabatur.
6. Excitato protinus exercitu perrexit ad urbem suam regiam, sublatis ex aedibus vexillis ornatam, organorum musicorum strepitu resonantem,
7. irroratis plateis lustratam, amoenam, sparsis floribus cumulatam, plenam civium propter regis adventum exhilaratorum, festas corollas manibus gestantium.
8. Hanc pulcre ornatam, multitudine frequentem, intranti regi longe obviam progressi sunt cives ac Brachmanae ibi habitantes.
9. Ipse faustus, gloriosus, comitantibus filiis faustis, intravit domum suam caram, Himavantis instar excelsam.
10. Tum Causaliam, Sumitraque Caecisque tereti latere decora, pariterque ceterae gynaecei regii feminae, promptae erant ad nurus benigne excipiendas.
11. Deinceps Sitam generosam, Urmilamque nobilissimam, geminasque Cusadhvaji natas salutavere regiae coniuges.

12. Cunctae simul festo ornatu, lineas vestes indutae, gratulationibus sacrisque puris ad deorum altaria supplicare.
13. Veneranda numina veneratae istae regum filiae, per tempus opportunum cum fratribus copulatae secretis gaudiis indulgere.
14. Magnanimi vero adolescentes, fortitudine per orbem terrarum incomparabiles, quum suam quisque domum occupasset, Cuveri regiae similem,
15. coniugium sortiti, armorum usum edocti, opibus amicisque affluentes, patri dicto audientes, vitam debebant qualis principes decet.
16. At post aliquantum temporis rex Dasarathas filium suum Bharatam, ad se vocatum, hisce admonuit:
17. Commoratur apud nos, mi filiule, regis Caeceorum natus, qui huc advenit ad te arcessendum heros Yudhajites, avunculus tuus.
18. Audito Dasarathae monito, Bharatas Caeceidis filius ad iter faciendum, socio assumpto Satrughno, se accinxit.
19. Deinde quum valedixisset patri, Ramae strenuissimo matribusque iuvenis heros, Satrughno comitante profectus est.
20. Heros Yudhajites autem laetatus propter Bharatam cum fratre ipsi concessuro, ad urbem suam reversus, patrem desiderii compotem fecit.
21. Post Bharatae discessum Ramas Laxmanusque praevalidus patrem, deos maiestate aequantem, omni reverentia colebant.
22. Pius Ramas iussa paterna spectans civibus omnimodo officia praestabat, tum grata, tum salutaria.
23. Matribus quoque summa cum pietate officiis praestitis, debitam magistris observantiam nullo tempore non respiciebat.
24. Idcirco ipse Dasarathas, Brachmanae, nec non civium collegia, denique cuncti terrae incolae Ramam propter morum integritatem diligebant.
25. Ramas vero cum Sita coniunctus plures anni horas delectatus est: animo affectuum pleno unice in eam inclinato, illius cordi totum se tradiderat.
26. Cara erat Sita Ramae, utpote coniux a patre ipsi data; tum eiusdem virtute formaeque praestantia caritas haec in maius augebatur.
27. Altera ex parte maritus in istius corde geminatus versabatur, ita ut intus abscondita quoque cor cum conscio corde communicaret.
28. Denique magis magisque puella Mithilensis, Janaci filia, deabus pulcritudine comparanda, quasi praesens principis Fortuna facta est.
29. Cum hac venusta praeclari regis filia Ramas ex rege sapiente prognatus connubio iunctus, in laetitiam effusus, ultra modum splendebat, sicuti cum Laxmide Vishnus deorum princeps.